

සුත්තන්තපිටකේ සංයුත්තනිකායෝ සූත්‍ර පිටකයෙහි සංයුත්ත නිකාය

තතියෝ භාගෝ
තුන්වන කොටස
බන්ධකවග්ගෝ
බන්ධක වර්ගය

1. බන්ධසංයුත්තං

1. බන්ධ සංයුත්තය

1. මූලපණ්ණාසකෝ

1. මූලපණ්ණාසකය

1. නකුලපිතුචග්ගෝ

1. නකුලපිතු වර්ගය

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මාසම්බුද්ධස්ස
ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.1.1

නකුලපිතු සුත්තං

නකුලපිතු ගෘහපතිතුමාට වදාළ දෙසුම

1. ඒවං මේ සුතං: ඒකං සමයං භගවා භග්ගේසු විහරති සුංඝුමාරගිරේ
භේසකලාවතේ මිඳොයේ.

මාහට අසන්නට ලැබුනේ මේ විදිහට යි. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ වැඩසිටියේ භග්ග ජනපදයෙහි සුංඝුමාරගිරි නගරය අසල වූ
භේසකලා නම් මුවන්ට අභය භූමියක් වූ වනාන්තරයක ය.

අථ ඛෝ නකුලපිතා ගහපති යේන භගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝඛෝ නකුලපිතා ගහපති භගවන්තං ඒකදවෝච. “අහමස්මි භන්නේ, ජිණ්ණෝ වුද්ධෝ මහල්ලකෝ අද්ධගතෝ වයෝ අනුප්පන්නෝ ආතුරකායෝ අභිණ්භාතංකෝ. අනි-වදස්සාවි ඛෝ පනාහං භන්නේ, භගවතෝ මනෝභාවනියානස්සව භික්ඛුනං. විවදතු මං භන්නේ භගවා, අනුසාසතු මං භන්නේ භගවා, යං මමස්ස දීඝරත්තං හිතාය සුඛායා”ති.

එදා නකුලපිතු ගහපතිතුමා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුන නකුලපිතු ගහපතිතුමා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පවසා සිටියා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මා දැන් දිරාගියපු කෙනෙක්. බොහෝ ම වයසක කෙනෙක්. මහළු වුන කෙනෙක්. සැහෙන්න වයස යි. ජීවිතයේ අවසාන භාගයට ඇවිල්ලයි ඉන්නේ. රෝගී ගරීරයක් ඇති කෙනෙක්. හැම තිස්සේ ම මොකක් හරි අසනීපයකින් ලෙඩවෙ-ව ගමන් ම යි. ඉතින් ස්වාමීනී, මට සිතේ සතුට වඩවන උතුම් ස්වාමීන් වහන්සේලා නිතර දකින්නට ලැබෙන්නේ නෑ. ඒ නිසා ස්වාමීනී භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මා හට අවවාද කරන සේක්වා! ස්වාමීනී භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මා හට අනුශාසනා කරන සේක්වා! එය මට බොහෝ කාලයක් හිත සුව පිණිස පවතීවි.”

“ඒවමේනං ගහපති, ඒවමේනං ගහපති, ආතුරෝ හ’යං ගහපති, කායෝ අණ්ඩභුතෝ පරියෝතද්ධෝ. යෝ හි ගහපති. ඉමං කායං පරිහරන්නෝ මුහුත්තමිපි ආරෝග්‍යං පටිජානෙය්‍ය, කිමඤ්ඤත්‍ර ඛාල්‍යා. තස්මානිහ තේ ගහපති, ඒවං සික්ඛිතඛිබ්බං: ආතුරකායස්ස මේ සතෝ චිත්තං අනාතුරං භවිස්සති. ඒවං හි තේ ගහපති, සික්ඛිතඛිබ්බන්ති.”

“පින්වත් ගහපතිය, ඒක එහෙම ම තමයි. පින්වත් ගහපතිය, ඒක එහෙම ම තමයි. මේ කය කියන්නේ ලෙඩ දුක් හැදෙන දෙයක් නෙව. මේ කය සියුම් කටුවකින් වැසී තිබෙන බිත්තරයක් වගෙයි. ඉතින් පින්වත් ගහපතිය, එබඳු වූ මේ කය පරිහරණය කරමින් යම් කෙනෙක් මොහොතකට නමුත් නිරෝග බව ගැන උදම් අනයි නම්, ඒක අඥනකම විනා වෙන මොකක් ද? ඒ නිසා පින්වත් ගහපතිය, ඔබ භික්ෂිය යුත්තේ මෙන්න මේ විදිහට යි. මා හට අසනීපවලින් දුක් විදින කයක් තියෙන කොට වුණත් සිත විතරක් ලෙඩ කර ගන්නෙ නෑ කියල යි. පින්වත් ගහපතිය, ඔන්න ඔය විදිහටයි ඔබ භික්ෂමෙන්ට වින.”

අථ ඛෝ නකුලපිතා ගහපති භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා යේනායස්මා සාරිපුත්තෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නං ඛෝ නකුලපිතරං ගහපතිං ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ඒතදවෝච: “විප්පසන්නානි ඛෝ තේ ගහපති, ඉන්ද්‍රියානි, පරිසුද්ධෝ මුඛවණ්ණෝ පරියෝදාතෝ, අලන්ථ තෝ අජ්ජ භගවතෝ සම්මුඛා ධම්මිං කථං සවණායා”ති. කිං හි තෝ සියා භන්නේ, ඉදානාහං භන්නේ, භගවතා ධම්මියා කථාය අමතේන අභිසිත්තෝති. “යථාකථං පන ත්වං ගහපති, භගවතා ධම්මියා කථාය අමතේන අභිසිත්තෝ”ති?

එතකොට නකුලගෘහපතිතුමා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ අවවාදය ඉතා සතුටින් පිළිගත්තා. අනුමෝදන් වුණා. තමා සිටි අසුනින් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වන්දනා කළා. පැදකුණු කළා. ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ළඟට පැමිණුනා. පැමිණ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට වන්දනා කළා. එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එවිට ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ එකත්පස්ව වාඩි වී හුන් නකුලපිතු ගෘහපතිතුමාගෙන් මෙකරුණ අසා වදාළා. “භා! පින්වත් ගෘහපතිය, අද ඔබ ගේ ඉඳුරන් ඉතා ප්‍රසන්න යි. මුහුණෙහි පැහැය ඉතා පිරිසිදු යි. බබළනවා. අද නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් උතුම් ධර්ම කථාවක් අසන්ට ලැබී තිබෙන හැඩ යි.” “ස්වාමීනී, ඇත්තෙන් ම එහෙම නො ලැබී තිබෙන්නේ කොහොමද? මා දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙතින් ධර්ම කථාව නම් වූ අමෘතයෙන් අභිෂේක ලබල යි මේ ඉන්නේ.” “පින්වත් ගෘහපතිය, ඔබ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් ධර්ම කථාව නම් වූ අමෘතයෙන් අභිෂේක ලැබුවේ කොහොම ද?”

“ඉධාහං භන්නේ, යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛෝහං භන්නේ, භගවන්තං ඒතදවෝචං: අභමස්මි භන්නේ, ජිණ්ණෝ වුද්ධෝ මහල්ලකෝ අද්ධනෝ වයෝඅනුප්පත්තෝ ආතුරකායෝ අභිණ්භානංකෝ අනි-වදස්සාවී ඛෝ පනාහං භන්නේ, භගවතෝ මනෝභාවනීයානඤ්ච භික්ඛුනං. විවදතු මං භන්නේ භගවා, අනුසාසතු මං භන්නේ භගවා, යං මමස්ස දීඝරත්තං හිතාය සුඛායාති.

“ස්වාමීනී, ඉතින් මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව

වාඩිවුන මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පවසා සිටියා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මා දැන් දිරාගියපු කෙනෙක්. බොහෝ ම වයසක කෙනෙක්. මහඵවුන කෙනෙක්. සෑහෙන්න වයස යි. ජීවිතයේ අවසාන භාගයට ඇවිල්ලයි ඉන්නේ. රෝගී ශරීරයක් ඇති කෙනෙක්. හැම තිස්සේ ම මොකක් හරි අසනීපයකින් ලෙඩවෙ-ව ගමන්ම යි. ඉතින් ස්වාමීනී, මට සිතේ සතුට වඩවන උතුම් ස්වාමීන් වහන්සේලා නිකර දකින්නට ලැබෙන්නේ නෑ. ඒ නිසා ස්වාමීනී භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මා හට අවවාද කරන සේක්වා! ස්වාමීනී භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මා හට අනුශාසනා කරන සේක්වා! එය මට බොහෝ කාලයක් හිත සුව පිණිස පවතීවි” කියල.

ඒව. වුත්තේ ම. හන්නේ හගවා ඒතදවෝව: “ඒවමේන. ගහපති, ඒවමේන. ගහපති, ආතුරෝ හ’ය. ගහපති, කායෝ අණ්ඩභුතෝ පරියෝනද්ධෝ. යෝ හි ගහපති. ඉමං කායං පරිහරන්නෝ මුහුත්තමපි ආරෝග්‍යං පටිජානෙය්‍ය, කිමඤ්ඤත්‍ර ඛාල්‍යා. තස්මාතිහ තේ ගහපති, ඒව. සික්ඛිතබ්බං: ආතුරකායස්ස මේ සතෝ චිත්තං අනාතුරං හවිස්සතිති. ඒව. හි තේ ගහපති, සික්ඛිතබ්බන්ති.” ඒව. බෝහං හන්නේ, හගවතා ධම්මියා කථාය අමතේන අභිසිත්තෝ”ති.

එතකොට ස්වාමීනී, මා ඔය විදිහට කිව්වාට පස්සේ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මට මේ අවවාදය වදාළා. “පින්වත් ගෘහපතිය, ඒක එහෙම ම තමයි. පින්වත් ගෘහපතිය, ඒක එහෙම ම තමයි. මේ කය කියන්නේ ලෙඩ දුක් හැදෙන දෙයක් නෙව. සියුම් කටුවකින් වැසී තිබෙන බිත්තරයක් වගෙයි. ඉතින් පින්වත් ගෘහපතිය එබඳු වූ මේ කය පරිහරණය කරමින් යම් කෙනෙක් මොහොතකට නමුත් නිරෝග බව ගැන උදම් අනයි නම් ඒක අඤනකම විනා වෙන මොකක් ද? ඒ නිසා පින්වත් ගෘහපතිය, ඔබ හික්මිය යුත්තේ මෙන්න මේ විදිහට යි. මා හට අසනීපවලින් දුක් විදින කයක් තියෙන කොට වුණත් සිත විතරක් ලෙඩ කර ගන්නෙ නෑ කියල යි. පින්වත් ගෘහපතිය, ඔන්න ඔය විදිහටයි ඔබ හික්මෙන්නට වන” කියල. ස්වාමීනී, ඔන්න ඔය විදිහට යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ධර්ම කථාව නම් වූ අමෘතයෙන් ම. අභිෂේක ලැබුවේ.”

“න හි පන තං ගහපති, පටිභාසි තං හගවන්තං උත්තරිං පටිපු-ඡිතුං: කිත්තාවතා නු බෝ හන්නේ, ආතුරකායෝ -ව හෝති ආතුරචිත්තෝ ව? කිත්තාවතා ව පන ආතුරකායෝ හි බෝ හෝති, නෝ ව ආතුරචිත්තෝ?” දුරතෝපි බෝ මයං හන්නේ, ආග-ජෙය්‍යාම ආයස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස සන්තිකෝ ඒතස්ස භාසිතස්ස අත්ථමඤ්ඤාතුං. සාධු වතායස්මන්තං යේව සාරිපුත්තං පටිභාතු ඒතස්ස භාසිතස්ස අත්ථෝති.

“ඉතින් පින්වත් ගෘහපතිය, “ස්වාමීනී භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ශරීරයක් අසනීපවලින් පීඩා විදින කොට සිතක් ඒ එක්ක ම ලෙඩ වෙන්නේ කොහොම ද? යන කරුණක් ශරීරයක් අසනීපවලින් පීඩා විදින කොට ලෙඩ නො වන සිතක් ඇතිව ඉන්නේ කොහොම ද? යන කරුණක් ඊ ළඟට විමසන්නට ඔබට වැටහුනේ නැද්ද ?” “අතේ ස්වාමීනී, ඔය පවසා වදාළ කරුණේ අර්ථය හොඳින් පැහැදිලි කරගන්නට අප කොතරම් දුර බැහැරක සිට වුණත් ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ළඟට එන්ට කැමති යි. ඒ නිසා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට ඔය පවසා වදාළ කරුණෙහි අර්ථය හොඳින් පැහැදිලි වන සේක් නම් අගෙයි.”

“තේන හි ගහපති, සුණාහි සාධුකං මනසිකරෝහි, භාසිස්සාමිති” ඒවම්භන්තේති බෝ නකුලපිතු ගහපති ආයස්මනෝ සාරිපුත්තස්ස ප-වස්සෝසි. ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ඒතදවෝච:

“එහෙමනම් පින්වත් ගෘහපතිය, සවන් යොමා අසාගෙන ඉන්න. හොඳින් නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. මා කියා දෙන්නම්.” “එසේ ය ස්වාමීනී” කියල නකුල ගෘහපති තුමා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ මෙම දෙසුම වදාළා.

කථඤ්ච ගහපති, ආතුරකායෝ ටෙව හෝති ආතුරචිත්තෝ ව:

“පින්වත් ගෘහපතිය, අසනීපවලින් පීඩා විදින කයක් ඇති කෙනා ඒ එක්කම සිතිනුත් ලෙඩ වෙලා ඉන්නේ කොහොම ද?

ඉධ ගහපති, අස්සුතවා පුපුඡ්ඡන්තෝ අරියානං අදස්සාවි අරියධම්මස්ස අකෝවිදෝ අරියධම්මේ අවිනිතෝ, සප්පුරිසානං අදස්සාවි සප්පුරිසධම්මස්ස අකෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මේ අවිනිතෝ, රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, රූපචන්තං වා අත්තානං, අත්තති වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං. “අහං රූපං මම රූප”න්ති පරිඤ්චිට්ඨායි හෝති. තස්ස “අහං රූපං මම රූප”න්ති පරිඤ්චිට්ඨායිනෝ තං රූපං විපරිණමති, අඤ්ඤවා හෝති. තස්ස රූපවි-පරිණාමඤ්ඤවාහාවා උප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා.

පින්වත් ගෘහපතිය, මේ ලෝකයේ අශ්‍රැතවත් පෘථග්ජනයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මය තේරුම් ගන්ට අදක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි නො හික්මුන කෙනෙක්. ඒ වගේ ම ඔහු

සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මය තේරුම් ගත්ට අදක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි නො හික්මුන කෙනෙක්. ඒ නිසා ඔහු (සතර මහා ධාතුන්ගෙන් හටගන්නා වූ) රූපය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය රූපයෙන් හැදිවිව එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි රූපය තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ රූපය තුළ යි කියලා. “මම තමයි රූපය, ඒ නිසා රූපය මගේ,” කියල ඒ රූපය සිතින් අල්ලාගෙන ඉන්නවා. “මම තමයි රූපය, ඒ නිසා රූපය මගේ,” කියල ඒ රූපය සිතින් අල්ලාගෙන ඉන්න කොට ඔහු අල්ලාගත් ඒ රූපය ජරාමරණ ආදියෙන් වෙනස් වෙලා යනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. එතකොට ඒ රූපය වෙනස් වෙලා යද්දී, වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙද්දී ඔහු ශෝක වෙනවා. වැළපෙනවා. දුක් වෙනවා. දොම්නස් වෙනවා. සුසුම් හෙළනවා.

වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සති, වේදනාවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා වේදනං, වේදනාය වා අත්තානං. “අහං වේදනා මම වේදනා”ති පරිඤ්චි-
ට්ඨාසි හෝති. තස්ස “අහං වේදනා මම වේදනා”ති පරිඤ්චිට්ඨාසිනෝ සා වේදනා විපරිණමති, අඤ්ඤා හෝති. තස්ස වේදනාවිපරිණාමඤ්ඤාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා.

ඒ වගේ ම ඔහු (ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා වූ) විදීම ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය විදීමෙන් හැදිවිව එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි විදීම තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ විදීම තුළ යි කියලා. “මම තමයි විදීම, ඒ නිසා විදීම මගේ,” කියල ඒ විදීම සිතින් අල්ලාගෙන ඉන්නවා. “මම තමයි විදීම, ඒ නිසා විදීම මගේ,” කියල ඒ විදීම සිතින් අල්ලාගෙන ඉන්න කොට ඔහු අල්ලාගත් ඒ විදීම ජරාමරණ ආදියෙන් වෙනස් වෙලා යනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. එතකොට ඒ විදීම වෙනස් වෙලා යද්දී, වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙද්දී ඔහු ශෝක වෙනවා. වැළපෙනවා. දුක් වෙනවා. දොම්නස් වෙනවා. සුසුම් හෙළනවා.

සඤ්ඤං අත්තතෝ සමනුපස්සති, සඤ්ඤාවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා සඤ්ඤං, සඤ්ඤාය වා අත්තානං. “අහං සඤ්ඤා මම සඤ්ඤා”ති පරිඤ්චි-

ට්ඨාසි හෝති. තස්ස “අහං සඤ්ඤා මම සඤ්ඤා”ති පරිඤ්චිට්ඨාසිනෝ සා සඤ්ඤා විපරිණමති, අඤ්ඤා හෝති. තස්ස සඤ්ඤා විපරිණාමඤ්ඤාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා.

ඒ වගේ ම ඔහු (ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා වූ) සඤ්ඤාව ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය සඤ්ඤාවෙන් හැදිවිට එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි සඤ්ඤාව තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ සඤ්ඤාව තුළ යි කියලා. “මම තමයි සඤ්ඤාව, ඒ නිසා සඤ්ඤාව මගේ,” කියල ඒ සඤ්ඤාව සිතින් අල්ලාගෙන ඉන්නවා. “මම තමයි සඤ්ඤාව, ඒ නිසා සඤ්ඤාව මගේ,” කියල ඒ සඤ්ඤාව සිතින් අල්ලාගෙන ඉන්න කොට ඔහු අල්ලාගත් ඒ සඤ්ඤාව ජරාමරණ ආදියෙන් වෙනස් වෙලා යනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. එතකොට ඒ සඤ්ඤාව වෙනස් වෙලා යද්දී, වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙද්දී ඔහු ශෝක වෙනවා. වැළපෙනවා. දුක් වෙනවා. දොමනස් වෙනවා. සුසුම් හෙළනවා.

සංඛාරේ අත්තතෝ සමනුපස්සති, සංඛාරවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා සංඛාරේ, සංඛාරෙසු වා අත්තානං. “අහං සංඛාරා මම සංඛාරා”ති පරිඤ්චිට්ඨාසි හෝති. තස්ස “අහං සංඛාරා මම සංඛාරා”ති පරිඤ්චිට්ඨාසිනෝ තේ සංඛාරා විපරිණමන්ති, අඤ්ඤා භොන්ති. තස්ස සංඛාර විපරිණාමඤ්ඤාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා.

ඒ වගේ ම ඔහු (ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා වූ) සංස්කාර ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය සංස්කාරවලින් හැදිවිට එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි සංස්කාර තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ සංස්කාර තුළ යි කියලා. “මම තමයි සංස්කාර, ඒ නිසා සංස්කාර මගේ,” කියල ඒ සංස්කාර සිතින් අල්ලාගෙන ඉන්නවා. “මම තමයි සංස්කාර, ඒ නිසා සංස්කාර මගේ,” කියල ඒ සංස්කාර සිතින් අල්ලාගෙන ඉන්න කොට ඔහු අල්ලාගත් ඒ සංස්කාර ජරාමරණ ආදියෙන් වෙනස් වෙලා යනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. එතකොට ඒ සංස්කාර වෙනස් වෙලා යද්දී, වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙද්දී ඔහු ශෝක වෙනවා. වැළපෙනවා. දුක් වෙනවා. දොමනස් වෙනවා. සුසුම් හෙළනවා.

විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති, විඤ්ඤාණවත්තං වා අත්තානං,
අත්තති වා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං. “අහං විඤ්ඤාණං මම
විඤ්ඤාණ”න්ති පරිවුට්ඨායි හෝති. තස්ස “අහං විඤ්ඤාණං මම
විඤ්ඤාණ”න්ති පරිවුට්ඨායිනෝ තං විඤ්ඤාණං විපරිණාමති, අඤ්ඤා
හෝති. තස්ස විඤ්ඤාණවිපරිණාමඤ්ඤාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව
දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා.

ඒ වගේ ම ඔහු (නාමරූපයෙන් හටගන්නා වූ) විඤ්ඤාණය ආත්මයක්
(තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා.
එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැඳිවිව එකක්
කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි
විඤ්ඤාණය තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ
ආත්මය තියෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ යි කියලා. “මම තමයි විඤ්ඤාණය, ඒ
නිසා විඤ්ඤාණය මගේ,” කියල ඒ විඤ්ඤාණය සිතින් අල්ලාගෙන ඉන්නවා.
“මම තමයි විඤ්ඤාණය, ඒ නිසා විඤ්ඤාණය මගේ,” කියල ඒ විඤ්ඤාණය
සිතින් අල්ලාගෙන ඉන්න කොට ඔහු අල්ලාගත් ඒ විඤ්ඤාණය ජරාමරණ
ආදියෙන් වෙනස් වෙලා යනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. එතකොට
ඒ විඤ්ඤාණය වෙනස් වෙලා යද්දී, වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙද්දී ඔහු
ශෝක වෙනවා. වැළපෙනවා. දුක් වෙනවා. දොම්නස් වෙනවා. සුසුම්
හෙළෙනවා.

ඒවං බෝ ගහපති, ආතුරකායෝ -ව හෝති ආතුරචිත්තෝ ව.

පින්වත් ගෘහපතිය, ඔය විදිහට තමයි අසනීපවලින් පීඩා විදින කයක්
ඇති කෙනා ඒ එක්කම සිතිනුත් ලෙඩ වෙලා ඉන්නේ.

කථඤ්ච ගහපති, ආතුරකායෝ හි බෝ හෝති, නෝ ව ආතුරචිත්තෝ.

ඉතින් පින්වත් ගෘහපතිය, අසනීපවලින් පීඩා විදින කයක් තිබුණත්
ඒ විදිහට පීඩා නො විදින සිතක් ඇතුළු ඉන්නේ කොහොමද?

ඉඬ ගහපති, සුතවා අරියසාවකෝ අරියානං දස්සාවී අරියධම්මස්ස
කෝවිදෝ අරියධම්මේ සුවිනීතෝ, සප්පුරිසානං දස්සාවී සප්පුරිසධම්මස්ස
කෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මේ සුවිනීතෝ න රූපං අත්තතො සමනුපස්සති, න
රූපවත්තං වා අත්තානං, න අත්තති වා රූපං, න රූපස්මිං වා අත්තානං.

“අහං රූපං මම රූප”නි න පරිඤ්චිට්ඨායී භෝති. තස්ස “අහං රූපං මම රූප”නි අපරිඤ්චිට්ඨායීනෝ නං රූපං විපරිණමති, අඤ්ඤා භෝති. තස්ස රූපවිපරිණාමඤ්ඤාභාවා නුප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සපායාසා.

පින්වත් ගෘහපතිය, මේ ලෝකයෙහි ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මය තේරුම් ගත්ත දක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි හික්මුන කෙනෙක්. ඒවගේ ම ඔහු සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මය තේරුම් ගත්ත දක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි හික්මුන කෙනෙක්. ඒ නිසා ඔහු (සතර මහා ධාතුන්ගෙන් හටගන්නා වූ) රූපය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය රූපයෙන් හැදිවිට එකක් කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි රූපය තියෙන්නේ කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු ආත්මය තියෙන්නේ රූපය තුළ යි කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. “මම තමයි රූපය, ඒ නිසා රූපය මගේ,” කියල ඒ රූපය සිතින් අල්ලාගෙන ඉන්නෙත් නෑ. එතකොට “මම තමයි රූපය, ඒ නිසා රූපය මගේ,” කියල ඒ රූපය සිතින් අල්ලා නො ගෙන ඉන්න කොටත්, ඔහු අල්ලා නො ගත් ඒ රූපය ජරාමරණ ආදියෙන් වෙනස් වෙලා යනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. ඉතින් ඒ රූපය වෙනස් වෙලා යද්දී, වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙද්දී ඔහු ශෝක වෙන්නේ නෑ. වැළපෙන්නේ නෑ. දුක් වෙන්නේ නෑ. දෝමනස් වෙන්නේ නෑ. සුසුම් හෙළන්නේ නෑ.

න වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න වේදනාවත්තං වා අත්තානං, න අත්තති වා වේදනං, න වේදනාය වා අත්තානං. “අහං වේදනා මම වේදනා”නි න පරිඤ්චිට්ඨායී භෝති. තස්ස “අහං වේදනා මම වේදනා”නි අපරිඤ්චිට්ඨායීනෝ සා වේදනා විපරිණමති, අඤ්ඤා භෝති. තස්ස වේදනාවිපරිණාමඤ්ඤාභාවා නුප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්ස උපායාසා.

ඒ වගේ ම ඔහු (ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා වූ) විදීම ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය විදීමෙන් හැදිවිට එකක් කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි විදීම තියෙන්නේ කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු ආත්මය තියෙන්නේ විදීම තුළ යි කියලත්

මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. “මම තමයි විදීම, ඒ නිසා විදීම මගේ,” කියල ඒ විදීම සිහිත් අල්ලාගෙන ඉන්නෙත් නෑ. එතකොට “මම තමයි විදීම, ඒ නිසා විදීම මගේ,” කියල ඒ විදීම සිහිත් අල්ලා නො ගෙන ඉන්න කොටත්, ඔහු අල්ලා නො ගත් ඒ විදීම ජරාමරණ ආදියෙන් වෙනස් වෙලා යනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. ඉතින් ඒ විදීම වෙනස් වෙලා යද්දී, වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙද්දී ඔහු ශෝක වෙන්නේ නෑ. වැළපෙන්නේ නෑ. දුක් වෙන්නේ නෑ. දොමනස් වෙන්නේ නෑ. සුසුම් හෙළන්නේ නෑ.

න සක්කං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න සක්කාවත්තං වා අත්තානං, න අත්තනි වා සක්කං, න සක්කාය වා අත්තානං. “අහං සක්කො මම සක්කො”ති න පරිසුට්ඨිට්ඨායී හෝති. තස්ස “අහං සක්කො මම සක්කො”ති අපරිසුට්ඨිට්ඨායීනෝ සා සක්කො විපරිණමති, අක්කංචා හෝති. තස්ස සක්කොවිපරිණාමක්කංචාභාවා නූප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්ස උපායාසා.

ඒ වගේ ම ඔහු (ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා වූ) සක්කංච ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය සක්කංචෙන් හැදිවිට එකක් කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි සක්කංච තියෙන්නේ කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු ආත්මය තියෙන්නේ සක්කංච තුළ යි කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. “මම තමයි සක්කංච, ඒ නිසා සක්කංච මගේ,” කියල ඒ සක්කංච සිහිත් අල්ලාගෙන ඉන්නෙත් නෑ. එතකොට “මම තමයි සක්කංච, ඒ නිසා සක්කංච මගේ,” කියල ඒ සක්කංච සිහිත් අල්ලා නො ගෙන ඉන්න කොටත්, ඔහු අල්ලා නො ගත් ඒ සක්කංච ජරාමරණ ආදියෙන් වෙනස් වෙලා යනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. ඉතින් ඒ සක්කංච වෙනස් වෙලා යද්දී, වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙද්දී ඔහු ශෝක වෙන්නේ නෑ. වැළපෙන්නේ නෑ. දුක් වෙන්නේ නෑ. දොමනස් වෙන්නේ නෑ. සුසුම් හෙළන්නේ නෑ.

න සංඛාරේ අත්තතෝ සමනුපස්සති, න සංඛාරවත්තං වා අත්තානං, න අත්තනි වා සංඛාරේ, න සංඛාරේසු වා අත්තානං. “අහං සංඛාරා මම සංඛාරා”ති න පරිසුට්ඨිට්ඨායී හෝති. තස්ස “අහං සංඛාරා මම සංඛාරා”ති අපරිසුට්ඨිට්ඨායීනෝ තේ සංඛාරා විපරිණමන්ති, අක්කංචා හොන්ති. තස්ස සංඛාරවිපරිණාමක්කංචාභාවා නූප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා.

ඒ වගේ ම ඔහු (ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා වූ) සංස්කාර ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය සංස්කාරවලින් හැඳිවිව එකක් කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි සංස්කාර තියෙන්නේ කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු ආත්මය තියෙන්නේ සංස්කාර තුළ යි කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. “මම තමයි සංස්කාර, ඒ නිසා සංස්කාර මගේ,” කියල ඒ සංස්කාර සිතින් අල්ලාගෙන ඉන්නෙත් නෑ. එතකොට “මම තමයි සංස්කාර, ඒ නිසා සංස්කාර මගේ,” කියල ඒ සංස්කාර සිතින් අල්ලා නො ගෙන ඉන්න කොටත්, ඔහු අල්ලා නො ගත් ඒ සංස්කාර ජරාමරණ ආදියෙන් වෙනස් වෙලා යනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. ඉතින් ඒ සංස්කාර වෙනස් වෙලා යද්දී, වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙද්දී ඔහු ශෝක වෙන්නේ නෑ. වැළපෙන්නේ නෑ. දුක් වෙන්නේ නෑ. දොම්නස් වෙන්නේ නෑ. සුසුම් හෙළන්නේ නෑ.

න විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති, න විඤ්ඤාණවත්තං වා අත්තානං, න අත්තති වා විඤ්ඤාණං, න විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං. “අහං විඤ්ඤාණං මම විඤ්ඤාණ”න්ති න පරිඤ්ඤාපිට්ඨායී භෝති. තස්ස “අහං විඤ්ඤාණං මම විඤ්ඤාණ”න්ති අපරිඤ්ඤාපිට්ඨායීනෝ තං විඤ්ඤාණං විපරිණාමති, අඤ්ඤා භෝති. තස්ස විඤ්ඤාණවිපරිණාමඤ්ඤාභාවා නුප්පජ්ජන්ති සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසා.

ඒ වගේ ම ඔහු (නාමරූපයෙන් හටගන්නා වූ) විඤ්ඤාණය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැඳිවිව එකක් කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි විඤ්ඤාණය තියෙන්නේ කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු ආත්මය තියෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ යි කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. “මම තමයි විඤ්ඤාණය, ඒ නිසා විඤ්ඤාණය මගේ,” කියල ඒ විඤ්ඤාණය සිතින් අල්ලාගෙන ඉන්නෙත් නෑ. එතකොට “මම තමයි විඤ්ඤාණය, ඒ නිසා විඤ්ඤාණය මගේ,” කියල ඒ විඤ්ඤාණය සිතින් අල්ලා නො ගෙන ඉන්න කොටත්, ඔහු අල්ලා නො ගත් ඒ විඤ්ඤාණය ජරාමරණ ආදියෙන් වෙනස් වෙලා යනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. ඉතින් ඒ විඤ්ඤාණය වෙනස් වෙලා යද්දී, වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙද්දී ඔහු ශෝක වෙන්නේ නෑ. වැළපෙන්නේ නෑ. දුක් වෙන්නේ නෑ. දොම්නස් වෙන්නේ නෑ. සුසුම් හෙළන්නේ නෑ.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - නකුලපිතු වර්ගය

ඒවං බෝ ගහපති, ආතුරකායෝ හෝති, නෝ ව ආතුරචිත්තෝති.

පින්වත් ගහපතිය, ඔන්න ඔය ආකාරයට යි අසනිපවලින් පීඩා විදින කයක් තිබුණත් ඒ විදිහට පීඩා නො විදින සිතක් ඇතුව ඉන්නේ.

ඉදමවෝව ආයස්මා සාරිපුත්තෝ. අත්තමනෝ නකුලපිතා ගහපති ආයස්මනෝ සාරිපුත්තස්ස භාසිතං අභිනන්දී”ති.

ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ මෙය වදාළා. නකුලපිතු ගහපති තුමා වඩාත් සතුටට පත් වුණා. ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වදාළ දෙසුම සතුටින් පිළිගත්තා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නකුලපිතු සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.1.2

දේවදහ සූත්තං

දේවදහ නගරයේදී වදාළ දෙසුම

2. ඒවං මේ සූතං: ඒකං සමයං භගවා සක්කේසු විහරති දේවදහං නාම සක්‍යානං නිගමෝ.

මා හට අසන්නට ලැබුනේ මේ විදිහටයි. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ ශාක්‍ය ජනපදයේ දේවදහ නුවර නම් වූ ශාක්‍යයන් ගේ කුඩා නගරයේ.

අප බෝ සම්බුදුලා ප-ඡාභූමගමිකා භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමත්තං නිසීදිංසු. ඒකමත්තං නිසීන්තා බෝ තේ භික්ඛු භගවත්තං ඒතදවෝචු: ඉ-ඡාම

මයං හන්තේ, ප-ඡාහුමං ජනපදං ගන්තුං. ප-ඡාහුමේ ජනපදේ නිවාසං කප්පේතුන්ති.

එදා බටහිර දිසාවේ ජනපදවලට වාරිකාවේ වඩිනු කැමැති බොහෝ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත වැඩම කළා. වැඩම කරලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සාදරයෙන් වන්දනා කළා. එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුන ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පවසා සිටියා. “ස්වාමීනී භාග්‍යවතුන් වහන්ස, අප බටහිර දිසාවේ ජනපදවල වාරිකාවේ වඩින්නට කැමැතියි. බටහිර දිසාවේ ජනපදවල දිගට ම වාසය කරන්නට කැමැති යි.”

අපලෝකිතෝ පන වෝ භික්ඛවේ, සාරිපුත්තෝති? “න බෝ තෝ හන්තේ, අපලෝකිතෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ”ති. අපලෝකේඨ භික්ඛවේ, සාරිපුත්තං පණ්ඩිතෝ භික්ඛු අනුග්ගාහකෝ සබ්බමචාරිනන්ති. ඒවං හන්තේති බෝ තේ භික්ඛු හගචතෝ ප-චස්සෝසුං.

“පින්වත් මහණෙනි, ඔබ සාරිපුත්තයන්ව මුණගැසී ඔය කරුණ පැවසුවේ නැද්ද?” “ස්වාමීනී භාග්‍යවතුන් වහන්ස, අපට ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේව මුණගැසී මෙකරුණ පවසන්නට බැරිවුණා.” “එසේ නම් පින්වත් මහණෙනි, සාරිපුත්තයන් මුණගැසී ඔය කරුණ පවසන්න. පින්වත් මහණෙනි, සාරිපුත්තයන් මහා නුවණැති කෙනෙක්. සබ්බමචාරී භික්ෂූන් වහන්සේලාට අනුග්‍රහ කරණ කෙනෙක්.” “එසේය ස්වාමීනී,” කියල ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා.

තේන බෝ පන සමයේන ආයස්මා සාරිපුත්තෝ හගචතෝ අවිදුරේ අඤ්ඤාතරස්මි. ඵ්ලගලගුම්බේ නිසින්තෝ හෝති. අඨ බෝ තේ භික්ඛු හගචතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා උට්ඨායාසනා හගචන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා යේනායස්මා සාරිපුත්තෝ තේනුපසංකම්ඃසු. උපසංකම්ත්වා ආයස්මතා සාරිපුත්තේන සද්ධිං සම්මෝදිංසු. සම්මෝදනියං කථං සාරාණියං විනිසාරෙන්වා ඵ්කමන්තං නිසිදිංසු. ඵ්කමන්තං නිසින්තා බෝ තේ භික්ඛු ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඵ්තදවෝචු: “ඉ-ඡාම මයං ආවුසෝ සාරිපුත්ත ප-ඡාහුමං ජනපදං ගන්තුං, ප-ඡාහුමේ ජනපදේ නිවාසං කප්පේතුන්ති. අපලෝකිතෝ තෝ සත්ථා”ති.

ඒ වෙලාවේ දී ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන්

වහන්සේට නුදුරින් එක්කරා තුවර ගස්පිරි වන ගොමුවක් සෙවනේ වැඩ සිටියා. ඉතින් අර හික්මුන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ කරුණ සතුවත් අනුමෝදන්ව සතුවත් පිළිගෙන අසුනෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සාදරයෙන් වන්දනා කළා. ප්‍රදක්ෂිණා කළා. ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ළඟට වැඩම කළා. වැඩම කරලා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ සමඟ සතුටුවිය යුතු පිළිසඳර කථාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුන ඒ හික්මුන් වහන්සේලා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මෙකරුණ පවසා සිටියා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්ස, අපි බටහිර දිසාවේ ජනපදවලට වාරිකාවේ වඩිත්ට කැමැති යි. ඒ වගේ ම බටහිර දිසාවේ ජනපදවල දිගට ම වාසය කරන්නක් කැමැති යි. අපේ ගමන ගැන අප ගේ ශාස්තෘන් වහන්සේවත් බැහැදැකල පවසා සිටියා.”

සන්ති හාවුසෝ, නානාවේරජ්ජගතං හික්මුං පඤ්භං සු-ඡිකාරෝ බන්තියපණ්ඩිතාපි, බ්‍රාහ්මණපණ්ඩිතාපි, ගහපතිපණ්ඩිතාපි, සමණ-පණ්ඩිතාපි. පණ්ඩිතා හාවුසෝ, මනුස්සා විමංසකා: “කිංවාදී පනායස්ම-න්තානං සත්ථා කිමක්ඛායීති? ක-ච්ච වෝ ආයස්මන්තානං ධම්මා සුස්සුකා සුග්ගහිතා සුමනසිකතා සුපධාරිතා සුප්පට්ඨිද්ධා පඤ්ඤාය, යථා ඛ්‍යාකරමානායස්මන්තෝ චූත්තවාදිනෝ ටෙව හගවතෝ අස්සථ, න ච හගවත්තං අභුතේන අබ්භාවික්ඛෙය්‍යාථ, ධම්මස්සවානුධම්මං ව්‍යාකරෙ-ය්‍යාථ. න ච කෝච්චි සහධම්මිකෝ වාදානුපාතෝ ගාරය්භං යානං ආග-ෂෙය්‍යාති?

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, ඔය නොයෙක් නොයෙක් රට රාජ්‍යවලට වැඩම කළ හික්මුන් වහන්සේලාගෙන් ප්‍රශ්න විමසන ක්ෂත්‍රිය පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. බ්‍රාහ්මණ පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. ගහපති පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. ශ්‍රමණ පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. ඉතින් ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, ඔය නුවණැති මිනිස්සු හොඳට විමසා බලා කරුණු දැන ගන්නා අය. “මේ ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා ගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ මොන විදිහේ මතයක් දරන කෙනෙක් ද? මොන විදිහහේ මතයක් පවසන කෙනෙක් ද?” කියල. අන්න ඒ වගේ තැනක දී බණ කියද්දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ දෙයක් ම නේද කියන්ට වන. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභුත වෝදනා ඇති නො වන දෙයක් ම නේද කියන්ට වන. ධර්මයට අනුකූල ලෙස ගැලපෙන දෙයක් ම නේද කියන්ට වන. කවුරුහරි කෙනෙක් කරුණු සහිතව වාදකරමින් ගර්භාවට පත් කරන්ට බැරි දෙයක් ම නේද කියන්ට වන. ඉතින් ඔය ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා

ඊට නිසි ධර්මය හොඳින් අසා දැන ගෙන ද ඉන්නේ? හොඳින් ඉගෙන ගෙන ද ඉන්නේ? හොඳින් මෙනෙහි කරලද ඉන්නේ? හොඳින් මතක තබාගෙනද ඉන්නේ? ප්‍රඥවෙන් ඇති කරගත් අවබෝධයකින් ද ඉන්නේ?”

“දුරතෝපි බෝ මයං, ආවුසෝ, ආග-ජෙය්‍යාම ආයස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස සන්තිකේ ඒතස්ස භාසිතස්ස අත්ථමඤ්ඤාතං, සාධු වතායස්මන්තං යේ ව සාරිපුත්තං පටිභාතු ඒතස්ස භාසිතස්ස අත්ථෝ”ති.

“ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, අපි විනෑ ම දුරක සිට වුණත් ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ළඟට ඔය පැවැසූ කරුණෙහි අර්ථය තේරුම් ගැනීම පිණිස වඩිත්ට කැමති යි. ඒ නිසා ඔය වදාළ කරුණෙහි අර්ථය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට ම වැටහෙන සේක් නම් ඉතා ම හොඳයි”

තේන භාවුසෝ, සුණාථ, සාධුකං මනසිකරෝථ, භාසිස්සාමීති. ඒවමාවුසෝති බෝ තේ භික්ඛු ආයස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස ප-වස්සෝසුං, ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ඒතදවෝච:

“එසේනම් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, හොඳින් සවන් යොමා ගන්න. හොඳින් නුවණින් සිහි කරන්න. මා කියා දෙන්නම්.” “එසේය ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස” කියල ඒ භික්ෂුන් වහන්සේලා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ මෙම දෙසුම වදාළා.

සන්ති භාවුසෝ, නානාවේරජ්ජගතං භික්ඛුං පඤ්භං පු-ඡිකාරෝ බත්තිපණ්ඩිතාපි, බ්‍රාහ්මණපණ්ඩිතාපි, ගහපතිපණ්ඩිතාපි, සමණපණ්ඩිතාපි. පණ්ඩිතා භාවුසෝ, මනුස්සා විමංසකා: “කිංවාදී පතායස්මන්තානං සත්ථා කිමක්ඛායී”ති.

“ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, ඔය නොයෙක් නොයෙක් රට රාජ්‍යවලට වැඩම කළ භික්ෂුන් වහන්සේලාගෙන් ප්‍රශ්න විමසන්නා වූ ක්ෂත්‍රිය පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. බ්‍රාහ්මණ පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. ගෘහපති පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. ශ්‍රමණ පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, ඔය නුවණැති මිනිස්සු “ඔය ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා ගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ මොන විදිහේ මතයක් දරණ කෙනෙක් ද? මොන විදිහේ මතයක් පවසන කෙනෙක් ද?” කියල හොඳින් කරුණු විමසනවා.

ඒවං පුට්ඨා තුම්හේ ආවුසෝ, ඒවං බ්‍යාකරෙය්‍යාථ: “ඡන්දරාග-
විනයක්ඛායී ඛෝ නෝ ආවුසෝ, සත්ථා”ති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මත්චරුනි, ඔත්ත ඔය විදිහට ඇහුවොත් පිළිතුරු දිය යුත්තේ මෙහෙම යි. “එම්බා ආයුෂ්මත්ති, අප ගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ ඡන්දරාගය (කැමැත්තෙන් ඇලීම) දුරු කිරීම ගැන යි අපට වදාරන්නේ” කියල.

ඒවං බ්‍යාකතේපි ඛෝ ආවුසෝ, අස්සයේව උත්තරිං පඤ්භං පු-ඡිකාරෝ බත්තියපණ්ඩිතාපි, බ්‍රාහ්මණපණ්ඩිතාපි, ගහපතිපණ්ඩිතාපි, සමණ-
පණ්ඩිතාපි. පණ්ඩිතා භාවුසෝ, මනුස්සා විමංසකා: “කිස්මිං පනායස්මන්තානං ඡන්දරාගවිනයක්ඛායී සත්ථා”ති.

එතකොට ත්‍රිය ආයුෂ්මත්චරුනි, ඔය විදිහට කරුණු පැවසූ විට ආයෙමත් ප්‍රශ්න කරන ක්ෂත්‍රිය පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. බ්‍රාහ්මණ පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. ගහපති පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. ශ්‍රමණ පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. ත්‍රිය ආයුෂ්මත්චරුනි, ඔය නුවණැති මිනිස්සු “ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා ගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ වදාරන්නේ මොනවා ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීමට ද?” කියල හොඳින් කරුණු විමසනවා.

ඒවං පුට්ඨා තුම්හේ ආවුසෝ, ඒවං බ්‍යාකරෙය්‍යාථ: “රුපේ ඛෝ ආවුසෝ, ඡන්දරාගවිනයක්ඛායී සත්ථා, වේදනාය ඡන්දරාගවිනයක්ඛායී සත්ථා, සඤ්ඤාය ඡන්දරාගවිනයක්ඛායී සත්ථා, සංඛාරේසු ඡන්දරාග-
විනයක්ඛායී සත්ථා, විඤ්ඤාණේ ඡන්දරාගවිනයක්ඛායී සත්ථා”ති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, ඔය විදිහට ඇහුවොත් පිළිතුරු දිය යුත්තේ මෙහෙම යි. එම්බා ආයුෂ්මත්ති, අප ගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ අපට වදාරන්නේ රූපය ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීමට යි. වේදනාව ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීමට යි. සඤ්ඤාව ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීමට යි. සංස්කාර ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීමට යි. විඤ්ඤාණය ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීමට යි.

ඒවං බ්‍යාකතේපි ඛෝ ආවුසෝ, අස්සයේව උත්තරිං පඤ්භං පු-ඡිකාරෝ බත්තියපණ්ඩිතාපි, බ්‍රාහ්මණපණ්ඩිතාපි, ගහපතිපණ්ඩිතාපි, සමණ-
පණ්ඩිතාපි. පණ්ඩිතා භාවුසෝ, මනුස්සා විමංසකා: “කිං පනායස්ම-

න්තානං ආදීනවං දිස්වා රූපේ ඡන්දරාගචිනයක්ඛායී සත්ථා, වේදනාය ඡන්දරාගචිනයක්ඛායී සත්ථා, සඤ්ඤාය ඡන්දරාගචිනයක්ඛායී සත්ථා, සංඛාරේඤ්ඤ ඡන්දරාගචිනයක්ඛායී සත්ථා, විඤ්ඤාණේ ඡන්දරාගචිනයක්ඛායී සත්ථා”ති.

එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, ඔය විදිහට කිව්වහම ආයෙමත් ප්‍රශ්න කරන ක්ෂත්‍රිය පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. බ්‍රාහ්මණ පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. ගෘහපති පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. ශ්‍රමණ පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, ඔය නුවණැති මිනිස්සු “ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා ගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ රූපය ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීමට දහම් දෙසන්නේ, වේදනාව ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීමට දහම් දෙසන්නේ, සඤ්ඤාව ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීමට දහම් දෙසන්නේ, සංස්කාර ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීමට දහම් දෙසන්නේ, විඤ්ඤාණය ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීමට දහම් දෙසන්නේ මොන විදිහේ ආදීනව දැකල ද? කියල හොඳින් කරුණු විමසනවා.

ඒවං පුට්ඨා තුමිහේ ආවුසෝ, ඒවං ඛ්‍යාකරෙය්‍යාථ: “රූපේ ඛෝ ආවුසෝ, අවිගතරාගස්ස අවිගතඡන්දස්ස අවිගතපේමස්ස අවිගතපිපාසස්ස අවිගතපරිලාභස්ස අවිගතතණ්හස්ස තස්ස රූපස්ස විපරිනාමඤ්ඤථාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා, වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරේඤ්ඤ අවිගතරාගස්ස අවිගතඡන්දස්ස අවිගතපේමස්ස අවිගතපිපාසස්ස අවිගතපරිලාභස්ස අවිගතතණ්හස්ස තේසං සංඛාරානං විපරිනාමඤ්ඤථාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්ස උපායාසා. විඤ්ඤාණේ අවිගතරාගස්ස අවිගතඡන්දස්ස අවිගතපේමස්ස අවිගතපිපාසස්ස අවිගතපරිලාභස්ස අවිගතතණ්හස්ස තස්ස විඤ්ඤාණස්ස විපරිනාමඤ්ඤථාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා. ඉදං ඛෝ තෝ ආවුසෝ ආදීනවං දිස්වා රූපේ ඡන්දරාගචිනයක්ඛායී සත්ථා, වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරේඤ්ඤ විඤ්ඤාණේ ඡන්දරාගචිනයක්ඛායී සත්ථා”ති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, ඔය විදිහට ඇහුවොත් පිළිතුරු දිය යුත්තේ මෙහෙම යි. එම්බා ආයුෂ්මත්නි, (සකර මහා ධාතුන් ගෙන් හට ගත්තා වූ) රූපය කෙරෙහි ඇති රාගය දුරු නො කළ, කැමැත්ත දුරු නො කළ, ප්‍රේමය දුරු නො කළ, පිපාසය දුරු නො කළ, තණ්හාව දුරු නො කළ කෙනෙකුට, ඔහු ගේ ඒ රූපය වෙනස් වෙලා යද්දී වෙනත් ස්වභාවයකට පත්වෙද්දී ඔහු

තුළ සෝක වැළපීම, දුක් දොම්නස්, සුසුම් හෙළීම ඇති වෙනවා. වේදනාව කෙරෙහි සඤ්ඤාව කෙරෙහි සංස්කාර කෙරෙහි ඇති රාගය දුරු නො කළ, කැමැත්ත දුරු නො කළ, ප්‍රේමය දුරු නො කළ, පිපාසය දුරු නො කළ, තණ්හාව දුරු නො කළ කෙනෙකුට ඔහු ගේ ඒ සංස්කාර වෙනස් වෙලා යද්දී වෙනත් ස්වභාවයකට පත්වෙද්දී ඔහු තුළ සෝක වැළපීම, දුක් දොම්නස්, සුසුම් හෙළීම ඇති වෙනවා. ඒ වගේ ම විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇති රාගය දුරු නො කළ, කැමැත්ත දුරු නො කළ, ප්‍රේමය දුරු නො කළ, පිපාසය දුරු නො කළ, තණ්හාව දුරු නො කළ කෙනෙකුට ඔහු ගේ ඒ විඤ්ඤාණය වෙනස් වෙලා යද්දී වෙනත් ස්වභාවයකට පත්වෙද්දී ඔහු තුළ සෝක වැළපීම, දුක් දොම්නස්, සුසුම් හෙළීම ඇති වෙනවා. ඉතින් එමිඛා ආයුෂ්මත්ති, ඔත්ත ඔය ආදීන්වය දැකල යි අප ගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ රූපය ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීම පිණිස දහම් දෙසන්නේ. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීම පිණිස දහම් දෙසන්නේ.

ඒවං ඛ්‍යාකතේපි ඛෝ ආවුසෝ, අස්සුයේව උත්තරිං පඤ්ඤං පු-ඡිනාරෝ බන්තිපණ්ඩිතාපි, බ්‍රාහ්මණපණ්ඩිතාපි, ගහපතිපණ්ඩිතාපි, සමණපණ්ඩිතාපි. පණ්ඩිතා භාවුසෝ, මනුස්සා විමංසකා: “කිම්පනායස්මන්තානං ආනිසංසං දිස්වා රූපේ ඡන්දරාගවිනයක්ඛායී සත්ථා, වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ ඡන්දරාගවිනයක්ඛායී සත්ථා”ති.

ඉතින් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය විදිහට කිව්වහම ආයෙමත් ප්‍රශ්න කරන ක්ෂත්‍රිය පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. බ්‍රාහ්මණ පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. ගහපති පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. ශ්‍රමණ පණ්ඩිතවරුන් ඉන්නවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, ඔය නුවණැති මිනිස්සු “ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා ගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ රූපය ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීමට දහම් දෙසන්නේ, වේදනාව ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීමට දහම් දෙසන්නේ, සඤ්ඤාව ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීමට දහම් දෙසන්නේ, සංස්කාර ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීමට දහම් දෙසන්නේ, විඤ්ඤාණය ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීමට දහම් දෙසන්නේ මොන විදිහේ ආනිශංස දැකල ද?” කියලත් හොඳින් කරුණු විමසනවා.

ඒවං පුට්ඨා තුම්හේ ආවුසෝ, ඒවං ඛ්‍යාකරෙය්‍යාථ: “රූපේ ඛෝ ආවුසෝ, විගතරාගස්ස විගතඡන්දස්ස විගතපේමස්ස විගතපිපාසස්ස

විගතපරිලාභස්ස විගතතණ්හස්ස තස්ස රූපස්ස විපරිනාමඤ්ඤාභාවා නුප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා, වේදනාය විගතරාගස්ස විගතඡන්දස්ස විගතපේමස්ස විගතපිපාසස්ස විගත- පරිලාභස්ස විගතතණ්හස්ස තස්සා වේදනාය විපරිනාමඤ්ඤාභාවා නුප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා, සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විගතරාගස්ස විගතඡන්දස්ස විගතපේමස්ස විගතපිපාසස්ස විගතපරිලාභස්ස විගතතණ්හස්ස තේසං සංඛාරානං විපරිනාමඤ්ඤාභාවා නුප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා. විඤ්ඤාණේ විගතරාගස්ස විගතඡන්දස්ස විගතපේමස්ස විගතපිපාසස්ස විගතපරිලාභස්ස විගතතණ්හස්ස තස්ස විඤ්ඤාණස්ස විපරිනාම- ඤ්ඤාභාවා නුප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා. ඉදං ඛෝ නෝ ආවුසෝ ආනිසංසං දිස්වා රූපේ ඡන්දරාගචිනයක්ඛායී සත්ථා, වේදනාය ඡන්දරාගචිනයක්ඛායී සත්ථා, සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ ඡන්දරාගචිනයක්ඛායී සත්ථා”ති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය විදිහට ඇහුවොත් පිළිතුරු දිය යුත්තේ මෙහෙම යි. එම්බා ආයුෂ්මත්ති, (සතර මහා ධාතුන් ගෙන් හට ගන්නා වූ) රූපය කෙරෙහි ඇති රාගය දුරු කරපු, කැමැත්ත දුරු කරපු, ප්‍රේමය දුරු කරපු, පිපාසය දුරු කරපු, තණ්හාව දුරු කරපු කෙනෙකුට ඔහු ගේ ඒ රූපය වෙනස් වෙලා යද්දී වෙනත් ස්වභාවයකට පත්වෙද්දී ඔහු තුළ සෝක වැළපීම්, දුක් දොම්නස්, සුසුම් හෙළීම් ඇතිවෙන්නේ නෑ. වේදනාව කෙරෙහි සඤ්ඤාව කෙරෙහි සංස්කාර කෙරෙහි ඇති රාගය දුරු කරපු, කැමැත්ත දුරු කරපු, ප්‍රේමය දුරු කරපු, පිපාසය දුරු කරපු, තණ්හාව දුරු කරපු කෙනෙකුට ඔහු ගේ ඒ සංස්කාර වෙනස් වෙලා යද්දී වෙනත් ස්වභාවයකට පත්වෙද්දී ඔහු තුළ සෝක වැළපීම්, දුක් දොම්නස්, සුසුම් හෙළීම් ඇතිවෙන්නේ නෑ. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇති රාගය දුරු කරපු, කැමැත්ත දුරු කරපු, ප්‍රේමය දුරු කරපු, පිපාසය දුරු කරපු, තණ්හාව දුරු කරපු කෙනෙකුට ඔහු ගේ ඒ විඤ්ඤාණය වෙනස් වෙලා යද්දී වෙනත් ස්වභාවයකට පත්වෙද්දී ඔහු තුළ සෝක වැළපීම්, දුක් දොම්නස්, සුසුම් හෙළීම් ඇතිවෙන්නේ නෑ. ඉතින් එම්බා ආයුෂ්මත්ති, ඔන්න ඔය ආනිශංස දැකලයි අප ගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ රූපය ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීම පිණිස දහම් දෙසන්නේ. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය ගැන ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීම පිණිස දහම් දෙසන්නේ.

අකුසලේ වාචුසෝ, ධම්මේ උපසම්පජ්ජ විහරතෝ දිට්ඨේ -ව ධම්මේ සුඛෝ විහාරෝ අභවිස්ස අවිසානෝ අනුපායාසෝ අපරිලාහෝ කායස්ස ච හේදා පරම්මරණා සුගති පාටිකංඛා, නයිදං භගවා අකුසලානං ධම්මානං පහානං වණ්ණෙය්‍ය. යස්මා ච බෝ ආචුසෝ අකුසලේ ධම්මේ උපසම්පජ්ජ විහරතෝ දිට්ඨේව ධම්මේ දුක්ඛෝ විහාරෝ සවිසානෝ සලපායාසෝ සපරිලාහෝ, කායස්ස ච හේදා පරම්මරණා දුග්ගති පාටිකංඛා, තස්මා භගවා අකුසලානං ධම්මානං පහාණං වණ්ණෙති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, පච්ඡ කරන කෙනෙකුට මේ ජීවිතය තුළදී ම සැප සේ සිටින්නට පුළුවන් නම්, දුක්ඛ නැතුව සිටින්නට පුළුවන් නම්, පීඩාවක් නැතුව සිටින්නට පුළුවන් නම්, දැවිල්ලක් නැතුව සිටින්නට පුළුවන් නම්, කය බිඳී මරණින් මතු සුගතියෙහි ඉපදීම කැමැතිවන්නට පුළුවන් නම්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔය පාපී අකුසල ප්‍රභාණය කිරීම වර්ණනා කරන්නේ නෑ. නමුත් පින්වත් ආයුෂ්මත්වරුනි, පච්ඡ කරන කෙනෙකුට මේ ජීවිතය තුළ දී ම දුක්ඛ සේ සිටින්නට වෙන නිසා, පීඩා සහිතව සිටින්නට වෙන නිසා, කරදර සහිතව සිටින්නට වෙන නිසා, දැවිලි සහිතව සිටින්නට වෙන නිසා, කය බිඳී මරණින් මතු දුගතියේ උපදින්නට කැමති විය යුතු නිසාම යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ පාපී අකුසල ප්‍රභාණය කිරීම ගැන වර්ණනා කොට වදාළේ.

කුසලේ වාචුසෝ, ධම්මේ උපසම්පජ්ජ විහරතෝ දිට්ඨේ -ව ධම්මේ දුක්ඛෝ විහාරෝ අභවිස්ස සවිසානෝ සලපායාසෝ සපරිලාහෝ කායස්ස ච හේදා පරම්මරණා දුග්ගති පාටිකංඛා, නයිදං භගවා කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදං වණ්ණෙය්‍ය. යස්මා ච බෝ ආචුසෝ කුසලේ ධම්මේ උපසම්පජ්ජ විහරතෝ දිට්ඨේව ධම්මේ සුඛෝ විහාරෝ අවිසානෝ අනුපායාසෝ අපරිලාහෝ, කායස්ස ච හේදා පරම්මරණා සුගති පාටිකංඛා, තස්මා භගවා කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදං වණ්ණෙති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, කුසල කරන කෙනෙකුට මේ ජීවිතය තුළදී ම ජීවත් වෙන්නට සිදු වන්නේ දුක්ඛ සේ නම්, ජීවත් වෙන්නට සිදු වන්නේ පීඩා සහිතව නම්, ජීවත් වෙන්නට සිදු වන්නේ කරදර සහිතව නම්, ජීවත් වෙන්නට සිදු වන්නේ දැවිලි සහිතව නම්, කය බිඳී මරණින් මතු දුගතියෙහි උපදින්නට කැමැති වීම නම් සිදු වන්නේ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කුසල කිරීම ගැන වර්ණනා කරන්නේ නෑ. නමුත් පින්වත් ආයුෂ්මත්වරුනි, කුසල දහම් උපදවා ගෙන වාසය කරන කොට සැප ලැබෙන නිසාම යි, දුක්ඛ නැතුව ජීවත් වෙන්නට පුළුවන් නිසා ම යි, පීඩා නැතුව ජීවත් වෙන්නට පුළුවන් නිසා ම යි, කරදර

නැතුව ජීවත් වෙන්ට පුළුවන් නිසා ම යි, දැවිලි නැතුව ජීවත් වෙන්ට පුළුවන් නිසා ම යි, කය බිඳි මරණින් මතු සුගතියෙහි උපත ලැබීම ගැන කැමැති වෙන්ට පුළුවන් නිසා මයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කුසල් දහම් උපදවා ගෙන එයට පැමිණ වාසය කිරීම ගැන වර්ණනා කොට වදාළේ.”

ඉදමචෝවායස්මා සාරිපුත්තෝ. අත්තමනා තේ භික්ඛු ආයස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස භාසිතං අභිනන්දන්ති.

ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ මෙම දෙසුම වදාළා. ඒ භික්ෂුන් වහන්සේලා වඩාත් සතුටු වුණා. ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ගේ දෙසුම මහත් සොම්නසින් යුතුව පිළිගත්තා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දේවදහ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.1.3

භාලිද්දිකානි සුත්තං

භාලිද්දිකානි ගෘහපතියාට වදාළ දෙසුම

3. ඒවං මේ සුත්තං:

3. මා හට අසන්ට ලැබුණේ මේ විදිහට යි.

ඒකං සමයං ආයස්මා මහාක-වානෝ අවන්තිසු විහරති කුරරඝරේ පපානේ පබ්බතේ. අට බෝ භාලිද්දිකානි ගෘහපති යේනායස්මා මහාක-වානෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මත්තං මහාක-වානං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ භාලිද්දිකානි ගෘහපති ආයස්මත්තං මහාක-වානං ඒතදචෝව: චුත්තමිදං හත්තේ, හගචතා අට්ඨකචග්ගියේ මාගන්දිය පඤ්චේ -

ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් මහා ක-වානයන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ අවන්ති ජනපදයේ කුරරසර නගරාසන්නයේ ප්‍රජාත නම් වූ පර්වතයේ. එදා භාලිද්දිකානි ගෘහපතිතුමා ආයුෂ්මත් මහා ක-වානයන් වහන්සේ වෙත පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් මහා ක-වානයන් වහන්සේට සාදරයෙන් වන්දනා කරල එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ භාලිද්දිකානි ගෘහපතිතුමා ආයුෂ්මත් මහා ක-වානයන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළා. “ස්වාමීනී, අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් (සුත්තනිපාතයට අයත්) අට්ඨක වර්ගයෙහි මාගන්දිය ප්‍රශ්නයේ දී මේ කරුණ වදාළ සේක් නෙව,

“විකං පභාය අනිකේතසාරී
ගාමේ අකුබ්බං මුනි සන්ථවානී
කාමේහි රිත්තෝ අපුරෙක්ඛරානෝ
කථං න විග්ගය්හ ජනේන කයිරා”ති

“මුනිවරයා සිටින්නේ විඤ්ඤාණයේ පැවැත්මට ගොදුර නම් වූ විකය අත්හැර දමල යි. (මුනිවරයා) හැසිරෙන්නේ බාහිර ආයතන හයට ඇලීම නම් වූ නිකේතය (නිවස) අත්හැර දමල යි. ගමේ පිඩුසිභා වඩින ඔහු ගම් වැසියන් සමග අමුතු බැඳීමක් නෑ. කාමයෙන් හිස් වූ සිතින් ඉන්නෙ. ලෝකයට අයිති කිසිවක් ඉදිරියෙහි තබා ගෙන ගමන් කිරීමක් නෑ. ඉතින් එබඳු නිකෙලෙස් මුනිවරයෙක් ජනයා සමග කලකෝලාහලයට යන්නෙත් නෑ” කියල.

ඉමස්සු නු බෝ හන්නේ, හගවතා සංඛින්නේන භාසිතස්ස කථං විත්ථාරේන අත්ථෝ දට්ඨබ්බෝති?

ඉතින් ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සංක්ෂේපයෙන් වදාළ ඔය දෙසුමෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් තේරුම් ගන්නේ කොහොම ද?”

රූපධාතු බෝ ගහපති විඤ්ඤාණස්ස විකෝ. රූපධාතුරාග-විනිබද්ධඤ්ච පන විඤ්ඤාණං චිකසාරීති වූ-වති. වේදනාධාතු බෝ ගහපති විඤ්ඤාණස්ස විකෝ, වේදනාධාතුරාගවිනිබද්ධඤ්ච පන විඤ්ඤාණං චිකසාරීති වූ-වති. සඤ්ඤාධාතු බෝ ගහපති විඤ්ඤාණස්ස විකෝ, සඤ්ඤාධාතුරාගවිනිබද්ධඤ්ච පන විඤ්ඤාණං චිකසාරීති වූ-වති. සංඛාරධාතු බෝ ගහපති විඤ්ඤාණස්ස විකෝ, සංඛාරධාතුරාගවිනිබද්ධඤ්ච පන විඤ්ඤාණං චිකසාරීති වූ-වති. ඒවා බෝ ගහපති, චිකසාරී හෝති.

“පින්වත් ගෘහපතිය, විඤ්ඤාණයේ පැවැත්මට ගොදුර වශයෙන් හෙවත් චිකය වශයෙන් තිබෙන්නේ රූප ධාතුව යි. ඔය රූප ධාතුව කෙරෙහි රාගයෙන් බැඳුනු විඤ්ඤාණයට චිකසාරී (ගොදුරෙහි හැසිරෙනවා) කියල කියනවා. විඤ්ඤාණයේ පැවැත්මට ගොදුර වශයෙන් හෙවත් චිකය වශයෙන් තිබෙන්නේ වේදනා ධාතුව යි. ඔය වේදනා ධාතුව කෙරෙහි රාගයෙන් බැඳුනු විඤ්ඤාණයටත් චිකසාරී (ගොදුරෙහි හැසිරෙනවා) කියල කියනවා. විඤ්ඤාණයේ පැවැත්මට ගොදුර වශයෙන් හෙවත් චිකය වශයෙන් තිබෙන්නේ සඤ්ඤා ධාතුව යි. ඔය සඤ්ඤා ධාතුව කෙරෙහි රාගයෙන් බැඳුනු විඤ්ඤාණයටත් චිකසාරී (ගොදුරෙහි හැසිරෙනවා) කියල කියනවා. විඤ්ඤාණයේ පැවැත්මට ගොදුර වශයෙන් හෙවත් චිකය වශයෙන් තිබෙන්නේ සංස්කාර ධාතුව යි. ඔය සංස්කාර ධාතුව කෙරෙහි රාගයෙන් බැඳුනු විඤ්ඤාණයටත් චිකසාරී (ගොදුරෙහි හැසිරෙනවා) කියල කියනවා.

කතඤ්ච ගහපති අන්තෝකසාරී හෝති: රූපධාතූයා ඛෝ ගහපති, යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා යේ උපසුපාදානා-
-තසෝඅධිට්ඨානාහිනිවේසානුසයා, තේ තථාගතස්ස පභිනා උ-ඡින්නමූලා
තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. තස්මා තථාගතෝ
අන්තෝකසාරීති වු-චති. වේදනාධාතූයා ඛෝ ගහපති
සඤ්ඤාධාතූයා ඛෝ ගහපති සංඛාරධාතූයා ඛෝ ගහපති,
යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා යේ උපසුපාදානා-
-තසෝඅධිට්ඨානාහිනිවේසානුසයා, තේ තථාගතස්ස පභිනා උ-ඡින්නමූලා
තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. තස්මා තථාගතෝ
අන්තෝකසාරීති වු-චති. විඤ්ඤාණධාතූයා ඛෝ ගහපති, යෝ ඡන්දෝ යෝ
රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා යේ උපසුපාදානා-තසෝඅධිට්ඨානා-
හිනිවේසානුසයා, තේ තථාගතස්ස පභිනා උ-ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා
අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. තස්මා තථාගතෝ අන්තෝකසාරීති
වු-චති. ඒවං ඛෝ ගහපති අන්තෝකසාරී හෝති.

පින්වත් ගෘහපතිය, කෙනෙක් කොහොම ද අන්තෝකසාරී (ගොදුරෙහි නො හැසිරෙන්නේ) වන්නේ? පින්වත් ගෘහපතිය, රූප ධාතුව කෙරෙහි තිබෙන්නා වූ යම් ඡන්දයක් ඇද්ද, යම් රාගයක් ඇද්ද, යම් සතුටක් ඇද්ද, යම් තණ්හාවක් ඇද්ද, යම් බැසගැනීමක්, ග්‍රහණය වීමක්, සිතින් අදිටන් කර ගැනීමක්, අභ්‍යන්තර වශයෙන් සිත පිහිටුවා ගැනීමක් ඇද්ද තථාගතයන් වහන්සේට (රහතන් වහන්සේට) ඒවා ප්‍රභිණ වෙලා තියෙන්නෙ. මුලින් ම උදුරා දමල තියෙන්නෙ. මුදුන් කරටිය කැඩී ගිය තල් ගසක් වගේ කරලයි

නියෙන්නෙ. අභාවයට පත් කරවලයි නියෙන්නෙ. යළි කවදාවත් නූපදනා ස්වභාවයට පත්කරවල යි නියෙන්නෙ. එනිසා ම තථාගතයන් වහන්සේට අනෝකසාරී (ගොදුරෙහි නො හැසිරෙන්නා) කියල කියනවා. පින්වත් ගෘහපතිය, වේදනා ධාතුව කෙරෙහි සඤ්ඤා ධාතුව කෙරෙහි සංස්කාර ධාතුව කෙරෙහි තිබෙන්නා වූ යම් ඡන්දයක් ඇද්ද, යම් රාගයක් ඇද්ද, යම් සතුටක් ඇද්ද, යම් තණ්හාවක් ඇද්ද, යම් බැසගැනීමක්, ග්‍රහණය වීමක්, සිතින් අදිටන් කර ගැනීමක්, අභ්‍යන්තර වශයෙන් සිත පිහිටුවා ගැනීමක් ඇද්ද තථාගතයන් වහන්සේට (රහතන් වහන්සේට) ඒවා ප්‍රතීණ වෙලා නියෙන්නෙ. මුලින් ම උදුරා දමල නියෙන්නෙ. මුදුන් කරටිය කැඩී ගිය තල් ගසක් වගේ කරලයි නියෙන්නෙ. අභාවයට පත් කරවලයි නියෙන්නෙ. යළි කවදාවත් නූපදනා ස්වභාවයට පත්කරවල යි නියෙන්නෙ. එනිසා ම තථාගතයන් වහන්සේට අනෝකසාරී (ගොදුරෙහි නො හැසිරෙන්නා) කියල කියනවා. විඤ්ඤාණ ධාතුව කෙරෙහි තිබෙන්නා වූ යම් ඡන්දයක් ඇද්ද, යම් රාගයක් ඇද්ද, යම් සතුටක් ඇද්ද, යම් තණ්හාවක් ඇද්ද, යම් බැසගැනීමක්, ග්‍රහණය වීමක්, සිතින් අදිටන් කර ගැනීමක්, අභ්‍යන්තර වශයෙන් සිත පිහිටුවා ගැනීමක් ඇද්ද තථාගතයන් වහන්සේට (රහතන් වහන්සේට) ඒවා ප්‍රතීණ වෙලා නියෙන්නෙ. මුලින් ම උදුරා දමල නියෙන්නෙ. මුදුන් කරටිය කැඩී ගිය තල් ගසක් වගේ කරලයි නියෙන්නෙ. අභාවයට පත් කරවලයි නියෙන්නෙ. යළි කවදාවත් නූපදනා ස්වභාවයට පත්කරවල යි නියෙන්නෙ. එනිසා ම තථාගතයන් වහන්සේට අනෝකසාරී (ගොදුරෙහි නො හැසිරෙන්නා) කියල කියනවා.

කථඤ්ච ගහපති, නිකේතසාරී හෝති: රූපනිමිත්තනිකේතවිසාර-
විනිබන්ධා බෝ ගහපති, නිකේතසාරීති වු-චති. සද්දනිමිත්ත
ගන්ධනිමිත්ත රසනිමිත්ත පොට්ඨබ්බනිමිත්ත
ධම්මනිමිත්තනිකේතවිසාරවිනිබන්ධා බෝ ගහපති, නිකේතසාරීති වු-චති.
ඒවං බෝ ගහපති, නිකේතසාරී හෝති.

පින්වත් ගෘහපතිය, නිකේතසාරී (නිවසෙහි හැසිරෙන කෙනෙක්) වෙන්නෙ කොහොම ද? එයා කෙලෙස් පතුරුවලා, ඒකට ම බැඳිලා ඉන්නේ රූප අරමුණ නැමැති නිවස තුළ යි. එතකොට තමයි නිකේතසාරී (නිවසෙහි හැසිරෙන කෙනා) කියල කියන්නෙ. ශබ්ද අරමුණ නැමැති ගන්ධ අරමුණ නැමැති රස අරමුණ නැමැති පහස අරමුණ නැමැති ඒ වගේ ම එයා කෙලෙස් පතුරුවලා, ඒකට ම බැඳිලා ඉන්නේ සිතට එන අරමුණ නැමැති නිවස තුළ යි. එතකොට තමයි නිකේතසාරී (නිවසෙහි

හැසිරෙන කෙනා) කියල කියන්නෙ. පින්වත් ගෘහපතිය, ඔය දෙයට යි නිකේතසාරී කියල කියන්නෙ.

කථඤ්ච ගහපති, අනිකේතසාරී හෝති: රූපනිමිත්තනිකේතවිසාර-
විනිබන්ධා බෝ ගහපති, තථාගතස්ස පභිනා උ-ඡින්නමුලා තාලාවත්ථුකතා
අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. තස්මා තථාගතෝ අනිකේතසාරීති
වු-වති. සද්දනිමිත්ත ගන්ධනිමිත්ත
රසනිමිත්ත පොට්ඨබ්බනිමිත්ත
ධම්මනිමිත්තනිකේතවිසාරවිනිබන්ධා බෝ ගහපති, තථාගතස්ස පභිනා
උ-ඡින්නමුලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. තස්මා
තථාගතෝ අනිකේතසාරීති වු-වති. ඒවං බෝ ගහපති, අනිකේතසාරී හෝති.

පින්වත් ගෘහපතිය, අනිකේතසාරී (නිවසෙහි නො හැසිරෙන කෙනෙක්)
වෙන්නෙ කොහොම ද? කෙලෙස් පතුරුවා ගෙන ඒකට බැඳිලා රූප අරමුණ
නැමැති නිවස තුළ සිටීම තථාගතයන් වහන්සේට (රහතන් වහන්සේට)
ප්‍රභාණය වෙල යි කියෙන්නෙ. මුලින් ම උදුරා දමල කියෙන්නෙ. මුදුන් කරටිය
කැඩී ගිය තල් ගසක් වගේ කරල යි කියෙන්නෙ. අභාවයට පත් කරවල යි
කියෙන්නෙ. යළි කවදාවත් නුපදනා ස්වභාවයට පත්කරවල යි කියෙන්නෙ.
එනිසා ම තථාගතයන් වහන්සේට අනිකේතසාරී කියල කියනවා. ශබ්ද
අරමුණට ගන්ධ අරමුණට රස අරමුණට පහස
අරමුණට කෙලෙස් පතුරුවා ගෙන ඒකට බැඳිලා සිතට එන අරමුණ
නැමැති නිවස තුළ සිටීම තථාගතයන් වහන්සේට (රහතන් වහන්සේට)
ප්‍රභාණය වෙල යි කියෙන්නෙ. මුලින් ම උදුරා දමල කියෙන්නෙ. මුදුන් කරටිය
කැඩී ගිය තල් ගසක් වගේ කරලයි කියෙන්නෙ. අභාවයට පත් කරවලයි
කියෙන්නෙ. යළි කවදාවත් නුපදනා ස්වභාවයට පත්කරවල යි කියෙන්නෙ.
එනිසා ම තථාගතයන් වහන්සේට අනිකේතසාරී කියල කියනවා.

කථඤ්ච ගහපති, ගාමේ සන්ථවජාතෝ හෝති: ඉධ ගහපති, ඒක-වෝ
ගිහිහි සංසම්ඨෝ විහරති සහනන්දී සහසෝකී සුඛිතේසු සුඛිතෝ දුක්ඛිතේසු
දුක්ඛිතෝ. උප්පන්නේසු කි-වකරණියේසු අත්තනා වෝයෝගං ආපජ්ජති.
ඒවං බෝ ගහපති, ගාමේ සන්ථවජාතෝ හෝති.

පින්වත් ගෘහපතිය, ගමේ දායකයින් සමග අමුතු බැඳීමක් ඇති කර
ගැනීම කියල කියන්නෙ මොන වගේ දෙයක් ද? පින්වත් ගෘහපතිය, මෙහි
ඇතැම් භික්ෂුවක් ගිහි උදවිය සමග (නැදැයින් මෙන්) සමීප ඇසුරක්

පවත්වාගෙන යනවා. ඔවුන් ගේ සතුටේ දී මේ හික්මුවත් සතුටු වෙනවා. ඔවුන් ගේ ශෝකයේ දී මේ හික්මුවත් ශෝක වෙනවා. සතුටු වෙන දායක පවුල් මැද මේ හික්මුව සතුටු වෙනවා. දුක් වෙන දායක පවුල් මැද මෙයා දුක් වෙනවා. ඒ දායක පවුල්වල යම් යම් වැඩකටයුතු ඇතිවුණ කල්හි (මහණදම් පසෙක ලා) ඒවාට මැදිහත් විය යුතු කෙනෙක් වෙනවා. පින්වත් ගෘහපතිය, ඔය ආකාරයටයි ගම කෙරෙහි බැඳීමක් ඇති කර ගන්නෙ.

කථඤ්ච ගහපති, ගාමේ න සන්ථවජාතෝ හෝති: ඉධ ගහපති, ඒක-වෝ ගිහිනි අසංසට්ඨෝ විහරති න සහනන්දී න සහසෝකී න සුඛිතේසු සුඛිතෝ න දුක්ඛිතේසු දුක්ඛිතෝ. උප්පන්නේසු කි-වකරණියේසු න අත්තනා වෝයෝගං ආපජ්ජති. ඒවං බෝ ගහපති, ගාමේ න සන්ථවජාතෝ හෝති.

පින්වත් ගෘහපතිය, ගමේ දායකයින් සමග අමුතු බැඳීමක් ඇති නො කර ගැනීම කියල කියන්නෙ මොන වගේ දෙයක් ද? පින්වත් ගෘහපතිය, මෙහි ඇතැම් හික්මුවක් ගිහි උදවිය සමග (නැදැයින් මෙන්) සමීප ඇසුරක් පවත්වාගෙන යන්නේ නෑ. ඔවුන් ගේ සතුටේ දී මේ හික්මුවත් සතුටු වෙන්නෙ නෑ. ඔවුන් ගේ ශෝකයේ දී මේ හික්මුවත් ශෝක වෙන්නෙ නෑ. සතුටු වෙන දායක පවුල් මැද මෙයා සතුටු වෙන්නෙ නෑ. දුක් වෙන දායක පවුල් මැද මෙයා දුක් වෙන්නෙ නෑ. ඒ දායක පවුල්වල යම් යම් වැඩකටයුතු ඇතිවුණ කල්හි (මහණදම් පසෙක ලා) ඒවාට මැදිහත් විය යුතු කෙනෙක් වෙන්නෙ නෑ. පින්වත් ගෘහපතිය, ඔය ආකාරයටයි ගම කෙරෙහි බැඳීමක් ඇති නො කර ගෙන ඉන්නෙ.

කථඤ්ච ගහපති, කාමේහි අරින්තෝ හෝති: ඉධ ගහපති, ඒක-වෝ කාමේසු අවිගතරාගෝ හෝති අවිගතජන්දෝ අවිගතපේමෝ අවිගතපිපාසෝ අවිගතපරිලාහෝ අවිගතතණිහෝ. ඒවං බෝ ගහපති, කාමේහි අරින්තෝ හෝති.

පින්වත් ගෘහපතිය, කාමයෙන් හිස් නො වී සිටීම කියන්නෙ මොන වගේ දෙයක් ද? පින්වත් ගෘහපතිය, මෙහි ඇතැම් හික්මුවක් ඉන්නවා (රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, පහස යන) කාම අරමුණු කෙරෙහි ඇති රාගය දුරු කරල නෑ. ඡන්දය දුරු කරල නෑ. ප්‍රේමය දුරු කරල නෑ. පිපාසය දුරු කරල නෑ. දාහය දුරු කරල නෑ. තණ්හාව දුරු කරල නෑ. පින්වත් ගෘහපතිය, කාමයෙන් හිස් නො වී සිටීම කියන්නෙ ඔය දෙයට යි.

කථඤ්ච ගහපති, කාමේහි රිත්තෝ හෝති: ඉධ ගහපති, ඒක-වෝ කාමේසු විගතරාගෝ හෝති විගතජන්දෝ විගතපේමෝ විගතපිපාසෝ විගතපරිලාහෝ විගතතණ්හෝ. ඒවං බෝ ගහපති, කාමේහි රිත්තෝ හෝති.

පින්වත් ගහපතිය, කාමයෙන් හිස් වී සිටීම කියන්නේ මොන වගේ දෙයක් ද? පින්වත් ගහපතිය, මෙහි ඇතැම් හික්ෂුවක් ඉන්නවා (රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, පහස යන) කාම අරමුණු කෙරෙහි තිබෙන රාගය දුරු කරල යි ඉන්නේ. ඡන්දය දුරු කරල යි ඉන්නේ. ප්‍රේමය දුරු කරල යි ඉන්නේ. පිපාසය දුරු කරල යි ඉන්නේ. දාහය දුරු කරල යි ඉන්නේ. තණ්හාව දුරු කරල යි ඉන්නේ. පින්වත් ගහපතිය, කාමයෙන් හිස් වී සිටීම කියන්නේ ඔය දෙයට යි.

කථඤ්ච ගහපති, පුරෙක්ඛරානෝ හෝති: ඉධ ගහපති, ඒක-වස්ස ඒවං හෝති: ඒවං-රූපෝ සියං අනාගතමද්ධානං, ඒවං-වේදනෝ සියං අනාගතමද්ධානං, ඒවං-සංඛාරෝ සියං අනාගතමද්ධානං, ඒවං-විඤ්ඤාණෝ සියං අනාගතමද්ධානන්ති. ඒවං බෝ ගහපති, පුරෙක්ඛරානෝ හෝති.

පින්වත් ගහපතිය, ලෝකයට අයිති දේවල් ඉදිරියෙහි තබා ගෙන ඉන්නවා කියන්නේ මොන වගේ දෙයකට ද? පින්වත් ගහපතිය, මෙහි ඇතැම් හික්ෂුවකට මෙවැනි අදහස් ඇති වෙනවා. අනාගතයේ මට මේ විදිහේ රූපයක් ඇතුව ඉන්ට ඇත්නම්, අනාගතයේ මට මේ විදිහේ විදීමක් ඇතුව ඉන්ට ඇත්නම්, අනාගතයේ මට මේ විදිහේ හඳුනා ගැනීමක් ඇතුව ඉන්ට ඇත්නම්, අනාගතයේ මට මේ විදිහේ සංස්කාර ඇතුව ඉන්ට ඇත්නම්, අනාගතයේ මට මේ විදිහේ විඤ්ඤාණයක් ඇතුව ඉන්ට ඇත්නම් කියල. පින්වත් ගහපතිය, චිකට කියන්නේ ලෝකයට අයිති දේවල් ඉදිරියෙහි තබා ගෙන ඉන්නවා කියලයි.

කථඤ්ච ගහපති, අපුරෙක්ඛරානෝ හෝති: ඉධ ගහපති, ඒක-වස්ස ඒවං න හෝති: ඒවං-රූපෝ සියං අනාගතමද්ධානං, ඒවං-වේදනෝ සියං අනාගතමද්ධානං, ඒවං-සංඛාරෝ සියං අනාගතමද්ධානං, ඒවං-විඤ්ඤාණෝ සියං අනාගතමද්ධානන්ති. ඒවං බෝ ගහපති, අපුරෙක්ඛරානෝ හෝති.

පින්වත් ගෘහපතිය, ලෝකයට අයිති දේවල් ඉදිරියෙහි නො තබා ගෙන ඉන්නවා කියන්නෙ මොන වගේ දෙයකට ද? පින්වත් ගෘහපතිය, මෙහි ඇතැම් හික්ෂුචකට මෙවැනි අදහස් ඇති වෙන්නෙ නෑ. අනාගතයේ මට මේ විදිහේ රූපයක් ඇතුව ඉන්ට ඇත්නම්, අනාගතයේ මට මේ විදිහේ විදීමක් ඇතුව ඉන්ට ඇත්නම්, අනාගතයේ මට මේ විදිහේ හඳුනා ගැනීමක් ඇතුව ඉන්ට ඇත්නම්, අනාගතයේ මට මේ විදිහේ සංස්කාර ඇතුව ඉන්ට ඇත්නම්, අනාගතයේ මට මේ විදිහේ විඤ්ඤාණයක් ඇතුව ඉන්ට ඇත්නම් කියල. පින්වත් ගෘහපතිය, චකට කියන්නෙ ලෝකයට අයිති දේවල් ඉදිරියෙහි නො තබා ගෙන ඉන්නවා කියලයි.

කථඤ්ච ගහපති, කථං විග්ගය්හ ජනේන කත්තා හෝති: ඉධ ගහපති, ඒක-වෝ ඒවරුපං කතං කත්තා හෝති: “න ත්වං ඉමං ධම්මචිනයං ආජානාසි. අහං ඉමං ධම්මචිනයං ආජානාමි, කිං ත්වං ඉමං ධම්මචිනයං ආජානිස්සසි? මි-ජාපට්ඨන්තෝ ත්වමසි. අහමස්මි සම්මාපට්ඨන්තෝ. පුරේ වචනියං ප-ජා අවච, ප-ජා වචනියා පුරේ අවච. සහිතං මේ. අසහිතං තේ. ආචිණ්ණං තේ විපරාවත්තං. ආරෝපිතෝ තේ වාදෝ. වර වාදස්පමොක්ඛාය නිග්ගහිතෝසි. නිබ්බේදේහි වා සං-පහෝසි”ති. ඒවං බෝ ගහපති, කථං විග්ගය්හ ජනේන කත්තා හෝති.

පින්වත් ගෘහපතිය, ජනයාත් සමග කලකෝලාහල ඇති කර ගෙන ඉන්නවා කියන්නෙ මොන වගේ දෙයකට ද? පින්වත් ගෘහපතිය, මෙහි ඇතැම් හික්ෂුචක මේ විදිහේ කතාබහ ඇති කර ගන්නවා. “නුඹ මේ ධර්ම චිනය දන්නෙ නෑ. මං විතරයි මේ ධර්ම චිනය දන්නෙ. ඇයි නුඹ මේ ධර්ම චිනය දැන ගත්තෙ නැත්තෙ. නුඹ යන්නේ වැරදි මාවතකයි. මං විතරයි හරි මාවතේ යන්නෙ. මුලින් ම කිය යුතු දේ තමයි නුඹ පසුව කිව්වෙ. පසුව කිව යුතු දේ තමයි නුඹ කලින් ම කිව්වෙ. යහපත් දේ තියෙන්නෙ මගේ වචනය තුළයි. නුඹේ වචනයේ යහපත් දෙයක් නෑ. නුඹ මෙතෙක් පුරුදු කරපු දේ (මේ වාදය නිසා) කණපිට පෙරවිනා. මං නුඹට වාදයෙන් අභියෝග කරනවා. වාදයෙන් මිඳෙන්නට පුළුවන් ක්‍රමයක් සොයා ගෙන යන එකයි ඇත්තෙ. නුඹට නිග්‍රහ කරලයි තියෙන්නෙ. ඉදින් පුළුවන්කමක් තියෙයි නම් ගැලවියන්” කියල. පින්වත් ගෘහපතිය, ඔය විදිහටයි ජනයා සමග කලකෝලාහල කතාවල් ඇති කර ගන්නෙ.

කථඤ්ච ගහපති, කථං න විග්ගය්හ ජනේන කත්තා හෝති: ඉධ ගහපති, ඒක-වෝ න ඒවරුපිං කතං කත්තා හෝති: “න ත්වං ඉමං ධම්මචිනයං ආජානාසි. අහං ඉමං ධම්මචිනයං ආජානාමි, කිං ත්වං ඉමං ධම්මචිනයං

ආජානිස්සසි? මි-ඡාපට්ඨපන්නෝ ත්වමසි. අහමස්මි සම්මාපට්ඨපන්නෝ. පුරේ වචනියං ප-ඡා අවච, ප-ඡා වචනියා පුරේ අවච. සහිතං මේ. අසහිතං තේ. ආචිණ්ණං තේ විපරාවත්තං. ආරෝපිතෝ තේ වාදෝ. වර වාදප්පමොක්ඛාය නිග්ගහිතෝසි. නිබ්බේය්භි වා සභෙ- පහෝසි”ති. ඒවං බෝ ගහපති, කථං න විග්ගය්හ ජනේන කත්තා හෝති.

පින්වත් ගෘහපතිය, ජනයාත් සමග කලකෝලාහල ඇති නො කර ගෙන ඉන්නවා කියන්නෙ මොන වගේ දෙයකට ද? පින්වත් ගෘහපතිය, මෙහි ඇතැම් හික්ෂුචක් මේ විදිහේ කතාබහ ඇති කර ගන්නෙ නෑ. “නුඹ මේ ධර්ම විනය දන්නෙ නෑ. මං විතරයි මේ ධර්ම විනය දන්නෙ. ඇයි නුඹ මේ ධර්ම විනය දැන ගත්තෙ නැත්තෙ. නුඹ යන්නේ වැරදි මාවතකයි. මං විතරයි හරි මාවතේ යන්නෙ. මුලින් ම කිය යුතු දේ තමයි නුඹ පසුව කිව්වෙ. පසුව කිව යුතු දේ තමයි නුඹ කලින් ම කිව්වෙ. යහපත් දේ තියෙන්නෙ මගේ වචනය තුළයි. නුඹේ වචනයේ යහපත් දෙයක් නෑ. නුඹ මෙතෙක් පුරුදු කරපු දේ (මේ වාදය නිසා) කණපිට පෙරව්වා. මං නුඹට වාදයෙන් අභියෝග කරනවා. වාදයෙන් මිඳෙන්ට පුළුවන් ක්‍රමයක් සොයා ගෙන යන එකයි ඇත්තෙ. නුඹට නිග්‍රහ කරලයි තියෙන්නෙ. ඉදින් පුළුවන්කමක් තියෙයි නම් ගැලවියන්” කියල. පින්වත් ගෘහපතිය, ඔය විදිහටයි ජනයා සමග කලකෝලාහල කතාවල් ඇති නො කර ගන්නෙ.

ඉති ගහපති, යං තං චුත්තං භගවතා අට්ඨකචග්ගියේ මාගන්දියපඤ්ඤේ

පින්වත් ගෘහපතිය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අට්ඨක වර්ගයෙහි මාගන්දිය ප්‍රශ්නයෙහිලා

“විකං පභාය අනිකේතසාරී
ගාමේ අකුබ්බං මුනි සන්ථවානී
කාමේහි රිත්තෝ අපුරෙක්ඛරානෝ
කථං න විග්ගය්හ ජනේන කයිරා”ති

“මුනිවරයා සිටින්නේ විඤ්ඤාණයේ පැවැත්මට ගොදුර නම් වූ විකය අත්හැර දමල යි. (මුනිවරයා) හැසිරෙන්නේ බාහිර ආයතන හයට ඇලීම නම් වූ නිකේතය (නිවස) අත්හැර දමල යි. ගමේ පිඩුසිභා වඩින ඔහු ගම් වැසියන් සමග අමුතු බැඳීමක් නෑ. කාමයෙන් හිස් වූ සිතින් ඉන්නෙ. ලෝකයට

අයිති කිසිවක් ඉදිරියෙහි තබා ගෙන ගමන් කිරීමක් නෑ.
ඉතින් එබඳු නිකෙලෙස් මුනිවරයෙක් ජනයා සමග
කලකෝලාහලයට යන්නෙන් නෑ” කියල යම් දහමක් වදාළ
සේක් ද,

ඉමස්ස බෝ ගහපති, හගවතා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං විත්ථාරේන
අත්ථෝ දට්ඨබ්බෝති.

පින්වත් ගෘහපතිය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සංක්ෂේපයෙන්
වදාරන ලද මෙම දෙසුමෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් තේරුම් ගත යුත්තේ
ඔන්න ඔය විදිහට යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

භාලිද්දිකානි සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.1.4

දුතිය භාලිද්දිකානි සුත්තං

භාලිද්දිකානි ගෘහපතියාට වදාළ දෙවෙනි දෙසුම.

4. ඒවං මේ සුත්තං:

4. මාහට අසන්නට ලැබුනේ මේ විදිහට යි.

ඒකං සමයං ආයස්මා මහාක-වානෝ අවන්තිසු විහරති කුරරසරේ
පපානේ පබ්බතේ. අට බෝ භාලිද්දිකානි ගහපති යේනායස්මා මහාක-වානෝ
තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මත්තං මහාක-වානං අභිවාදෙන්වා
ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ භාලිද්දිකානි ගහපති
ආයස්මත්තං මහාක-වානං ඒතදවෝච:

ඒ දිනවල මහාක-වානයන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ අවන්ති ජනපදයේ
කුරරසර නම් නගරය සමීපයෙහි ප්‍රපාත නම් වූ පර්වතයේ. එදා භාලිද්දිකානි

ගෘහපති තුමා ආයුෂ්මත් මහා ක-වානයන් ළඟට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් මහා ක-වානයන් වහන්සේට සාදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුන හාලිද්දිකානි ගෘහපති තුමා ආයුෂ්මත් මහා ක-වානයන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ අසා සිටියා.

චුත්තමීදං හන්තේ, හගවතා සක්කපඤ්ඤේ “යේ තේ සමණබ්බාහමණා තණ්හා සංඛය විමුත්තා, තේ අ-වත්තනිට්ඨා අ-වත්තයෝගක්ඛේතීනෝ අ-වත්තබ්බන්මචාරිනෝ අ-වත්තපරියෝසානා සෙට්ඨා දේවමනුස්සාන”නිති. ඉමස්ස නු බෝ හන්තේ, හගවතා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස කථං විත්ථාරේන අත්ථෝ දට්ඨබ්බෝ?ති.

“පින්වත් ස්වාමීන් වහන්ස, අපගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් (චූල තණ්හා සංඛය සූත්‍රයෙහි) ශක්‍ර ප්‍රශ්නයේදී මෙය වදාළා නේද “තණ්හාව ගෙවා දමා තණ්හාවෙන් නිදහස් වුන යම් ඒ ශ්‍රමණබ්බාහමණයන් ඉන්නවා නම්, ඔවුන් ඒකාන්තයෙන් ම පිහිටක් ලබාගෙන යි ඉන්නේ. ඒකාන්තයෙන් ම කෙලෙසුන්ගෙන් මිදිලා බිය රහිතව යි ඉන්නේ. ඒකාන්තයෙන් ම බ්‍රහ්මචාරී පිරිසක්. ඒකාන්තයෙන් ම හවගමන නිමාකළ පිරිසක්. දෙවි මිනිසුන් අතර ඔවුන් ශ්‍රේෂ්ඨ යි කියල. ඉතින් පින්වත් ස්වාමීන් වහන්ස, අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් කරුණු හකුළුවා වදාරන ලද ඔය දෙසුමෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් දැනගත යුත්තේ කොයි ආකාරයෙන් ද?”

රූපධාතුයා බෝ ගහපති, යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා යේ උපසුපාදානා -තසෝඅධිට්ඨානාහිනිවේසානුසයා, තේසං ඛයා විරාගා නිරෝධා වාගා පටිනිස්සග්ගා චිත්තං සුචිමුත්තන්ති වු-වති. වේදනාධාතුයා බෝ ගහපති සඤ්ඤාධාතුයා බෝ ගහපති සංඛාරධාතුයා බෝ ගහපති විඤ්ඤාණධාතුයා බෝ ගහපති, යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා යේ උපසුපාදානා -තසෝ-අධිට්ඨානාහිනිවේසානුසයා, තේසං ඛයා විරාගා නිරෝධා වාගා පටිනිස්සග්ගා චිත්තං සුචිමුත්තන්ති වු-වති.

“පින්වත් ගෘහපතිය, රූප ධාතුව පිළිබඳව කෙනෙකු තුළ යම් කැමැත්තක් ඇත් ද, යම් රාගයක් ඇත් ද, යම් ආස්වාදයක් ඇත් ද, යම් තණ්හාවක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි යම් බැස ගැනීමක්, ග්‍රහණය වීමක්, සිහින අදිටන් කරගෙන සිටීමක්, කෙලෙස් තුළ බැසගෙන එය විත්තාභ්‍යන්තරයෙහි පවත්වාගෙන යෑමක් ඇත් ද, අන්ත ඒ දේවල් ක්ෂය වෙලා ගිහිත් ඇල්ම දුරු

වී ගිහිත් තණ්හාව නිරුද්ධ වී ගිහිත් ආසාව අත්හැරලා ආසාව දුරින් ම දුරු කර දැමූ සිත මනා කොට ඒ කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වී ඇති වග යි ඔය කියවෙන්නේ. ඒ වගේ ම පින්වත් ගෘහපතිය, වේදනා ධාතුව පිළිබඳව සඤ්ඤා ධාතුව පිළිබඳව සංස්කාර ධාතුව පිළිබඳව විඤ්ඤාණ ධාතුව පිළිබඳව කෙනෙකු තුළ යම් කැමැත්තක් ඇත් ද, යම් රාගයක් ඇත් ද, යම් ආස්වාදයක් ඇත් ද, යම් තණ්හාවක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි යම් බැස ගැනීමක්, ග්‍රහණය වීමක්, සිතින් අදිටන් කරගෙන සිටීමක්, කෙලෙස් තුළ බැසගෙන එය විත්තාභ්‍යන්තරයෙහි පවත්වාගෙන යෑමක් ඇත් ද, අන්ත ඒ දේවල් ක්ෂය වෙලා ගිහිත් ඇල්ම දුරු වී ගිහිත් තණ්හාව නිරුද්ධ වී ගිහිත් ආසාව අත්හැරලා ආසාව දුරින් ම දුරු කර දැමූ සිත මනා කොට ඒ කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වී ඇති වග යි ඔය කියවෙන්නේ.

ඉති බෝ ගහපති, යං තං චූත්තං භගවතා සක්කපඤ්ඤා: “යේ තේ සමණබ්‍රාහ්මණා තණ්හා සංඛයටිමුත්තා, තේ අ-චන්තනිට්ඨා අ-චන්ත-යෝගක්ඛේමීනෝ අ-චන්තබ්‍රහ්මචාරීනෝ අ-චන්තපරියෝසනා සෙට්ඨා දේවමනුස්සාන”න්ති. ඉමස්ස බෝ ගහපති, භගවතා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඵ්වං විත්ථාරේන අත්ථෝ දට්ඨබ්බෝති.

පින්වත් ගෘහපතිය, අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ශක්‍ර ප්‍රශ්නයෙහි දී යම් කරුණක් මේ අයුරින් “තණ්හාව ගෙවා දමා තණ්හාවෙන් නිදහස් වූ යම් ඒ ශ්‍රමණබ්‍රාහ්මණයන් වෙත් නම්, ඔවුන් ඒකාන්තයෙන් ම පිහිටක් ලබාගෙන යි ඉන්නේ. ඒකාන්තයෙන් ම කෙලෙසුන්ගෙන් මිදිලා බිය රහිතව යි ඉන්නේ. ඒකාන්තයෙන් ම බ්‍රහ්මචාරී පිරිසක්. ඒකාන්තයෙන් ම භවගමන නිමාකළ පිරිසක්. දෙවි මිනිසුන් අතර ඔවුන් ශ්‍රේෂ්ඨ යි කියල. වදාරන ලද්දේ ද, පින්වත් ගෘහපතිය, අරුත් හකුළුවා වදාරන ලද ඔය දෙසුමෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් තේරුම් ගත යුත්තේ මේ ආකාරයට යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය භාලිද්දිකානි සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.1.5

සමාධි භාවනා සුත්තං

චිත්ත සමාධිය දියුණු කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

5. ඒවං මේ සුත්තං:

5. මා හට අසන්නට ලැබුනේ මේ විදිහට යි.

ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තත්‍ර ඛේ භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි භික්ඛවෝති, හදන්තේති තේ භික්ඛු භගවතෝ ප-වස්සෝසුං භගවා ඒතදවෝච:

ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුතුමා ගේ අසපුවේ. එදා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “පින්වත් මහණෙනි,” කියා භික්ෂූන් වහන්සේලා අමතා වදාළා. ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා ද “පින්වතුන් වහන්ස,” කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. ඒ මොහොතේ දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙම දෙසුම වදාළා.

සමාධිං භික්ඛවේ, භාවේථ. සමාහිතෝ භික්ඛවේ, භික්ඛු යථාභූතං පජානාති. කිඤ්ච යථාභූතං පජානාති? රූපස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච, වේදනාය සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච, සඤ්ඤාය සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච, සංඛාරානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච, විඤ්ඤාණස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච.

“පින්වත් මහණෙනි, චිත්ත සමාධිය දියුණු කරගන්න. පින්වත් මහණෙනි, චිත්ත සමාධිය ඇති භික්ෂුව යථාභූතය (යමක ඇති ස්වභාවය ඒ අයුරින් ම) අවබෝධ කරගන්නවා. කවර යථාභූතයක් ද අවබෝධ කරගන්නේ? රූපයෙහි හට ගැනීමත් නැතිවීමත් ගැන යි, වේදනාවෙහි හට ගැනීමත් නැතිවීමත් ගැන යි, සඤ්ඤාවෙහි හට ගැනීමත් නැතිවීමත් ගැන යි, සංස්කාරවල හට ගැනීමත් නැතිවීමත් ගැන යි, විඤ්ඤාණයෙහි හට ගැනීමත් නැතිවීමත් ගැන යි.

කෝ ව භික්ඛවේ, රූපස්ස සමුදයෝ, කෝ වේදනාය සමුදයෝ, කෝ සඤ්ඤාය සමුදයෝ, කෝ සංඛාරානං සමුදයෝ, කෝ විඤ්ඤාණස්ස සමුදයෝ:

පින්වත් මහණෙනි, රූපයෙහි හටගැනීම යනු කුමක් ද? වේදනාවෙහි හටගැනීම යනු කුමක් ද? සඤ්ඤාවෙහි හටගැනීම යනු කුමක් ද? සංස්කාරවල හටගැනීම යනු කුමක් ද? විඤ්ඤාණයෙහි හටගැනීම යනු කුමක් ද?

ඉධ භික්ඛවේ, භික්ඛු අභිනන්දනි අභිවදනි අජ්ඣේදාසාය නිට්ඨති. කිඤ්ච අභිනන්දනි අභිවදනි අජ්ඣේදාසාය නිට්ඨති: රූපං අභිනන්දනි අභිවදනි අජ්ඣේදාසාය නිට්ඨති, තස්ස රූපං අභිනන්දනෝ අභිවදනෝ අජ්ඣේදාසාය නිට්ඨනෝ උප්පජ්ජති නන්දි, යා රූපේ නන්දි තදුපාදානං, තස්සුපාදානප-වයා භවෝ, භවප-වයා ජාති, ජාතිප-වයා ජරාමරණං සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති. ඵ්වමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි භික්ෂුව සතුටින් පිළිගන්නවා. එය අගය කරමින් කතා බහ කරනවා. එහි බැසගෙන ඉන්නවා. ඔහු සතුටින් පිළිගන්නේ අගය කරමින් කතාබහ කරන්නේ බැසගෙන ඉන්නේ කුමක් ගැන ද? ඔහු සතුටින් පිළිගන්නේ අගය කරමින් කතාබහ කරන්නේ බැසගෙන ඉන්නේ රූපය ගැන යි. ඉතින් රූපය සතුටින් පිළිගනිද්දී, එය අගය කරමින් කතා බහ කරද්දී, එහි බැසගෙන සිටිද්දී, ඒ ගැන ආසාව උපදිනවා. රූපය ගැන යම් ආසාවක් ඇත්නම්, ඒකම යි බැඳීම. ඒ බැඳී යෑම නිසයි භවය (විපාක පිණිස කර්ම සකස්වීම) ඇතිවන්නේ. භවය නිසා ඉපදෙනවා. ඉපදීම නිසා ජරා මරණ සෝක වැළපීම් දුක් දොමනස් සුසුම් හෙළීම් හටගන්නවා. ඔන්න ඔය ආකාරයට යි මුළුමනක් දුක් රැසේ ම හටගැනීම සිදු වන්නේ.

වේදනං අභිනන්දනි අභිවදනි අජ්ඣේදාසාය නිට්ඨති, තස්ස වේදනං අභිනන්දනෝ අභිවදනෝ අජ්ඣේදාසාය නිට්ඨනෝ උප්පජ්ජති නන්දි, යා වේදනාය නන්දි තදුපාදානං, තස්සුපාදානප-වයා භවෝ, භවප-වයා ජාති, ජාතිප-වයා ජරාමරණං සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති. ඵ්වමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයෝ හෝති.

ඒ වගේ ම ඔහු සතුටින් පිළිගන්නේ අගය කරමින් කතාබහ කරන්නේ බැසගෙන සිටින්නේ වේදනාව ගැන යි. ඉතින් වේදනාව සතුටින් පිළිගනිද්දී, එය අගය කරමින් කතා බහ කරද්දී, එහි බැසගෙන සිටිද්දී, ඒ ගැන ආසාව ඇති වෙනවා. වේදනාව ගැන යම් ආසාවක් ඇත්නම් නම්, ඒකම යි බැඳීම. ඒ බැඳී යෑම නිසයි ඔහු තුළ භවය (විපාක පිණිස කර්ම සකස්වීම) ඇතිවෙන්නේ. භවය නිසා ඉපදෙනවා. ඉපදීම නිසා ජරා මරණ සෝක වැළපීම්

දුක් දොමනස් සුසුම් හෙළිම් හටගන්නවා. ඔන්න ඔය ආකාරයට යි මුළුමහත් දුක් රැසේ ම හටගැනීම සිදු වන්නේ.

සඤ්ඤං අභිනන්දනි සංඛාරේ අභිනන්දනි අභිවදනි අජ්ඣේධාසාය නිට්ඨනි, තස්ස සංඛාරේ අභිනන්දනෝ අභිවදනෝ අජ්ඣේධාසාය නිට්ඨනෝ උප්පජ්ජති නන්දි, යා සංඛාරේසු නන්දි තදුපාදානං තස්සුපාදානප-වයා භවෝ, භවප-වයා ජාති, ජාතිප-වයා ජරාමරණං සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති. ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයෝ හෝති.

ඒ වගේ ම ඔහු සඤ්ඤාව ඒ වගේ ම ඔහු සංස්කාරත් සතුවින් පිළිගන්නවා. අගය කරමින් කතාබහ කරනවා. ඒ තුළ බැසගෙන ඉන්නවා. ඉතින් සංස්කාර සතුවින් පිළිගනිද්දී, අගය කරමින් කතා බහ කරද්දී, එහි බැසගෙන සිටිද්දී, ඒ ගැන ආසාව ඇතිවෙනවා. සංස්කාර ගැන යම් ආසාවක් ඇත්නම්, ඒකම යි බැඳීම. ඒ බැඳී යෑම නිසයි ඔහු තුළ භවය (විපාක පිණිස කර්ම සකස්වීම) ඇතිවෙන්නේ. භවය නිසා ඉපදෙනවා. ඉපදීම නිසා ජරා මරණ සෝක වැළපීම් දුක් දොමනස් සුසුම් හෙළිම් හටගන්නවා. ඔන්න ඔය ආකාරයට යි මුළුමහත් දුක් රැසේ ම හටගැනීම සිදු වන්නේ.

විඤ්ඤාණං අභිනන්දනි අභිවදනි අජ්ඣේධාසාය නිට්ඨනි, තස්ස විඤ්ඤාණං අභිනන්දනෝ අභිවදනෝ අජ්ඣේධාසාය නිට්ඨනෝ උප්පජ්ජති නන්දි, යා විඤ්ඤාණේ නන්දි තදුපාදානං තස්සුපාදානප-වයා භවෝ, භවප-වයා ජාති, ජාතිප-වයා ජරාමරණං සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති. ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයෝ හෝති.

ඔහු විඤ්ඤාණයත් සතුවින් පිළිගන්නවා. අගය කරමින් කතාබහ කරනවා. එහි බැසගෙන ඉන්නවා. ඉතින් විඤ්ඤාණය සතුවින් පිළිගනිද්දී, එය අගය කරමින් කතා බහ කරද්දී, එහි බැසගෙන සිටිද්දී, ඒ ගැන ආසාව ඇති වෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැන යම් ආසාවක් ඇත්නම්, ඒකම යි බැඳීම. ඒ බැඳී යෑම නිසයි ඔහු තුළ භවය (විපාක පිණිස කර්ම සකස්වීම) ඇතිවෙන්නේ. භවය නිසා ඉපදෙනවා. ඉපදීම නිසා ජරා මරණ සෝක වැළපීම් දුක් දොමනස් සුසුම් හෙළිම් හටගන්නවා. ඔන්න ඔය ආකාරයට යි මුළුමහත් දුක් රැසේ ම හටගැනීම සිදු වන්නේ.

අයං භික්ඛවේ, රූපස්ස සමුදයෝ, අයං වේදනාය සමුදයෝ, අයං සඤ්ඤාය සමුදයෝ, අයං සංඛාරානං සමුදයෝ, අයං විඤ්ඤාණස්ස සමුදයෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ තමයි රූපයෙහි හටගැනීම, මේ තමයි වේදනාවෙහි හට ගැනීම, මේ තමයි සඤ්ඤාවෙහි හටගැනීම, මේ තමයි සංස්කාරවල හට ගැනීම, මේ තමයි විඤ්ඤාණයෙහි හට ගැනීම.

කෝ ව භික්ඛවේ, රූපස්ස අත්ථගමෝ, කෝ වේදනාය අත්ථගමෝ, කෝ සඤ්ඤාය අත්ථගමෝ, කෝ සංඛාරානං අත්ථගමෝ, කෝ විඤ්ඤාණස්ස අත්ථගමෝ:

පින්වත් මහණෙනි, රූපයෙහි නැති වීම යනු කුමක් ද? වේදනාවෙහි නැති වීම යනු කුමක් ද? සඤ්ඤාවෙහි නැති වීම යනු කුමක් ද? සංස්කාරවල නැති වීම යනු කුමක් ද? විඤ්ඤාණයෙහි නැති වීම යනු කුමක් ද?

ඉධ භික්ඛවේ, භික්ඛු නාභිනන්දති නාභිවදති නාජ්ඣෙධ්වසාය තිට්ඨති. කිඤ්ච නාභිනන්දති නාභිවදති නාජ්ඣෙධ්වසාය තිට්ඨති: රූපං නාභිනන්දති නාභිවදති නාජ්ඣෙධ්වසාය තිට්ඨති, තස්ස රූපං අනභිනන්දතෝ අනභිවදතෝ අනාජ්ඣෙධ්වසාය තිට්ඨතෝ යා රූපේ නන්දි සා නිරුජ්ඣති, තස්ස නන්දිතිරෝධා උපාදානතිරෝධෝ, උපාදානතිරෝධා භවතිරෝධෝ, භවතිරෝධා ජාතිතිරෝධෝ, ජාතිතිරෝධා ජරාමරණං සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සපායාසා නිරුජ්ඣන්ති. ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස තිරෝධෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි භික්ෂුව සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ. එය අගය කරමින් කතා බහ කරන්නේ නෑ. එහි බැසගෙන ඉන්නේ නෑ. ඔහු සතුටින් නො පිළිගන්නේ අගය කරමින් කතාබහ නො කරන්නේ නො බැසගෙන සිටින්නේ කුමක් ද? ඔහු රූපය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ. අගය කරමින් කතාබහ කරන්නේ නෑ. බැසගෙන සිටින්නේ නෑ. ඉතින් රූපය සතුටින් නො පිළිගනිද්දී, එය අගය කරමින් කතා බහ නො කරද්දී, එහි නො බැසගෙන සිටිද්දී ඒ ගැන ආසාවක් තිබුණා නම් එය නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ආසාව නිරුද්ධ වීමෙන් බැඳීම නිරුද්ධ වෙලා යනවා. බැඳීම නිරුද්ධ වීමෙන් ඔහු තුළ භවය (විපාක පිණිස කර්ම සකස්වීම) නිරුද්ධ වෙලා යනවා. භවය නිරුද්ධ වීමෙන් ඉපදීම නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ඉපදීම නිරුද්ධ වීමෙන් ජරා

මරණ සෝක වැළපීම් දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙලිම් නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ඔන්න ඔය ආකාරයට යි මුළුමහත් දුක් රැසේ ම නිරුද්ධ වීම සිදු වන්නේ.

වේදනං නාහිනන්දනි නාහිවදනි නාජ්ඣේධායා නිට්ඨනි, තස්ස වේදනං අනහිනන්දනෝ අනහිවදනෝ අනජ්ඣේධායා නිට්ඨනෝ යා වේදනාය නන්දි සා නිරුජ්ඣති, තස්ස නන්දිනිරෝධා උපාදානනිරෝධෝ, උපාදානනිරෝධා භවනිරෝධෝ, භවනිරෝධා ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරෝධෝ හෝති.

ඔහු වේදනාව සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ. අගය කරමින් කතාබහ කරන්නේ නෑ. බැසගෙන සිටින්නේ නෑ. ඉතින් වේදනාව සතුටින් නො පිළිගනිද්දී, එය අගය කරමින් කතා බහ නො කරද්දී, එහි නො බැසගෙන සිටිද්දී ඒ ගැන ආසාවක් තිබුණා නම් එය නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ආසාව නිරුද්ධ වීමෙන් බැඳීම නිරුද්ධ වෙලා යනවා. බැඳීම නිරුද්ධ වීමෙන් ඔහු තුළ භවය (විපාක පිණිස කර්ම සකස්වීම) නිරුද්ධ වෙලා යනවා. භවය නිරුද්ධ වීමෙන් ඉපදීම නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ඉපදීම නිරුද්ධ වීමෙන් ජරා මරණ සෝක වැළපීම් දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙලිම් නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ඔන්න ඔය ආකාරයට යි මුළුමහත් දුක් රැසේ ම නිරුද්ධ වීම සිදු වන්නේ.

සඤ්ඤං නාහිනන්දනි සංඛාරේ නාහිනන්දනි නාහිවදනි නාජ්ඣේධායා නිට්ඨනි, තස්ස සංඛාරේ අනහිනන්දනෝ අනහිවදනෝ අනජ්ඣේධායා නිට්ඨනෝ යා සංඛාරේසු නන්දි සා නිරුජ්ඣති, තස්ස නන්දිනිරෝධා උපාදානනිරෝධෝ, උපාදානනිරෝධා ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරෝධෝ හෝති.

ඒවගේම ඔහු සඤ්ඤාව ඔහු සංස්කාරත් සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ. අගය කරමින් කතාබහ කරන්නේ නෑ. බැසගෙන සිටින්නේ නෑ. ඉතින් සංස්කාර සතුටින් නො පිළිගනිද්දී, එය අගය කරමින් කතා බහ නො කරද්දී, එහි නො බැසගෙන සිටිද්දී ඒ ගැන ආසාවක් තිබුණා නම් එය නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ආසාව නිරුද්ධ වීමෙන් බැඳීම නිරුද්ධ වෙලා යනවා. බැඳීම නිරුද්ධ වීමෙන් ඔහු තුළ භවය (විපාක පිණිස කර්ම සකස්වීම) නිරුද්ධ වෙලා යනවා. භවය නිරුද්ධ වීමෙන් ඉපදීම නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ඉපදීම නිරුද්ධ වීමෙන් ජරා මරණ සෝක වැළපීම් දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙලිම් නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ඔන්න ඔය ආකාරයට යි මුළුමහත් දුක් රැසේ ම නිරුද්ධ වීම සිදු වන්නේ.

විඤ්ඤාණං නාභිනන්දනි නාභිවදනි නාජ්ඣේධායා නිට්ඨනි, තස්ස විඤ්ඤාණං අනභිනන්දනෝ අනභිවදනෝ අනජ්ඣේධායා නිට්ඨනෝ යා විඤ්ඤාණේ නන්දි සා නිරුජ්ඣති, තස්ස නන්දිනිරෝධා උපාදානනිරෝධෝ, උපාදානනිරෝධා භවනිරෝධෝ, භවනිරෝධා ජාතිනිරෝධෝ, ජාතිනිරෝධා ජරාමරණං සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සපායාසා නිරුජ්ඣති. ඵ්වමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරෝධෝ හෝති.

ඔහු සතුටින් නො පිළිගන්නේ අගය කරමින් කතාබහ නො කරන්නේ නො බැසගෙන සිටින්නේ කුමක් ගැන ද? ඔහු සතුටින් නො පිළිගන්නේ අගය කරමින් කතාබහ නො කරන්නේ නො බැසගෙන සිටින්නේ විඤ්ඤාණය ගැන යි. ඉතින් විඤ්ඤාණය සතුටින් නො පිළිගනිද්දී, එය අගය කරමින් කතා බහ නො කරද්දී, එහි නො බැසගෙන සිටිද්දී ඒ ගැන ආසාවක් තිබුණා නම් එය නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ආසාව නිරුද්ධ වීමෙන් බැඳීම නිරුද්ධ වෙලා යනවා. බැඳීම නිරුද්ධ වීමෙන් ඔහු තුළ භවය (විපාක පිණිස කර්ම සකස්වීම) නිරුද්ධ වෙලා යනවා. භවය නිරුද්ධ වීමෙන් ඉපදීම නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ඉපදීම නිරුද්ධ වීමෙන් ජරා මරණ සෝක වැළපීම් දුක් දෝමනස් සුසුම් හෙලීම් නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ඔන්න ඔය ආකාරයට යි මුළුමනක් දුක් රැසේ ම නිරුද්ධ වීම සිදු වන්නේ.

අයං භික්ඛවේ, රූපස්ස අත්ථගමෝ, අයං වේදනාය අත්ථගමෝ, අයං සඤ්ඤාය අත්ථගමෝ, අයං සංඛාරානං අත්ථගමෝ, අයං විඤ්ඤාණස්ස අත්ථගමෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මේ තමයි රූපයෙහි නැති වීම, මේ තමයි වේදනාවෙහි නැති වීම, මේ තමයි සඤ්ඤාවෙහි නැති වීම, මේ තමයි සංස්කාරවල නැති වීම, මේ තමයි විඤ්ඤාණයෙහි නැති වීම.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමාධිභාවනා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.1.6

පටිසල්ලාන සුත්තං

භාවනාවෙහි යෙදී සිටීම ගැන වදාළ දෙසුම.

6. සාවත්ථියං

6. සැවැත් නුවර දී ය,

පටිසල්ලානේ හික්බවේ, යෝගමාපජ්ජට. පටිසල්ලීනෝ හික්බවේ, හික්බු යථාභූතං පජානාති. කිඤ්ච යථාභූතං පජානාති? රූපස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච, වේදනාය සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච, සඤ්ඤාය සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච, සංඛාරානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච, විඤ්ඤාණස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච.

“පින්වත් මහණෙනි, භාවනාවෙහි අප්‍රමාදීව යෙදෙන්න. පින්වත් මහණෙනි, භාවනාවෙහි යෙදෙන හික්ඝ්‍රව යථාභූතය (යමක ඇති ස්වභාවය ඒ අයුරින් ම) අවබෝධ කරගන්නවා. කවර යථාභූතයක් ද ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කරගන්නේ? රූපයෙහි හට ගැනීමත් නැතිවීමත් ගැන යි, වේදනාවෙහි හට ගැනීමත් නැතිවීමත් ගැන යි, සඤ්ඤාවෙහි හට ගැනීමත් නැති වීමත් ගැන යි, සංස්කාරවල හට ගැනීමත් නැතිවීමත් ගැන යි, විඤ්ඤාණයෙහි හට ගැනීමත් නැතිවීමත් ගැන යි, අවබෝධ කරගන්නේ.

කෝ ව හික්බවේ, රූපස්ස සමුදයෝ, කෝ වේදනාය සමුදයෝ, කෝ සඤ්ඤාය සමුදයෝ, කෝ සංඛාරානං සමුදයෝ, කෝ විඤ්ඤාණස්ස සමුදයෝ:

පින්වත් මහණෙනි, රූපයෙහි හටගැනීම යනු කුමක් ද? වේදනාවෙහි හටගැනීම යනු කුමක් ද? සඤ්ඤාවෙහි හටගැනීම යනු කුමක් ද? සංස්කාරවල හටගැනීම යනු කුමක් ද? විඤ්ඤාණයෙහි හටගැනීම යනු කුමක් ද?

ඉධ හික්බවේ, හික්බු අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣෝසාය නිට්ඨති. කිඤ්ච අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣෝසාය නිට්ඨති: රූපං අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣෝසාය නිට්ඨති, තස්ස රූපං අභිනන්දතෝ අභිවදතෝ අජ්ඣෝසාය

නිට්ඨතො උප්පජ්ජති නන්දි, යා රුපේ නන්දි තදුපාදානං තස්ස උපාදානප-වයා භවෝ, භවප-වයා ජාති, ජාතිප-වයා ජරාමරණං සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති. ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි භික්ෂුව සතුටින් පිළිගන්නවා. එය අගය කරමින් කතා බහ කරනවා. එහි බැසගෙන ඉන්නවා. ඔහු සතුටින් පිළිගන්නේ අගය කරමින් කතාබහ කරන්නේ බැසගෙන ඉන්නේ කුමක් ගැන ද? ඔහු සතුටින් පිළිගන්නේ අගය කරමින් කතාබහ කරන්නේ බැසගෙන ඉන්නේ රූපය ගැන යි. ඉතින් රූපය සතුටින් පිළිගනිද්දී, එය අගය කරමින් කතා බහ කරද්දී, එහි බැසගෙන සිටිද්දී, ඒ ගැන ආසාව උපදිනවා. රූපය ගැන යම් ආසාවක් ඇත්නම්, ඒකම යි බැඳීම. ඒ බැඳී යෑම නිසයි භවය (විපාක පිණිස කර්ම සකස්වීම) ඇතිවන්නේ. භවය නිසා ඉපදෙනවා. ඉපදීම නිසා ජරා මරණ සෝක වැළපීම් දුක් දොමනස් සුසුම් හෙළීම් හටගන්නවා. ඔන්න ඔය ආකාරයට යි මුළුමහත් දුක් රැසේ ම හටගැනීම සිදු වන්නේ.

වේදනං අභිනන්දති සඤ්ඤාං අභිනන්දති සංඛාරේ අභිනන්දති විඤ්ඤාණං අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣේදාසාය නිට්ඨති, තස්ස විඤ්ඤාණං අභිනන්දතො අභිවදතො අජ්ඣේදාසාය නිට්ඨතො උප්පජ්ජති නන්දි, යා විඤ්ඤාණේ නන්දි තදුපාදානං තස්සුපාදානප-වයා භවෝ, භවප-වයා ජාති, ජාතිප-වයා ජරාමරණං සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති. ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයෝ හෝති.

ඒ වගේ ම ඔහු විඳීමත් සතුටින් පිළිගන්නවා සඤ්ඤාවත් සතුටින් පිළිගන්නවා සංස්කාරත් සතුටින් පිළිගන්නවා විඤ්ඤාණයත් සතුටින් පිළිගන්නවා. අගය කරමින් කතාබහ කරනවා. එහි බැසගෙන ඉන්නවා. ඉතින් විඤ්ඤාණය සතුටින් පිළිගනිද්දී, එය අගය කරමින් කතා බහ කරද්දී, එහි බැසගෙන සිටිද්දී, ඒ ගැන ආසාව ඇති වෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැන යම් ආසාවක් ඇත්නම්, ඒකම යි බැඳීම. ඒ බැඳී යෑම නිසයි ඔහු තුළ භවය (විපාක පිණිස කර්ම සකස්වීම) ඇතිවෙන්නේ. භවය නිසා ඉපදෙනවා. ඉපදීම නිසා ජරා මරණ සෝක වැළපීම් දුක් දොමනස් සුසුම් හෙළීම් හටගන්නවා. ඔන්න ඔය ආකාරයට යි මුළුමහත් දුක් රැසේ ම හටගැනීම සිදු වන්නේ.

අයං භික්ඛවෙ, රූපස්ස සමුදයෝ, අයං වේදනාය සමුදයෝ, අයං සඤ්ඤාය සමුදයෝ, අයං සංඛාරානං සමුදයෝ, අයං විඤ්ඤාණස්ස සමුදයෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ තමයි රූපයෙහි හටගැනීම, මේ තමයි වේදනාවෙහි හට ගැනීම, මේ තමයි සඤ්ඤාවෙහි හටගැනීම, මේ තමයි සංස්කාරවල හට ගැනීම, මේ තමයි විඤ්ඤාණයෙහි හට ගැනීම.

කෝ ව භික්ඛවෙ, රූපස්ස අත්ථගමෝ, කෝ වේදනාය අත්ථගමෝ, කෝ සඤ්ඤාය අත්ථගමෝ, කෝ සංඛාරානං අත්ථගමෝ, කෝ විඤ්ඤාණස්ස අත්ථගමෝ:

පින්වත් මහණෙනි, රූපයෙහි නැති වීම යනු කුමක් ද? වේදනාවෙහි නැති වීම යනු කුමක් ද? සඤ්ඤාවෙහි නැති වීම යනු කුමක් ද? සංස්කාරවල නැති වීම යනු කුමක් ද? විඤ්ඤාණයෙහි නැති වීම යනු කුමක් ද?

ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නාභිනන්දති නාභිවදති නාජ්ඣේධාසාය තිට්ඨති. කිඤ්ච නාභිනන්දති නාභිවදති නාජ්ඣේධාසාය තිට්ඨති: රූපං නාභිනන්දති නාභිවදති නාජ්ඣේධාසාය තිට්ඨති, තස්ස රූපං අනභිනන්දතෝ අනභිවදතෝ අනාජ්ඣේධාසාය තිට්ඨතෝ යා රූපේ නන්දි සා නිරුජ්ඣති, තස්ස නන්දිතිරෝධා උපාදානනිරෝධෝ, උපාදානනිරෝධා භවතිරෝධෝ, භවතිරෝධා ජාතිතිරෝධෝ, ජාතිතිරෝධා ජරාමරණං සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා නිරුජ්ඣන්ති. ඵ්වමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරෝධෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි භික්ෂුව සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ. එය අගය කරමින් කතා බහ කරන්නේ නෑ. එහි බැසගෙන ඉන්නේ නෑ. ඔහු සතුටින් නො පිළිගන්නේ අගය කරමින් කතාබහ නො කරන්නේ නො බැසගෙන සිටින්නේ කුමක් ද? ඔහු රූපය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ. අගය කරමින් කතාබහ කරන්නේ නෑ. බැසගෙන සිටින්නේ නෑ. ඉතින් රූපය සතුටින් නො පිළිගනිද්දී, එය අගය කරමින් කතා බහ නො කරද්දී, එහි නො බැසගෙන සිටිද්දී ඒ ගැන ආසාවක් තිබුණා නම් එය නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ආසාව නිරුද්ධ වීමෙන් බැදීම නිරුද්ධ වෙලා යනවා. බැදීම නිරුද්ධ වීමෙන් ඔහු තුළ භවය (විපාක පිණිස කර්ම සකස්වීම) නිරුද්ධ වෙලා යනවා. භවය නිරුද්ධ වීමෙන් ඉපදීම නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ඉපදීම නිරුද්ධ වීමෙන් ජරා මරණ සෝක වැළපීම් දුක් දොමනස් සුසුම් හෙළීම් නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ඔන්න ඔය ආකාරයට යි මුළුමහත් දුක් රැසේ ම නිරුද්ධ වීම සිදු වන්නේ.

වේදනං නාභිනන්දනි සඤ්ඤාං නාභිනන්දනි
 සංඛාරේ නාභිනන්දනි විඤ්ඤාණං නාභිනන්දනි
 නාභිවදනි නාජ්ඤෝසාය නිට්ඨනි, තස්ස විඤ්ඤාණං අනභිනන්දනෝ
 අනභිවදනෝ අනාජ්ඤෝසාය නිට්ඨනෝ යා විඤ්ඤාණේ නන්දි සා නිරුජ්ඣති,
 තස්ස නන්දිනිරෝධා උපාදානනිරෝධෝ, උපාදානනිරෝධා භවනිරෝධෝ,
 භවනිරෝධා ජාතිනිරෝධෝ, ජාතිනිරෝධා ජරාමරණං සෝක පරිදේව දුක්ඛ
 දෝමනස්සුපායාසා නිරුජ්ඣන්ති. ඵ්වමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස
 නිරෝධෝ හෝති.

ඒ වගේ ම ඔහු වේදනාව සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ
 සඤ්ඤාව සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ සංස්කාර සතුටින් පිළිගන්නේ
 නෑ විඤ්ඤාණය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ. එය අගය කරමින්
 කතා බහ කරන්නේ නෑ. එහි බැසගෙන ඉන්නේ නෑ. විඤ්ඤාණය සතුටින්
 නො පිළිගනිද්දී, එය අගය කරමින් කතා බහ නො කරද්දී, එහි නො බැසගෙන
 සිටිද්දී ඒ ගැන ආසාවක් තිබුණා නම් එය නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ආසාව
 නිරුද්ධ වීමෙන් බැඳීම නිරුද්ධ වෙලා යනවා. බැඳීම නිරුද්ධ වීමෙන් ඔහු
 තුළ භවය (විපාක පිණිස කර්ම සකස්වීම) නිරුද්ධ වෙලා යනවා. භවය
 නිරුද්ධ වීමෙන් ඉපදීම නිරුද්ධ වෙලා යනවා. ඉපදීම නිරුද්ධ වීමෙන් ජරා
 මරණ සෝක වැළපීම් දුක් දොමනස් සුසුම් හෙළීම් නිරුද්ධ වෙලා යනවා.
 ඔත්ත ඔය ආකාරයට යි මුළුමහත් දුක් රැසේ ම නිරුද්ධ වීම සිදු වන්නේ.

අයං භික්ඛවේ, රූපස්ස අත්ථගමෝ, අයං වේදනාය අත්ථගමෝ, අයං
 සඤ්ඤාය අත්ථගමෝ, අයං සංඛාරානං අත්ථගමෝ, අයං විඤ්ඤාණස්ස
 අත්ථගමෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මේ තමයි රූපයෙහි නැති වීම, මේ තමයි
 වේදනාවෙහි නැති වීම, මේ තමයි සඤ්ඤාවෙහි නැති වීම, මේ තමයි
 සංස්කාරවල නැති වීම, මේ තමයි විඤ්ඤාණයෙහි නැති වීම.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පටිසල්ලාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.1.7

පට්ඨ උපාදානපරිනස්සනා සුත්තං

බැඳියාම නිසා දුක් තැනි ගැනීමි ඇති වීම ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

7. සාවත්ථියං

7. සැවැත්නුවර දී

උපාදානපරිනස්සනඤ්ච වෝ භික්ඛවේ, දේසිස්සාමි අනුපාදා අපරිනස්සනඤ්ච. තං සුණාථ, සාධුකං මනසිකරෝථ භාසිස්සාමිති. ඒවං භන්තේති ඛෝ තේ භික්ඛු භගවතෝ ප-වස්සෝසුං, භගවා ඒතදවෝච:

“පින්වත් මහණෙනි, මා ඔබට බැඳීම නිසා දුක් තැනිගැනීමි ඇතිවීමක් නො බැඳීම නිසා දුක් තැනි ගැනීමි නො මැතිවීමක් පවසන්නම්. ඒ හොඳින් අසා ගන්න. මනාකොට නුවණින් විමසන්න. මා කියා දෙන්නම්.” “එසේය ස්වාමීනී” කියා ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. ඒ මොහොතේ දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ දෙසුම වදාළා.

කථඤ්ච භික්ඛවේ, උපාදානපරිනස්සනා හෝති:

“පින්වත් මහණෙනි, බැඳියාමෙන් දුක් තැනිගැනීමි ඇතිවන්නේ කොහොමද?”

ඉඬ භික්ඛවේ, අස්සුතවා පුටුඡ්ජනෝ අරියානං අදස්සාවි අරියධම්මස්ස අකෝවිදෝ අරියධම්මේ අවිනීතෝ, සප්පුරිසානං අදස්සාවි සප්පුරිසධම්මස්ස අකෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මේ අවිනීතෝ. රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, රූපචන්තං වා අත්තානං, අත්තති වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං. තස්ස තං රූපං විපරිණමති අඤ්ඤාං හෝති. තස්ස රූපවිපරිණාමඤ්ඤාභාවා රූපවිපරිණාමානුපරිවත්ති විඤ්ඤාණං හෝති. තස්ස රූප විපරිණාමා-නුපරිවත්තිජා පරිනස්සනා ධම්මසමුප්පාදා චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨන්ති. -තසෝ පරියාදානා උත්තාසවා ච හෝති විසාතවා ච අපෙක්ඛවා ච. උපාදාය ච පරිනස්සති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා අග්‍රැතවත් පෘථග්ජන කෙනෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා හඳුනන්නේ නෑ. ආර්ය ධර්මය තේරුම් ගත්ට දක්ෂත් නෑ. ආර්ය ධර්මයෙහි හික්මිලත් නෑ. ඔහු සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා හඳුනන්නේ නෑ. සත්පුරුෂ ධර්මය තේරුම් ගත්ට දක්ෂත් නෑ. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි හික්මිලත් නෑ. ඒ නිසා ඔහු (සතර මහා ධාතුන්ගෙන් හටගන්නා වූ) රූපය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය රූපයෙන් හැඳිවිව එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි රූපය නියෙන්තේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය නියෙන්තේ රූපය තුළ යි කියලා. නමුත් ඔහු ගේ ඒ රූපය විවිධ වෙනස්වීම්වලට පත් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයනට පත් වෙනවා. ඉතින් ඔහු ගේ ඒ රූපය විවිධ වෙනස්වීම්වලට, වෙනත් ස්වභාවයනට පත්වෙද්දී ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ද විවිධ වෙනස්වීම්වලට, වෙනත් ස්වභාවයනට පත්වෙන්නා වූ ඒ රූපයට අනුව පරිවර්තනය වෙනවා. එකකොට ඒ විවිධ වෙනස්වීම් වලට බඳුන්වන රූපයට අනුව පෙරළන සිතින් හටගත් දුක් තැනි ගැනීමිම යි ඔහු ගේ සිත යටකරගෙන නියෙන්තේ. ඊට පස්සේ ඒ සිතට යට වෙලා තැනි ගන්නවා. දුක් වෙනවා. අපේක්ෂාවෙන් ඉන්නවා. බැඳීම නිසයි දුකින් තැනි ගන්නේ.

වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සති, වේදනාවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා වේදනං, වේදනාය වා අත්තානං. තස්ස සා වේදනා විපරිණමති, අඤ්ඤා භෝති, තස්ස වේදනාවිපරිණාමඤ්ඤාභාවා වේදනාවිපරිණාමානුපරිවත්ති විඤ්ඤාණං භෝති. තස්ස වේදනාවිපරිණාමානුපරිවත්තිජා පරිතස්සනා ධම්මසමුප්පාදා චිත්තං පරියාදාය නිට්ඨන්ති. -තසෝ පරියාදානා උත්තාසවා ච භෝති විසාතවා ච අපෙක්ඛවා ච. උපාදාය ච පරිතස්සති.

ඒ වගේ ම ඔහු (ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා වූ) විදීම ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය විදීමෙන් හැඳිවිව එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි විදීම නියෙන්තේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය නියෙන්තේ විදීම තුළ යි කියලා. නමුත් ඔහු ගේ ඒ වේදනාව විවිධ වෙනස්වීම්වලට පත් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයනට පත් වෙනවා. ඉතින් ඔහු ගේ ඒ වේදනාව විවිධ වෙනස්වීම්වලට, වෙනත් ස්වභාවයනට පත්වෙනකොට

ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ද විවිධ වෙනස්වීම්වලට, වෙනත් ස්වභාවයනට පත්වෙන්නා වූ ඒ වේදනාවට අනුව පරිවර්තනය වෙනවා. එතකොට ඒ විවිධ වෙනස්වීම්වලට බඳුන්වන වේදනාවට අනුව පෙරළන සිතින් හටගත් දුක් තැනි ගැනීමිම යි ඔහු ගේ සිත යටකරගෙන තියෙන්නේ. ඊට පස්සේ ඒ සිතට යට වෙලා තැනි ගන්නවා. දුක් වෙනවා. අපේක්ෂාවෙන් ඉන්නවා. බැඳීම නිසයි දුකින් තැනි ගන්නේ.

සඤ්ඤං සංඛාරේ අත්තතො සමනුපස්සති, සංඛාරවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා සංඛාරේ, සංඛාරේසු වා අත්තානං. තස්ස තේ සංඛාරා විපරිණමන්ති, අඤ්ඤාං හොන්ති, තස්ස සංඛාරානං විපරිණාමඤ්ඤාංභාවා සංඛාරවිපරිණාමානුපරිවත්ති විඤ්ඤාණං හොන්ති. තස්ස සංඛාරවිපරිණාමානුපරිවත්තිජා පරිතස්සනා ධම්මසමුප්පාදා චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨන්ති. තෙසෝ පරියාදානා උත්තාසවා ච හොන්ති විසානවා ච අපෙක්ඛවා ච. උපාදාය ච පරිතස්සති.

ඔහු සඤ්ඤාව සංස්කාර ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය සංස්කාරවලින් හැඳිවිව එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි සංස්කාර තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ සංස්කාර තුළ යි කියලා. නමුත් ඔහුගේ ඒ සංස්කාර විවිධ වෙනස්වීම් වලට පත් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයනට පත් වෙනවා. ඉතින් ඔහු ගේ ඒ සංස්කාර විවිධ වෙනස්වීම්වලට, වෙනත් ස්වභාවයනට පත්වෙන කොට ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ද විවිධ වෙනස්වීම්වලට, වෙනත් ස්වභාවයනට පත්වෙන්නා වූ ඒ සංස්කාරවලට අනුව පරිවර්තනය වෙනවා. එතකොට ඒ විවිධ වෙනස්වීම්වලට බඳුන්වන සංස්කාරවලට අනුව පෙරළන සිතින් හටගත් දුක් තැනි ගැනීමිම යි ඔහු ගේ සිත යටකරගෙන තියෙන්නේ. ඊට පස්සේ ඒ සිතට යට වෙලා තැනි ගන්නවා. දුක් වෙනවා. අපේක්ෂාවෙන් ඉන්නවා. බැඳීම නිස යි දුකින් තැනි ගන්නේ.

විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති, විඤ්ඤාණවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං. තස්ස තං විඤ්ඤාණං විපරිණමති, අඤ්ඤාං හොන්ති, තස්ස විඤ්ඤාණවිපරිණාමඤ්ඤාංභාවා විඤ්ඤාණවිපරිණාමානුපරිවත්ති විඤ්ඤාණං හොන්ති. තස්ස විඤ්ඤාණ-

විපරිණාමානුපරිවත්තිජා පරිතස්සනා ධම්මසමුප්පාදා චිත්තං පරියාදාය නිව්ඨන්ති. ටෙ-තසෝ පරියාදානා උත්තාසවා ච හෝති විසානවා ච අපෙක්ඛවා ච. උපාදාය ච පරිතස්සති.

විඤ්ඤාණය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැදිවිට එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි විඤ්ඤාණය නියෙන්තේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය නියෙන්තේ විඤ්ඤාණය තුළ යි කියලා. නමුත් ඔහු ගේ ඒ විඤ්ඤාණය විවිධ වෙනස්වීම්වලට පත් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයනට පත් වෙනවා. ඉතින් ඔහු ගේ ඒ විඤ්ඤාණය විවිධ වෙනස්වීම්වලට, වෙනත් ස්වභාවයනට පත්වෙනකොට ඔහු ගේ විඤ්ඤාණයද විවිධ වෙනස්වීම්වලට, වෙනත් ස්වභාවයනට පත්වෙන්නා වූ ඒ විඤ්ඤාණයට අනුව පරිවර්තනය වෙනවා. එකකොට ඒ විවිධ වෙනස්වීම්වලට බඳුන්වන විඤ්ඤාණයට අනුව පෙරළන සිතින් හටගත් දුක් තැනි ගැනීමිම යි ඔහු ගේ සිත යටකරගෙන නියෙන්තේ. ඊට පස්සේ ඒ සිතට යට වෙලා තැනි ගන්නවා. දුක් වෙනවා. අපේක්ෂාවෙන් ඉන්නවා. බැඳීම නිස යි දුකින් තැනි ගන්නේ.

ඒවං බෝ භික්ඛවේ, උපාදානපරිතස්සනා හෝති.

පිත්ථත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහටයි බැඳියාමෙන් දුක් තැනි ගැනීමි ඇති වන්නේ.

කතඤ්ච භික්ඛවේ, අනුපාදා අපරිතස්සනා හෝති:

පිත්ථත් මහණෙනි, නො බැඳීමෙන් දුක් තැනි ගැනීමි නැති වන්නේ කොහොමද?

ඉධ භික්ඛවේ, සුතවා අරියසාවකෝ අරියානං දස්සාවි අරියධම්මස්ස කෝවිදෝ අරියධම්මේ සුවිනීතෝ, සප්පුරිසානං දස්සාවි සප්පුරිසධම්මස්ස කෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මේ සුවිනීතෝ. න රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න රූපචන්තං වා අත්තානං, න අත්තනි වා රූපං, න රූපස්මිං වා අත්තානං. තස්ස තං රූපං විපරිණාමනි අඤ්ඤාතා හෝති. තස්ස රූපවිපරිණාම-ඤ්ඤාතාභාවා න රූපවිපරිණාමානුපරිවත්ති විඤ්ඤාණං හෝති. තස්ස

රූපවිපරිණාමානුපරිවත්තිජා පරිතස්සනා ධම්මසමුප්පාදා චිත්තං න පරියාදාය නිට්ඨන්ති. තෙසෝ අපරියාදානා න ටෙ උත්තාසවා හෝති න විසාතවා න අපෙක්ඛවා. අනුපාදාය ච න පරිතස්සති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා හඳුනනවා. ආර්ය ධර්මය තේරුම් ගත්ට දක්ෂ යි. ආර්ය ධර්මයෙහි හික්මිලා ඉන්නේ. ඔහු සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා හඳුනනවා. සත්පුරුෂ ධර්මය තේරුම් ගත්ට දක්ෂ යි. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි හික්මිලා ඉන්නේ. ඒ නිසා ඔහු (සතර මහා ධාතුන්ගෙන් හටගන්නා වූ) රූපය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය රූපයෙන් හැඳිවිව එකක් කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි රූපය තියෙන්නේ කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු ආත්මය තියෙන්නේ රූපය තුළ යි කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඔහු ගේ ඒ රූපයත් විවිධ වෙනස්වීම්වලට පත් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයනට පත් වෙනවා. ඉතින් ඔහු ගේ ඒ රූපය විවිධ වෙනස්වීම්වලට, වෙනත් ස්වභාවයනට පත්වෙද්දී ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය විවිධ වෙනස්වීම්වලට, වෙනත් ස්වභාවයනට පත්වෙන්නා වූ ඒ රූපයට අනුව පරිවර්තනය වෙන්නේ නෑ. එමනිසා විවිධ වෙනස්වීම්වලට බඳුන්වන ඒ රූපයෙන් හටගන්නා දුක් තැනි ගැනීම්වලින් ඔහු ගේ සිත යටකරගෙන යන්නේ නෑ. ඉතින් එයට යටතොවූ සිතින් යුතු නිසා තැනි ගන්නේ නෑ. දුකෙන් ඉන්නේ නෑ. අපේක්ෂා සහිත වෙන්නේ නෑ. බැඳීම් තැනි නිසා දුකෙන් තැනිගන්නේ නෑ.

න වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න වේදනාවත්තං වා අත්තානං, න අත්තනි වා වේදනං, න වේදනාය වා අත්තානං. තස්ස සා වේදනා විපරිණාමනි, අඤ්ඤා භෝති, තස්ස වේදනාවිපරිණාමඤ්ඤාභාවා න වේදනාවිපරිණාමානුපරිවත්ති විඤ්ඤාණං භෝති. තස්ස වේදනාවිපරිණාමානුපරිවත්තිජා පරිතස්සනා ධම්මසමුප්පාදා චිත්තං න පරියාදාය නිට්ඨන්ති. තෙසෝ අපරියාදානා න ටෙ උත්තාසවා ච භෝති න විසාතවා න අපෙක්ඛවා. අනුපාදාය ච න පරිතස්සති.

ඒ වගේ ම ඔහු (ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා වූ) විඳීම ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය විඳීමෙන් හැඳිවිව එකක් කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ

නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි විදීම තියෙන්නේ කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු ආත්මය තියෙන්නේ විදීම තුළ යි කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඔහු ගේ ඒ වේදනාව විවිධ වෙනස්වීම්වලට පත් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයනට පත් වෙනවා. ඉතින් ඔහු ගේ ඒ වේදනාව විවිධ වෙනස්වීම්වලට, වෙනත් ස්වභාවයනට පත්වෙනකොට ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය විවිධ වෙනස්වීම්වලට, වෙනත් ස්වභාවයනට පත්වෙන්නා වූ ඒ වේදනාවට අනුව පරිවර්තනය වෙන්නේ නෑ. එමනිසා විවිධ වෙනස්වීම්වලට බඳුන්වන ඒ විදීමෙන් හටගන්නා දුක් තැනි ගැනීම්වලින් ඔහු ගේ සිත යටකරගෙන යන්නේ නෑ. ඉතින් එයට යටතොවූ සිතින් යුතු නිසා තැනි ගන්නේ නෑ. දුකෙන් ඉන්නේ නෑ. අපේක්ෂා සහිත වෙන්නේ නෑ. බැඳීම තැනි නිසා දුකෙන් තැනිගන්නේ නෑ.

න සඤ්ඤං න සංඛාරේ අත්තතෝ සමනුපස්සති, න සංඛාරවත්තං වා අත්තානං, න අත්තති වා සංඛාරේ, න සංඛාරේසු වා අත්තානං. තස්ස තේ සංඛාරා විපරිණමන්ති, අඤ්ඤාං හොන්ති, තස්ස සංඛාරවිපරිණාමඤ්ඤාභාවා න සංඛාරවිපරිණාමානුපරිවත්ති විඤ්ඤාණං හෝති. තස්ස සංඛාරවිපරිණාමානුපරිවත්තිජා පරිතස්සනා ධම්මසමුප්පාදා චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨන්ති. -තසෝ අපරියාදානා න -ව උත්තාසවා හෝති න විසාතවා න අපෙක්ඛවා, අනුපාදාය ව න පරිතස්සති.

ඔහු සඤ්ඤාව සංස්කාර ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය සංස්කාරවලින් හැඳිවිව එකක් කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි සංස්කාර තියෙන්නේ කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු ආත්මය තියෙන්නේ සංස්කාර තුළ යි කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඔහු ගේ ඒ සංස්කාර විවිධ වෙනස්වීම්වලට පත් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයනට පත් වෙනවා. ඉතින් ඔහු ගේ ඒ සංස්කාර විවිධ වෙනස්වීම්වලට, වෙනත් ස්වභාවයනට පත්වෙනකොට ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය විවිධ වෙනස්වීම්වලට, වෙනත් ස්වභාවයනට පත්වෙන්නා වූ ඒ සංස්කාරවලට අනුව පරිවර්තනය වෙන්නේ නෑ. එමනිසා විවිධ වෙනස්වීම්වලට බඳුන්වන ඒ සංස්කාරවලින් හටගන්නා දුක් තැනි ගැනීම්වලින් ඔහු ගේ සිත යටකරගෙන යන්නේ නෑ. ඉතින් එයට යටතොවූ සිතින් යුතු නිසා තැනි ගන්නේ නෑ. දුකෙන් ඉන්නේ නෑ. අපේක්ෂා සහිත වෙන්නේ නෑ. බැඳීම තැනි නිසා දුකෙන් තැනිගන්නේ නෑ.

න විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති, න විඤ්ඤාණවත්තං වා අත්තනානං, න අත්තති වා විඤ්ඤාණං, න විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තනානං. තස්ස නං විඤ්ඤාණං විපරිණමති, අඤ්ඤා භෝති, තස්ස විඤ්ඤාණ-විපරිණාමඤ්ඤාභාවා න විඤ්ඤාණවිපරිණාමානුපරිවත්ති විඤ්ඤාණං භෝති. තස්ස විඤ්ඤාණවිපරිණාමානුපරිවත්තිජා පරිනස්සනා ධම්මසමු-ප්පාදා චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨන්ති. -තසො අපරියාදානා න -ව උත්තාසවා භෝති න විසාතවා න අපෙක්ඛවා, අනුපාදාය ව න පරිනස්සති.

ඒ වගේ ම ඔහු (නාමරූපයෙන් හටගන්නා වූ) විඤ්ඤාණය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැඳිවිව එකක් කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි විඤ්ඤාණය තියෙන්නේ කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු ආත්මය තියෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ යි කියලත් මූලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඔහු ගේ ඒ විඤ්ඤාණය විවිධ වෙනස්වීම්වලට පත් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයනට පත් වෙනවා. ඉතින් ඔහු ගේ ඒ විඤ්ඤාණය විවිධ වෙනස්වීම්වලට, වෙනත් ස්වභාවයනට පත්වෙනකොට ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය විවිධ වෙනස්වීම්වලට, වෙනත් ස්වභාවයනට පත්වෙන්නා වූ ඒ විඤ්ඤාණයට අනුව පරිවර්තනය වෙන්නේ නෑ. එමනිසා විවිධ වෙනස්වීම්වලට බඳුන්වන ඒ විඤ්ඤාණයෙන් හටගන්නා දුක් තැනි ගැනීම්වලින් ඔහු ගේ සිත යටකරගෙන යන්නේ නෑ. ඉතින් එයට යටතොවූ සිතින් යුතු නිසා තැනි ගන්නේ නෑ. දුකෙන් ඉන්නේ නෑ. අපේක්ෂා සහිත වෙන්නේ නෑ. බැඳීම් තැනි නිසා දුකෙන් තැනිගන්නේ නෑ.

ඒවං බෝ භික්ඛවේ, අනුපාදා අපරිනස්සනා භෝතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහටයි නො බැඳීමෙන් දුක් තැනි ගැනීම් නැති වන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පඨම උපාදානපරිනස්සනා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.1.8

දුතිය උපාදානපරිත්‍යජනා සුත්තං

බැඳියාම නිසා දුක් තැනි ගැනීමි ඇති වීම ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

8. සාවත්ථියං

8. සැවැත්නුවර දී ය,

උපාදානපරිත්‍යජනාඤ්ච වෝ භික්ඛවේ, දේසිස්සාමි අනුපාදා
අපරිත්‍යජනාඤ්ච. තං සුභාපං

“පින්වත් මහණෙනි, මා ඔබට බැඳියාමෙන් දුක් තැනිගැනීමි ඇතිවීමක් නො බැඳීමෙන් දුක් තැනි ගැනීමි නො මැනිවීමක් පවසන්නෙමි. ඒ හොඳින් අසා ගන්න. මනාකොට නුවණින් විමසන්න. මා කියා දෙන්නමි.” “එසේය ස්වාමීනි” කියා ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. ඒ මොහොතේ දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ දෙසුම වදාළා.

කථඤ්ච භික්ඛවේ, උපාදානපරිත්‍යජනා හෝති:

“පින්වත් මහණෙනි, බැඳියාමෙන් දුක් තැනිගැනීමි ඇතිවන්නේ කොහොමද?

ඉඬ භික්ඛවේ, අස්සුතවා සුඵඡ්ජනෝ රූපං “ඒතං මම, ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සති. තස්ස තං රූපං විපරිණමති අඤ්ඤථා හෝති. තස්ස රූපවිපරිණාමඤ්ඤථාභාවා උප්පජ්ජති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා. වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං “ඒතං මම, ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සති. තස්ස තං විඤ්ඤාණං විපරිණමති අඤ්ඤථා හෝති. තස්ස විඤ්ඤාණවිපරිණාමඤ්ඤථාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි අග්‍රැතවත් පෘථග්ජනයා රූපය ගැන මූලාවෙන් දකින්නේ “මෙය මගේ ය, මෙය මම වෙමි, මෙය මාගේ වසභයෙහි පවත්වාගත හැකි දෙයකි (මෙය මාගේ ආත්මය)” වශයෙනු යි. එනමුදු ඔහු

ගේ ඒ රූපය විවිධ වෙනස්වීම්වලට බඳුන් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයන්ට පත්වෙනවා. ඔහු ගේ ඒ රූපය විවිධ වෙනස්වීම්වලට බඳුන් වීම නිසා වෙනත් ස්වභාවයකට පත්වීම නිසා ඔහු තුළ සෝක වැළපීම් දුක් දොම්නස් උපායාස ඇති වෙනවා. වේදනාව පිළිබඳව සඤ්ඤාව පිළිබඳව සංස්කාර පිළිබඳව විඤ්ඤාණය ගැන මූලාවෙන් දකින්නේ “මෙය මගේ ය, මෙය මම වෙමි, මෙය මාගේ වසභයෙහි පවත්වාගත හැකි දෙයකි (මෙය මාගේ ආත්මය)” වශයෙනු යි. එනමුදු ඔහු ගේ ඒ විඤ්ඤාණය විවිධ වෙනස්වීම්වලට බඳුන් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත්වෙනවා. එවිට ඔහු ගේ ඒ විඤ්ඤාණය විවිධ වෙනස්වීම්වලට බඳුන් වීම නිසා වෙනත් ස්වභාවයකට පත්වීම නිසා ඔහු තුළ සෝක වැළපීම් දුක් දොම්නස් උපායාස ඇති වෙනවා.

ඒවං බෝ භික්ඛවේ, උපාදානපරිතස්සනා හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය ආකාරයටයි බැඳීයාමෙන් දුක් තැනි ගැනීම් ඇති වන්නේ.

කතඤ්ච භික්ඛවේ, අනුපාදා අපරිතස්සනා හෝති:

පින්වත් මහණෙනි, නො බැඳීමෙන් දුක් තැනිගැනීම් නැතිවන්නේ කොහොමද?

ඉධ භික්ඛවේ, සුතවා අරියසාවකෝ රූපං “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමනුපස්සති. තස්ස තං රූපං විපරිණමති අඤ්ඤාං හෝති. තස්ස රූපවිපරිණාමඤ්ඤාභාවා නූප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමනුපස්සති. තස්ස තං විඤ්ඤාණං විපරිණමති අඤ්ඤාං හෝති. තස්ස විඤ්ඤාණවිපරිණාමඤ්ඤාභාවා නූප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ශ්‍රැතවත් ආර්යශ්‍රාවකයා රූපය ගැන නුවණින් දකින්නේ “මෙය මගේ නොවේ, මෙය මම නොවෙමි, මෙය මාගේ වසභයෙහි පවත්වාගත හැකි දෙයක් නොවේ. (මෙය මාගේ ආත්මය නොවේ)” වශයෙනුයි. ඉතින් ඔහු ගේ ඒ රූපයත් විවිධ වෙනස්වීම්වලට බඳුන් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත්වෙනවා. නමුත් ඔහු ගේ ඒ රූපය විවිධ

වෙනස්වීම්වලට බඳුන් වීම හේතුවෙන් වෙනත් ස්වභාවයන්ට පත්වීම හේතුවෙන් ඔහු තුළ සෝක වැළපීම් දුක් දොම්නස් උපායාස හටගන්නේ නෑ. වේදනාව ගැන සඤ්ඤාව ගැන සංස්කාර ගැන විඤ්ඤාණය ගැන නුවණින් දකින්නේ “මෙය මගේ නොවේ, මෙය මම නොවෙමි, මෙය මාගේ වසභයෙහි පවත්වාගත හැකි දෙයක් නොවේ (මෙය මාගේ ආත්මය නොවේ)” වශයෙනුයි. ඔහු ගේ ඒ විඤ්ඤාණයත් විවිධ වෙනස් වීම්වලට බඳුන් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයන්ට පත්වෙනවා. නමුත් ඔහු ගේ ඒ විඤ්ඤාණය විවිධ වෙනස්වීම්වලට බඳුන් වීම හේතුවෙන් වෙනත් ස්වභාවයන්ට පත්වීම හේතුවෙන් ඔහු තුළ සෝක වැළපීම් දුක් දොම්නස් උපායාස හටගන්නේ නෑ.

ඒවං බෝ භික්ඛවේ, අනුපාදා අපරිතස්සනා හෝතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය ආකාරයටයි නො බැඳීමෙන් දුක් තැති ගැනීම් තැති වන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය උපාදානපරිතස්සනා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.1.9

පට්ඨම අනිත්‍යානාගත සුත්තං

අනිත්‍ය අනාගත පිළිබඳව වදාළ පළමු දෙසුම

9. සාවත්ථියං

9. සැවැත් නුවර දී

රූපං භික්ඛවේ, අනි-වං අනිත්‍යානාගතං, කෝ පන වාදෝ ප-චුස්ප-නිත්තස්ස. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ, සුත්තවා අරියසාවකෝ අනිත්තස්මිං රූපස්මිං

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - නකුලපිතු වර්ගය

අනපේබෝ හෝති, අනාගතං රූපං නාභිනන්දති, ප-චුප්පන්නස්ස රූපස්ස නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, අතීත වූත් අනාගත වූත් රූපය අනිත්‍ය යි. එනිසා මේ වර්තමාන රූපයේ අනිත්‍ය බව පිළිබඳව කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට නුවණින් දකිනා ශ්‍රාවතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා අතීතයට ගිය රූපය කෙරෙහි අපේක්ෂා රහිත (මධ්‍යස්ථ) වෙනවා. අනාගත රූපය පිළි ගන්නේ නෑ. වර්තමාන රූපය පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස ප්‍රතිපදාවෙහි යෙදෙනවා.

වේදනා අනි-වා සඤ්ඤා අනි-වා
සංඛාරා අනි-වා විඤ්ඤාණං අනි-වා අතීතානාගතං, කෝ පන වාදෝ ප-චුප්පන්නස්ස. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ, සුත්තවා අරියසාවකෝ අතීතස්මිං විඤ්ඤාණස්මිං අනපේබෝ හෝති, අනාගතං විඤ්ඤාණං නාභිනන්දති, ප-චුප්පන්නස්ස විඤ්ඤාණස්ස නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝතිති.

අතීත වූත් අනාගත වූත් වේදනාව සඤ්ඤාව
සංස්කාර අතීත වූත් අනාගත වූත් විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. එනිසා මේ වර්තමාන විඤ්ඤාණයේ අනිත්‍ය බව පිළිබඳව කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට නුවණින් දකිනා ශ්‍රාවතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා අතීතයට ගිය විඤ්ඤාණය කෙරෙහි අපේක්ෂා රහිත (මධ්‍යස්ථ) වෙනවා. අනාගත විඤ්ඤාණය පිළිගන්නේ නෑ. වර්තමාන විඤ්ඤාණය පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස ප්‍රතිපදාවෙහි යෙදෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පඨම අතීතානාගත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.1.10

දුතිය අනීතානාගත සුත්තං

අනීත අනාගත පිළිබඳව වදාළ දෙ වෙනි දෙසුම

10. සාවත්ථියං

10. සැවැත් නුවර දී

රූපං භික්ඛවේ, දුක්ඛං අනීතානාගතං, කෝ පන වාදෝ ප-චුප්ප-
න්තස්ස. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ, සුතවා අරියසාවකෝ අනීතස්මිං රූපස්මිං
අනපේඛෝ හෝති, අනාගතං රූපං නාභිනන්දති, ප-චුප්පන්තස්ස රූපස්ස
නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, අනීත වූත් අනාගත වූත් රූපය දුක යි. එනිසා මේ
වර්තමාන රූපයේ දුක් බව පිළිබඳව කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ඔය
විදිහට නුවණින් දකිනා ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා අනීතයට ගිය රූපය
කෙරෙහි අපේක්ෂා රහිත වෙනවා. අනාගත රූපය පිළි ගන්නේ නෑ. වර්තමාන
රූපය පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, ඇල්ම
නිරුද්ධ වීම පිණිස ප්‍රතිපදාවෙහි යෙදෙනවා.

වේදනා දුක්ඛා සඤ්ඤා දුක්ඛා සංඛාරා
දුක්ඛා විඤ්ඤාණං දුක්ඛං අනීතානාගතං, කෝ පන වාදෝ
ප-චුප්පන්තස්ස. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ, සුතවා අරියසාවකෝ අනීතස්මිං
විඤ්ඤාණස්මිං අනපේඛෝ හෝති, අනාගතං විඤ්ඤාණං නාභිනන්දති,
ප-චුප්පන්තස්ස විඤ්ඤාණස්ස නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ
හෝති.

අනීත වූත් අනාගත වූත් වේදනාව සඤ්ඤාව
සංස්කාර අනීත වූත් අනාගත වූත් විඤ්ඤාණය දුක යි. එනිසා
මේ වර්තමාන විඤ්ඤාණයේ දුක් බව පිළිබඳව කවර කතා ද? පින්වත්
මහණෙනි, ඔය විදිහට නුවණින් දකිනා ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා අනීතයට
ගිය විඤ්ඤාණය කෙරෙහි අපේක්ෂා රහිත වෙනවා. අනාගත විඤ්ඤාණය
පිළිගන්නේ නෑ. වර්තමාන විඤ්ඤාණය පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම

පිණ්ස, නො ඇල්ම පිණ්ස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණ්ස ප්‍රතිපදාවෙහි
යෙදෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය අතීතානාගත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.1.11

තතිය අතීතානාගත සූත්තං

අතීත අනාගත පිළිබඳව වදාළ තුන්වෙනි දෙසුම

11. සාවත්ථියං

11. සැවැත් නුවර දී

රූපං භික්ඛවේ, අනත්තා අතීතානාගතං, කෝ පන වාදෝ ප-චුප්ප-
ත්තස්ස. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ, සුත්තවා අරියසාවකෝ අතීතස්මිං රූපස්මිං
අනපේඛෝ හෝති, අනාගතං රූපං නාභිනන්දති, ප-චුප්පත්තස්ස රූපස්ස
නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපත්තෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, අතීත වූත් අනාගත වූත් රූපය අනාත්ම යි. එනිසා
මේ වර්තමාන රූපයේ අනාත්ම බව පිළිබඳව කවර කතා ද? පින්වත්
මහණෙනි, ඔය විදිහට නුවණින් දකිනා ශ්‍රාවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා අතීතයට
ගිය රූපය කෙරෙහි අපේක්ෂා රහිත වෙනවා. අනාගත රූපය පිළිගන්නේ
නෑ. වර්තමාන රූපය පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණ්ස, නො
ඇල්ම පිණ්ස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණ්ස ප්‍රතිපදාවෙහි යෙදෙනවා.

වේදනා අනත්තා සඤ්ඤා අනත්තා
සංඛාරා අනත්තා විඤ්ඤාණං අනත්තං අතීතානාගතං, කෝ

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - නකුලපිතු වර්ගය

පන වාදෝ ප-චුප්පන්නස්ස. ඵ්වං පස්සං හික්ඛවේ, සුතවා අරියසාවකෝ අනීතස්මිං විඤ්ඤාණස්මිං අනපේඛෝ හෝති, අනාගතං විඤ්ඤාණං නාහිනන්දති, ප-චුප්පන්නස්ස විඤ්ඤාණස්ස නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝතිති.

අනීත වූත් අනාගත වූත් වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර අනීත වූත් අනාගත වූත් විඤ්ඤාණය අනාත්ම යි. එනිසා මේ වර්තමාන විඤ්ඤාණයේ අනාත්ම බව පිළිබඳව කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට නුවණින් දකිනා ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා අනීතයට ගිය විඤ්ඤාණය කෙරෙහි අපේක්ෂා රහිත වෙනවා. අනාගත විඤ්ඤාණය පිළිගන්නේ නෑ. වර්තමාන විඤ්ඤාණය පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස ප්‍රතිපදාවෙහි යෙදෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තතිය අනීතානාගත සූත්‍රය නිමා විය.

නකුලපිතුවග්ගෝපධමෝ

පළමු වෙනි නකුලපිතු වර්ගය නිමා විය.

තස්සුද්දානං:

එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

නකුලපිතා දේවදහා ද්වේපි භාලිද්දිකානි ච
සමාධි පටිසල්ලානං උපාදානපරිතස්සනා දූවේ
අනීතානාගතා තීනි වග්ගෝ කේන පචු-වති.

නකුලපිතු සූත්‍රය, දේවදහ සූත්‍රය, භාලිද්දිකානි සූත්‍ර දෙක, සමාධිභාවනා සූත්‍රය, පටිසල්ලාන සූත්‍රය, උපාදානපරිතස්සනා සූත්‍ර දෙක, අනීත අනාගත සූත්‍ර තුන යන මෙයින් මේ වර්ගය සමන්විත වෙනවා.

2. අනි-චචග්ගෝ

2. අනිත්‍ය වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.2.1

අනි-ච සුත්තං

අනිත්‍ය පිළිබඳව වදාළ දෙසුම

12. සාවත්ථියං

12. සැවැත්නුවර දී ය

රූපං භික්ඛවේ අනි-චං, වේදනා අනි-චා, සඤ්ඤා අනි-චා, සංඛාරා අනි-චා, විඤ්ඤාණං අනි-චං. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ, සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නද්ධි, වේදනායපි නිබ්බින්නද්ධි, සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නද්ධි, සංඛාරේසුපි නිබ්බින්නද්ධි, විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නද්ධි. නිබ්බින්නදං විරජ්ජති, විරාගා විමු-චති, විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හෝති: ඛිණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය යනු අනිත්‍ය දෙයකි. වේදනාව කියන්නෙන් අනිත්‍ය දෙයකි. සඤ්ඤාව කියන්නෙන් අනිත්‍ය දෙයකට යි. සංස්කාරත් අනිත්‍ය යි. විඤ්ඤාණය කියන්නෙන් අනිත්‍ය දෙයකට යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට යථාර්ථය දකිද්දී රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කලකිරෙනවා. වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කලකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කලකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කලකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුනහම ඒ කෙරෙහි සිත ඇලෙන්නේ නෑ. නො ඇලෙනකොට සිත එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වුණාම නිදහස් වූ බවට ප්‍රත්‍යක්ෂ වූ අවබෝධය ඇති වෙනවා. ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළයුතු නිවන් මහ සම්පූර්ණ කළා. ඒ වෙනුවෙන් කළයුතු

වෙන කිසිවක් නැති වගට අවබෝධ කරගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනිච්ච සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.2.2

දුක්ඛ සූත්තං

දුක ගැන වදාළ දෙසුම

13. සාවත්ථියං

13. සැවැත්නුවර දී

රූපං භික්ඛවේ දුක්ඛං, වේදනා දුක්ඛා, සඤ්ඤා දුක්ඛා, සංඛාරා දුක්ඛා, විඤ්ඤාණං දුක්ඛං. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය යනු දුක් දෙයක්. වේදනාව කියන්නෙන් දුක් දෙයක්. සඤ්ඤාව කියන්නෙන් දුක් දෙයකට යි. සංස්කාරත් දුක යි. විඤ්ඤාණය කියන්නෙන් දුක් දෙයකට යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවණත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට යථාර්ථය දකිද්දී රූපය ඒ වෙනුවෙන් කළයුතු වෙන කිසිවක් නැති වගට අවබෝධ කරගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුක්ඛ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.2.3

අනන්ත සුත්තං

අනාත්මය (තමාට රිසි පරිදි පැවැත්විය නො හැකි දේ) ගැන වදාළ
දෙසුම

14. සාවත්ථියං

14. සැවැත්තුවර දී,

රූපං භික්ඛවේ අනන්තා, වේදනා අනන්තා, සඤ්ඤා අනන්තා, සංඛාරා
අනන්තා, විඤ්ඤාණං අනන්තා. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ නාපරං
ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය යනු අනාත්ම දෙයක්. වේදනාව කියන්නෙන්
අනාත්ම දෙයක්. සඤ්ඤාව කියන්නෙන් අනාත්ම දෙයකට යි. සංස්කාරත්
අනාත්ම යි. විඤ්ඤාණය කියන්නෙන් අනාත්ම දෙයකට යි. පින්වත්
මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට යථාර්ථය දකිද්දී රූපය
..... ඒ වෙනුවෙන් කළයුතු වෙන කිසිවක් නැති වගට අවබෝධ
කරගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනන්ත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.2.4

යදනි-ව සුත්තං

“යමක් අනිත්‍ය නම්” පිළිබඳව වදාළ දෙසුම

15. සාවත්ථියං

15. සැවැත්තුවර දී

රූපං භික්ඛවේ අනි-වං, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය කියන්නේ අනිත්‍ය දෙයක්. යමක් අනිත්‍ය නම්, ඒක දුක්ඛය. යමක් දුක්ඛ නම්, තමාට රිසි පරිදි පවත්වන්නට බැරි දෙයක් (එය අනාත්ම දෙයක්). යමක් අනාත්ම නම්, ඒ දෙය “මේක මගේ නොවේ, මේක මමත් නොවේ, මේක මගේ ආත්මයත් නොවේ” කියල ඔය ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් අවබෝධ කරන්නට වන.

වේදනා අනි-වා සඤ්ඤා අනි-වා
සංඛාරා අනි-වා විඤ්ඤාණං අනි-වං, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

වේදනාව කියන්නෙන් අනිත්‍ය දෙයක් සඤ්ඤාව කියන්නෙන් අනිත්‍ය දෙයක් සංස්කාර කියන්නෙන් අනිත්‍ය දෙයක්. විඤ්ඤාණය කියන්නේ අනිත්‍ය දෙයක්. යමක් අනිත්‍ය නම්, ඒක දුක්ඛය. යමක් දුක්ඛ නම්, තමාට රිසි පරිදි පවත්වන්නට බැරි දෙයක් (එය අනාත්ම දෙයක්). යමක් අනාත්ම නම්, ඒ දෙය “මේක මගේ නොවේ, මේක මමත් නොවේ, මේක මගේ ආත්මයත් නොවේ” කියල ඔය ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් අවබෝධ කරන්නට වන.

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ, සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බිත්තති
..... නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට යථාර්ථය දකිනා ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා රූපය කෙරෙහින් අවබෝධයෙන්ම කළකිරෙනවා ඒ වෙනුවෙන් කළ යුතු වෙන කිසිවක් නැති වගට අවබෝධ කරගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

යදනිච්ච සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.2.5

යං දුක්ඛ සුත්තං

“යමක් දුක නම්” පිළිබඳව වදාළ දෙසුම

16. සාවත්ථියං

16. සැවැත්තුවර දී,

රූපං භික්ඛවේ දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. වේදනා දුක්ඛා සඤ්ඤා දුක්ඛා සංඛාරා දුක්ඛා විඤ්ඤාණං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය කියන්නේ දුක් දෙයක්. යමක් දුක නම්, ඒක තමාට රිසි පරිදි පවත්වන්නට බැරි දෙයක් (එය අනාත්ම දෙයක්). යමක් අනාත්ම නම්, ඒ දෙය “මේක මගේ නොවේ, මේක මමත් නොවේ, මේක මගේ ආත්මයත් නොවේ” කියල ඔය ආකාරයෙන්ම දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් අවබෝධ කරන්නට වන. වේදනාව කියන්නෙන් දුක් දෙයක් සඤ්ඤාව කියන්නෙන් දුක් දෙයක් සංස්කාර කියන්නෙන් දුක් දෙයක්. විඤ්ඤාණය කියන්නේ දුක් දෙයක්. යමක් දුක නම්, ඒක තමාට රිසි පරිදි පවත්වන්නට බැරි දෙයක් (එය අනාත්ම දෙයක්). යමක් අනාත්ම නම්, ඒ දෙය “මේක මගේ නොවේ, මේක මමත් නොවේ, මේක මගේ ආත්මයත් නොවේ”

කියල ඔය ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් අවබෝධ කරන්නට වන.

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට යථාර්ථය දකිනා ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඒ වෙනුවෙන් කළ යුතු වෙන කිසිවක් නැති වගට අවබෝධ කරගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

යං දුක්ඛ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.2.6

යදනත්ත සුත්තං

“යමක් අනාත්ම නම්” පිළිබඳව වදාළ දෙසුම

17. සාවත්ථියං

17. සැවැත්නුවර දී,

රූපං භික්ඛවේ අනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. වේදනා අනත්තා සඤ්ඤා අනත්තා සංඛාරා අනත්තා විඤ්ඤාණං අනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය කියන්නේ අනාත්ම දෙයක්. තමාට රිසි පරිදි පවත්වන්නට බැරි දෙයක් (එය අනාත්ම දෙයක්). යමක් අනාත්ම නම්, ඒ දෙය “මේක මගේ නොවේ, මේක මමත් නොවේ, මේක මගේ ආත්මයත් නොවේ” කියල ඔය ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් අවබෝධ කරන්නට වන. වේදනාව කියන්නෙන් අනාත්ම දෙයක් සඤ්ඤාව කියන්නෙන් අනාත්ම දෙයක් සංස්කාර කියන්නෙන් අනාත්ම දෙයක්.

විඤ්ඤාණය කියන්නේ අනාත්ම දෙයක්. තමාට රිසි පරිදි පවත්වන්නට බැරි දෙයක් (එය අනාත්ම දෙයක්). යමක් අනාත්ම නම්, ඒ දෙය “මේක මගේ නොවේ, මේක මමත් නොවේ, මේක මගේ ආත්මයත් නොවේ” කියල ඔය ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් අවබෝධ කරන්නට වන.

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට යථාර්ථය දකිනා ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඒ වෙනුවෙන් කළ යුතු වෙන කිසිවක් නැති වගට අවබෝධ කරගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

යදනත්ත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.2.7

පඨම භේතු සුත්තං

භේතු පිළිබඳ වදාළ පළමු දෙසුම

18. සාවත්ථියං

18. සැවැත්තුවර දී

රූපං භික්ඛවේ අනි-වං. යෝපි භේතු යෝපි ප-චයෝ රූපස්ස උප්පාදාය, සෝපි අනි-වෝ. අනි-වසම්භූතං භික්ඛවේ, රූපං කුතෝ නි-වං භවිස්සති. වේදනා අනි-වා සඤ්ඤා අනි-වා සංඛාරා අනි-වා විඤ්ඤාණං අනි-වං, යෝපි භේතු යෝපි ප-චයෝ විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදාය, සෝපි අනි-වෝ. අනි-වසම්භූතං භික්ඛවේ, විඤ්ඤාණං කුතෝ නි-වං භවිස්සති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය කියන්නේ අනිත්‍ය දෙයක්. රූපයක ඉපදීමට හේතුවන්නා වූ ප්‍රත්‍ය වන්නා වූ යම් දෙයක් ඇත්නම් අන්න ඒ දෙයත් අනිත්‍ය යි. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය දෙයින් හට ගන්නා වූ රූපය කොහොම නම් නිත්‍ය වන්ට ද? වේදනාව කියන්නෙත් අනිත්‍ය දෙයක් සඤ්ඤාව කියන්නෙත් අනිත්‍ය දෙයක් සංස්කාර කියන්නෙත් අනිත්‍ය දෙයක් විඤ්ඤාණය කියන්නේ අනිත්‍ය දෙයක්. විඤ්ඤාණයක ඉපදීමට හේතුවන්නා වූ ප්‍රත්‍ය වන්නා වූ යම් දෙයක් ඇත්නම් අන්න ඒ දෙයත් අනිත්‍ය යි. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය දෙයින් හට ගන්නා වූ විඤ්ඤාණය කොහොම නම් නිත්‍ය වන්ට ද?

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට යථාර්ථය අවබෝධ කරගන්නා ශ්‍රාවණ ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඒ වෙනුවෙන් කළ හැකි වෙන කිසිවක් නැති වගට අවබෝධ කරගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පයම හේතු සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.2.8

දුතිය හේතු සූත්තං

හේතු පිළිබඳ වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

19. සාවත්ථියං

19. සැවැත්තුවර දී

රූපං භික්ඛවේ දුක්ඛං. යෝපි හේතු යෝපි ප-චයෝ රූපස්ස උප්පාදාය, සෝපි දුක්ඛෝ. දුක්ඛසම්භූතං භික්ඛවේ, රූපං කුතෝ සුඛං භවිස්සති. වේදනා දුක්ඛා සඤ්ඤා දුක්ඛා සංඛාරා දුක්ඛා විඤ්ඤාණං දුක්ඛං, යෝපි හේතු යෝපි ප-චයෝ

විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදාය, සෝපි දුක්ඛෝ. දුක්ඛසම්භූතං භික්ඛවේ, විඤ්ඤාණං කුතෝ සුඛං භවිස්සති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය කියන්නේ දුක් දෙයක්. රූපයක ඉපදීමට හේතුවන්නා වූ ප්‍රත්‍ය වන්නා වූ යම් දෙයක් ඇත්නම් අන්න ඒ දෙයක් දුක යි. පින්වත් මහණෙනි, දුක් දෙයින් හට ගන්නා වූ රූපය කොහොම නම් සැපයක් වන්ට ද? වේදනාව කියන්නෙන් දුක් දෙයක් සඤ්ඤාව කියන්නෙන් දුක් දෙයක් සංස්කාර කියන්නෙන් දුක් දෙයක් විඤ්ඤාණය කියන්නෙන් දුක් දෙයක්. විඤ්ඤාණයක ඉපදීමට හේතුවන්නා වූ ප්‍රත්‍ය වන්නා වූ යම් දෙයක් ඇත්නම් අන්න ඒ දෙයක් දුක යි. පින්වත් මහණෙනි, දුක්දෙයින් හට ගන්නා වූ විඤ්ඤාණය කොහොම නම් සැපයක් වන්ට ද?

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට යථාර්ථය අවබෝධ කරගන්නා ශ්‍රාවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඒ වෙනුවෙන් කළ හැකි වෙන කිසිවක් නැති වගට අවබෝධ කරගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය හේතු සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.2.9

තතිය හේතු සූත්තං

හේතු පිළිබඳ වදාළ තුන්වෙනි දෙසුම

20. සාවත්ථියං

20. සැවැත්නුවර දී,

රූපං භික්ඛවේ අනත්තා. යෝපි හේතු යෝපි ප-වයෝ රූපස්ස උප්පාදාය, සෝපි අනත්තා. අනත්තසම්භූතං භික්ඛවේ, රූපං කුතෝ අත්තා

හවිස්සති. වේදනා අනත්තා සඤ්ඤා අනත්තා
සංඛාරා අනත්තා විඤ්ඤාණං අනත්තා, යෝජි හේතු යෝජි
ප-චයෝ විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදාය, සෝජි අනත්තා. අනත්තසම්භූතං
භික්ඛවේ, විඤ්ඤාණං කුතෝ අත්තා හවිස්සති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය කියන්නේ අනාත්ම දෙයක්. රූපයක
ඉපදීමට හේතුවන්නා වූ ප්‍රත්‍ය වන්නා වූ යම් දෙයක් ඇත්නම් අන්න ඒ දෙයත්
අනාත්ම යි. පින්වත් මහණෙනි, අනාත්ම දෙයින් හට ගන්නා වූ රූපය
කොහොම නම් ආත්මයක් වන්ට ද? වේදනාව කියන්නෙන් අනාත්ම දෙයක්
..... සඤ්ඤාව කියන්නෙන් අනාත්ම දෙයක් සංස්කාර
කියන්නෙන් අනාත්ම දෙයක් විඤ්ඤාණය කියන්නේ අනාත්ම
දෙයක්. විඤ්ඤාණයක ඉපදීමට හේතුවන්නා වූ ප්‍රත්‍ය වන්නා වූ යම් දෙයක්
ඇත්නම් අන්න ඒ දෙයත් අනාත්ම යි. පින්වත් මහණෙනි, අනාත්ම දෙයින්
හට ගන්නා වූ විඤ්ඤාණය කොහොම නම් සූපයක් වන්ට ද?

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ, සුත්තවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නදති,
වේදනායපි නිබ්බින්නදති, සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නදති, සංඛාරේසුපි නිබ්බින්නදති,
විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නදති. නිබ්බින්නදං විරජ්ජති, විරාගා විමු-චති,
විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං හෝති: ඛිණ්ණ ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං කතං
කරණීයං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට යථාර්ථය
දකිද්දී රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කලකිරෙනවා. වේදනාව ගැනත්
අවබෝධයෙන් ම කලකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම
කලකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කලකිරෙනවා.
විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුනහම ඒ
කෙරෙහි සිත ඇලෙන්නේ නෑ. නො ඇලෙනකොට සිත එයින් නිදහස් වෙනවා.
නිදහස් වුණාම නිදහස් වූ බවට ප්‍රත්‍යක්ෂ වූ අවබෝධය ඇති වෙනවා. ඉපදීම
ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළයුතු නිවන් මහ සම්පූර්ණ
කළා. ඒ වෙනුවෙන් කළයුතු වෙන කිසිවක් නැති වගට අවබෝධ කරගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තතිය හේතු සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.2.10

ආනන්ද සුත්තං

ආනන්ද තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

21. සාවත්ථියං

21. සැවැත් නුවර දී,

අට බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්.
උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං
නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ භගවත්තං ඒතදවෝච:

ඉතින් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත
පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා
එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුන ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පවසා සිටියා.

නිරෝධෝ නිරෝධෝති භන්තේ වු-වති, කතමේසානං බෝ භන්තේ
ධම්මානං නිරෝධෝ නිරෝධෝති වු-වතීති?

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, නිරෝධය, නිරෝධය කියල කියනවා.
ඉතින් ස්වාමීනී, කවර දේවල්වල නිරෝධයකට ද නිරෝධය කියල කියන්නේ?

රූපං බෝ ආනන්ද, අනි-වං, සංඛතං පටි-වසමුප්පන්නං බයධම්මං
වයධම්මං විරාගධම්මං නිරෝධධම්මං. තස්ස නිරෝධා නිරෝධෝති වු-වති,
වේදනා අනි-වා තස්සා නිරෝධා නිරෝධෝති වු-වති,
සඤ්ඤා අනි-වා තස්සා නිරෝධා නිරෝධෝති වු-වති,
සංඛාරා අනි-වා තේසං නිරෝධා නිරෝධෝති වු-වති,
විඤ්ඤාණං අනි-වං, සංඛතං පටි-වසමුප්පන්නං බයධම්මං වයධම්මං
විරාගධම්මං නිරෝධධම්මං. තස්ස නිරෝධා නිරෝධෝති වු-වතීති.

පින්වත් ආනන්ද, රූපය කියල කියන්නේ අනිත්‍ය දෙයක්. සකස්වෙ-ව
දෙයක්. හේතු එල දහම තුළ හටගත් දෙයක්. ගෙවියන ස්වභාවයට අයිති

දෙයක්. නැසීයන ස්වභාවයට අයිති දෙයක්. නො ඇලිය යුතු ස්වභාවයට අයිති දෙයක්. ඇල්ම නිරුද්ධ කළ යුතු ස්වභාවයට අයිති දෙයක්. අන්ත ඒ රූපයේ නිරුද්ධ වීම හේතු කරගෙන නිරෝධය කියල කියනවා. වේදනාව කියන්නෙන් අනිත්‍ය දෙයක් අන්ත ඒ වේදනාවේ නිරුද්ධ වීම හේතු කරගෙන නිරෝධය කියල කියනවා. සංස්කාර කියන්නෙන් අනිත්‍ය දෙයක් අන්ත ඒ සංස්කාරවල නිරුද්ධ වීම හේතු කරගෙන නිරෝධය කියල කියනවා. සංස්කාරවල නිරුද්ධ වීම හේතු කරගෙන නිරෝධය කියල කියනවා. විඤ්ඤාණය කියල කියන්නේ අනිත්‍ය දෙයක්. සකස්වෙ-ව දෙයක්. හේතුඵල දහම තුළ හටගත් දෙයක්. ගෙවීයන ස්වභාවයට අයිති දෙයක්. නැසීයන ස්වභාවයට අයිති දෙයක්. නො ඇලිය යුතු ස්වභාවයට අයිති දෙයක්. ඇල්ම නිරුද්ධ කළ යුතු ස්වභාවයට අයිති දෙයක්. අන්ත ඒ විඤ්ඤාණයේ නිරුද්ධ වීම හේතු කරගෙන නිරෝධය කියල කියනවා.

ඉමේසං බෝ ආනන්ද, ධම්මානං නිරෝධා නිරෝධෝති වු-වති.

පින්වත් ආනන්ද, ඔන්න ඔය දේවල්වල නිරුද්ධ වීමට තමයි නිරෝධය කියල කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ආනන්ද සූත්‍රය නිමා විය.

අනි-චචග්ගෝ දුතියෝ
දෙවෙනි අනිත්‍ය වර්ගය නිමාවිය.

තස්සුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

අනි-චං දුක්ඛං අනත්තා යදනි-වාපරේ තයෝ
හේතුනාපි තයෝ චුක්තා ආනන්දේන සූරිතෝ වග්ගෝ

අනිච්ච සූත්‍රය, දුක්ඛ සූත්‍රය, අනත්ත සූත්‍රය, යදනිච්චාදී සූත්‍ර තුන, හේතු සූත්‍ර තුන, ආනන්ද සූත්‍රය යන දෙසුම්වලින් මේ වර්ගය සම්පූර්ණ වෙනවා.

3. භාරවග්ගෝ

3. භාර වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.3.1

භාර සුත්තං

බර ගැන වදාළ දෙසුම

22. සාවත්ථියං

22. සැවැත් නුවර දී

භාරඤ්ච වෝ භික්ඛවේ දේසිස්සාමි භාරභාරඤ්ච, භාරාදානඤ්ච
භාරනික්ඛේපනඤ්ච. තං සුණාථ ඒතදවෝච:

පින්වත් මහණෙනි, ඔබට බර ගැනත්, බර කරගන්න කෙනා ගැනත්,
බරට බැඳියාම ගැනත්, බර බැහැර කිරීම ගැනත් කියා දෙන්න යි යන්නේ.
එය හොඳට අසන්න වන මෙම දෙසුම වදාළා.

කතමෝ ච භික්ඛවේ, භාරෝ: පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධානිස්ස වචනීයං.
කතමේ පඤ්ච: රූපපාදානක්ඛන්ධෝ, වේදනූපාදානක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤ-
පාදානක්ඛන්ධෝ සංඛාරූපාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණූපාදානක්ඛන්ධෝ. අයං
චූ-චනි භික්ඛවේ, භාරෝ.

පින්වත් මහණෙනි, බර කියල කියන්නේ මොකක්ද? එයට කිව යුත්තේ
පංච උපාදානස්කන්ධය කියල යි. ඒ කවර පහක් ද? රූප උපාදානස්කන්ධය
යි. වේදනා උපාදානස්කන්ධය යි. සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය යි. සංස්කාර
උපාදානස්කන්ධය යි. විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යි. පින්වත් මහණෙනි,
ඔන්න චකට යි බර කියල කියන්නේ.

කතමෝ ච භික්ඛවේ, භාරභාරෝ: සුග්ගලෝනිස්ස වචනීයං, යෝයං
ආයස්මා ඒවන්තාමෝ ඒවං ගොත්තෝ, අයං චූ-චනි භික්ඛවේ, භාරභාරෝ.

පින්වත් මහණෙනි, බර කරගහගෙන යනවා කියන්නේ මොකක්ද? එයට කිව යුත්තේ පුද්ගලයා කියල යි. යම් යම් නම් ඇති, යම් යම් ගෝත්‍ර ඇති, යම් මේ ආයුෂ්මත් කෙනෙක් සිටිනවා ද මහණෙනි, ඔන්න ඔය කරුණට යි බර කරගහගෙන යනවා කියල කියන්නේ.

කතමඤ්ච භික්ඛවේ, භාරාදානං: යායං තණ්හා පෝතේභවිකා නන්දිරාගසහගතා තත්‍ර තත්‍රාභිනන්දිනී සෙය්‍යථිදං: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා. ඉදං වු-වති භික්ඛවේ, භාරාදානං.

පින්වත් මහණෙනි, බර කෙරෙහි බැඳීයනවා කියන්නේ මොකක්ද? නැවත භවයක් සකස් කරදෙන ආස්වාදනීය රාගයෙන් යුක්ත වූ ඒ ඒ තැන සතුටින් පිළිගන්න ස්වභාවයෙන් යුක්ත වූ යම් මේ තණ්හාවක් ඇත්ද එය යි. ඒ කියන්නේ කාමය පිළිබඳ තණ්හාවත්, භව තණ්හාවත්, විභව තණ්හාවත් කියන මෙය යි. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න චිකට තමයි බර කෙරෙහි බැඳෙනවා කියල කියන්නේ.

කතමඤ්ච භික්ඛවේ, භාරනික්ඛේපනං: යෝ තස්සායේවා තණ්හාය අසේසවිරාගනිරෝධෝ වාගෝ පටිනිස්සග්ගෝ මුත්ති අනාලයෝ. ඉදං වු-වති භික්ඛවේ භාරනික්ඛේපනන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, බර බැහැරට දමනවා කියන්නේ මොකක්ද? ඒ (කාම තණ්හා, භව තණ්හා, විභව තණ්හා යන ත්‍රිවිධ) තණ්හාව ම ඉතිරි නැතිව නො ඇල්මෙන් නිරුද්ධ වීමක් ඇත් ද, අත්හැර දැමීමක් ඇත් ද, දුරුකර දැමීමක් ඇත් ද, තණ්හාවෙන් නිදහස් වීමක් ඇත් ද, ආලය රහිත බවට පත් වීමක් ඇත් ද, පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න චිකට තමයි බර බැහැරට දමනවා කියන්නේ.

ඉදමචෝච භගවා. ඉදං වත්වා සුගතෝ අටාපරං ඒතදචෝච සත්ථා:

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තමයි ඔය දෙසුම වදාළේ. මේ කරුණ වදාළ සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ යළිත් මේ ගාථාවත් ද වදාළා.

1. භාරා භවේ පඤ්චක්ඛන්ධා භාරහාරෝ ව
පුග්ගලෝ,
භාරාදානං දුඛං ලෝකේ භාරනික්ඛේපනං සුඛං

1. ඒකාන්තයෙන් ම බර යනු පංච උපාදානස්කන්ධය යි.
එමෙන් ම බර කරගත ගන්නේ පුද්ගලයා යි. මේ බරට
බැඳියාම තමයි ලෝකයෙහි තියෙන දුක. මේ බර බැහැර
කිරීම තමයි සූපය වන්නේ.
2. නික්බිපිත්වා ගරු භාරං අඤ්ඤං භාරං අනාදිය,
සමුලං තණ්හං අබ්බය්හ නි-ජාතෝ පරිනිබ්බතෝ
2. මේ බරපතල බර බැහැරට වීසි කරල තවත් වෙන බරකට
බැඳෙන්නේ නැතිව අවිද්‍යාව නමැති මුවින් එක්ක ම
තණ්හාව උදුරා දමල තණ්හා රහිතව සිටියා ම පිරිනිවන්
පාන්ට ලැබෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

භාර සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.3.2

පරිඤ්ඤා සූත්තං

පිරිසිඳ දැකීම ගැන වදාළ දෙසුම

23. සාවත්ථියං

23. සැවැත් නුවර දී

පරිඤ්ඤෙයෝ ව භික්ඛවේ, ධම්මේ දේසිස්සාමි පරිඤ්ඤඤව, තං සුභාථ

.....

පින්වත් මහණෙනි, මා දේශනා කරන්නට යන්නේ පිරිසිඳ දැක යුතු
ධර්මයන් ගැනත්, පිරිසිඳ දැකීම ගැනත් ය. එය සවන් යොමා අසන්න

.....

කතමෙ ව භික්ඛවෙ පරිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා:

පින්වත් මහණෙනි, පිරිසිඳ දත යුතු දෙය යනු කුමක් ද?

රූපං භික්ඛවෙ, පරිඤ්ඤෙය්‍යෝ ධම්මෝ, වේදනා පරිඤ්ඤෙය්‍යෝ ධම්මෝ, සංස්කෘතා පරිඤ්ඤෙය්‍යෝ ධම්මෝ, සංඛාරා පරිඤ්ඤෙය්‍යෝ ධම්මෝ, විඤ්ඤාණං පරිඤ්ඤෙය්‍යෝ ධම්මෝ. ඉමේ චූ-චන්ති භික්ඛවෙ පරිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය යනු පිරිසිඳ දත යුතු දෙයකි. විඳීම යනු පිරිසිඳ දත යුතු දෙයකි. සංස්කෘත යනු පිරිසිඳ දත යුතු දෙයකි. සංස්කාර යනු පිරිසිඳ දත යුතු දෙයකි. විඤ්ඤාණය යනු පිරිසිඳ දත යුතු දෙයකි. පින්වත් මහණෙනි, පිරිසිඳ දත යුතු දෙය කියා කියන්නේ මෙයට යි.

කතමා ව භික්ඛවෙ, පරිඤ්ඤා:

පින්වත් මහණෙනි, පිරිසිඳ දැනීම යනු කුමක් ද?

යෝ භික්ඛවෙ, රාගක්ඛයෝ දෝසක්ඛයෝ මෝහක්ඛයෝ. අයං චූ-චන්ති භික්ඛවෙ, පරිඤ්ඤාති.

පින්වත් මහණෙනි, රාගයේ යම් ක්ෂය වීමක් ඇත් ද, ද්වේශයේ යම් ක්ෂය වීමක් ඇත් ද, මෝහයේ යම් ක්ෂය වීමක් ඇත් ද, පින්වත් මහණෙනි, පිරිසිඳ දැනීම කියා කියන්නේ මෙයට යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පරිඤ්ඤෙය්‍ය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.3.3

අභිජාන සුත්තං

ගැඹුරින් අවබෝධ කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

24. සාවත්ථියං

24. සැවැත් නුවර දී

රූපං භික්ඛවේ, අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය. වේදනං අනභිජානං සඤ්ඤං අනභිජානං සංඛාරේ අනභිජානං විඤ්ඤාණං අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය ගැඹුරින් අවබෝධ නො කොට, පිරිසිදු අවබෝධ නො කොට, එහි ඇල්ම දුරු නො කොට, එහි ඇල්ම බැහැර නො කොට දුක් ක්ෂය කර දැමීම නම් විය හැකි දෙයක් නො වෙයි. විදීම ගැඹුරින් අවබෝධ නො කොට සඤ්ඤාව ගැඹුරින් අවබෝධ නො කොට සංස්කාර ගැඹුරින් අවබෝධ නො කොට විඤ්ඤාණය ගැඹුරින් අවබෝධ නො කොට, පිරිසිදු අවබෝධ නො කොට, එහි ඇල්ම දුරු නො කොට, එහි ඇල්ම බැහැර නො කොට දුක් ක්ෂය කර දැමීම නම් විය හැකි දෙයක් නො වෙයි.

රූපඤ්ඤා භික්ඛවේ, අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය. වේදනං අභිජානං සඤ්ඤං අභිජානං සංඛාරේ අභිජානං විඤ්ඤාණං අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයානි.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය ගැඹුරින් අවබෝධ කොට, පිරිසිදු අවබෝධ කොට, එහි ඇල්ම දුරු කොට, එහි ඇල්ම බැහැර කොට දුක් ක්ෂය කර දැමීම නම් විය හැකි දෙයක්. විදීම ගැඹුරින් අවබෝධ කොට සඤ්ඤාව ගැඹුරින් අවබෝධ කොට සංස්කාර ගැඹුරින් අවබෝධ කොට විඤ්ඤාණය ගැඹුරින් අවබෝධ කොට, පිරිසිදු

අවබෝධ කොට, එහි ඇල්ම දුරු කොට, එහි ඇල්ම බැහැර කොට දුක් ක්ෂය කර දැමීම නම් විය හැකි දෙයක්.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අභිජාන සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.3.4

ඡන්දරාග සුත්තං

ඡන්දරාගය ගැන වදාළ දෙසුම

25. සාවත්ථියං

25. සැවැත් නුවරදී

යෝ හික්ඛවේ, රූපස්මිං ඡන්දරාගෝ, තං පජහං, ඒවං තං රූපං පභිනං භවිස්සති උ-ඡින්නමුලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාද-ධම්මං.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්, අන්න එය අත්හැර දමන්න. ඒ විදිහට යි ඒ රූපය ප්‍රභාණය වෙලා, මුලින් ම සිඳිලා, කරටිය සිඳුනු තල් ගසක් වගේ වෙලා, අභාවයට පත් වෙලා, ආයෙ කවදාවත් හට නො ගන්නා ස්වභාවයට පත් වෙලා යන්නේ.

යෝ වේදනාය ඡන්දරාගෝ, තං පජහං, ඒවං සා වේදනා පභිනා භවිස්සති උ-ඡින්නමුලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාද-ධම්මා.

විදීම කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්, අන්න එය අත්හැර දමන්න. ඒ විදිහට යි ඒ විදීම ප්‍රභාණය වෙලා, මුලින් ම සිඳිලා, කරටිය සිඳුනු තල් ගසක් වගේ වෙලා, අභාවයට පත් වෙලා, ආයෙ කවදාවත් හට නො ගන්නා ස්වභාවයට පත් වෙලා යන්නේ.

යෝ සඤ්ඤාය ඡන්දරාගෝ, තං පජහථ යෝ සංඛාරේසු ඡන්දරාගෝ තං පජහථ, ඒවං තෝ සංඛාරා පභිනා භවිස්සන්ති උ-ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදමම්මා.

සඤ්ඤාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්, අන්න එය අත්හැර දමන්න සංස්කාර කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්, අන්න එය අත්හැර දමන්න. ඒ විදිහට යි ඒ සංස්කාර ප්‍රභාණය වෙලා, මුලින් ම සිදිලා, කරටිය සිඳුනු තල් ගසක් වගේ වෙලා, අභාවයට පත් වෙලා, ආයෙ කවදාවත් හට නො ගන්නා ස්වභාවයට පත් වෙලා යන්නේ.

යෝ විඤ්ඤාණස්මිං ඡන්දරාගෝ, තං පජහථ, ඒවං තං විඤ්ඤාණං පභිනං භවිස්සන්ති උ-ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදමම්මන්ති.

විඤ්ඤාණය කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්, අන්න එය අත්හැර දමන්න. ඒ විදිහට යි ඒ විඤ්ඤාණය ප්‍රභාණය වෙලා, මුලින් ම සිදිලා, කරටිය සිඳුනු තල් ගසක් වගේ වෙලා, අභාවයට පත් වෙලා, ආයෙ කවදාවත් හට නො ගන්නා ස්වභාවයට පත් වෙලා යන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඡන්දරාග සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.3.5

පට්ඨම අස්සාද සුත්තං

ආශ්වාදය ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

26. සාවත්ථියං

26. සැවැත් නුවරදී

පුබ්බේව මේ හික්බවේ, සම්බෝධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බෝධිසත්තස්සේව සතෝ ඒතදහෝසි:

පින්වත් මහණෙනි, සම්බුද්ධත්වයට කලින් ම, සම්බුද්ධත්වයට පත් නො වී, (මේ ජීවිතයේ දී ම) බෝධිසත්වයන් වහන්සේ හැටියට සිටිය දී ම මා හට මේ අදහස ඇති වුණා.

කෝ නු බෝ රූපස්ස අස්සාදෝ, කෝ ආදීනවෝ, කිං නිස්සරණං: කෝ වේදනාය කෝ සඤ්ඤාය කෝ සංඛාරනං කෝ විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදෝ, කෝ ආදීනවෝ, කිං නිස්සරණන්ති:

රූපයෙහි තිබෙන ආශ්වාදය කුමක් ද? ආදීනවය කුමක් ද? නිදහස් වීම කුමක් ද? විදීමෙහි තිබෙන සඤ්ඤාවෙහි තිබෙන සංස්කාරවල තිබෙන විඤ්ඤාණයෙහි තිබෙන ආශ්වාදය කුමක් ද? ආදීනවය කුමක් ද? නිදහස් වීම කුමක් ද?

තස්ස මය්හං භික්ඛවේ ථීතදහෝසි: යං බෝ රූපං පටි-ව උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, අයං රූපස්ස අස්සාදෝ. යං රූපං අනි-වා දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අයං රූපස්ස ආදීනවෝ, යෝ රූපස්මිං ඡන්දරාගචිතයෝ ඡන්දරාගප්පහාණං, ඉදං රූපස්ස නිස්සරණං.

පින්වත් මහණෙනි, එතකොට මට මේ කරුණ අවබෝධ වුණා. රූපය හේතු කර ගෙන යම් සැපයක් සොම්නසක් උපදිනවා නම්, මේක තමයි රූපයෙහි ඇති ආශ්වාදය. යම් රූපයක් අනිත්‍ය නම්, දුක්ක නම්, වෙනස් වන ධර්මතාවයට අයිති නම් මේක තමයි රූපයෙහි ඇති ආදීනව ය. රූපය කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයේ යම් දුරු කිරීමක් ඇත්ද, ඡන්දරාගය ප්‍රහාණය වීමක් ඇත් ද, මේක තමයි රූපයෙන් නිදහස් වීම.

යං වේදනං පටි-ව යං සඤ්ඤං පටි-ව යං සංඛාරේ පටි-ව උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, අයං සංඛාරානං අස්සාදෝ. යේ සංඛාරා අනි-වා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා, අයං සංඛාරානං ආදීනවෝ, යෝ සංඛාරේසු ඡන්දරාගචිතයෝ ඡන්දරාගප්පහාණං, ඉදං සංඛාරානං නිස්සරණං.

විදීම හේතු කර ගෙන යම් සඤ්ඤාව හේතු කර ගෙන යම් සංස්කාර හේතු කර ගෙන යම් සැපයක් සොම්නසක් උපදිනවා නම්, මේක තමයි සංස්කාරවල ඇති ආශ්වාදය. යම් සංස්කාර අනිත්‍ය නම්, දුක්ක නම්, වෙනස් වන ධර්මතාවයට අයිති නම් මේක තමයි

සංස්කාරවල ඇති ආදීනව ය. සංස්කාර කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයේ යම් දුරු කිරීමක් ඇත්ද, ඡන්දරාගය ප්‍රභාණය වීමක් ඇත් ද, මේක තමයි සංස්කාරවලින් නිදහස් වීම.

යං විඤ්ඤාණං පටි-ව උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, අයං විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදෝ. යං විඤ්ඤාණං අනි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අයං විඤ්ඤාණස්ස ආදීනවෝ, යෝ විඤ්ඤාණස්මිං ඡන්දරාගචිනයෝ ඡන්දරාගප්පභාණං, ඉදං විඤ්ඤාණස්ස නිස්සරණං.

විඤ්ඤාණය හේතු කර ගෙන යම් සැපයක් සෝමනසක් උපදිනවා නම්, මේක තමයි විඤ්ඤාණයෙහි ඇති ආශ්වාදය. යම් විඤ්ඤාණයක් අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ධර්මතාවයට අයිති නම් මේක තමයි විඤ්ඤාණයෙහි ඇති ආදීනව ය. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයේ යම් දුරු කිරීමක් ඇත්ද, ඡන්දරාගය ප්‍රභාණය වීමක් ඇත් ද, මේක තමයි විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වීම.

යාවකිච්ඤ්ඤාණං භික්ඛවේ ඉමේසං පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං ඒවං අස්සාදඤ්ඤාණං අස්සාදතෝ ආදීනවඤ්ඤාණං ආදීනවතෝ නිස්සරණඤ්ඤාණං නිස්සරණතෝ යථාභූතං න අබ්භඤ්ඤාසිං, නේවතාවහං භික්ඛවේ, සදේවකෝ ලෝකෝ සමාරකෝ සබ්බන්තෝ සස්සමණුබ්බාන්මණියා පජාය සදේවමනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝති ප-වඤ්ඤාසිං.

පින්වත් මහණෙනි, මා යම්තාක් කලක් මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳ ව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කළේ නැත් ද, පින්වත් මහණෙනි, ඒ තාක්කල්ම මා දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බඹුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණ බමුණන් සහිත වූ, මේ දෙව් මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි අනුත්තර වූ සම්මා සම්බුද්ධත්වය අවබෝධ කළ වගට ප්‍රතිඥා දුන්නේ නෑ.

යතෝව බෝහං භික්ඛවේ, ඉමේසං පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං ඒවං අස්සාදඤ්ඤාණං අස්සාදතෝ ආදීනවඤ්ඤාණං ආදීනවතෝ නිස්සරණඤ්ඤාණං නිස්සරණතෝ යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං, අථාහං භික්ඛවේ, සදේවකෝ ලෝකෝ සමාරකෝ සබ්බන්තෝ සස්සමණුබ්බාන්මණියා පජාය සදේවමනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝති ප-වඤ්ඤාසිං. ඤාණඤ්ඤාණං පන

මේ දස්සනං උදපාදි, අකුප්පා මේ -තෝ විමුක්ති, අයමන්තිමා ජාති,
නත්ථිදානි සුතබ්භවෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මා යම් දිනෙක මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳ ව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කර ගන්නා ද, පින්වත් මහණෙනි, එතකොට යි මා දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බඹුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණ බමුණන් සහිත වූ, මේ දෙව් මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි අනුත්තර වූ සම්මා සම්බුද්ධත්වය අවබෝධ කළ වගට ප්‍රතිඥා දුන්නේ. මා තුළ ඥානදර්ශනය පහළ වුණා. මගේ චිත්තවිමුක්තිය නො වෙනස් වන දෙයක්. මේක මාගේ අවසාන උපත යි. ආයෙන් නම් දැන් සුන්දරවයක් නෑ.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

පට්ඨම අස්සාද සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.3.6

දුතිය අස්සාද සුත්තං

ආශ්වාදය ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

27. සාවත්ථියං

27. සැවැත් නුවර දී

රූපස්සාහං භික්ඛවේ, අස්සාදපරියේසනං අවරිං, යෝ රූපස්ස අස්සාදෝ තදඡ්ඤාගමං, යාවතා රූපස්ස අස්සාදෝ පඤ්ඤාය මේ සෝ සුදිට්ඨෝ. රූපස්සාහං භික්ඛවේ, ආදීනවපරියේසනං අවරිං, යෝ රූපස්ස ආදීනවෝ තදඡ්ඤාගමං, යාවතා රූපස්ස ආදීනවෝ පඤ්ඤාය මේ සෝ සුදිට්ඨෝ. රූපස්සාහං භික්ඛවේ, නිස්සරණපරියේසනං අවරිං, යෝ රූපස්ස නිස්සරණං තදඡ්ඤාගමං, යාවතා රූපස්ස නිස්සරණං පඤ්ඤාය මේ නං සුදිට්ඨං.

පින්වත් මහණෙනි, මා පරියේෂණ කරමින් ගියේ රූපයෙහි ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව යි. ඉතින් රූපයෙහි යම් ආශ්වාදයක් තියෙනවා නම්, එය මට අවබෝධ වුණා. රූපයෙහි ආශ්වාදය යම්තාක් ඇත් ද, මා එය මනාව දැක ගත්තේ ප්‍රඥාවෙනුයි. පින්වත් මහණෙනි, මා පරියේෂණ කරමින් ගියේ රූපයෙහි ඇති ආදීනවය පිළිබඳව යි. ඉතින් රූපයෙහි යම් ආදීනවයක් තියෙනවා නම්, එය මට අවබෝධ වුණා. රූපයෙහි ආදීනවය යම්තාක් ඇත් ද, මා එය මනාව දැක ගත්තේ ප්‍රඥාවෙනුයි. පින්වත් මහණෙනි, මා පරියේෂණ කරමින් ගියේ රූපයෙහි ඇති නිස්සරණය පිළිබඳව යි. ඉතින් රූපයෙහි යම් නිස්සරණයක් තියෙනවා නම්, එය මට අවබෝධ වුණා. රූපයෙහි නිස්සරණය යම්තාක් ඇත් ද, මා එය මනාව දැක ගත්තේ ප්‍රඥාවෙනුයි.

වේදනායාහං භික්ඛවේ, අස්සාද පරියේසනං අවරිං
 සක්ඛායාහං භික්ඛවේ, අස්සාද පරියේසනං අවරිං
 සංඛාරානාහං භික්ඛවේ, අස්සාද පරියේසනං අවරිං
 වික්ඛාණස්සාහං භික්ඛවේ, අස්සාද පරියේසනං අවරිං, යෝ වික්ඛාණස්ස අස්සාදෝ තදජ්ඣගමං, යාවතා වික්ඛාණස්ස අස්සාදෝ පක්ඛාය මේ සෝ සුදිට්ඨෝ. වික්ඛාණස්සාහං භික්ඛවේ, ආදීනවපරියේසනං අවරිං, යෝ වික්ඛාණස්ස ආදීනවෝ තදජ්ඣගමං, යාවතා වික්ඛාණස්ස ආදීනවෝ පක්ඛාය මේ සෝ සුදිට්ඨෝ. වික්ඛාණස්සාහං භික්ඛවේ, නිස්සරණ-පරියේසනං අවරිං, යෝ වික්ඛාණස්ස නිස්සරණං තදජ්ඣගමං, යාවතා වික්ඛාණස්ස නිස්සරණං පක්ඛාය මේ නං සුදිට්ඨං.

පින්වත් මහණෙනි, මා පරියේෂණ කරමින් ගියේ විදීමෙහි ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව යි පින්වත් මහණෙනි, මා පරියේෂණ කරමින් ගියේ සක්ඛ්‍යාවෙහි ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව යි පින්වත් මහණෙනි, මා පරියේෂණ කරමින් ගියේ සංස්කාරවල ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව යි පින්වත් මහණෙනි, මා පරියේෂණ කරමින් ගියේ වික්ඛ්‍යණයෙහි ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව යි. ඉතින් වික්ඛ්‍යණයෙහි යම් ආශ්වාදයක් තියෙනවා නම්, එය මට අවබෝධ වුණා. වික්ඛ්‍යණයෙහි ආශ්වාදය යම්තාක් ඇත් ද, මා එය මනාව දැක ගත්තේ ප්‍රඥාවෙනුයි. පින්වත් මහණෙනි, මා පරියේෂණ කරමින් ගියේ වික්ඛ්‍යණයෙහි ඇති ආදීනවය පිළිබඳව යි. ඉතින් වික්ඛ්‍යණයෙහි යම් ආදීනවයක් තියෙනවා නම්, එය මට අවබෝධ වුණා. වික්ඛ්‍යණයෙහි ආදීනවය යම්තාක් ඇත් ද, මා එය මනාව දැක ගත්තේ ප්‍රඥාවෙනුයි. පින්වත් මහණෙනි, මා පරියේෂණ කරමින් ගියේ

විඤ්ඤාණයෙහි ඇති නිස්සරණය පිළිබඳව යි. ඉතින් විඤ්ඤාණයෙහි යම් නිස්සරණයක් තියෙනවා නම්, එය මට අවබෝධ වුණා. විඤ්ඤාණයෙහි නිස්සරණය යම්තාක් ඇත් ද, මා එය මනාව දැක ගත්තේ ප්‍රඥාවෙනුයි.

යාවකිවඤ්චානං භික්ඛවේ ඉමේසං පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං අස්සාදඤ්ච අස්සාදතෝ ආදීනවඤ්ච ආදීනවතෝ නිස්සරණඤ්ච නිස්සරණතෝ යථාභූතං නාබ්භඤ්ඤාසිං, නේවතාවනං භික්ඛවේ, සදේවකෝ ලෝකෝ සමාරකෝ සබ්බන්තෝ සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදේවමනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝති ප-වඤ්ඤාසිං.

පින්වත් මහණෙනි, මා යම්තාක් කලක් මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳ ව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කළේ නැත් ද, පින්වත් මහණෙනි, ඒ තාක්කල්ම මා දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බඹුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණ බමුණන් සහිත වූ, මේ දෙවි මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි අනුත්තර වූ සම්මා සම්බුද්ධත්වය අවබෝධ කළ වගට ප්‍රතිඥ දුන්නේ නෑ.

යතෝව බෝ'නං භික්ඛවේ, ඉමේසං පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං ඒවං අස්සාදඤ්ච අස්සාදතෝ ආදීනවඤ්ච ආදීනවතෝ නිස්සරණඤ්ච නිස්සරණතෝ යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං, අථානං භික්ඛවේ, සදේවකෝ ලෝකෝ සමාරකෝ සබ්බන්තෝ සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදේවමනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝති ප-වඤ්ඤාසිං. ඤාණඤ්ච පන මේ දස්සනං උදපාදි, අකුප්පා මේ -තෝ විමුක්ති අයමන්තිමා ජාති නත්ථිදාති සුනබ්භවෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මා යම් දිනෙක මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳ ව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කර ගත්තා ද, පින්වත් මහණෙනි, එතකොට යි මා දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බඹුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණ බමුණන් සහිත වූ, මේ දෙවි මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි අනුත්තර වූ සම්මා සම්බුද්ධත්වය අවබෝධ කළ වගට ප්‍රතිඥ දුන්නේ. මා තුළ ඥානදර්ශනය පහළ වුණා. මගේ චිත්තවිමුක්තිය නො වෙනස් වන දෙයක්. මේක මාගේ අවසාන උපත යි.

ආයෙත් නම් දැන් පුනර්භවයක් නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය අස්සාද සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.3.7

තනිය අස්සාද සුත්තං

ආශ්වාදය ගැන වදාළ තෙවෙනි දෙසුම

28. සාවත්ථියං

28. සැවැත් නුවර දී

නෝ -දං භික්ඛවේ, රූපස්ස අස්සාදෝ අභවිස්ස, නයිදං සත්තා රූපස්මිං සාරජ්ජෙය්‍යං, යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවේ, අත්ථී රූපස්ස අස්සාදෝ, තස්මා සත්තා රූපස්මිං සාරජ්ජන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් රූපයෙහි ආශ්වාදයක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් රූපය කෙරෙහි ඇල්මක් ඇති කර ගන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා රූපයෙහි ආශ්වාදයක් තියෙනවා. සත්වයන් රූපය කෙරෙහි ඇලෙන්නේ ඒ නිසයි.

නෝ -දං භික්ඛවේ, රූපස්ස ආදීනවෝ අභවිස්ස, නයිදං සත්තා රූපස්මිං නිබ්බින්නෙය්‍යං, යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවේ, අත්ථී රූපස්ස ආදීනවෝ, තස්මා සත්තා රූපස්මිං නිබ්බින්නන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් රූපයෙහි ආදීනවයක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් රූපය කෙරෙහි කලකිරීමක් ඇති කර ගන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා රූපයෙහි ආදීනවයක් තියෙනවා. සත්වයන් රූපය කෙරෙහි කලකිරෙන්නේ ඒ නිසයි.

තෝ -දං භික්ඛවෙ, රූපස්ස නිස්සරණං අභවිස්ස, නයිදං සත්තා රූපස්මා නිස්සරෙය්‍යං, යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවෙ, අත්ථි රූපස්ස නිස්සරණං, තස්මා සත්තා රූපස්මා නිස්සරන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් රූපයෙන් නිදහස් වීමක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් රූපයෙන් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා රූපයෙන් නිදහස් වීමක් තියෙනවා. සත්වයන් රූපයෙන් නිදහස් වෙන්නේ ඒ නිසයි.

තෝ -දං භික්ඛවෙ, වේදනාය අස්සාදෝ අභවිස්ස
තෝ -දං භික්ඛවෙ, සඤ්ඤාය අස්සාදෝ අභවිස්ස තෝ -දං
-දං භික්ඛවෙ, සංඛාරානං අස්සාදෝ අභවිස්ස තෝ -දං
භික්ඛවෙ, විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදෝ අභවිස්ස නයිදං සත්තා විඤ්ඤාණස්මිං
සාරජ්ජෙය්‍යං, යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවෙ, අත්ථි විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදෝ, තස්මා
සත්තා විඤ්ඤාණස්මිං සාරජ්ජන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් විදීමෙහි ආශ්වාදයක් නො තිබුණා නම්
..... පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් සඤ්ඤාවෙහි ආශ්වාදයක් නො තිබුණා
නම් පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් සංස්කාරවල ආශ්වාදයක් නො
තිබුණා නම්, පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් විඤ්ඤාණයෙහි ආශ්වාදයක් නො
තිබුණා නම්, සත්වයන් විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇල්මක් ඇති කර ගන්නේ නෑ.
පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා විඤ්ඤාණයෙහි ආශ්වාදයක්
තියෙනවා. සත්වයන් විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇලෙන්නේ ඒ නිසයි.

තෝ -දං භික්ඛවෙ, විඤ්ඤාණස්ස ආදීනවෝ අභවිස්ස, නයිදං සත්තා
විඤ්ඤාණස්මිං නිබ්බින්නෙය්‍යං, යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවෙ, අත්ථි විඤ්ඤාණස්ස
ආදීනවෝ, තස්මා සත්තා විඤ්ඤාණස්මිං නිබ්බින්නන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් විඤ්ඤාණයෙහි ආදීනවයක් නො තිබුණා
නම්, සත්වයන් විඤ්ඤාණය කෙරෙහි කලකිරීමක් ඇති කර ගන්නේ නෑ.
පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා විඤ්ඤාණයෙහි ආදීනවයක්
තියෙනවා. සත්වයන් විඤ්ඤාණය කෙරෙහි කලකිරෙන්නේ ඒ නිසයි.

තෝ -දං භික්ඛවෙ, විඤ්ඤාණස්ස නිස්සරණං අභවිස්ස, නයිදං
සත්තා විඤ්ඤාණස්මා නිස්සරෙය්‍යං, යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවෙ, අත්ථි

විඤ්ඤාණස්ප නිස්සරණං, තස්මා සත්තා විඤ්ඤාණස්මා නිස්සරන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වීමක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වීමක් තියෙනවා. සත්වයන් විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වෙන්නේ ඒ නිසයි.

යාවක්ඛිවඤ්ච භික්ඛවේ සත්තා ඉමේසං පඤ්චන්තං උපාදාන-ක්ඛන්ධානං අස්සාදඤ්ච අස්සාදතෝ ආදීනවඤ්ච ආදීනවතෝ නිස්සරණඤ්ච නිස්සරණතෝ යථාභූතං නාබ්භඤ්ඤංසු, නේව තාව භික්ඛවේ, සත්තා සදේවකා ලෝකා සමාරකා සබ්බන්තො සස්සමණුබ්බන්තො පජා සදේවමනුස්සා නිස්සවා විසඤ්ඤත්තා විප්පමුත්තා විමරියාදිකත්තෙත -තසා විහරිංසු.

පින්වත් මහණෙනි, සත්වයන් යම්තාක් කලක් මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කළේ නැත් ද, පින්වත් මහණෙනි, ඒ තාක්කල්ම දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බඹුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණ බමුණන් සහිත වූ, මේ දෙව් මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි සත්වයන් ජීවත් වුණේ පංච උපාදානස්කන්ධයෙන් වෙන් වෙලා නො වේ. නො බැඳී නො වේ. නිදහස් වෙලා නො වේ. එයට හසු නො වූන සිතිනුත් නො වේ.

යතෝව බෝ භික්ඛවේ, සත්තා ඉමේසං පඤ්චන්තං උපාදාන-ක්ඛන්ධානං අස්සාදඤ්ච අස්සාදතෝ ආදීනවඤ්ච ආදීනවතෝ නිස්සරණඤ්ච නිස්සරණතෝ යථාභූතං අබ්භඤ්ඤංසු, අථ බෝ භික්ඛවේ, සත්තා සදේවකා ලෝකා සමාරකා සබ්බන්තො සස්සමණුබ්බන්තො පජා සදේවමනුස්සා නිස්සවා විසඤ්ඤත්තා විප්පමුත්තා විමරියාදිකත්තෙත -තසා විහරන්තිති.

පින්වත් මහණෙනි, සත්වයන් යම් දවසක මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කර ගන්නා ද, පින්වත් මහණෙනි, එතකොට තමයි දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බඹුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණ බමුණන් සහිත වූ, මේ දෙව් මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි සත්වයන් පංච උපාදානස්කන්ධයෙන් වෙන්

වෙලා ඉන්නේ. එක් නො වී ඉන්නේ. නිදහස් වෙලා ඉන්නේ. එයට හසු නො වූන සිතින් ඉන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තනිය අස්සාද සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.3.8

අභිනන්දන සුත්තං

සතුටින් පිළිගැනීම ගැන වදාළ දෙසුම

29. සාවක්ථියං

29. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, රූපං අභිනන්දනි, දුක්ඛං සෝ අභිනන්දනි, යෝ දුක්ඛං අභිනන්දනි අපරිමුක්තෝ සෝ දුක්ඛස්මාති වදාමි. යෝ වේදනං අභිනන්දනි යෝ සඤ්ඤං අභිනන්දනි යෝ සංඛාරේ අභිනන්දනි යෝ විඤ්ඤාණං අභිනන්දනි, සෝ දුක්ඛං අභිනන්දනි, යෝ දුක්ඛං අභිනන්දනි අපරිමුක්තෝ සෝ දුක්ඛස්මාති වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, කවුරුත් හෝ කෙනෙක් රූපය සතුටින් පිළිගන්නවා නම්, ඔහු සතුටින් පිළිගන්නේ දුක යි. ඉතින් යමෙක් සතුටින් පිළිගන්නේ දුක නම්, ඔහු දුකෙන් නිදහස් නො වූන කෙනෙක් කියල යි මා කියන්නේ. කවුරුත් හෝ කෙනෙක් විදීම සතුටින් පිළිගන්නවා නම් කවුරුත් හෝ කෙනෙක් සඤ්ඤාව සතුටින් පිළිගන්නවා නම් කවුරුත් හෝ කෙනෙක් සංස්කාර සතුටින් පිළිගන්නවා නම් පින්වත් මහණෙනි, කවුරුත් හෝ කෙනෙක් විඤ්ඤාණය සතුටින් පිළිගන්නවා නම්, ඔහු සතුටින් පිළිගන්නේ දුක යි. ඉතින් යමෙක් සතුටින් පිළිගන්නේ දුක නම්, ඔහු දුකෙන් නිදහස් නො වූන කෙනෙක් කියල යි මා කියන්නේ.

යෝ ව බෝ භික්ඛවෙ, රූපං නාභිනන්දනි, දුක්ඛං සෝ නාභිනන්දනි,
 යෝ දුක්ඛං නාභිනන්දනි පරිමුත්තෝ සෝ දුක්ඛස්මාති වදාමි. යෝ වේදනං
 නාභිනන්දනි යෝ සඤ්ඤං නාභිනන්දනි යෝ
 සංඛාරේ නාභිනන්දනි යෝ විඤ්ඤාණං නාභිනන්දනි, දුක්ඛං සෝ
 නාභිනන්දනි, යෝ දුක්ඛං නාභිනන්දනි පරිමුත්තෝ සෝ දුක්ඛස්මාති වදාමිති.

පින්වත් මහණෙනි, කවුරුත් හෝ කෙනෙක් රූපය සතුටින් පිළිගන්නේ
 නැත්නම්, ඔහු සතුටින් නො පිළිගන්නේ දුක යි. ඉතින් යමෙක් දුක සතුටින්
 පිළිගන්නේ නැත්නම්, ඔහු දුකෙන් නිදහස් වූන කෙනෙක් කියල යි මා කියන්නේ.
 කවුරුත් හෝ කෙනෙක් විඳීම සතුටින් පිළිගන්නේ නැත්නම්
 කවුරුත් හෝ කෙනෙක් සඤ්ඤාව සතුටින් පිළිගන්නේ නැත්නම්
 කවුරුත් හෝ කෙනෙක් සංස්කාර සතුටින් පිළිගන්නේ නැත්නම්
 පින්වත් මහණෙනි, කවුරුත් හෝ කෙනෙක් විඤ්ඤාණය සතුටින් පිළිගන්නේ
 නැත්නම්, ඔහු සතුටින් නො පිළිගන්නේ දුක යි. ඉතින් යමෙක් දුක සතුටින්
 පිළිගන්නේ නැත්නම්, ඔහු දුකෙන් නිදහස් වූන කෙනෙක් කියල යි මා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අභිනන්දන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.3.9

උප්පාද සුත්තං

හට ගැනීම ගැන වදාළ දෙසුම

30. සාවත්ථියං

30. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවෙ, රූපස්ස උප්පාදෝ ධීනි අභිනිබ්බන්ති පාතුභාවෝ,
 දුක්ඛස්සේසෝ උප්පාදෝ රෝගානං ධීනි ජරාමරණස්ස පාතුභාවෝ. යෝ
 වේදනාය උප්පාදෝ යෝ සඤ්ඤාය උප්පාදෝ

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - භාර වර්ගය

යෝ සංඛාරානං උප්පාදෝ යෝ විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදෝ
යිති අභිනිබ්බන්ති පාතුභාවෝ, දුක්ඛස්සේසෝ උප්පාදෝ රෝගානං යිති
ජරාමරණස්ස පාතුභාවෝ.

පින්වත් මහණෙනි, රූපයෙහි යම් හට ගැනීමක් ඇත් ද, යම් පැවැත්මක්
ඇත් ද, යම් විශේෂ උපතක් ඇත් ද, යම් පහළ වීමක් ඇත් ද, එය වනාහී දුකේ
හට ගැනීම යි. රෝගයන් ගේ පැවැත්ම යි. ජරා මරණයේ පහළ වීම යි.
විදීමෙහි යම් හට ගැනීමක් ඇත් ද සඤ්ඤාවෙහි යම් හට ගැනීමක්
ඇත් ද සංස්කාරවල යම් හට ගැනීමක් ඇත් ද
විඤ්ඤාණයෙහි යම් හට ගැනීමක් ඇත් ද, යම් පැවැත්මක් ඇත් ද, යම් විශේෂ
උපතක් ඇත් ද, යම් පහළ වීමක් ඇත් ද, එය වනාහී දුකේ හට ගැනීම යි.
රෝගයන් ගේ පැවැත්ම යි. ජරා මරණයේ පහළ වීම යි.

යෝ භික්ඛවේ, රූපස්ස නිරෝධෝ වූපසමෝ අත්ථංගමෝ,
දුක්ඛස්සේසෝ නිරෝධෝ රෝගානං වූපසමෝ ජරාමරණස්ස අත්ථංගමෝ.
යෝ වේදනාය නිරෝධෝ යෝ සඤ්ඤාය නිරෝධෝ
යෝ සංඛාරානං නිරෝධෝ යෝ විඤ්ඤාණස්ස නිරෝධෝ
වූපසමෝ අත්ථංගමෝ, දුක්ඛස්සේසෝ නිරෝධෝ රෝගානං වූපසමෝ
ජරාමරණස්ස අත්ථංගමෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපයෙහි යම් නිරුද්ධවීමක් ඇත් ද, සංසිදීමක්
ඇත් ද, නැතිවී යෑමක් ඇත් ද, එය වනාහී දුකෙහි නිරුද්ධ වීම යි. රෝගයන්
ගේ සංසිදීම යි. ජරාමරණයේ නැතිවී යෑම යි. විදීමෙහි යම් නිරුද්ධවීමක්
ඇත් ද සඤ්ඤාවෙහි යම් නිරුද්ධවීමක් ඇත් ද
සංස්කාරවල යම් නිරුද්ධවීමක් ඇත් ද විඤ්ඤාණයෙහි යම්
නිරුද්ධවීමක් ඇත් ද, සංසිදීමක් ඇත් ද, නැතිවී යෑමක් ඇත් ද, එය වනාහී
දුකෙහි නිරුද්ධ වීම යි. රෝගයන් ගේ සංසිදීම යි. ජරාමරණයේ නැතිවී යෑම
යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

උප්පාද සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.3.10

අසමුල සුත්තං

දුකේ මුල ගැන විදාළ දෙසුම

31. සාවත්ථියං

31. සැවැත් නුවර දී

අසඤ්ච බෝ භික්ඛවේ, දේසිස්සාමි, අසමුලඤ්ච. නං සුභාථ
කතමඤ්ච භික්ඛවේ, අසං:

පින්වත් මහණෙනි, මා ඔබට දේශනා කරන්නට යන්නේ දුක ගැනත්,
දුකට මුල් වූ දේ ගැනත් ය. එයට සවන් යොමු කොට අසන්න
පින්වත් මහණෙනි, දුක යනු කුමක් ද?

රූපං භික්ඛවේ, අසං, වේදනා අසං, සඤ්ඤා අසං, සංඛාරා අසං,
විඤ්ඤාණං අසං. ඉදං වු-ච්ඡි භික්ඛවේ, අසං.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය යනු දුක යි. විචිම යනු දුක යි. සඤ්ඤාව
යනු දුක යි. සංස්කාර යනු දුක යි. විඤ්ඤාණය යනු දුක යි. පින්වත් මහණෙනි,
දුක කියා කියන්නේ මෙයට යි.

කතමඤ්ච භික්ඛවේ, අසමුලං:

පින්වත් මහණෙනි, දුකෙහි මුල කුමක් ද?

යායං තණ්හා පෝතෝභවිකා නන්දිරාගසහගතා තත්‍ර තත්‍රාභිනන්දිතී
සෙය්‍යාථිදං: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා. ඉදං වු-ච්ඡි භික්ඛවේ,
අසමුලන්ති.

නැවත භවයක් සකස් කරදෙන ආස්වාදනීය රාගයෙන් යුක්ත වූ ඒ ඒ
තැන සතුටින් පිළිගන්න ස්වභාවයෙන් යුක්ත වූ යම් මේ තණ්හාවක් ඇත්ද
එය යි. ඒ කියන්නේ කාමය පිළිබඳ තණ්හාවත්, භව තණ්හාවත්, විභව

තණ්හාවත් කියන මෙය යි. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න චිකට තමයි දුකෙහි මූල කියලා කියන්නේ.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

අසමූල සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යාවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.3.11

පභංගු සුත්තං

වහා බිඳෙන සුළු දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

32. සාවත්ථියං

32. සැවැත් නුවර දී

පභංගුඤ්ච වෝ බෝ භික්ඛවේ, දේසිස්සාමි අප්පභංගුඤ්ච. තං සුභාථ
..... කිඤ්ච භික්ඛවේ, පභංගු, කිං අප්පභංගු:

පින්වත් මහණෙනි, මා ඔබට දේශනා කරන්නට යන්නේ වහා බිඳෙන සුළු දෙයත්, නො බිඳෙන දෙයත් ගැන යි. එයට සවන් යොමු කොට අහන්න පින්වත් මහණෙනි, වහා බිඳෙන සුළු දෙය කුමක් ද? නො බිඳෙන දෙය කුමක් ද?

රූපං භික්ඛවේ, පභංගු, යෝ තස්ස නිරෝධෝ වූපසමෝ අත්ථංගමෝ, ඉදං අප්පභංගු. වේදනා පභංගු, යෝ තස්සා නිරෝධෝ වූපසමෝ අත්ථංගමෝ, ඉදං අප්පභංගු. සංකාරා පභංගු, යෝ තස්සා නිරෝධෝ වූපසමෝ අත්ථංගමෝ, ඉදං අප්පභංගු. සංඛාරා පභංගු, යෝ තේසං නිරෝධෝ වූපසමෝ අත්ථංගමෝ, ඉදං අප්පභංගු. විඤ්ඤාණං පභංගු, යෝ තස්ස නිරෝධෝ වූපසමෝ අත්ථංගමෝ, ඉදං අප්පභංගු.

පින්වත් මහණෙනි, වහා බිඳෙන සුළු දෙය රූපය යි. ඒ රූපයේ යම් නිරුද්ධ වීමක් ඇත් ද, සංසිද්ධිමක් ඇත් ද, නැති වී යෑමක් ඇත් ද මෙය තමයි නො බිඳීම. වහා බිඳෙන සුළු දෙය විඳීම යි. ඒ විඳීමෙහි යම් නිරුද්ධ වීමක් ඇත් ද, සංසිද්ධිමක් ඇත් ද, නැති වී යෑමක් ඇත් ද මෙය තමයි නො බිඳීම. වහා බිඳෙන සුළු දෙය සඤ්ඤාව යි. ඒ සඤ්ඤාවෙහි යම් නිරුද්ධ වීමක් ඇත් ද, සංසිද්ධිමක් ඇත් ද, නැති වී යෑමක් ඇත් ද මෙය තමයි නො බිඳීම. වහා බිඳෙන සුළු දෙය සංස්කාර යි. ඒ සංස්කාරවල යම් නිරුද්ධ වීමක් ඇත් ද, සංසිද්ධිමක් ඇත් ද, නැති වී යෑමක් ඇත් ද මෙය තමයි නො බිඳීම. වහා බිඳෙන සුළු දෙය විඤ්ඤාණය යි. ඒ විඤ්ඤාණයෙහි යම් නිරුද්ධ වීමක් ඇත් ද, සංසිද්ධිමක් ඇත් ද, නැති වී යෑමක් ඇත් ද මෙය තමයි නො බිඳීම.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පහංගු සූත්‍රය නිමා විය.

භාරවග්ගෝතකියෝ.
තුන් වෙනි භාර වර්ගය යි.

තස්සුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

භාරං පරිඤ්ඤං අභිජානං ඡන්දරාගේන තයෝ ව අස්සාදා
අභිනන්දනා ව උප්පාදෝ අසමූලං පහංගු වානි.

භාර සූත්‍රය, පරිඤ්ඤා සූත්‍රය, අභිජාන සූත්‍රය, ඡන්දරාග සූත්‍රය, අස්සාද සූත්‍ර
තුන, අභිනන්දන සූත්‍රය, උප්පාද සූත්‍රය, අසමූල සූත්‍රය, පහංගු සූත්‍රය යන
මෙයින් මෙම වර්ගය සමන්විත යි.

4. නතුම්භාක වග්ගෝ

4. නතුම්භාක වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.4.1

පට්ඨ නතුම්භාක සූත්තං

“ඔබේ නොවේ” යන කරුණ ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

33. සාවත්ථියං

33. සැවැත් නුවර දී

තනු බෝ හඟවා හික්බූ ආමන්තේසි “හික්බවෝ”නි, “හදන්තේ”නි තෝ හික්බූ හඟවතෝ ප-වස්සෝසුං හඟවා ඒතදවෝච.

එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “පින්වත් මහණෙනි” කියා හික්බූ සංඝයා අමතා වදාළා. ඒ හික්බූන් වහන්සේලා ද “පින්වතුන් වහන්සැ”යි කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ දෙසුම වදාළා.

යං හික්බවේ, න තුම්භාකං තං පජ්ඣට්ඨ, තං වෝ පහිනං හිතාය සුඛාය හවිස්සති.

පින්වත් මහණෙනි, යමක් ඔබේ නොවේ නම්, ඒ දෙය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි.

කිඤ්ච හික්බවේ, න තුම්භාකං:

පින්වත් මහණෙනි, ඔබේ නො වන දෙය කුමක් ද?

රූපං හික්ඛවේ, න තුම්භාකං තං පජහථ, තං වෝ පහිනං හිතාය සුඛාය භවිස්සති. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං න තුම්භාකං තං පජහථ, තං වෝ පහිනං හිතාය සුඛාය භවිස්සති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය ඔබේ නො වේ. එය අත්හරින්න. එය ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය ඔබේ නො වේ. එය අත්හරින්න. එය ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි.

සෙය්‍යථාපි හික්ඛවේ, යං ඉමස්මිං ජේතවනේ තිණකට්ඨසාඛාපලාසං තං ජනෝ හරෙය්‍ය වා ඩහෙය්‍ය වා යථාප-වයං වා කරෙය්‍ය, අපි නු තුම්භාකං ඒවමස්ස: “අමිහේ ජනෝ හරති වා ඩහති වා යථාප-වයං වා කරොති”ති. නෝ හේතං භන්තේ.

පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. මේ ජේතවනයෙහි යම් තණකොළ, ලී කැබැලි, දර අතු, දළකොළ ආදියක් ඇත්නම්, ජනතාව ඒවා අරගෙන යනවා නම්, පුළුස්සා දමනවා නම්, ඒවාට කැමැති දෙයක් කරනවා නම් එතකොට ඔබට මේ විදිහට ද හිතෙන්නේ? “අහෝ! ජනතාව අපව අරගෙන යනවා. අපව පුළුස්සා දමනවා. ඔවුන් කැමැති කැමැති දේ අපට කරනවා” කියලා? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම යි.

තං කිස්ස හේතු?

ඒකට හේතුව කුමක් ද?

න හි නෝ ඒතං භන්තේ, අත්තා වා අත්තිනියං වාති.

ස්වාමීනී, අපට ඒවා ගැන “තමා” කියලා හෝ “තමාට අයත්” කියලා හෝ හැඟීමක් නෑ.

ඒවමේව බෝ හික්ඛවේ, රූපං න තුම්භාකං තං පජහථ, තං වෝ පහිනං හිතාය සුඛාය භවිස්සති. වේදනා න තුම්භාකං සඤ්ඤා න තුම්භාකං සංඛාරා න තුම්භාකං විඤ්ඤාණං න තුම්භාකං තං පජහථ, තං වෝ පහිනං හිතාය සුඛාය භවිස්සති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම රූපය ඔබේ නො වේ. ඒ රූපය අත්හරින්න. එය ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම ඔබට හිත සුව පිණිස පවතීවි. විදීම ඔබේ නො වේ සඤ්ඤාව ඔබේ නො වේ සංස්කාර ඔබේ නො වේ විඤ්ඤාණය ඔබේ නො වේ. ඒ රූපය අත්හරින්න. එය ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම ඔබට හිත සුව පිණිස පවතීවි.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

පට්ඨ නතුම්භාක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.4.2

දුතිය නතුම්භාක සූත්තං

ඔබේ නොවේ යන කරුණ ගැන වදාළ දෙවන දෙසුම

34. සාවත්ථියං

34. සැවැත් නුවර දී

යං හික්ඛවේ, න තුම්භාකං තං පජ්ඣට්ඨං, තං චෝ පභිනං හිතාය සුඛාය භවිස්සති.

පින්වත් මහණෙනි, යමක් ඔබේ නො වේ නම්, ඒ දෙය අත්හරින්න. එය ඔබට ප්‍රතිණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි.

කිඤ්ච හික්ඛවේ, න තුම්භාකං:

පින්වත් මහණෙනි, ඔබේ නො වන දෙය කුමක් ද?

රූපං හික්ඛවේ, න තුම්භාකං තං පජ්ඣට්ඨං, තං චෝ පභිනං හිතාය සුඛාය භවිස්සති. වේදනා න තුම්භාකං සඤ්ඤා න තුම්භාකං සංඛාරා න තුම්භාකං විඤ්ඤාණං න තුම්භාකං තං පජ්ඣට්ඨං, තං චෝ පභිනං හිතාය සුඛාය භවිස්සති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය ඔබේ නො වේ. එය අත්හරින්න. එය ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය ඔබේ නො වේ. එය අත්හරින්න. එය ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි.

යං භික්ඛවේ, න තුම්භාකං තං පජහං, තං චෝ පභිනං හිතාය සුඛාය භවිස්සතිති.

පින්වත් මහණෙනි, යමක් ඔබේ නො වේ නම්, ඒ දෙය අත්හරින්න. එය ඔබට ප්‍රභිණ වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය නතුම්භාක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.4.3

පට්ඨ භික්ඛු සුත්තං

භික්ෂුවකට වදාළ පළමු දෙසුම

35. සාවත්ථියං

35. සැවැත් නුවර දී

අප බෝ අඤ්ඤාතරෝ භික්ඛු යෙන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්-ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවත්තං ඒතදචෝච:

එතකොට එක්තරා භික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටිය තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුන ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවැසුවා.

සාධු මේ හන්නේ, හගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු, යමහං හගවතෝ ධම්මං සුත්වා ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාහට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනැවි. එකකොට මට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් යම් ධර්මයක් අසා දැන ගෙන හුදෙකලා වෙලා, පිරිසෙන් වෙන් වෙලා, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරනට පුළුවනි.

යං ඛෝ භික්ඛු, අනුසේති තේන සංඛං ග-ජනි, යං නානුසේති න තේන සංඛං ග-ජනීති.

පින්වත් භික්ෂුව, අභ්‍යන්තරික වශයෙන් යම් ක්ලේශයක් තියෙනවා නම්, ඒකෙන් තමයි මම, මගේ යන ආදී ගණන් ගැනීම් ඇති වන්නේ. නමුත් අභ්‍යන්තරික වශයෙන් යම් ක්ලේශයක් නැත්නම්, ඒ හේතුවෙන් මම මගේ යන ආදී ගණන් ගැනීම් ඇති වන්නේ නෑ.

අඤ්ඤාතං හගවා, අඤ්ඤාතං සුගතාති.

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා. සුගතයන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා.

යථාකථං පන තථං භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසීති?

පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් අරුත් හකුළවා පවසන ලද ධර්මයෙහි අර්ථය ඔබ විස්තර වශයෙන් තේරුම් ගත්තේ කොයි ආකාරයෙන් ද?

රූපං - හන්නේ, අනුසේති තේන සංඛං ග-ජනි, වේදනං - අනුසේති තේන සංඛං ග-ජනි, සඤ්ඤං - අනුසේති තේන සංඛං ග-ජනි, සංඛාරේ - අනුසේති තේන සංඛං ග-ජනි, විඤ්ඤාණං - අනුසේති තේන සංඛං ග-ජනි,

ස්වාමීනී, ඉදින් රූපය අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් තියෙනවා නම්, අන්ත ඒකෙන් තමයි මමය, මගේ ය යන ගණන් ගැනීම ඇති වන්නේ.

ඉදින් විදීම අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් තියෙනවා නම්, අන්ත ඒකෙන් තමයි මමය, මගේ ය යන ගණන් ගැනීම ඇති වන්නේ. ඉදින් සඤ්ඤාව අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් තියෙනවා නම්, අන්ත ඒකෙන් තමයි මමය, මගේ ය යන ගණන් ගැනීම ඇති වන්නේ. ඉදින් සංස්කාර අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් තියෙනවා නම්, අන්ත ඒකෙන් තමයි මමය, මගේ ය යන ගණන් ගැනීම ඇති වන්නේ. ඉදින් විඤ්ඤාණය අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් තියෙනවා නම්, අන්ත ඒකෙන් තමයි මමය, මගේ ය යන ගණන් ගැනීම ඇති වන්නේ.

රූපං - භන්තේ, නානුසේති න තේන සංඛං ග-ජනි, වේදනං - නානුසේති න තේන සංඛං ග-ජනි, සඤ්ඤං - නානුසේති න තේන සංඛං ග-ජනි, සංඛාරේ - නානුසේති න තේන සංඛං ග-ජනි, විඤ්ඤාණං - නානුසේති න තේන සංඛං ග-ජනි, ඉමස්ස ඛෝභං භන්තේ, භගවතා සංඛික්කේන භාසිතස්ස ඒවං විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමිති.

එහෙත් ස්වාමීනී, ඉදින් රූපය අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් නැත්නම්, ඒ හේතුවෙන් මමය, මගේ ය යන ගණන් ගැනීම ඇති වන්නේ නෑ. ඉදින් විදීම අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් නැත්නම්, ඒ හේතුවෙන් මමය, මගේ ය යන ගණන් ගැනීම ඇති වන්නේ නෑ. ඉදින් සඤ්ඤාව අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් නැත්නම්, ඒ හේතුවෙන් මමය, මගේ ය යන ගණන් ගැනීම ඇති වන්නේ නෑ. ඉදින් සංස්කාර අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් නැත්නම්, ඒ හේතුවෙන් මමය, මගේ ය යන ගණන් ගැනීම ඇති වන්නේ නෑ. ඉදින් විඤ්ඤාණය අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් නැත්නම්, ඒ හේතුවෙන් මමය, මගේ ය යන ගණන් ගැනීම ඇති වන්නේ නෑ. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් අරුත් හඬුවවා වදාරණ ලද ධර්මයෙහි අර්ථ මා ඔත්ත ඔය ආකාරයට යි තේරුම් ගත්තේ.

සාධු සාධු භික්ඛු, සාධු ඛෝ ත්වං භික්ඛු, මයා සංඛික්කේන භාසිතස්ස විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසි, රූපං - භික්ඛු, අනුසේති තේන සංඛං ග-ජනි, වේදනං - සඤ්ඤං - සංඛාරේ - විඤ්ඤාණං - අනුසේති තේන සංඛං ග-ජනි.

සාදු! සාදු! පින්වත් භික්ෂුව, පින්වත් භික්ෂුව මා විසින් සංක්ෂේපයෙන් පවසන ලද ධර්මයෙහි අර්ථය ඔබ විස්තර වශයෙන් තේරුම් ගත් අයුරු ඉතා

කදිම ය. පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් රූපය අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් නියෙනවා නම්, අන්ත ඵකෙන් තමයි මමය, මගේ ය යන ගණන් ගැනීම ඇති වන්නේ. ඉදින් විදීම අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් නියෙනවා නම්, ඉදින් සඤ්ඤාව අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් නියෙනවා නම්, ඉදින් සංස්කාර අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් නියෙනවා නම්, ඉදින් විඤ්ඤාණය අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් නියෙනවා නම්, අන්ත ඵකෙන් තමයි මමය, මගේ ය යන ගණන් ගැනීම ඇති වන්නේ.

රූපං - භික්ඛු, නානුසේති න තේන සංඛං ග-ජනි, වේදනං - සඤ්ඤං - සංඛාරේ - විඤ්ඤාණං - නානුසේති න තේන සංඛං ග-ජනි, ඉමස්ස ඛෝ භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඵං විත්ථාරේන අත්ථෝ දට්ඨබ්බෝති.

පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් ඉදින් රූපය අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් නැත්නම්, ඵ හේතුවෙන් මමය, මගේ ය යන ගණන් ගැනීම ඇති වන්නේ නෑ. ඉදින් විදීම ඉදින් සඤ්ඤාව ඉදින් සංස්කාර ඉදින් විඤ්ඤාණය අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් නැත්නම්, ඵ හේතුවෙන් මමය, මගේ ය යන ගණන් ගැනීම ඇති වන්නේ නෑ. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේපයෙන් පවසන ලද ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් තේරුම් ගත යුත්තේ ඔය විදිහට තමයි.

අප ඛෝ සෝ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කන්වා පක්කාමි. අප ඛෝ සෝ භික්ඛු ඵකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිත්තෝ විහරන්තෝ න චිරස්සේව යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදේව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති, තදනුත්තරං බ්‍රහ්මචරියපරියෝසානං දිට්ඨේව ධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා සංජිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසි, බිණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණීයං නාපරං ඉත්ථත්තායාති අබ්භඤ්ඤාසි, අඤ්ඤතරෝ ව පන සෝ භික්ඛු අරහතං අහෝසිති.

එතකොට ඵ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ධර්මාවවාදය සතුටින් පිළි අරගන්නා. සතුටින් අනුමෝදන් වුණා. ආසනයෙන් නැගිටලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කළා. පැදකුණු කරලා පිටත් වෙලා ගියා. ඉතින් ඵ භික්ෂුව හුදෙකලා වුණා. පිරිසෙන් වෙන් වුණා.

අප්‍රමාදී වුණා. කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු වුණා. දහමට දිවි පුදා ධර්මයේ හැසිරෙන කොට යම් කුල පුත්‍රයෙක් යම් කිසි බලාපොරොත්තුවකින් ගිහි ජීවිතය අත් හැරලා බුදු සසුනේ පැවිදි වුණා ද, අන්න ඒ උත්තරීතර බඹසර පූර්ණත්වය වන අමා නිවන මේ ජීවිතයෙහි දී ම විශේෂ ඤාණයකින් යුතුව අවබෝධ කරගෙන පැමිණ වාසය කළා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙමත් නම් වෙන උපතක් නැතැ”යි අවබෝධ වුණා. ඒ හික්ෂුව එක්තරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පඨම හික්ඛු සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.4.4

දුතිය හික්ඛු සුත්තං

හික්ෂුවකට වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

36. සාවත්ථියං

36. සැවැත් නුවර දී

අථ බෝ අඤ්ඤතරෝ හික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකම්
 ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ හික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච:

එතකොට එක්තරා හික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටිය තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩි වුන ඒ හික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවැසුවා.

සාධු මේ හන්නේ, භගවා සංඛින්නේන ධම්මං දේසේතු, යමහං භගවතෝ ධම්මං සුත්වා ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිතත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාහට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනවි. එකකොට මට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් යම් ධර්මයක් අසා දැන ගෙන හුදෙකලා වෙලා, පිරිසෙන් වෙන් වෙලා, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරනට පුළුවනි.

යං බෝ භික්ඛු, අනුසේනි තං අනුමීයති, යං අනුමීයති තේන සංඛං ග-ජනි.
යං නානුසේනි න තං අනුමීයති, යං නානුමීයති න තේන සංඛං ග-ජනීති.

පින්වත් භික්ෂුව, අභ්‍යන්තරික වශයෙන් යම් ක්ලේශයක් තියෙනවා නම්, එයට අනුව තමයි මැනීමක් ඇති වන්නේ. යමකට අනුව මැනීමක් ඇතිවෙනවා නම්, එයින් තමයි මම ය, මාගේ ය යන ආදී ගණන් ගැනීම් ඇතිවන්නේ. ඉදින් අභ්‍යන්තරික වශයෙන් යම් ක්ලේශයක් පවතින්නේ නැතිනම් එය මැනීමක් බවට පත් වන්නේ නෑ. යමක් මැනීමක් බවට පත් වෙන්නේ නැතිනම්, එයින් මම ය, මාගේ ය යන ආදී ගණන් ගැනීම් ඇතිවන්නේ නෑ.

අඤ්ඤාතං භගවා. අඤ්ඤාතං සුගතාති.

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා. සුගතයන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා.

යථාකථං පන තථං භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස චිත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසීති?

පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් අරුත් හඳුන්වා පවසන ලද ධර්මයෙහි අර්ථය ඔබ විස්තර වශයෙන් තේරුම් ගත්තේ කොයි ආකාරයෙන් ද?

රූපං - භන්තේ, අනුසේනි තං අනුමීයති, යං අනුමීයති තේන සංඛං ග-ජනි, වේදනං - අනුසේනි සඤ්ඤං - අනුසේනි සංඛාරේ - අනුසේනි විඤ්ඤාණං - අනුසේනි තං අනුමීයති, යං අනුමීයති තේන සංඛං ග-ජනි.

ස්වාමීනී, ඉදින් රූපය අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් එයට අනුව තමයි මැනීමක් ඇති වන්නේ. යමකට අනුව මැනීමක් ඇති

වෙනවා නම්, එයින් තමයි මම ය, මාගේ ය යන ආදී ගණන් ගැනීම ඇතිවන්නේ. ඉදින් විදීම අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඉදින් සඤ්ඤාව අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඉදින් සංස්කාර අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඉදින් විඤ්ඤාණය අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් එයට අනුව තමයි මැනීමක් ඇති වන්නේ. යමකට අනුව මැනීමක් ඇති වෙනවා නම්, එයින් තමයි මම ය, මාගේ ය යන ආදී ගණන් ගැනීම ඇතිවන්නේ.

රූපං - භන්තේ, නානුසේති න තං අනුමීයති, යං නානුමීයති න තේන සංඛං ග-ණිති, වේදනං - නානුසේති සඤ්ඤං - නානුසේති සංඛාරේ - නානුසේති විඤ්ඤාණං - නානුසේති න තං අනුමීයති, යං නානුමීයති න තේන සංඛං ග-ණිති. ඉමස්ස බෝහං භන්තේ, භගවතා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඵලං විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමිති.

ස්වාමීනී, ඉදින් රූපය අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතින්නේ නැත්නම් එයට අනුව මැනීමක් ඇති වන්නේ නෑ. යමකට අනුව මැනීමක් ඇති වෙන්නේ නැත්නම්, එයින් මම ය, මාගේ ය යන ආදී ගණන් ගැනීම ඇතිවන්නේ නෑ. ඉදින් විදීම අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතින්නේ නැත්නම් ඉදින් සඤ්ඤාව අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතින්නේ නැත්නම් ඉදින් සංස්කාර අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතින්නේ නැත්නම් ඉදින් විඤ්ඤාණය අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතින්නේ නැත්නම් එයට අනුව මැනීමක් ඇති වන්නේ නෑ. යමකට අනුව මැනීමක් ඇති වෙන්නේ නැත්නම්, එයින් මම ය, මාගේ ය යන ආදී ගණන් ගැනීම ඇතිවන්නේ නෑ. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් අරුත් හඳුන්වා වදාරණ ලද ධර්මයෙහි අර්ථ මා ඔන්න ඔය ආකාරයටයි තේරුම් ගත්තේ.

සාධු සාධු භික්ඛු, සාධු බෝ ත්වං භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසි, රූපඤ්ඤං භික්ඛු, අනුසේති තං අනුමීයති, යං අනුමීයති තේන සංඛං ග-ණිති, වේදනඤ්ඤං සඤ්ඤඤං සංඛාරේ - විඤ්ඤාණඤ්ඤං අනුසේති තං අනුමීයති, යං අනුමීයති තේන සංඛං ග-ණිති.

සාදු! සාදු! පින්වත් භික්ෂුව, පින්වත් භික්ෂුව මා විසින් සංක්ෂේපයෙන් පවසන ලද ධර්මයෙහි අර්ථය ඔබ විස්තර වශයෙන් තේරුම් ගත් අයුරු ඉතා කදිම යි. පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් රූපය අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් එයට අනුව තමයි මැනීමක් ඇති වන්නේ. යමකට අනුව මැනීමක් ඇති වෙනවා නම්, එයින් තමයි මම ය, මාගේ ය යන ආදී ගණන් ගැනීම් ඇතිවන්නේ. ඉදින් විදීම අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඉදින් සඤ්ඤාව අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඉදින් සංස්කාර අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඉදින් විඤ්ඤාණය අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් එයට අනුව තමයි මැනීමක් ඇති වන්නේ. යමකට අනුව මැනීමක් ඇති වෙනවා නම්, එයින් තමයි මම ය, මාගේ ය යන ආදී ගණන් ගැනීම් ඇතිවන්නේ.

රූපඤ්ඤා- භික්ඛු, නානුසේති න තං අනුමීයති, යං නානුමීයති න තේන සංඛං ග-ජති, වේදනඤ්ඤා- සඤ්ඤාඤ්ඤා- සංඛාරේ - විඤ්ඤාණඤ්ඤා- නානුසේති න තං අනුමීයති, යං නානුමීයති න තේන සංඛං ග-ජති. ඉමස්ස ඛෝ භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං විත්ථාරේන අත්ථෝ දට්ඨබ්බෝති.

පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් රූපය අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතින්නේ නැත්නම් එයට අනුව මැනීමක් ඇති වන්නේ නෑ. යමකට අනුව මැනීමක් ඇති වෙන්නේ නැත්නම්, එයින් මම ය, මාගේ ය යන ආදී ගණන් ගැනීම් ඇතිවන්නේ නෑ. ඉදින් විදීම අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතින්නේ නැත්නම් ඉදින් සඤ්ඤාව අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතින්නේ නැත්නම් ඉදින් සංස්කාර අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතින්නේ නැත්නම් ඉදින් විඤ්ඤාණය අභ්‍යන්තරික ක්ලේශයක් වශයෙන් පවතින්නේ නැත්නම් එයට අනුව මැනීමක් ඇති වන්නේ නෑ. යමකට අනුව මැනීමක් ඇති වෙන්නේ නැත්නම්, එයින් මම ය, මාගේ ය යන ආදී ගණන් ගැනීම් ඇතිවන්නේ නෑ. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේපයෙන් පවසන ලද ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් තේරුම් ගත යුත්තේ ඔය විදිහට තමයි.

අප ඛෝ සෝ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවත්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කම්. අප ඛෝ

සෝ හික්ඛු ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිතත්තෝ විහරන්තෝ අඤ්ඤාතරෝ ච පන සෝ හික්ඛු අරහතං අහෝසිති.

එතකොට ඒ හික්ඛු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ධර්මාවවාදය සතුටින් පිළි අරගන්නා, සතුටින් අනුමෝදන් වුණා. ආසනයෙන් නැගිටලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කළා. පැදකුණු කරලා පිටත් වෙලා ගියා. ඉතින් ඒ හික්ඛු හුදෙකලා වුණා. පිරිසෙන් වෙන් වුණා. අප්‍රමාදී වුණා. කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු වුණා. දහමට දිවි පුදා ධර්මයේ හැසිරෙන කොට ඒ හික්ඛු එක්තරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය හික්ඛු සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.4.5

පට්ඨ ආනන්ද සුත්තං

ආනන්ද තෙරුන්ට වදාළ පළමු දෙසුම

37. සාවත්ථියං

37. සැවැත් නුවරදී

අප්‍ර මෝ ආයස්මා ආනන්දෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංක-
මිත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නං මෝ
ආයස්මන්තං ආනන්දං භගවා ඒතදවෝච:

එකල්හී ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එක්තපස්ව වාඩි වුන ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා.

ස- නං ආනන්ද, ඒවං පු-ෂෙය්‍යුං: කතමෙසං ආවුසෝ ආනන්ද, ධම්මානං උප්පාදෝ පඤ්ඤායති, වයෝ පඤ්ඤායති, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායති නි. ඒවං පුට්ඨෝ ත්වං ආනන්ද, කිත්ති ඛ්‍යාකරෙය්‍යාසීති?

පින්වත් ආනන්දයෙනි, ඉදින් යමෙක් ඔබෙන් මෙහෙම අසන්ට පුළුවනි. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්ද, ඉපදීමක් පැණවිලා නියෙන්නේ, වැනසීමක් පැණවිලා නියෙන්නේත්, පවතින දේ තුළ වෙනස් වීමක් පැණවිලා නියෙන්නේත් කවර දේවල්වල ද?” කියලා. ඔය විදිහට පින්වත් ආනන්දයෙනි, විමසුවොත් ඔබ දෙන පිළිතුරු කුමක් ද?

ස- මං හත්තේ, ඒවං පු-ෂෙය්‍යුං: කතමෙසං ආවුසෝ ආනන්ද, ධම්මානං උප්පාදෝ පඤ්ඤායති, වයෝ පඤ්ඤායති, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායති නි. ඒවං පුට්ඨෝහං හත්තේ, ඒවං ඛ්‍යාකරෙය්‍යාං: රූපස්ස ඛෝ ආවුසෝ, උප්පාදෝ පඤ්ඤායති, වයෝ පඤ්ඤායති, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායති, වේදනාය උප්පාදෝ සඤ්ඤාය සංඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදෝ පඤ්ඤායති, වයෝ පඤ්ඤායති, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායති, ඉමෙසං ඛෝ ආවුසෝ, උප්පාදෝ පඤ්ඤායති, වයෝ පඤ්ඤායති, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායති, ඒවං පුට්ඨෝහං හත්තේ, ඒවං ඛ්‍යාකරෙය්‍යන්ති.

ඉදින් ස්වාමීනි, මගෙන් මෙහෙම ඇසුවොත් “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්ද, ඉපදීමක් පැණවිලා නියෙන්නේත්, වැනසීමක් පැණවිලා නියෙන්නේත්, පවතින දේ තුළ වෙනස් වීමක් පැණවිලා නියෙන්නේත් කවර දේවල්වල ද?” කියලා. ස්වාමීනි, ඔය විදිහට ඇසුවහම මං පිළිතුරු දෙන්නේ මෙහෙම යි. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, රූපයෙහිය ඉපදීමක් පැණවිලා නියෙන්නේ, වැනසීමක් පැණවිලා නියෙන්නේ, පවතින දේ තුළ වෙනස් වීමක් පැණවිලා නියෙන්නේ. විදීමෙහිය ඉපදීමක් සඤ්ඤාවෙහිය සංස්කාරවලය විඤ්ඤාණයෙහිය ඉපදීමක් පැණවිලා නියෙන්නේ, වැනසීමක් පැණවිලා නියෙන්නේ, පවතින දේ තුළ වෙනස් වීමක් පැණවිලා නියෙන්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඉපදීමක් පැණවිලා නියෙන්නේත්, වැනසීමක් පැණවිලා නියෙන්නේත්, පවතින දේ තුළ වෙනස් වීමක් පැණවිලා නියෙන්නේත් ඔය දේවල්වල ය. ස්වාමීනි, ඒ විදිහට ඇහුවොත් මා පිළිතුරු දෙන්නේ ඔය ආකාරයට යි.

සාධු සාධු ආනන්ද, රූපස්ස ඛෝ ආනන්ද, උප්පාදෝ පඤ්ඤායති,
 වයෝ පඤ්ඤායති, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායති. වේදනාය
 සඤ්ඤාය සංඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදෝ
 පඤ්ඤායති, වයෝ පඤ්ඤායති, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායති, ඉමේසං
 ඛෝ ආනන්ද, ධම්මානං උප්පාදෝ පඤ්ඤායති, වයෝ පඤ්ඤායති, ධීතස්ස
 අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායති. ඒවං පුට්ඨෝ ත්වං ආනන්ද, ඒවං ඛ්‍යාකරෙ-
 ය්‍යාසීති.

පින්වත් ආනන්ද, සාදු! සාදු! රූපයෙහිය පින්වත් ආනන්ද, ඉපදීමක්
 පැණවිලා නියෙන්නේ, වැනසීමක් පැණවිලා නියෙන්නේ, පවතින දේ තුළ
 වෙනස් වීමක් පැණවිලා නියෙන්නේ. විදීමෙහිය සඤ්ඤාවෙහිය
 සංස්කාරවලය විඤ්ඤාණයෙහිය ඉපදීමක් පැණවිලා
 නියෙන්නේ, වැනසීමක් පැණවිලා නියෙන්නේ, පවතින දේ තුළ වෙනස් වීමක්
 පැණවිලා නියෙන්නේ. පින්වත් ආනන්ද, ඉපදීමක් පැණවිලා නියෙන්නේත්,
 වැනසීමක් පැණවිලා නියෙන්නේත්, පවතින දේ තුළ වෙනස් වීමක් පැණවිලා
 නියෙන්නේත් ඔය දේවල්වල ය. ඔය විදිහට ඇසූ විට පින්වත් ආනන්දය,
 පිළිතුරු දෙන්න නියෙන්නේ ඔය ආකාරයෙන් තමයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පට්ඨ ආනන්ද සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.4.6

දුතිය ආනන්ද සූත්තං

ආනන්ද තෙරුන්ට වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

38. සාවත්ථියං

38. සැවැත් නුවරදී

අප ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්
 ඒකමන්තං නිසින්තං ඛෝ ආයස්මන්තං ආනන්දං භගවා ඒතදවෝච:

එකල්හී ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා එක්තරා වාඩි වූන ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා.

ස- කං ආනන්ද, ඒවං පු-ෂෙය්‍යුං: කතමේසං ආවුසෝ ආනන්ද, ධම්මානං උප්පාදෝ පඤ්ඤායිත්ථ, වයෝ පඤ්ඤායිත්ථ, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායිත්ථ. කතමේසං ධම්මානං උප්පාදෝ පඤ්ඤායිස්සති, වයෝ පඤ්ඤායිස්සති, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායිස්සති, කතමේසං ධම්මානං උප්පාදෝ පඤ්ඤායති, වයෝ පඤ්ඤායති, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායති. ඒවං පුට්ඨෝ ත්වං ආනන්ද, කිත්ති ඛ්‍යාකරෙය්‍යාසීති?

පින්වත් ආනන්දයෙනි, ඉදින් යමෙක් ඔබෙන් මෙහෙම අසන්ට පුළුවනි. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්ද, ඉපදීමක පැණවීමක් තිබුණේ, වැනසීමක පැණවීමක් තිබුණේත්, පවතින දේ තුළ වෙනස් වීමක පැණවීමක් තිබුණේත් කවර දේවල්වල ද? ඒ වගේ ම ඉපදීමක් පැණවීම සිදු වෙන්නේත්, වැනසීමක් පැණවීම සිදු වෙන්නේත්, පවතින දේ තුළ වෙනස්වීමක් පැණවීම සිදු වෙන්නේත් කවර දේවල්වල ද? ඒ වගේ ම ඉපදීමක් පැණවිලා තියෙන්නේත්, වැනසීමක් පැණවිලා තියෙන්නේත්, පවතින දේ තුළ වෙනස් වීමක් පැණවිලා තියෙන්නේත් කවර දේවල්වල ද?” කියලා. ඔය විදිහට පින්වත් ආනන්දයෙනි, ඇසුවොත් ඔබ දෙන පිළිතුරු කුමක් ද?

ස- මං හන්නේ, ඒවං පු-ෂෙය්‍යුං: කතමේසං ආවුසෝ ආනන්ද, ධම්මානං උප්පාදෝ පඤ්ඤායිත්ථ, වයෝ පඤ්ඤායිත්ථ, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායිත්ථ. කතමේසං ධම්මානං උප්පාදෝ පඤ්ඤායිස්සති, වයෝ පඤ්ඤායිස්සති, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායිස්සති, කතමේසං ආවුසෝ ආනන්ද, ධම්මානං උප්පාදෝ පඤ්ඤායති, වයෝ පඤ්ඤායති, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායතීති. ඒවං පුට්ඨෝ අහං හන්නේ, ඒවං ඛ්‍යාකරෙය්‍යං:

ඉදින් ස්වාමීනි, මගෙන් මේ විදිහට ඇසුවොත් “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්ද, ඉපදීමක පැණවීමක් තිබුණේ, වැනසීමක පැණවීමක් තිබුණේ, පවතින දේ තුළ වෙනස් වීමක පැණවීමක් තිබුණේ කවර දේවල්වල ද? ඒ වගේ ම ඉපදීමක් පැණවීම සිදු වෙන්නේත්, වැනසීමක් පැණවීම සිදු වෙන්නේත්, පවතින දේ තුළ වෙනස්වීමක් පැණවීම සිදු වෙන්නේත් කවර දේවල්වල ද? ඒ වගේ ම ඉපදීමක් පැණවිලා තියෙන්නේත්, වැනසීමක් පැණවිලා තියෙන්නේත්, පවතින

දේ තුළ වෙනස් වීමක් පැහැවිලා තියෙන්නේත් කවර දේවල්වල ද?” කියලා ස්වාමීනී, ඔය විදිහට ඇසූ විට මං පිළිතුරු දෙන්නේ මේ විදිහට යි.

යං බෝ ආවුසෝ රූපං අතීතං නිරුද්ධං විපරිණතං තස්ස උප්පාදෝ පඤ්ඤායිත්ථ, වයෝ පඤ්ඤායිත්ථ, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායිත්ථ, යා වේදනා අතීතා නිරුද්ධා විපරිණතා තස්සා උප්පාදෝ පඤ්ඤායිත්ථ, වයෝ පඤ්ඤායිත්ථ, ධීතාය අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායිත්ථ, යා සඤ්ඤා යේ සංඛාරා අතීතා නිරුද්ධා විපරිණතා, තේසං උප්පාදෝ පඤ්ඤායිත්ථ, වයෝ පඤ්ඤායිත්ථ, ධීතානං අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායිත්ථ, යං විඤ්ඤාණං අතීතං නිරුද්ධං විපරිණතං තස්ස උප්පාදෝ පඤ්ඤායිත්ථ, වයෝ පඤ්ඤායිත්ථ, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායිත්ථ, ඉමේසං බෝ ආවුසෝ, ධම්මානං උප්පාදෝ පඤ්ඤායිත්ථ, වයෝ පඤ්ඤායිත්ථ, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායිත්ථ.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් රූපයක් අතීතයට ගියා නම්, නිරුද්ධ වුණා නම්, විපරිණාමයට පත් වුණා නම්, අන්න ඒ රූපයෙහි ඉපදීමක් පැහැවුණා. චූනසීමක් පැහැවුණා. පවතින දේ තුළ වෙනස්වීමක් පැහැවුණා. යම් විදීමක් අතීතයට ගියා නම්, නිරුද්ධ වුණා නම්, විපරිණාමයට පත් වුණා නම්, අන්න ඒ රූපයෙහි ඉපදීමක් පැහැවුණා. චූනසීමක් පැහැවුණා. පවතින දේ තුළ වෙනස්වීමක් පැහැවුණා. යම් සඤ්ඤාවක් යම් සංස්කාර අතීතයට ගියා නම්, නිරුද්ධ වුණා නම්, විපරිණාමයට පත් වුණා නම්, අන්න ඒ රූපයෙහි ඉපදීමක් පැහැවුණා. චූනසීමක් පැහැවුණා. පවතින දේ තුළ වෙනස්වීමක් පැහැවුණා. යම් විඤ්ඤාණයක් අතීතයට ගියා නම්, නිරුද්ධ වුණා නම්, විපරිණාමයට පත් වුණා නම්, අන්න ඒ රූපයෙහි ඉපදීමක් පැහැවුණා. චූනසීමක් පැහැවුණා. පවතින දේ තුළ වෙනස්වීමක් පැහැවුණා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඉපදීමක් පැහැවුණේත්, චූනසීමක් පැහැවුණේත්, පවතින දේ තුළ වෙනස්වීමක් පැහැවුණේත් ඔන්න ඔය දේවල්වල යි.

යං බෝ ආවුසෝ, රූපං අජාතං අපාතුභූතං තස්ස උප්පාදෝ පඤ්ඤායිස්සති, වයෝ පඤ්ඤායිස්සති, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායිස්සති. යා වේදනා යා සඤ්ඤා යේ සංඛාර යං විඤ්ඤාණං අජාතං අපාතුභූතං තස්ස උප්පාදෝ පඤ්ඤායිස්සති, වයෝ පඤ්ඤායිස්සති, ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායිස්සති, ඉමේසං බෝ ආවුසෝ ධම්මානං උප්පාදෝ පඤ්ඤායිස්සති, වයෝ පඤ්ඤායිස්සති, ධීතානං අඤ්ඤාපත්තං පඤ්ඤායිස්සති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් රූපයක් තවම ඉපදිලා නෑ. පහළ වෙලක් නෑ. අන්ත ඒ රූපයෙහි තමයි ඉපදීමක් පැණවීම සිදු වන්නේ. වැනසීමක් පැණවීම සිදු වන්නේ. පවතින දේ තුළ වෙනස් වීමක් පැණවීම සිදු වන්නේ. යම් විදීමක් යම් සක්කුට්ඨයක් යම් සංස්කාරයක් යම් වික්කුණයක් තවම ඉපදිලා නෑ. පහළ වෙලක් නෑ. අන්ත ඒ වික්කුණයෙහි තමයි ඉපදීමක් පැණවීම සිදු වන්නේ. වැනසීමක් පැණවීම සිදු වන්නේ. පවතින දේ තුළ වෙනස් වීමක් පැණවීම සිදු වන්නේ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඉපදීමක් පැණවීම සිදු වන්නේත්, වැනසීමක් පැණවීම සිදු වන්නේත්, පවතින දේ තුළ වෙනස් වීමක් පැණවීම සිදු වන්නේත් ඔන්න ඔය දේවල්වල යි.

යං ඛෝ ආවුසෝ, රූපං ජාතං පාතුභුතං, තස්ස උප්පාදෝ පක්ඛායනි, වයෝ පක්ඛායනි, ධීතස්ස අක්ඛංඨං පක්ඛායනි. යා වේදනා යා සක්ඛා යේ සංඛාරා යං වික්ඛාණං ජාතං පාතුභුතං, තස්ස උප්පාදෝ පක්ඛායනි, වයෝ පක්ඛායනි, ධීතස්ස අක්ඛංඨං පක්ඛායනි. ඒවං සුට්ඨෝහං හත්තේ, ඒවං ඛ්‍යාකරෙය්‍යන්ති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් රූපයක් ඉපදිලා, පහළ වෙලා ඇත් ද, අන්ත ඒ රූපයෙහි තමයි ඉපදීමක් පැණවිලා තියෙන්නේ. වැනසීමක් පැණවිලා තියෙන්නේ. පවතින දේ තුළ වෙනස්වීමක් පැණවිලා තියෙන්නේ. යම් විදීමක් යම් සක්කුට්ඨයක් යම් සංස්කාර යම් වික්කුණයක් ඉපදිලා, පහළ වෙලා ඇත් ද, අන්ත ඒ වික්කුණයෙහි තමයි ඉපදීමක් පැණවිලා තියෙන්නේ. වැනසීමක් පැණවිලා තියෙන්නේ. පවතින දේ තුළ වෙනස්වීමක් පැණවිලා තියෙන්නේ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඉපදීමක් පැණවිලා තියෙන්නේ, වැනසීමක් පැණවිලා තියෙන්නේ, පවතින දේ තුළ වෙනස්වීමක් පැණවිලා තියෙන්නේ ඔය දේවල්වල යි. ස්වාමීනී, ඒ විදිහට ඇසුවොත් මා උත්තර දෙන්නේ ඔය ආකාරයෙනුයි.

සාමු සාමු ආනන්ද, රූපං අතීතං නිරුද්ධං විපරිණතං තස්ස උප්පාදෝ පක්ඛායනිත්ථ, වයෝ පක්ඛායනිත්ථ, ධීතස්ස අක්ඛංඨං පක්ඛායනිත්ථ, යා වේදනා යා සක්ඛා යේ සංඛාරා යං වික්ඛාණං අතීතං නිරුද්ධං විපරිණතං තස්ස උප්පාදෝ පක්ඛායනිත්ථ, වයෝ පක්ඛායනිත්ථ, ධීතස්ස අක්ඛංඨං පක්ඛායනිත්ථ, ඉමේසං ඛෝ ආනන්ද, ධම්මානං උප්පාදෝ පක්ඛායනිත්ථ, වයෝ පක්ඛායනිත්ථ, ධීතස්ස අක්ඛංඨං පක්ඛායනිත්ථ.

සාදු! සාදු! පින්වත් ආනන්දයෙනි, යම් රූපයක් අතීතයට ගියා නම්, නිරුද්ධ වුණා නම්, විපරිණාමයට පත් වුණා නම්, අන්ත ඒ රූපයෙහි ඉපදීමක් පැණවුණා. චූනසීමක් පැණවුණා. පවතින දේ තුළ වෙනස්වීමක් පැණවුණා. යම් විදීමක් යම් සඤ්ඤාවක් යම් සංස්කාර යම් විඤ්ඤාණයක් අතීතයට ගියා නම්, නිරුද්ධ වුණා නම්, විපරිණාමයට පත් වුණා නම්, අන්ත ඒ රූපයෙහි ඉපදීමක් පැණවුණා. චූනසීමක් පැණවුණා. පවතින දේ තුළ වෙනස්වීමක් පැණවුණා. පින්වත් ආනන්ද, ඉපදීමක් පැණවුණේත්, චූනසීමක් පැණවුණේත්, පවතින දේ තුළ වෙනස්වීමක් පැණවුණේත් ඔන්ත ඔය දේවල්වල යි.

යං ඛෝ ආනන්ද, රූපං අජාතං අපාතූභූතං තස්ස උප්පාදෝ පඤ්ඤායිස්සති, වයෝ පඤ්ඤායිස්සති, ධීතස්ස අඤ්ඤාථත්තං පඤ්ඤායිස්සති. යා වේදනා යා සඤ්ඤා යේ සංඛාරා යං විඤ්ඤාණං අජාතං අපාතූභූතං තස්ස උප්පාදෝ පඤ්ඤායිස්සති, වයෝ පඤ්ඤායිස්සති, ධීතස්ස අඤ්ඤාථත්තං පඤ්ඤායිස්සති, ඉමෙසං ඛෝ ආනන්ද ධම්මානං උප්පාදෝ පඤ්ඤායිස්සති, වයෝ පඤ්ඤායිස්සති, ධීතස්ස අඤ්ඤාථත්තං පඤ්ඤායිස්සති.

පින්වත් ආනන්ද, තවම ඉපදිලාත් නැති, පහළ වෙලත් නැති යම් රූපයක් ඇත් ද, අන්ත ඒ රූපයෙහි නම් ඉපදීමක් පැණවීම සිදු වෙනවා. චූනසීමක් පැණවීම සිදු වෙනවා. පවතින දේ තුළ වෙනස් වීමක් පැණවීම සිදු වෙනවා. යම් විදීමක් යම් සඤ්ඤාවක් යම් සංස්කාරයක් තවම ඉපදිලාත් නැති, පහළ වෙලත් නැති යම් විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, අන්ත ඒ විඤ්ඤාණයෙහි නම් ඉපදීමක් පැණවීම සිදු වෙනවා. චූනසීමක් පැණවීම සිදු වෙනවා. පවතින දේ තුළ වෙනස් වීමක් පැණවීම සිදු වෙනවා. පින්වත් ආනන්ද, ඉපදීමක් පැණවීම සිදු වන්නේත්, චූනසීමක් පැණවීම සිදු වන්නේත්, පවතින දේ තුළ වෙනස් වීමක් පැණවීම සිදු වන්නේත් ඔන්ත ඔය දේවල්වල යි.

යං ඛෝ ආනන්ද, රූපං ජාතං පාතූභූතං, තස්ස උප්පාදෝ පඤ්ඤායති, වයෝ පඤ්ඤායති, ධීතස්ස අඤ්ඤාථත්තං පඤ්ඤායති. යා වේදනා යා සඤ්ඤා යේ සංඛාරා යං විඤ්ඤාණං ජාතං පාතූභූතං, තස්ස උප්පාදෝ පඤ්ඤායති, වයෝ පඤ්ඤායති, ධීතස්ස අඤ්ඤාථත්තං පඤ්ඤායති. ඉමෙසං ඛෝ ආනන්ද, ධම්මානං උප්පාදෝ පඤ්ඤායති, වයෝ

පඤ්ඤායනි, ධීතානං අඤ්ඤාථත්තං පඤ්ඤායනීති. ඒවං පුට්ඨොත්තං ත්වං ආනන්ද,
ඒවං බ්‍යාකරෙය්‍යාසීති.

පින්වත් ආනන්ද, ඉපදිලා තියෙන, පහළ වෙලා තියෙන යම් රූපයක්
ඇත් ද, අන්න ඒ රූපයෙහි නම් ඉපදීමක් පැණවිලා තියෙනවා. යම් විදීමක්
..... යම් සඤ්ඤාවක් යම් සංස්කාර ඉපදිලා
තියෙන, පහළ වෙලා තියෙන යම් විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, අන්න ඒ
විඤ්ඤාණයෙහි නම් ඉපදීමක් පැණවිලා තියෙනවා. වැනසීමක් පැණවිලා
තියෙනවා. පවතින දේ තුළ වෙනස්වීමක් පැණවිලා තියෙනවා. පින්වත්
ආනන්ද, ඉපදීමක් පැණවිලා තියෙන්නේත්, වැනසීමක් පැණවිලා
තියෙන්නේත්, පවතින දේ තුළ වෙනස්වීමක් පැණවිලා තියෙන්නේත් ඔය
දේවල්වල යි. පින්වත් ආනන්ද, ඒ විදිහට ඇසුවොත් උත්තර දිය යුත්තේ ඔය
ආකාරයෙන් තමයි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

දුකිය ආනන්ද සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.4.7

පඨම අනුධම්ම සුත්තං

ධර්මානුකූල වූ දෙය ගැන වදාළ පළමු වෙනි දෙසුම

39. සාවත්ථියං

39. සැවැත් නුවර දී

ධම්මානුධම්මපටිපත්තස්ස භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ අයමනුධම්මෝ
හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාවෙහි යෙදී සිටින භික්ෂුව
ගේ ධර්මානුකූලභාවය මෙය යි.

යං රූපේ නිබ්බිදාබ්බලෝ විහරෙය්‍ය, වේදනාය නිබ්බිදාබ්බලෝ විහරෙය්‍ය, සඤ්ඤාය නිබ්බිදාබ්බලෝ විහරෙය්‍ය, සංඛාරේසු නිබ්බිදාබ්බලෝ විහරෙය්‍ය, විඤ්ඤාණේ නිබ්බිදාබ්බලෝ විහරෙය්‍ය, සෝ රූපේ නිබ්බිදාබ්බලෝ විහරන්තෝ වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ නිබ්බිදාබ්බලෝ විහරන්තෝ රූපං පරිජානාති, වේදනං පරිජානාති, සඤ්ඤං පරිජානාති, සංඛාරේ පරිජානාති, විඤ්ඤාණං පරිජානාති. සෝ රූපං පරිජානං වේදනං පරිජානං සඤ්ඤං පරිජානං සංඛාරේ පරිජානං විඤ්ඤාණං පරිජානං, පරිමු-චති රූපමිහා, පරිමු-චති වේදනාය, පරිමු-චති සඤ්ඤාය, පරිමු-චති සංඛාරේහි, පරිමු-චති විඤ්ඤාණමිහා, පරිමු-චති ජාතියා ජරාමරණේන සෝකේහි පරිදේවේහි දුක්ඛේහි දෝමනස්සේහි උපායාසේහි. පරිමු-චති දුක්ඛස්මාති වදාමි”ති.

යම් හෙයකින් රූපය පිළිබඳ ව (අවබෝධයෙන් ම) කලකිරීම් බහුලව වාසය කරනවා නම්, විදීම පිළිබඳ ව කලකිරීම් බහුලව වාසය කරනවා නම්, සඤ්ඤාව පිළිබඳ ව කලකිරීම් බහුලව වාසය කරනවා නම්, සංස්කාර පිළිබඳ ව කලකිරීම් බහුලව වාසය කරනවා නම්, විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව කලකිරීම් බහුලව වාසය කරනවා නම්, එතකොට රූපය පිළිබඳ ව කලකිරීම් බහුලව වාසය කරන ඒ හික්ෂුව වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව කලකිරීම් බහුලව වාසය කරද්දී රූපය පිරිසිඳ අවබෝධ කරනවා. විදීම පිරිසිඳ අවබෝධ කරනවා. සඤ්ඤාව පිරිසිඳ අවබෝධ කරනවා. සංස්කාර පිරිසිඳ අවබෝධ කරනවා. විඤ්ඤාණය පිරිසිඳ අවබෝධ කරනවා. එතකොට ඔහු රූපය පිරිසිඳ දැක, විදීම පිරිසිඳ දැක, සඤ්ඤාව පිරිසිඳ දැක, සංස්කාර පිරිසිඳ දැක, විඤ්ඤාණය පිරිසිඳ දැක රූපයෙන් නිදහස් වෙනවා. විදීමෙන් නිදහස් වෙනවා. සඤ්ඤාවෙන් නිදහස් වෙනවා. සංස්කාරවලින් නිදහස් වෙනවා. විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වෙනවා. ඉපදීමෙන්, ජරාමරණයෙන්, සෝකයෙන්, වැළපීමෙන්, දුක්ඛෝමනස් සුසුම් හෙළීමවලින් නිදහස් වෙනවා. දුකෙන් නිදහස් වෙනවා කියල යි මා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පඨම අනුධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.4.8

දුතිය අනුධම්ම සුත්තං

ධර්මානුකූල වූ දෙය ගැන වදාළ දෙ වෙනි දෙසුම

40. සාවත්ථියං

40. සැවැත් නුවර දී

ධම්මානුධම්මපටිපත්තස්ස භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ අයමනුධම්මෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාවෙහි යෙදී සිටින භික්ෂුව ගේ ධර්මානුකූලභාවය මෙය යි.

යං රූපේ අනි-වානුපස්සී විහරෙය්‍ය, වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ අනි-වානුපස්සී විහරෙය්‍ය, සෝ රූපේ අනි-වානුපස්සී විහරන්තෝ වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ අනි-වානුපස්සී විහරන්තෝ රූපං පරිජානාති, වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං පරිජානාති. සෝ රූපං පරිජානං වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං පරිජානං, පරිමු-වති රූපමිහා, පරිමු-වති වේදනාය, පරිමු-වති සඤ්ඤාය, පරිමු-වති සංඛාරේහි, පරිමු-වති විඤ්ඤාණමිහා, පරිමු-වති ජාතියා ජරාමරණේන සෝකේහි පරිදේවේහි දුක්ඛේහි දෝමනස්සේහි උපායාසේහි. පරිමු-වති දුක්ඛස්මාති වදාමී”ති.

යම් හෙයකින් රූපය පිළිබඳ ව අනිත්‍ය දකිමින් වාසය කරනවා නම්, විඳීම සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව අනිත්‍ය දකිමින් වාසය කරනවා නම්, එතකොට රූපය පිළිබඳ ව අනිත්‍ය දකිමින් වාසය කරන ඒ භික්ෂුව වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව අනිත්‍ය දකිමින් වාසය කරද්දී රූපය පිරිසිඳ අවබෝධ කරනවා. විඳීම සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය පිරිසිඳ අවබෝධ කරනවා.

එතකොට ඔහු රූපය පිරිසිඳ දැක, විදීම සඤ්ඤාව
 සංස්කාර විඤ්ඤාණය පිරිසිඳ දැක රූපයෙන් නිදහස් වෙනවා.
 විදීමෙන් නිදහස් වෙනවා. සඤ්ඤාවෙන් නිදහස් වෙනවා. සංස්කාරවලින්
 නිදහස් වෙනවා. විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වෙනවා. ඉපදීමෙන්, ජරාමරණයෙන්,
 සෝකයෙන්, වැළපීමෙන්, දුක්ඛොම්භය සුසුම් හෙළීමවලින් නිදහස් වෙනවා.
 දුකෙන් නිදහස් වෙනවා කියල යි මා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය අනුධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.4.9

තතිය අනුධම්ම සූත්තං

ධර්මානුකූල වූ දෙය ගැන වදාළ තෙ වෙනි දෙසුම

41. සාවත්ථියං

41. සැවැත් නුවර දී

ධම්මානුධම්මපටිපත්තස්ස භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ අයමනුධම්මෝ
 හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාවෙහි යෙදී සිටින භික්ෂුව
 ගේ ධර්මානුකූලභාවය මෙය යි.

යං රූපේ දුක්ඛානුපස්සී විහරෙය්‍ය, වේදනාය සඤ්ඤාය
 සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ දුක්ඛානුපස්සී විහරෙය්‍ය, සෝ
 රූපේ දුක්ඛානුපස්සී විහරන්තෝ වේදනාය සඤ්ඤාය
 සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ දුක්ඛානුපස්සී විහරන්තෝ රූපං පරිජානාති,
 වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං පරිජානාති.

සංයුත්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුත්තය - නතුම්භාක වර්ගය

සෝ රූපං පරිජානං වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ
විඤ්ඤාණං පරිජානං, පරිමු-වති රූපමිහා, පරිමු-වති වේදනාය
සඤ්ඤාය සංඛාරේති, පරිමු-වති විඤ්ඤාණමිහා, පරිමු-වති
ජාතියා ජරාමරණේන සෝකේති පරිදේවෙති දුක්ඛේති දෝමනස්සේති
උපායාසේති. පරිමු-වති දුක්ඛස්මාති වදාමි”ති.

යම් භෙයකින් රූපය පිළිබඳ ව දුක දකිමින් වාසය කරනවා නම්, විදීම
..... සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය
පිළිබඳ ව දුක දකිමින් වාසය කරනවා නම්, එතකොට රූපය පිළිබඳ ව දුක
දකිමින් වාසය කරන ඒ හික්ෂුච වේදනාව සඤ්ඤාව
..... සංස්කාර විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව දුක දකිමින්
වාසය කරද්දී රූපය පිරිසිඳ අවබෝධ කරනවා. විදීම සඤ්ඤාව
..... සංස්කාර විඤ්ඤාණය පිරිසිඳ අවබෝධ කරනවා.
එතකොට ඔහු රූපය පිරිසිඳ දැක, විදීම සඤ්ඤාව
සංස්කාර විඤ්ඤාණය පිරිසිඳ දැක රූපයෙන් නිදහස් වෙනවා.
විදීමෙන් නිදහස් වෙනවා. සඤ්ඤාවෙන් නිදහස් වෙනවා. සංස්කාරවලින්
නිදහස් වෙනවා. විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වෙනවා. ඉපදීමෙන්, ජරාමරණයෙන්,
සෝකයෙන්, වැළපීමෙන්, දුක්ඛෝමනස් සුසුම් හෙළීමවලින් නිදහස් වෙනවා.
දුකෙන් නිදහස් වෙනවා කියල යි මා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තතිය අනුධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.4.10

චතුත්ථ අනුධම්ම සූත්තං

ධර්මානුකූල වූ දෙය ගැන වදාළ සිව් වෙනි දෙසුම

42. සාවත්ථියං

42. සැවැත් නුවර දී

ධම්මානුධම්මපටිපත්තස්ස භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ අයමනුධම්මෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාවෙහි යෙදී සිටින භික්ෂුව ගේ ධර්මානුකූලභාවය මෙය යි.

යං රූපේ අනත්තානුපස්සී විහරෙය්‍ය, වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ අනත්තානුපස්සී විහරෙය්‍ය, සෝ රූපේ අනත්තානුපස්සී විහරන්තෝ වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ අනත්තානුපස්සී විහරන්තෝ රූපං පරිජානාති, වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං පරිජානාති. සෝ රූපං පරිජානං වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං පරිජානං, පරිමුචති රූපමිහා, පරිමුචති වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරේති, පරිමුචති විඤ්ඤාණමිහා. පරිමුචති ජාතියා ජරාමරණේන සෝකේති පරිදේවෙති දුක්ඛේති දෝමනස්සේති උපායාසේති. පරිමුචති දුක්ඛස්මාති වදාමි”ති.

යම් හෙයකින් රූපය පිළිබඳ ව අනාත්මය දකිමින් වාසය කරනවා නම්, විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව අනාත්මය දකිමින් වාසය කරනවා නම්, එතකොට රූපය පිළිබඳ ව අනාත්මය දකිමින් වාසය කරන ඒ භික්ෂුව වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය අනාත්මය දකිමින් වාසය කරද්දී රූපය පිරිසිඳ අවබෝධ කරනවා. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය පිරිසිඳ අවබෝධ කරනවා. එතකොට ඔහු රූපය පිරිසිඳ දැක, විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය පිරිසිඳ දැක රූපයෙන්

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - න තුම්භාක වර්ගය

නිදහස් වෙනවා. විදීමෙන් නිදහස් වෙනවා. සඤ්ඤාවෙන් නිදහස් වෙනවා. සංස්කාරවලින් නිදහස් වෙනවා. විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වෙනවා. ඉපදීමෙන්, ජරාමරණයෙන්, සෝකයෙන්, වැළපීමෙන්, දුක්දොම්නස් සුසුම් හෙළීමවලින් නිදහස් වෙනවා. දුකෙන් නිදහස් වෙනවා කියල යි මා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

චතුත්ථ අනුධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

නතුම්භාකවග්ගෝචතුත්ථෝ.
හතර වෙනි නතුම්භාක වර්ගය යි.

තස්සුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

න තුම්භාකේන ද්වේ චුත්තා භික්ඛුහි අපරේ දුච්චි
ආනන්දේන දුච්චි චුත්තා අනුධම්මේහි ද්වේ දුකාති.

න තුම්භාක සූත්‍ර දෙක, භික්ඛු සූත්‍ර දෙක, ආනන්ද සූත්‍ර දෙක, අනුධම්ම සූත්‍ර
හතර යන මෙයින් මෙම වර්ගය සමන්විත වෙයි.

5. අත්තදීප වග්ගෝ

5. අත්තදීප වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.5.1

අත්තදීප සුත්තං

තමාව පිහිට කර ගැනීම ගැන වදාළ දෙසුම

43. සාවත්ථියං

43. සැවැත් නුවර දී

අත්තදීපා හික්ඛවේ, විහරථ අත්තසරණා අනඤ්ඤසරණා, ධම්මදීපා ධම්මසරණා අනඤ්ඤසරණා.

පින්වත් මහණෙනි, තමා ව (සයුරෙහි වැටුන කෙනෙක් රැකවරණය පිණිස පිහිනා යන දූපතක් මෙන්) පිහිට කර ගන්න. තමා ව පිළිසරණ කර ගන්න. බාහිර කෙනෙක් පිළිසරණ නො කර ගෙන සිටින්න. ධර්මය පිහිට කර ගන්න. ධර්මය පිළිසරණ කර ගන්න. බාහිර දෙයක් පිළිසරණ නො කර ගෙන සිටින්න.

අත්තදීපානං හික්ඛවේ, විහරනං අත්තසරණානං අනඤ්ඤසරණානං ධම්මදීපානං ධම්මසරණානං අනඤ්ඤසරණානං, යෝනියෝච උපපරික්ඛි-
තබ්බා, “කිඤ්ඡාතිකා සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා. කිංපභෝති-
කා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, තමාව පිහිට කර ගෙන, තමාව පිළිසරණ කර ගෙන, වෙන කෙනෙක් පිළිසරණ නො කර ගෙන, ධර්මය පිහිට කර ගෙන, ධර්මය පිළිසරණ කර ගෙන, වෙන දෙයක් පිළිසරණ නො කර ගෙන වාසය කරන්නා වූ ඔබ නුවණින් ම විමස විමසා බැලිය යුත්තේ මේ සෝක, වැළපීම්,

දුක්ඛදොමනස් සුසුම් හෙළීම හට ගන්නේ කුමකින් ද කියාය. ප්‍රභවය වන්නේ කුමකින් ද කියාය.

කිඤ්ජානිකා ව භික්ඛවේ, සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසා. කිංපභෝතිකා:

පින්වත් මහණෙනි, සෝක, වැළපීම, දුක්ඛදොමනස් සුසුම් හෙළීම හට ගන්නේ කුමකින් ද? ප්‍රභවය වන්නේ කුමකින් ද?

ඉධ භික්ඛවේ, අස්සුතවා පුපුඡ්ජනෝ අරියානං අදස්සාවී අරියධම්මස්ස අකෝවිදෝ අරියධම්මේ අවිනීතෝ, සප්පුරිසානං අදස්සාවී සප්පුරිසධම්මස්ස අකෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මේ අවිනීතෝ, රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, රූපවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං. තස්ස තං රූපං විපරිණාමති, අඤ්ඤා භෝති. තස්ස රූපවිපරිණාමඤ්ඤාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසා.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි අශ්‍රැතවත් පෘතග්ජනයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි නො භික්ෂුණ කෙනෙක්. සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි නො භික්ෂුණ කෙනෙක්. ඒ නිසා ඔහු (සතර මහා ධාතුන්ගෙන් හටගන්නා වූ) රූපය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය රූපයෙන් හැදිවිට එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි රූපය තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ රූපය තුළ යි කියලා. නමුත් ඔහු ගේ ඒ රූපය විපරිණාමයට පත් වෙනවා. වෙනස් වෙලා යනවා. එතකොට ඔහු ගේ රූපය විපරිණාමයට පත් වෙලා, වෙනස් වෙලා යෑම නිසා සෝක, වැළපීම, දුක්ඛදොමනස් සුසුම් හෙළීම උපදිනවා.

වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සති, වේදනාවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා වේදනං, වේදනාය වා අත්තානං. තස්ස සා වේදනා විපරිණාමති, අඤ්ඤා භෝති. තස්ස වේදනාවිපරිණාමඤ්ඤාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා. සඤ්ඤං සංඛාරේ අත්තතෝ

සමනුපස්සති, සංඛාරවත්තං වා අත්තානං, අත්තනි වා සංඛාරේ, සංඛාරේසු වා අත්තානං. තස්ස තේ සංඛාරා විපරිණමන්ති, අඤ්ඤා භොන්ති. තස්ස සංඛාරවිපරිණාමඤ්ඤාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා.

ඒ වගේ ම ඔහු (ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා වූ) විදීම ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය විදීමෙන් හැදිවිව එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි විදීම නියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය නියෙන්නේ විදීම තුළ යි කියලා. නමුත් ඔහු ගේ ඒ වේදනාව විපරිණාමයට පත් වෙනවා. වෙනස් වෙලා යනවා. එතකොට ඔහු ගේ වේදනාව විපරිණාමයට පත් වෙලා, වෙනස් වෙලා යෑම නිසා සෝක, වැළපීම්, දුක්දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් උපදිනවා. සඤ්ඤාව ඒ වගේ ම ඔහු (ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා වූ) සංස්කාර ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය සංස්කාරවලින් හැදිවිව එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි සංස්කාර නියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය නියෙන්නේ සංස්කාර තුළ යි කියලා. නමුත් ඔහු ගේ ඒ සංස්කාර විපරිණාමයට පත් වෙනවා. වෙනස් වෙලා යනවා. එතකොට ඔහු ගේ සංස්කාර විපරිණාමයට පත් වෙලා, වෙනස් වෙලා යෑම නිසා සෝක, වැළපීම්, දුක්දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් උපදිනවා.

විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, විඤ්ඤාණවත්තං වා අත්තානං, අත්තනි වා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං. තස්ස තං විඤ්ඤාණං විපරිණමති, අඤ්ඤා භොන්ති. තස්ස විඤ්ඤාණවිපරිණාමඤ්ඤාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසා.

ඒ වගේ ම ඔහු (නාමරූපයෙන් හටගන්නා වූ) විඤ්ඤාණය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැදිවිව එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි විඤ්ඤාණය නියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය නියෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ යි කියලා. නමුත් ඔහු ගේ ඒ විඤ්ඤාණය

විපරිණාමයට පත් වෙනවා. වෙනස් වෙලා යනවා. එතකොට ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය විපරිණාමයට පත් වෙලා, වෙනස් වෙලා යෑම නිසා සෝක, වැළපීම්, දුක්දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් උපදිනවා.

රූපස්ස ත්වේව භික්ඛවේ, අනි-වතං විදිත්වා විපරිණාමවිරාගි-රෝධං පුබ්බේ -ව රූපං ඒතරහි ව සබ්බං රූපං අනි-වං දුක්ඛං විපරිණා-මධම්මන්ති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතෝ යේ සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා තේ පභියන්ති, තේසං පහානා න පරිනස්සති, අපරිනස්සං සුඛං විහරති. සුඛං විහරං භික්ඛු “තදංගනිබ්බතෝ”ති වු-වති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ රූපය පිළිබඳ ව ම අනිත්‍ය ස්වභාවයත්, විපරිණාම ස්වභාවයත්, විරාගී ස්වභාවයත්, නිරෝධයත් දැන ගෙන කලින් තිබූ රූපයත් දැන් තිබෙන රූපයත් යන සෑම රූපයක් ම අනිත්‍ය යි, දුක යි, වෙනස්වන ධර්මතාවයෙන් යුක්ත යි කියලා ඔය ආකාරයෙන් සැබෑ තත්වය ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දකින විට යම් සෝක, වැළපීම්, දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් තිබෙනවා නම්, ඒවා ප්‍රභාණය වෙලා යනවා. ඒවා ප්‍රභාණය වෙලා ගියාට පස්සේ තැති ගැනීමක් හට ගන්නේ නෑ. තැති ගැනීමක් නැති නිසා සැප සේ වාසය කරනවා. සැපසේ වසන්නා වූ භික්ෂුවට “ඒ කරුණෙන් නිවී ගිය කෙනෙක්” කියල යි කියන්නේ.

වේදනාය ත්වේව භික්ඛවේ, අනි-වතං විදිත්වා විපරිණාමවිරාග-නිරෝධං පුබ්බේ -ව වේදනා ඒතරහි ව සබ්බා වේදනා අනි-වා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මාති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතෝ යේ සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා තේ පභියන්ති, තේසං පහානා න පරිනස්සති, අපරිනස්සං සුඛං විහරති. සුඛං විහරං භික්ඛු “තදංගනිබ්බතෝ”ති වු-වති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ විදීම පිළිබඳ ව ම අනිත්‍ය ස්වභාවයත්, විපරිණාම ස්වභාවයත්, විරාගී ස්වභාවයත්, නිරෝධයත් දැන ගෙන කලින් තිබූ විදීමත් දැන් තිබෙන විදීමත් යන සෑම විදීමක් ම අනිත්‍ය යි, දුක යි, වෙනස්වන ධර්මතාවයෙන් යුක්ත යි කියලා ඔය ආකාරයෙන් සැබෑ තත්වය ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දකින විට යම් සෝක, වැළපීම්, දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් තිබෙනවා නම්, ඒවා ප්‍රභාණය වෙලා යනවා. ඒවා ප්‍රභාණය වෙලා

ගියාට පස්සේ තැනි ගැනීමක් හට ගන්නේ නෑ. තැනි ගැනීමක් නැති නිසා සැප සේ වාසය කරනවා. සැපසේ වසන්නා වූ භික්ෂුවට “ඒ කරුණෙන් නිව් ගිය කෙනෙක්” කියල යි කියන්නේ.

සඤ්ඤාය ත්වේව භික්ඛවේ සංඛාරානං ත්වේව භික්ඛවේ, අනි-වනං විදිත්වා විපරිණාමවිරාගනිරෝධං පුබ්බේ -ව සංඛාරා ඒතරහි ව සබ්බේ සංඛාරා අනි-වා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මාති. ඒවමේනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතෝ යේ සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපා-යාසා තේ පභියන්ති, තේසං පහානා න පරිතස්සති, අපරිතස්සං සුඛං විහරති. සුඛං විහරං භික්ඛු “තදංගනිබ්බතෝ”ති වු-වති.

පින්වත් මහණෙනි, සඤ්ඤාව පිළිබඳ ව පින්වත් මහණෙනි, ඒ සංස්කාර පිළිබඳ ව ම අනිත්‍ය ස්වභාවයත්, විපරිණාම ස්වභාවයත්, විරාගී ස්වභාවයත්, නිරෝධයත් දැන ගෙන කලින් තිබූ සංස්කාරත් දැන් තිබෙන සංස්කාරත් යන සෑම සංස්කාරයක් ම අනිත්‍ය යි, දුක යි, වෙනස්වන ධර්මතාවයෙන් යුක්ත යි කියලා ඔය ආකාරයෙන් සැබෑ තත්වය ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දකින විට යම් සෝක, වැළපීම්, දුක් දොමනස් සුසුම් හෙළීම් තිබෙනවා නම්, ඒවා ප්‍රභාණය වෙලා යනවා. ඒවා ප්‍රභාණය වෙලා ගියාට පස්සේ තැනි ගැනීමක් හට ගන්නේ නෑ. තැනි ගැනීමක් නැති නිසා සැප සේ වාසය කරනවා. සැපසේ වසන්නා වූ භික්ෂුවට “ඒ කරුණෙන් නිව් ගිය කෙනෙක්” කියල යි කියන්නේ.

විඤ්ඤාණස්ස ත්වේව භික්ඛවේ, අනි-වනං විදිත්වා විපරිණාමවිරාග-නිරෝධං පුබ්බේ -ව විඤ්ඤාණං ඒතරහි ව සබ්බං විඤ්ඤාණං අනි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මන්ති. ඒවමේනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතෝ යේ සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසා තේ පභියන්ති, තේසං පහානා න පරිතස්සති, අපරිතස්සං සුඛං විහරති. සුඛං විහරං භික්ඛු “තදංගනිබ්බතෝ”ති වු-වති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව ම අනිත්‍ය ස්වභාවයත්, විපරිණාම ස්වභාවයත්, විරාගී ස්වභාවයත්, නිරෝධයත් දැන ගෙන කලින් තිබූ විඤ්ඤාණයත් දැන් තිබෙන විඤ්ඤාණයත් යන සෑම විඤ්ඤාණයක් ම අනිත්‍ය යි, දුක යි, වෙනස්වන ධර්මතාවයෙන් යුක්ත යි කියලා ඔය ආකාරයෙන් සැබෑ තත්වය ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දකින විට යම් සෝක,

චූළපීම්, දුක් දොමනස් සුසුම් හෙළීම් තිබෙනවා නම්, ඒවා ප්‍රභාණය වෙලා යනවා. ඒවා ප්‍රභාණය වෙලා ගියාට පස්සේ තැනි ගැනීමක් හට ගන්නේ නෑ. තැනි ගැනීමක් තැනි නිසා සැප සේ වාසය කරනවා. සැපසේ වසන්නා වූ හික්මුවට “ඒ කරුණෙන් නිවී ගිය කෙනෙක්” කියල යි කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අන්තර්ජාල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.5.2

පටිපදා සුත්තං

ප්‍රතිපදාව ගැන වදාළ දෙසුම

44. සාවත්ථියං

44. සැවැත් නුවර දී

සක්කාය සමුදය ගාමිනිඤ්ච වෝ භික්ඛවේ, පටිපදං දේසිස්සාමි,
සක්කාය නිරෝධ ගාමිනිඤ්ච පටිපදං, තං සුණාථ

පින්වත් මහණෙනි, මා ඔබට දේශනා කරන්නට යන්නේ සක්කාය හට ගැනීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාවත්, සක්කාය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාවත් ගැන යි. එය සවන් යොමා අසන්න

කතමා ච භික්ඛවේ, සක්කායසමුදයගාමිනී පටිපදා:

පින්වත් මහණෙනි, සක්කාය හට ගැනීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව යනු කුමක් ද?

ඉධ භික්ඛවේ, අස්සුතවා පුච්ඡ්ජනෝ අරියානං අදස්සාවී අරියධම්මස්ස
අකෝවිදෝ අරියධම්මේ අවිනිකෝ, සප්පුරිසානං අදස්සාවී සප්පුරිසධම්මස්ස

අකෝට්ඨේ සප්පුරිසධම්මේ අවිනිතෝ, රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, රූපචන්තං වා අත්තානං, අත්තති වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං, වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සති, වේදනාචන්තං වා අත්තානං, අත්තති වා වේදනං, වේදනාය වා අත්තානං. සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, විඤ්ඤාණචන්තං වා අත්තානං, අත්තති වා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං, අයං චූ-චති භික්ඛවේ, සක්කායසමුදයගාමිනීපට්ඨදාති. ඉතිහිදං භික්ඛවේ, චූ-චති දුක්ඛසමුදය- ගාමිනී සමනුපස්සනාති. අයමේවෙන්ථ අත්ථෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ලෝකයේ අශ්‍රැතවත් පෘතග්ජනයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි නො භික්ෂුණ කෙනෙක්. සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි නො භික්ෂුණ කෙනෙක්. ඒ නිසා ඔහු (සතර මහා ධාතුන්ගෙන් හටගන්නා චූ) රූපය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය රූපයෙන් හැදිවිච එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි රූපය තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ රූපය තුළ යි කියලා. ඔහු (ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා චූ) විදීම ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය විදීමෙන් හැදිවිච එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි විදීම තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ විදීම තුළ යි කියලා සඤ්ඤාව සංස්කාර ඒ වගේ ම ඔහු (නාමරූපයෙන් හටගන්නා චූ) විඤ්ඤාණය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැදිවිච එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි විඤ්ඤාණය තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ යි කියලා. පින්වත් මහණෙනි, සක්කාය හට ගැනීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල කියන්නේ මෙයට යි. පින්වත් මහණෙනි, ඒ වගේ ම මෙයට දුක හට ගැනීම පිණිස පවතින පිළිවෙළට මූලාවෙන් දැකීම කියලත් කියනවා. මෙකෙ අර්ථය විකම යි.

කතමා ව භික්ඛවේ, සක්කායනිරෝධගාමිනී පටිපදා:

පින්වත් මහණෙනි, සක්කාය නිරුද්ධථිම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව යනු කුමක් ද?

ඉධ භික්ඛවේ, සුතවා අරියසාවකෝ අරියානං දස්සාවී අරියධම්මස්ස කෝවිදෝ අරියධම්මේ සුචිනිතෝ, සප්පුරිසානං දස්සාවී සප්පුරිසධම්මස්ස කෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මේ සුචිනිතෝ, න රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න රූපචන්තං වා අත්තානං, න අත්තති වා රූපං, න රූපස්මිං වා අත්තානං, න වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සති න සඤ්ඤං න සංඛාරේ න විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න විඤ්ඤාණචන්තං වා අත්තානං, න අත්තති වා විඤ්ඤාණං, න විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං. අයං වු-චති භික්ඛවේ, සක්කායනිරෝධගාමිනී පටිපදාති. ඉතිහිදං භික්ඛවේ, වු-චති දුක්ඛනිරෝධගාමිනී සමනුපස්සනාති. අයමේචෙන්ථ අත්ථෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ලෝකයේ ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයට දක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි භික්ෂුණ කෙනෙක්. සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයට දක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි භික්ෂුණ කෙනෙක්. ඒ නිසා ඔහු (සතර මහා ධාතුන්ගෙන් හටගන්නා වු) රූපය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය රූපයෙන් හැදිවිච එකක් කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි රූපය තියෙන්නේ කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු ආත්මය තියෙන්නේ රූපය තුළ යි කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඔහු ආත්මයක් හැටියට වේදනාව ගැන දකින්නේ නෑ..... සඤ්ඤාව සංස්කාර ඒ වගේ ම ඔහු (නාමරූපයෙන් හටගන්නා වු) විඤ්ඤාණය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැදිවිච එකක් කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි විඤ්ඤාණය තියෙන්නේ කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු ආත්මය තියෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ යි කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, සක්කාය නිරුද්ධථිම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල කියන්නේ මෙයට යි. පින්වත් මහණෙනි, ඒ වගේ ම මෙයට දුක් නිරුද්ධථිම පිණිස

පවතින පිළිවෙළට නුවණින් දැකීම කියලත් කියනවා. මේකෙ අර්ථය විකම යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පටිපදා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.5.3

පට්ඨම අනි-වතා සුත්තං

අනිත්‍යතාව ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

45. සාවත්ථියං

45. සැවැත් නුවර දී

රූපං භික්ඛවේ අනි-වං, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය පස්සතෝ චිත්තං විරජ්ජති, විමු-චති අනුපාදාය ආසවේහි. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං අනි-වං, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම නේසෝභමස්මි න මේසෝ අත්තා”ති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය පස්සතෝ චිත්තං විරජ්ජති, විමු-චති අනුපාදාය ආසවේහි.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය අනිත්‍ය යි. යමක් අනිත්‍ය නම් එය දුක යි. යමක් දුක නම් එය අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම්, “මේක මගේ නොවේ, මේ මම නොවේ, මේක මගේ ආත්මය නොවේ” කියලා ඔය විදිහට යි දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් සැබෑ තත්වය දැකිය යුත්තේ. ඉතින් ඔය ආකාරයෙන් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් සැබෑ තත්වය දකින විට සිත නො ඇලී යනවා. කිසිවෙකට නො බැඳී ආශ්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වෙනවා. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. යමක් අනිත්‍ය

නම් එය දුක යි. යමක් දුක නම් එය අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම්, “මේක මගේ නොවේ, මේ මම නොවේ, මේක මගේ ආත්මය නොවේ” කියලා ඔය විදිහට යි දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් සැබෑ තත්වය දැකිය යුත්තේ. ඉතින් ඔය ආකාරයෙන් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් සැබෑ තත්වය දකින විට සිත නො ඇලී යනවා. කිසිවෙකට නො බැඳී ආශ්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වෙනවා.

රූපධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ චිත්තං විරත්තං විමුත්තං හෝති අනුපාදාය ආසවේහි, වේදනාධාතුයා සඤ්ඤාධාතුයා සංඛාරධාතුයා විඤ්ඤාණධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ චිත්තං විරත්තං විමුත්තං හෝති අනුපාදාය ආසවේහි, විමුත්තත්තා ධීතං, ධීතත්තා සංතුසිතං, සංතුසිතත්තා න පරිතස්සති අපරිතස්සං ප-චත්තං යේව පරිනිබ්බායති, “ඛිණං ජාති චුසිතං බ්‍රහ්මවරියං කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායා”ති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් රූප ධාතුවට නො ඇලෙන භික්ෂුව ගේ සිත කිසිවෙකට නො බැඳී ආශ්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වෙනවා නම්, ඉදින් වේදනා ධාතුවට ඉදින් සඤ්ඤා ධාතුවට ඉදින් සංස්කාර ධාතුවට ඉදින් විඤ්ඤාණ ධාතුවට නො ඇලෙන භික්ෂුව ගේ සිත කිසිවෙකට නො බැඳී ආශ්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වෙනවා නම් ඒ නිදහස් වීම නිසා ම (නිවනෙහි) පිහිටනවා. පිහිටි නිසා ම සතුටින් ඉන්නවා. සතුටින් ඉන්න නිසා ම තැනි ගන්නේ නෑ. තැනි නො ගන්නා නිසා ම මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවී යනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කළා. ආයෙමත් නම් නැවත උපතක් නැතැ” යි අවබෝධ කර ගන්නවා.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

පඨම අනිච්චතා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.5.4

දුතිය අනි-වතා සුත්තං

අනිත්‍යතාව ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

46. සාවත්ථියං

46. සැවැත් නුවර දී

රූපං භික්ඛවේ අනි-වං, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය පස්සතෝ චිත්තං චිරජ්ජති, විමු-වති අනුපාදාය ආසවේහි. වේදනා අනි-වා සඤ්ඤා අනි-වා සංඛාරා අනි-වා විඤ්ඤාණං අනි-වං, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය පස්සතෝ පුබ්බන්තානුදිට්ඨියෝ න භොන්ති, පුබ්බන්තානුදිට්ඨිතං අසති අපරන්තානුදිට්ඨියෝ න භොන්ති, අපරන්තානුදිට්ඨිතං අසති ථාමසා පරාමාසෝ න භෝති, ථාමසා පරාමාසෝ අසති රූපස්මිං වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විඤ්ඤාණස්මිං චිත්තං චිරජ්ජති. විමු-වති අනුපාදාය ආසවේහි, විමුත්තත්තා ධීතං, ධීතත්තා සංතුසිතං, සංතුසිතත්තා න පරිතස්සති අපරිතස්සං ප-වත්තං යේව පරිනිබ්බායති, “ඛිණා ජාති චුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණීයං නාපරං ඉත්ථත්තායා”ති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය අනිත්‍ය යි. යමක් අනිත්‍ය නම් එය දුක යි. යමක් දුක නම් එය අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම්, “මේක මගේ නොවේ, මේ මම නොවේ, මේක මගේ ආත්මය නොවේ” කියලා ඔය විදිහට යි දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් සැබෑ තත්වය දැකිය යුත්තේ. ඉතින් ඔය ආකාරයෙන් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් සැබෑ තත්වය දකින විට සිත නො ඇලී යනවා. කිසිවෙකට නො බැඳී ආශ්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වෙනවා. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. යමක් අනිත්‍ය නම් එය දුක යි. යමක් දුක නම් එය අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම්, “මේක මගේ නොවේ, මේ මම නොවේ, මේක මගේ ආත්මය නොවේ” කියලා ඔය

විදිහට යි දියුණු කළ ප්‍රඥවෙන් සැබෑ තත්වය දැකිය යුත්තේ. ඉතින් ඔය ආකාරයෙන් දියුණු කළ ප්‍රඥවෙන් සැබෑ තත්වය දකින විට අතීත ජීවිත අරභයා ඇති වන්නා වූ දෘෂ්ටි ඇති වන්නේ නෑ. අතීත ජීවිත අරභයා දෘෂ්ටිත් නො මැති කල්හී අනාගත ජීවිත අරභයා දෘෂ්ටිත් ඇති වන්නේ නෑ. අනාගත ජීවිත අරභයා දෘෂ්ටිත් නො මැති කල්හී මතවාදයන්හී දැඩි ලෙස බැඳීවෙලී සිටීමක් නෑ. මතවාදයන්හී දැඩි ලෙස බැඳී වෙලී සිටීමක් නැති කල්හී රූපය කෙරෙහි, විදීම කෙරෙහි, සඤ්ඤාව කෙරෙහි, සංස්කාර කෙරෙහි, විඤ්ඤාණය කෙරෙහි සිත නො ඇලී යනවා. එතකොට කිසිවකට නො බැඳී ආශ්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වෙනවා. ඒ නිදහස් වීම නිසා ම (නිවනෙහි) පිහිටනවා. පිහිටි නිසා ම සතුටින් ඉන්නවා. සතුටින් ඉන්න නිසා ම තැති ගන්නේ නෑ. තැති නො ගන්නා නිසා ම මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිව් යනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කළා. ආයෙමක් නම් නැවත උපතක් නැතැ” යි අවබෝධ කර ගන්නවා.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

දුකිය අනිච්චතා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.5.5

සමනුපස්සනා සුත්තං

විමසා බැලීම ගැන වදාළ දෙසුම

47. සාවත්ථියං

47. සැවැත් නුවර දී

යේ හි කේවි හික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අනේකවිහිතං අත්තානං සමනුපස්සමානා සමනුපස්සන්ති, සබ්බේ තේ පඤ්චපාදානක්ඛන්ධේ සමනුපස්සන්ති, ඒතේසං වා අඤ්ඤතරං.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි ශ්‍රමණ බමුණන් නොයෙක් ආකාරයෙන් තමා පිළිබඳ ව විමසා විමසා බලන විට නොයෙක් ආකාරයෙන් දකිනවා. ඒ

සෑම කෙනෙක් ම දකින්නේ පංච උපාදානස්කන්ධයන් ම යි. එක්කෝ පංච උපාදානස්කන්ධයන්ගෙන් යමක් තමයි.

කතමේ පඤ්ච:

කවර පහක් ද යත්:

ඉධ භික්ඛවේ, අස්සුතවා පුපුඡ්ඡනෝ අරියානං අදස්සාවී අරියධම්මස්ස අකෝවිදෝ අරියධම්මේ අවිනීතෝ, සප්පුරිසානං අදස්සාවී සප්පුරිසධම්මස්ස අකෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මේ අවිනීතෝ, රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, රූපචන්තං වා අත්තානං, අත්තති වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං, වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, විඤ්ඤාණචන්තං වා අත්තානං, අත්තති වා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ලෝකයේ අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි නො භික්ෂුණ කෙනෙක්. සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි නො භික්ෂුණ කෙනෙක්. ඒ නිසා ඔහු (සතර මහා ධාතුන්ගෙන් හටගන්නා වූ) රූපය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය රූපයෙන් හැදිවිට එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි රූපය තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ රූපය තුළ යි කියලා. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර ඒ වගේ ම ඔහු (නාමරූපයෙන් හටගන්නා වූ) විඤ්ඤාණය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැදිවිට එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි විඤ්ඤාණය තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මූලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ යි කියලා.

ඉති අයඤ්ථෙ-ව සමනුපස්සනා අස්මීති වස්ස අවිගතං හෝති. අස්මීති ඛෝ පන භික්ඛවේ අවිගතේ, පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං අවක්කන්ති හෝති: චක්ඛන්ද්‍රියං සොතින්ද්‍රියං ඝාතින්ද්‍රියං ජීවිතින්ද්‍රියං කායින්ද්‍රියං. අත්ථි භික්ඛවේ

මනෝ, අත්ථි ධම්මා, අත්ථි අවිජ්ජාධාතු, අවිජ්ජාසම්ප්ප්පේන භික්ඛවේ, වේදයිතේන චුට්ඨස්ස අස්සුතවතෝ සුචුජ්ජනස්ස අස්මිති'පිස්ස හෝති, අයමහමස්මිති'පිස්ස හෝති, හවිස්සන්ති'පිස්ස හෝති, න හවිස්සන්ති'පිස්ස හෝති, රුපී හවිස්සන්ති'පිස්ස හෝති අරුපී හවිස්සන්ති'පිස්ස හෝති, සඤ්ඤී හවිස්සන්ති'පිස්ස හෝති. අසඤ්ඤී හවිස්සන්ති'පිස්ස හෝති. නේවසඤ්ඤීනා-සඤ්ඤී හවිස්සන්ති'පිස්ස හෝති.

ඔය විදිහට මේ පංච උපාදානස්කන්ධය ගැන මූලාවෙන් දැක්කා කියලා මම වෙමි යි යන අදහස ප්‍රභිණ වෙන්නෙ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මම වෙමි යි යන අදහස ප්‍රභිණ නොවී තිබෙන විට පංච ඉන්ද්‍රියන් තුළ බැසූ ගෙන යි ඉන්නේ. ඒ කියන්නේ; ඇස නම් වූ ඉන්ද්‍රිය, කණ නම් වූ ඉන්ද්‍රිය, නාසය නම් වූ ඉන්ද්‍රිය, දිව නම් වූ ඉන්ද්‍රිය, කය නම් වූ ඉන්ද්‍රිය යි. පින්වත් මහණෙනි, මනස තියෙනවා. මනසට සිතෙන අරමුණුත් තියෙනවා. අවිද්‍යාව නම් වූ අනවබෝධ ස්වභාවයත් තියෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, අවිද්‍යා සහගත ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා වූ විදීමෙන් පහස ලබන අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයා හට මම වෙමි යි යන හැඟීම ඇති වෙනවා. ඔහුට මේ මම වෙමි යි යන හැඟීමත් ඇති වෙනවා. ඔහුට අනාගතයෙහි වන්නෙමි යි යන හැඟීමත් ඇති වෙනවා. ඔහුට අනාගතයෙහි නො වන්නෙමි යි යන හැඟීමත් ඇති වෙනවා. ඔහුට රුපී වන්නෙමි යි යන හැඟීමත් ඇති වෙනවා. ඔහුට අරුපී වන්නෙමි යි යන හැඟීමත් ඇති වෙනවා. ඔහුට සඤ්ඤා සහිත වන්නෙමි යි යන හැඟීමත් ඇති වෙනවා. ඔහුට සඤ්ඤා රහිත වන්නෙමි යි යන හැඟීමත් ඇති වෙනවා. ඔහුට සඤ්ඤාව ඇත්තේත් නැති, නැත්තේත් නැති බවට පත්වෙමි යි යන හැඟීමත් ඇති වෙනවා.

තිට්ඨන්ති බෝ පන භික්ඛවේ, තත්ථේව පඤ්චින්ද්‍රියානි, අපේත්ථ සුතවතෝ අරියසාවකස්ස අවිජ්ජා පභියති, විජ්ජා උප්පජ්ජති, තස්ස අවිජ්ජා විරාගා විජ්ජුප්පාදා අස්මිති'පිස්ස න හෝති, අයමහමස්මිති'පිස්ස න හෝති, හවිස්සන්ති'පිස්ස න හෝති, න හවිස්සන්ති'පිස්ස න හෝති, රුපී හවිස්සන්ති'පිස්ස න හෝති, අරුපී හවිස්සන්ති'පිස්ස න හෝති, සඤ්ඤී හවිස්සන්ති'පිස්ස න හෝති. අසඤ්ඤී හවිස්සන්ති'පිස්ස න හෝති. නේවසඤ්ඤීනා-සඤ්ඤී හවිස්සන්ති'පිස්ස න හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ ජීවිතය තුළත් ඇස් කණ ආදී පංචින්ද්‍රියයන් තියෙන නමුත් ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයාට ඒ කෙරෙහි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වෙලා විද්‍යාව ඉපදිල යි තියෙන්නේ. එනිසා ඔහු තුළ අවිද්‍යාව දුරු වීමත්,

විද්‍යාව ඉපදීමත් කරණ කොට ගෙන ඔහුට මම වෙමි යි යන හැඟීම නැතිව යනවා. ඔහුට මේ මම වෙමි යි යන හැඟීමත් නැතිව යනවා. ඔහුට අනාගතයෙහි වන්නේ මි යි යන හැඟීමත් නැතිව යනවා. ඔහුට අනාගතයෙහි නො වන්නේමි යි යන හැඟීමත් නැතිව යනවා. ඔහුට රූපී වන්නේමි යි යන හැඟීමත් නැතිව යනවා. ඔහුට අරූපී වන්නේමි යි යන හැඟීමත් නැතිව යනවා. ඔහුට සඤ්ඤ සහිත වන්නේමි යි යන හැඟීමත් නැතිව යනවා. ඔහුට සඤ්ඤ රහිත වන්නේමි යි යන හැඟීමත් නැතිව යනවා. ඔහුට සඤ්ඤව ඇත්තේත් නැති, නැත්තේත් නැති බවට පත්වෙමි යි යන හැඟීමත් නැතිව යනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමනුපස්සනා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.5.6

බන්ධ සූත්තං

ස්කන්ධයන් ගැන වදාළ දෙසුම

48. සාවත්ථියං

48. සැවැත් නුවරදී

පඤ්ච ව භික්ඛවේ, බන්ධෙ දේසිස්සාමි, පඤ්චපාදානක්ඛන්ධෙව: තං සුණාථ

පින්වත් මහණෙනි, ඔබට මා පංචස්කන්ධය ගැනත්, පංච උපාදාන-ස්කන්ධය ගැනත් දේශනා කරන්නට යි යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න

කතමේ ව භික්ඛවේ, පඤ්චක්ඛන්ධා: යං කිඤ්චි භික්ඛවේ, රූපං අතීතා-නාගතප-චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා, විලාරිකං වා සුබ්බමං වා, භීතං වා පතීතං වා, යං දුරේ සන්නිකේ වා, අයං චු-චති රූපක්ඛන්ධෝ.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - අන්තර්ජාල වර්ගය

පින්වත් මහණෙනි, පංචස්කන්ධය යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, අතීතයට ගිය හෝ හට නො ගත් අනාගතයට අයත් වූ හෝ වර්තමානයේ හෝ ආධ්‍යාත්මික හෝ බාහිර හෝ ගෞරෝසු හෝ සියුම් හෝ හීන හෝ උසස් හෝ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, දුර හෝ ලඟ හෝ යම් රූපයක් ඇත් ද, රූපස්කන්ධය යනු මෙය යි.

යා කාවි වේදනා යා කාවි සඤ්ඤා
යේ කේවි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතප-වු-
ප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා, විලාරිකං වා සුඛමං වා, හීනං වා පතීනං
වා, යං දුරේ සන්තිකේ වා, අයං වු-චති විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෝ. ඉමේ වු-චන්ති
භික්ඛවේ, පඤ්චක්ඛන්ධා.

..... යම් කිසි විදීමක් ඇත් ද යම් කිසි සඤ්ඤාවක්
ඇත් ද යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීතයට ගිය හෝ
හට නො ගත් අනාගතයට අයත් වූ හෝ වර්තමානයේ හෝ ආධ්‍යාත්මික
හෝ බාහිර හෝ ගෞරෝසු හෝ සියුම් හෝ හීන හෝ උසස් හෝ යම් කිසි
විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, දුර හෝ ලඟ හෝ යම් විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද,
විඤ්ඤාණස්කන්ධය යනු මෙය යි. පින්වත් මහණෙනි, පංචස්කන්ධය යනු
මෙය යි.

කතමේ ව භික්ඛවේ, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා: යං කිඤ්චි භික්ඛවේ, රූපං
අතීතානාගතප-වුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා, විලාරිකං වා සුඛමං
වා, හීනං වා පතීනං වා, යං දුරේ සන්තිකේ වා, සාසවං උපාදානීයං, අයං
වු-චති රූපුපාදානක්ඛන්ධෝ.

පින්වත් මහණෙනි, පංච උපාදානස්කන්ධය යනු කුමක් ද? පින්වත්
මහණෙනි, අතීතයට ගිය හෝ හට නො ගත් අනාගතයට අයත් වූ හෝ
වර්තමානයේ හෝ ආධ්‍යාත්මික හෝ බාහිර හෝ ගෞරෝසු හෝ සියුම් හෝ
හීන හෝ උසස් හෝ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, දුර හෝ ලඟ හෝ යම් රූපයක්
ඇත් ද, එය ආශ්‍රව සහිත ව බැඳීම ඇති කරන ස්වභාවයෙන් යුතුව තිබේ නම්
රූප උපාදානස්කන්ධය යනු මෙය යි.

යා කාවි වේදනා යා කාවි සඤ්ඤා
යේ කේවි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතප--
වුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා, විලාරිකං වා සුඛමං වා, හීනං වා

පනීතං වා, යං දුරේ සන්තිකේ වා, සාසවං උපාදානීයං, අයං වු-වති විඤ්ඤා-
ණුපාදනක්ඛන්ධෝ.

..... යම් කිසි විදීමක් ඇත් ද යම් කිසි සඤ්ඤාවක්
ඇත් ද යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීතයට ගිය හෝ
හට නො ගත් අනාගතයට අයත් වූ හෝ වර්තමානයේ හෝ ආධ්‍යාත්මික
හෝ බාහිර හෝ ගෞරෝසු හෝ සියුම් හෝ හීන හෝ උසස් හෝ යම් කිසි
විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, දුර හෝ ළඟ හෝ යම් විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, එය
ආශ්‍රව සහිත ව බැඳීම් ඇති කරන ස්වභාවයෙන් යුතුව තිබේ නම් විඤ්ඤාණ
උපාදානස්කන්ධය යනු මෙය යි.

ඉමේ වු-වන්ති භික්ඛවේ, පඤ්චුපාදනක්ඛන්ධාති.

පින්වත් මහණෙනි, පංච උපාදානස්කන්ධය යනු මෙය යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බන්ධ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.5.7

පට්ඨසෝණසූත්තං
සෝණ හට වදාළ පළමු දෙසුම

49. ඒවං මේ සූතං. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති වේළුවනේ
කලන්දකනිවාපේ. අට බෝ සෝණෝ ගහපතිපුත්තෝ යේන භගවා
තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි.
ඒකමන්තං නිසින්තං බෝ සෝණං ගහපති පුත්තං භගවා ඒතදවෝච:

49. මා හට අසන්නට ලැබුණේ මේ විදිහට යි. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ වැඩ සිටියේ රජගහ නුවර ලෙනෙහුන් ගේ අභය භූමිය නම් වූ

වේච්චනාරාමයේ. එදා සෝණ නම් වූ ගෘහපති පුත්‍රයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණිණ. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වූන සෝණ ගෘහපති පුත්‍රයා හට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා.

යේ හි කේච්චි සෝණ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අනි-නෙ රූපේන දුක්ඛේන විපරිණාමධම්මේන සෙය්‍යෝහමස්මිති වා සමනුපස්සන්ති, සද්ධෙහමස්මිති වා සමනුපස්සන්ති, හිනෝහමස්මිති වා සමනුපස්සන්ති, කිමඤ්ඤත්‍ර යථාභූතස්ස අදස්සනා. අනි-වාය වේදනාය දුක්ඛාය විපරිණාමධම්මාය සෙය්‍යෝහමස්මිති වා සමනුපස්සන්ති, සද්ධෙහමස්මිති වා සමනුපස්සන්ති, හිනෝහමස්මිති වා සමනුපස්සන්ති. කිමඤ්ඤත්‍ර යථාභූතස්ස අදස්සනා. අනි-වාය සඤ්ඤාය දුක්ඛාය විපරිණාමධම්මාය අනි-නෙ-හි සංඛාරේහි දුක්ඛේහි විපරිණාමධම්මේහි අනි-නෙ විඤ්ඤාණේන දුක්ඛේන විපරිණාමධම්මේන සෙය්‍යෝහමස්මිති වා සමනුපස්සන්ති, සද්ධෙහමස්මිති වා සමනුපස්සන්ති, හිනෝහමස්මිති වා සමනුපස්සන්ති, කිමඤ්ඤත්‍ර යථාභූතස්ස අදස්සනා.

පින්වත් සෝණ, යම් කිසි ශ්‍රමණයන් වේවා, බමුණන් වේවා අනිත්‍ය වූ දුක් වූ වෙනස්වන ධර්මතාවයෙන් යුතු වූ රූපය කරුණ කොට ගෙන යි “මම උපස් කෙනෙක් ය” කියල දකින්නේ. “මම සමාන කෙනෙක් ය” කියලා දකින්නේ. “මම පහත් කෙනෙක් ය” කියල දකින්නේ. මෙය වනාහී යථාර්ථය නො දැනීම විනා වෙන කුමක් ද? අනිත්‍ය වූ දුක් වූ වෙනස්වන ධර්මතාවයෙන් යුතු වූ විඳීම කරුණ කොට ගෙන යි “මම උපස් කෙනෙක් ය” කියල දකින්නේ. “මම සමාන කෙනෙක් ය” කියලා දකින්නේ. “මම පහත් කෙනෙක් ය” කියල දකින්නේ. මෙය වනාහී යථාර්ථය නො දැනීම විනා වෙන කුමක් ද? අනිත්‍ය වූ දුක් වූ වෙනස්වන ධර්මතාවයෙන් යුතු වූ සඤ්ඤාව කරුණ කොට ගෙන යි අනිත්‍ය වූ දුක් වූ වෙනස්වන ධර්මතාවයෙන් යුතු වූ සංස්කාර කරුණ කොට ගෙන යි අනිත්‍ය වූ දුක් වූ වෙනස්වන ධර්මතාවයෙන් යුතු වූ විඤ්ඤාණය කරුණ කොට ගෙන යි “මම උපස් කෙනෙක් ය” කියල දකින්නේ. “මම සමාන කෙනෙක් ය” කියලා දකින්නේ. “මම පහත් කෙනෙක් ය” කියල දකින්නේ. මෙය වනාහී යථාර්ථය නො දැනීම විනා වෙන කුමක් ද?

යේ ව බෝ කේච්චි සෝණ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අනි-නෙ රූපේන දුක්ඛේන විපරිණාමධම්මේන සෙය්‍යෝහමස්මිති’පි න සමනුපස්සන්ති,

සදිසෝභමස්මිති'පි න සමනුපස්සන්ති, භිනෝභමස්මිති'පි න සමනුපස්සන්ති, කිමඤ්ඤත්‍ර යථාභූතස්ස දස්සනා. අනි-වාය වේදනාය දුක්ඛාය විපරිණාමධම්මාය අනි-වාය සඤ්ඤාය අනි-භේති සංඛාරේති අනි-භේති විඤ්ඤාණේන දුක්ඛේන විපරිණාමධම්මේන සෙය්‍යෝභමස්මිති'පි න සමනුපස්සන්ති, සදිසෝභමස්මිති'පි න සමනුපස්සන්ති, භිනෝභමස්මිති'පි න සමනුපස්සන්ති, කිමඤ්ඤත්‍ර යථාභූතස්ස දස්සනා.

පින්වත් සෝණ, යම් කිසි ශ්‍රමණයන් වේවා, බමුණන් වේවා අනිත්‍ය වූ දුක් වූ වෙනස්වන ධර්මතාවයෙන් යුතු වූ රූපය කරණ කොට ගෙන “මම උපස් කෙනෙක් ය” කියල දකින්නේ නැත්නම්, “මම සමාන කෙනෙක් ය” කියලා දකින්නේ නැත්නම්, “මම පහත් කෙනෙක් ය” කියල දකින්නේ නැත්නම්, මෙය වනාහී යථාර්ථය දැනීම විනා වෙන කුමක් ද? අනිත්‍ය වූ දුක් වූ වෙනස්වන ධර්මතාවයෙන් යුතු වූ විදීම කරණ කොට ගෙන අනිත්‍ය වූ දුක් වූ වෙනස්වන ධර්මතාවයෙන් යුතු වූ සඤ්ඤාව කරණ කොට ගෙන අනිත්‍ය වූ දුක් වූ වෙනස්වන ධර්මතාවයෙන් යුතු වූ සංස්කාර කරණ කොට ගෙන අනිත්‍ය වූ දුක් වූ වෙනස්වන ධර්මතාවයෙන් යුතු වූ විඤ්ඤාණය කරණ කොට ගෙන “මම උපස් කෙනෙක් ය” කියල දකින්නේ නැත්නම්, “මම සමාන කෙනෙක් ය” කියලා දකින්නේ නැත්නම්, “මම පහත් කෙනෙක් ය” කියල දකින්නේ නැත්නම්, මෙය වනාහී යථාර්ථය දැනීම විනා වෙන කුමක් ද?

තං කිං මඤ්ඤසි සෝණ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්තේ.

පින්වත් සෝණ, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනි, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං, දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං භන්තේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුකක් ද? සැපක් ද? ස්වාමීනි, දුකකි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලං නු තං සමනුපස්සිතුං ඒතං මම, ඒසෝමහස්මි, ඒසෝ මේ අත්තාති? නෝ හේතං භන්තේ.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - අත්තදීප වර්ගය

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

වේදනා නි-වා වා අනි-වා වානි? අනි-වා හන්තේ,

විදීම යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං, දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්තේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුකක් ද? සැපක් ද? ස්වාමීනී, දුකකි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලං නු තං සමනුපස්සිතුං ඒතං මම, ඒසෝමහස්මි, ඒසෝ මේ අත්තානි? නෝ හේතං හන්තේ.

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං හන්තේ

සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං, දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්තේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුකක් ද? සැපක් ද? ස්වාමීනී, දුකකි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලං නු තං සමනුපස්සිතුං ඒතං මම, ඒසෝමහස්මි, ඒසෝ මේ අත්තානි? නෝ හේතං හන්තේ.

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

තස්මානිහ සෝණ, යං කිඤ්චි රූපං අනිත්‍යානාගතප-චූප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා, විලාරිකං වා සුඛමං වා, හීනං වා පතීනං වා, යං දුරේ සන්තිකේ වා, සබ්බං රූපං තේනං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තාති ඒවමේනං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

එනිසා පින්වත් සෝණ, අතීතයට ගිය හෝ හට නො ගත් අනාගතයට අයත් වූ හෝ වර්තමානයේ හෝ ආධ්‍යාත්මික හෝ බාහිර හෝ ගෞරෝසු හෝ සියුම් හෝ හීන හෝ උසස් හෝ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, දුර හෝ ළඟ හෝ යම් රූපයක් ඇත් ද, ඒ සෑම රූපයක් පිළිබඳ ව ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යුතුව දැකිය යුත්තේ “මේක මගේ නොවේ, මේක මම නොවෙමි, මේක මගේ ආත්මය නොවෙයි” කියල ඔය ආකාරයට යි.

යා කාවි වේදනා යා කාවි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිංචි විඤ්ඤාණං අනිත්‍යානාගතප-චූප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා, විලාරිකං වා සුඛමං වා, හීනං වා පතීනං වා, යං දුරේ සන්තිකේ වා, සබ්බං රූපං තේනං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තාති ඒවමේනං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

යම් කිසි විදීමක් යමකිසි සඤ්ඤාවක් යම් කිසි සංස්කාරයක් අතීතයට ගිය හෝ හට නො ගත් අනාගතයට අයත් වූ හෝ වර්තමානයේ හෝ ආධ්‍යාත්මික හෝ බාහිර හෝ ගෞරෝසු හෝ සියුම් හෝ හීන හෝ උසස් හෝ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, දුර හෝ ළඟ හෝ යම් විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් පිළිබඳ ව ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යුතුව දැකිය යුත්තේ “මේක මගේ නොවේ, මේක මම නොවෙමි, මේක මගේ ආත්මය නොවෙයි” කියල ඔය ආකාරයට යි.

ඒවං පස්සං සෝණ සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, වේදයනායපි නිබ්බින්නදති, සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නදති, සංඛරේසුපි නිබ්බින්නදති, විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං විරජජති විරාගා විමු-චති විමුත්තස්මි විමුත්තමිති ඤාණං හෝති. “බිණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං කතං කරණීයං නාපරං ඉත්ථත්තායා”ති පජානාතිති.

පින්වත් සෝණ, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත්

අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නේ නැතුව යනවා. සිත නො ඇලෙන කොට එයින් සිත නිදහස් වෙනවා. සිත් නිදහස් වෙන කොට ම “නිදහස් වුණා” කියල අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වෙලා ගියා. බලසරවාස සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

පඨම සෝණ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.5.8

දුතිය සෝණ සුත්තං

සෝණ හට වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

50. ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති චේඨවනේ කලන්දකනිවාපේ. අප ඛෝ සෝණෝ ගහපතිසුත්තෝ යේන භගවා තේනුපසං-කම්. උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසිත්තං ඛෝ සෝණං ගහපති සුත්තං භගවා ඒතදවෝච:

50. මා හට අසන්නට ලැබුණේ මේ විදිහට යි. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ රජගහ නුවර ලෙනෙහුන් ගේ අභය භූමිය නම් වූ චේඨවනාරාමයේ. එදා සෝණ නම් වූ ගෘහපති සුත්‍රයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වූන සෝණ ගෘහපති සුත්‍රයා හට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා.

යේ කේවි සෝණ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා රූපං නප්පජානන්ති, රූපසමුදයං නප්පජානන්ති, රූපනිරෝධං නප්පජානන්ති, රූපනිරෝධ-ගාමිනිං පටිපදං නප්පජානන්ති, වේදනං සඤ්ඤං

සංඛාරේ විඤ්ඤාණං නප්පජානන්ති, විඤ්ඤාණසමුදයං නප්පජානන්ති, විඤ්ඤාණනිරෝධං නප්පජානන්ති, විඤ්ඤාණනිරෝධගාමිනිං පටිපදං නප්පජානන්ති. න මේතේ සෝණ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමණේසු වා සමණසම්මතා බ්‍රාහ්මණේසු වා බ්‍රාහ්මණ සම්මතා, න ච පන තේ ආයස්මත්තෝ සාමඤ්ඤත්ථං වා බ්‍රහ්මඤ්ඤත්ථං වා දිට්ඨයේව ධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා සංජිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති.

පින්වත් සෝණ, යම් කිසි ශ්‍රමණයන් වේවා, බමුණන් වේවා ඔවුන් රූපය අවබෝධ කරන්නේ නැත්නම්, රූපයෙහි හට ගැනීම අවබෝධ කරන්නේ නැත්නම්, රූප නිරෝධය අවබෝධ කරන්නේ නැත්නම්, රූපය නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කරන්නේ නැත්නම්, විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය අවබෝධ කරන්නේ නැත්නම්, විඤ්ඤාණයෙහි හට ගැනීම අවබෝධ කරන්නේ නැත්නම්, විඤ්ඤාණ නිරෝධය අවබෝධ කරන්නේ නැත්නම්, විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කරන්නේ නැත්නම්, පින්වත් සෝණ, ඒ ශ්‍රමණයන් වේවා, බමුණන් වේවා ශ්‍රමණයන් අතර සැබෑ ශ්‍රමණයන් බවට සම්මත වෙන්නේ නෑ. බ්‍රාහ්මණයන් අතර සැබෑ බ්‍රාහ්මණයන් බවට සම්මත වෙන්නේ නෑ. ඒ ආයුෂ්මත්වරුන් මේ ජීවිතයේදී ම ශ්‍රමණ ඵලයක් හෝ බ්‍රාහ්මණඵලයක් හෝ ස්වකීය ප්‍රඥාවෙන් අවබෝධ කර ගෙන එයට පැමිණ වාසය කරන්නේ නෑ.

යේ ච බෝ කේවි සෝණ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා රූපං පජානන්ති, රූපසමුදයං පජානන්ති, රූපනිරෝධං පජානන්ති, රූපනිරෝධගාමිනිං පටිපදං පජානන්ති, වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං පජානන්ති, විඤ්ඤාණසමුදයං පජානන්ති, විඤ්ඤාණනිරෝධං පජානන්ති, විඤ්ඤාණනිරෝධගාමිනිං පටිපදං පජානන්ති. තේ බෝ මේ සෝණ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමණේසු -ව සමණසම්මතා බ්‍රාහ්මණේසු -ව බ්‍රාහ්මණ සම්මතා, තේව පනායස්මත්තෝ සාමඤ්ඤත්ථස්ස-ව බ්‍රහ්මඤ්ඤත්ථං ව දිට්ඨයේව ධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා සංජිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්තිති.

පින්වත් සෝණ, යම් කිසි ශ්‍රමණයන් වේවා, බමුණන් වේවා ඔවුන් රූපය අවබෝධ කරනවා නම්, රූපයෙහි හට ගැනීම අවබෝධ කරනවා නම්, රූප නිරෝධය අවබෝධ කරනවා නම්, රූපය නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කරනවා නම්, විදීම සඤ්ඤාව

..... සංස්කාර විඤ්ඤාණය අවබෝධ කරනවා නම්, විඤ්ඤාණයෙහි හට ගැනීම අවබෝධ කරනවා නම්, විඤ්ඤාණ නිරෝධය අවබෝධ කරනවා නම්, විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කරනවා නම්, පින්වත් සෝණ, ඒ ශ්‍රමණ බමුණන් තමයි ශ්‍රමණයන් අතර සැබෑ ශ්‍රමණයන් බවට සම්මත වෙන්නේ. බ්‍රාහ්මණයන් අතර සැබෑ බ්‍රාහ්මණයන් බවට සම්මත වෙන්නේ. ඒ ආයුෂ්මත්වරුන් නම් මේ ජීවිතයේදී ම ශ්‍රමණ ඵලයක් හෝ බ්‍රාහ්මණඵලයක් හෝ ස්වකීය ප්‍රඥාවෙන් අවබෝධ කර ගෙන එයට පැමිණ වාසය කරනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය සෝණ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.5.9

පඨම නන්දික්ඛය සුත්තං

ඇල්ම ක්ෂය වීම ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

51. සාවක්ථියං

51. සැවැත් නුවර දී

අනි-වඤ්ඤේව භික්ඛවේ, භික්ඛු රූපං අනි-වන්ති පස්සති. සාස්ස හෝති සම්මාදිට්ඨි, සම්මාපස්සං නිබ්බින්නදති. නන්දික්ඛයා රාගක්ඛයෝ, රාගක්ඛයා නන්දික්ඛයෝ. නන්දිරාගක්ඛයා චිත්තං චිත්තං සුචිත්තන්ති චු-වති.

පින්වත් මහණෙනි, භික්ෂුව අනිත්‍ය ම වූ රූපය දකින්නේ අනිත්‍ය වශයෙන් ම යි. එය ඔහු ගේ සම්මා දිට්ඨිය යි. ඉතා නිවැරදි අයුරින් දකින විට අවබෝධයෙන් ම කලකිරෙනවා. ඇල්ම ක්ෂය වීමෙන් රාගය ක්ෂය වෙනවා. රාගය ක්ෂය වීමෙන් ඇල්ම ක්ෂය වෙනවා. නන්දිරාගය ක්ෂය වීමෙන් නිදහස් වූන සිතක් ඇති වුණ විටයි මැනවින් නිදහස් වුණා කියන්නේ.

අනි-වඤ්ඤේව භික්ඛවේ, භික්ඛු වේදනං අනි-වානි පස්සති
 අනි-වඤ්ඤේව භික්ඛවේ, භික්ඛු සඤ්ඤං අනි-වානි පස්සති
 අනි-සේව භික්ඛවේ, භික්ඛු සංඛාරේ අනි-වානි පස්සති
 අනි-වඤ්ඤේව භික්ඛවේ, භික්ඛු විඤ්ඤාණං අනි-වන්ති
 පස්සති. සාස්ස හෝති සම්මාදිට්ඨි, සම්මාපස්සං නිබ්බින්නති. නන්දික්ඛයා
 රාගක්ඛයෝ, රාගක්ඛයා නන්දික්ඛයෝ. නන්දිරාගක්ඛයා චිත්තං විමුක්තං
 සුචිමුක්තන්ති වු-වතීති.

පින්වත් මහණෙනි, භික්ෂුව අනිත්‍ය ම වූ විදීම දකින්නේ අනිත්‍ය
 වශයෙන් ම යි පින්වත් මහණෙනි, භික්ෂුව අනිත්‍ය ම වූ සඤ්ඤාව
 දකින්නේ අනිත්‍ය වශයෙන් ම යි පින්වත් මහණෙනි, භික්ෂුව
 අනිත්‍ය ම වූ සංස්කාර දකින්නේ අනිත්‍ය වශයෙන් ම යි..... පින්වත්
 මහණෙනි, භික්ෂුව අනිත්‍ය ම වූ විඤ්ඤාණය දකින්නේ අනිත්‍ය වශයෙන් ම
 යි. එය ඔහු ගේ සම්මා දිට්ඨිය යි. ඉතා නිවැරදි අයුරින් දකින විට
 අවබෝධයෙන් ම කලකිරෙනවා. ඇල්ම ක්ෂය වීමෙන් රාගය ක්ෂය වෙනවා.
 රාගය ක්ෂය වීමෙන් ඇලීම ක්ෂය වෙනවා. නන්දිරාගය ක්ෂය වීමෙන් නිදහස්
 වූන සිතක් ඇති වුණ විටයි මැනවින් නිදහස් වුණා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පඨම නන්දික්ඛය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.5.10

දුතිය නන්දික්ඛය සූත්තං

ඇල්ම ක්ෂය වීම පිළිබඳ වදාළ දෙ වෙනි දෙසුම

52. සාවත්ථියං

52. සැවැත් නුවර දී

රූපං භික්ඛවේ, යෝනිසෝ මනසි කරෝථ, රූපානි-වතඤ්ඤා යථාභූතං
 සමනුපපස්සථ, රූපං භික්ඛවේ, භික්ඛු යෝනිසෝ මනසි කරොන්තෝ

රූපානි-වතඤ්ච යථාභූතං සමනුපස්සන්තෝ රූපස්මිං නිබ්බින්නද්ධි.
නන්දික්ඛයා රාගක්ඛයෝ, රාගක්ඛයා නන්දික්ඛයෝ. නන්දිරාගක්ඛායා
චිත්තං විමුක්තං සුවිමුක්තන්ති වු-චති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය පිළිබඳ ව නුවණින් ම විමසා විමසා බලන්න.
රූපයෙහි ඇති අනිත්‍යතාව ගැනත් යථා ස්වභාවය ම නුවණින් දකින්න.
පින්වත් මහණෙනි, රූපය පිළිබඳ ව නුවණින් විමසන්නා වූ රූපයෙහි ඇති
අනිත්‍යතාවය පිළිබඳවත් යථාස්වභාවය ම නුවණින් දකින්නා වූ හික්ෂුච
රූපය කෙරෙහි අවබෝධයෙන් ම කලකිරෙනවා. ඇල්ම ක්ෂය වීමෙන් රාගය
ක්ෂය වෙනවා. රාගය ක්ෂය වීමෙන් ඇලීම ක්ෂය වෙනවා. නන්දිරාගය ක්ෂය
වීමෙන් නිදහස් වූන සිතක් ඇති වුණ විටයි මැනවින් නිදහස් වුණා කියන්නේ.

වේදනං හික්ඛවේ සඤ්ඤං හික්ඛවේ සංඛාරේ
හික්ඛවේ විඤ්ඤාණං හික්ඛවේ, යෝනිසෝ මනසි කරෝථ,
විඤ්ඤාණානි-වතඤ්ච යථාභූතං සමනුපස්සථ, විඤ්ඤාණං හික්ඛවේ, හික්ඛු
යෝනිසෝ මනසි කරොත්තෝ විඤ්ඤාණානි-වතඤ්ච යථාභූතං
සමනුපස්සන්තෝ විඤ්ඤාණස්මිං නිබ්බින්නද්ධි. නන්දික්ඛයා රාගක්ඛයෝ,
රාගක්ඛයා නන්දික්ඛයෝ. නන්දිරාගක්ඛායා චිත්තං විමුක්තං සුවිමුක්තන්ති
වු-චති.

පින්වත් මහණෙනි, විදීම පින්වත් මහණෙනි, සඤ්ඤාව
..... පින්වත් මහණෙනි, සංස්කාර පින්වත් මහණෙනි,
විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව නුවණින් ම විමසා විමසා බලන්න. විඤ්ඤාණයෙහි
ඇති අනිත්‍යතාව ගැනත් යථා ස්වභාවය ම නුවණින් දකින්න. පින්වත්
මහණෙනි, විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව නුවණින් විමසන්නා වූ විඤ්ඤාණයෙහි
ඇති අනිත්‍යතාවය පිළිබඳවත් යථාස්වභාවය ම නුවණින් දකින්නා වූ හික්ෂුච
විඤ්ඤාණය කෙරෙහි අවබෝධයෙන් ම කලකිරෙනවා. ඇල්ම ක්ෂය වීමෙන්
රාගය ක්ෂය වෙනවා. රාගය ක්ෂය වීමෙන් ඇලීම ක්ෂය වෙනවා. නන්දිරාගය
ක්ෂය වීමෙන් නිදහස් වූන සිතක් ඇති වුණ විටයි මැනවින් නිදහස් වුණා
කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය නන්දික්ඛය සූත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - අත්තදීප වර්ගය

අත්තදීපවග්ගෝ පඤ්චමෝ
පස් වෙනි අත්තදීප වර්ගය යි

තස්සුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

අත්තදීපා පටිපදා - ද්වේ ව හොන්ති අනි-වතා
සමනුපස්සනා බන්ධා ද්වේ - සෝණා ද්වේ නන්දික්ඛයේන වාති.

අත්තදීප සූත්‍රය, පටිපදා සූත්‍රය, අනිච්චතා සූත්‍ර දෙක, සමනුපස්සනා
සූත්‍රය, බන්ධ සූත්‍රය, සෝණ සූත්‍ර දෙක, නන්දික්ඛය සූත්‍ර දෙක යන මෙයින්
මේ වර්ගය සමන්විත යි.

මූලපණ්ණාසකං සමන්තං
මූලපණ්ණාසකය සමාප්ත යි.

තස්ස මූලපණ්ණාසකස්ස වග්ගද්දානං
ඒ මූලපණ්ණාසකයෙහි වර්ගයන් ගේ පිළිවෙල උද්දානය යි.

නකුලපිතා අනි-වෝ ව - භාරෝ න තුම්භාකේන ව
අත්තදීපේන පඤ්ඤාසං - පඨමං තේන වු-චතීති.

නකුලපිත වර්ගය, අනිත්‍ය වර්ගය, භාර වර්ගය, න තුම්භාක වර්ගය,
අත්තදීප වර්ගය (සමන්විත වේ.

2. මජ්ඣිමපණ්ණාසකෝ

2. මජ්ඣිම පණ්ණාසකය

1. උපයවග්ගෝ

1. උපය වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.1.1

උපය සුත්තං

බැසගෙන තිබීම (උපය) ගැන වදාළ දෙසුම

53. සාවත්ථියං

53. සැවැත් නුවරදී

උපයෝ භික්ඛවේ, අවිමුක්තෝ, අනුපයෝ විමුක්තෝ, රූප්‍රපයං වා භික්ඛවේ, විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨේය්‍ය, රූපාරම්මණං රූපජපතිට්ඨං නන්දපසේවනං වුද්ධිං විරුළ්භිං චේපුල්ලං ආපජ්ජේය්‍ය, වේදනුපයං වා භික්ඛවේ සඤ්ඤපයං වා භික්ඛවේ සංඛාරූපයං වා භික්ඛවේ විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨේය්‍ය, සංඛාරාරම්මණං සංඛාරජපතිට්ඨං නන්දපසේවනං වුද්ධිං විරුළ්භිං චේපුල්ලං ආපජ්ජේය්‍ය.

පින්වත් මහණෙනි, බැසගෙන තිබුණොත් දුකින් නිදහස් වීමක් නම් නැ. නො බැසගෙන තිබුණොත් දුකෙන් නිදහස් වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තිබෙන්නේ රූපයෙහි බැසගෙන යි. රූපය අරමුණු කොට ගෙන යි. රූපයෙහි පිහිටා ගෙන යි. නන්දිරාගයෙන් තෙත් කරමිනුයි. එතකොට විඤ්ඤාණය වර්ධනය වෙනවා. දළලා වැඩෙනවා. විපුල බවට පත් වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තිබෙන්නේ වේදනාවෙහි බැසගෙන යි පින්වත් මහණෙනි, මේ විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තිබෙන්නේ සඤ්ඤාවෙහි බැසගෙන යි පින්වත්

මහණෙනි, මේ විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තිබෙන්නේ සංස්කාරවල බැසගෙන යි. සංස්කාර අරමුණු කොට ගෙන යි. සංස්කාරවල පිහිටා ගෙන යි. නන්දිරාගයෙන් තෙත් කරමිනුයි. එකකොට විඤ්ඤාණය වර්ධනය වෙනවා. දළා වැඩෙනවා. විපුල බවට පත් වෙනවා.

යෝ භික්ඛවේ, ඒවං වදෙය්‍යා: අහමඤ්ඤත්‍ර රූපා අඤ්ඤත්‍ර වේදනාය අඤ්ඤත්‍ර සඤ්ඤාය අඤ්ඤත්‍ර සංඛාරේහි විඤ්ඤාණස්ස ආගතිං වා ගතිං වා චුතිං වා උප්පත්තිං වා චුද්ධිං වා විරුළ්භිං වා වේපුල්ලං වා පඤ්ඤාපෙ-ස්සාමි'ති නේතං ධානං විජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මේ විදිහට කියන්නට පුළුවනි. “මම රූපයෙන් තොර ව වේදනාවෙන් තොර ව සඤ්ඤාවෙන් තොර ව සංස්කාරවලින් තොර ව විඤ්ඤාණයේ පැමිණීමක් හරි, යැමක් හරි, චුත වීමක් හරි, ඉපදීමක් හරි, වර්ධනයක් හරි, දළා වැඩීමක් හරි, විපුලබවට පත් වීමක් හරි පණවන්නෙමි” යි කියල. ඒක සිදු වෙන දෙයක් නම් නෙවෙයි.

රූපධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ රාගෝ පභිනෝ භෝති, රාගස්ස පහානා වො-ඡිජ්ජතාරම්මණං, පතිට්ඨා විඤ්ඤාණස්ස න භෝති,

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් භික්ෂුවට රූපධාතුව කෙරෙහි තිබෙන රාගය ප්‍රභීත වෙනවා නම්, රාගය ප්‍රභීත වීම නිසයි පැවැත්ම පිණිස තිබුණ අරමුණ සිඳිල යන්නේ. එකකොට විඤ්ඤාණයට පිහිටා සිටින්නට තැනක් නැතුව යනවා.

වේදනාධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ සඤ්ඤාධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ සංඛාරධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ රාගෝ පභිනෝ භෝති, රාගස්ස පහානා වො-ඡිජ්ජතාරම්මණං, පතිට්ඨා විඤ්ඤාණස්ස න භෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් භික්ෂුවට වේදනාධාතුව කෙරෙහි තිබෙන රාගය ප්‍රභීත වෙනවා නම් පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් භික්ෂුවට සඤ්ඤා ධාතුව කෙරෙහි තිබෙන රාගය ප්‍රභීත වෙනවා නම් පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් භික්ෂුවට සංස්කාරධාතුව කෙරෙහි තිබෙන රාගය ප්‍රභීත වෙනවා නම්, රාගය ප්‍රභීත වීම නිසයි පැවැත්ම පිණිස තිබුණ අරමුණ සිඳිල යන්නේ. එකකොට විඤ්ඤාණයට පිහිටා සිටින්නට තැනක් නැතුව යනවා.

විඤ්ඤාණධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ රාගෝ පභිනෝ හෝති, රාගස්ස පහානා වො-ඡිජ්ජතාරම්මණං, පතිට්ඨා විඤ්ඤාණස්ස න හෝති. තදප්පතිට්ඨිතං විඤ්ඤාණං අවිරුළ්භං අනභිසංඛ-ව විමුක්ඛං, විමුක්ඛත්තා ඨිතං, ඨිතත්තා සන්තුසිතං, සන්තුසිතත්තා න පරිතස්සති අපරිතස්සං ප-චත්තං යේව පරිනිබ්බායති “බිණ්ණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා”ති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් භික්ෂුවට විඤ්ඤාණධාතුව කෙරෙහි තිබෙන රාගය ප්‍රහීන වෙනවා නම්, රාගය ප්‍රහීන වීම නිසයි පැවැත්ම පිණිස තිබුණ අරමුණ සිඳිල යන්නේ. එතකොට විඤ්ඤාණයට පිහිටා සිටින්නට තැනක් නැතුව යනවා. පිහිටා සිටින්නට තැනක් නැති විඤ්ඤාණය දළලා වැඩෙන්නෙ නෑ. විශේෂයෙන් සකස් වෙන්නෙ නෑ. නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වෙන නිසා නො සැලී තියෙනවා. නො සැලී තියෙන නිසා අලෝකික සතුටක් ඇති වෙනවා. අලෝකික සතුටක් ඇති වෙන නිසා කම්පාවක් නෑ. අකම්පිතව සිටිමින් තමා තුළ ම පිරිනිවී යනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බ්‍රහ්මචර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන සඳහා කළ යුතු දේ කළා. නැවත වෙන කිසි භවයක උපතක් නැතැ” යි අවබෝධ කර ගන්නවා.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

උපය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.1.2

බීජ සූත්තං

බීජයක් උපමා කොට වදාළ දෙසුම

54. සාවත්ථියං

54. සැවැත් නුවර දී

පඤ්චමානි භික්ඛවේ, බීජජානානි, කතමානි පඤ්ච: මූලබීජං බන්ධබීජං ඵළ්ඵබීජං අග්ගබීජං බීජබීජඤ්ච පඤ්චමං. ඉමානි චස්ස භික්ඛවේ, පඤ්ච

බීජජාතානි අඛණ්ඩානි අපුනිකානි අවාතාතපහතානි සාරාදායීනි සුඛසයිතානි පඨවී ච නාස්ස ආපෝ ච නාස්ස අපි නු ඉමානි භික්ඛවේ, පඤ්ච බීජජාතානි වුද්ධිං විරුළ්භිං චේපුල්ලං ආපජ්ජෙය්‍යන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, මේ බීජ (පැලවෙන දේ) වර්ග පහක් කියෙනවා. මොනවාද ඒ පහ? මුලෙන් පැල වෙන බීජ කියෙනවා. කදින් පැල වෙන බීජ කියෙනවා. පුරුකෙන් පැල වෙන බීජ කියෙනවා. දළුවලින් පැල වෙන බීජ කියෙනවා. බීජයෙන් පැල වෙන බීජය තමයි පස්වෙනි එක. පින්වත් මහණෙනි, ඔය බීජ වර්ග පහ කැඩිල නැතුවයි කියෙන්නේ. කුණුවෙලක් නෑ. අව්වෙන් සුළඟින් වැනසිලක් නෑ. සාරවත්බවක් කියෙනවා. විජා සහිත බවක් කියෙනවා. නමුත් පොළොවකුත් නැත්නම්, ජලයත් නැත්නම්, පින්වත් මහණෙනි, එතකොට ඔය බීජ වර්ග පහ වර්ධනය වේවි ද? දළුවා වැඩේවි ද? විපුල බවට පත් වේවි ද?

නෝ හේතං හන්තේ.

ස්වාමීනී, එය නොවන්නේ ම ය.

ඉමානි වස්සු භික්ඛවේ, පඤ්ච බීජජාතානි ඛණ්ඩානි පුනිකානි වාතාතපහතානි අසාරාදායීනි න සුඛසයිතානි පඨවී ච අස්ස ආපෝ ච අස්ස අපි නු ඉමානි භික්ඛවේ, පඤ්ච බීජජාතානි වුද්ධිං විරුළ්භිං චේපුල්ලං ආපජ්ජෙය්‍යන්ති?

පින්වත් මහණෙනි, ඔය බීජ වර්ග පහ කැඩිල කියෙනවානම්, කුණුවෙලක් කියෙනවානම්, අව්වෙන් සුළඟින් වැනසිලක් කියෙනවානම්, සාරවත්බවක් නැතිනම්, විජා සහිත බවක් නැතිනම්, නමුත් පොළොවකුත් කියෙනවානම්, ජලයත් කියෙනවානම්, පින්වත් මහණෙනි, එතකොට ඔය බීජ වර්ග පහ වර්ධනය වේවි ද? දළුවා වැඩේවි ද? විපුල බවට පත් වේවි ද?

නෝ හේතං හන්තේ,

ස්වාමීනී, එය නොවන්නේ ම ය.

ඉමානි වස්සු භික්ඛවේ, පඤ්ච බීජජාතානි අඛණ්ඩානි අපුනිකානි අවාතාතපහතානි සාරාදායීනි සුඛසයිතානි පඨවී ච අස්ස ආපෝ ච අස්ස අපි නු ඉමානි පඤ්ච බීජජාතානි වුද්ධිං විරුළ්භිං චේපුල්ලං ආපජ්ජෙය්‍යන්ති?

පින්වත් මහණෙනි, ඔය බීජ වර්ග පහ කැඩිල නැතුවයි තියෙන්නෙ. කුණුවෙලත් නෑ. අව්වෙන් සුළඟින් වැනසිලත් නෑ. සාරවත්බවත් තියෙනවා. විජා සහිත බවත් තියෙනවා. ඒ වගේ ම පොළොවකුත් තියෙනවානම්, ජලයත් තියෙනවානම්, පින්වත් මහණෙනි, එතකොට ඔය බීජ වර්ග පහ වර්ධනය වෙව් ද? දළුලා වැඩෙව් ද? විපුල බවට පත් වෙව් ද?

ඒවං හන්නේ,

එසේය ස්වාමීනි.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පඨව්ඨාතු ඒවං චතස්සෝ විඤ්ඤාණධර්මිකියෝ දට්ඨබ්බා, සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, ආපෝධාතු ඒවං නන්දිරාගෝ දට්ඨබ්බෝ. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පඤ්ච බීජජාතානි ඒවං විඤ්ඤාණං සාහාරං දට්ඨබ්බං.

පින්වත් මහණෙනි, මේකත් ඔය වගේ තමයි. පොළොව යම් සේ ද විඤ්ඤාණය පිහිටන තැන් හතර (රූප, වේදනා, සඤ්ඤා, සංඛාර) ගැනත් අවබෝධ කර ගත යුත්තේ ඒ විදිහට යි. පින්වත් මහණෙනි, ජලය යම් සේ ද නන්දිරාගය ගැනත් අවබෝධ කර ගත යුත්තේ ඒ විදිහට යි. පින්වත් මහණෙනි, බීජවර්ග පහ යම් සේ ද ආහාර සහිත වූ විඤ්ඤාණය ගැන අවබෝධ කර ගත යුත්තේ ඒ විදිහට යි.

රූපුපයං භික්ඛවෙ, විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨෙය්‍ය. රූපාරම්මණං රූපජ්ජපතිට්ඨං නන්දුපසේවනං වුද්ධිං විරුළ්භිං වේපුල්ලං ආපජ්ජෙය්‍ය, වේදනුපයං චා භික්ඛවෙ, විඤ්ඤාණං සඤ්ඤුපයං චා භික්ඛවෙ සංඛාරුපයං චා භික්ඛවෙ, විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨෙය්‍ය. සංඛාරාරම්මණං සංඛාරජ්ජපතිට්ඨං නන්දුපසේවනං වුද්ධිං විරුළ්භිං වේපුල්ලං ආපජ්ජෙය්‍ය.

පින්වත් මහණෙනි, මේ විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තිබෙන්නේ රූපයෙහි බැසගෙන යි. රූපය අරමුණු කොට ගෙන යි. රූපයෙහි පිහිටා ගෙන යි. නන්දිරාගයෙන් තෙත් කරමිනු යි. එතකොට විඤ්ඤාණය වර්ධනය වෙනවා. දළුලා වැඩෙනවා. විපුල බවට පත් වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තිබෙන්නේ වේදනාවෙහි බැසගෙන යි පින්වත් මහණෙනි, මේ විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තිබෙන්නේ සඤ්ඤාවෙහි බැසගෙන යි පින්වත් මහණෙනි, මේ විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තිබෙන්නේ සංස්කාරවල බැසගෙන යි. සංස්කාර අරමුණු කොට ගෙන යි.

සංස්කාරවල පිහිටා ගෙන යි. නන්දිරාගයෙන් තෙත් කරමින් යි. එතකොට විඤ්ඤාණය වර්ධනය වෙනවා. දළලා වැඩෙනවා. විපුල බවට පත් වෙනවා.

යෝ භික්ඛවේ, ඒවා වදෙයා: අභමඤ්ඤා රූපා අඤ්ඤා වේදනාය අඤ්ඤා සඤ්ඤාය අඤ්ඤා සංඛාරේහි විඤ්ඤාණස්ස ආගතිං වා ගතිං වා චුතිං වා උප්පත්තිං වා චුද්ධං වා විරුළ්භිං වා වේපුල්ලං වා පඤ්ඤාපෙ-ස්සාමි'ති තේන ධානං විජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මේ විදිහට කියන්න පුළුවනි. “මම රූපයෙන් තොර ව වේදනාවෙන් තොර ව සඤ්ඤාවෙන් තොර ව සංස්කාරවලින් තොර ව විඤ්ඤාණයේ පැමිණීමක් හරි, යැමක් හරි, චුත වීමක් හරි, ඉපදීමක් හරි, වර්ධනයක් හරි, දළලා වැඩීමක් හරි, විපුලබවට පත් වීමක් හරි පණවන්නෙමි” යි කියල. නමුත් ඒක සිදු වෙන දෙයක් නම් නෙවෙයි.

රූපධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ රාගෝ පභිනෝ භෝති, රාගස්ස පහානා වො-ඡිජ්ජතාරම්මණං, පතිට්ඨා විඤ්ඤාණස්ස න භෝති,

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් භික්ෂුවට රූපධාතුව කෙරෙහි තිබෙන රාගය ප්‍රභීත වෙනවා නම්, රාගය ප්‍රභීත වීම නිසයි පැවැත්ම පිණිස තිබුණ අරමුණ සිඳිල යන්නේ. එතකොට විඤ්ඤාණයට පිහිටා සිටින්නට තැනක් නැතුව යනවා.

වේදනාධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ සඤ්ඤාධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ සංඛාරධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ රාගෝ පභිනෝ භෝති, රාගස්ස පහානා වො-ඡිජ්ජතාරම්මණං, පතිට්ඨා විඤ්ඤාණස්ස න භෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් භික්ෂුවට වේදනාධාතුව කෙරෙහි තිබෙන රාගය ප්‍රභීත වෙනවා නම් පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් භික්ෂුවට සඤ්ඤා ධාතුව කෙරෙහි තිබෙන රාගය ප්‍රභීත වෙනවා නම් පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් භික්ෂුවට සංස්කාරධාතුව කෙරෙහි තිබෙන රාගය ප්‍රභීත වෙනවා නම්, රාගය ප්‍රභීත වීම නිසයි පැවැත්ම පිණිස තිබුණ අරමුණ සිඳිල යන්නේ. එතකොට විඤ්ඤාණයට පිහිටා සිටින්නට තැනක් නැතුව යනවා.

විඤ්ඤාණධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ රාගෝ පභිනෝ හෝති, රාගස්ස පහානා වො-ඡිජ්ජතාරම්මණං, පතිට්ඨා විඤ්ඤාණස්ස න හෝති. තදප්පතිට්ඨිතං විඤ්ඤාණං අවිරුල්භං අනභිසංඛ-ව විමුක්ඛං, විමුක්ඛත්තා ඨිතං, ඨිතත්තා සන්තුසිතං, සන්තුසිතත්තා න පරිතස්සති අපරිතස්සං ප-චත්තං යේව පරිනිබ්බායති “ඛිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා”ති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් භික්ෂුවට විඤ්ඤාණධාතුව කෙරෙහි තිබෙන රාගය ප්‍රහීන වෙනවා නම්, රාගය ප්‍රහීන වීම නිසයි පැවැත්ම පිණිස තිබුණ අරමුණ සිදිල යන්නේ. එතකොට විඤ්ඤාණයට පිහිටා සිටින්නට තැනක් නැතුව යනවා. පිහිටා සිටින්නට තැනක් නැති විඤ්ඤාණය දළා වැඩෙන්නෙ නෑ. විශේෂයෙන් සකස් වෙන්නෙ නෑ. නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වීම නිසා විරාගය තුළ පිහිටනවා. විරාගය තුළ පිහිටා තිබීම නිසා සතුටක් ඇති වෙනවා. සතුට නිසා කම්පාවක් නෑ. අකම්පිතව සිටිමින් තමා තුළ ම පිරිනිවී යනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බ්‍රහ්මර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන සඳහා කළ යුතු දේ කළා. නැවත වෙන කිසි භවයක උපතක් නැතැ” යි අවබෝධ කර ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බීජ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.1.3

උදාන සූත්තං

උදානයක් මුල් කොට වදාළ දෙසුම

55. සාවත්ථියං

55. සැවැත් නුවර දී

තනු බෝ හඟවා උදානං උදානේසි “නෝ වස්සං, නෝ ව මේ සියා, න හවිස්සති, න මේ හවිස්සතීති ඒවං විමු-චමානෝ භික්ඛු ඡිත්තදෙය්‍යෝරම්-භාගියානි සංයෝජනානී”ති.

එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උදානයක් පහළ කළ සේක. “මම කියල දෙයක් තිබුණේ නැත්නම්, මගේ කියල දෙයක් ඇති වෙන්නේ නෑ. එහෙම දෙයක් අනාගතයට සකස් වෙන්නේ නැත්නම්, මගේ කියල දෙයක් අනාගතයට හැදෙන්නෙත් නෑ. ඔය විදිහට හික්මුව කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වෙලා යන කොට වරම්භාගීය සංයෝජන සිදලා දානවා” කියල.

ඒවං චූත්තේ අඤ්ඤතරෝ හික්මු හගවන්තං ඒතදවෝච: “යථා කථං පන හන්තේ, නෝ වස්සං, නෝ ච මේ සියා, න හවිස්සති, න මේ හවිස්සතිති, ඒවං විමු-චමානෝ හික්මු ඡිත්තදෙය්‍යෝරම්භාගියානි සංයෝජනානි”ති?

ඔය විදිහට වදාළ විට එක්තරා හික්මුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මේ අයුරින් අසා සිටියා. “ස්වාමීනී භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම කියල දෙයක් තිබුණේ නැත්නම්, මගේ කියල දෙයක් ඇති වෙන්නේ නෑ. එහෙම දෙයක් අනාගතයට සකස් වෙන්නේ නැත්නම්, මගේ කියල දෙයක් අනාගතයට හැදෙන්නෙත් නෑ. ඔය විදිහට හික්මුව කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වෙලා යන කොට වරම්භාගීය සංයෝජන සිදලා දානවා” කියල කියන කරුණ සිදු වන්නේ කොයි ආකාරයෙන් ද?

ඉධ හික්මු, අස්සුතවා පුටුඡ්ජනෝ අරියානං අදස්සාවී අරියධම්මස්ස අකෝවිදෝ අරියධම්මේ අවිනීතෝ, සප්පුරිසානං අදස්සාවී සප්පුරිසධම්මස්ස අකෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මේ අවිනීතෝ, රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, රූපවන්තං වා අත්තානං, අත්තති වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං. වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සති, වේදනාවන්තං වා අත්තානං, අත්තති වා වේදනං, වේදනාය වා අත්තානං. සඤ්ඤං සංඛාරේ අත්තතෝ සමනුපස්සති, සංඛාරවන්තං වා අත්තානං, අත්තති වා සංඛාරේ, සංඛාරේසු වා අත්තානං. විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, විඤ්ඤාණවන්තං වා අත්තානං, අත්තති වා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං.

පින්වත් හික්මුව, මෙකරුණෙහිලා අග්‍රුතවත් පෘතග්ජනයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි නො හික්මුණ කෙනෙක්. සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි නො හික්මුණ කෙනෙක්. ඒ නිසා ඔහු (සතර මහා ධාතුන්ගෙන් හටගන්නා වූ) රූපය ආත්මයක් (නමා ගේ වසභයෙහි

පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය රූපයෙන් හැදිවිව එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි රූපය තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ රූපය තුළ යි කියලා. ඒ වගේ ම ඔහු (ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා වූ) විදීම ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය විදීමෙන් හැදිවිව එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි විදීම තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ විදීම තුළ යි කියලා. සඤ්ඤාව ඒ වගේ ම ඔහු (ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා වූ) සංස්කාර ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය සංස්කාරවලින් හැදිවිව එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි සංස්කාර තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ සංස්කාර තුළ යි කියලා. ඒ වගේ ම ඔහු (නාමරූපයෙන් හටගන්නා වූ) විඤ්ඤාණය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැදිවිව එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි විඤ්ඤාණය තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ යි කියලා.

සෝ අනි-වං රූපං, “අනි-වං රූප”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති. අනි-වං වේදනං, “අනි-වා වේදනා”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති. අනි-වං සඤ්ඤං අනි-ඓ සංඛාරේ, “අනි-වා සංඛාරා”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති. අනි-වං විඤ්ඤාණං, “අනි-වං විඤ්ඤාණ”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති.

ඒ පෘතග්ජනයා අනිත්‍ය වූ රූපය “අනිත්‍ය වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. අනිත්‍ය වූ වේදනාව “අනිත්‍ය වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. අනිත්‍ය වූ සඤ්ඤාව අනිත්‍ය වූ සංස්කාර “අනිත්‍ය වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. අනිත්‍ය වූ විඤ්ඤාණය “අනිත්‍ය වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ.

දුක්ඛං රූපං, “දුක්ඛං රූප”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති. දුක්ඛං වේදනං, “දුක්ඛා වේදනා”නි යථාභූතං නප්පජානාති. දුක්ඛං සඤ්ඤං දුක්ඛේ සංඛාරේ, “දුක්ඛා සංඛාරා”නි යථාභූතං නප්පජානාති. දුක්ඛං විඤ්ඤාණං, “දුක්ඛං විඤ්ඤාණ”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති.

ඒ පෘතග්ජනයා දුක් වූ රූපය “දුක් වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. දුක් වූ වේදනාව “දුක් වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. දුක් වූ සඤ්ඤාව දුක් වූ සංස්කාර “දුක් වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. දුක් වූ විඤ්ඤාණය “දුක් වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ.

අනත්තං රූපං, “අනත්තං රූප”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති. අනත්තං වේදනං, “අනත්තා වේදනා”නි යථාභූතං නප්පජානාති. අනත්තං සඤ්ඤං අනත්තේ සංඛාරේ, “අනත්තා සංඛාරා”නි යථාභූතං නප්පජානාති. අනත්තං විඤ්ඤාණං, “අනත්තං විඤ්ඤාණ”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති.

ඒ පෘතග්ජනයා අනාත්ම වූ රූපය “අනාත්ම වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. අනාත්ම වූ වේදනාව “අනාත්ම වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. අනාත්ම වූ සඤ්ඤාව අනාත්ම වූ සංස්කාර “අනාත්ම වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. අනාත්ම වූ විඤ්ඤාණය “අනාත්ම වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ.

සංඛතං රූපං, “සංඛතං රූප”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති. සංඛතං වේදනං, “සංඛතා වේදනා”නි යථාභූතං නප්පජානාති. සංඛතං සඤ්ඤං සංඛතේ සංඛාරේ, “සංඛතා සංඛාරා”නි යථාභූතං නප්පජානාති. සංඛතං විඤ්ඤාණං, “සංඛතං විඤ්ඤාණ”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති.

ඒ පෘතග්ජනයා සංඛත (හේතුඵල දහමින් සකස්) වූ රූපය “සංඛත වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. සංඛත වූ වේදනාව “සංඛත වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. සංඛත වූ සඤ්ඤාව සංඛත වූ සංස්කාර “සංඛත වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. සංඛත වූ විඤ්ඤාණය “සංඛත වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ.

රූපං විභවිස්සනීති යථාභූතං නප්පජානාති. වේදනා විභවිස්සනීති සඤ්ඤා සංඛාරා විභවිස්සනීති යථාභූතං නප්පජානාති. විඤ්ඤාණං, විභවිස්සනීති යථාභූතං නප්පජානාති.

ඒ පෘතග්ජනයා රූපය නැසී වැනැසී යන්නේය යන කරුණ ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. වේදනාව නැසී වැනැසී යන්නේය සඤ්ඤාව සංස්කාර නැසී වැනැසී යන්නේය යන කරුණ ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. විඤ්ඤාණය නැසී වැනැසී යන්නේය යන කරුණ ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ.

සුතවා ව බෝ හික්ඛු, අරියසාවකෝ අරියානං දස්සාවී අරියධම්මස්ස කෝවිදෝ අරියධම්මේ සුචිනීතෝ, සප්පුරිසානං දස්සාවී සප්පුරිසධම්මස්ස කෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මේ සුචිනීතෝ, න රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න රූපවත්තං වා අත්තානං, න අත්තති වා රූපං, න රූපස්මිං වා අත්තානං. න වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න වේදනාවත්තං වා අත්තානං, න අත්තති වා වේදනං, න වේදනය වා අත්තානං. න සඤ්ඤං න සංඛාරේ අත්තතෝ සමනුපස්සති, න සංඛාරවත්තං වා අත්තානං, න අත්තති වා සංඛාරේ, න සංඛාරේසු වා අත්තානං. න විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න විඤ්ඤාණවත්තං වා අත්තානං, න අත්තති වා විඤ්ඤාණං, න විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං.

පින්වත් හික්ඛු, මෙකරුණෙහිලා ශ්‍රැතවත් ආර්යය ශ්‍රාවකයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයට දක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි හික්මුණ කෙනෙක්. සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයට දක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි හික්මුණ කෙනෙක්. ඒ නිසා ඔහු (සතර මහා ධාතුන්ගෙන් හටගන්නා වූ) රූපය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය රූපයෙන් හැදිවිව එකක් කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි රූපය තියෙන්නේ කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු ආත්මය තියෙන්නේ රූපය තුළ යි කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු (ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා වූ) විදීම ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය විදීමෙන් හැදිවිව එකක් කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි විදීම තියෙන්නේ කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු

ආත්මය නියෙන්නේ විදීම තුළ යි කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. සඤ්ඤාව ඒ වගේ ම ඔහු (ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා වූ) සංස්කාර ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය සංස්කාරවලින් හැදිවිව එකක් කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි සංස්කාර නියෙන්නේ කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු ආත්මය නියෙන්නේ සංස්කාර තුළ යි කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු (නාමරූපයෙන් හටගන්නා වූ) විඤ්ඤාණය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැදිවිව එකක් කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි විඤ්ඤාණය නියෙන්නේ කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු ආත්මය නියෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ යි කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ.

සෝ අනි-වං රූපං, “අනි-වං රූප”නිකි යථාභූතං පජානාති. අනි-වං වේදනං, “අනි-වා වේදනා”නි යථාභූතං පජානාති. අනි-වං සඤ්ඤං අනි-වෙ සංඛාරේ, “අනි-වා සංඛාරා”නි යථාභූතං පජානාති. අනි-වං විඤ්ඤාණං, “අනි-වං විඤ්ඤාණ”නිකි යථාභූතං පජානාති.

ඒ ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා අනිත්‍ය වූ රූපය “අනිත්‍ය වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. අනිත්‍ය වූ වේදනාව “අනිත්‍ය වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. අනිත්‍ය වූ සඤ්ඤාව අනිත්‍ය වූ සංස්කාර “අනිත්‍ය වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. අනිත්‍ය වූ විඤ්ඤාණය “අනිත්‍ය වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා.

දුක්ඛං රූපං, “දුක්ඛං රූප”නිකි යථාභූතං පජානාති. දුක්ඛං වේදනං “දුක්ඛා වේදනා”නි යථාභූතං පජානාති. දුක්ඛං සඤ්ඤං දුක්ඛේ සංඛාරේ “දුක්ඛා සංඛාරා”නි යථාභූතං පජානාති. දුක්ඛං විඤ්ඤාණං, “දුක්ඛං විඤ්ඤාණ”නිකි යථාභූතං පජානාති.

දුක් වූ රූපය “දුක් වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. දුක් වූ වේදනාව “දුක් වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. දුක් වූ සඤ්ඤාව දුක් වූ සංස්කාර “දුක් වූ සංස්කාර”

බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. දුක් වූ විඤ්ඤාණය “දුක් වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා.

අනත්තං රූපං, “අනත්තං රූප”නිකි යථාභූතං පජානාති. අනත්තං වේදනං “අනත්තං වේදනා”නිකි යථාභූතං පජානාති. අනත්තං සඤ්ඤං අනත්තේ සංඛාරේ “අනත්තං සංඛාරා”නිකි යථාභූතං පජානාති. අනත්තං විඤ්ඤාණං, “අනත්තං විඤ්ඤාණ”නිකි යථාභූතං පජානාති.

අනාත්ම වූ රූපය “අනාත්ම වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. අනාත්ම වූ වේදනාව “අනාත්ම වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. අනාත්ම වූ සඤ්ඤාව අනාත්ම වූ සංස්කාර “අනාත්ම වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. අනාත්ම වූ විඤ්ඤාණය “අනාත්ම වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා.

සංඛතං රූපං, “සංඛතං රූප”නිකි යථාභූතං පජානාති. සංඛතං වේදනං “සංඛතං වේදනා”නිකි යථාභූතං පජානාති. සංඛතං සඤ්ඤං සංඛතේ සංඛාරේ “සංඛතං සංඛාරා”නිකි යථාභූතං පජානාති. සංඛතං විඤ්ඤාණං, “සංඛතං විඤ්ඤාණ”නිකි යථාභූතං පජානාති.

සංඛත (හේතුඵල දහමින් සකස්) වූ රූපය “සංඛත වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. සංඛත වූ වේදනාව “සංඛත වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. සංඛත වූ සඤ්ඤාව සංඛත වූ සංස්කාර “සංඛත වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. සංඛත වූ විඤ්ඤාණය “සංඛත වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා.

රූපං විභවිස්සතිකි යථාභූතං පජානාති. වේදනා විභවිස්සතිකි සඤ්ඤා විභවිස්සතිකි..... සංඛාරා විභවිස්සතිකි යථාභූතං පජානාති. විඤ්ඤාණං, විභවිස්සතිකි යථාභූතං පජානාති.

ඒ පෘතග්ජනයා රූපය නැසී වැනැසී යන්නේය යන කරුණ ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. වේදනාව නැසී වැනැසී යන්නේය සඤ්ඤාව සංස්කාර නැසී වැනැසී යන්නේය යන කරුණ ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. විඤ්ඤාණය නැසී වැනැසී යන්නේය යන කරුණ ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා.

සෝ රූපස්ස විභවා, වේදනාය විභවා, සඤ්ඤාය විභවා, සංඛාරානං විභවා, විඤ්ඤාණස්ස විභවා ඒවං ඛෝ භික්ඛු “නෝ වස්ස, නෝ ව මේ සියා, න හවිස්සති, න මේ හවිස්සති” ඒවං විමු-වමානෝ භික්ඛු ඡිත්ඤ්‍යොරම්භාගියානි සංයෝජනානි”ති?

පින්වත් භික්ෂුව, ඔහු රූපයේ නැසී වැනැසී යෑම අවබෝධ කර ගෙන, වේදනාවේ නැසී වැනැසී යෑම අවබෝධ කර ගෙන, සඤ්ඤාවේ නැසී වැනැසී යෑම අවබෝධ කර ගෙන, සංස්කාරවල නැසී වැනැසී යෑම අවබෝධ කර ගෙන, විඤ්ඤාණයේ නැසී වැනැසී යෑම අවබෝධ කර ගෙන “මම කියල දෙයක් තිබුණේ නැත්නම්, මගේ කියල දෙයක් ඇති වෙන්නේ නෑ. එහෙම දෙයක් අනාගතයට සකස් වෙන්නේ නැත්නම්, මගේ කියල දෙයක් අනාගතයට හැදෙන්නෙත් නෑ. ඔය විදිහට භික්ෂුව කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වෙලා යන කොට චරම්භාගීය සංයෝජන සිඳලා දානවා” කියල ඔය විදිහට භික්ෂුව නිදහස් වෙලා යන කොට චරම්භාගීය සංයෝජන සිඳලා යනවා නේද?

ඒවං විමු-වමානෝ හත්තේ, භික්ඛු ඡිත්ඤ්‍යොරම්භාගියානි සංයෝජනානි”ති.

එසේය ස්වාමීනී, ඔය විදිහට භික්ෂුව කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වෙලා යන කොට චරම්භාගීය සංයෝජන සිඳලා යනවා නම් තමයි.

“කථං පන හත්තේ ජානතෝ කථං පන පස්සතෝ අනන්තරා ආසවානං ඛයෝ හෝති”ති?

ස්වාමීනී, කොයි ආකාරයෙන් අවබෝධ කරන කොට ද, කොයි ආකාරයෙන් දකින කොට ද මේ ජීවිතයේ දී ම ආශ්‍රවයන් ක්ෂය වෙලා යන්නේ?

ඉධ භික්ඛු, අස්සුතවා පුට්ඨජ්ජනෝ අතසිතායේ ධානේ තාසං ආපජ්ජති, තාසෝ හේසෝ භික්ඛු, අස්සුතවතෝ පුට්ඨජ්ජනස්ස “නෝ වස්සං, නෝ ව මේ සියා, න හවිස්සති, න මේ හවිස්සති”ති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙකරුණෙහිලා අශ්‍රුතවත් පෘතග්ජනයා තැනි නො ගන්නා කරුණෙහි පවා තැනි ගැනීමට පත් වෙනවා. පින්වත් භික්ෂුව, “මම කියල දෙයක් තිබුණේ නැත්නම්, මගේ කියල දෙයක් ඇති වෙන්නේ නෑ. එහෙම

දෙයක් අනාගතයට සකස් වෙන්නේ නැත්නම්, මගේ කියල දෙයක් අනාගතයට හැදෙන්නෙත් නෑ.” කියන ඔය කරුණ අග්‍රන්ථත් පෘතන්ජනයාට තැනි ගැනීමක් ම යි.

සුතවා ව බෝ භික්ඛු අරියසාවකෝ අතසිතායෝ යානෝ න තාසං ආපජ්ජති, න හේසේ භික්ඛු, තාසෝ සුතවතෝ අරියසාවකස්ස “නෝ වස්සං, නෝ ව මේ සියා, න භවිස්සති, න මේ භවිස්සති”ති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙකරුණෙහිලා ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා තැනි නො ගන්නා කරුණෙහි තැනි ගැනීමට පත් වෙන්නෙ නෑ. පින්වත් භික්ෂුව, “මම කියල දෙයක් තිබුණෙ නැත්නම්, මගේ කියල දෙයක් ඇති වෙන්නේ නෑ. එහෙම දෙයක් අනාගතයට සකස් වෙන්නේ නැත්නම්, මගේ කියල දෙයක් අනාගතයට හැදෙන්නෙත් නෑ.” කියන ඔය කරුණ ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයාට තැනි ගැනීමක් නම් නොවෙයි.

රූපුපයං භික්ඛවේ, විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨෙය්‍ය. රූපාරම්මණං රූපජ්ජතිට්ඨං නන්දුපසේවනං චුද්ධිං විරුළ්භිං චේපුල්ලං ආපජ්ජෙය්‍ය, වේදනුපයං වා භික්ඛවේ, විඤ්ඤාණං සඤ්ඤුපයං වා භික්ඛවේ සංඛාරුපයං වා භික්ඛවේ, විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨෙය්‍ය. සංඛාරාරම්මණං සංඛාරජ්ජතිට්ඨං නන්දුපසේවනං චුද්ධිං විරුළ්භිං චේපුල්ලං ආපජ්ජෙය්‍ය.

මේ විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තිබෙන්නේ රූපයෙහි බැසගෙන යි. රූපය අරමුණු කොට ගෙන යි. රූපයෙහි පිහිටා ගෙන යි. නන්දිරාගයෙන් තෙත් කරමිනු යි. එතකොට විඤ්ඤාණය වර්ධනය වෙනවා. දළලා වැඩෙනවා. විපුල බවට පත් වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තිබෙන්නේ වේදනාවෙහි බැසගෙන යි පින්වත් මහණෙනි, මේ විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තිබෙන්නේ සඤ්ඤාවෙහි බැසගෙන යි පින්වත් මහණෙනි, මේ විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තිබෙන්නේ සංස්කාරවල බැසගෙන යි. සංස්කාර අරමුණු කොට ගෙන යි. සංස්කාරවල පිහිටා ගෙන යි. නන්දිරාගයෙන් තෙත් කරමිනු යි. එතකොට විඤ්ඤාණය වර්ධනය වෙනවා. දළලා වැඩෙනවා. විපුල බවට පත් වෙනවා.

යෝ භික්ඛවේ, ඒවං වදෙය්‍යා: අහමඤ්ඤත්‍ර රූපා අඤ්ඤත්‍ර වේදනාය අඤ්ඤත්‍ර සඤ්ඤාය අඤ්ඤත්‍ර සංඛාරේහි විඤ්ඤාණස්ස ආගතිං වා ගතිං වා චුතිං වා උප්පත්තිං වා චුද්ධිං වා විරුළ්භිං වා වේසුල්ලං වා පඤ්ඤාපෙස්සාමි’ති තෝතං යාතං විජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මේ විදිහට කියන්න පුළුවනි. “මම රූපයෙන් තොර ව වේදනාවෙන් තොර ව සඤ්ඤාවෙන් තොර ව සංස්කාරවලින් තොර ව විඤ්ඤාණයේ පැමිණීමක් හරි, යැමක් හරි, චුත වීමක් හරි, ඉපදීමක් හරි, වර්ධනයක් හරි, දළලා වැඩීමක් හරි, විසුලබවට පත් වීමක් හරි පණවන්නෙමි” යි කියල. ඒක සිදු වෙන දෙයක් නම් නෙවෙයි.

රූපධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ රාගෝ පභීනෝ හෝති, රාගස්ස පහානා වො-ඡිජ්ජතාරම්මණං, පතිට්ඨා විඤ්ඤාණස්ස න හෝති,

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් භික්ෂුවට රූපධාතුව කෙරෙහි තිබෙන රාගය ප්‍රහීන වෙනවා. රාගය ප්‍රහීන වීම නිසා පැවැත්ම පිණිස තිබුණ අරමුණ සිදිල යනවා. විඤ්ඤාණයට පිහිටා සිටින්නට තැනක් නැතුව යනවා.

වේදනාධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ සඤ්ඤාධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ සංඛාරධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ රාගෝ පභීනෝ හෝති, රාගස්ස පහානා වො-ඡිජ්ජතාරම්මණං, පතිට්ඨා විඤ්ඤාණස්ස න හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් භික්ෂුවට වේදනාධාතුව කෙරෙහි තිබෙන රාගය ප්‍රහීන වෙනවා පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් භික්ෂුවට සඤ්ඤා ධාතුව කෙරෙහි තිබෙන රාගය ප්‍රහීන වෙනවා පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් භික්ෂුවට සංස්කාරධාතුව කෙරෙහි තිබෙන රාගය ප්‍රහීන වෙනවා. රාගය ප්‍රහීන වීම නිසා පැවැත්ම පිණිස තිබුණ අරමුණ සිදිල යනවා. විඤ්ඤාණයට පිහිටා සිටින්නට තැනක් නැතුව යනවා.

විඤ්ඤාණධාතුයා - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ රාගෝ පභීනෝ හෝති, රාගස්ස පහානා වො-ඡිජ්ජතාරම්මණං, පතිට්ඨා විඤ්ඤාණස්ස න හෝති. තදප්පතිට්ඨිතං විඤ්ඤාණං අවිරුළ්භං අනභිසංඛ-ව විමුක්තං, විමුක්තත්තා ඨිතං, ඨිතත්තා සන්තුසිතං, සන්තුසිතත්තා න පරිතස්සති අපරිතස්සං ප-වත්තං යේව පරිනිබ්බායති “බිණා ජාති, චුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා”ති පජානාතිති. ඒවං බෝ භික්ඛු, ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ අනන්තරා ආසවානං බයෝ හෝති”ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් හික්ෂුවට විඤ්ඤාණධාතුව කෙරෙහි තිබෙන රාගය ප්‍රහීන වෙනවා. රාගය ප්‍රහීන වීම නිසා පැවැත්ම පිණිස තිබුණ අරමුණ සිදිල යනවා. විඤ්ඤාණයට පිහිටා සිටින්නට තැනක් නැතුව යනවා. එතකොට පිහිටා සිටින්නට තැනක් නැති විඤ්ඤාණය දළා වැඩෙන්නෙ නෑ. විශේෂයෙන් සකස් වෙන්නෙ නෑ. නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වීම නිසා විරාගය තුළ පිහිටනවා. විරාගය තුළ පිහිටා තිබීම නිසා සතුටක් ඇති වෙනවා. සතුට නිසා කම්පාවක් නෑ. අකම්පිතව සිටිමින් තමා තුළ ම පිරිනිවී යනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බ්‍රහ්මාර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන සඳහා කළ යුතු දේ කළා. නැවත වෙන කිසි භවයක උපතක් නැතැ” යි අවබෝධ කර ගන්නවා. පින්වත් හික්ෂුව, ඔය ආකාරයට අවබෝධ කර ගන්නා විට ඔය විදිහට දකින නිසා තමයි ආශ්‍රවයන් ක්ෂය වෙලා යන්නෙ.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

උදාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.1.4

උපාදාන පරිවත්ත සූත්තං

උපාදානස්කන්ධයන් සතර පිළිවෙලකින් අවබෝධ කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

56. සාවත්ථියං

56. සැවැත් නුවර දී

පඤ්චමේ හික්ඛවේ, උපාදානක්ඛන්ධා, කතමේ පඤ්ච: සෙය්‍යථිදං: රූපුපාදානක්ඛන්ධෝ, වේදනුපාදානක්ඛන්ධෝ, සඤ්ඤාපාදානක්ඛන්ධෝ, සංඛාරුපාදානක්ඛන්ධෝ, විඤ්ඤාණුපාදානක්ඛන්ධෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ උපාදානස්කන්ධ පහක් තියෙනවා. ඒ පහ මොනවා ද? ඒ කියන්නේ රූප උපාදානස්කන්ධය, වේදනා උපාදානස්ක-

න්ධය, සඤ්ඤ උපාදානස්කන්ධය, සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය, විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යන පහ යි.

යාවකීවඤ්චානං භික්ඛවේ, ඉමේ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධේ චතුපරිවත්තං යථාභූතං නාබ්භඤ්ඤාසිං, නේවතාචානං භික්ඛවේ, සද්දේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්බන්තකේ සස්සමණබ්බාන්මණියා පජාය සද්දේවමනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝති ප-වඤ්ඤාසිං.

පින්වත් මහණෙනි, මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන් පරිවර්ත (පිළිවෙලවල්) හතරකින් යුතුව ඒ අයුරින් ම මා අවබෝධ නො කර ගෙන සිටියේ යම්තාක් කලක් ද ඒ තාක්කල් මා පින්වත් මහණෙනි, දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයින් සහිත වූ ලෝකයෙහි දෙවි මිනිස් ප්‍රජාව අබියස අනුත්තර වූ සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කර ගත් බවට ප්‍රතිඥ දුන්නෙ නෑ.

යතෝ ව බෝහං භික්ඛවේ, ඉමේ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධේ චතුපරිවත්තං යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං, අථානං භික්ඛවේ, සද්දේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්බන්තකේ සස්සමණබ්බාන්මණියා පජාය සද්දේවමනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝති ප-වඤ්ඤාසිං.

පින්වත් මහණෙනි, මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන් පරිවර්ත (පිළිවෙලවල්) හතරකින් යුතුව ඒ අයුරින් ම මා අවබෝධ කර ගත්තේ යම් දවසක ද එතකොට පින්වත් මහණෙනි, දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයින් සහිත වූ ලෝකයෙහි දෙවි මිනිස් ප්‍රජාව අබියස අනුත්තර වූ සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කර ගත් බවට මා ප්‍රතිඥ දුන්නා.

කථං චතුපරිවත්තං:

ඒ කවර වූ පිළිවෙලවල් හතරක් ද:

රූපං අබ්භඤ්ඤාසිං, රූපසමුදයං අබ්භඤ්ඤාසිං, රූපනිරෝධං අබ්භඤ්ඤාසිං, රූපනිරෝධගාමිනිං පටිපදං අබ්භඤ්ඤාසිං, වේදනං අබ්භඤ්ඤාසිං සඤ්ඤං අබ්භඤ්ඤාසිං සංඛාරේ අබ්භඤ්ඤාසිං විඤ්ඤාණං අබ්භඤ්ඤාසිං, විඤ්ඤාණසමුදයං

අභිභක්ඛාසිං, වික්ඛාණනිරෝධං අභිභක්ඛාසිං, වික්ඛාණ නිරෝධ ගාමිනිපට්ඨං අභිභක්ඛාසිං.

රූපය අවබෝධ කර ගන්නා. රූපයේ හට ගැනීම ගැන අවබෝධ කර ගන්නා. රූපය නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගන්නා. රූපය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැන අවබෝධ කර ගන්නා. වේදනාව අවබෝධ කර ගන්නා සක්ඛ්‍යව අවබෝධ කර ගන්නා සංස්කාර අවබෝධ කර ගන්නා වික්ඛ්‍යාණය අවබෝධ කර ගන්නා. වික්ඛ්‍යාණයේ හට ගැනීම ගැන අවබෝධ කර ගන්නා. වික්ඛ්‍යාණය නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගන්නා. වික්ඛ්‍යාණය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැන අවබෝධ කර ගන්නා.

කතමඤ්ච භික්ඛවේ, රූපං:

පින්වත් මහණෙනි, රූපය කියන්නේ මොකක් ද?

වත්තාරෝ ච භික්ඛවේ, මහාභූතා චතුත්තඤ්ච මහාභූතානං උපාදාය රූපං. ඉදං චූ-චති භික්ඛවේ, රූපං. ආහාරසමුදයා රූපසමුදයෝ, ආහාරනිරෝධෝ රූපනිරෝධෝ, අයමේච අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ රූපනිරෝධගාමීනි පට්ඨං, සෙය්‍යපීදං: සම්මාදිට්ඨි, සම්මාසංකප්පෝ, සම්මාවාචා, සම්මාකම්මන්තෝ, සම්මාආජීවෝ, සම්මාවායාමෝ, සම්මාසති, සම්මාසමාධි.

පින්වත් මහණෙනි, (පට්ඨි, අපෝ, තේජෝ, වායෝ යන) මහාභූත හතරක්, ඒ සතර මහා භූතයන්ගේ උපකාරයෙන් හැදෙන්නා වූ රූපක් ය. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි රූපය කියන්නේ. ආහාර හට ගැනීමේනුයි රූප හට ගන්නේ. ආහාර නිරුද්ධ වීමේනුයි රූප නිරුද්ධ වන්නේ. රූප නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයට ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨි, සම්මා සංකප්ප, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්ත, සම්මා ආජීව, සම්මා වායාම, සම්මා සති, සම්මා සමාධි යන මෙය යි.

යේ හි කේවි භික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඒවං රූපං අභික්ඛාය ඒවං රූපසමුදයං අභික්ඛාය ඒවං රූපනිරෝධං අභික්ඛාය ඒවං

රූපනිරෝධගාමිනිං පටිපදං අභිඤ්ඤාය රූපස්ස නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නා, තේ සුපටිපන්නා. යේ සුපටිපන්නා, තේ ඉමස්මිං ධම්මවිනයේ ගාධන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රමණවරුන් වේවා, බ්‍රාහ්මණවරුන් වේවා, යම් කෙනෙක් ඔය ආකාරයට රූපය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපයේ හට ගැනීම ගැන අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපය නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපය නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගෙන ඒ රූපය පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙනවා නම් අන්න ඒ උදවිය තමයි සුපටිපන්න වෙන්නෙ. යම් කෙනෙක් සුපටිපන්න වුණොත් ඒ උදවිය තමයි මේ ධර්ම විනය තුළ පිහිටල ඉන්නෙ.

යේ ව බෝ කේවි භික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඒවං රූපං අභිඤ්ඤාය ඒවං රූපසමුදයං අභිඤ්ඤාය ඒවං රූපනිරෝධං අභිඤ්ඤාය ඒවං රූපනිරෝධගාමිනිං පටිපදං අභිඤ්ඤාය රූපස්ස නිබ්බිදා විරාගා නිරෝධා අනුපාදා විමුක්තා, තේ සුචිමුක්තා. යේ සුචිමුක්තා, තේ කේවලිනෝ. යේ කේවලිනෝ, වට්ටං තේසං නත්ථි පඤ්ඤාපනාය.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රමණවරුන් වේවා, බ්‍රාහ්මණවරුන් වේවා, යම් කෙනෙක් ඔය ආකාරයට රූපය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපයේ හට ගැනීම ගැන අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපය නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපය නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගෙන ඒ රූපය පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරිලා, ඇල්ම දුරු කරලා, තණ්හාව නිරුද්ධ කරලා කිසිවෙකටත් නො බැඳී නිදහස් වුණා නම් අන්න ඒ උදවිය තමයි සුචිමුක්ත (මනාකොට නිදහස්) වෙන්නෙ. යම් කෙනෙක් සුචිමුක්ත වුණොත් ඒ උදවිය තමයි (ධර්ම විනය තුළ) පරිපූර්ණ වෙන්නෙ. යම් කෙනෙක් පරිපූර්ණ වුණොත් අන්න ඒ ක්ෂීණාශ්‍රවයන් හට පැණවීමට සසර ගමනක් නම් නෑ.

කතමා ව භික්ඛවේ, වේදනා:

පින්වත් මහණෙනි, වේදනාව කියන්නෙ මොකක් ද?

ජයිමේ හික්ඛවේ, වේදනාකායා: චක්ඛුසම්ඵස්සජා වේදනා, සෝතසම්ඵස්සජා වේදනා, සානසම්ඵස්සජා වේදනා, ජීවිහාසම්ඵස්සජා වේදනා, කායසම්ඵස්සජා වේදනා, මනෝසම්ඵස්සජා වේදනා, අයං වු-චති හික්ඛවේ, වේදනා, එස්සසමුදයා වේදනාසමුදයෝ, එස්සතිරෝධා වේදනාතිරෝධෝ, අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ වේදනා-තිරෝධගාමිනී පටිපදා, සෙය්ඨිදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසමාධි.

පින්චත් මහණෙනි, මේ වේදනාව භය ආකාරයකින් යුක්ත යි. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් වේදනාව හට ගන්නවා. කණේ ස්පර්ශයෙන් වේදනාව හට ගන්නවා. නාසයේ ස්පර්ශයෙන් වේදනාව හට ගන්නවා. දිවේ ස්පර්ශයෙන් වේදනාව හට ගන්නවා. කයේ ස්පර්ශයෙන් වේදනාව හට ගන්නවා. මනසේ ස්පර්ශයෙන් වේදනාව හට ගන්නවා. පින්චත් මහණෙනි, වේදනාව කියල කියන්නෙ මෙයට යි. ස්පර්ශයේ හට ගැනීමෙනුයි විදීම හට ගන්නෙ. ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් විදීම නිරුද්ධ වෙනවා. වේදනාව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයට ම යි. ඒ කියන්නෙ: සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි යන මෙය යි.

යේ හි කේචි හික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඒවං වේදනං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනාසමුදයං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනාතිරෝධං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනාතිරෝධගාමිනීං පටිපදං අභික්ඛ්ඤාය වේදනාය නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නා, තේ සුපටිපන්නා, යේ සුපටිපන්නා, තේ ඉමස්මිං ධම්මවිනයේ ගාධන්ති.

පින්චත් මහණෙනි, ශ්‍රමණවරුන් වේවා, බ්‍රාහ්මණවරුන් වේවා, යම් කෙනෙක් ඔය ආකාරයට වේදනාව අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාවේ හට ගැනීම ගැන අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාව නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාව නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගෙන ඒ වේදනාව පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙනවා නම් අන්න ඒ උදවිය තමයි සුපටිපන්න වෙන්නෙ. යම් කෙනෙක් සුපටිපන්න වුණොත් ඒ උදවිය තමයි මේ ධර්ම විනය තුළ පිහිටල ඉන්නෙ.

යේ ව බෝ කේචි හික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඒවං වේදනං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනාසමුදයං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනාතිරෝධං අභික්ඛ්ඤාය

ඒවං වේදනානිරෝධගාමිනිං පටිපදං අභිඤ්ඤාය වේදනාය නිබ්බිදා විරාගා නිරෝධා අනුපාදා විමුක්තා, තේ සුචිමුක්තා. යේ සුචිමුක්තා, තේ කේවලිනෝ. යේ කේවලිනෝ, වට්ටං තේසං නත්ථි පඤ්ඤාපනාය.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රමණවරුන් වේවා, බ්‍රාහ්මණවරුන් වේවා, යම් කෙනෙක් ඔය ආකාරයට වේදනාව අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාවේ හට ගැනීම ගැන අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාව නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාව නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගෙන ඒ වේදනාව පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරිලා, ඇල්ම දුරු කරලා, තණ්හාව නිරුද්ධ කරලා කිසිවෙකටත් නොබැඳී නිදහස් වුණා නම් අන්න ඒ උදවිය තමයි සුචිමුක්ත (මනාකොට නිදහස්) වෙන්නෙ. යම් කෙනෙක් සුචිමුක්ත වුණොත් ඒ උදවිය තමයි (ධර්ම විනය තුළ) පරිපූර්ණ වෙන්නෙ. යම් කෙනෙක් පරිපූර්ණ වුණොත් අන්න ඒ ක්ෂිණාශ්‍රවයන් හට පැණවීමට සසර ගමනක් නම් නෑ.

කතමා ච භික්ඛවේ, සඤ්ඤා:

පින්වත් මහණෙනි, සඤ්ඤාව (හඳුනා ගැනීම) කියන්නෙ මොකක් ද?

ජයිමේ භික්ඛවේ, සඤ්ඤාකායා: රූපසඤ්ඤා, සද්දසඤ්ඤා, ගන්ධසඤ්ඤා, රසසඤ්ඤා, ථොට්ඨබ්බසඤ්ඤා, ධම්මසඤ්ඤා, අයං වු-ච්ඡි භික්ඛවේ, සඤ්ඤා, එස්සසමුදයා සඤ්ඤාසමුදයෝ, එස්සනිරෝධා සඤ්ඤානිරෝධෝ, අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ සඤ්ඤානිරෝධ-ගාමිනිපටිපදා, සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසමාධි.

පින්වත් මහණෙනි, මේ සඤ්ඤාවත් සය ආකාරයි. ඒ කියන්නෙ රූප හඳුනා ගන්නවා. ශබ්ද හඳුනා ගන්නවා. ගඳ සුවඳ හඳුනා ගන්නවා. රස හඳුනා ගන්නවා. පහස හඳුනා ගන්නවා. අරමුණු හඳුනා ගන්නවා යන හය යි. පින්වත් මහණෙනි, සඤ්ඤාව කියන්නේ මෙයට යි. ස්පර්ශයේ හට ගැනීමේනුයි සඤ්ඤාව හට ගන්නෙ. ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් සඤ්ඤාව නිරුද්ධ වෙනවා. සඤ්ඤාව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයට ම යි. ඒ කියන්නෙ: සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි යන මෙය යි.

යේ හි කේවි භික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඒවං සඤ්ඤං
අභිඤ්ඤාය වට්ටං තේසං නත්ථි පඤ්ඤාපනාය.

පිත්වත් මහණෙනි, ශ්‍රමණවරුන් වේවා, බ්‍රාහ්මණවරුන් වේවා, යම්
කෙනෙක් ඔය ආකාරයට සඤ්ඤාව අවබෝධ කර ගෙන
යම් කෙනෙක් පරිපූර්ණ වුණොත් අන්න ඒ ක්ෂීණාශ්‍රවයන් හට පැණවීමට
සසර ගමනක් නම් නෑ.

කතමේ ව භික්ඛවේ, සංඛාරා:

පිත්වත් මහණෙනි, සංස්කාර කියන්නේ මොනවාද?

ජයිමේ භික්ඛවේ, -නනාකායා: රූපසඤ්ඤා-නනා, සද්දසඤ්ඤා-නනා,
ගන්ධසඤ්ඤා-නනා, රසසඤ්ඤා-නනා, භොට්ඨබ්බසඤ්ඤා-නනා, ධම්මසඤ්ඤා-
නනා, ඉමේ වු-වන්ති භික්ඛවේ, සංඛාරා. එස්සසමුදයා සංඛාරසමුදයෝ,
එස්සනිරෝධා සංඛාරනිරෝධෝ, අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ
සංඛාරනිරෝධගාමිනී පටිපදා, සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි
සම්මාසමාධි.

පිත්වත් මහණෙනි, මේ චේතනාවනුත් සය ආකාරයි. ඒ කියන්නේ රූප
පිළිබඳව චේතනා ඇති වෙනවා. ශබ්ද පිළිබඳව චේතනා ඇති වෙනවා. ගඳ
සුවඳ පිළිබඳව චේතනා ඇති වෙනවා. රස පිළිබඳව චේතනා ඇති වෙනවා.
පහස පිළිබඳව චේතනා ඇති වෙනවා. අරමුණු පිළිබඳව චේතනා ඇති
වෙනවා යන හය යි. පිත්වත් මහණෙනි, සංස්කාර කියන්නේ මෙයට යි.
ස්පර්ශයේ හට ගැනීමෙනුයි සංස්කාර හට ගන්නේ. ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන්
සංස්කාර නිරුද්ධ වෙනවා. සංස්කාර නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව
කියන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයට ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨි
..... සම්මා සමාධි යන මෙය යි.

යේ හි කේවි භික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඒවං සංඛාරේ
අභිඤ්ඤාය වට්ටං තේසං නත්ථි පඤ්ඤාපනාය.

පිත්වත් මහණෙනි, ශ්‍රමණවරුන් වේවා, බ්‍රාහ්මණවරුන් වේවා, යම්
කෙනෙක් ඔය ආකාරයට සංස්කාර අවබෝධ කර ගෙන
යම් කෙනෙක් පරිපූර්ණ වුණොත් අන්න ඒ ක්ෂීණාශ්‍රවයන් හට පැණවීමට
සසර ගමනක් නම් නෑ.

කතමඤ්ච භික්ඛවේ, විඤ්ඤාණං:

පින්වත් මහණෙනි, විඤ්ඤාණය (විශේෂයෙන් දැන ගන්නවා) කියන්නේ මොකක් ද?

ජයිමේ භික්ඛවේ, විඤ්ඤාණකායා: වක්ඛු විඤ්ඤාණං, සෝත විඤ්ඤාණං, සාන විඤ්ඤාණං, ජීව්හා විඤ්ඤාණං, කාය විඤ්ඤාණං, මනෝවිඤ්ඤාණං, ඉදං වු-චති භික්ඛවේ, විඤ්ඤාණං, නාමරූපසමුදයා විඤ්ඤාණසමුදයෝ, නාමරූපනිරෝධා විඤ්ඤාණනිරෝධෝ, අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ විඤ්ඤාණනිරෝධගාමිනී පටිපදා, සෙය්‍යාපීදං: සම්මාදිට්ඨී සම්මාසමාධි.

පින්වත් මහණෙනි, මේ විඤ්ඤාණයත් සය ආකාරයි. ඇසෙහි පහළ වන විඤ්ඤාණය. කණෙහි පහළ වන විඤ්ඤාණය. නාසයෙහි පහළ වන විඤ්ඤාණය. දිවෙහි පහළ වන විඤ්ඤාණය. කයෙහි පහළ වන විඤ්ඤාණය. මනසෙහි පහළ වන විඤ්ඤාණය යන හය යි. පින්වත් මහණෙනි, විඤ්ඤාණය කියන්නේ මෙය යි. නාමරූප හට ගැනීමේනුයි විඤ්ඤාණය හට ගන්නේ. නාමරූප නිරුද්ධ වීමේනුයි විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වන්නේ. විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයට ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨී සම්මා සමාධි යන මෙය යි.

යේ හි කේවි භික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඒවං විඤ්ඤාණං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණසමුදයං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණනිරෝධං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණ නිරෝධගාමිනිං පටිපදං අභිඤ්ඤාය විඤ්ඤාණස්ස නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නා, තේ සුපටිපන්නා, යේ සුපටිපන්නා, තේ ඉමස්මිං ධම්මවිනයේ ගාධන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රමණවරුන් වේවා, බ්‍රාහ්මණවරුන් වේවා, යම් කෙනෙක් ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම ගැන අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගෙන ඒ විඤ්ඤාණය පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - උපය වර්ගය

විම පිණිස ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙනවා නම් අන්ත ඒ උදවිය තමයි සුපට්ඨන්ත වෙන්නෙ. යම් කෙනෙක් සුපට්ඨන්ත වුණොත් ඒ උදවිය තමයි මේ ධර්ම විනය තුළ පිහිටල ඉන්නෙ.

යේ ව බෝ කේවි හික්බවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඒවං විඤ්ඤාණං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණසමුදයං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණනිරෝධං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණ නිරෝධගාමිනිං පටිපදං අභිඤ්ඤාය විඤ්ඤාණස්ස නිබ්බිදා විරාගා නිරෝධා අනුපාදා විමුක්තා, තේ සුවිමුක්තා. යේ සුවිමුක්තා, තේ කේවලිනෝ. යේ කේවලිනෝ, චට්ඨං තේසං නත්ථි පඤ්ඤාපනායාති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රමණවරුන් වේවා, බ්‍රාහ්මණවරුන් වේවා, යම් කෙනෙක් ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම ගැන අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගෙන ඒ විඤ්ඤාණය පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරිලා, ඇල්ම දුරු කරලා, තණ්හාව නිරුද්ධ කරලා කිසිවෙකටත් නො බැඳී නිදහස් වුණා නම් අන්ත ඒ උදවිය තමයි සුවිමුක්ත (මනාකොට නිදහස්) වෙන්නෙ. යම් කෙනෙක් සුවිමුක්ත වුණොත් ඒ උදවිය තමයි (ධර්ම විනය තුළ) පරිපූර්ණ වෙන්නෙ. යම් කෙනෙක් පරිපූර්ණ වුණොත් අන්ත ඒ ක්ෂිණාශ්‍රවයන් හට පැණවීමට සසර ගමනක් නම් නෑ.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

උපාදානපරිවත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.1.5

සත්තට්ඨාන සුත්තං

සත්තූතක අවබෝධය ගැන වදාළ දෙසුම

57. සාවත්ථියං

57. සැවැත් නුවරදී

සත්තට්ඨානකුසලෝ භික්ඛවේ, භික්ඛු තිව්ඨපපරික්ඛි ඉමස්මිං
ධම්මවිනයේ කේවලී වුසිතවා උත්තමපුරිසෝති.

පින්වත් මහණෙනි, සත් තූතක පිළිබඳව දක්ෂතාවය ඇති, තුන්
ආකාරයකින් නුවණින් විමසන්නා වූ භික්ෂුව මේ ධර්ම විනය තුළ පිරිපුන්
කෙනෙක් වෙනවා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළ කෙනෙක් වෙනවා. උතුම්
පුරුෂයෙක් වෙනවා.

කථඤ්ච භික්ඛවේ, භික්ඛු සත්තට්ඨානකුසලෝ හෝති:

පින්වත් මහණෙනි, භික්ෂුව සත් තූතක පිළිබඳව දක්ෂතාවය ඇති
කෙනෙක් වෙන්නේ කොහොම ද?

ඉධ භික්ඛවේ, භික්ඛු රූපං පජානාති, රූපසමුදයං පජානාති,
රූපනිරෝධං පජානාති, රූපනිරෝධගාමිනිං පටිපදං පජානාති, රූපස්ස
අස්සාදං පජානාති, රූපස්ස ආදීනවං පජානාති, රූපස්ස නිස්සරණං
පජානාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙකරුණෙහිලා භික්ෂුව රූපය අවබෝධ කර
ගන්නවා. රූපයේ හට ගැනීම අවබෝධ කර ගන්නවා. රූපය නිරුද්ධ වීම
අවබෝධ කර ගන්නවා. රූපය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව
අවබෝධ කර ගන්නවා. රූපයෙහි ආශ්වාදය අවබෝධ කර ගන්නවා.
රූපයෙහි තිබෙන ආදීනව අවබෝධ කර ගන්නවා. රූපයෙන් නිදහස් වීම
අවබෝධ කර ගන්නවා.

වේදනං පජානාති, වේදනාසමුදයං පජානාති, වේදනානිරෝධං පජානාති, වේදනානිරෝධගාමිනිං පටිපදං පජානාති, වේදනාය අස්සාදං පජානාති, වේදනාය ආදීනවං පජානාති, වේදනාය නිස්සරණං පජානාති.

වේදනාව අවබෝධ කර ගන්නවා. වේදනාවේ හට ගැනීම අවබෝධ කර ගන්නවා. වේදනාව නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගන්නවා. වේදනාව නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගන්නවා. වේදනාවෙහි ආශ්වාදය අවබෝධ කර ගන්නවා. වේදනාවෙහි තිබෙන ආදීනව අවබෝධ කර ගන්නවා. වේදනාවෙන් නිදහස් වීම අවබෝධ කර ගන්නවා.

සඤ්ඤං පජානාති සංඛාරේ පජානාති, සංඛාරසමුදයං පජානාති, සංඛාරනිරෝධං පජානාති, සංඛාරනිරෝධගාමිනිං පටිපදං පජානාති, සංඛාරානං අස්සාදං පජානාති, සංඛාරානං ආදීනවං පජානාති, සංඛාරානං නිස්සරණං පජානාති.

සඤ්ඤාව අවබෝධ කර ගන්නවා සංස්කාර අවබෝධ කර ගන්නවා. සංස්කාරවල හට ගැනීම අවබෝධ කර ගන්නවා. සංස්කාරවල නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගන්නවා. සංස්කාර නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගන්නවා. සංස්කාරවල ආශ්වාදය අවබෝධ කර ගන්නවා. සංස්කාරවල තිබෙන ආදීනව අවබෝධ කර ගන්නවා. සංස්කාරවලින් නිදහස් වීම අවබෝධ කර ගන්නවා.

විඤ්ඤාණං පජානාති, විඤ්ඤාණසමුදයං පජානාති, විඤ්ඤාණ-නිරෝධං පජානාති, විඤ්ඤාණනිරෝධගාමිනිං පටිපදං පජානාති, විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදං පජානාති, විඤ්ඤාණස්ස ආදීනවං පජානාති, විඤ්ඤාණස්ස නිස්සරණං පජානාති.

විඤ්ඤාණය අවබෝධ කර ගන්නවා. විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම අවබෝධ කර ගන්නවා. විඤ්ඤාණයේ නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගන්නවා. විඤ්ඤාණය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගන්නවා. විඤ්ඤාණයේ ආශ්වාදය අවබෝධ කර ගන්නවා. විඤ්ඤාණයේ තිබෙන ආදීනව අවබෝධ කර ගන්නවා. විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වීම අවබෝධ කර ගන්නවා.

කතමඤ්ච භික්ඛවේ, රූපං:

පින්වත් මහණෙනි, රූපය කියන්නේ මොකක් ද?

චන්තාරෝ ච භික්ඛවේ, මහාභූතා චතුත්තඤ්ච මහාභූතානං උපාදාය රූපං. ඉදං චූ-චති භික්ඛවේ, රූපං. ආහාරසමුදයා රූපසමුදයෝ, ආහාරනිරෝධෝ රූපනිරෝධෝ, අයමේච අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ රූපනිරෝධගාමිනී පටිපදා, සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨී සම්මාසමාධි. යං රූපං පටි-ච උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං අයං රූපස්ස අස්සාදෝ. යං රූපං අනි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අයං රූපස්ස ආදීනවෝ. යෝ රූපස්මිං ඡන්දරාගවිනයෝ ඡන්දරාගප්පනානං ඉදං රූපස්ස නිස්සරණං.

පින්වත් මහණෙනි, (පඨවි, අපෝ, තේජෝ, වායෝ යන) මහාභූත හතරත්, ඒ සතර මහා භූතයන් ගේ උපකාරයෙන් හැදෙන්නා වූ රූපත් ය. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි රූපය කියන්නේ. ආහාර හට ගැනීමේනුයි රූප හට ගන්නේ. ආහාර නිරුද්ධ වීමේනුයි රූප නිරුද්ධ වන්නේ. රූප නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයට ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨී සම්මා සමාධි යන මෙය යි. රූපය නිසා යම් සැපයක්, සොම්නසක් උපදිනවා නම් අන්ත ඒක තමයි රූපයෙහි ආශ්වාදය. යම් රූපයක් අනිත්‍යයි ද, දුක්ඛ යි ද, වෙනස් වන ධර්මතාවයෙන් යුතු ද මේක තමයි රූපයෙහි ආදීනවය. රූපය කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයෙහි යම් දුරු කිරීමක් ඇද්ද, ඡන්දරාගයෙහි ප්‍රභාණයක් ඇද්ද මෙය තමයි රූපයෙන් නිදහස් වීම.

යේ හි කේවි භික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඒවං රූපං අභිඤ්ඤාය ඒවං රූපසමුදයං අභිඤ්ඤාය ඒවං රූපනිරෝධං අභිඤ්ඤාය ඒවං රූපනිරෝධගාමිනී පටිපදං අභිඤ්ඤාය ඒවං රූපස්ස අස්සාදං අභිඤ්ඤාය ඒවං රූපස්ස ආදීනවං අභිඤ්ඤාය ඒවං රූපස්ස නිස්සරණං අභිඤ්ඤාය රූපස්ස නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නා, තේ සුපටිපන්නා. යේ සුපටිපන්නා, තේ ඉමස්මිං ධම්මවිනයේ ගාධන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රමණවරුන් වේවා, බ්‍රාහ්මණවරුන් වේවා, යම් කෙනෙක් ඔය ආකාරයට රූපය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපයේ හට ගැනීම ගැන අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපය නිරුද්ධ වීම

අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපය නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපයෙහි ආශ්වාදය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපයෙහි ආදීනවය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපයෙන් නිදහස්වීම අවබෝධ කර ගෙන ඒ රූපය පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙනවා නම් අන්ත ඒ උදවිය තමයි සුපට්ඨන්ත වෙන්නේ. යම් කෙනෙක් සුපට්ඨන්ත වුණොත් ඒ උදවිය තමයි මේ ධර්ම විනය තුළ පිහිටල ඉන්නේ.

යේ ව බෝ කේවි හික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඒවං රූපං අභික්ඛායා ඒවං රූපසමුදයං අභික්ඛායා ඒවං රූපනිරෝධං අභික්ඛායා ඒවං රූපනිරෝධගාමිනිං පට්ඨෙදං අභික්ඛායා ඒවං රූපස්ස අස්සාදං අභික්ඛායා ඒවං රූපස්ස ආදීනවං අභික්ඛායා ඒවං රූපස්ස නිස්සරණං අභික්ඛායා රූපස්ස නිබ්බිදා විරාගා නිරෝධා අනුපාදා විමුක්තා, තේ සුචිමුක්තා. යේ සුචිමුක්තා, තේ කේවලිනෝ. යේ කේවලිනෝ, වට්ඨං තේසං නත්ථි පඤ්ඤාපනාය.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රමණවරුන් වේවා, බ්‍රාහ්මණවරුන් වේවා, යම් කෙනෙක් ඔය ආකාරයට රූපය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපයේ හට ගැනීම ගැන අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපය නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපය නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපයෙහි ආශ්වාදය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපයෙහි ආදීනවය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට රූපයෙන් නිදහස්වීම අවබෝධ කර ගෙන ඒ රූපය පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරිලා, ඇල්ම දුරු කරලා, තණ්හාව නිරුද්ධ කරලා කිසිවෙකටත් නො බැඳී නිදහස් වුණා නම් අන්ත ඒ උදවිය තමයි සුචිමුක්ත (මනාකොට නිදහස්) වෙන්නේ. යම් කෙනෙක් සුචිමුක්ත වුණොත් ඒ උදවිය තමයි (ධර්ම විනය තුළ) පරිපූර්ණ වෙන්නේ. යම් කෙනෙක් පරිපූර්ණ වුණොත් අන්ත ඒ ක්ෂිණාශ්‍රවයන් හට පැණවීමට සසර ගමනක් නම් නෑ.

කතමා ව හික්ඛවේ, වේදනා:

පින්වත් මහණෙනි, වේදනාව කියන්නේ මොකක් ද?

ජයිමේ භික්ඛවේ, වේදනාකායා: චක්ඛුසම්ඵස්සජා වේදනා, සෝතසම්ඵස්සජා වේදනා, සානසම්ඵස්සජා වේදනා, ජීවිහාසම්ඵස්සජා වේදනා, කායසම්ඵස්සජා වේදනා, මනෝසම්ඵස්සජා වේදනා, අයං චූ-චති භික්ඛවේ, වේදනා, එස්සසමුදයා වේදනාසමුදයෝ, එස්සතිරෝධා වේදනාතිරෝධෝ, අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ වේදනාතිරෝධ-ගාමිනී පටිපදා, සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසමාධි. යං වේදනං පටි-ච උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං අයං වේදනාය අස්සාදෝ. යා වේදනා අනි-වා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා අයං වේදනාය ආදීනවෝ. යෝ වේදනාය ඡන්දරාගචිතයෝ ඡන්දරාගප්පහානං ඉදං වේදනාය නිස්සරණං.

පින්වත් මහණෙනි, මේ වේදනාව හය ආකාරයකින් යුක්ත යි. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් වේදනාව හට ගන්නවා. කණේ ස්පර්ශයෙන් වේදනාව හට ගන්නවා. නාසයේ ස්පර්ශයෙන් වේදනාව හට ගන්නවා. දිවේ ස්පර්ශයෙන් වේදනාව හට ගන්නවා. කයේ ස්පර්ශයෙන් වේදනාව හට ගන්නවා. මනසේ ස්පර්ශයෙන් වේදනාව හට ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, වේදනාව කියලා කියන්නෙ මෙයට යි. ස්පර්ශයේ හට ගැනීමෙනුයි විදීම හට ගන්නෙ. ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් විදීම නිරුද්ධ වෙනවා. වේදනාව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයට ම යි. ඒ කියන්නෙ: සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි යන මෙය යි. වේදනාව නිසා යම් සැපයක්, සොම්නසක් උපදිනවා නම් අන්ත ඒක තමයි වේදනාවෙහි ආශ්වාදය. යම් වේදනාවක් අනිත්‍යයි ද, දුක්ඛ යි ද, වෙනස් වන ධර්මතාවයෙන් යුතු ද මේක තමයි වේදනාවෙහි ආදීනවය. වේදනාව කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයෙහි යම් දුරු කිරීමක් ඇද්ද, ඡන්දරාගයෙහි ප්‍රහාණයක් ඇද්ද මෙය තමයි වේදනාවෙන් නිදහස් වීම.

යේ හි කේචි භික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඒවං වේදනං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනාසමුදයං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනාතිරෝධං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනාතිරෝධගාමිනිං පටිපදං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනාය අස්සාදං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනාය ආදීනවං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනාය නිස්සරණං අභික්ඛ්ඤාය වේදනාය නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නා, තේ සුපටිපන්නා. යේ සුපටිපන්නා, තේ ඉමස්මිං ධම්මවිනයේ ගාධන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රමණවරුන් වේවා, බ්‍රාහ්මණවරුන් වේවා, යම් කෙනෙක් ඔය ආකාරයට වේදනාව අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාවෙහි හට ගැනීම ගැන අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාව

නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාව නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාවෙහි ආශ්වාදය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාවෙහි ආදීනවය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාවෙන් නිදහස්වීම අවබෝධ කර ගෙන ඒ වේදනාව පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙනවා නම් අන්ත ඒ උදවිය තමයි සුපටිපන්න වෙන්නෙ. යම් කෙනෙක් සුපටිපන්න වුණොත් ඒ උදවිය තමයි මේ ධර්ම විනය තුළ පිහිටල ඉන්නෙ.

යේ ව බෝ කේවි හික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඒවං වේදනං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනාසමුදයං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනානිරෝධං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනානිරෝධගාමිනිං පටිපදං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනාය අස්සාදං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනාය ආදීනවං අභික්ඛ්ඤාය ඒවං වේදනාය නිස්සරණං අභික්ඛ්ඤාය වේදනාය නිබ්බිදා විරාගා නිරෝධා අනුපාදා විමුක්තා, තේ සුචිමුක්තා. යේ සුචිමුක්තා, තේ කේවලිනෝ. යේ කේවලිනෝ, වට්ටං තේසං නත්ථි පඤ්ඤාපනාය.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රමණවරුන් වේවා, බ්‍රාහ්මණවරුන් වේවා, යම් කෙනෙක් ඔය ආකාරයට වේදනාව අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාවේ හට ගැනීම ගැන අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාව නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාව නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාවෙහි ආශ්වාදය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාවෙහි ආදීනවය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට වේදනාවෙන් නිදහස්වීම අවබෝධ කර ගෙන ඒ වේදනාව පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරිලා, ඇල්ම දුරු කරලා, තණ්හාව නිරුද්ධ කරලා කිසිවෙකටත් නො බැඳී නිදහස් වුණා නම් අන්ත ඒ උදවිය තමයි සුචිමුක්ත (මනාකොට නිදහස්) වෙන්නෙ. යම් කෙනෙක් සුචිමුක්ත වුණොත් ඒ උදවිය තමයි (ධර්ම විනය තුළ) පරිපූර්ණ වෙන්නෙ. යම් කෙනෙක් පරිපූර්ණ වුණොත් අන්ත ඒ ක්ෂිණාශ්‍රවයන් හට පැණවීමට සසර ගමනක් නම් නෑ.

කතමා ව හික්ඛවේ, සඤ්ඤා:

පින්වත් මහණෙනි, සඤ්ඤාව කියන්නෙ මොකක් ද?

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - උපය වර්ගය

ජයිමේ හික්බවේ, සඤ්ඤාකායා: රූපසඤ්ඤා, සද්දසඤ්ඤා, ගන්ධසඤ්ඤා, රසසඤ්ඤා, ඵොට්ඨබ්බසඤ්ඤා, ධම්මසඤ්ඤා, අයං වු-වති හික්බවේ, සඤ්ඤා වට්ටං තේසං නත්ථි පඤ්ඤාපනාය.

පින්වත් මහණෙනි, මේ සඤ්ඤාවත් සය ආකාරයි. ඒ කියන්නේ රූප හඳුනා ගන්නවා. ශබ්ද හඳුනා ගන්නවා. ගඳ සුවඳ හඳුනා ගන්නවා. රස හඳුනා ගන්නවා. පහස හඳුනා ගන්නවා. අරමුණු හඳුනා ගන්නවා යන හය යි. පින්වත් මහණෙනි, සඤ්ඤාව කියන්නේ මෙයට යි. සඤ්ඤා අන්න ඒ ක්ෂිණාශ්‍රවයන් හට පැණවීමට සසර ගමනක් නම් නෑ.

කතමේ ව හික්බවේ, සංඛාරා:

පින්වත් මහණෙනි, සංස්කාර කියන්නේ මොනවා ද?

ජයිමේ හික්බවේ, ටෙනනාකායා: රූපසඤ්ඤා-තනා, සද්දසඤ්ඤා-තනා, ගන්ධසඤ්ඤා-තනා, රසසඤ්ඤා-තනා, ඵොට්ඨබ්බසඤ්ඤා-තනා, ධම්මසඤ්ඤා-තනා, ඉමේ වු-වති හික්බවේ, සංඛාරා වට්ටං තේසං නත්ථි පඤ්ඤාපනාය.

පින්වත් මහණෙනි, මේ චේතනාවනුත් සය ආකාර යි. ඒ කියන්නේ රූප පිළිබඳව චේතනා ඇති වෙනවා. ශබ්ද පිළිබඳව චේතනා ඇති වෙනවා. ගඳ සුවඳ පිළිබඳව චේතනා ඇති වෙනවා. රස පිළිබඳව චේතනා ඇති වෙනවා. පහස පිළිබඳව චේතනා ඇති වෙනවා. අරමුණු පිළිබඳව චේතනා ඇති වෙනවා යන හය යි. පින්වත් මහණෙනි, සංස්කාර කියන්නේ මෙයට යි. සංස්කාර අන්න ඒ ක්ෂිණාශ්‍රවයන් හට පැණවීමට සසර ගමනක් නම් නෑ.

කතමඤ්ච හික්බවේ, විඤ්ඤාණං:

පින්වත් මහණෙනි, විඤ්ඤාණය කියන්නේ මොකක් ද?

ජයිමේ හික්බවේ, විඤ්ඤාණකායා: චක්ඛුවිඤ්ඤාණං මනෝවිඤ්ඤාණං, ඉදං වු-වති හික්බවේ, විඤ්ඤාණං, නාමරූපසමුදයා විඤ්ඤාණසමුදයෝ, නාමරූපනිරෝධා විඤ්ඤාණනිරෝධෝ, අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ විඤ්ඤාණනිරෝධගාමිනී පටිපදා, සෙය්‍යථිදං:

සම්මාදිට්ඨී සම්මාසමාධි. යං විඤ්ඤාණං පටි-ච උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං අයං විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදෝ. යං විඤ්ඤාණං අනි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අයං විඤ්ඤාණස්ස ආදීනවෝ. යෝ විඤ්ඤාණස්මිං ඡන්දරාගවිනයෝ ඡන්දරාගප්පහානං ඉදං විඤ්ඤාණස්ස නිස්සරණං.

පින්වත් මහණෙනි, මේ විඤ්ඤාණයක් සය ආකාර යි. ඇසෙහි පහළ වන විඤ්ඤාණය මනසෙහි පහළ වන විඤ්ඤාණය යන හය යි. පින්වත් මහණෙනි, විඤ්ඤාණය කියන්නේ මෙය යි. නාමරූප හට ගැනීමේනුයි විඤ්ඤාණය හට ගන්නේ. නාමරූප නිරුද්ධ වීමේනුයි විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වන්නේ. විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයට ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨී සම්මා සමාධි යන මෙය යි. විඤ්ඤාණය නිසා යම් සැපයක්, සොම්නසක් උපදිනවා නම් අන්ත ඒක තමයි විඤ්ඤාණයෙහි ආශ්වාදය. යම් විඤ්ඤාණයක් අනිත්‍යයි ද, දුක්ඛ යි ද, වෙනස් වන ධර්මතාවයෙන් යුතු ද මේක තමයි විඤ්ඤාණයෙහි ආදීනවය. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයෙහි යම් දුරු කිරීමක් ඇද්ද, ඡන්දරාගයෙහි ප්‍රභාණයක් ඇද්ද මෙය තමයි විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වීම.

යේ හි කේවි භික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඒවං විඤ්ඤාණං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණසමුදයං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණනිරෝධං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණ නිරෝධගාමිනිං පටිපදං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණස්ස ආදීනවං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණස්ස නිස්සරණං අභිඤ්ඤාය විඤ්ඤාණස්ස නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නා, තේ සුපටිපන්නා. යේ සුපටිපන්නා, තේ ඉමස්මිං ධම්මවිනයේ ගාධන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රමණවරුන් වේවා, බ්‍රාහ්මණවරුන් වේවා, යම් කෙනෙක් ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම ගැන අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණයෙහි ආශ්වාදය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණයෙහි ආදීනවය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස්වීම අවබෝධ කර ගෙන ඒ විඤ්ඤාණය පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙනවා නම් අන්ත

ඒ උදවිය තමයි සුපට්ඨපන්න වෙන්නෙ. යම් කෙනෙක් සුපට්ඨපන්න වුණොත් ඒ උදවිය තමයි මේ ධර්ම විනය තුළ පිහිටල ඉන්නෙ.

යේ ව බෝ කේවි හික්බවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඒවං විඤ්ඤාණං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණසමුදයං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණනිරෝධං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණ නිරෝධගාමිනිං පටිපදං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණස්ස ආදීනවං අභිඤ්ඤාය ඒවං විඤ්ඤාණස්ස නිස්සරණං අභිඤ්ඤාය විඤ්ඤාණස්ස නිබ්බිදා විරාගා නිරෝධා අනුපාදා විමුක්තා, තේ සුචිමුක්තා. යේ සුචිමුක්තා, තේ කේවලිනෝ. යේ කේවලිනෝ, වට්ටං තේසං නන්ථි පඤ්ඤාපනායාති. ඒවං බෝ හික්බවේ, හික්බු සත්තට්ඨානකුසලෝ හොති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රමණවරුන් වේවා, බ්‍රාහ්මණවරුන් වේවා, යම් කෙනෙක් ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම ගැන අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීමේ ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණයෙහි ආශ්වාදය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණයෙහි ආදීනවය අවබෝධ කර ගෙන, ඔය ආකාරයට විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස්වීම අවබෝධ කර ගෙන ඒ විඤ්ඤාණය පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ම කළකිරිලා, ඇල්ම දුරු කරලා, තණ්හාව නිරුද්ධ කරලා කිසිවෙකටත් නො බැඳී නිදහස් වුණා නම් අන්න ඒ උදවිය තමයි සුචිමුක්ත (මනාකොට නිදහස්) වෙන්නෙ. යම් කෙනෙක් සුචිමුක්ත වුණොත් ඒ උදවිය තමයි (ධර්ම විනය තුළ) පරිපූර්ණ වෙන්නෙ. යම් කෙනෙක් පරිපූර්ණ වුණොත් අන්න ඒ ක්ෂිණාශ්‍රවයන් හට පැණවීමට සසර ගමනක් නම් නෑ.

කථඤ්ච හික්බවේ, හික්බු තිවිධුපපරික්ඛි හෝති:

පින්වත් මහණෙනි, හික්ඡුච තුන් ආකාරයකින් නුවණින් විමසන කෙනෙක් වෙන්නේ කොහොම ද?

ඉධ හික්බවේ, හික්බු ධාතුසෝ උපපරික්ඛති. ආයතනසෝ උපපරික්ඛති. පටි-වසමුප්පාදසෝ උපපරික්ඛති. ඒවං බෝ හික්බවේ, හික්බු තිවිධුපපරික්ඛි හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙකරුණෙහිලා හික්ෂුව ධාතු ස්වභාව වශයෙන් ද නුවණින් විමසනවා. ආයතන වශයෙන් ද නුවණින් විමසනවා. පටිච්චසමුප්පාද වශයෙන් ද නුවණින් විමසනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහට යි හික්ෂුව තුන් ආකාරයකින් නුවණින් විමසන කෙනෙක් වෙන්නේ.

සත්තට්ඨානකුසලෝ හික්ඛවේ, හික්ඛු තිව්දුපපරික්ඛි ඉමස්මිං ධම්මවිනයේ කේවලී වුසිත්වා උත්තමපුරිසෝති වු-වතීති.

පින්වත් මහණෙනි, සත් තැනක් පිළිබඳව දක්ෂතාවය ඇති, තුන් ආකාරයකින් නුවණින් විමසන්නා වූ හික්ෂුවටයි මේ ධර්ම විනය තුළ පිරිපුන් කෙනෙක් වෙනවා කියල, බ්බසර වාසය සම්පූර්ණ කළ කෙනෙක් වෙනවා කියල, උතුම් පුරුෂයෙක් වෙනවා කියල කියන්නේ.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

සත්තට්ඨාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.1.6

සම්බුද්ධ සුත්තං

සම්බුද්ධත්වය ගැන වදාළ දෙසුම

58. සාවත්ථියං

58. සැවැත් නුවරදී

තථාගතෝ හික්ඛවේ, අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ රූපස්ස නිබ්බිදා විරාගා නිරෝධා අනුපාදාවිමුත්තෝ “සම්මාසම්බුද්ධෝ”ති වු-වති, හික්ඛුපි හික්ඛවේ පඤ්ඤාවිමුත්තෝ රූපස්ස නිබ්බිදා විරාගා නිරෝධා අනුපාදාවිමුත්තෝ “පඤ්ඤාවිමුත්තෝ”ති වු-වති.

පින්වත් මහණෙනි, තථාගත වූ අරහත් වූ සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ රූපය පිළිබඳව කළකිරිලා, එහි ඇල්ම දුරු කරලා, එහි ඇල්ම නිරුද්ධ කරලා, රූපයට නොබැඳී, රූපයෙන් නිදහස් වූන නිසයි “සම්මා සම්බුද්ධ” කියල කියන්නේ. ඒ වගේ ම පින්වත් මහණෙනි, භික්ෂුවත් රූපය පිළිබඳව කළකිරිලා, එහි ඇල්ම දුරු කරලා, එහි ඇල්ම නිරුද්ධ කරලා, රූපයට නොබැඳී, රූපයෙන් නිදහස් වූන නිසා “පඤ්ඤා විමුක්ත” කියල කියනවා.

තථාගතෝ භික්ඛවේ, අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස නිබ්බිදා විරාගා නිරෝධා අනුපාදාවිමුත්තෝ “සම්මාසම්බුද්ධෝ”ති වු-වති, භික්ඛුපි භික්ඛවේ පඤ්ඤා විමුත්තෝ විඤ්ඤාණස්ස නිබ්බිදා විරාගා නිරෝධා අනුපාදාවිමුත්තෝ “පඤ්ඤා විමුත්තෝ”ති වු-වති.

පින්වත් මහණෙනි, තථාගත වූ අරහත් වූ සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය පිළිබඳව කළකිරිලා, එහි ඇල්ම දුරු කරලා, එහි ඇල්ම නිරුද්ධ කරලා, විඤ්ඤාණයට නොබැඳී, විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වූන නිසයි “සම්මා සම්බුද්ධ” කියල කියන්නේ. ඒ වගේ ම පින්වත් මහණෙනි, භික්ෂුවත් විඤ්ඤාණය පිළිබඳව කළකිරිලා, එහි ඇල්ම දුරු කරලා, එහි ඇල්ම නිරුද්ධ කරලා, විඤ්ඤාණයට නොබැඳී, විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වූන නිසා “පඤ්ඤා විමුක්ත” කියල කියනවා.

තත්ථ භික්ඛවේ, කෝ විජේසෝ කෝ අධිප්පායෝ කිං නානාකරණං තථාගතස්ස අරහතෝ සම්මාසම්බුද්ධස්ස පඤ්ඤා විමුත්තේන භික්ඛුනාති?

පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔතූන දී තථාගත අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේත් පඤ්ඤා විමුක්ත භික්ෂුව ගේත් කවර විශේෂත්වයක් ද තියෙන්නේ? කවර අදහසක් ද තියෙන්නේ? කවර විවිධත්වයක් ද තියෙන්නේ?

භගවංමූලකා නෝ භන්නේ, ධම්මා භගවංනෙත්තිකා භගවංපටිසරණා, සාධු වත භන්නේ, භගවත්තඤ්ඤේව පටිභාතු ඒතස්ස භාසිතස්ස අත්ථෝ, භගවතෝ සුත්වා භික්ඛු ධාරෙස්සන්තිති.

ස්වාමීනී, අප ගේ ශ්‍රී සද්ධර්මය වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම මුල් කොට ඇති සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ප්‍රධාන කොට ඇති සේක.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම පිළිසරණ කොට ඇති සේක. ස්වාමීනී, සැබැවින් ම ඔය වදාළ කරුණෙහි අර්ථය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ම වැටහෙන සේක් නම් ඉතා මැනවි. භික්ෂූන් වහන්සේලා මතකයෙහි රඳවා ගන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් අසා ගෙන යි.

තේන හි භික්ඛවේ, සුණාථ, සාධුකං මනසි කරොථ, භාසිස්සාමීති. ඒවං භන්නේති බෝ තේ භික්ඛු භගවතෝ ප-වස්සෝසුං, භගවා ඒතදවෝච:

එසේ වී නම් පින්වත් මහණෙනි, මනාකොට අසන්න. නුවණින් තේරුම් ගන්න. පවසන්නෙමි. එසේය ස්වාමීනී, කියල ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළා.

තථගතෝ භික්ඛවේ, අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ අනුප්පන්නස්ස මග්ගස්ස උප්පාදේනා. අසඤ්ජාතස්ස මග්ගස්ස සඤ්ජනේනා. අනක්ඛාතස්ස මග්ගස්ස අක්ඛාතා. මග්ගඤ්ඤ මග්ගච්ච මග්ගකෝච්චෝ, මග්ගානුගා ච භික්ඛවේ, ඒතරහි සාවකා විහරන්ති, ප-වාසමන්නාගතා.

පින්වත් මහණෙනි, තථාගත වූ අරහත් වූ සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ තමයි නුපන්නා වූ නිවන් මග උපදවන්නේ. හට නො ගත්තා වූ නිවන් මග හට ගත්වන්නේ. (දෙව් මිනිස් මාර බ්‍රහ්ම ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ ආදී කිසිවෙකු විසින්) නො පවසන ලද්දා වූ නිවන් මග පවසන්නේ. නිවන් මග ඉතාමත් හොඳින් දන්නවා. නිවන් මග මැනවින් ම ප්‍රකට කරනවා. නිවන් මග පිළිබඳ ව අතිශයින් ම දක්ෂ යි. පින්වත් මහණෙනි, ඒ නිවන් මග අනුව පසු පස යම්නුයි මෙකල ශ්‍රාවකයන් වාසය කරන්නේ.

අයං බෝ භික්ඛවේ, විස්සෝ අයං අධිප්පායෝ ඉදං නානාකරණං තථාගතස්ස අරහතෝ සම්මාසම්බුද්ධස්ස පඤ්ඤාච්චුත්තේන භික්ඛුනාති.

පින්වත් මහණෙනි, තථාගත අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේත් පඤ්ඤාච්චුත්ත භික්ෂුව ගේත් විශේෂත්වය මේක තමයි. අදහස මේක තමයි. විවිධත්වයත් මේක තමයි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

සම්බුද්ධ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.1.7

පඤ්චවග්ගිය සුත්තං

පස්වග භික්ෂුන්ට අනාත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

59. ඒකං සමයං භගවා බාරාණසියං විහරති ඉසිපතනේ මිගදායේ. තත්‍ර ඛෝ භගවා පඤ්චවග්ගියේ භික්ඛු ආමන්තේසි “භික්ඛවෝ”ති. “හදන්තේ”ති තේ භික්ඛු භගවතෝ ප-වස්සෝස්සං, භගවා ඒතදවෝච:

ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ බරණැස් නුවර සමීපයෙහි ඉසිපතන මිගදාය නම් වූ වනයෙහි සිටියේය. එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පස්වග භික්ෂුන් වහන්සේ අමතා “පින්වත් මහණෙනි” යි කියා වදාළ සේක. “පින්වතුන් වහන්ස” යැයි කියා ඒ භික්ෂුන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ අනාත්ම ලක්ෂණ සූත්‍ර දේශනය වදාළා.

රූපං භික්ඛවේ අනත්තා. රූපං ච හිදං භික්ඛවේ අත්තා ආහවිස්ස, නයිදං රූපං ආබාධාය සංචත්තෙය්‍යා. ලබ්භේථ ච රූපේ, ඒවං මේ රූපං හෝතු, ඒවං මේ රූපං මා අහෝසි”ති, යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවේ රූපං අනත්තා, තස්මා රූපං ආබාධාය සංචත්තති. න ච ලබ්භති රූපේ ඒවං මේ රූපං හෝතු. ඒවං මේ රූපං මා අහෝසි”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය යනු අනාත්ම (නම වසභයෙහි පවත්වාගත නො හැකි) දෙයකි. පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් මේ රූපය වනාහී ආත්මයක් (නම වසභයෙහි පවත්වාගත හැකි දෙයක්) වශයෙන් තිබුණා නම් මේ රූපය ආබාධ පිණිස පවතිනට විදිහක් නෑ. “මාගේ රූපය මෙසේ වේවා! මාගේ රූපය මෙසේ නොවේවා!” කියන කරුණ රූපය තුළ ලැබිය යුතු වෙනවා. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, යම් හෙයකින් රූපය වනාහී අනාත්ම වූ දෙයක් වුණා ද අන්න ඒ නිසා ම යි රූපය ආබාධ පිණිස පවතින්නේ. “මාගේ රූපය මෙසේ වේවා! මාගේ රූපය මෙසේ නොවේවා!” කියන කරුණ රූපය තුළ ලැබිය නො හැකි දෙයකි.

වේදනා භික්ඛවේ අනත්තා සඤ්ඤා භික්ඛවේ අනත්තා සංඛාරා භික්ඛවේ අනත්තා විඤ්ඤාණං භික්ඛවේ

අනන්තා, විඤ්ඤාණඤ්ච හිදං භික්ඛවෙ අත්තා අභවිස්ස. නයිදං විඤ්ඤාණං ආබාධාය සංචත්තෙය්‍ය. ලබ්භේථ ච විඤ්ඤාණේ ඵ්ථං මේ විඤ්ඤාණං හෝතු ඵ්ථම්මේ විඤ්ඤාණං මා අහෝසි”ති. යස්මා ච බෝ භික්ඛවෙ විඤ්ඤාණං අනන්තා, තස්මා විඤ්ඤාණං ආබාධාය සංචත්තති. න ච ලබ්භති විඤ්ඤාණේ ඵ්ථම්මේ විඤ්ඤාණං හෝතු. ඵ්ථම්මේ විඤ්ඤාණං මා අහෝසි”ති.

පින්වත් මහණෙනි, වේදනාව යනු අනාත්ම (තම වසභයෙහි පවත්වාගත නො හැකි) දෙයක් සඤ්ඤාව යනු අනාත්ම (තම වසභයෙහි පවත්වාගත නො හැකි) දෙයක් සංස්කාර යනු අනාත්ම (තම වසභයෙහි පවත්වාගත නො හැකි) දෙයක් පින්වත් මහණෙනි, විඤ්ඤාණය යනු අනාත්ම (තම වසභයෙහි පවත්වාගත නො හැකි) දෙයක්. ඉදින් මේ විඤ්ඤාණය වනාහී ආත්මයක් (තම වසභයෙහි පවත්වාගත හැකි දෙයක්) වශයෙන් තිබුණා නම් මේ විඤ්ඤාණය ආබාධ පිණිස පවතින්ට විදිහක් නෑ. “මාගේ විඤ්ඤාණය මෙසේ වේවා! මාගේ විඤ්ඤාණය මෙසේ නොවේවා!” කියන කරුණ විඤ්ඤාණය තුළ ලැබිය යුතු වෙනවා. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, යම් හෙයකින් විඤ්ඤාණය වනාහී අනාත්ම වූ දෙයක් වුණා ද අන්ත ඒ නිසා ම යි විඤ්ඤාණය ආබාධ පිණිස පවතින්නේ. “මාගේ විඤ්ඤාණය මෙසේ වේවා! මාගේ විඤ්ඤාණය මෙසේ නොවේවා!” කියන කරුණ විඤ්ඤාණය තුළ ලැබිය නො හැකි දෙයක්.

තං කිම්මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං භන්නේ.

පින්වත් මහණෙනි, ඔබ මේ ගැන කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා ති ? දුක්ඛං භන්නේ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තු තං සමානුපස්සිතුං, ඒතං මම ඒසෝ භමස්මි. ඒසෝ මේ අත්තා” ති ? නෝ හේතං භන්නේ.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - උපය වර්ගය

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං හත්තේ.

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා ති? දුක්ඛං හත්තේ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සෑප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තූ තං සමනුපස්සිතුං ඒතං මම ඒසෝහමස්මි ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝ හේතං හත්තේ.

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

තස්මානිහ භික්ඛවේ, යං කිංචි රූපං අතීතානාගත ප-චුප්පන්තං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණීතං වා යං දුරේ සන්තිකේ වා සබ්බං රූපං තේතං මම නේසෝ හමස්මි. න මේ සෝ අත්තාති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

එහෙමනම් පින්වත් මහණෙනි, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ලඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන.

යා කාවි වේදනා යා කාවි සඤ්ඤා යේ කේවි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානගත ප-චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධං වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණීතං වා යං දුරේ සන්නිකේ වා සබ්බං විඤ්ඤාණං නේතං මම නේසෝ හමස්මි න මේ සෝ අත්තාති. ඵ්වමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගෞරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන.

ඵචං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නදති. වේදනායපි නිබ්බින්නදති සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නදති. සංඛාරේසුපි නිබ්බින්නදති. විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නදති. නිබ්බින්නදං විරජ්ජති. විරාගා විමු-චති. විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං හෝති. බිණ්ණා ජාති චූසිතං බ්‍රහ්මවරියං කතං කරණීය නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රූතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නෙ නැතුව යනවා. සිත නො ඇලෙන කොට එයින් සිත නිදහස් වෙනවා. සිත් නිදහස් වෙන කොට ම “නිදහස් වුණා” කියල අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වෙලා ගියා. බඹසරවාස සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

ඉදමවෝව හගවා. අත්තමනා පඤ්ච වග්ගියා හික්ඛු හගවතෝ භාසිතං අභිනන්දුං. ඉමස්මි ච පන වෙය්‍යාකරණස්මිං හඤ්ඤමානෝ පඤ්චවග්ගියානං හික්ඛුනං අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තාති විමු-චිංසු”ති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළා. පස්වග හික්ඛුන් වහන්සේලා අභිග්‍යයින් ම සතුටට පත් වුණා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ මෙම අනාත්ම ලක්ෂණ සූත්‍ර දේශනාව සතුටින් පිළිගත්තා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙම ගාථා රහිත දේශනය වදාරන විට පස්වග හික්ඛුන් වහන්සේලා ගේ සිත් කිසිවකට නො බැඳී ආප්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වෙලා ගියා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පඤ්චවග්ගිය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.1.8

මහාලි සුත්තං

මහාලි ලිච්ඡවී හට වදාළ දෙසුම

60. ඒකං සමයං හගවා වේසාලියං විහරති මහාවතෝ කුටාගාර සාලායං, අථ කෝ මහාලි ලි-ඡවී යේන හගවා තේනුපසංකම් උපසංකමිත්වා හගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි, ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ මහාලි ලි-ඡවී හගවත්තං ඒතදවෝච:

ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ විශාලා මහනුවර මහාවනයෙහි තනවා තිබූ කුටාගාර ශාලාවේ ය. එදා මහාලි ලිච්ඡවී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කළා. එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුන මහාලි ලිච්ඡවී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා.

පුරුණෝ හන්නේ, කස්සපෝ ඒවාමාහ: “නත්ථි හේතු නත්ථි ප-චයෝ

සත්තානං සංකිලේසාය. අහේතු අප්ප-වයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති. නත්ථි හේතු නත්ථි ප-වයෝ සත්තානං විසුද්ධියා. අහේතු අප්ප-වයා සත්තා විසුජ්ඣන්ති”ති. ඉධ භගවා කිමාහාති.

ස්වාමීනී, පූර්ණ කස්සපයා මෙවැනි දෙයක් කියනවා. “සත්වයන් ගේ කිලිටි වීමට හේතුවක් නෑ. උපකාර වන දෙයක් නෑ. හේතූන් රහිතව ම යි, උපකාර රහිතව ම යි සත්වයන් කිලිටි වෙලා යන්නේ. සත්වයන් ගේ පිරිසිදු වීමටත් හේතුවක් නෑ. උපකාර වන දෙයක් නෑ. හේතූන් රහිතව ම යි, උපකාර රහිතව ම යි සත්වයන් පිරිසිදු වෙලා යන්නේ” කියල.

අත්ථි මහාලි හේතු අත්ථි ප-වයෝ සත්තානං සංකිලේසාය. සහේතු සප්ප-වයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති. අත්ථි මහාලි හේතු අත්ථි ප-වයෝ සත්තානං විසුද්ධියා සහේතු සප්ප-වයා සත්තා විසුජ්ඣන්ති”ති.

පින්වත් මහාලි, සත්වයන් ගේ කිලිටි වීමට හේතු තියෙනවා ම යි. උපකාර වන දේවල් තියෙනවා ම යි. හේතූන් සහිතව ම යි, උපකාර සහිතව ම යි සත්වයන් කිලිටි වෙලා යන්නේ. පින්වත් මහාලි, සත්වයන් ගේ පිරිසිදු වීමටත් හේතු තියෙනවා ම යි. උපකාර වන දේවල් තියෙනවා ම යි. හේතූන් සහිතව ම යි, උපකාර සහිතව ම යි සත්වයන් පිරිසිදු වෙලා යන්නේ.

කතමෝ පන භන්නේ, හේතු කතමෝ ප-වයෝ සත්තානං සංකිලේසාය, කථං සහේතු සප්ප-වයා සත්තා සංකිලිස්සන්තිති?

ස්වාමීනී, සත්වයන් ගේ කිලිටි වීමට හේතු මොනවා ද? උපකාර වන දේවල් මොනවා ද? හේතූන් සහිත ව, උපකාර සහිත ව සත්වයන් කිලිටි වෙලා යන්නේ කොහොම ද?

රූපඤ්ච හිදං මහාලි, ඒකන්තදුක්ඛං අභවිස්ස දුක්ඛානුපතිනං දුක්ඛාවක්කන්තං, අනවක්කන්තං සුඛේත, නයිදං සත්තා රූපස්මිං සාරජ්ජෙය්‍යං, යස්මා ච ඛෝ මහාලි, රූපං සුඛං සුඛානුපතිනං සුඛාවක්කන්තං, අනවක්කන්තං දුක්ඛේත, තස්මා සත්තා රූපස්මිං සාරජ්ජන්ති, සාරාගා සංයුජ්ජන්ති, සංයෝගා සංකිලිස්සන්ති. අයම්පි ඛෝ මහාලි හේතු අයං ප-වයෝ සත්තානං සංකිලේසාය, ඒවං සහේතු සප්ප-වයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති.

පින්වත් මහාලි, ඔන්න මේ රූපය, ඒකාන්තයෙන් ම ලබා දෙන්නේ දුක විතරක් ම නම්, වැටිලා තියෙන්නෙන් දුකේ ම නම්, බැසගෙන තියෙන්නෙන් දුකේ ම නම්, සැපයේ බැස ගැනීමක් ඇත්තේම නැත්නම්, මේ සත්වයන් රූපයට ඇලෙන්නේ නම් නෑ. පින්වත් මහාලි, යම් යම් කරුණු නිසා රූපයේ සැප තියෙනවා. සැපයට වැටිලත් තියෙනවා. සැපයේ බැස ගෙනත් තියෙනවා. අන්න ඒ නිසයි සත්වයන් රූපයට ඇලෙන්නේ. ඇළුනහම රූපයත් එක්ක එකතු වෙනවා. එකතු වුණහම තමයි කිලිටි වෙලා යන්නේ. පින්වත් මහාලි, චික තමයි සත්වයන් ගේ කිලිටු වීමට හේතුව. චික තමයි ප්‍රත්‍යය. ඔය විදිහට හේතු සහිතව ම ප්‍රත්‍ය සහිතව ම සත්වයන් කිලිටු වෙනවා.

වේදනා ව හිදං මහාලි, ඒකන්තදුක්ඛා අභවිස්ස දුක්ඛානුපතිතා දුක්ඛාවක්කන්තා, අනවක්කන්තා සුඛෙන, නයිදං සත්තා වේදනාය සාරජ්ජෙය්‍යං, යස්මා ව ඛෝ මහාලි, වේදනා සුඛා සුඛානුපතිතා සුඛාවක්කන්තා, අනවක්කන්තා දුක්ඛෙන, තස්මා සත්තා වේදනාය සාරජ්ජන්ති, සාරාගා සංයුජ්ජන්ති, සංයෝගා සංකිලිස්සන්ති. අයම්පි ඛෝ මහාලි හේතු අයං ප-වයෝ සත්තානං සංකිලේසාය, ඒවම්පි සහේතු සප්ප-වයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති.

පින්වත් මහාලි, ඔන්න මේ විදීම, ඒකාන්තයෙන් ම ලබා දෙන්නේ දුක විතරක් ම නම්, වැටිලා තියෙන්නෙන් දුකේ ම නම්, බැසගෙන තියෙන්නෙන් දුකේ ම නම්, සැපයේ බැස ගැනීමක් ඇත්තේම නැත්නම්, මේ සත්වයන් විදීමට ඇලෙන්නේ නම් නෑ. පින්වත් මහාලි, යම් යම් කරුණු නිසා විදීමෙහි සැප තියෙනවා. සැපයට වැටිලත් තියෙනවා. සැපයේ බැස ගෙනත් තියෙනවා. අන්න ඒ නිසයි සත්වයන් විදීමට ඇලෙන්නේ. ඇළුනහම විදීමත් එක්ක එකතු වෙනවා. එකතු වුණහම තමයි කිලිටි වෙලා යන්නේ. පින්වත් මහාලි, චික තමයි සත්වයන් ගේ කිලිටු වීමට හේතුව. චික තමයි ප්‍රත්‍යය. ඔය විදිහට හේතු සහිතව ම ප්‍රත්‍ය සහිතව ම සත්වයන් කිලිටු වෙනවා.

සඤ්ඤා ව සංඛාරා ව හිදං මහාලි, ඒකන්තදුක්ඛා අභවිස්සිංසු දුක්ඛානුපතිතා දුක්ඛාවක්කන්තා, අනවක්කන්තා සුඛෙන, නයිදං සත්තා සංඛාරේසු සාරජ්ජෙය්‍යං, යස්මා ව ඛෝ මහාලි, සංඛාරා සුඛා සුඛානුපතිතා සුඛාවක්කන්තා, අනවක්කන්තා දුක්ඛෙන, තස්මා සත්තා සංඛාරේසු සාරජ්ජන්ති, සාරාගා සංයුජ්ජන්ති, සඤ්ඤෝගා සංකිලිස්සන්ති. අයම්පි ඛෝ මහාලි හේතු අයං ප-වයෝ සත්තා සංකිලේසාය, ඒවම්පි සහේතු සප්ප-වයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති.

මේ සඤ්ඤාවත් පින්වත් මහාලි, මේ සංස්කාර, ඒකාන්තයෙන් ම ලබා දෙන්නේ දුක් විතරක් ම නම්, වැටිලා තියෙන්නෙන් දුක් ම නම්, බැසගෙන තියෙන්නෙන් දුක් ම නම්, සැපයේ බැස ගැනීමක් ඇත්තේම නැත්නම්, මේ සත්වයන් සංස්කාරවලට ඇලෙන්නේ නම් නෑ. පින්වත් මහාලි, යම් යම් කරුණු නිසා සංස්කාරවල සැප තියෙනවා. සැපයට වැටිලත් තියෙනවා. සැපයේ බැස ගෙනත් තියෙනවා. අන්න ඒ නිසයි සත්වයන් සංස්කාරවලට ඇලෙන්නේ. ඇළහනම සංස්කාරත් එක්ක එකතු වෙනවා. එකතු වුණහම තමයි කිලිටි වෙලා යන්නේ. පින්වත් මහාලි, චික තමයි සත්වයන් ගේ කිලිටු වීමට හේතුව. චික තමයි ප්‍රත්‍යය. ඔය විදිහට හේතු සහිතව ම ප්‍රත්‍ය සහිතව ම සත්වයන් කිලිටු වෙනවා.

විඤ්ඤාණඤ්ච හිදං මහාලි, ඒකන්තදුක්ඛං අභවිස්ස දුක්ඛානුපතිතං දුක්ඛාවක්කන්තං, අනවක්කන්තං සුඛෙන, නයිදං සත්තා විඤ්ඤාණස්මිං සාරජ්ජෙය්‍යං, යස්මා ච ඛෝ මහාලි, විඤ්ඤාණං සුඛං සුඛානුපතිතං සුඛාවක්කන්තං, අනවක්කන්තං දුක්ඛෙන, තස්මා සත්තා විඤ්ඤාණස්මිං සාරජ්ජන්ති, සාරාගා සංයුජ්ජන්ති, සංයෝගා සංකිලිස්සන්ති. අයම්පි ඛෝ මහාලි හේතු අයං ප-චයෝ සත්තානං සංකිලේසාය, ඒවං සහේතු සප්ප-චයා සත්තා සංකිලිස්සන්තිති.

පින්වත් මහාලි, මේ විඤ්ඤාණය, ඒකාන්තයෙන් ම ලබා දෙන්නේ දුක් විතරක් ම නම්, වැටිලා තියෙන්නෙන් දුක් ම නම්, බැසගෙන තියෙන්නෙන් දුක් ම නම්, සැපයේ බැස ගැනීමක් ඇත්තේම නැත්නම්, මේ සත්වයන් විඤ්ඤාණයට ඇලෙන්නේ නම් නෑ. පින්වත් මහාලි, යම් යම් කරුණු නිසා විඤ්ඤාණයෙහි සැප තියෙනවා. සැපයට වැටිලත් තියෙනවා. සැපයේ බැස ගෙනත් තියෙනවා. අන්න ඒ නිසයි සත්වයන් විඤ්ඤාණයට ඇලෙන්නේ. ඇළහනම විඤ්ඤාණයත් එක්ක එකතු වෙනවා. එකතු වුණහම තමයි කිලිටි වෙලා යන්නේ. පින්වත් මහාලි, චික තමයි සත්වයන් ගේ කිලිටු වීමට හේතුව. චික තමයි ප්‍රත්‍යය. ඔය විදිහට හේතු සහිතව ම ප්‍රත්‍ය සහිතව ම සත්වයන් කිලිටු වෙනවා.

කතමෝ පන භන්නේ, හේතු කතමෝ ප-චයෝ සත්තානං විසුද්ධියා, කථං සහේතු සප්ප-චයා සත්තා විසුජ්ඣන්තිති?

එහෙමනම් ස්වාමීනී, සත්වයන් පිරිසිදු වෙන හේතු මොනවා ද? උපකාර වන දේවල් මොනවා ද? හේතූන් සහිත ව, උපකාර සහිත ව සත්වයන් පිරිසිදු වෙන්නෙ කොහොම ද?

රූපඤ්ච හිදං මහාලි, ඒකන්තසුඛං අභවිස්ස සුඛානුපතිනං සුඛාවක්කන්තං, අනවක්කන්තං දුක්ඛෙන, නයිදං සත්තා රූපස්මිං නිබ්බිත්ථෙය්සං, යස්මා ච ඛෝ මහාලි, රූපං දුක්ඛං දුක්ඛානුපතිනං දුක්ඛාවක්කන්තං, අනවක්කන්තං සුඛෙන, තස්මා සත්තා රූපස්මිං නිබ්බිත්ථන්ති, නිබ්බිත්ථං විරජ්ජන්ති විරාගා විසුජ්ඣන්ති. අයම්පි ඛෝ මහාලි හේතු අයං ප-චයෝ සත්තානං විසුද්ධියා, ඒවම්පි සහේතු සප්ප-චයා සත්තා විසුජ්ඣන්ති.

පින්වත් මහාලි, මේ රූපය, ඒකාන්තයෙන් ම ලබා දෙන්නේ සෑප විතරක් ම නම්, වැටිලා තියෙන්නෙත් සෑපයේ ම නම්, බැසගෙන තියෙන්නෙත් සෑපයේ ම නම්, දුක්ඛේ බැස ගැනීමක් ඇත්තේම නැත්නම්, මේ සත්වයන් රූපයට කළකිරෙන්නේ නම් නෑ. පින්වත් මහාලි, යම් යම් කරුණු නිසා රූපයේ දුක්ක තියෙනවා. දුක්කට වැටිලත් තියෙනවා. දුක්ඛේ බැස ගෙනත් තියෙනවා. අන්ත ඒ නිසයි සත්වයන් රූපයට කළකිරෙන්නේ. කළකිරුනහම රූපයට ඇලෙන්නේ නෑ. නො ඇලීම නිසයි පිරිසිදු වෙලා යන්නේ. පින්වත් මහාලි, චික තමයි සත්වයන් ගේ පිරිසිදු වීමට හේතුව. චික තමයි ප්‍රත්‍යය. ඔය විදිහට හේතු සහිතව ම ප්‍රත්‍ය සහිතව ම සත්වයන් පිරිසිදු වෙනවා.

වේදනා ච හිදං මහාලි, ඒකන්තසුඛා අභවිස්ස සඤ්ඤා ච හිදං මහාලි සංඛාරා ච හිදං මහාලි, ඒකන්තසුඛා අභවිස්සිංසු විඤ්ඤාණඤ්ච හිදං මහාලි, ඒකන්තසුඛං අභවිස්ස සුඛානුපතිනං සුඛාවක්කන්තං, අනවක්කන්තං දුක්ඛෙන, නයිදං සත්තා විඤ්ඤාණස්මිං නිබ්බිත්ථෙය්සං, යස්මා ච ඛෝ මහාලි, විඤ්ඤාණං දුක්ඛං දුක්ඛානුපතිනං දුක්ඛාවක්කන්තං, අනවක්කන්තං සුඛෙන, තස්මා සත්තා විඤ්ඤාණස්මිං නිබ්බිත්ථන්ති, නිබ්බිත්ථං විරජ්ජන්ති විරාගා විසුජ්ඣන්ති. අයම්පි ඛෝ මහාලි හේතු අයං ප-චයෝ සත්තානං විසුද්ධියා, ඒවම්පි සහේතු සප්ප-චයා සත්තා විසුජ්ඣන්ති.

පින්වත් මහාලි, මේ වේදනාව ඒකාන්තයෙන් ම ලබා දෙන්නේ සෑප විතරක් ම නම් පින්වත් මහාලි, මේ සඤ්ඤාව පින්වත් මහාලි, මේ සංස්කාර ඒකාන්තයෙන් ම ලබා දෙන්නේ සෑප විතරක් ම නම් පින්වත් මහාලි, මේ විඤ්ඤාණය, ඒකාන්තයෙන් ම ලබා දෙන්නේ සෑප විතරක් ම නම්, වැටිලා තියෙන්නෙත් සෑපයේ ම නම්, බැසගෙන තියෙන්නෙත් සෑපයේ ම නම්, දුක්ඛේ බැස ගැනීමක් ඇත්තේම නැත්නම්, මේ සත්වයන් විඤ්ඤාණයට කළකිරෙන්නේ නම් නෑ. පින්වත් මහාලි,

යම් යම් කරුණු නිසා විඤ්ඤාණයේ දුක නියෙනවා. දුකට වැටිලත් නියෙනවා. දුකේ බැස ගෙනත් නියෙනවා. අන්ත ඒ නිසයි සත්වයන් විඤ්ඤාණයට කළකිරෙන්නේ. කළකිරුනහම විඤ්ඤාණයට ඇලෙන්නේ නෑ. නො ඇලීම නිසයි පිරිසිදු වෙලා යන්නේ. පින්වත් මහාලි, චක තමයි සත්වයන් ගේ පිරිසිදු වීමට හේතුව. චක තමයි ප්‍රත්‍යය. ඔය විදිහට හේතු සහිතව ම ප්‍රත්‍ය සහිතව ම සත්වයන් පිරිසිදු වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මහාලි සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.1.9

ආදිත්ත සුත්ත

ගිනි ඇවිලි තිබීම ගැන වදාළ දෙසුම

61. සාවත්ථියං

61. සැවැත් නුවරදී

රූපං භික්ඛවේ, ආදිත්තං වේදනා ආදිත්තා සඤ්ඤා ආදිත්තා සංඛාරා ආදිත්තා විඤ්ඤාණං ආදිත්තං.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය ගිනි අරගෙන යි නියෙන්නේ. වේදනාව ගිනි අරගෙන යි නියෙන්නේ. සඤ්ඤාව ගිනි අරගෙන යි නියෙන්නේ. සංස්කාර ගිනි අරගෙන යි නියෙන්නේ. විඤ්ඤාණය ගිනි අරගෙන යි නියෙන්නේ.

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නදි. වේදනායපි නිබ්බින්නදි. සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නදි. සංඛාරේසුපි නිබ්බින්නදි. විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නදි. නිබ්බින්නදං විරජ්ජති. විරාගා විමුච්ඡති. විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං හෝති. බිණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණිය නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රැනවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නෙ නැතුව යනවා. සිත නො ඇලෙන කොට එයින් සිත නිදහස් වෙනවා. සිත් නිදහස් වෙන කොට ම “නිදහස් වුණා” කියල අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වෙලා ගියා. බඹසරවාස සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ආදිත්ත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.1.10

නිරුත්තිපථ සුත්තං

චචනවල අරුත් පැවසීමේ මග ගැන වදාළ දෙසුම

62. සාවත්ථියං

62. සැවැත් නුවරදී

තයෝ මේ භික්ඛවේ, නිරුත්තිපථා අධිචචනපථා පඤ්ඤාත්තිපථා අසංකිණ්ණා අසංකිණ්ණ පුබ්බා න සංකියන්ති, න සංකිසිස්සන්ති අප්පති-කුට්ඨා සමණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විඤ්ඤති.

පින්වත් මහණෙනි, චචනවලට තේරුම් දෙන ක්‍රම, ව්‍යවහාර කරණ ක්‍රම, සම්මත කරන ක්‍රම තුනක් තියෙනවා. හැබැයි ඒ ක්‍රම තුන කවුරුවත් බැහැර කරන්නේ නෑ. ඉස්සර වුණත් බැහැර කරලා නෑ. දැන් බැහැර කරලත් නෑ. අනාගතයේ බැහැර කරන්නෙත් නෑ. බුද්ධිමත් ශ්‍රමණබ්‍රාහ්මණයින් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෙත් නෑ.

කතමේ තයෝ:

ඒ තුන මොනවා ද?

යං භික්ඛවේ, රූපං අතීතං නිරුද්ධං විපරිණතං, “අහෝසී”ති තස්ස සංඛා, “අහෝසී”ති තස්ස සමඤ්ඤා, “අහෝසී”ති තස්ස පඤ්ඤත්ති, න තස්ස සංඛා “අත්ථී”ති. න තස්ස සංඛා “භවිස්සති”ති.

පින්වත් මහණෙනි, අතීතයට ගිය, නිරුද්ධ වී ගිය, විපරිණාමයට පත් වී ගිය, යම් රූපයක් ඇද්ද, අන්ත ඒක “වුණා” කියන ගණනට යනවා. ඒකට “වුණා” කියන නම යෙදෙනවා. ඒකට “වුණා” කියන පැණවීම ඇති වෙනවා. ඒක “වෙනවා” කියල ගණන් ගන්නේ නෑ. “වන්නේ ය” කියල ගණන් ගන්නෙත් නෑ.

යා වේදනා අතීතා නිරුද්ධා විපරිණතා, “අහෝසී”ති තස්සා සංඛා, “අහෝසී”ති තස්සා සමඤ්ඤා, “අහෝසී”ති තස්සා පඤ්ඤත්ති, න තස්සා සංඛා “අත්ථී”ති. න තස්සා සංඛා “භවිස්සති”ති.

පින්වත් මහණෙනි, අතීතයට ගිය, නිරුද්ධ වී ගිය, විපරිණාමයට පත් වී ගිය, යම් වේදනාවක් ඇද්ද, අන්ත ඒක “වුණා” කියන ගණනට යනවා. ඒකට “වුණා” කියන නම යෙදෙනවා. ඒකට “වුණා” කියන පැණවීම ඇති වෙනවා. ඒක “වෙනවා” කියල ගණන් ගන්නේ නෑ. “වන්නේ ය” කියල ගණන් ගන්නෙත් නෑ.

යා සඤ්ඤා අතීතා නිරුද්ධා විපරිණතා යේ සංඛාරා අතීතා නිරුද්ධා විපරිණතා, “අහේසුං”ති තේසං සංඛා, “අහේසුං”ති තේසං සමඤ්ඤා, “අහේසුං”ති තේසං පඤ්ඤත්ති, න තේසං සංඛා “අත්ථී”ති. න තේසං සංඛා “භවිස්සන්ති”ති.

පින්වත් මහණෙනි, අතීතයට ගිය, නිරුද්ධ වී ගිය, විපරිණාමයට පත් වී ගිය, යම් සඤ්ඤාවක් ඇද්ද අතීතයට ගිය, නිරුද්ධ වී ගිය, විපරිණාමයට පත් වී ගිය, යම් සංස්කාර ඇද්ද, අන්ත ඒවා “වුණා” කියන ගණනට යනවා. ඒවාට “වුණා” කියන නම යෙදෙනවා. ඒවාට “වුණා” කියන පැණවීම ඇති වෙනවා. ඒවා “වෙනවා” කියල ගණන් ගන්නේ නෑ. “වන්නේ ය” කියල ගණන් ගන්නෙත් නෑ.

යං විඤ්ඤාණං අතීතං නිරුද්ධං විපරිණාමං, “අහෝසී”ති තස්ස සංඛා, “අහෝසී”ති තස්ස සමඤ්ඤා, “අහෝසී”ති තස්ස පඤ්ඤාත්ති, න තස්ස සංඛා “අත්ථි”ති. න තස්ස සංඛා “භවිස්සති”ති.

අතීතයට ගිය, නිරුද්ධ වී ගිය, විපරිණාමයට පත් වී ගිය, යම් විඤ්ඤාණයක් ඇද්ද, අන්ත ඒක “චුණා” කියන ගණනට යනවා. ඒකට “චුණා” කියන නම යෙදෙනවා. ඒකට “චුණා” කියන පැණවීම ඇති වෙනවා. ඒක “වෙනවා” කියල ගණන් ගන්නේ නෑ. “චන්තේය” කියල ගණන් ගන්නෙත් නෑ.

යං භික්ඛවේ, රූපං අජාතං අපාකුභුතං “භවිස්සති”ති තස්ස සංඛා, “භවිස්සති”ති තස්ස සමඤ්ඤා, “භවිස්සති”ති තස්ස පඤ්ඤාත්ති, න තස්ස සංඛා “අත්ථි”ති. න තස්ස සංඛා “අහෝසී”ති. යා වේදනා යා සඤ්ඤා යේ සංඛාරා යං විඤ්ඤාණං අජාතං අපාකුභුතං “භවිස්සති”ති තස්ස සංඛා, “භවිස්සති”ති තස්ස සමඤ්ඤා, “භවිස්සති”ති තස්ස පඤ්ඤාත්ති, න තස්ස සංඛා “අත්ථි”ති. න තස්ස සංඛා “අහෝසී”ති.

පින්වත් මහණෙනි, තවම හට නො ගත්, පහළ නො වූ යම් රූපයක් ඇද්ද, අන්ත ඒක (අනාගතයේ) “චන්තේය” කියන ගණනට යනවා. ඒකට “චන්තේය” කියන නම යෙදෙනවා. ඒකට “චන්තේය” කියන පැණවීම ඇති වෙනවා. ඒක “වෙනවා” කියල ගණන් ගන්නේ නෑ. “චුණා” කියල ගණන් ගන්නෙත් නෑ. තවම හට නො ගත්, පහළ නො වූ යම් විදීමක් ඇද්ද තවම හට නො ගත්, පහළ නො වූ යම් සඤ්ඤාවක් ඇද්ද තවම හට නො ගත්, පහළ නො වූ යම් සංස්කාර ඇද්ද තවම හට නො ගත්, පහළ නො වූ යම් විඤ්ඤාණයක් ඇද්ද, අන්ත ඒක “චන්තේය” කියන ගණනට යනවා. ඒකට “චන්තේය” කියන නම යෙදෙනවා. ඒකට “චන්තේය” කියන පැණවීම ඇති වෙනවා. ඒක “වෙනවා” කියල ගණන් ගන්නේ නෑ. “චුණා” කියල ගණන් ගන්නෙත් නෑ.

යං භික්ඛවේ, රූපං ජාතං පාකුභුතං “අත්ථි”ති තස්ස සංඛා, “අත්ථි”ති තස්ස සමඤ්ඤා, “අත්ථි”ති තස්ස පඤ්ඤාත්ති, න තස්ස සංඛා “අහෝසී”ති න තස්ස සංඛා “භවිස්සති”ති. යා වේදනා යා සඤ්ඤා යේ සංඛාරා යං විඤ්ඤාණං ජාතං පාකුභුතං “අත්ථි”ති තස්ස

සංඛා, “අත්ථි”ති තස්ස සමඤ්ඤා, “අත්ථි”ති තස්ස පඤ්ඤාත්ති, න තස්ස සංඛා “අභෝසි”ති න තස්ස සංඛා “භවිස්සති”ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉපදුන, පහළ වුණ යම් රූපයක් තියෙනවා ද, අන්න ඒක “වෙනවා” කියන ගණනට යනවා. ඒකට “වෙනවා” කියන නම යෙදෙනවා. ඒකට “වෙනවා” කියන පැණවීමත් ඇති වෙනවා. හැබැ යි ඒක “චුණා” කියල ගණන් ගන්නේ නෑ. “වන්නේ ය” කියල ගණන් ගන්නෙත් නෑ. ඉපදුන, පහළ වුණ යම් විදීමක් තියෙනවා ද, ඉපදුන, පහළ වුණ යම් සඤ්ඤාවක් තියෙනවා ද ඉපදුන, පහළ වුණ යම් සංස්කාර තියෙනවා ද, ඉපදුන, පහළ වුණ යම් විඤ්ඤාණයක් තියෙනවා ද, අන්න ඒක “වෙනවා” කියන ගණනට යනවා. ඒකට “වෙනවා” කියන නම යෙදෙනවා. ඒකට “වෙනවා” කියන පැණවීම ඇති වෙනවා. හැබැයි ඒක “චුණා” කියල ගණන් ගන්නේ නෑ. “වන්නේ ය” කියල ගණන් ගන්නෙත් නෑ.

ඉමේ බෝ භික්ඛවේ, තයෝ නිරුත්තිපථා අධිවචනපථා පඤ්ඤාත්තිපථා අසංකිණ්ණා අසංකිණ්ණ පුබ්බා න සංකියන්ති, න සංකියිස්සන්ති අප්පතිකුට්ඨා සමණෙහි බ්‍රාහ්මෙහි විඤ්ඤාහි.

පින්වත් මහණෙනි, මේවා තමයි වචනවලට තේරුම් දෙන ක්‍රම, ව්‍යවහාර කරණ ක්‍රම, සම්මත කරන ක්‍රම තුන. හැබැයි මේ ක්‍රම තුන කවුරුවත් බැහැර කරන්නේ නෑ. ඉස්සර වුණත් බැහැර කරලා නෑ. දැන් බැහැර කරලත් නෑ. අනාගතයේ බැහැර කරන්නෙත් නෑ. බුද්ධිමත් ශ්‍රමණබ්‍රාහ්මණයින් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෙත් නෑ.

යේපි තේ භික්ඛවේ, අහේසුං උක්කලා වස්සහඤ්ඤා, අහේතුකවාදා අකිරියවාදා නත්ථිකවාදා, තේපි මේ තයෝ නිරුත්තිපථෝ අධිවචනපථෝ පඤ්ඤාත්තිපථෝ න ගරහිතබ්බං න පටික්කෝසිතබ්බං මඤ්ඤිංසු. තං කිස්ස හේතු: නිද්දාබ්‍යාරෝසඋපාරම්භහයා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, උක්කලා ජනපදයේ වස්ස, හඤ්ඤ යන හේතුඵල දහම නො පිළිගන්නා අය (අහේතුකවාදීන්), ක්‍රියාවෙහි ඵලය නො පිළිගන්නා අය (අකිරියවාදීන්), මෙලොව පරලොව නො පිළිගන්නා අය (නත්ථිකවාදීන්) පවා මේ වචනවලට තේරුම් දෙන ක්‍රම, ව්‍යවහාර කරණ ක්‍රම, සම්මත කරන

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - උපය වර්ගය

ක්‍රම තුන ගැරහිය යුතුයි කියල හිතුවේ නෑ. ප්‍රතික්ෂේප කළ යුතු යි කියල හිතුවේ නෑ. ඒකට හේතුව මොකක් ද? නින්දා අපහාස උපවාද දොස්පරොස් ලැබෙයි කියන බියට යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නිරුත්තිපථ සූත්‍රය නිමා විය.

උපයවග්ගෝපයමෝ
පළමු උපය වර්ගය යි.

තස්සුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

උපයෝ බීජං උදානං උපාදානපරිවට්ටඤ්ච සත්තට්ඨානං
බුද්ධෝ පඤ්චවග්ගි මහාලි ආදිත්තෝ නිරුත්තිපථෝනවාති.

උපය සූත්‍රය, බීජ සූත්‍රය, උදාන සූත්‍රය, උපාදානපරිවත්ත සූත්‍රය,
සත්තට්ඨාන සූත්‍රය, සම්බුද්ධ සූත්‍රය, පඤ්චවග්ගිය සූත්‍රය, මහාලි සූත්‍රය,
ආදිත්ත සූත්‍රය, නිරුත්තිපථ සූත්‍රය, යන සූත්‍රයන්ගෙන් මෙම වර්ගය
සමන්විත වෙයි.

2. අරහත්තවග්ගෝ

2. අරහත්ත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.2.1

උපපාදිය සුත්තං

බැඳී යෑම ගැන වදාළ දෙසුම

63. සාවත්ථියං

63. සැවැත් නුවර දී

අප බෝ අඤ්ඤාතරෝ භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකම්.
උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි, ඒකමන්තං
නිසීන්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවත්තං ඒතදවෝච:

එකල්හි එක්තරා භික්ඛුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ළඟට පැමිණිනා.
පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කළා. එකත්පස්ව
වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ඛුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට
මෙකරුණ සැළ කළා.

සාධු මේ හත්තේ භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු, යමහං භගවතෝ
ධම්මං සුත්වා ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පභිතත්තෝ
විහරෙය්‍යන්ති.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාහට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය
වදාරණ සේක් නම් මැනවි. එතකොට මට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගෙන් යම්
ධර්මයක් අසා දැන ගෙන හුදෙකලා වෙලා, පිරිසෙන් වෙන් වෙලා, අප්‍රමාදීව,
කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරන්ට පුළුවනි.

උපාදියමානෝ බෝ භික්ඛු, බද්ධෝ මාරස්ස, අනුපාදියමානෝ මුත්තෝ පාපිමනෝ”ති.

පින්වත් භික්ඛුව, බැඳීමක් ඇති කර ගන්නෝතින් බැඳී යන්නේ මාරයාට තමයි. නො බැඳීමක් ඇති කර ගන්නෝතින් නිදහස් වෙන්නේ පව්වු මාරයාගෙනුයි.

අඤ්ඤාතං භගවා, අඤ්ඤාතං සුගතා”ති.

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා. සුගතයන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා.

යථාකථං පන තථං භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස චිත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමිති?

පින්වත් භික්ඛුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් පවසන ලද ධර්මය, ඔබ විසින් විස්තර වශයෙන් අරුත් අවබෝධ කර ගත්තේ කොයි විදිහට ද?

රූපං බෝ භන්තේ, උපාදියමානෝ බද්ධෝ මාරස්ස, අනුපාදියමානෝ මුත්තෝ පාපිමනෝ. වේදනං උපාදියමානෝ බද්ධෝ මාරස්ස, අනුපාදියමානෝ මුත්තෝ පාපිමනෝ. සඤ්ඤං සංඛාරේ උපාදියමානෝ බද්ධෝ මාරස්ස, අනුපාදියමානෝ මුත්තෝ පාපිමනෝ. විඤ්ඤාණං උපාදියමානෝ බද්ධෝ මාරස්ස, අනුපාදියමානෝ මුත්තෝ පාපිමනෝ. ඉමස්ස බ්‍රහ්මං භන්තේ, භගවතා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං චිත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමිති.

ස්වාමීනී, රූපයට බැඳීමක් ඇති කර ගන්නොත් තමයි, මාරයාට බැඳිලා යන්නේ. රූපය කෙරෙහි නො බැඳීමක් ඇති කර ගන්නොත් තමයි, පව්වු මාරයාගෙන් නිදහස් වන්නේ. වේදනාවට බැඳීමක් ඇති කර ගන්නොත් තමයි, මාරයාට බැඳිලා යන්නේ. වේදනාව කෙරෙහි නො බැඳීමක් ඇති කර ගන්නොත් තමයි, පව්වු මාරයාගෙන් නිදහස් වන්නේ. සඤ්ඤාවට සංස්කාරවලට බැඳීමක් ඇති කර ගන්නොත් තමයි, මාරයාට බැඳිලා යන්නේ. සංස්කාර කෙරෙහි නො බැඳීමක් ඇති කර ගන්නොත් තමයි, පව්වු මාරයාගෙන් නිදහස් වන්නේ. විඤ්ඤාණයට බැඳීමක් ඇති කර ගන්නොත් තමයි, මාරයාට බැඳිලා යන්නේ. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි නො බැඳීමක් ඇති කර ගන්නොත් තමයි, පව්වු මාරයාගෙන් නිදහස් වන්නේ. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ

විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් වදාරණ ලද්දා වූ ධර්මය, මං ඔන්න ඔය ආකාරයට යි විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත්තේ.

සාධු සාධු භික්ඛු, සාධු බෝ ත්වං භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසි. රූපං බෝ භික්ඛු, උපාදියමානෝ බද්ධෝ මාරස්ස, අනුපාදියමානෝ මුත්තෝ පාපිමනෝ. වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං උපාදියමානෝ බද්ධෝ මාරස්ස, අනුපාදියමානෝ මුත්තෝ පාපිමනෝ. ඉමස්ස බෝ භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං විත්ථාරේන අත්ථෝ දට්ඨබ්බෝති.

ඉතා හොඳයි, පින්වත් භික්ෂුව, ඉතා හොඳයි. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් පවසන ලද ධර්මය ඔබ විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත් අයුරු ඉතාමත් යහපත් ය. පින්වත් භික්ෂුව, රූපයට බැඳීමක් ඇති කර ගත්තොත් තමයි, මාරයාට බැඳිලා යන්නේ. රූපය කෙරෙහි නො බැඳීමක් ඇති කර ගත්තොත් තමයි, පවිටු මාරයාගෙන් නිදහස් වන්නේ. වේදනාවට සඤ්ඤාවට සංස්කාරවලට විඤ්ඤාණයට බැඳීමක් ඇති කර ගත්තොත් තමයි, මාරයාට බැඳිලා යන්නේ. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි නො බැඳීමක් ඇති කර ගත්තොත් තමයි, පවිටු මාරයාගෙන් නිදහස් වන්නේ. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් වදාරණ ලද්දා වූ ධර්මය, ඔබ ඔන්න විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත යුත්තේ ඔය විදිහට තමයි.

අථ බෝ සෝ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමී. අථ බෝ සෝ භික්ඛු ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිත්තන්තෝ විහරන්තෝ න චිරස්සේව යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මද්දේව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති, තදනුත්තරං බ්‍රහ්මවරියපරියෝසානං දිට්ඨේව ධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා සංඝිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසි, බිණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති අබ්භඤ්ඤාසි, අඤ්ඤතරෝ ව පන සෝ භික්ඛු අරහතං අහෝසිති.

එතකොට ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ධර්මාවවාදය සතුටින් පිළි අරගත්තා. සතුටින් අනුමෝදන් වුණා. ආසනයෙන් නැගිටලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කළා. පැදකුණු කරලා පිටත් වෙලා ගියා. ඉතින් ඒ භික්ෂුව හුදෙකලා වුණා. පිරිසෙන් වෙන් වුණා. අප්‍රමාදී වුණා. කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු වුණා. දහමට දිවි පුදා ධර්මයේ

හැසිරෙන කොට යම් කුල පුත්‍රයෙක් යම් කිසි බලාපොරොත්තුවකින් ගිහි ජීවිතය අත් හැරලා බුදු සසුනේ පැවිදි වුණා ද, අන්න ඒ උත්තරීතර බඹසර පූර්ණත්වය වන අමා නිවන මේ ජීවිතයෙහි දී ම විශේෂ ඤාණයකින් යුතුව අවබෝධ කරගෙන පැමිණ වාසය කළා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙමත් නම් වෙන උපතක් නැතැ”යි අවබෝධ වුණා. ඒ හික්ෂුව එක්තරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු !සාදු !!සාදු !!!

උපාදිය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.2.2

මඤ්ඤමාන සුත්තං

මමත්ථයෙන් සිතීම ගැන වදාළ දෙසුම

64. සාවත්ථියං

64. සැවැත් නුවරදී

අප බෝ අඤ්ඤතරෝ හික්බු යේන භගවා තේනුපසංකම්
භගවත්තං ඒතදවෝච: සාධු මේ භන්තේ භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු
..... පහිතත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

එකල්හී එක්තරා හික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණුනා
..... භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා. ස්වාමීනී,
භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම්
මැනැව් දහමට දිවි පුදා මාක් දහම තුළ හැසිරෙන්නම්.

මඤ්ඤමානෝ බෝ හික්බු, බද්ධෝ මාරස්ස, අමඤ්ඤමානෝ මුත්තෝ
පාපිමනෝ”ති.

පින්වත් හික්ෂුව, මමත්වයෙන් සිතන්ට ගියොත් බැඳී යන්නේ මාරයාට තමයි. මමත්වයෙන් තොරව සිතන්ට ගියොත් නිදහස් වෙන්නේත් පව්වු මාරයාගෙන් ම යි.

අඤ්ඤාතං භගවා, අඤ්ඤාතං සුගතා”ති. යථාකථං පන ත්වං භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස චිත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසිති?

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා. සුගතයන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා. පින්වත් හික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් පවසන ලද ධර්මය, ඔබ විසින් විස්තර වශයෙන් අරුත් අවබෝධ කර ගත්තේ කොයි විදිහට ද?

රූපං බෝ භන්නේ, මඤ්ඤමානෝ බද්ධෝ මාරස්ස, අමඤ්ඤමානෝ මුත්තෝ පාපිමනෝ. වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං මඤ්ඤමානෝ බද්ධෝ මාරස්ස, අමඤ්ඤමානෝ මුත්තෝ පාපිමනෝ. ඉමස්ස බ්වාහං භන්නේ, භගවතා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං චිත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමිති.

ස්වාමීනී, රූපය ගැන මමත්වයෙන් සිතුවොත් තමයි, මාරයාට බැඳිලා යන්නේ. රූපය කෙරෙහි මමත්වයෙන් තොරව සිතුවොත් තමයි, පව්වු මාරයාගෙන් නිදහස් වන්නේ. වේදනාවට සඤ්ඤාවට සංස්කාරවලට විඤ්ඤාණය ගැන මමත්වයෙන් සිතුවොත් තමයි, මාරයාට බැඳිලා යන්නේ. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි මමත්වයෙන් තොරව සිතුවොත් තමයි, පව්වු මාරයාගෙන් නිදහස් වන්නේ. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් වදාරණ ලද්දා වූ ධර්මය, මං ඔන්න ඔය ආකාරයට යි විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත්තේ.

සාධු සාධු භික්ඛු, සාධු බෝ ත්වං භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස චිත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසි. රූපං බෝ භික්ඛු, මඤ්ඤමානෝ බද්ධෝ මාරස්ස, අමඤ්ඤමානෝ මුත්තෝ පාපිමනෝ. වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං මඤ්ඤමානෝ බද්ධෝ මාරස්ස, අමඤ්ඤමානෝ මුත්තෝ පාපිමනෝ. ඉමස්ස බෝ භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං චිත්ථාරේන අත්ථෝ දට්ඨබ්බොති.

ඉතා හොඳයි, පින්වත් භික්ෂුව, ඉතා හොඳයි. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් පවසන ලද ධර්මය ඔබ විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත් අයුරු ඉතාමත් යහපත් ය. පින්වත් භික්ෂුව, රූපය ගැන මමත්වයෙන් සිතුවොත් තමයි, මාරයාට බැඳිලා යන්නේ. රූපය කෙරෙහි මමත්වයෙන් තොරව සිතුවොත් තමයි, පට්ඨ මාරයාගෙන් නිදහස් වන්නේ. වේදනාවට සඤ්ඤාවට සංස්කාරවලට විඤ්ඤාණය ගැන මමත්වයෙන් සිතුවොත් තමයි, මාරයාට බැඳිලා යන්නේ. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි මමත්වයෙන් තොරව සිතුවොත් තමයි, පට්ඨ මාරයාගෙන් නිදහස් වන්නේ. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් වදාරණ ලද්දා වූ ධර්මය, ඔබ ඔන්ත විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත යුත්තේ ඔය විදිහට තමයි.

අප බෝ සෝ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා
භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. අප බෝ සෝ භික්ඛු
ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අඤ්ඤතරෝ ව පන සෝ භික්ඛු අරහතං
අහෝසිති.

එතකොට ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ධර්මාවවාදය සතුටින් පිළි අරගත්තා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කළා. පැදකුණු කරලා පිටත් වෙලා ගියා. ඉතින් ඒ භික්ෂුව හුදෙකලා වුණා. පිරිසෙන් වෙන් වුණා ඒ භික්ෂුව එක්තරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මඤ්ඤමාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.2.3

අභිනන්දන සුත්තං

සතුටින් පිළිගැනීම ගැන වදාළ දෙසුම

65. සාවත්ථියං

65. සැවැත් නුවර දී

අථ ඛෝ අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකම්.
උපසංකම්ත්වා එකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං
එතදවෝච: සාධු මේ භන්තේ භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු
..... පහිත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

එකල්හී එක්තරා භික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණුනා
..... එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට
මෙකරුණ සැල කළා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී
සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනවි දහමට දිවි පුදා
මාත් දහම තුළ හැසිරෙන්නම්.

අභිනන්දමානෝ ඛෝ භික්ඛු, බද්ධෝ මාරස්ස, අනභිනන්දමානෝ
මුත්තෝ පාපිමනෝ”ති.

පින්වත් භික්ෂුව, සතුටින් පිළිගන්ට ගියොත් බැඳී යන්නේ මාරයාට
තමයි. සතුටින් නො පිළිගෙන සිටියොත් නිදහස් වෙන්නෙත් පවිටු
මාරයාගෙන් ම තමයි.

අඤ්ඤාතං භගවා, අඤ්ඤාතං සුගතා”ති. යථාකථං පන ත්වං භික්ඛු,
මයා සංඛිත්තේන භාසිත්තස්ස විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසීති?

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා. සුගතයන් වහන්ස, මට
අවබෝධ වුණා. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් පවසන ලද
ධර්මය, ඔබ විසින් විස්තර වශයෙන් අරුත් අවබෝධ කර ගත්තේ කොයි
විදිහට ද?

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - අරහත්ත වර්ගය

රූපං බෝ භන්තේ, අභිනන්දමානෝ බද්ධෝ මාරස්ස, අනභිනන්දමානෝ මුත්තෝ පාපිමනෝ. වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං අභිනන්දමානෝ බද්ධෝ මාරස්ස, අනභිනන්දමානෝ මුත්තෝ පාපිමනෝ. ඉමස්ස බ්වභං භන්තේ, භගවතා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමිති.

ස්වාමීනී, රූපය සතුවත් පිළිගත්තොත් තමයි, මාරයාට බැඳිලා යන්නේ. රූප සතුවත් පිළි නො ගෙන සිටියොත් තමයි, පව්වු මාරයාගෙන් නිදහස් වන්නේ. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය සතුවත් පිළිගත්තොත් තමයි, මාරයාට බැඳිලා යන්නේ. විඤ්ඤාණය සතුවත් පිළි නො ගෙන සිටියොත් තමයි, පව්වු මාරයාගෙන් නිදහස් වන්නේ. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් වදාරණ ලද්දා වූ ධර්මය, මං ඔන්න ඔය ආකාරයට යි විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත්තේ.

සාධු සාධු භික්ඛු, සාධු බෝ ත්වං භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමි. රූපං බෝ භික්ඛු, අභිනන්දමානෝ බද්ධෝ මාරස්ස, අනභිනන්දමානෝ මුත්තෝ පාපිමනෝ. වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං අභිනන්දමානෝ බද්ධෝ මාරස්ස, අනභිනන්දමානෝ මුත්තෝ පාපිමනෝ. ඉමස්ස බෝ භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං විත්ථාරේන අත්ථෝ දට්ඨබ්බෝති.

ඉතා හොඳයි, පින්වත් භික්ෂුව, ඉතා හොඳයි. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් පවසන ලද ධර්මය ඔබ විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත් අයුරු ඉතාමත් යහපත් ය. පින්වත් භික්ෂුව, රූපය සතුවත් පිළිගත්තොත් තමයි, මාරයාට බැඳිලා යන්නේ. රූප සතුවත් පිළි නො ගෙන සිටියොත් තමයි, පව්වු මාරයාගෙන් නිදහස් වන්නේ. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය සතුවත් පිළිගත්තොත් තමයි, මාරයාට බැඳිලා යන්නේ. විඤ්ඤාණය සතුවත් පිළි නො ගෙන සිටියොත් තමයි, පව්වු මාරයාගෙන් නිදහස් වන්නේ. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් වදාරණ ලද්දා වූ ධර්මය, ඔබ ඔන්න විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත යුත්තේ ඔය විදිහට තමයි.

අථ බෝ සෝ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. අථ බෝ සෝ භික්ඛු

ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අඤ්ඤතරෝ ව පන සෝ භික්ඛු අරහතං අහෝසීති.

එතකොට ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ධර්මාවවාදය සතුටින් පිළි අරගත්තා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කළා. පැදකුණු කරලා පිටත් වෙලා ගියා. ඉතින් ඒ භික්ෂුව හුදෙකලා වුණා. පිරිසෙන් වෙන් වුණා ඒ භික්ෂුව එක්තරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අභිනන්දන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.2.4

අනි-ව සුත්තං

අනිත්‍ය ගැන වදාළ දෙසුම

66. සාවත්ථියං

66. සැවැත් නුවර දී

අට බෝ අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු භගවත්තං ඒතදවෝච:
සාධු මේ භත්තේ භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු, යමහං භගවතෝ ධම්මං
සුත්වා ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිත්තේනෝ විහරෙය්‍යන්ති.

එකල්හී එක්තරා භික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා. ස්වාමීනී භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට සංක්ෂේප වශයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක නම් ඉතා මැනැවි. එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රී සද්ධර්මය අසා ගෙන හුදෙකලා වෙලා, පිරිසෙන් වෙන් වෙලා, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු වෙලා, ධර්මයට දිවි පූදා මට මේ දහම් මාවතේ හැසිරෙන්නට පුළුවනි.

යං බෝ භික්ඛු, අනි-වං තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝති.

පින්වත් භික්ෂුව, යමක් අනිත්‍ය නම් ඒ අනිත්‍ය දේ පිළිබඳ ව ඔබ තුළ ඇති කැමැත්ත ප්‍රභාණය කළ යුතු යි.

අඤ්ඤාතං භගවා, අඤ්ඤාතං සුගතා”ති. යථාකථං පන ත්වං භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස චිත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසීති?

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා. සුගතයන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් පවසන ලද ධර්මය, ඔබ විසින් විස්තර වශයෙන් අරුත් අවබෝධ කර ගත්තේ කොයි විදිහට ද?

රූපං බෝ භන්තේ, අනි-වං තත්‍ර මේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. වේදනා අනි-වා සඤ්ඤා අනි-වා සංඛාරා අනි-වා විඤ්ඤාණං අනි-වං තත්‍ර මේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. ඉමස්ස ඛවාහං භන්තේ, භගවතා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං චිත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමීති.

ස්වාමීනී, රූපය තමයි අනිත්‍ය දෙය. රූපය කෙරෙහි ඇති මගේ කැමැත්තයි දුරු කර ගත යුත්තේ. වේදනාව තමයි අනිත්‍ය දෙය සඤ්ඤාව තමයි අනිත්‍ය දෙය සංස්කාර තමයි අනිත්‍ය දෙය විඤ්ඤාණය තමයි අනිත්‍ය දෙය. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇති මගේ කැමැත්තයි දුරු කර ගත යුත්තේ. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් වදාරණ ලද්දා වූ ධර්මය, මං ඔන්න ඔය ආකාරයට යි විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත්තේ.

සාධු සාධු භික්ඛු, සාධු බෝ ත්වං භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස චිත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසී. රූපං බෝ භික්ඛු, අනි-වං තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. වේදනා අනි-වා සඤ්ඤා අනි-වා සංඛාරා අනි-වා විඤ්ඤාණං අනි-වං තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. ඉමස්ස බෝ භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං චිත්ථාරේන අත්ථෝ දට්ඨබ්බෝති.

ඉතා හොඳයි, පින්වත් භික්ෂුව, ඉතා හොඳයි. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් පවසන ලද ධර්මය ඔබ විස්තර වශයෙන්

අර්ථාවබෝධ කර ගත් අයුරු ඉතාමත් යහපත් ය. පින්වත් භික්ෂුව, රූපය තමයි අනිත්‍ය දෙය. රූපය කෙරෙහි ඇති ඔබේ කැමැත්තයි දුරු කර ගත යුත්තේ. වේදනාව තමයි අනිත්‍ය දෙය සඤ්ඤාව තමයි අනිත්‍ය දෙය සංස්කාර තමයි අනිත්‍ය දෙය විඤ්ඤාණය තමයි අනිත්‍ය දෙය. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇති ඔබේ කැමැත්තයි දුරු කර ගත යුත්තේ. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් වදාරණ ලද්දා වූ ධර්මය, ඔබ ඔන්න විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත යුත්තේ ඔය විදිහට තමයි.

අප බෝ සෝ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අඤ්ඤතරෝ ව පන සෝ භික්ඛු අරහතං අභෝසීති.

එතකොට ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ධර්මාවවාදය සතුටින් පිළි අරගන්නා ඒ භික්ෂුව එක්තරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනිච්ච සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.2.5

දුක්ඛ සූත්තං

දුක ගැන වදාළ දෙසුම

67. සාවත්ථියං

67. සැවැත් නුවරදී

අප බෝ අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: සාධු මේ හන්තේ භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු පභිතත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

එකල්හි එක්තරා භික්ෂුවක් එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනවි දහමට දිවි පුදා මාත් දහම තුළ හැසිරෙන්නම්.

යං බෝ භික්ඛු, දුක්ඛං තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝති.

පින්වත් භික්ෂුව, යමක් දුක නම් ඒ දුක් දේ පිළිබඳ ව ඔබ තුළ ඇති කැමැත්ත ප්‍රභාණය කළ යුතු යි.

අඤ්ඤාතං භගවා, අඤ්ඤාතං සුගතා”ති. යථාකථං පන ත්වං භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසීති?

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා. සුගතයන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් පවසන ලද ධර්මය, ඔබ විසින් විස්තර වශයෙන් අරුත් අවබෝධ කර ගත්තේ කොයි විදිහට ද?

රූපං බෝ භන්තේ, දුක්ඛං තත්‍ර මේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ. වේදනා දුක්ඛා සඤ්ඤා දුක්ඛා සංඛාරා දුක්ඛා විඤ්ඤාණං දුක්ඛං තත්‍ර මේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ. ඉමස්ස බ්වාහං භන්තේ, භගවතා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒථං විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමිති.

ස්වාමීනී, රූපය තමයි දුක් දෙය. රූපය කෙරෙහි ඇති මගේ කැමැත්ත යි දුරු කර ගත යුත්තේ. වේදනාව තමයි දුක් දෙය සඤ්ඤාව තමයි දුක් දෙය සංස්කාර තමයි දුක් දෙය විඤ්ඤාණය තමයි දුක් දෙය. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇති මගේ කැමැත්ත යි දුරු කර ගත යුත්තේ. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් වදාරණ ලද්දා වූ ධර්මය, මං ඔන්න ඔය ආකාරයට යි විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත්තේ.

සාධු සාධු භික්ඛු, සාධු බෝ ත්වං භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසි. රූපං බෝ භික්ඛු, දුක්ඛං තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ. වේදනා දුක්ඛා සඤ්ඤා දුක්ඛා සංඛාරා

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - අරහත්ත වර්ගය

දුක්ඛා විඤ්ඤාණං දුක්ඛං තත්ත තේ ඡන්දෝ පහානඛිබෝ.
ඉමස්ස ඛෝ භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං විත්ථාරේන අත්ථෝ
දට්ඨඛිබෝති.

ඉතා හොඳයි, පින්වත් භික්ෂුව, ඉතා හොඳයි. පින්වත් භික්ෂුව, මා
විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් පවසන ලද ධර්මය ඔබ විස්තර වශයෙන්
අර්ථාවබෝධ කර ගත් අයුරු ඉතාමත් යහපත් ය. පින්වත් භික්ෂුව, රූපය
තමයි දුක් දෙය. රූපය කෙරෙහි ඇති ඔබේ කැමැත්ත යි දුරු කර ගත යුත්තේ.
වේදනාව තමයි දුක් දෙය සඤ්ඤාව තමයි දුක් දෙය
..... සංස්කාර තමයි දුක් දෙය විඤ්ඤාණය තමයි
දුක් දෙය. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇති ඔබේ කැමැත්ත යි දුරු කර ගත යුත්තේ.
පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් වදාරණ ලද්දා වූ ධර්මය,
ඔබ ඔන්ත විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත යුත්තේ ඔය විදිහට තමයි.

අප ඛෝ සෝ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා
අඤ්ඤතරෝ ව පන සෝ භික්ඛු අරහතං අහෝසීති.

එතකොට ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද
ධර්මාවවාදය සතුටින් පිළි අරගත්තා ඒ භික්ෂුව එක්තරා
රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

දුක්ඛ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවතු අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.2.6

අනන්ත සුත්තං

අනාත්ම දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

68. සාවත්ථියං

68. සැවැත් නුවරදී

අප බෝ අඤ්ඤාතරෝ හික්බු එකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ හික්බු භගවන්තං එතදවෝච: සාධු මේ භන්තේ භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු පහිතත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

එකල්හී එක්තරා හික්බුවක් එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ හික්බුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනවි දහමට දිවි පුදා මාත් දහම තුළ හැසිරෙන්නම්.

යෝ බෝ හික්බු, අනන්තා තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝති.

පින්වත් හික්බුව, යමක් අනාත්ම නම් ඒ අනාත්ම දේ පිළිබඳ ව ඔබ තුළ ඇති කැමැත්ත ප්‍රභාණය කළ යුතු යි.

අඤ්ඤාතං භගවා, අඤ්ඤාතං සුගතා”ති. යථාකථං පන ත්ථං හික්බු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසීති?

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා. සුගතයන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා. පින්වත් හික්බුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් පවසන ලද ධර්මය, ඔබ විසින් විස්තර වශයෙන් අරුත් අවබෝධ කර ගත්තේ කොයි විදිහට ද?

රූපං බෝ භන්තේ, අනන්තා තත්‍ර මේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ. වේදනා අනන්තා සඤ්ඤා අනන්තා සංඛාරා අනන්තා විඤ්ඤාණං අනන්තා තත්‍ර මේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ. ඉමස්ස බෝහං භන්තේ, භගවතා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒථං විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමීති.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - අරහත්ත වර්ගය

ස්වාමීනී, රූපය තමයි අනාත්ම දෙය. රූපය කෙරෙහි ඇති මගේ කැමැත්තයි දුරු කර ගත යුත්තේ. වේදනාව තමයි අනාත්ම දෙය සඤ්ඤාව තමයි අනාත්ම දෙය සංස්කාර තමයි අනාත්ම දෙය විඤ්ඤාණය තමයි අනාත්ම දෙය. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇති මගේ කැමැත්තයි දුරු කර ගත යුත්තේ. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් වදාරණ ලද්දා වූ ධර්මය, මං ඔන්න ඔය ආකාරයට යි විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත්තේ.

සාධු සාධු භික්ඛු, සාධු බෝ ත්වං භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසි. රූපං බෝ භික්ඛු, අනත්තා තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං අනත්තා තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. ඉමස්ස බෝ භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං විත්ථාරේන අත්ථෝ දට්ඨබ්බෝති.

ඉතා හොඳයි, පින්වත් භික්ෂුව, ඉතා හොඳයි. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් පවසන ලද ධර්මය ඔබ විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත් අයුරු ඉතාමත් යහපත් ය. පින්වත් භික්ෂුව, රූපය තමයි අනාත්ම දෙය. රූපය කෙරෙහි ඇති ඔබේ කැමැත්තයි දුරු කර ගත යුත්තේ. වේදනාව තමයි අනාත්ම දෙය සඤ්ඤාව තමයි අනාත්ම දෙය සංස්කාර තමයි අනාත්ම දෙය විඤ්ඤාණය තමයි අනාත්ම දෙය. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇති ඔබේ කැමැත්තයි දුරු කර ගත යුත්තේ. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් වදාරණ ලද්දා වූ ධර්මය, ඔබ ඔන්න විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත යුත්තේ ඔය විදිහට තමයි.

අථ බෝ සෝ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අඤ්ඤතරෝ ව පන සෝ භික්ඛු අරහතං අහෝසිති.

එතකොට ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ධර්මාවවාදය සතුටින් පිළි අරගත්තා ඒ භික්ෂුව එක්තරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

අනත්ත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.2.7

අනත්තනිය සුත්තං

අනාත්මයට අයිති දේ ගැන වදාළ දෙසුම

69. සාවත්ථියං

69. සැවැත් නුවර දී

අප බෝ අඤ්ඤාතරෝ හික්බු එකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ හික්බු භගවන්තං එතදවෝච: සාධු මේ භන්තේ භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු පහිතත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

එකල්හී එක්තරා හික්බුවක් එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ හික්බුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනවි දහමට දිවි පුදා මාත් දහම තුළ හැසිරෙන්නම්.

යං බෝ හික්බු, අනත්තනියං තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝති.

පින්වත් හික්බුව, යමක් අනාත්ම වූ දෙයට අයත් නම් ඒ අනාත්ම වූ දෙයට අයත් දේ පිළිබඳ ව ඔබ තුළ ඇති කැමැත්ත ප්‍රභාණය කළ යුතු යි.

අඤ්ඤාතං භගවා, අඤ්ඤාතං සුගතා”ති. යථාකථං පන ත්වං හික්බු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසීති?

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා. සුගතයන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා. පින්වත් හික්බුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් පවසන ලද ධර්මය, ඔබ විසින් විස්තර වශයෙන් අරුත් අවබෝධ කර ගත්තේ කොයි විදිහට ද?

රූපං බෝ භන්තේ, අනත්තනියං තත්‍ර මේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. වේදනා අනත්තනියා තත්‍ර මේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ සඤ්ඤා අනත්තනියා සංඛාරා අනත්තනියා තත්‍ර මේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ විඤ්ඤාණං

අනත්තනියං තත්‍ර මේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ. ඉමස්ස බෝහං හන්තේ, හගචතා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමිති.

ස්වාමීනී, රූපය අනාත්ම වූ දෙයට අයිති දෙයක්. රූපය කෙරෙහි ඇති මගේ කැමැත්තයි දුරු කර ගත යුත්තේ. වේදනාව අනාත්ම වූ දෙයට අයිති දෙයක් සඤ්ඤාව අනාත්ම වූ දෙයට අයිති දෙයක් සංස්කාර අනාත්ම වූ දෙයට අයිති දෙයක් විඤ්ඤාණය අනාත්ම වූ දෙයට අයිති දෙයක්. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇති මගේ කැමැත්තයි දුරු කර ගත යුත්තේ. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් වදාරණ ලද්දා වූ ධර්මය, මං ඔන්න ඔය ආකාරයට යි විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත්තේ.

සාධු සාධු භික්ඛු, සාධු බෝ ත්වං භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසි. රූපං බෝ භික්ඛු, අනත්තනියං තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ. වේදනා අනත්තනියා සඤ්ඤා අනත්තනියා සංඛාරා අනත්තනියා විඤ්ඤාණං අනත්තනියං තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ. ඉමස්ස බෝ භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං විත්ථාරේන අත්ථෝ දට්ඨබ්බෝති.

ඉතා හොඳයි, පින්වත් භික්ෂුව, ඉතා හොඳයි. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් පවසන ලද ධර්මය ඔබ විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත් අයුරු ඉතාමත් යහපත් ය. පින්වත් භික්ෂුව, රූපය අනාත්ම වූ දෙයට අයිති දෙයක්. රූපය කෙරෙහි ඇති ඔබේ කැමැත්තයි දුරු කර ගත යුත්තේ. වේදනාව අනාත්ම වූ දෙයට අයිති දෙයක් සඤ්ඤාව අනාත්ම වූ දෙයට අයිති දෙයක් සංස්කාර අනාත්ම වූ දෙයට අයිති දෙයක් විඤ්ඤාණය අනාත්ම වූ දෙයට අයිති දෙයක්. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇති ඔබේ කැමැත්තයි දුරු කර ගත යුත්තේ. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් වදාරණ ලද්දා වූ ධර්මය, ඔබ ඔන්න විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත යුත්තේ ඔය විදිහට තමයි.

අථ බෝ සෝ භික්ඛු හගචතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අඤ්ඤතරෝ ව පන සෝ භික්ඛු අරහතං අහෝසීති.

එතකොට ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද

ධර්මාවවාදය සතුටින් පිළි අරගන්නා ඒ හික්ෂුව එක්තරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනන්තනිය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.2.8

රජනීය සූත්තං

කෙලෙස් හට ගන්නා දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

70. සාවත්ථියං

70. සැවැත් නුවර දී

අප බෝ අඤ්ඤාතරෝ හික්බු ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ හික්බු හඟවන්නං ඒතදවෝච: සාධු මේ හන්තේ හඟවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු, යමහං හඟවතෝ ධම්මං සුත්වා ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආතාපී පහිත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

එකල්හී එක්තරා හික්ෂුවක් එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ හික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාහට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනැවි. එකකොට මට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගෙන් යම් ධර්මයක් අසා දැන ගෙන හුදෙකළා වෙලා, පිරිසෙන් වෙන් වෙලා, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරන්ට පුළුවනි.

යං බෝ හික්බු, රජනීයසණ්ඨිතං තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතබ්බෝති.

පින්වත් හික්ෂුව, යමක් කෙලෙස් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් පිහිටලා තියෙනවා නම් ඒ කෙලෙස් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් පිහිටි දේ පිළිබඳ ව ඔබ තුළ ඇති කැමැත්ත ප්‍රභාණය කළ යුතු යි.

අඤ්ඤානං හගවා, අඤ්ඤානං සුගතා”ති. යථාකථං පන ත්වං භික්ඛු,
මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසීති?

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මට අවබෝධ වුණා. සුගතයන් වහන්ස, මට
අවබෝධ වුණා. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් පවසන ලද
ධර්මය, ඔබ විසින් විස්තර වශයෙන් අරුත් අවබෝධ කර ගත්තේ කොයි
විදිහට ද?

රූපං බෝ හන්නේ, රජනීයසණ්ඨිතං තත්‍ර මේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ.
වේදනා රජනීයසණ්ඨිතා තත්‍ර මේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ සඤ්ඤා
..... සංඛාරා විඤ්ඤාණං රජනීයසණ්ඨිතං තත්‍ර මේ ඡන්දෝ
පහාතඛිබ්බෝ. ඉමස්ස බෝහං හන්නේ, හගවතා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං
විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමීති.

ස්වාමීනී, රූපය කෙලෙස් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් පිහිටි දෙයක්.
රූපය කෙරෙහි ඇති මගේ කැමැත්තයි දුරු කර ගත යුත්තේ. වේදනාව
කෙලෙස් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් පිහිටි දෙයක් සඤ්ඤාව
කෙලෙස් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් පිහිටි දෙයක් සංස්කාර
කෙලෙස් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් පිහිටි දෙයක් විඤ්ඤාණය
කෙලෙස් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් පිහිටි දෙයක්. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇති
මගේ කැමැත්තයි දුරු කර ගත යුත්තේ. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්
සංක්ෂේප වශයෙන් වදාරණ ලද්දා වූ ධර්මය, මං ඔන්න ඔය ආකාරයට යි
විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත්තේ.

සාධු සාධු භික්ඛු, සාධු බෝ ත්වං භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස
විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසී. රූපං බෝ භික්ඛු, රජනීයසණ්ඨිතං තත්‍ර තේ
ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
..... විඤ්ඤාණං රජනීයසණ්ඨිතං තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ.
ඉමස්ස බෝ භික්ඛු, මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං විත්ථාරේන අත්ථෝ
දට්ඨඛිබ්බෝති.

ඉතා හොඳයි, පින්වත් භික්ෂුව, ඉතා හොඳයි. පින්වත් භික්ෂුව, මා
විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් පවසන ලද ධර්මය ඔබ විස්තර වශයෙන්
අර්ථාවබෝධ කර ගත් අයුරු ඉතාමත් යහපත් ය. පින්වත් භික්ෂුව, රූපය
කෙලෙස් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් පිහිටි දෙයක්. රූපය කෙරෙහි ඇති ඔබේ

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - අරහත් වර්ගය

කැමැත්තයි දුරු කර ගත යුත්තේ. වේදනාව කෙලෙස් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් පිහිටි දෙයක් සඤ්ඤාව කෙලෙස් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් පිහිටි දෙයක් සංස්කාර කෙලෙස් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් පිහිටි දෙයක් විඤ්ඤාණය කෙලෙස් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් පිහිටි දෙයක්. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇති ඔබේ කැමැත්තයි දුරු කර ගත යුත්තේ. පින්වත් හික්ෂුව, මා විසින් සංක්ෂේප වශයෙන් වදාරණ ලද්දා වූ ධර්මය, ඔබ ඔන්න විස්තර වශයෙන් අර්ථාවබෝධ කර ගත යුත්තේ ඔය විදිහට තමයි.

අප බෝ සෝ හික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කම්. අප බෝ සෝ හික්ඛු ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිත්තෝ විහරන්තෝ න චිරස්සේව යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදේව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති, තදනුත්තරං බ්‍රහ්මචරියපරියෝසානං දිට්ඨේව ධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා සංඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසි, බිණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති අබ්භඤ්ඤාසි, අඤ්ඤතරෝ ච පන සෝ හික්ඛු අරහතං අහෝසිති.

එතකොට ඒ හික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ධර්මාවවාදය සතුටින් පිළි අරගත්තා. සතුටින් අනුමෝදන් වුණා. ආසනයෙන් නැගිටලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කළා. පැදකුණු කරලා පිටත් වෙලා ගියා. ඉතින් ඒ හික්ෂුව හුදෙකලා වුණා. පිරිසෙන් වෙන් වුණා. අප්‍රමාදී වුණා. කෙලෙස් තවන චීරියෙන් යුතු වුණා. දහමට දිවි පුදා ධර්මයේ හැසිරෙන කොට යම් කුල පුත්‍රයෙක් යම් කිසි බලාපොරොත්තුවකින් ගිහි ජීවිතය අත් හැරලා බුදු සසුනේ පැවිදි වුණා ද, අන්න ඒ උත්තරීතර බඹසර පූර්ණත්වය වන අමා නිවන මේ ජීවිතයෙහි දී ම විශේෂ ඤාණයකින් යුතුව අවබෝධ කරගෙන පැමිණ වාසය කළා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙමත් නම් වෙන උපතක් නැතැ”යි අවබෝධ වුණා. ඒ හික්ෂුව එක්තරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

රජනීය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.2.9

රාධ සුත්තං

රාධ භික්ෂුවට වදාළ දෙසුම

71. සාවත්ථියං

71. සැවැත් නුවරදී

අප බෝ ආයස්මා රාධෝ යෙන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවත්තං ඒකදවෝච: කථන්තු බෝ භන්තේ, ජානතෝ කථං පස්සතෝ ඉමස්මිඤ්ච සවිඤ්ඤාණකෝ කායේ බහිද්ධා ච සබ්බනිමිත්තේසු අභිංකාරමමිංකාරමානානුසයා න භොන්තිති?

එකල්හී ආයුෂ්මත් රාධයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වන්දනා කළා. එකත්පස්ච වාචි වුණා. එකත්පස්ච වාචි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා. ස්වාමීනි, මොන විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට ද, මොන විදිහට දකිනා විට ද මේ විඤ්ඤාණය සහිත වූ කය පිළිබඳවත් බාහිර සියළු නිමිති පිළිබඳවත් මම ය, මාගේ ය යන දෘෂ්ඨියෙහි බැස තිබෙන මාන අනුසය ඇති නො වන්නේ?

යං කිඤ්චි රාධ, රූපං අතීතානාගතප-වුප්පන්නං අජ්ඣධත්තං වා බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුබ්බමං වා භීතං වා පණීතං වා, යං දුරේ සන්තිකේ වා, සබ්බං රූපං “තේතං මම තේසෝභමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති.

පින්වත් රාධ, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, භීත රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ

සෑම රූපයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දකිනවා නම්,

යා කාචි වේදනා යා කාචි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතප-චුප්පන්තං අප්පඛන්තං වා බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණීනං වා, යං දුරේ සන්තිකේ වා, සබ්බං විඤ්ඤාණං “නේනං මම නේසෝහමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඒවමේනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති. ඒවං බෝ රාධ, ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ ඉමස්මිඤ්ච සචිඤ්ඤාණකේ කායේ බහිද්ධා ච සබ්බනිමිත්තේසු අභිංකාරමමිංකාරමානානුසයා න හොන්තීති අඤ්ඤතරෝ ච පනායස්මා රාධෝ අරහතං අහෝසීති.

අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දකිනවා නම්, අන්ත ඒ විදිහට පින්වත් රාධ, අවබෝධ කර ගන්නා විට, දැක ගන්නා විට මේ විඤ්ඤාණය සහිත වූ කය පිළිබඳවත් බාහිර සියළු නිමිති පිළිබඳවත් මම ය, මාගේ ය යන දෘෂ්ඨියෙහි බැස තිබෙන මාන අනුසය ඇති වෙන්නේ නෑ ආයුෂ්මත් රාධයන් වහන්සේත් එක්තරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

රාධ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.2.10

සුරාධ සුත්තං

සුරාධ භික්ෂුවට වදාළ දෙසුම

72. සාවත්ථියං

72. සැවැත් නුවරදී

අප බෝ ආයස්මා සුරාධෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා සුරාධෝ භගවත්තං ඒකදවෝච:

එකල්හී ආයුෂ්මත් සුරාධයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වන්දනා කළා. එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් සුරාධයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා.

කපන්තු බෝ භන්තේ, ජානතෝ කථං පස්සතෝ ඉමස්මිඤ්ච සවිඤ්ඤාණකේ කායේ බහිද්ධා ච සබ්බනිමිත්තේසු අභිංකාරමමිංකාරමා-නාපගතං මානසං හෝති විධා සමතික්කන්තං සත්තං සුචිමුත්තන්ති?

ස්වාමීනී, මොන විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට ද, මොන විදිහට දකිනා විට ද මේ විඤ්ඤාණය සහිත වූ කය පිළිබඳවත් බාහිර සියළු නිමිති පිළිබඳවත් මම ය, මාගේ ය යන දෘෂ්ඨියෙහි බැස තිබෙන මානය බැහැර වූන මනසක් ඇති වන්නේ? හැම මාන කොටසක් ම ඉක්මවා ගිහිත් ශාන්ත බවට පත් වෙලා මැනවින් නිදහස් වෙන්නෙ කොහොම ද?

යං කිඤ්චි සුරාධ, රූපං අතීතානාගතප-වුප්පන්නං අජ්ඣාත්තං වා බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුබ්බමං වා භීතං වා පණීතං වා, යං දුරේ සන්තිකේ වා, සබ්බං රූපං “තේතං මම තේසෝභමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා අනුපාදා විමුත්තෝ හෝති.

පින්වත් සුරාධ, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි රූපයක් ඇත්

ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගෝරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැකලා කිසිවකට නො බැඳී මැනවින් නිදහස් වෙලා යනවා.

යා කාවි වේදනා යා කාවි සඤ්ඤා යේ කේවි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතප-චුප්පන්තං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණ්ණිකං වා, යං දුරේ සන්තිකේ වා, සබ්බං විඤ්ඤාණං “නේතං මම නේසෝභමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා අනුපාදා විමුක්තෝ භෝති.

අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගෝරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැකලා කිසිවකට නො බැඳී මැනවින් නිදහස් වෙලා යනවා.

ඒවං බෝ සුරාධ, ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ ඉමස්මිඤ්ච සවිඤ්ඤාණකෝ කායේ බහිද්ධා ච සබ්බනිමිත්තේසු අභිංකාරමමිංකාරමානාපගතං මානසං භෝති විධා සමතික්කන්තං සන්තං සු විමුත්තති අඤ්ඤතරෝච පනායස්මා සුරාධෝ අරහතං අභෝසීති.

පින්වත් සුරාධ, ඔය විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට තමයි, ඔය විදිහට දකිනා විට තමයි මේ විඤ්ඤාණය සහිත වූ කය පිළිබඳවත් බාහිර

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - අරහත්ත වර්ගය

සියළු නිමිති පිළිබඳවත් මම ය, මාගේ ය යන දෘෂ්ඨියෙහි බැස තිබෙන මානය බැහැර වූන මනසක් ඇති වන්නේ. එකකොට තමයි හැම මාන කොටසක් ම ඉක්මවා ගිහිත් ශාන්ත බවට පත් වෙලා මැනැවින් නිදහස් වෙන්නේ ආයුෂ්මත් සුරාධයන් වහන්සේත් එක්කරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

සුරාධ සූත්‍රය නිමා විය.

අරහත්තවග්ගෝ දුතියෝ
දෙවන අරහත්ත වර්ගය යි

තස්සුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

උපාදිය මඤ්ඤමානෝ අපෝපි අභිනන්දනා
අනි-චං දුක්ඛං අනත්තා ච අනත්තනියං රජනියසංඤ්ඤිතං
රාධ සුරාධෙන ටෙව දුතියෝ පූරිතෝ වග්ගෝ

උපාදිය සූත්‍රය, මඤ්ඤමාන සූත්‍රය, අභිනන්දන සූත්‍රය, අනිච්ච සූත්‍රය, දුක්ඛ සූත්‍රය, අනත්ත සූත්‍රය, අනත්තනිය සූත්‍රය, රජනිය සූත්‍රය, රාධ සූත්‍රය, සුරාධ සූත්‍රය යන දේශනාවලින් දෙවෙනි වර්ගය සම්පූර්ණ යි.

3. බජ්ජනියවග්ගො

3. බජ්ජනිය වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.3.1

අස්සාද සුත්තං

ආශ්වාදය ගැන වදාළ දෙසුම

73. සාවත්ථියං

73. සැවැත් නුවර දී

අස්සුතවා භික්ඛවේ, පුටුඡ්ඡනෝ රූපස්ස අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාති. වේදනාය අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාති. සඤ්ඤාය සංඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාති.

පින්වත් මහණෙනි, අශ්‍රුතවත් පෘතග්ජනයා හට රූපයෙහි ආශ්වාදය ගැනවත්, ආදීනවය ගැනවත්, නිස්සරණය (නිදහස් වීම) ගැනවත් සැබෑ තත්වය පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නෑ. වේදනාවෙහි ආශ්වාදය ගැනවත්, ආදීනවය ගැනවත්, නිස්සරණය (නිදහස් වීම) ගැනවත් සැබෑ තත්වය පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නෑ. සඤ්ඤාවෙහි සංස්කාරවල විඤ්ඤාණයෙහි ආශ්වාදය ගැනවත්, ආදීනවය ගැනවත්, නිස්සරණය (නිදහස් වීම) ගැනවත් සැබෑ තත්වය පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නෑ.

සුතවා ව බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ රූපස්ස අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති. වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රීතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා හට නම් රූපයෙහි ආශ්වාදය ගැනත්, ආදීනවය ගැනත්, නිස්සරණය (නිදහස් වීම) ගැනත් සැබෑ තත්වය පිළිබඳ ව අවබෝධයක් කියෙනවා. වේදනාවෙහි සඤ්ඤාවෙහි සංස්කාරවල විඤ්ඤාණයෙහි ආශ්වාදය ගැනත්, ආදීනවය ගැනත්, නිස්සරණය (නිදහස් වීම) ගැනත් සැබෑ තත්වය පිළිබඳ ව අවබෝධයක් කියෙනවා.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

අස්සාද සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.3.2

පට්ඨ සමුදය සූත්තං

හට ගැනීම ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

74. සාවත්ථියං

74. සැවැත් නුවර දී

අස්සුතවා හික්බවේ, පුට්ඨජනෝ රූපස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාති. වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාති.

පින්වත් මහණෙනි, අශ්‍රීතවත් පෘතග්ජනයා හට රූපයෙහි හට ගැනීම ගැනවත්, නැතිවී යෑම ගැනවත්, ආශ්වාදය ගැනවත්, ආදීනවය ගැනවත්, නිස්සරණය (නිදහස් වීම) ගැනවත් සැබෑ තත්වය පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නෑ. වේදනාවෙහි සඤ්ඤාවෙහි සංස්කාරවල විඤ්ඤාණයෙහි හට ගැනීම ගැනවත්, නැතිවී යෑම ගැනවත්, ආශ්වාදය ගැනවත්, ආදීනවය ගැනවත්, නිස්සරණය (නිදහස් වීම) ගැනවත් සැබෑ තත්වය පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නෑ.

සුතවා ච බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ රූපස්ස සමුදයඤ්ච
 අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති.
 වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරානං
 විඤ්ඤාණස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච
 නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා හට නම් රූපයෙහි හට
 ගැනීම ගැනත්, නැතිවී යෑම ගැනත්, ආශ්වාදය ගැනත්, ආදීනවය ගැනත්,
 නිස්සරණය (නිදහස් වීම) ගැනත් සැබෑ තත්වය පිළිබඳ ව අවබෝධයක්
 කියෙනවා. වේදනාවෙහි සඤ්ඤාවෙහි
 සංස්කාරවල විඤ්ඤාණයෙහි හට ගැනීම ගැනත්, නැතිවී යෑම
 ගැනත්, ආශ්වාදය ගැනත්, ආදීනවය ගැනත්, නිස්සරණය (නිදහස් වීම)
 ගැනත් සැබෑ තත්වය පිළිබඳ ව අවබෝධයක් කියෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පට්ඨසමුදය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.3.3

දුතිය සමුදය සූත්තං

හට ගැනීම ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

75. සාවත්ථියං

75. සැවැත් නුවර දී

සුතවා භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ රූපස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච
 අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති. වේදනාය
 සඤ්ඤාය සංඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස
 සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං
 පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රැනවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා හට නම් රූපයෙහි හට ගැනීම ගැනත්, නැතිවී යෑම ගැනත්, ආශ්වාදය ගැනත්, ආදීනවය ගැනත්, නිස්සරණය (නිදහස් වීම) ගැනත් සැබෑ තත්වය පිළිබඳ ව අවබෝධයක් කියෙනවා. වේදනාවෙහි සඤ්ඤාවෙහි සංස්කාරවල විඤ්ඤාණයෙහි හට ගැනීම ගැනත්, නැතිවී යෑම ගැනත්, ආශ්වාදය ගැනත්, ආදීනවය ගැනත්, නිස්සරණය (නිදහස් වීම) ගැනත් සැබෑ තත්වය පිළිබඳ ව අවබෝධයක් කියෙනවා.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

දුකියසමුදය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.3.4

පඨම අරහන්ත සූත්තං

රහතන් වහන්සේ ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

76. සාවත්ථියං

76. සැවැත් නුවර දී

රූපං භික්ඛවේ අනි-වං, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං අනි-වං, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය අනිත්‍ය යි. යමක් අනිත්‍ය නම් ඒක දුකක්. යමක් දුක් නම් ඒක අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් “ඒක මගේ නොවෙයි. ඒක මමත් නොවෙයි. ඒක මගේ ආත්මයත් නොවෙයි” කියලා ඔන්ත ඔය ආකාරයට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් සැබෑ තත්වය අවබෝධ කර ගත යුතු යි.

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. යමක් අනිත්‍ය නම් ඒක දුක්ඛය. යමක් දුක් නම් ඒක අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් “ඒක මගේ නොවෙයි. ඒක මමත් නොවෙයි. ඒක මගේ ආත්මයත් නොවෙයි” කියල ඔන්න ඔය ආකාරයට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් සැබෑ තත්වය අවබෝධ කර ගත යුතු යි.

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නදති. වේදනායපි නිබ්බින්නදති. සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නදති. සංඛාරේසුපි නිබ්බින්නදති. විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නදති. නිබ්බින්නදං විරජ්ජති. විරාගා විමුච්ඡති. විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං හෝති. බීණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං කතං කරණීය නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රැනවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නේ නැතුව යනවා. සිත නො ඇලෙන කොට එයින් සිත නිදහස් වෙනවා. සිත් නිදහස් වෙන කොට ම “නිදහස් වුණා” කියල අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වෙලා ගියා. බඹසරවාස සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙන් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

යාවතා භික්ඛවේ, සත්තාවාසා, යාවතා භවග්ගං, ඒතේ අග්ගා ඒතේ සෙට්ඨා ලෝකස්මිං යදිදං අරහන්නෝති. ඉදමවෝච භගවා, ඉදං චත්වා සුගතෝ අථාපරං ඒතදවෝච සත්ථා:

පින්වත් මහණෙනි, යම්තාක් සත්වයන් ගේ වාසස්ථාන තියෙනවා ද, යම්තාක් භවාග්‍ර තියෙනවා ද, ඒතාක් ලෝකයෙහි අග්‍ර චන්නේත්, ශ්‍රේෂ්ඨ චන්නේත් මුත් වහන්සේලා ම ය. එනම්, රහතන් වහන්සේලා යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. මෙය වදාළ සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ යළි මෙය ද වදාළ සේක.

1. සුඛිනෝ වත අරහන්තෝ - තණ්හා තේසං න විජ්ජති
අස්මිමානෝ සමු-ජින්නෝ - මෝහජාලං පදාලිතං

1. ඒකාන්තයෙන් ම රහතන් වහන්සේලා තමයි සුව සේ
ඉන්නේ. උන්වහන්සේලා තුළ තණ්හාවක් නෑ. මම වෙමි යි
යන අස්මි මානය මුලින් ම සිදලයි ඉන්නේ. මෝහය නැමැති
දැල පලා දමල යි ඉන්නේ.

2. අනේජං තේ අනුප්පත්තා - විත්තං තේසං අනාවිලං
ලෝකේ අනුපලිත්තා තේ - බ්‍රහ්මභූතා අනාසවා

2. උන්වහන්සේලා තෘෂ්ණා රහිත වූ අරහත්වයට පත් වෙල
යි ඉන්නේ. උන්වහන්සේලා ගේ සිත කැළඹෙන්නේ නෑ.
උන්වහන්සේලා ලෝකය සමග තැවරෙන්නේ නෑ. ශ්‍රේෂ්ඨ
තත්වයට පත් වෙල යි ඉන්නේ. ආසුව රහිතව යි ඉන්නේ.

3. පඤ්චක්ඛන්ධේ පරිඤ්ඤාය - සත්තසද්ධම්මගෝචරා
පාසංසියා සප්පුරිසා - පුත්තා බුද්ධස්ස චිරසා

3. පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිරිසිදු අවබෝධ කරලයි
ඉන්නේ. හිරි ඔත්තප්ප ආදිය සද්ධර්මයන් හතක් මුල් කර
ගෙන යි ඉන්නේ. උන්වහන්සේලා ප්‍රශංසාවට සුදුසු යි.
සත්පුරුෂයි. බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ ළයෙහි උපන්
පුතණුවන් වහන්සේල යි.

4. සත්තරතනසම්පන්නා - නිසු සික්ඛාසු සික්ඛිතා
අනුච්චරන්ති මහාවිරා - පභිනභයභේරවා

4. බොජ්ඣංග ධර්ම නම් වූ මාණ්ඩ්‍ය රත්න හතෙකුත්
යුක්ත යි. සීල සමාධි ප්‍රඥ යන ත්‍රිවිධ ශික්ෂාවෙහි හික්මලයි
ඉන්නේ. භයභේරවයන් ප්‍රහීණ වෙලා ඉන්න ඒ මහා වීරයන්
වහන්සේලා නිදහස් සිතින් සැරිසරා වඩිනවා.

5. දසහංගේහි සම්පන්නා - මහානාගා සමාහිතා
ඒතේ බෝ සෙට්ඨා ලෝකස්මිං - තණ්හා තේසං න විජ්ජති

5. ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයත් සම්මා ඥානය හා සම්මා විමුක්තිය යන අංග දෙකත් කියන උතුම් අංග දෙකෙන් සමන්විත යි. උන්වහන්සේලා මහා භස්ති රාජයන් වගෙයි. සමාහිත සිත් ඇති ව ඉන්නවා. මේ ලෝකය තුළ උන්වහන්සේලා තමයි ශ්‍රේෂ්ඨ. උන්වහන්සේලා තුළ තණ්හාවක් නෑ.

6. අසේඛඤාණං උප්පන්නං - අන්තිමෝයං සමුස්සයෝ යෝ සාරෝ බ්‍රහ්මචරියස්ස - තස්මිං අපරප-වයා

6. අසේඛ හෙවත් අරහත් ඥානය උපදවාගෙනයි ඉන්නේ. අන්තිම සිරුර තමයි මේ දරාගෙන ඉන්නේ. මේ බ්‍රහ්මචරියාසයෙහි යම් අරවුවක් ඇද්ද, ඒ අරහත්වය ලබා ගෙන අන්‍ය උපකාර රහිතව වාසය කරනවා.

7. විධාසු න විකම්පන්ති - විජ්ජමුත්තා පුනබ්භවා දත්තභූමිං අනුප්පත්තා - තේ ලෝකේ විජ්ජාචිනෝ

7. සෙය්‍යමාන ආදී මානයන් ට කම්පනය වෙන්නේ නෑ. පුනර්භවයෙන් මනා කොට නිදහස් වෙලයි ඉන්නේ. අරහත්වය නම් වූ දත්ත භූමියට පත් වෙලයි ඉන්නේ. උන්වහන්සේලා තමයි ලෝකයෙහි මර සෙනඟ පරදවලා ජය අරගෙන ඉන්නේ.

8. උද්ධං නිරියං අපාවනං - නන්දී තේසං න විජ්ජති නදන්ති තේ සිහනාදං - බුද්ධා ලෝකේ අනුක්කරා”ති

8. උඩු අතට බැව්වත්, හරස් අතට බැව්වත්, යටට බැව්වත් ඒ කිසි තැනෙක තණ්හාවක් උන්වහන්සේලා තුළ නෑ. උන්වහන්සේලා සිහනාද පතුරන්නේ “ලෝකයෙහි බුදුවරයන් වහන්සේලා උත්තරීතර යි” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පටිම අරහත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.3.5

දුතිය අරහන්ත සුත්තං

රහතන් වහන්සේ ගැන වදාළ දෙවන දෙසුම

77. සාවත්ථියං

77. සැවැත් නුවර දී

රූපං භික්ඛවේ අනි-වං, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. වේදනා අනි-වා සඤ්ඤා අනි-වා සංඛාරා අනි-වා විඤ්ඤාණං අනි-වං, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය අනිත්‍ය යි. යමක් අනිත්‍ය නම් ඒක දුක්ඛය. යමක් දුක්ඛ නම් ඒක අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් “ඒක මගේ නොවෙයි. ඒක මමත් නොවෙයි. ඒක මගේ ආත්මයත් නොවෙයි” කියලා ඔන්න ඔය ආකාරයට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් සැබෑ තත්වය අවබෝධ කර ගත යුතු යි. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. යමක් අනිත්‍ය නම් ඒක දුක්ඛය. යමක් දුක්ඛ නම් ඒක අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් “ඒක මගේ නොවෙයි. ඒක මමත් නොවෙයි. ඒක මගේ ආත්මයත් නොවෙයි” කියලා ඔන්න ඔය ආකාරයට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් සැබෑ තත්වය අවබෝධ කර ගත යුතු යි.

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නදති. වේදනායපි නිබ්බින්නදති. සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නදති. සංඛාරේසුපි නිබ්බින්නදති. විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නදති. නිබ්බින්නදං විරජ්ජති. විරාගා විමු-චති. විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං හෝති. ඛිණ්ණා ජාති චූසිතං බ්‍රහ්මවරියං කතං කරණීය නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා.

වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නෙ නැතුව යනවා. සිත නො ඇලෙන කොට එයින් සිත නිදහස් වෙනවා. සිත් නිදහස් වෙන කොට ම “නිදහස් වුණා” කියල අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වෙලා ගියා. බලසරවාස සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

යාවතා භික්ඛවේ, සත්තාවාසා, යාවතා භවග්ගං, ඒතේ අග්ගා ඒතේ සෙට්ඨා ලෝකස්මිං යදිදං අරහන්තෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම්තාක් සත්වයන් ගේ වාසස්ථාන තියෙනවා ද, යම්තාක් භවාග්‍ර තියෙනවා ද, ඒතාක් ලෝකයෙහි අග්‍ර වන්නේත්, ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නේත් මුත් වහන්සේලා ම ය. එනම්, රහතන් වහන්සේලා යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය අරහන්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.3.6

සීහෝපම සූත්තං

සිංහයා උපමා කොට වදාළ දෙසුම

78. සාවත්ථියං

78. සැවැත් නුවර දී

සීහෝ භික්ඛවේ, මීගරාජා සායන්හසමයං ආසයා නික්ඛමති, ආසයා නික්ඛමන්වා විජමහති, විජමහිත්වා සමන්තා චතුත්ථිසා අනුච්චේතේති, සමන්තා චතුත්ථිසා අනුච්චේතේතවා තික්ඛන්තුං සිහනාදං නදති, තික්ඛන්තුං සිහනාදං නදිත්වා ගෝවරාය පක්ඛමති.

පින්වත් මහණෙනි, සිව්පාවුන් ගේ රජා වන සිංහයා හවස් යාමේ දී තම වාසස්ථානයෙන් එළියට එනවා. වාසයෙන් එළියට ඇවිත් කේසර සොළවමින් ඇඟමැළි කඩනවා. කේසර සොළවමින් ඇඟමැළි කඩලා භාත්පස සතර දිශාව ම හොඳ විපරමින් බලනවා. භාත්පස සතර දිශාව ම හොඳ විපරමින් බලලා තුන්වරක් සිංහ නාද කරනවා. තුන්වරක් සිංහ නාද කරලා ගොදුරු සෙවීමට නික්මිලා යනවා.

යේ කේවි භික්ඛවේ, තිර-ඡානගතා පාණා සිහස්ස මිගරඤ්ඤේ නදතෝ සද්දං සුණන්ති. යේභුයෝන භයං සන්තාසං සංවේගං ආපජ්ජන්ති, බිලං බිලාසයා පවිසන්ති, දකං දකාසයා පවිසන්ති, වනං වනාසයා පවිසන්ති, ආකාසං පක්ඛිනෝ හජන්ති. යේපි තේ භික්ඛවේ, රඤ්ඤෝ නාගා ගාමනිගමරාජධානීසු දළ්භේහි වරත්තේහි බද්ධා, තේපි තානි බන්ධනානි සඤ්ජන්දිත්වා සම්පදාළෙත්වා භිතා මුත්තකරීසං වජ්ජමානා යේන වා තේන වා පලායන්ති. ඒවං මහිද්ධිකෝ බෝ භික්ඛවේ, සීහෝ මිගරාජා තිර-ඡානගතානං පාණානං ඒවං මහේසක්ඛෝ ඒවං මහානුභාවෝ.

එතකොට පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි තිරිසන්ගත ප්‍රාණීන් ඉන්නවා නම් ඔවුන්ට මිගරාජ වූ සිංහයා නද දෙන ශබ්දය ඇහෙනවා. එතකොට ඔවුන් පුදුමාකාර භයකට, සන්ත්‍රාසයකට, සංවේගයකට පත් වෙනවා. ඊට පස්සෙ ගුල්වල ඉන්න සතුන් ගුල්වලට රිංගනවා. ජලයේ ඉන්න සතුන් ජලය තුළට වදිනවා. වනයේ ඉන්න සතුන් වනයට රිංගනවා. කුරුල්ලන් අහසට ඉගිල්ලෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ගම් නියමිගම් රාජධානිවල රාජකීය ඇතුන් ඉන්නවා. ඔවුන් දැඩි වරපටින් බැඳල යි ඉන්නෙ. ඔවුන් පවා භීතියට පත් වෙලා ඒ වරපට බන්ධන සිඳි බිඳ දමා මල මුත්‍ර පහ කර ගෙන හිස් වීම් අත පලා දුවනවා. පින්වත් මහණෙනි, මිගරාජ වූ සිංහයා කියන්නේ තිරිසන්ගත සතුන් අතර ඔය විදිහේ මහා ඉර්ධිමත් සතෙක්. ඔය විදිහේ මහේශාක්‍යා සතෙක්. ඔය විදිහේ මහානුභාව ඇති සතෙක්.

ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ, යදා තථාගතෝ ලෝකේ උප්පජ්ජති අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ විජ්ජාවරණසම්පන්නෝ සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දේවමනුස්සානං බුද්ධෝ භගවා, සෝ ධම්මං දේසෙති: ඉති රූපං, ඉති රූපස්ස සමුදයෝ, ඉති රූපස්ස අත්ථංගමෝ, ඉති වේදනා ඉති සඤ්ඤා ඉති සංඛාරා ඉති විඤ්ඤාණං, ඉති විඤ්ඤාණස්ස සමුදයෝ, ඉති විඤ්ඤාණස්ස අත්ථංගමෝ.

පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහම යි අරහත් වූ සම්මා සම්බුදු වූ විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ සුගත වූ ලෝකවිදු වූ අනුත්තර පූරිසදම්ම සාරථී වූ සත්ථා දේවමනුස්සානං වූ බුද්ධ වූ භගවත් වූ තථාගතයන් වහන්සේ යම් කලෙක ලෝකයෙහි පහළ වෙනවා ද, අන්න ඒ බුදු රජාණන් වහන්සේ ධර්මය දේශනා කරනවා. “මෙය යි රූපය. මෙය යි රූපයේ හට ගැනීම. මෙයයි රූපයේ නැති වී යෑම. මෙයයි වේදනාව මෙය යි සඤ්ඤාව මෙය යි සංස්කාර මෙය යි විඤ්ඤාණය. මෙය යි විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම. මෙයයි විඤ්ඤාණයේ නැති වී යෑම” කියලා.

යේපි තේ හික්ඛවේ, දේවා දීඝායුකා වණ්ණවන්නෝ සුඛ බහුලා උ-සෙසු විමානේසු චිරධීරිකිකා, තේපි තථාගතස්ස ධම්මදේසනං සුත්වා යේභුයෝන භයං සන්තාසං සංවේගං ආපජ්ජන්ති. අනි-වාච කිර හෝ මයං සමානා නි-වම්භාති අමඤ්ඤිමිහ, අද්ධුවා කිර හෝ මයං සමානා ධුවම්භාති අමඤ්ඤිමිහ. අසස්සතාච කිර හෝ මයං සමානා සස්සතම්භාති අමඤ්ඤිමිහ. මයංපි කිර හෝ අනි-වා අද්ධුවා අසස්සතා සක්කායපරියාපන්නාති.

එතකොට පින්වත් මහණෙනි, දීර්ඝ ආයුෂ නියෙන යම් දෙව්වරු ඉන්නවා. ඔවුන් හරි පැහැපත්. සැප බහුල යි. උසස් දිව්‍ය විමානවල බොහෝ කාලයක් තිස්සේ ඉන්න උදවිය. තථාගතයන් වහන්සේ ගේ ධර්ම දේශනාව ශ්‍රවණය කළ ඔවුන් පවා පුදුමාකාර විදිහට භයට පත් වෙනවා. තැනි ගැනීමට පත් වෙනවා. සංවේගයට පත් වෙනවා. “අහෝ! හවත්ති, අපි අනිත්‍ය වෙලා ඉඳගෙන ම යි නිත්‍යයි කියල හිතාගෙන හිටියේ. අහෝ! හවත්ති, අපි අස්ථිරව ඉඳගෙන ම යි ස්ථිර යි කියල හිතාගෙන හිටියේ. අහෝ! හවත්ති, අපි සදාකාලික නො වී ඉඳගෙන ම යි සදාකාලික යි කියල හිතාගෙන හිටියේ. අහෝ! හවත්ති, අපිත් එහෙනම් අනිත්‍ය යි! අස්ථිර යි! අශාස්ථික යි! පංච උපාදානස්කන්ධය තුළ යි ඉන්නේ!” කියල.

ඒවං මහිද්ධිකෝ බෝ හික්ඛවේ, තථාගතෝ සදේවකස්ස ලෝකස්ස ඒවං මහේසක්කෝ ඒවං මහානුභාවෝති. ඉදමවෝච භගවා ඉදං වත්වා සුගතෝ අට්ඨරං ඒතදවෝච සත්ථා:

පින්වත් මහණෙනි, සදේවක ලෝකයා අතර තථාගතයන් වහන්සේ ඔය විදිහට මහා ඉර්ධිවන්ත යි. මහේශාක්‍ය යි. මහානුභාව සම්පන්න යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළා. මෙය වදාළ සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ යළි මෙකරුණ ද වදාළා.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - බජ්ජනීය වර්ගය

1. යදා බුද්ධෝ අභිඤ්ඤාය ධම්මවක්කං පවත්තයි
සදේවකස්ස ලෝකස්ස සත්ථා අප්පටිපුග්ගලෝ,
1. යම් දවසක බුදු රජාණන් වහන්සේ ඒ විශිෂ්ඨ ඥානයෙන්
යුතු ව ධර්ම චක්‍රය මැනවින් වදාරණ සේක් ද, උන්වහන්සේ
සදේවක ලෝකයා අතර ශාස්තෘන් වහන්සේ ය. ඒ හා සමාන
පුද්ගලයෙක් ලෝකයෙහි නැත්තේම ය.
2. සක්කායඤ්ච නිරෝධඤ්ච සක්කායස්ස ච සම්භවං
අරියං වට්ඨංගිකං මග්ගං දුක්ඛුපසමගාමිනං
3. පංච උපාදානස්කන්ධය නම් වූ සක්කායත්, එය
නිරුද්ධවීමත්, එම පංච උපාදානස්කන්ධ නම් වූ
සක්කායයේ හට ගැනීමත්, සියළු දුක් සංසිදීම පිණිස
පවතින්නා වූ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයත් වදාරණ සේක.
3. යේපි දීඝායුකා දේවා වණ්ණවත්තෝ යසස්සිනෝ
භිතා සන්තාසමාපාදුං සිහස්සේවිතරේ මිගා
3. එතකොට යම් ඒ දීර්ඝ ආයුෂ ඇති පැහැපත් වූ යසස්
ඇති දෙව්වරු ඉන්නවා. ඔවුන් හයට පත් වෙනවා. තැනි
ගැනීමට පත් වෙනවා. සිංහනාදයෙන් කම්පිත වන්නා වූ
අනෙක් සිව්පාවන් වැනි ය.
4. අවිනිවත්තා සක්කායං අනි-වා කිර හෝ මයං
සුත්ථා අරහතෝ වාක්‍යං විජ්ජමුත්තස්ස තාදිනෝති.
4. අහෝ හවත්නි! මේ පංච උපාදානස්කන්ධ සක්කායය
අපි ඉක්මවා ගිහිත් නෑ. අටලෝ දහමින් කම්පා නො වන
සක්කායයෙන් මැනවින් නිදහස් වූ අරහත් වූ සම්බුදු රජුන්
ගේ වාක්‍යය අහල යි අපි මේව දැන ගත්තේ.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

සීහෝපම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.3.7

බජ්ජනීය සුත්තං

කා දැමීම ගැන වදාළ දෙසුම

79. සාවක්ථියං

79. සැවැත් නුවර දී

යේ හි කේවි භික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අනේකවිහිතං පුබ්බේතිවාසං අනුස්සරමානා අනුස්සරන්ති. සබ්බේ තේ පඤ්චපාදාන-ක්ඛන්ධේ අනුස්සරන්ති, ඒතේසං වා අඤ්ඤතරං.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි ශ්‍රමණවරුන් වේවා බ්‍රාහ්මණවරුන් වේවා නොයෙක් ආකාරයෙන් තමන් කලින් ගත කළ ජීවිත ගැන සිහි කරන විටදී සිහි කරනවා නම් ඔවුන් සියළු දෙනා ම පංච උපාදානස්කන්ධයන් ම යි සිහි කරන්නේ. එක්කෝ ඒ උපාදානස්කන්ධයන්ගෙන් කිහිපයක්.

“ඒවංරූපෝ අහෝසිං අතීතමද්ධානන්ති” ඉති වා හි භික්ඛවේ අනුස්සරමානෝ රූපඤ්ඤේව අනුස්සරන්ති. “ඒවං වේදනෝ අහෝසිං අතීතමද්ධානන්ති” ඉති වා භික්ඛවේ අනුස්සරමානෝ වේදනඤ්ඤේව අනුස්සරන්ති, “ඒවං සඤ්ඤි අහෝසිං අතීතමද්ධානන්ති” ඉති වා භික්ඛවේ අනුස්සරමානෝ සඤ්ඤං යේව අනුස්සරන්ති, “ඒවං සංඛාරෝ අහෝසිං අතීතමද්ධානන්ති” ඉති වා හි භික්ඛවේ අනුස්සරමානෝ සංඛාරේ යේව අනුස්සරන්ති, “ඒවංවිඤ්ඤාණෝ අහෝසිං අතීතමද්ධානන්ති” ඉති වා හි භික්ඛවේ අනුස්සරමානෝ විඤ්ඤාණමේව අනුස්සරන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, පෙර විසූ කඳ පිළිවෙල සිහි කරන අය “මං අතීත කාලෙ මෙන්න මේ විදිහේ රූපයක් ඇතුළුව යි හිටියේ” කියල රූපය ම යි සිහි කරන්නේ. එහෙම නැත්නම් පින්වත් මහණෙනි, පෙර විසූ කඳ පිළිවෙල සිහි කරන අය “මං අතීත කාලෙ මෙන්න මේ විදිහේ විදීමක් ඇතුළුව යි හිටියේ” කියල වේදනාව ම යි සිහි කරන්නේ. එහෙමත් නැත්නම් පින්වත් මහණෙනි, පෙර විසූ කඳ පිළිවෙල සිහි කරන අය “මං අතීත කාලෙ මෙන්න මේ විදිහේ

සඤ්ඤාවක් ඇතුළුව හිටියේ” කියල සඤ්ඤාව ම යි සිහි කරන්නේ. එක්කෝ පින්වත් මහණෙනි, පෙර විසූ කඳ පිළිවෙල සිහි කරන අය “මං අතීත කාලෙ මෙන්න මේ විදිහේ සංස්කාරයන් ඇතුළුව හිටියේ” කියල සංස්කාර ම යි සිහි කරන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, පෙර විසූ කඳ පිළිවෙල සිහි කරන අය “මං අතීත කාලෙ මෙන්න මේ විදිහේ විඤ්ඤාණයක් ඇතුළුව හිටියේ” කියල විඤ්ඤාණය ම යි සිහි කරන්නේ.

කිඤ්ච භික්ඛවේ, රූපං වදේථ: රූපපතීති ඛෝ භික්ඛවේ, තස්මා රූපතීති වු-වති. කේන රූපපති: සිතේන’පි රූපපති, උණ්ණේන’පි රූපපති, ජීස-ණය’පි රූපපති, පිපාසාය’පි රූපපති, ඩංසමකසවානාතපසරිංස-පසම්මස්සේන’පි රූපපති. රූපපතීති ඛෝ භික්ඛවේ, තස්මා රූපතීති වු-වති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය කියල කියන්නෙ මක් නිසා ද? පින්වත් මහණෙනි, කැඩී බිඳී යනවා ය යන අරුතින් තමයි රූපය කියල කියන්නේ. කුමකින් ද කැඩී බිඳී යන්නේ? සීතලෙනුත් කැඩී බිඳී යනවා. උෂ්ණයෙනුත් කැඩී බිඳී යනවා. බඩගින්නදරෙනුත් කැඩී බිඳී යනවා. පිපාසයෙනුත් කැඩී බිඳී යනවා. මැසිමදුරු අවිසුළං සර්පයින් ආදී ස්පර්ශයෙනුත් කැඩී බිඳී යනවා. පින්වත් මහණෙනි, කැඩී බිඳී යනවා ය යන අරුතින් තමයි රූපය කියල කියන්නේ.

කිඤ්ච භික්ඛවේ, වේදනං වදේථ: වේදයතීති ඛෝ භික්ඛවේ, තස්මා වේදනාති වු-වති. කිඤ්ච වේදයති සුඛම්පි වේදයති දුක්ඛම්පි වේදයති අදුක්ඛමසුඛම්පි වේදයති. වේදයතීති ඛෝ භික්ඛවේ, තස්මා වේදනාති වු-වති.

පින්වත් මහණෙනි, වේදනාව කියල කියන්නේ මක් නිසා ද? පින්වත් මහණෙනි, විදිනවා ය යන අර්ථයෙන් තමයි වේදනාව කියල කියන්නේ. විදින්නේ කුමක් ද? සැපත් විදිනවා. දුකත් විදිනවා. දුක්සැප රහිතබවත් විදිනවා. පින්වත් මහණෙනි, විදිනවා ය යන අර්ථයෙන් තමයි වේදනාව කියල කියන්නේ.

කිඤ්ච භික්ඛවේ, සඤ්ඤා වදේථ: සඤ්ජානාතීති ඛෝ භික්ඛවේ, තස්මා සඤ්ඤාති වු-වති. කිඤ්ච සඤ්ජානාති: නීලම්පි සඤ්ජානාති; ජීතකම්පි සඤ්ජානාති; ලෝභිතකම්පි සඤ්ජානාති; වදානම්පි සඤ්ජානාති; සඤ්ජානාතීති ඛෝ භික්ඛවේ, තස්මා සඤ්ඤාති වු-වති.

පින්වත් මහණෙනි, සඤ්ඤාව කියල කියන්නේ මක් නිසා ද? පින්වත් මහණෙනි, හඳුනා ගන්නවා ය යන අර්ථයෙන් තමයි සඤ්ඤාව කියල කියන්නේ. හඳුනා ගන්නේ කුමක් ද? නිල් පැහැයත් හඳුනා ගන්නවා. කහ පැහැයත් හඳුනා ගන්නවා. රතු පැහැයත් හඳුනා ගන්නවා. සුදු පැහැයත් හඳුනා ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, හඳුනා ගන්නවා ය යන අර්ථයෙන් තමයි සඤ්ඤාව කියල කියන්නේ.

කිඤ්ච භික්ඛවේ, සංඛාරේ වදේථ: සංඛතං අභිසංඛරොන්තිති භික්ඛවේ, තස්මා සංඛාරාති වු-චන්ති. කිඤ්ච සංඛතං අභිසංඛරොන්ති: රූපං රූපත්තාය සංඛතං අභිසංඛරොන්ති, වේදනං වේදනත්තාය සංඛතං අභිසංඛරොන්ති, සඤ්ඤං සඤ්ඤත්තාය සංඛතං අභිසංඛරොන්ති, සංඛාරේ සංඛාරත්තාය සංඛතං අභිසංඛරොන්ති, විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණත්තාය සංඛතං අභිසංඛරොන්ති. සංඛතං අභිසංඛරොන්තිති ඛෝ භික්ඛවේ, තස්මා සංඛාරාති වු-චන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, සංස්කාර කියල කියන්නේ මක් නිසා ද? හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක් (සංඛතයක්) නැවත එබඳු දෙයක් පිණිස ම විශේෂයෙන් සකස් කරනවා (අභිසංස්කරණය කරනවා) ය යන අර්ථයෙන් තමයි සංස්කාර කියල කියන්නේ. හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ කවර දෙයක් නම් විශේෂයෙන් සකස් කරයි ද? රූපය රූපයක් පිණිස ම යි සංඛතය අභිසංස්කරණය කරන්නේ. වේදනාව වේදනාවක් පිණිස ම යි සංඛතය අභිසංස්කරණය කරන්නේ. සඤ්ඤාව සඤ්ඤාවක් පිණිස ම යි සංඛතය අභිසංස්කරණය කරන්නේ. සංස්කාර සංස්කාර පිණිස ම යි සංඛතය අභිසංස්කරණය කරන්නේ. විඤ්ඤාණය විඤ්ඤාණයක් පිණිස ම යි සංඛතය අභිසංස්කරණය කරන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක් (සංඛතයක්) නැවත එබඳු දෙයක් පිණිස ම විශේෂයෙන් සකස් කරනවා (අභිසංස්කරණය කරනවා) ය යන අර්ථයෙන් තමයි සංස්කාර කියල කියන්නේ.

කිඤ්ච භික්ඛවේ, විඤ්ඤාණං වදේථ: විජානාතිති ඛෝ භික්ඛවේ, තස්මා විඤ්ඤාණන්ති වු-චති. කිඤ්ච විජානාති: අම්බිලම්පි විජානාති, තිත්තකම්පි විජානාති, කටුකම්පි විජානාති, මධුරකම්පි විජානාති, ඛාරිකම්පි විජානාති, අඛාරිකම්පි විජානාති, ලෝණිකම්පි විජානාති, අලෝණිකම්පි විජානාති. විජානාතිති ඛෝ භික්ඛවේ, තස්මා විඤ්ඤාණන්ති වු-චති.

පින්වත් මහණෙනි, විඤ්ඤාණය කියල කියන්නේ මක් නිසා ද? පින්වත් මහණෙනි, විශේෂයෙන් දැන ගන්නවා ය යන අර්ථයෙන් තමයි විඤ්ඤාණය කියල කියන්නේ. කවර දෙයක් නම් විශේෂයෙන් දැන ගනියි ද? ඇඹුල්බවත් විශේෂයෙන් දැන ගන්නවා. තිත්තබවත් විශේෂයෙන් දැන ගන්නවා. කටුකබවත් විශේෂයෙන් දැන ගන්නවා. මිහිරිබවත් විශේෂයෙන් දැන ගන්නවා. කර රසයත් විශේෂයෙන් දැන ගන්නවා. කර රස නැති බවත් විශේෂයෙන් දැන ගන්නවා. විණු රසයත් විශේෂයෙන් දැන ගන්නවා. විණු නො වන රසයත් විශේෂයෙන් දැන ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, විශේෂයෙන් දැන ගන්නවා ය යන අර්ථයෙන් තමයි විඤ්ඤාණය කියල කියන්නේ.

තනු හික්බවේ, සුතවා අරියසාවකෝ ඉති පටිසඤ්චික්ඛති: අහං බෝ ඒතරහි රූපේන ඛජ්ජාමි, අතීතම්පහං අද්ධානං ඒවමේව රූපේන ඛජ්ජං, සෙය්‍යථාපි ඒතරහි ප-චුප්පන්නේන රූපේන ඛජ්ජාමි. අහං -ව බෝ පන අනාගතං රූපං අභිනන්දෙය්‍යං, අනාගතම්පහං අද්ධානං ඒවමේව රූපේන ඛජ්ජෙය්‍යං, සෙය්‍යථාපි ඒතරහි ප-චුප්පන්නේන රූපේන ඛජ්ජාමිති. සෝ ඉති පටිසංඛාය අතීතස්මිං රූපස්මිං අනපේබ්බෝ හෝති. අනාගතං රූපං නාභිනන්දති ප-චුප්පන්නස්ස රූපස්ස නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙකරුණෙහිලා ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා මේ විදිහට නුවණින් මෙනෙහි කරනවා. “දැන් මේ රූපය විසින් මාව කා දමනවා. අතීත කාලයේදීත් මේ රූපය විසින් මාව කා දමා ඇත්තේ මේ විදිහට ම යි. ඒ කියන්නේ වර්තමානයෙහි දැන් රූපය විසින් මාව කා දමන විදිහට ම යි. ඉදින් යම් හෙයකින් මං අනාගත රූපයක් සතුවත් පිළි ගත්තොත් අනාගත කාලයේදීත් මේ රූපය විසින් මේ විදිහට ම මාව කා දමාවි. ඒ කියන්නේ වර්තමානයෙහි දැන් රූපය විසින් මාව කා දමන විදිහට ම යි.” ඔහු ඔය ආකාරයෙන් නුවණින් විමස විමසා අතීතයට ගිය රූපය පිළිබඳ ව අපේක්ෂා රහිත වෙනවා. අනාගත රූපය නො පිළිගෙන ඉන්නවා. වර්තමාන රූපය කෙරෙහි කළකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි හැසිරෙන කෙනෙක් වෙනවා.

අහං බෝ ඒතරහි වේදනාය ඛජ්ජාමි, අතීතම්පහං අද්ධානං ඒවමේව වේදනාය ඛජ්ජං, සෙය්‍යථාපි ඒතරහි ප-චුප්පන්නාය වේදනාය ඛජ්ජාමි. අහං -ව බෝ පන අනාගතං වේදනාය අභිනන්දෙය්‍යං, අනාගතම්පහං අද්ධානං ඒවමේව වේදනාය ඛජ්ජෙය්‍යං, සෙය්‍යථාපි ඒතරහි ප-චුප්පන්නාය වේදනාය

බජ්ජාමිති. සෝ ඉති පටිසංඛාය අතීතාය වේදනාය අනපේබෝ හෝති. අනාගතං වේදනං නාහිනන්දති ප-චුප්පන්නාය වේදනාය නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝති.

“දැන් මේ වේදනාව විසින් මාව කා දමනවා. අතීත කාලයේදීත් මේ වේදනාව විසින් මාව කා දමා ඇත්තේ මේ විදිහට ම යි. ඒ කියන්නේ වර්තමානයෙහි දැන් වේදනාව විසින් මාව කා දමන විදිහට ම යි. ඉදින් යම් හෙයකින් මං අනාගත වේදනාවක් සතුටින් පිළි ගත්තොත් අනාගත කාලයේදීත් මේ වේදනාව විසින් මේ විදිහට ම මාව කා දමාවි. ඒ කියන්නේ වර්තමානයෙහි දැන් වේදනාව විසින් මාව කා දමන විදිහට ම යි.” ඔහු ඔය ආකාරයෙන් නුවණින් විමස විමසා අතීතයට ගිය වේදනාව පිළිබඳ ව අපේක්ෂා රහිත වෙනවා. අනාගත වේදනාව නො පිළිගෙන ඉන්නවා. වර්තමාන වේදනාව කෙරෙහි කළකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි හැසිරෙන කෙනෙක් වෙනවා.

අහං බෝ ඒතරහි සඤ්ඤාය බජ්ජාමි අහං බෝ ඒතරහි සංඛාරේහි බජ්ජාමි, අතීතමිපහං අද්ධානං ඒවමේව සංඛාරේහි බජ්ජං, සෙය්‍යථාපි ඒතරහි ප-චුප්පන්නේහි සංඛාරේහි බජ්ජාමි. අහං -ව බෝ පන අනාගතේ සංඛාරේ අභිනන්දෙය්‍යං, අනාගතමිපහං අද්ධානං ඒවමේව සංඛාරේහි බජ්ජෙය්‍යං, සෙය්‍යථාපි ඒතරහි ප-චුප්පන්නේහි සංඛාරේහි බජ්ජාමිති. සෝ ඉති පටිසංඛාය අතීතේසු සංඛාරේසු අනපේබෝ හෝති. අනාගතේ සංඛාරේ නාහිනන්දති ප-චුප්පන්නානං සංඛාරානං නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝති.

“දැන් මේ සඤ්ඤාව විසින් මාව කා දමනවා “දැන් මේ සංස්කාර විසින් මාව කා දමනවා. අතීත කාලයේදීත් මේ සංස්කාර විසින් මාව කා දමා ඇත්තේ මේ විදිහට ම යි. ඒ කියන්නේ වර්තමානයෙහි දැන් සංස්කාර විසින් මාව කා දමන විදිහට ම යි. ඉදින් යම් හෙයකින් මං අනාගත සංස්කාරයන් සතුටින් පිළි ගත්තොත් අනාගත කාලයේදීත් මේ සංස්කාර විසින් මේ විදිහට ම මාව කා දමාවි. ඒ කියන්නේ වර්තමානයෙහි දැන් සංස්කාර විසින් මාව කා දමන විදිහට ම යි.” ඔහු ඔය ආකාරයෙන් නුවණින් විමස විමසා අතීතයට ගිය සංස්කාර පිළිබඳ ව අපේක්ෂා රහිත වෙනවා. අනාගත සංස්කාර නො පිළිගෙන ඉන්නවා. වර්තමාන සංස්කාර කෙරෙහි කළකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි හැසිරෙන කෙනෙක් වෙනවා.

අහං බෝ ඒතරහි විඤ්ඤාණෙන බජ්ජාමි, අතීතමපහං අද්ධානං ඵ්වමේව විඤ්ඤාණෙන බජ්ජං, සෙය්‍යථාපි ඒතරහි ප-චුප්පන්නේන විඤ්ඤාණෙන බජ්ජාමි. අහං ටෙව බෝ පන අනාගතං විඤ්ඤාණං අභිනන්දෙය්‍යං, අනාගතමපහං අද්ධානං ඵ්වමේව විඤ්ඤාණෙන බජ්ජෙය්‍යං, සෙය්‍යථාපි ඒතරහි ප-චුප්පන්නේන විඤ්ඤාණෙන බජ්ජාමිති. සෝ ඉති පටිසංඛාය අතීතස්මිං විඤ්ඤාණස්මිං අනපේබෝ හෝති. අනාගතං විඤ්ඤාණං නාභිනන්දති ප-චුප්පන්නස්ස විඤ්ඤාණස්ස නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝති.

“දැන් මේ විඤ්ඤාණය විසින් මාව කා දමනවා. අතීත කාලයේදීත් මේ විඤ්ඤාණය විසින් මාව කා දමා ඇත්තේ මේ විදිහට ම යි. ඒ කියන්නේ වර්තමානයෙහි දැන් විඤ්ඤාණය විසින් මාව කා දමන විදිහට ම යි. ඉදින් යම් හෙයකින් මං අනාගත විඤ්ඤාණය සතුටින් පිළි ගත්තොත් අනාගත කාලයේදීත් මේ විඤ්ඤාණය විසින් මේ විදිහට ම මාව කා දමාවි. ඒ කියන්නේ වර්තමානයෙහි දැන් විඤ්ඤාණය විසින් මාව කා දමන විදිහට ම යි.” ඔහු ඔය ආකාරයෙන් නුවණින් විමස විමසා අතීතයට ගිය විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව අපේක්ෂා රහිත වෙනවා. අනාගත විඤ්ඤාණය නො පිළිගෙන ඉන්නවා. වර්තමාන විඤ්ඤාණය කෙරෙහි කළකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි හැසිරෙන කෙනෙක් වෙනවා.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වා නි? අනි-වං හන්තේ. යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා නි? දුක්ඛං හන්තේ, යම්පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තු තං සමානුපස්සිතුං, ඒතං මම ඒසෝ හමස්මි. ඒසෝ මේ අත්තා” ති? නෝ හේතං හන්තේ, වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වා නි? අනි-වං හන්තේ. යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා නි? දුක්ඛං හන්තේ, යම්පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තු තං සමානුපස්සිතුං ඒතං මම ඒසෝ හමස්මි ඒසෝ මේ අත්තා” ති? නෝ හේතං හන්තේ.

පින්වත් මහණෙනි, ඔබ මේ ගැන කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින

එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැ ම යි. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මුලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැ ම යි.

තස්මානිහ භික්ඛවේ, යං කිංචි රූපං අතීතානාගත ප-චුපන්නං අජ්ඣධත්තං වා බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණීනං වා යං දුරේ සන්තිකේ වා සබ්බං රූපං “නේතං මම, නේසෝ හමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඵ්වමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යා කාවි වේදනා යා කාවි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගත ප-චුප්පන්නං අජ්ඣධත්තං වා බහිද්ධං වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණීනං වා යං දුරේ සන්තිකේ වා සබ්බං විඤ්ඤාණං බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණීනං වා යං දුරේ සන්තිකේ වා සබ්බං රූපං “නේතං මම, නේසෝ හමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති. ඵ්වමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

එහෙමනම් පින්වත් මහණෙනි, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන. අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට

පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන.

අයං වු-වනි භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ අපචිනාති, නෝ ආචිනාති. පජහති, න උපාදියති. විසිනේති, නෝ උස්සිනේති. විධුපේති, න සන්ධුපේති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙයට කියන්නේ ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඉවත් කරනවා කියල යි. උස් කරන්නේ නෑ කියල යි. අත් හරිනවා කියල යි. බැඳෙන්නෙ නෑ කියල යි. විසුරුවනවා කියල යි. කැටි කරන්නෙ නෑ කියල යි. නිවනවා කියල යි. අවුලවන්නේ නෑ කියල යි.

කිඤ්ච අපචිනාති නෝ ආචිනාති: රූපං අපචිනාති, නෝ ආචිනාති. වේදනං අපචිනාති, නෝ ආචිනාති. සඤ්ඤං අපචිනාති, නෝ ආචිනාති. සංඛාරේ අපචිනාති, නෝ ආචිනාති. විඤ්ඤාණං අපචිනාති, නෝ ආචිනාති.

කවර දෙයක් ද ඉවත් කරන්නේ? උස් නො කරන්නේ? රූපය ඉවත් කරනවා. උස් කරන්නේ නෑ. වේදනාව ඉවත් කරනවා. උස් කරන්නේ නෑ. සඤ්ඤාව ඉවත් කරනවා. උස් කරන්නේ නෑ. සංස්කාර ඉවත් කරනවා. උස් කරන්නේ නෑ. විඤ්ඤාණය ඉවත් කරනවා. උස් කරන්නේ නෑ.

කිඤ්ච පජහති, න උපාදියති: රූපං පජහති, න උපාදියති. වේදනං පජහති, න උපාදියති. සඤ්ඤං සංඛාරේ පජහති, න උපාදියති. විඤ්ඤාණං පජහති, න උපාදියති.

කවර දෙයක් ද අත් හරින්නේ? නො බැඳී ඉන්නේ? රූපය අත් හරිනවා. බැඳෙන්නෙ නෑ. වේදනාව අත් හරිනවා. බැඳෙන්නෙ නෑ. සඤ්ඤාව සංස්කාර අත් හරිනවා. බැඳෙන්නෙ නෑ. විඤ්ඤාණය අත් හරිනවා. බැඳෙන්නෙ නෑ.

කිඤ්ච විසිනේති, න උස්සිනේති: රූපං විසිනේති, න උස්සිනේති. වේදනං විසිනේති, න උස්සිනේති. සඤ්ඤං සංඛාරේ විසිනේති, න උස්සිනේති. විඤ්ඤාණං විසිනේති, න උස්සිනේති.

කවර දෙයක් ද විසුරුවා හරින්නේ? කැටි නො කරන්නේ? රූපය විසිරුවා හරිනවා. කැටි කරන්නේ නෑ. වේදනාව විසිරුවා හරිනවා. කැටි කරන්නේ නෑ. සඤ්ඤාව සංස්කාර විසිරුවා හරිනවා. කැටි කරන්නේ නෑ. විඤ්ඤාණය විසිරුවා හරිනවා. කැටි කරන්නේ නෑ.

කිඤ්ච විද්වෛති, න සන්ධ්වෛති: රූපං විද්වෛති, න සන්ධ්වෛති. වේදනං විද්වෛති, න සන්ධ්වෛති. සඤ්ඤං සංඛාරේ විද්වෛති, න සන්ධ්වෛති. විඤ්ඤාණං විද්වෛති, න සන්ධ්වෛති.

කවර දෙයක් ද නිවා දමන්නේ? අවුලන්නෙ නැතුව ඉන්නේ? රූපය නිවා දමනවා. අවුලවන්නේ නෑ. වේදනාව නිවා දමනවා. අවුලවන්නේ නෑ. සඤ්ඤාව සංස්කාර නිවා දමනවා. අවුලවන්නේ නෑ. විඤ්ඤාණය නිවා දමනවා. අවුලවන්නේ නෑ.

ඵචං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නති. වේදනායපි නිබ්බින්නති සඤ්ඤායපි සංඛාරේසුපි විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නති. නිබ්බින්නදං විරජ්ජති. විරාගා විමු-චති. විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හෝති. බිණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං කතං කරණීය නා පරං ඉත්ථත්තායාති පජානාති.

පිත්ථත් මහණෙනි, ග්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නෙ නැතුව යනවා. සිත නො ඇලෙන කොට එයින් සිත නිදහස් වෙනවා. සිත් නිදහස් වෙන කොට ම “නිදහස් වුණා” කියල අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වෙලා ගියා. බඹසරවාස සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

අයං වු-චති භික්ඛවේ, භික්ඛු නේවාචිනාති න අපචිනාති. අපචිතිත්වා ධීතෝ. නේව පජහති, න උපාදියති, පජහිත්වා ධීතෝ. නේව විසිනේති න උප්පිනේති, විසිනෙත්වා ධීතෝ. නේව විද්වෛති න සන්ධ්වෛති, විද්වෛත්වා ධීතෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ හික්ෂුට් කියන්නේ උස් කරන්නේ නෑ කියල යි. ඉවත් කරන්නේ නෑ කියල යි. ඉවත් කරලා නො සැලී ඉන්නවා කියල යි. අත් හරින්නේ නෑ කියල යි. බැඳෙන්නේ නෑ කියල යි. අත්හැරලා නො සැලී ඉන්නවා කියල යි. විසුරුවන්නේ නෑ කියල යි. කැටි කරන්නේ නෑ කියල යි. විසුරුවලා නො සැලී ඉන්නවා කියල යි. නිවන්නේ නෑ කියල යි. අවුලවන්නේ නෑ කියල යි. නිවලා නො සැලී ඉන්නවා කියල යි.

කිඤ්ච නේවාචිනාති න අපචිනාති අපචිතිත්වා යීතෝ: රූපං නේවාචිනාති න අපචිනාති අපචිතිත්වා යීතෝ. වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං නේවාචිනාති න අපචිනාති අපචිතිත්වා යීතෝ.

උස් කරන්නේ නැත්තේ ඉවත් නො කරන්නේ ඉවත් කරල නො සැලී සිටින්නේ කවර දෙයක් ද? රූපය උස් කරන්නේ නෑ. ඉවත් කරන්නේ නෑ. ඉවත් කරලා නො සැලී ඉන්නවා. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය උස් කරන්නේ නෑ. ඉවත් කරන්නේ නෑ. ඉවත් කරලා නො සැලී ඉන්නවා.

කිඤ්ච නේව පජ්ඣති න උපාදියති පජ්ඣතිත්වා යීතෝ: රූපං නේව පජ්ඣති න උපාදියති පජ්ඣතිත්වා යීතෝ. වේදනං නේව පජ්ඣති න උපාදියති පජ්ඣතිත්වා යීතෝ. සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං නේව පජ්ඣති න උපාදියති පජ්ඣතිත්වා යීතෝ.

අත්හරින්නේ නැත්තේ, බැඳී යන්නේ නැත්තේ, අත් හැරලා නො සැලී සිටින්නේ කවර දෙයක් ද? රූපය අත් හරින්නේ නෑ. බැඳී යන්නේ නෑ. අත්හැරලා නො සැලී ඉන්නවා. වේදනාව අත් හරින්නේ නෑ. බැඳී යන්නේ නෑ. අත්හැරලා නො සැලී ඉන්නවා. සඤ්ඤාව විඤ්ඤාණය අත් හරින්නේ නෑ. බැඳී යන්නේ නෑ. අත්හැරලා නො සැලී ඉන්නවා.

කිඤ්ච නේව විසිනේති න උස්සිනේති, විසිනේත්වා යීතෝ: රූපං නේව විසිනේති න උස්සිනේති, විසිනේත්වා යීතෝ. වේදනං නේව විසිනේති න උස්සිනේති, විසිනේත්වා යීතෝ. සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං නේව විසිනේති න උස්සිනේති, විසිනේත්වා යීතෝ.

විසුරුවන්නෙ නැත්තෙන්, කැටි කරන්නේ නැත්තෙන්, විසුරුවලා නො සැලී සිටින්නෙන් කවර දෙයක් ද? රූපය විසුරුවන්නෙ නෑ. කැටි කරන්නෙන් නෑ. විසුරුවලා නො සැලී ඉන්නවා. වේදනාව විසුරුවන්නෙ නෑ. කැටි කරන්නෙන් නෑ. විසුරුවලා නො සැලී ඉන්නවා. සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය විසුරුවන්නෙ නෑ. කැටි කරන්නෙන් නෑ. විසුරුවලා නො සැලී ඉන්නවා.

කිඤ්ච නේව විද්වජේති න සන්ධ්වජේති විද්වජෙන්වා යීතෝ: රූපං නේව විද්වජේති න සන්ධ්වජේති විද්වජෙන්වා යීතෝ. වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං නේව විද්වජේති න සන්ධ්වජේති විද්වජෙන්වා යීතෝ.

නිවා දමන්නෙ නැත්තෙන්, අවුච්චන්නෙ නැත්තෙන්, නිවලා නො සැලී ඉන්නෙන් කවර දෙයක් ද? රූපය නිවා දමන්නේ නෑ. අවුච්චන්නෙන් නෑ. නිවලා නො සැලී ඉන්නවා. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණ නිවා දමන්නේ නෑ. අවුච්චන්නෙන් නෑ. නිවලා නො සැලී ඉන්නවා.

ඒවං විමුක්තචිත්තං බෝ භික්ඛවේ, භික්ඛුං සඉන්දා දේවා සබ්බමකා සපජාපතිකා ආරකාව නමස්සන්ති:

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට විමුක්තියට පත් වූ සිතක් ඇති භික්ෂුවට සක්දෙවිඳු සහිත වූ බ්‍රහ්මයා සහිත වූ ප්‍රජාපතී සහිත වූ දෙවිවරුන් ඇත නියා ම නමස්කාර කරනවා.

“නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ නමෝ තේ පුරිසුත්තම යස්ස තේ නාභිජානාම යමපි නිස්සාය ක්කායසීති”

“ආජානීය පුරුෂයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට නමස්කාර වේවා! උතුම් පුරුෂයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට නමස්කාර වේවා! යමක් ඇසුරු කර ගෙන ඔබ වහන්සේ ධ්‍යාන වඩද්දී ඒ අරමුණ මොකක් ද කියල අපි දන්නෙ නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.3.8

පිණ්ඩෝලා සුත්තං
පිට්ඨ සිභා යාම ගැන වදාළ දෙසුම

80. ඒවං මේ සුත්තං. ඒකං සමයං භගවා සක්කේසු විහරති කප්පිලවත්ථස්මිං නිග්‍රෝධාරාමේ. අථ ඛෝ භගවා කිස්මිඤ්චිද්දෙව පකරණේ භික්ඛුසංඝං පණාමෙත්වා සුඛිබ්බසමයං නිවාසෙත්වා පත්තවිවරමාදාය කපිලවත්ථුං. පිණ්ඩාය පාවිසි. කපිලවත්ථස්මිං පිණ්ඩාය වරින්වා ප-ඡාහත්තං. පිණ්ඩපාත පටික්කන්තෝ යේන මහාවතං තේනුපසංකමි දිවා විහාරාය, මහාවතං අජ්ඣෙධාගහෙත්වා ඛේවිචලට්ඨිකාය මූලේ දිවා විහාරං නිසීදි.

80. මා හට අසන්ට ලැබුණේ මේ විදිහට යි. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ ශාක්‍ය ජනපදයෙහි කිඹුල්වත් නුවර සමීපයෙහි නිග්‍රෝධාරාමයෙහි. එදා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් කිසි කරුණක් අරඹයා භික්ෂු සංඝයාව බැහැර කොට වදාළා. පෙරවරු කාලයෙහි සිවුරු පොරොවාගෙන පාත්‍ර සිවුරු රැගෙන කිඹුල්වතට පිටසිභා වැඩම කළා. කිඹුල්වත් නගරයෙහි පිණ්ඩපාතයෙහි වැඩම කරලා, දන් වළඳලා කිඹුල්වත් මහා වනයට දිවා විහරණය පිණිස වැඩම කළා. මහාවනය ඇතුළට ම වැඩම කොට බෙලිරුක් සෙවණක දිවා විහරණය පිණිස වාඩි වී වැඩ සිටියා.

අථ ඛෝ භගවතෝ රහෝගතස්ස පටිසල්ලීනස්ස ඒවං. -තසෝ පරිචිතක්කෝ උදපාදි: “මයා ඛෝ භික්ඛුසංඝෝ පවාළ්භෝ. සන්තෙත්ථ භික්ඛු නවා අවිරපබ්බජිතා අධුනාගතා ඉමං ධම්මවිනයං, තේසං මමං අපස්සන්තානං සියා අඤ්ඤාපත්තං සියා විපරිණාමෝ. සෙය්‍යථාපි නාම ව-ඡස්ස තරුණස්ස මාතරං අපස්සන්තස්ස සියා අඤ්ඤාපත්තං සියා විපරිණාමෝ. ඒවමේවං සන්ථෙත්ත භික්ඛු නවා අවිරපබ්බජිතා අධුනාගතා ඉමං ධම්මවිනයං අපස්සන්තානං සියා අඤ්ඤාපත්තං සියා විපරිණාමෝ, සෙය්‍යථාපි නාම බීජානං තරුණානං උදකං අලහන්තානං සියා අඤ්ඤාපත්තං සියා විපරිණාමෝ. ඒවමේවං සන්ථෙත්ත භික්ඛු නවා අවිරපබ්බජිතා අධුනාගතා ඉමං ධම්මවිනයං තේසං මමං අලහන්තානං දස්සනාය සියා අඤ්ඤාපත්තං සියා විපරිණාමෝ. යන්තූනානං යථේව මයා සුඛිබ්බේ භික්ඛුසංඝෝ අනුග්ගහිතෝ, ඒවමේව ඒතරහි අනුග්ගහෙය්‍යං භික්ඛුසංඝන්ති.

එකල්හි හුදෙකලාවේ ම භාවනාවෙන් වැඩ සිටින්නා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙවැනි කල්පනාවක් ඇති වුණා. “මා විසින් හික්ෂු සංඝයාව බැහැර කරල දැම්මා. එසේ නමුත් නවක හික්ෂුන් ඉන්නවා. පැවිදි වෙලා වැඩිකල් නෑ. මේ ධර්ම විනයට ළහදීම පැමිණි අය යි. අන්න ඒ නවක හික්ෂුන්ට මාව දැක ගන්ට නො ලැබුණොත් වෙනසක් ඇති වෙන්ට ඉඩ තියෙනවා. සිතේ පෙරළියක් ඇති වෙන්ට ඉඩ තියෙනවා. ඒක මේ විදිහේ දෙයක්. ඉතා ළදරු වසුපැටව් ඉන්නවා. ඒ වසු පැටියෙකුට මව් දෙන ව දැක ගන්ට නො ලැබුණොත් වෙනසක් ඇති වෙනවා ම යි. සිතේ පෙරළියක් ඇති වෙනවා ම යි. ඒ විදිහට ම මෙහෙත් නවක හික්ෂුන් ඉන්නවා. පැවිදි වෙලා වැඩිකල් නෑ. මේ ධර්ම විනයට ළහදීම පැමිණි අය යි. අන්න ඒ නවක හික්ෂුන්ට මාව දැක ගන්ට නො ලැබුණොත් වෙනසක් ඇති වෙන්ට ඉඩ තියෙනවා. සිතේ පෙරළියක් ඇති වෙන්ට ඉඩ තියෙනවා. ඒක මේ විදිහේ දෙයක්. අළුතෙන් හිටවපු බීජ තියෙනවා. ඒවාට වතුර නො ලැබුණොත් වෙනසක් ඇති වෙනවා ම යි. පෙරළියක් ඇති වෙනවා ම යි. ඒ විදිහට ම මෙහෙත් නවක හික්ෂුන් ඉන්නවා. පැවිදි වෙලා වැඩිකල් නෑ. මේ ධර්ම විනයට ළහදීම පැමිණි අය යි. අන්න ඒ නවක හික්ෂුන්ට මාව දැක ගන්ට නො ලැබුණොත් වෙනසක් ඇති වෙන්ට ඉඩ තියෙනවා. සිතේ පෙරළියක් ඇති වෙන්ට ඉඩ තියෙනවා. ඒ නිසා මා විසින් කලින් හික්ෂු සංඝයාට යම් අනුග්‍රහක් කලා ද දැනුත් මං හික්ෂු සංඝයාට ඒ විදිහට ම අනුග්‍රහ කරන එක තමයි හොඳ.”

අට බෝ බ්‍රහ්මා සහම්පති හගචතෝ -තසා -තෝපරිචිතක්ක- මඤ්ඤාය සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසෝ සම්මිඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය පසාරිතං වා බාහං සම්මිඤ්ජෙය්‍ය, ඒවමේව බ්‍රහ්මලෝකේ අන්තරහිතෝ හගචතෝ පුරතෝ පාතුරහෝසි.

එතකොට සහම්පති බ්‍රහ්මයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ අදහස තමා ගේ සිතෙන් දැන ගත්තා. බලවත් පුරුෂයෙක් හකුළුවා ගත් අතක් දිග හරින වේගයෙන් දිගු කළ අතක් හකුළා ගන්නා වේගයෙන් බඹ ලොවින් අතුරුදහන් වුණා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ඉදිරියෙහි පහළ වුණා.

අට බෝ බ්‍රහ්මා සහම්පති ඒකංසං උත්තරාසංගං කරිත්වා යේන හගවා තේනඤ්ජලිම්පණාමෙන්වා හගවන්තං ඒතදවෝච: ඒවමේතං හගවා, ඒවමේතං සුගත, හගවතා හන්තේ හික්ඛුසංඝෝ පවාළ්හෝ. සන්තෙන්ථ හික්ඛු නවා අචිරපබ්බේතා අඬුනාගතා ඉමං ධම්මවිනයං, තේසං හගවන්තං අපස්ස-

න්නානං සියා අඤ්ඤාපත්තං සියා විපරිණාමෝ. සෙය්‍යාථාපි නාම ව-ජස්ස කරුණස්ස මාතරං අපස්සන්තස්ස සියා අඤ්ඤාපත්තං සියා විපරිණාමෝ. ඒවමේවං සන්ථෙත්ත භික්ඛු නවා අවිරපබ්බජිතා අධුනාගතා ඉමං ධම්මවිනයං තේසං භගවන්තං අපස්සන්තානං සියා අඤ්ඤාපත්තං සියා විපරිණාමෝ, සෙය්‍යාථාපි නාම ඛිජානං කරුණානං උදකං අලහන්තානං සියා අඤ්ඤාපත්තං සියා විපරිණාමෝ. ඒවමේවං සන්ථෙත්ත භික්ඛු නවා අවිරපබ්බජිතා අධුනාගතා ඉමං ධම්මවිනයං තේසං භගවන්තං අලහන්තානං දස්සනාය සියා අඤ්ඤාපත්තං සියා විපරිණාමෝ.

ඉතින් සහම්පති බ්‍රහ්මයා උතුරු සඵච ඒකාංශ කර ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියේ අදිලි බැඳ වන්දනා කර ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඔය සිතා වදාළ කරුණ ඒ විදිහම යි. සුගතයන් වහන්ස, ඔය සිතා වදාළ කරුණ ඒ විදිහම යි. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂු සංඝයාව බැහැර කොට වදාළා. එසේ නමුත් නවක භික්ෂුන් ඉන්නවා. පැවිදි වෙලා වැඩිකල් නෑ. මේ ධර්ම විනයට ළඟදීම පැමිණි අය යි. අන්න ඒ නවක භික්ෂුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේව දැක ගන්ට නො ලැබුණොත් වෙනසක් ඇති වෙන්ට ඉඩ තියෙනවා. සිතේ පෙරළියක් ඇති වෙන්ට ඉඩ තියෙනවා. ඒක මේ විදිහේ දෙයක් තමයි. ඉතා ළඳරු වසුපැට්ඨ ඉන්නවා. ඒ වසු පැටියෙකුට මව් දෙන ව දැක ගන්ට නො ලැබුණොත් වෙනසක් ඇති වෙනවා ම යි. සිතේ පෙරළියක් ඇති වෙනවා ම යි. ඒ විදිහම තමයි. මෙහෙත් නවක භික්ෂුන් ඉන්නවා. පැවිදි වෙලා වැඩිකල් නෑ. මේ ධර්ම විනයට ළඟදීම පැමිණි අය යි. අන්න ඒ නවක භික්ෂුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේව දැක ගන්ට නො ලැබුණොත් වෙනසක් ඇති වෙන්ට ඉඩ තියෙනවා. සිතේ පෙරළියක් ඇති වෙන්ට ඉඩ තියෙනවා. ඒක මේ විදිහේ දෙයක් තමයි. අළුතෙන් හිටවපු බීජ තියෙනවා. ඒවාට වතුර නො ලැබුණොත් වෙනසක් ඇති වෙනවා ම යි. පෙරළියක් ඇති වෙනවා ම යි. ඒ විදිහම තමයි. මෙහෙත් නවක භික්ෂුන් ඉන්නවා. පැවිදි වෙලා වැඩිකල් නෑ. මේ ධර්ම විනයට ළඟදීම පැමිණි අය යි. අන්න ඒ නවක භික්ෂුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේව දැක ගන්ට නො ලැබුණොත් වෙනසක් ඇති වෙන්ට ඉඩ තියෙනවා. සිතේ පෙරළියක් ඇති වෙන්ට ඉඩ තියෙනවා.

අභිනන්දතු හන්තේ, භගවා භික්ඛුසංඝං අභිවදතු හන්තේ, භගවා භික්ඛුසංඝං. යතේව හන්තේ, භගවතා පුබ්බේ භික්ඛුසංඝෝ අනුග්ගහිතෝ, ඒවමේව ඒතරහි අනුග්ගන්හාතු භික්ඛුසංඝනිති.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භික්ෂු සංඝයා ව පිළිගන්නා සේක්වා!
ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භික්ෂු සංඝයාහට ධර්මාවවාද කරන සේක්වා!
ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් කලින් භික්ෂු සංඝයාහට යම්
අනුග්‍රහයක් කොට වදාළේ ද දැනුත් ඒ අයුරින් ම භික්ෂු සංඝයාට අනුග්‍රහ
කරන සේක්වා!

අධිවාසේසි භගවා තුණ්හිභාවෙන. අථ ඛෝ බ්‍රහ්මා සහම්පති භගවතෝ
අධිවාසනං විදිත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා තත්ථේව-
ත්තරධායි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිශ්ශබ්දව වැඩ සිටීමෙන් එය පිළිගෙන වදාළා.
එකකොට සහම්පති බ්‍රහ්මයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තම ඇරයුම පිළිගෙන
වදාළ බව දැන ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වන්දනා කරල, ප්‍රදක්ෂිණා
කරලා එතැන ම නො පෙනී ගියා.

අථ ඛෝ භගවා සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේන
නිග්‍රෝධාරමෝ තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා පඤ්ඤත්තේ ආසනේ නිසීදි.
නිසජ්ජ ඛෝ භගවා තථාරූපං ඉද්ධාහිසංඛාරං අභිසංඛාසි යථා තේ භික්ඛු
ඒකද්විතිකාය සාරජ්ජමානරූපා යේන භගවා තේනුපසංකමෙය්‍යුං.

එකකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් වරුවේ භාවනාවෙන් නැගිටලා
නිග්‍රෝධාරාමයට වැඩම කොට වදාළා. වැඩම කරලා පණවන ලද
ආසනයෙහි වැඩ සිටියා. වැඩ හුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ භික්ෂූන් එකනම
දෙනම බැගින් තැනි ගන්නා ස්වරූපයෙන් යුක්ත ව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ
කරා පැමිණෙනවා නම් එබඳු වූ ඉර්ධි ප්‍රාතිහාර්යයක් කොට වදාළා.

තේපි භික්ඛු ඒකද්විතිකාය සාරජ්ජමානරූප යේන භගවා
තේනුපසංකමිසු. උපසංකමිත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං
නිසීදිසු. ඒකමන්තං නිසින්තේ ඛෝ තේ භික්ඛු භගවා ඒතදවෝච:

ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා ද එකනම දෙනම බැගින් තැනි ගත්
ස්වරූපයෙන් යුතුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණුනා. පැමිණිලා
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වන්දනා කරලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව
වාඩි වී සිටි ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලාට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙම දෙසුම
වදාළා.

අන්තමිදං භික්ඛවේ, ජීවිකානං යදිදං පිණ්ඩෝලයං. අභිසාපෝයං ලෝකස්මිං “පිණ්ඩෝලෝ විවරසි පත්තපාණිති” නං ච බෝ ඵ්ථං භික්ඛවේ, කුලපුත්තා උපෙනති අත්ථවසිකා අත්ථවසං පටි-ච, නේව රාජාභිනිතා න චෝරාභිනිතා න ඉණ්ඨිටා න භයට්ඨා න ආජීවිකාපකතා. අපි ච බෝ චිතිණ්ණම්භා ජාතියා ජරාමරණේන සෝකේති පරිදේවෙති දුක්ඛේති දෝමනස්සේති උපායාසේති දුක්ඛෝතිණ්ණා දුක්ඛපරේතා අප්පේව නාම ඉමස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස අන්තකිරියා පඤ්ඤායේවාති.

පින්වත් මහණෙනි, මේ පිණ්ඩපාතයෙන් ජීවත් වෙනවා කියන කරුණ ඉතාමත් ළාමක කොට සලකන දෙයක්. “පාත්තරයක් අතට අරන් පිණ්ඩපාතෙ පල!” කියල කීම ලෝකයෙහි සාපලත් දෙයක්. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, යම් අර්ථයක් උදෙසා, යම් අර්ථයක් හේතුවෙන් එබඳු වූ ජීවිතයක් කරා පවා කුල පුත්‍රයන් පැමිණෙනවා. ඒ පැමිණීම ආණ්ඩුවෙන් දඩුවම් ලබලත් නො වෙයි. සොරුන්ගෙන් කරදර වෙලත් නො වෙයි. ණය ගෙවා ගන්ට බැරුවත් නො වෙයි. භයට පත් වෙලත් නො වෙයි. ජීවත් වෙත්ට ක්‍රමයක් නැතුවත් නො වෙයි. එසේ නමුත් අපි ඉපදීමෙනුත්, ජරාමරණයෙනුත්, සෝකවලිනුත්, වැළපීමවලිනුත්, කායික දුක්චලිනුත්, මානසික දුක්චලිනුත්, සුසුම් හෙළීමවලිනුත් කරදරයේ වැටිල යි ඉන්නේ. දුකට වැටිල යි ඉන්නේ. දුකෙන් පෙළි පෙළි ඉන්නේ. මේ මුළු මහත් දුක් සමූහය ම ඉවරයක් කරල දාන්ට තිබෙනවා නම් මොන තරම් දෙයක් ද කියල යි පැමිණෙන්නෙ.

ඵ්ථං පබ්බජිතෝ වායං භික්ඛවේ, කුලපුත්තෝ සෝ ච හෝති අභිජ්ඣාවි කාමේසු තිබ්බසරාගෝ ව්‍යාපන්නචිත්තෝ පදුට්ඨමනසංකප්පෝ මුට්ඨස්සති අසම්පජානෝ අසමාහිතෝ විබ්භන්නචිත්තෝ පාකතින්ද්‍රියෝ. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, ඡවාලාතං උභතෝ පදිත්තං. මජ්ඣේ ගුට්ඨතං. නේව ගාමේ කට්ඨත්ථං ඵරති, නාරඤ්ඤේ කට්ඨත්ථං ඵරති, තපුපමාහං භික්ඛවේ, ඉමං පුග්ගලං වදාමි ගිහිභෝගා ච පරිහිනෝ සාමඤ්ඤත්ථඤ්ච න පරිපුරේති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට පැවිදි වුණ මේ කුල පුත්‍රයෙක් ඉන්නවා. නමුත් ඔහු අනුන් ගේ දෙය තමා සතු කර ගැනීමට ආසා කරන කෙනෙක් වුණොත්, කාම අරමුණු පිළිබඳව තියුණු රාගයක් තියෙන කෙනෙක් වුණොත්, ද්වේශ කරන සිතක් තියෙන කෙනෙක් වුණොත්, දූෂිත වූ නපුරු කල්පනාවන් තියෙන කෙනෙක් වුණොත්, සිහි මුලා වෙච්ච කෙනෙක් වුණොත්, නුවණින් තොර කෙනෙක් වුණොත්, සමාහිත සිතක් නැති කෙනෙක් වුණොත්, ග්‍රාන්ත සිතින් යුතු කෙනෙක් වුණොත්, සාමාන්‍ය ස්වභාවයෙන් ම ඉදුරන් පවත්වන

කෙනෙක් වුණොත්, පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. සොහොන් පෙණෙල්ලක් තියෙනවා. දෙපැත්තෙම ගිනි ඇවිලිලා තියෙන්නේ. මැද අසුවි තැවරිලා තියෙන්නේ. ඒක ගමේ දරට ගන්නෙත් නෑ. වනාන්තරයේ දරවලට අයිති වෙන්නෙත් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මං අර පුද්ගලයාව සලකන්නේ සොහොන් පෙණෙල්ල උපමා කරල යි. ඔහු ගිනි සැපයෙනුත් පිරිහුණු කෙනෙක්. ශ්‍රමණ ජීවිතයෙනුත් ප්‍රතිඵල නො ලබන කෙනෙක්.

තයෝ මේ හික්බවේ, අකුසල විතක්කා. කාමවිතක්කෝ ව්‍යාපාද-විතක්කෝ විහිංසාවිතක්කෝ. ඉමේ ව බෝ හික්බවේ, තයෝ අකුසල විතක්කා තං කථ අපරිපේසා නිරුජ්ඣධන්ති: වතුසු වා සතිපට්ඨානේසු සුපතිට්ඨ-විත්තස්ස විහරතෝ අනිමිත්තං වා සමාධිං භාවයතෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ අකුසල විතර්ක තුනක් තියෙනවා. කාම අරමුණු ගැන කල්පනා කර කර සිටීම. ද්වේශ අරමුණු ගැන කල්පනා කර කර සිටීම. හිංසාකාරී දේ ගැන කල්පනා කර කර සිටීම යන තුන යි. පින්වත් මහණෙනි, මේ අකුසල විතර්ක තුන ම ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙලා යන්නේ කොතැන දී ද? එක්කෝ සතර සතිපට්ඨානයෙහි මනා කොට සිත පිහිටුවා ගෙන වාසය කරන කෙනා තුළ යි. එහෙම නැත්නම් අනිමිත්ත චිත්ත සමාධිය වඩන කෙනා තුළ යි.

යාවඤ්චිදං හික්බවේ, අලමේව අනිමිත්තෝ සමාධි භාවේතුං, අනිමිත්තෝ හික්බවේ, සමාධි භාවිතෝ බහුලීකතෝ මහජ්ඣලෝ හෝති මහානිසංසෝ.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය අනිමිත්ත සමාධිය නම් භාවනා වශයෙන් වඩන එක ම යි හොඳ. පින්වත් මහණෙනි, අනිමිත්ත චිත්ත සමාධිය භාවනා වශයෙන් බහුල කළොත් මහත්ඵල යි. මහානිශංස යි.

ද්වේමා හික්බවේ, දිට්ඨියෝ භවදිට්ඨි ව විභවදිට්ඨි ව, තත්‍ර හික්බවේ, සුතවා අරියසාවකෝ ඉති පටිසඤ්චික්ඛති: “අත්ථි නු බෝ තං කිඤ්ච ලෝකස්මිං යමහං උපාදියමානෝ න වජ්ජවා අස්ස”න්ති. සෝ ඒවං පජානාති: නත්ථි නු බෝ තං කිඤ්ච ලෝකස්මිං යමහං උපාදියමානෝ න වජ්ජවා අස්සං. අහං ව රූපඤ්ඤේව උපාදියමානෝ උපාදියෙය්‍යං, වේදනඤ්ඤේව උපාදියමානෝ උපාදියෙය්‍යං, සඤ්ඤඤ්ඤේව උපාදියමානෝ උපාදියෙය්‍යං, සංඛාරේයේව උපාදියමානෝ උපාදියෙය්‍යං, විඤ්ඤාණඤ්ඤේව උපාදියමානෝ උපාදියෙය්‍යං, තස්ස මේ අස්ස උපාදානප-වයා භවෝ භව ප-වයා ජාති

ජාතිප-වයා ජරාමරණං සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා සම්භවෙය්‍යං. ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයෝ අස්ස.

පින්වත් මහණෙනි, මේ දෘෂ්ටි දෙකක් තියෙනවා. භව දෘෂ්ටියත්, විභව දෘෂ්ටියත් යන දෙක යි. පින්වත් මහණෙනි, එහිලා ශ්‍රාතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා මේ විදිහට නුවණින් විමසා බලනවා. “මං යම් කිසි දෙයකට බැඳීමක් ඇති කර ගත්තොත්, එයින් මට වරදක් සිදු නො වනවා නම් එබඳු දෙයක් ලෝකයෙහි තිබෙනවා ද” කියල. එතකොට ඔහු මේ විදිහට තේරුම් ගන්නවා. මං යම් කිසි දෙයකට බැඳීමක් ඇති කර ගත්තොත්, එයින් මට වරදක් සිදු නො වනවා නම් එබඳු දෙයක් ලෝකයෙහි නැත. මං බැඳීමක් ඇති කර ගන්නවා නම් රූපයකට ම යි බැඳෙන්න තියෙන්නේ. බැඳීමක් ඇති කර ගන්නවා නම් වේදනාවකට ම යි බැඳෙන්න තියෙන්නේ. බැඳීමක් ඇති කර ගන්නවා නම් සඤ්ඤාවකට ම යි බැඳෙන්න තියෙන්නේ. බැඳීමක් ඇති කර ගන්නවා නම් සංස්කාරවලට ම යි බැඳෙන්න තියෙන්නේ. බැඳීමක් ඇති කර ගන්නවා නම් විඤ්ඤාණයකට ම යි බැඳෙන්න තියෙන්නේ. එතකොට මට ඒ බැඳීම හේතු කර ගෙන භවය සකස් වෙලා යාවි. භවය හේතු කර ගෙන ඉපදේවි. ඉපදීම හේතු කර ගෙන ජරා මරණ සෝක වැළඳීම් දුක් දොමනස් සුසුම් හෙළීම් හට ගනිවි. ඔය ආකාරය මේ මුළුමහත් දුක්ඛස්කන්ධය ම හට ගනිවි.

තං කිම්මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං හන්තේ. යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා ති? දුක්ඛං හන්තේ, යම්පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තූ තං සමානුපස්සිතුං, ඒතං මම ඒසෝ හමස්මි. ඒසෝ මේ අත්තා” ති? නෝ හේතං හන්තේ, වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං හන්තේ. යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා ති? දුක්ඛං හන්තේ, යම්පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තූ තං සමානුපස්සිතුං ඒතං මම ඒසෝහමස්මි ඒසෝ මේ අත්තා”ති ? නෝ හේතං හන්තේ.

පින්වත් මහණෙනි, ඔබ මේ ගැන කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මුලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි. වේදනාව සඤ්ඤාව

..... සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

තස්මානිහ භික්ඛවේ, යං කිඤ්චි රූපං අනිත්‍යානාගත ප-චුපන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුඛමං වා භීතං වා පණ්ණිකං වා යං දුරේ සන්තිකේ වා සබ්බං රූපං තේතං මම නේසෝ හමස්මි. න මේ සෝ අත්තාති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යා කාවි වේදනා යා කාවි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අනිත්‍යානාගත ප-චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුඛමං වා භීතං වා පණ්ණිකං වා යං දුරේ සන්තිකේ වා සබ්බං විඤ්ඤාණං තේතං මම නේසෝ හමස්මි න මේ සෝ අත්තාති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

එහෙමනම් පින්වත් මහණෙනි, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන. අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන.

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිමපි නිබ්බින්නදති. වේදනායපි නිබ්බින්නදති සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නදති. සංඛාරේසුපි නිබ්බින්නදති. විඤ්ඤාණස්මිමපි නිබ්බින්නදති. නිබ්බින්නදං විරජ්ජති. විරාගා විමුචති. විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං හෝති. බිණ්ණා ජාති චුසිතං බ්‍රහ්මවරියං කතං කරණිය නා පරං ඉත්ථත්ථායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නෙ නැතුව යනවා. සිත නො ඇලෙන කොට එයින් සිත නිදහස් වෙනවා. සිත් නිදහස් වෙන කොට ම “නිදහස් වුණා” කියල අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වෙලා ගියා. බඹසරවාස සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙත උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පිණ්ඩෝලා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.3.9

පාරිලෙය්‍යක සූත්තං

පාරිලෙය්‍යක චනයේ දී වදාළ දෙසුම

81. ඒකං සමයං භගවා කෝසම්බියං විහරති සෝසිතාරාමේ. අථ ඛෝ භගවා පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා, පත්තච්චරමාදාය කෝසම්බියං පිණ්ඩාය පාවිසී. කෝසම්බියං පිණ්ඩාය වරින්වා ප-ජාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්ඛන්නෝ සාමං සේනාසනං සංසාමෙත්වා පත්තච්චරමාදාය අනාමන්තෙත්වා උපට්ඨාකෝ අනපලෝකෙත්වා භික්ඛුසංඝං ඒකෝ අදුතියෝ වාරිකං පක්ඛාමී.

81. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ කොසඹූ නුවර සෝමනාරාමයෙනි. එදා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරුවෙහි සිවුරු පොරොවා ගෙන පාත්‍රයක් සිවුරුත් රැගෙන කොසඹූ නුවර පිණ්ඩපාතේ වැඩම කළා. කොසඹූ නුවර පිණ්ඩපාතේ වැඩම කරලා දන් වළඳලා අවසන් වෙලා තමන් වහන්සේ ම සේනාසනය අස්පස් කොට වදාළා. පා සිවුරු අරගෙන හුදෙකලාවේ ම දෙවැන්නෙක් නැතුව වාරිකාවේ නික්මී වදාළා. උපස්ථායක භික්ෂූන් ඇමතුවෙන් නෑ. භික්ෂු සංඝයාට දැනුම් දීමක් කළෙන් නෑ.

අට බෝ අඤ්ඤාතරෝ භික්ෂූ අවිරපක්කන්තස්ස භගවතෝ යේනායස්මා ආනන්දෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං ඒකදවෝච: “ඒහාචුසෝ ආනන්ද, භගවා සාමං සේනාසනං සංසාමෙත්වා පක්කච්චරමාදාය අනාමන්තෙත්වා උපට්ඨාකේ අනපලෝකෙත්වා භික්ඛුසංඝං ඒකෝ අදුතියෝ වාරිකං පක්කන්තෝති.

එතකොට එක්තරා භික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩම කොට නොබෝ වෙලාවකින් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ වෙත පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේට මේ විදිහට පැවසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්දයෙනි, එනු මැනව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තමන් වහන්සේ ම සේනාසනය අස්පස් කොට වදාළා. පා සිවුරු අරගෙන හුදෙකලාවේ ම දෙවැන්නෙක් නැතුව වාරිකාවේ නික්මී වදාළා. උපස්ථායක භික්ෂූන් ඇමතුවෙන් නෑ. භික්ෂු සංඝයාට දැනුම් දීමක් කළෙන් නෑ.”

යස්මිං ආචුසෝ සමයේ භගවා සාමං සේනාසනං සංසාමෙත්වා පක්කච්චරමාදාය අනාමන්තෙත්වා උපට්ඨාකේ අනපලෝකෙත්වා භික්ඛුසංඝං ඒකෝ අදුතියෝ වාරිකං පක්කමති ඒකෝච භගවා තස්මිං සමයේ විහරිතුකාමෝ හෝති. න භගවා තස්මිං සමයේ කේනචි අනුබන්ධිතබ්බෝ හෝතිති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් අවස්ථාවක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තමන් වහන්සේ ම සේනාසනය අස්පස් කොට වදාළා නම්, පා සිවුරු අරගෙන හුදෙකලාවේ ම දෙවැන්නෙක් නැතුව වාරිකාවේ නික්මී වදාළා නම්, උපස්ථායක භික්ෂූන් ඇමතුවෙන් නැත්නම්, භික්ෂු සංඝයාට දැනුම් දීමක් කළෙන් නැත්නම්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හුදෙකලාවේ ම යි වැඩ සිටින්නට ඒ කාලයේ දි කැමති වන්නේ. අන්ත එබඳු අවස්ථාවක කවුරුවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පසු පසින් ගමන් නො කළ යුතු වෙනවා.

අප ඛෝ භගවා අනුපුබ්බේන වාරිකං වරමානෝ යේන පාරිලෙය්‍යකං තදවසරි. තනු සුදං භගවා පාරිලෙය්‍යකේ විහරති හද්දසාලමුලේ. අප ඛෝ සම්බහුලා භික්ඛු යේනායස්මා ආනන්දෝ තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා ආයස්මතා ආනන්දේන සද්ධිං සම්මෝදිංසු. සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසින්තා ඛෝ තේ භික්ඛු ආයස්මන්තං ආනන්දං ඒතදවෝචුං: “විරස්සුතා ඛෝ නෝ ආවුසෝ ආනන්ද භගවතෝ සම්මුඛා ධම්මිකථා ඉ-ණාම මයං ආවුසෝ ආනන්ද, භගවතෝ සම්මුඛා ධම්මිං කථං සෝතුන්ති.”

එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුපිළිවෙළින් වාරිකාවේ සැරිසරා වඩිමින් පාරිලෙය්‍යක වනය වෙත වැඩම කරලා වැඩ සිටියා. එදා පාරිලෙය්‍යක වනයේ සුන්දර සල් රුක් සෙවණක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියා. එතකොට බොහෝ භික්ෂූන් වහන්සේලා ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ වෙත පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කථාබහ නිමා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් හට මෙකරුණ සැළ කළා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්දයෙනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්පයෙහි ධර්ම කථාවක් අපට අසන්ට ලැබිලා සැහෙන කලක් ගත වුණා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්දයෙනි, අපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්පයෙහි ධර්ම කථාවක් අසන්නට හරි කැමති යි.”

අප ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ තේහි භික්ඛුහි සද්ධිං යේන පාරිලෙය්‍යකං හද්දසාලමුලං යේන භගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි, ඒකමන්තං නිසින්තේ ඛෝ තේ භික්ඛු භගවා ධම්මියා කථාය සංදස්සේසි. සමාදස්සේසි. සමුත්තේජ්සි. සම්පහංසේසි.

එතකොට ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලාත් සමග පාරිලෙය්‍යක වනයෙහි සුන්දර සල් රුක් සෙවණේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණියා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වන්දනා කළා. එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලාට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ධර්ම කථාවෙන් කරුණ දක්වා වදාළා. සමාදන් කරවා වදාළා. උනන්දු කරවා වදාළා. මහත් සතුටට පත් කොට වදාළා.

තේන ඛෝ පන සමයේන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනෝ ඵ්ථං -තෙසෝ පරිචිතක්කෝ උදපාදි: “කථං නු ඛෝ ජානතෝ කථං පස්සතෝ අනන්තරා අසවානං බයෝ හෝති”ති.

එතකොට ඵ් වෙලාවේ දී එක්තරා භික්ෂුවක ගේ සිතෙහි මෙවැනි අදහසක් ඇති වුණා. “කොයි විදිහට අවබෝධ කරන කොට ද, කොයි විදිහට දකින කොට ද මේ ජීවිතයේ දී ම ආප්‍රවයන් ක්ෂය වෙලා යන්නේ” කියලා.

අප්ථ ඛෝ භගවා තස්ස භික්ඛුනෝ -තෙසා -තෝපරිචිතක්කමඤ්ඤාය භික්ඛු ආමන්තේසි: “විවයසෝ දේසිතෝ භික්ඛවේ, මයා ධම්මෝ: විවයසෝ දේසිතා චත්තාරෝ සතිපට්ඨානා. විවයසෝ දේසිතා චත්තාරෝ සම්මප්පධානා. විවයසෝ දේසිතා චත්තාරෝ ඉද්ධිපාදා. විවයසෝ දේසිතානි පඤ්චන්ද්‍රියානි. විවයසෝ දේසිතානි පඤ්චබලානි. විවයසෝ දේසිතා සත්තබ්බංගා. විවයසෝ දේසිතෝ අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ. ඵ්ථං විවයසෝ ඛෝ දේසිතෝ භික්ඛවේ, මයා ධම්මෝ. ඵ්ථං විවයසෝ දේසිතෝ ඛෝ භික්ඛවේ, මයා ධම්මෝ අප්ථ ච පනිධේක-වස්ස භික්ඛුනෝ ඵ්ථං -තෙසෝ පරිචිතක්කෝ උදපාදි: “කථං නු ඛෝ ජානතෝ කථං පස්සතෝ අනන්තරා අසවානං බයෝ හෝති”ති.

ඵ් මොහොතේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අර භික්ෂුව ගේ සිතේ ඇති වුණ කල්පනාවන් තම සිතින් දැන ගෙන භික්ෂුන් අමතා වදාලා. “පින්වත් මහණෙනි, මා ධර්මය දේශනා කරල තියෙන්නේ වීමංසන නුවණින් යුතුව ම යි. සතර සතිපට්ඨානයන් දේශනා කරල තියෙන්නේ වීමංසන නුවණින් යුතුව ම යි. සතර සම්මප්පධාන විරිය දේශනා කරල තියෙන්නේ වීමංසන නුවණින් යුතුව ම යි. සතර ඉද්ධිපාද දේශනා කරල තියෙන්නේ වීමංසන නුවණින් යුතුව ම යි. පංච ඉන්ද්‍රියයන් දේශනා කරල තියෙන්නේ වීමංසන නුවණින් යුතුව ම යි. පංච බල දේශනා කරල තියෙන්නේ වීමංසන නුවණින් යුතුව ම යි. සත්ත බ්‍රහ්මංග දේශනා කරල තියෙන්නේ වීමංසන නුවණින් යුතුව ම යි. ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය දේශනා කරල තියෙන්නේ වීමංසන නුවණින් යුතුව ම යි. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට මං හොඳට නුවණින් විමසලා ධර්මය දේශනා කරල තියෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට මං හොඳට නුවණින් විමසලා ධර්මය දේශනා කරල තියෙද්දි මෙහි සිටින ඇතැම් භික්ෂුවක ගේ සිතේ මෙවැනි අදහස් ඇති වෙනවා නෙව. “කොයි විදිහට අවබෝධ කරන කොට ද, කොයි විදිහට දකින කොට ද මේ ජීවිතයේ දී ම ආප්‍රවයන් ක්ෂය වෙලා යන්නේ” කියලා.

කථං ච භික්ඛවේ, ජානතෝ කථං පස්සතෝ අනන්තරා ආසවානං බයෝ හෝති: “ඉධ භික්ඛවේ, අස්සුතවා පුටුච්ඡන්තෝ අරියානං අදස්සාචි අරියධම්මස්ස අකෝවිධෝ අරියධම්මේ අවිනීතෝ, සප්පුරියානං අදස්සාචි සප්පුරියධම්මස්ස අකෝවිධෝ සප්පුරියධම්මේ අවිනීතෝ, රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති යා ඛෝ පන සා භික්ඛවේ, සමනුපස්සනා, සංඛාරෝ සෝ. සෝ පන සංඛාරෝ කින්නිදානෝ කිංසමුදයෝ කිඤ්ජාතිකෝ කිම්පහවෝති: අවිජ්ජාසම්ඵස්සජේන භික්ඛවේ, වේදයිතේන චුට්ඨස්ස අස්සුතවතෝ පුටුච්ඡනස්ස උප්පන්නා තණ්හා තතෝජෝ සෝ සංඛාරෝ.

පින්වත් මහණෙනි, කොයි විදිහට අවබෝධ කරන කොට ද, කොයි විදිහට දකින කොට ද මේ ජීවිතයේ දී ම ආප්‍රවයන් ක්ෂය වෙලා යන්නේ? “මෙකරුණෙහිලා අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි නො හික්මුණ කෙනෙක්. සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි නො හික්මුණ කෙනෙක්. ඔහු රූපය ආත්මය වශයෙන් මුලාවෙන් දකිනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔහු ගේ ඒ යම් මුලාවෙන් දැකීමක් ඇද්ද, ඒක සංස්කාරයක්. ඒ සංස්කාරය කුමක් මුල් කර ගෙන තියෙන එකක් ද? කුමකින් හට ගන්නා එකක් ද? කුමකින් ඉපදෙන එකක් ද? කුමකින් ප්‍රභවය වන එකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, අවිද්‍යා සහගත ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීමෙන් පහසු ලබන අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයාට තණ්හාව ඉපදිල යි තියෙන්නේ. අන්න ඒ තණ්හාවෙනුයි ඒ සංස්කාරය හට ගන්නේ.

ඉති ඛෝ භික්ඛවේ, සෝපි ඛෝ සංඛාරෝ අනි-වෝ සංඛතෝ පටි-වසමුප්පන්නෝ, සාපි තණ්හා අනි-වා සංඛතා පටි-වසමුප්පන්නා, සාපි වේදනා අනි-වා සංඛතා පටි-වසමුප්පන්නා, සෝපි ඵස්සේ අනි-වෝ සංඛතෝ පටි-වසමුප්පන්නෝ, සාපි අවිජ්ජා අනි-වා සංඛතා පටි-වසමුප්පන්නා. ඒවම්පි ඛෝ භික්ඛවේ, ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ අනන්තරා ආසවානං බයෝ හෝති.

නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ඔය සංස්කාරයත් අනිත්‍ය යි. හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ දෙයක්. අර තණ්හාවත් අනිත්‍ය යි. හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ දෙයක්. ඒ විදීමත් අනිත්‍ය යි. හේතුඵල

දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ දෙයක්. ඒ ස්පර්ශයත් අනිත්‍ය යි. හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ දෙයක්. ඒ අවිද්‍යාවත් අනිත්‍ය යි. හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට, ඔය විදිහට දකිනා විට මේ ජීවිතයේ දී ම ආප්‍රවයන් ක්ෂය වෙලා යනවා.

න හේව බෝ රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති අපි ච බෝ රූපවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති යා බෝ පන සා භික්ඛවේ, සමනුපස්සනා, සංඛාරෝ සෝ. සෝ පන සංඛාරෝ කින්නිදානෝ කිංසමුදයෝ කිඤ්ජානිකෝ කිම්පහවෝ: අවිජ්ජාසම්පස්සජේන භික්ඛවේ, වේදයිතේන චුට්ඨස්ස අස්සුතවතෝ සුචුජ්ජනස්ස උප්පන්නා තණ්හා තතෝපෝ සෝ සංඛාරෝ. ඉති බෝ භික්ඛවේ, සෝපි බෝ සංඛාරෝ අනි-වෝ සංඛතෝ පටි-වසමුප්පන්නෝ, සාපි තණ්හා සාපි වේදනා සෝපි එස්සේ සාපි අවිජ්ජා අනි-වා සංඛතා පටි-වසමුප්පන්නා. ඒවම්පි බෝ භික්ඛවේ, ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ අනන්තරා ආසවානං ඛයෝ හෝති.

ඔහු රූපය ආත්මය වශයෙන් නො දැක්කත්, රූපයෙන් නිර්මිත වූ ආත්මයක් ඇති බවට මූලාවෙන් සලකයි. පින්වත් මහණෙනි, ඔහු ගේ ඒ යම් මූලාවෙන් දැකීමක් ඇද්ද, ඒක සංස්කාරයක්. ඒ සංස්කාරය කුමක් මුල් කර ගෙන තියෙන එකක් ද? කුමකින් හට ගන්නා එකක් ද? කුමකින් ඉපදෙන එකක් ද? කුමකින් ප්‍රභවය වන එකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, අවිද්‍යා සහගත ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීමෙන් පහසු ලබන අශ්‍රැතවත් පෘතග්ජනයාට තණ්හාව ඉපදිල යි තියෙන්නේ. අන්න ඒ තණ්හාවෙනුයි ඒ සංස්කාරය හට ගන්නේ. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ඔය සංස්කාරයත් අනිත්‍ය යි. හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ දෙයක්. අර තණ්හාවත් ඒ විදීමත් ඒ ස්පර්ශයත් ඒ අවිද්‍යාවත් අනිත්‍ය යි. හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට, ඔය විදිහට දකිනා විට මේ ජීවිතයේ දී ම ආප්‍රවයන් ක්ෂය වෙලා යනවා.

න හේව බෝ රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති න රූපවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති. අපි ච බෝ අත්තති රූපං සමනුපස්සති. යා බෝ පන සා

හික්ඛවේ, සමනුපස්සනා, සංඛාරෝ සෝ. සෝ පන සංඛාරෝ කින්නිදානෝ කිංසමුදයෝ කිඤ්ජාතිකෝ කිම්පහවෝ: අවිජ්ජාසම්පස්සජේන හික්ඛවේ, වේදයිතේන චුට්ඨස්ස අස්සුතවතෝ පුච්ඡජ්ජනස්ස උප්පන්නා තණ්හා තතෝපෝ සෝ සංඛාරෝ.

ඔහු රූපය ආත්මය වශයෙන් නො දැක්කත්, රූපයෙන් නිර්මිත වූ ආත්මයක් ඇති බවට නො දැක්කත්, ආත්මය තුළ රූපයක් තිබෙන බවට මූලාවෙන් සළකයි. පින්වත් මහණෙනි, ඔහු ගේ ඒ යම් මූලාවෙන් දැකීමක් ඇද්ද, ඒක සංස්කාරයක්. ඒ සංස්කාරය කුමක් මුල් කර ගෙන තියෙන එකක් ද? කුමකින් හට ගන්නා එකක් ද? කුමකින් ඉපදෙන එකක් ද? කුමකින් ප්‍රභවය වන එකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, අවිද්‍යා සහගත ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීමෙන් පහසු ලබන අශ්‍රුතවත් පෘතග්ජනයාට තණ්හාව ඉපදිල යි තියෙන්නේ. අන්න ඒ තණ්හාවෙනුයි ඒ සංස්කාරය හට ගන්නේ.

ඉති බෝ හික්ඛවේ, සෝපි බෝ සංඛාරෝ අනි-වෝ සංඛතෝ පටි-වසමුප්පන්නෝ, සාපි තණ්හා අනි-වා සංඛතා පටි-වසමුප්පන්නා, සාපි වේදනා සෝපි එස්සේ සාපි අවිජ්ජා අනි-වා සංඛතා පටි-වසමුප්පන්නා. ඒවම්පි බෝ හික්ඛවේ, ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ අනන්තරා ආසවානං බයෝ හෝති.

නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ඔය සංස්කාරයත් අනිත්‍ය යි. හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ දෙයක්. අර තණ්හාවත් ඒ විදීමත් ඒ ස්පර්ශයත් ඒ අවිද්‍යාවත් අනිත්‍ය යි. හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට, ඔය විදිහට දකිනා විට මේ ජීවිතයේ දී ම ආසුවයන් ක්ෂය වෙලා යනවා.

න හේව බෝ රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති න රූපවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති න අත්තති රූපං සමනුපස්සති. අපි ව බෝ රූපස්මිං අත්තානං සමනුපස්සති, යා බෝ පන සා හික්ඛවේ, සමනුපස්සනා, සංඛාරෝ සෝ. සෝ පන සංඛාරෝ කින්නිදානෝ කිංසමුදයෝ කිඤ්ජාතිකෝ කිම්පහවෝ: අවිජ්ජාසම්පස්සජේන හික්ඛවේ, වේදයිතේන චුට්ඨස්ස අස්සුතවතෝ පුච්ඡජ්ජනස්ස උප්පන්නා තණ්හා තතෝපෝ සෝ සංඛාරෝ. ඉති බෝ හික්ඛවේ, සෝපි බෝ සංඛාරෝ අනි-වෝ සංඛතෝ පටි-වසමුප්පන්නෝ, සාපි තණ්හා

..... සාපි වේදනා සෝපි එස්සේ
සාපි අවිජ්ජා අනි-වා සංඛතා පටි-වසමුප්පන්නා. ඒවමපි ඛෝ භික්ඛවේ,
ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ අනන්තරා ආසවානං ඛයෝ හෝති.

ඔහු රූපය ආත්මය වශයෙන් නො දැක්කත්, රූපයෙන් නිර්මිත වූ
ආත්මයක් ඇති බවට නො දැක්කත්, ආත්මය තුළ රූපයක් තිබෙන බවට
නො දැක්කත්, රූපය තුළ ආත්මයක් තිබෙන බවට මූලාවෙන් සලකයි.
පින්වත් මහණෙනි, ඔහු ගේ ඒ යම් මූලාවෙන් දැකීමක් ඇද්ද, ඒක සංස්කාරයක්.
ඒ සංස්කාරය කුමක් මුල් කර ගෙන තියෙන එකක් ද? කුමකින් හට ගන්නා
එකක් ද? කුමකින් ඉපදෙන එකක් ද? කුමකින් ප්‍රභවය වන එකක් ද? පින්වත්
මහණෙනි, අවිද්‍යා සහගත ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීමෙන් පහසු ලබන
අශ්‍රැතවත් පෘතග්ජනයාට තණ්හාව ඉපදිල යි තියෙන්නේ. අන්න ඒ
තණ්හාවෙනුයි ඒ සංස්කාරය හට ගන්නේ. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ඔය
සංස්කාරයත් අනිත්‍ය යි. හේතු එළ දහමින් සකස් වුණ දෙයක්.
පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ දෙයක්. අර තණ්හාවත් ඒ
විදීමත් ඒ ස්පර්ශයත් ඒ අවිද්‍යාවත් අනිත්‍ය යි.
හේතු එළ දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ
දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට,
ඔය විදිහට දකිනා විට මේ ජීවිතයේ දී ම ආප්‍රචයන් ක්ෂය වෙලා යනවා.

න හෝව ඛෝ රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති න රූපවත්තං අත්තානං
සමනුපස්සති න අත්තති රූපං සමනුපස්සති න රූපස්මිං අත්තානං
සමනුපස්සති. අපි ව ඛෝ වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සති
(යථා රූපක්ඛන්ධේ චිත්ථාරෝ ඒවං උපරිචත්තාරෝ බන්ධා
චිත්ථාරේතබ්බා)

ඔහු රූපය ආත්මය වශයෙන් නො දැක්කත්, රූපයෙන් නිර්මිත වූ
ආත්මයක් ඇති බවට නො දැක්කත්, ආත්මය තුළ රූපයක් තිබෙන බවට
නො දැක්කත්, රූපය තුළ ආත්මයක් තිබෙන බවට නො දැක්කත් වේදනාව
ආත්මය වශයෙන් දකිනවා (රූප්‍රපාදානස්කන්ධය විස්තර
කළ ආකාරයට ම අනෙක් ස්කන්ධයන් පිළිබඳවත් විස්තර කර ගත යුතු ය.)

..... අපි ව ඛෝ වේදනාවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති
..... අපි ව ඛෝ අත්තති වේදනං සමනුපස්සති අපි ව
ඛෝ වේදනාය අත්තානං සමනුපස්සති අපි ව ඛෝ සඤ්ඤං

අත්තානං සමනුපස්සති අපි ච බෝ සඤ්ඤාවන්තං අත්තානං
සමනුපස්සති අපි ච බෝ අත්තනි සඤ්ඤං සමනුපස්සති
..... අපි ච බෝ සඤ්ඤාය අත්තානං සමනුපස්සති අපි
ච බෝ සංඛාරේ අත්තෝ සමනුපස්සති අපි ච බෝ සංඛාරවන්තං
අත්තානං සමනුපස්සති අපි ච බෝ අත්තනි සංඛාරේ සමනුපස්සති
..... අපි ච බෝ සංඛාරේසු අත්තානං සමනුපස්සති අපි
ච බෝ විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති අපි ච බෝ
විඤ්ඤාණවන්තං අත්තානං සමනුපස්සති අපි ච බෝ අත්තනි
විඤ්ඤාණං සමනුපස්සති අපි ච බෝ විඤ්ඤාණස්මිං අත්තානං
සමනුපස්සති.

..... නමුත් වේදනාවෙන් නිර්මිත ආත්මයක් නියෙන බවට
මූලාවෙන් දකිනවා නමුත් ආත්මය තුළ විදීමක් නියෙන බවට
මූලාවෙන් දකිනවා නමුත් විදීම තුළ ආත්මයක් නියෙන බවට
මූලාවෙන් දකිනවා නමුත් සඤ්ඤාව ආත්මයක් වශයෙන්
මූලාවෙන් දකිනවා නමුත් සඤ්ඤාවෙන් නිර්මිත ආත්මයක්
නියෙන බවට මූලාවෙන් දකිනවා නමුත් ආත්මය තුළ
සඤ්ඤාවක් නියෙන බවට මූලාවෙන් දකිනවා නමුත් සඤ්ඤාව
තුළ ආත්මයක් නියෙන බවට මූලාවෙන් දකිනවා නමුත්
සංස්කාර ආත්මයක් වශයෙන් මූලාවෙන් දකිනවා නමුත්
සංස්කාරවලින් නිර්මිත ආත්මයක් නියෙන බවට මූලාවෙන් දකිනවා
..... නමුත් ආත්මය තුළ සංස්කාර නියෙන බවට මූලාවෙන් දකිනවා
..... නමුත් සංස්කාර තුළ ආත්මයක් නියෙන බවට මූලාවෙන්
දකිනවා නමුත් විඤ්ඤාණය ආත්මයක් වශයෙන් මූලාවෙන්
දකිනවා නමුත් විඤ්ඤාණයෙන් නිර්මිත ආත්මයක් නියෙන
බවට මූලාවෙන් දකිනවා නමුත් ආත්මය තුළ විඤ්ඤාණය
නියෙන බවට මූලාවෙන් දකිනවා නමුත් විඤ්ඤාණය තුළ
ආත්මයක් නියෙන බවට මූලාවෙන් දකිනවා

යා බෝ පන සා භික්ඛවේ, සමනුපස්සනා, සංඛාරෝ සෝ. සෝ පන
සංඛාරෝ කින්නිදානෝ කිංසමුදයෝ කිඤ්ජාතිකෝ කිම්පහවෝ:
අවිජ්ජාසම්මස්සජේන භික්ඛවේ, වේදයිතේන චුට්ඨස්ස අස්සුතවතෝ
සුච්ඡිජ්ජනස්ස උප්පන්නා තණ්හා තතෝපෝ සෝ සංඛාරෝ. ඉති බෝ භික්ඛවේ,
සෝපි බෝ සංඛාරෝ අනි-වෝ සංඛතෝ පටි-වසමුප්පන්නෝ, සාපි තණ්හා

..... සාපි වේදනා සෝපි එස්සේ
සාපි අවිජ්ජා අනි-වා සංඛතා පටි-වසමුප්පන්නා. ඒවමපි ඛෝ භික්ඛවේ,
ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ අනන්තරා ආසවානං ඛයෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔහු ගේ ඒ යම් මූලාවෙන් දැකීමක් ඇද්ද, ඒක සංස්කාරයක්. ඒ සංස්කාරය කුමක් මුල් කර ගෙන තියෙන එකක් ද? කුමකින් හට ගන්නා එකක් ද? කුමකින් ඉපදෙන එකක් ද? කුමකින් ප්‍රභවය වන එකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, අවිද්‍යා සහගත ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීමෙන් පහසු ලබන අග්‍රානවත් පෘතග්ජනයාට තණ්හාව ඉපදිල යි තියෙන්නේ. අන්න ඒ තණ්හාවෙනුයි ඒ සංස්කාරය හට ගන්නේ. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ඔය සංස්කාරයත් අනිත්‍ය යි. හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ දෙයක්. අර තණ්හාවත් ඒ විදීමත් ඒ ස්පර්ශයත් ඒ අවිද්‍යාවත් අනිත්‍ය යි. හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට, ඔය විදිහට දකිනා විට මේ ජීවිතයේ දී ම ආප්‍රවයන් ක්ෂය වෙලා යනවා.

න හේව ඛෝ රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න රූපවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති, න අත්තති රූපං සමනුපස්සති, න රූපස්මිං අත්තානං සමනුපස්සති. න වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න වේදනාවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති, න අත්තති වේදනං සමනුපස්සති, න වේදනාය අත්තානං සමනුපස්සති. න සඤ්ඤං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න සඤ්ඤාවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති, න අත්තති සඤ්ඤං සමනුපස්සති, න සඤ්ඤාය අත්තානං සමනුපස්සති. න සංඛාරේ අත්තතෝ සමනුපස්සති, න සංඛාරවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති, න අත්තති සංඛාරේ සමනුපස්සති, න සංඛාරේසු අත්තානං සමනුපස්සති. න විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න විඤ්ඤාණවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති, න අත්තති විඤ්ඤාණං සමනුපස්සති, න විඤ්ඤාණස්මිං අත්තානං සමනුපස්සති.

ඔහු රූපය ආත්මය වශයෙන් දකින්නෙත් නෑ. රූපෙන් නිර්මිත ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නෑ. ආත්මය තුළ රූපයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නෑ. රූපය තුළ ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නෑ. වේදනාව ආත්මය වශයෙන් දකින්නෙත් නෑ. වේදනාවෙන් නිර්මිත ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නෑ. ආත්මය තුළ වේදනාවක් ඇතැයි දකින්නෙත් නෑ. වේදනාව තුළ ආත්මයක්

ඇතැයි දකින්නෙත් නෑ. සඤ්ඤාව ආත්මය වශයෙන් දකින්නෙත් නෑ. සඤ්ඤාවෙන් නිර්මිත ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නෑ. ආත්මය තුළ සඤ්ඤාවක් ඇතැයි දකින්නෙත් නෑ. සඤ්ඤාව තුළ ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නෑ. සංස්කාර ආත්මය වශයෙන් දකින්නෙත් නෑ. සංස්කාරවලින් නිර්මිත ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නෑ. ආත්මය තුළ සංස්කාර ඇතැයි දකින්නෙත් නෑ. සංස්කාර තුළ ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නෑ. විඤ්ඤාණය ආත්මය වශයෙන් දකින්නෙත් නෑ. විඤ්ඤාණයෙන් නිර්මිත ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නෑ. ආත්මය තුළ විඤ්ඤාණය ඇතැයි දකින්නෙත් නෑ. විඤ්ඤාණය තුළ ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නෑ.

අපි ව බෝ ඵ්වං දිට්ඨි හෝති: “සෝ අත්තා සෝ ලෝකෝ සෝ පෙ-ව භවිස්සාමි නි-වෝ ධුවෝ සස්සතෝ අවිපරිණාමධම්මෝ”ති. යා බෝ පන සා භික්ඛවේ, සස්සතදිට්ඨි සංඛාරෝ සෝ. සෝ පන සංඛාරෝ කින්නිදානෝ කිංසමුදයෝ කිඤ්ජාතිකෝ කිම්පහවෝ: අවිජ්ජාසම්පස්සජේන භික්ඛවේ, වේදයිතේන චුට්ඨස්ස අස්සුතවතෝ පුපුජ්ජනස්ස උප්පන්නා තණ්හා තතෝපෝ සෝ සංඛාරෝ. ඉති බෝ භික්ඛවේ, සෝපි බෝ සංඛාරෝ අනි-වෝ සංඛතෝ පටි-වසමුප්පන්නෝ, සාපි තණ්හා සාපි වේදනා සෝපි එස්සේ සාපි අවිජ්ජා අනි-වා සංඛතා පටි-වසමුප්පන්නා. ඵ්වම්පි බෝ භික්ඛවේ, ජානතෝ ඵ්වං පස්සතෝ අනන්තරා ආසවානං බයෝ හෝති.

නමුත් ඔහුට මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් ඇති වෙනවා. “ඒක තමයි ආත්මය. ඒක තමයි ලෝකය. ඒ මම පරලොව දී නිත්‍ය වෙනවා. ස්ථිර වෙනවා. සදාකාලික වෙනවා. නො වෙනස් වෙන ස්වභාවයට පත් වෙනවා” කියලා. පින්වත් මහණෙනි, ඔහු ගේ ඒ යම් ශාස්වත දෘෂ්ටියක් ඇද්ද, ඒක සංස්කාරයක්. ඒ සංස්කාරය කුමක් මුල් කර ගෙන තියෙන එකක් ද? කුමකින් හට ගන්නා එකක් ද? කුමකින් ඉපදෙන එකක් ද? කුමකින් ප්‍රභවය වන එකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, අවිද්‍යා සහගත ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීමෙන් පහසු ලබන අශ්‍රැතවත් පෘතග්ජනියාට තණ්හාව ඉපදිල යි තියෙන්නේ. අන්න ඒ තණ්හාවෙනුයි ඒ සංස්කාරය හට ගන්නේ. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ඔය සංස්කාරයත් අනිත්‍ය යි. හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ දෙයක්. අර තණ්හාවත් ඒ විදීමත් ඒ ස්පර්ශයත් ඒ අවිද්‍යාවත් අනිත්‍ය යි. හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ

දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්ත ඔය විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට, ඔය විදිහට දකිනා විට මේ ජීවිතයේ දී ම ආප්‍රචයන් ක්ෂය වෙලා යනවා.

න හේව බෝ රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න රූපවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති, න අත්තති රූපං සමනුපස්සති, න රූපස්මිං අත්තානං සමනුපස්සති. න වේදනං න සඤ්ඤං න සංඛාරේ න විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න විඤ්ඤාණවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති, න අත්තති විඤ්ඤාණං සමනුපස්සති, න විඤ්ඤාණස්මිං අත්තානං සමනුපස්සති. නා පි ඵ්වං දිට්ඨි හෝති. “සෝ අත්තා සෝ ලෝකෝ සෝ පෙ-ව භවිස්සාමි නි-වෝ ධුවෝ සස්සතෝ අවිපරිණාමධම්මෝ”ති.

ඔහු රූපය ආත්මය වශයෙන් දකින්නෙන් නෑ. රූපෙන් නිර්මිත ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙන් නෑ. ආත්මය තුළ රූපයක් ඇතැයි දකින්නෙන් නෑ. රූපය තුළ ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙන් නෑ. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය ආත්මය වශයෙන් දකින්නෙන් නෑ. විඤ්ඤාණයෙන් නිර්මිත ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙන් නෑ. ආත්මය තුළ විඤ්ඤාණය ඇතැයි දකින්නෙන් නෑ. විඤ්ඤාණය තුළ ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙන් නෑ. “ඒක තමයි ආත්මය. ඒක තමයි ලෝකය. ඒ මම පරලොව දී නිත්‍ය වෙනවා. ස්ථිර වෙනවා. සදාකාලික වෙනවා. නො වෙනස් වෙන ස්වභාවයට පත් වෙනවා.” කියන දෘෂ්ටියක් නෑ.

අපි ව බෝ ඵ්වං දිට්ඨි හෝති: “නෝ වස්සං නෝ ව මේ සියා න භවිස්සාමි න මේ භවිස්සති”ති. යා බෝ පන සා භික්ඛවේ, උ-ජේදදිට්ඨි සංඛාරෝ සෝ. සෝ පන සංඛාරෝ කින්නිදානෝ කිංසමුදයෝ කිඤ්ජාතිකෝ කිම්පභවෝ: අවිජ්ජාසම්පස්සජේන භික්ඛවේ, වේදයිතේන පුට්ඨස්ස අස්සුතවතෝ පුපුජ්ජනස්ස උප්පන්නා තණ්හා තතෝපෝ සෝ සංඛාරෝ. ඉති බෝ භික්ඛවේ, සෝපි බෝ සංඛාරෝ අනි-වෝ සංඛතෝ පටි-වසමුප්පන්නෝ, සාපි තණ්හා සාපි වේදනා සෝපි එස්සේ සාපි අවිජ්ජා අනි-වා සංඛතා පටි-වසමුප්පන්නා. ඵ්වම්පි බෝ භික්ඛවේ, ජානතෝ ඵ්වං පස්සතෝ අනන්තරා ආසවානං බයෝ හෝති.

නමුත් ඔහුට මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් තියෙනවා. “මම හිටියේ නැත්නම් මට මේ මොකවත් නෑ. මං අනාගතයේ නැත්නම් අනාගතයේත් කිසිවක් ම

නැ” කියල. පින්වත් මහණෙනි, ඔහු ගේ ඒ යම් උච්ඡේද දෘෂ්ටියක් ඇද්ද, ඒක සංස්කාරයක්. ඒ සංස්කාරය කුමක් මුල් කර ගෙන තියෙන එකක් ද? කුමකින් හට ගන්නා එකක් ද? කුමකින් ඉපදෙන එකක් ද? කුමකින් ප්‍රභවය වන එකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, අවිද්‍යා සහගත ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීමෙන් පහසු ලබන අශ්‍රුතවත් පෘතග්ජනයාට තණ්හාව ඉපදිල යි තියෙන්නේ. අන්න ඒ තණ්හාවෙනුයි ඒ සංස්කාරය හට ගන්නේ. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ඔය සංස්කාරයත් අනිත්‍ය යි. හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ දෙයක්. අර තණ්හාවත් ඒ විදීමත් ඒ ස්පර්ශයත් ඒ අවිද්‍යාවත් අනිත්‍ය යි. හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට, ඔය විදිහට දකිනා විට මේ ජීවිතයේ දී ම ආප්‍රවයන් ක්ෂය වෙලා යනවා.

න හේව බෝ රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න රූපවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති, න අත්තති රූපං සමනුපස්සති, න රූපස්මිං අත්තානං සමනුපස්සති. න වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න වේදනාවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති, න අත්තති වේදනං සමනුපස්සති, න වේදනාය අත්තානං සමනුපස්සති. න සඤ්ඤං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න සඤ්ඤාවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති, න අත්තති සඤ්ඤං සමනුපස්සති, න සඤ්ඤාය අත්තානං සමනුපස්සති. න සංඛාරේ අත්තතෝ සමනුපස්සති, න සංඛාරවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති, න අත්තති සංඛාරේ සමනුපස්සති, න සංඛාරේසු අත්තානං සමනුපස්සති. න විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න විඤ්ඤාණවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති, න අත්තති විඤ්ඤාණං සමනුපස්සති, න විඤ්ඤාණස්මිං අත්තානං සමනුපස්සති.

ඔහු රූපය ආත්මය වශයෙන් දකින්නෙත් නැ. රූපෙන් නිර්මිත ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නැ. ආත්මය තුළ රූපයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නැ. රූපය තුළ ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නැ. වේදනාව ආත්මය වශයෙන් දකින්නෙත් නැ. වේදනාවෙන් නිර්මිත ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නැ. ආත්මය තුළ වේදනාවක් ඇතැයි දකින්නෙත් නැ. වේදනාව තුළ ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නැ. සඤ්ඤාව ආත්මය වශයෙන් දකින්නෙත් නැ. සඤ්ඤාවෙන් නිර්මිත ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නැ. ආත්මය තුළ සඤ්ඤාවක් ඇතැයි දකින්නෙත් නැ. සඤ්ඤාව තුළ ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙත් නැ. සංස්කාර ආත්මය වශයෙන් දකින්නෙත් නැ. සංස්කාරවලින්

නිර්මිත ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙක් නෑ. ආත්මය තුළ සංස්කාර ඇතැයි දකින්නෙක් නෑ. සංස්කාර තුළ ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙක් නෑ. විඤ්ඤාණය ආත්මය වශයෙන් දකින්නෙක් නෑ. විඤ්ඤාණයෙන් නිර්මිත ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙක් නෑ. ආත්මය තුළ විඤ්ඤාණය ඇතැයි දකින්නෙක් නෑ. විඤ්ඤාණය තුළ ආත්මයක් ඇතැයි දකින්නෙක් නෑ.

නා පි ඵ්වං දිට්ඨිං හෝති. “සෝ අත්තා සෝ ලෝකෝ සෝ පෙ-ච භවිස්සාමි නි-චෝ ධූචෝ සස්සතෝ අවිපරිණාමධම්මෝ”ති. නා පි ඵ්වං දිට්ඨිං හෝති “නෝ වස්සං නෝ ච මේ සියා න භවිස්සාමි න මේ භවිස්සති”ති. අපි ච බෝ “කංඛි හෝති චේච්ඤි-ඡී අනිට්ඨංගතෝ සද්ධම්මේ” යා බෝ පන සා භික්ඛවේ, කංඛිතා චේච්ඤි-ඡීතා අනිට්ඨංගතතා සද්ධම්මේ සංඛාරෝ සෝ. සෝ පන සංඛාරෝ කින්නිදානෝ කිංසමුදයෝ කිඤ්ජානිකෝ කිම්පභවෝ: අවිජ්ජාසම්ඵස්සජේන භික්ඛවේ, චේදයිතේන චූට්ඨස්ස අස්සුතවතෝ සුචුජ්ජනස්ස උප්පන්නා තණ්හා තතෝපෝ සෝ සංඛාරෝ. ඉති බෝ භික්ඛවේ, සෝපි බෝ සංඛාරෝ අනි-චෝ සංඛතෝ පටි-චසමුප්පන්නෝ, සාපි තණ්හා අනි-චා සංඛතා පටි-චසමුප්පන්නා, සාපි චේදනා අනි-චා සංඛතා පටි-චසමුප්පන්නා, සෝපි ඵස්සේ අනි-චෝ සංඛතෝ පටි-චසමුප්පන්නෝ, සාපි අවිජ්ජා අනි-චා සංඛතා පටි-චසමුප්පන්නා. ඵ්වම්පි බෝ භික්ඛවේ, ජානතෝ ඵ්වං පස්සතෝ අනන්තරා ආසවානං බයෝ හෝතිති.

“ඒක තමයි ආත්මය. ඒක තමයි ලෝකය. ඒ මම පරලොව දී නිත්‍ය වෙනවා. ස්ථිර වෙනවා. සදාකාලික වෙනවා. නො වෙනස් වෙන ස්වභාවයට පත් වෙනවා.” කියන දෘෂ්ටියක් නෑ. “මම හිටියේ නැත්නම් මට මේ මොකවත් නෑ. මං අනාගතයේ නැත්නම් අනාගතයේත් කිසිවක් ම නෑ” කියන දෘෂ්ටියක් නෑ. නමුත් ඔහුට සැක ඇති වෙනවා. විචිකිච්ඡාව ඇති වෙනවා. සද්ධර්මය තුළ ස්ථාවරඛවය පත් වෙලා නෑ. පින්වත් මහණෙනි, ඒ යම් සැකයක් ඇද්ද, විචිකිච්ඡාවක් ඇද්ද, සද්ධර්මය තුළ නිෂ්ඨාවට පත් නො වුණ බවක් ඇද්ද ඒකත් සංස්කාරයක්. ඒ සංස්කාරය කුමක් මුල් කර ගෙන තියෙන එකක් ද? කුමකින් හට ගන්නා එකක් ද? කුමකින් ඉපදෙන එකක් ද? කුමකින් ප්‍රභවය වන එකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, අවිද්‍යා සහගත ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීමෙන් පහසු ලබන අශ්‍රැතවත් පෘතග්ජනයාට තණ්හාව ඉපදිල යි තියෙන්නේ. අන්ත ඒ තණ්හාවෙනුයි ඒ සංස්කාරය හට ගන්නේ. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ඔය සංස්කාරයත් අනිත්‍ය යි. හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ දෙයක්. අර තණ්හාවත් ඒ

විදීමත් ඒ ස්පර්ශයත් ඒ අවිද්‍යාවත් අනිත්‍ය යි.
හේතුඵල දහමින් සකස් වුණ දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් සකස් වුණ
දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට,
ඔය විදිහට දකිනා විට මේ ජීවිතයේ දී ම ආප්‍රවයන් ක්ෂය වෙලා යනවා.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

පාරිලෙයාක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.3.10

පුණ්ණමාසුත්තං

පුත්ත සඳ ඇති දා වදාළ දෙසුම

82. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති පුබ්බාරාමේ ඕගාරමාතු
පාසාදේ මහතා භික්ඛුසංඝේන සද්ධිං. තේන බෝ පන සමයේන භගවා
තදනුපෝසථෝ පණ්ණරසේ පුණ්ණාය පුණ්ණමාය රත්තියා භික්ඛුසංඝපටි-
වුතෝ අජ්ඣෝකාසේ නිසින්තෝ හෝති.

82. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහත් වූ භික්ෂු සංඝයා සමග
වැඩ සිටියේ ඕගාරමාතු ප්‍රාසාදය නම් වූ පූර්වාරාමයේ. එදා උපෝසථ දිනය
වූ පසළොස්වක පුත් පොහෝ දවස යි. එදා බුදු රජාණන් වහන්සේ ඒ පුත්
සඳ ඇති රාත්‍රියෙහි භික්ෂු සංඝයා පිරිවරා ගෙන එළිමහනේ වාඩි වෙලා වැඩ
සිටියා.

අථ බෝ අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු උට්ඨායාසනා ඒකංසං උත්තරාසංගං
කරිත්වා යේන භගවා තේනඤ්ජලිං පනාමෙත්වා භගවත්තං ඒතදවෝච:
“පු-ණ්ණොහං හන්තේ, භගවත්තං කිඤ්චිදේව දේසං. සං-මේ භගවා චිකාසං
කරෝති පඤ්ඤස්ස වෙය්‍යාකරණායාති.” “තේන හි ත්වං භික්ඛු සකේ ආසනේ
නිසිදිත්වා පු-ණ්ණ යදාකංඛසීති.”

එතකොට එක්තරා භික්ෂුවක් ආසනයෙන් නැගිටිටා. සිවුර ඒකාංශ කොට පොරොවා ගත්තා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි දිශාවට ඇදිලි බැඳ වන්දනා කර ගත්තා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීනී, මට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් අසන්නට කිසියම් කාරණාවක් තියෙනවා. ඉදින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මට අවසර දෙන සේක් නම් ප්‍රශ්නයක් විමසීමටයි තියෙන්නේ.” “පින්වත් භික්ෂුව, එහෙමනම් ඔබ ඔය ආසනේ ම වාඩි වෙලා යමක් කැමති නම් එය අහන්න.”

ඒවං භන්නේති බෝ සෝ භික්ඛු භගවතෝ පටිස්සුත්වා සකේ ආසනේ නිසීදිත්වා භගවත්තං ඒතදවෝච: “ඉමේ නු බෝ භන්නේ, පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා, සෙය්‍යථීදං: රුප්පාදානක්ඛන්ධෝ වේදනුපාදානක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤාපාදානක්ඛන්ධෝ සංඛාරුපාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපාදානක්ඛන්ධෝති.” “ඉමේ බෝ භික්ඛු, පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා, සෙය්‍යථීදං: රුප්පාදානක්ඛන්ධෝ වේදනුපාදානක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤාපාදානක්ඛන්ධෝ සංඛාරුපාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපාදානක්ඛන්ධෝති.”

එසේය ස්වාමීනී, කියල ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. තමන් ගේ ආසනයේ වාඩි වුණා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීනී, පංච උපාදානස්කන්ධය කියන්නේ මේවාට නේද? ඒ කියන්නේ රූප උපාදානස්කන්ධය, වේදනා උපාදානස්කන්ධය, සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය, සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය, විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධයට යි නේද?” පින්වත් භික්ෂුව, ඔය පංච උපාදානස්කන්ධය තමයි. ඒ කියන්නේ රූප උපාදානස්කන්ධය, වේදනා උපාදානස්කන්ධය, සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය, සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය, විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යි.

සාධු භන්නේති බෝ සෝ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා භගවත්තං උත්තරිං පඤ්භං ආපු-ඡී. “ඉමේ බෝ පන භන්නේ, පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා කිම්මුලකාති? “ඉමේ බෝ භික්ඛු පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා ඡන්දමුලකා”ති.

“සාදු සාදු ස්වාමීනී,” කියල ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ කරුණ සතුටෙන් පිළි ගත්තා. අනුමෝදන් වුණා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මත්තෙහි තව ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. ස්වාමීනී, මේ පංච උපාදානස්කන්ධය

නියෙන්නේ කුමක් මුල් වෙලා ද? පින්වත් භික්ෂුව, මේ පංච උපාදානස්කන්ධය නියෙන්නේ කැමැත්ත මුල් වෙල යි.

සාධු භන්තේති බෝ සෝ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා භගවත්තං උත්තරිං පඤ්ඤං ආපු-ඡි. “තඤ්ඤේව නු බෝ භන්තේ, උපාදානං තේ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා උදාහු අඤ්ඤත්‍ර පඤ්චුපාදන-ක්ඛන්ධෙහි උපාදානන්ති?” “න බෝ භික්ඛු, තඤ්ඤේව උපාදානං තේ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා නපි අඤ්ඤත්‍ර පඤ්චුපාදනක්ඛන්ධෙහි උපාදානං, අපි ච යෝ තත්ථ ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ උපාදානන්ති.”

“සාදු සාදු ස්වාමීනී,” කියල ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ කරුණු සතුටෙන් පිළි ගත්තා. අනුමෝදන් වුණා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මත්තෙහි තව ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. ස්වාමීනී, උපාදානය බවට පත් වෙන්නේ ඔය පංච උපාදානස්කන්ධය ම ද? එහෙම නැත්නම් උපාදානය බවට පත් වෙන්නේ පංච උපාදානස්කන්ධයෙන් බැහැර වූ දෙයක් ද? පින්වත් භික්ෂුව, ඒ පංච උපාදානස්කන්ධය ඒ උපාදානය ම වෙනවත් නො වෙයි. පංච උපාදානස්කන්ධයෙන් බැහැර වෙච්ච දෙයක් උපාදානය වෙනවත් නො වෙයි. පංච උපාදානස්කන්ධය කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් ඇත් ද අන්න ඒක තමයි එතැන නියෙන උපාදානය.

සාධු භන්තේති බෝ සෝ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා භගවත්තං උත්තරිං පඤ්ඤං ආපු-ඡි: “සියා පන භන්තේ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙසු ඡන්දරාගවේමන්තාති?” “සියා භික්ඛුනි” භගවා අවෝච. “ඉධ භික්ඛු ඒක-ඡස්ස ඒවං හෝති: ඒවංරූපෝ සියං අනාගතම-ද්ධානං, ඒවංවේදනෝ සියං අනාගතමද්ධානං, ඒවංසඤ්ඤෝ සියං අනාගතමද්ධානං, ඒවං සබ්බරෝ සියං අනාගතමද්ධානං, ඒවං විඤ්ඤණෝ සියං අනාගතමද්ධානන්ති. ඒවං බෝ භික්ඛු සියා පඤ්චුපාදනක්ඛන්ධෙසු ඡන්දරාගවේමන්තාති.

“සාදු සාදු ස්වාමීනී,” කියල ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ කරුණු සතුටෙන් පිළි ගත්තා. අනුමෝදන් වුණා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මත්තෙහි තව ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. ස්වාමීනී, පංච උපාදානස්කන්ධය පිළිබඳව ඇති ඡන්දරාගයේ වෙනස්කම් නියෙනවා ද? පින්වත් භික්ෂුව, වෙනස්කම් නියෙනවා කියල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළා. පින්වත් භික්ෂුව,

මෙකරුණෙහිලා ඇතැම් කෙනෙකුට මෙහෙම හිතෙනවා. මට අනාගතයේ මේ මේ ආකාරයේ රූපයක් ඇතිව ඉන්ට ඇත්නම්. මට අනාගතයේ මේ මේ ආකාරයේ විදීමක් ඇතිව ඉන්ට ඇත්නම්. මට අනාගතයේ මේ මේ ආකාරයේ සඤ්ඤාවක් ඇතිව ඉන්ට ඇත්නම්. මට අනාගතයේ මේ මේ ආකාරයේ සංස්කාර ඇතිව ඉන්ට ඇත්නම්. මට අනාගතයේ මේ මේ ආකාරයේ විඤ්ඤාණයක් ඇතිව ඉන්ට ඇත්නම්. ඔය විදිහට පින්වත් හික්මුව, පංච උපාදානස්කන්ධය පිළිබඳ ව ඡන්දරාගයෙහි වෙනසක් තියෙනවා ම යි.

සාධු භන්තේති බෝ සෝ හික්ඛු උත්තරිං පඤ්භං ආපු-ඡී: “කිත්තාවතා නු බෝ භන්තේ බන්ධානං බන්ධාදිවචන”නති? යං කිඤ්චි හික්ඛු, රූපං අතීතානාගත ප-චුපන්නං අජ්ඣධන්තං වා බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුඛමං වා භීතං වා පණීතං වා යං දුරේ සන්නිකේ වා අයං චු-චති රූපක්ඛන්ධෝ. යා කාචි වේදනා යා කාචි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගත ප-චුපන්නං අජ්ඣධන්තං වා බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුඛමං වා භීතං වා පණීතං වා යං දුරේ සන්නිකේ වා අයං චු-චති විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෝ. එත්තාවතා බෝ හික්ඛු බන්ධානං බන්ධාදිවචනනති.”

“සාදු සාදු ස්වාමීනී,” කියල ඒ හික්මුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ කරුණ සතුටෙන් පිළි ගත්තා. අනුමෝදන් වුණා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මත්තෙහි තව ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. ස්වාමීනී, ස්කන්ධවලට ඔය ස්කන්ධ කියන නම ලැබුණේ කවර පදනමක් මත ද? පින්වත් හික්මුව, අතීත අනාගත වර්තමාන වූ යම් කිසි රූපයක් ඇත්ද, ආධ්‍යාත්මික වේවා, බාහිර වේවා, ගොරෝසු වේවා, සියුම් වේවා, භීත වේවා, ප්‍රණීත වේවා, දුර හෝ ළඟ හෝ යම් රූපයක් ඇත් ද මෙයට තමයි රූපස්කන්ධය කියල කියන්නේ. යම් කිසි වේදනාවක් යම්කිසි සඤ්ඤාවක් යම් කිසි සංස්කාරයක් අතීත අනාගත වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත්ද, ආධ්‍යාත්මික වේවා, බාහිර වේවා, ගොරෝසු වේවා, සියුම් වේවා, භීත වේවා, ප්‍රණීත වේවා, දුර හෝ ළඟ හෝ යම් විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද මෙයට තමයි විඤ්ඤාණස්කන්ධය කියල කියන්නේ.

සාධු භන්තේති බෝ සෝ හික්ඛු උත්තරිං පඤ්භං ආපු-ඡී: “කෝ නු බෝ භන්තේ හේතු කෝ ප-චයෝ රූපක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනාය? කෝ හේතු කෝ ප-චයෝ වේදනාක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනාය? කෝ හේතු

කෝ ප-වයෝ සඤ්ඤාක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනාය? කෝ හේතු කෝ ප-වයෝ සංඛාරක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනාය? කෝ හේතු කෝ ප-වයෝ විඤ්ඤාණක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනායා”ති? චත්තාරෝ බෝ භික්ඛු, මහා භූතා හේතු චත්තාරෝ මහාභූතා ප-වයෝ රූපක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනාය. එස්සෝ හේතු එස්සෝ ප-වයෝ වේදනාක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනාය. එස්සෝ හේතු එස්සෝ ප-වයෝ සඤ්ඤාක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනාය. එස්සෝ හේතු එස්සෝ ප-වයෝ සංඛාරක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනාය. නාමරූපං හේතු නාමරූප ප-වයෝ විඤ්ඤාණක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනායා”ති.

“සාදු සාදු ස්වාමීනී,” කියල ඒ භික්ෂුව මත්තෙහි තව ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. ස්වාමීනී, රූපස්කන්ධය කියා දෙයක් ව්‍යවහාරයට ආවේ කවර හේතුවක් නිසා ද? කවර කරුණක් නිසා ද? වේදනාස්කන්ධය කියා දෙයක් ව්‍යවහාරයට ආවේ කවර හේතුවක් නිසා ද? කවර කරුණක් නිසා ද? සඤ්ඤාස්කන්ධය කියා දෙයක් ව්‍යවහාරයට ආවේ කවර හේතුවක් නිසා ද? කවර කරුණක් නිසා ද? සංස්කාරස්කන්ධය කියා දෙයක් ව්‍යවහාරයට ආවේ කවර හේතුවක් නිසා ද? කවර කරුණක් නිසා ද? විඤ්ඤාණස්කන්ධය කියා දෙයක් ව්‍යවහාරයට ආවේ කවර හේතුවක් නිසා ද? කවර කරුණක් නිසා ද? පින්වත් භික්ෂුව, රූපස්කන්ධය කියා දෙයක් ව්‍යවහාරයට එන්ට හේතුව වුණේ සතර මහා භූතයනුයි. ප්‍රත්‍ය වුණෙන් සතර මහා භූතයනුයි. වේදනාස්කන්ධය කියා දෙයක් ව්‍යවහාරයට එන්ට හේතුව වුණේ ස්පර්ශයයි. ප්‍රත්‍ය වුණෙන් ස්පර්ශය යි. සඤ්ඤාස්කන්ධය කියා දෙයක් ව්‍යවහාරයට එන්ට හේතුව වුණේ ස්පර්ශයයි. ප්‍රත්‍ය වුණෙන් ස්පර්ශය යි. සංස්කාරස්කන්ධය කියා දෙයක් ව්‍යවහාරයට එන්ට හේතුව වුණේ ස්පර්ශයයි. ප්‍රත්‍ය වුණෙන් ස්පර්ශය යි. විඤ්ඤාණස්කන්ධය කියා දෙයක් ව්‍යවහාරයට එන්ට හේතුව වුණේ නාමරූප යි. ප්‍රත්‍ය වුණෙන් නාමරූප යි.

සාධු භන්තේති බෝ සෝ භික්ඛු උත්තරිං පඤ්ඤං ආපු-ඡි. “කථං නු බෝ භන්තේ, සක්කායදිට්ඨි හෝතිති? “ඉධ භික්ඛු, අස්සුතුචා පුටුඡ්ජනෝ අරියානං අදස්සාචි අරියධම්මස්ස අකෝවිදේ අරියධම්මේ අවිනිතෝ, සප්පුරිසානං අදස්සාචි සප්පුරිසධම්මස්ස අකෝවිදෝ සප්පුරිස-ධම්මේ අවිනිතෝ, රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, රූපචන්තං වා අත්තානං සමනුපස්සති, අත්තති වා රූපං සමනුපස්සති, රූපස්මිං වා අත්තානං සමනුපස්සති. වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, විඤ්ඤාණචන්තං වා අත්තානං

සමනුපස්සති, අත්තනි වා විඤ්ඤාණං සමනුපස්සති, විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං සමනුපස්සති. ඒවං බෝ භික්ඛු, සක්කායදිට්ඨි හෝති”ති.

“සාදු සාදු ස්වාමීනී,” කියල ඒ භික්ෂුව මත්තෙහි තව ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. ස්වාමීනී, සක්කාය දිට්ඨිය ඇති වෙන්නේ කොහොම ද? පින්වත් භික්ෂුව, මෙකරුණෙහිලා අග්‍රන්තවත් පෘතග්ජනයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි නො හික්මුණ කෙනෙක්. සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි නො හික්මුණ කෙනෙක්. ඔහු ආත්මයක් හැටියට රූපය ගැන මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මයක් රූපයෙන් හැදී තිබෙන හැටියට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තුළ රූපය තිබෙන බවට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තිබෙන්නේ රූපය තුළ බවට මුළාවෙන් දකිනවා. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර ආත්මයක් හැටියට විඤ්ඤාණය ගැන මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැදී තිබෙන හැටියට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තුළ විඤ්ඤාණය තිබෙන බවට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තිබෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ බවට මුළාවෙන් දකිනවා. පින්වත් භික්ෂුව, ඔය විදිහට තමයි සක්කාය දිට්ඨිය ඇති වන්නේ.

සාධු භන්තේති බෝ සෝ භික්ඛු උත්තරිං පඤ්ඤං ආපු-ඡි. “කථං පන භන්තේ, සක්කායදිට්ඨි න හෝතිති?” “ඉධ භික්ඛු, සුතවා අරියසාවකෝ අරියානං දස්සාවි අරියධම්මස්ස කෝවිදෝ අරියධම්මේ සුචිතීතෝ, සප්පුරිසානං දස්සාවි සප්පුරිසධම්මස්ස කෝවිදෝ සප්පුරිස-ධම්මේ සුචිතීතෝ න රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න රූපවත්තං වා අත්තානං සමනුපස්සති, න අත්තනි වා රූපං සමනුපස්සති, න රූපස්මිං වා අත්තානං සමනුපස්සති. න වේදනං න සඤ්ඤං න සංඛාරේ න විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න විඤ්ඤාණවත්තං වා අත්තානං සමනුපස්සති, න අත්තනි වා විඤ්ඤාණං සමනුපස්සති, න විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං සමනුපස්සති. ඒවං බෝ භික්ඛු, සක්කායදිට්ඨි න හෝති”ති.

“සාදු සාදු ස්වාමීනී,” කියල ඒ භික්ෂුව මත්තෙහි තව ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. ස්වාමීනී, සක්කාය දිට්ඨිය ඇති නො වෙන්නේ කොහොම ද? පින්වත් භික්ෂුව, මෙකරුණෙහිලා ශ්‍රාන්තවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයෙක් ඉන්නවා.

ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයට දක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි හික්මුණු කෙනෙක්. සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයට දක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි හික්මුණු කෙනෙක්. ඔහු ආත්මයක් හැටියට රූපය ගැන දකින්නේ නෑ. ආත්මයක් රූපයෙන් හැඳී තිබෙන හැටියට දකින්නේ නෑ. ආත්මය තුළ රූපය තිබෙන බවට දකින්නේ නෑ. ආත්මය තිබෙන්නේ රූපය තුළ බවට දකින්නේ නෑ. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර ආත්මයක් හැටියට විඤ්ඤාණය ගැන දකින්නේ නෑ. ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැඳී තිබෙන හැටියට දකින්නේ නෑ. ආත්මය තුළ විඤ්ඤාණය තිබෙන බවට දකින්නේ නෑ. ආත්මය තිබෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ බවට දකින්නේ නෑ. පින්වත් හික්මුව, ඔය විදිහට තමයි සක්කාය දිට්ඨිය ඇති නො වන්නේ.

සාධු භත්තේති බෝ සෝ හික්ඛු උත්තරිං පඤ්භං ආපු-ඡි.
“කෝ නු බෝ භත්තේ, රූපස්ස අස්සාදෝ, කෝ ආදීනවෝ, කිං නිස්සරණං,
කෝ වේදනාය කෝ සඤ්ඤාය කෝ සංඛාරානං
..... කෝ විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදෝ, කෝ ආදීනවෝ, කිං
නිස්සරණන්ති?”

“සාදු සාදු ස්වාමීනී,” කියල ඒ හික්මුව මත්තෙහි තව
ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. ස්වාමීනී, රූපයෙහි ඇති ආශ්වාදය කුමක් ද? ආදීනවය
කුමක් ද? නිස්සරණය කුමක් ද? වේදනාවෙහි ඇති
සඤ්ඤාවෙහි ඇති සංස්කාරවල ඇති
විඤ්ඤාණයෙහි ඇති ආශ්වාදය කුමක් ද? ආදීනවය කුමක් ද? නිස්සරණය
කුමක් ද?

යං බෝ හික්ඛු, රූපං පටි-ව උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, අයං
රූපස්ස අස්සාදෝ. යං රූපං අනි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අයං රූපස්ස
ආදීනවෝ, යෝ රූපස්මිං ඡන්දරාගවිනයෝ ඡන්දරාගප්පභාණං, ඉදං රූපස්ස
නිස්සරණං.

පින්වත් හික්මුව, රූපය නිසා යම් සැපයක් උපදී නම්, යම් සොම්නසක්
උපදී නම් අන්න ඒක තමයි රූපයෙහි ඇති ආශ්වාදය. යම් රූපයක් අනිත්‍ය
නම්, දුක්ක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයිති නම් ඒක තමයි රූපයෙහි

ආදීනව ය. රූපය කෙරෙහි තිබෙන ඡන්දරාගයේ යම් දුරුවීමක් ඇත්ද, ඡන්දරාගය ප්‍රභාණය වීමක් ඇත් ද මේක තමයි රූපයෙහි නිස්සරණය.

යං වේදනං පටි-ච උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, අයං වේදනාය අස්සාදෝ. යා වේදනා අනි-වා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා, අයං වේදනාය ආදීනවෝ, යෝ වේදනාය ඡන්දරාගවිනයෝ ඡන්දරාගප්පභාණං, ඉදං වේදනාය නිස්සරණං. යං සඤ්ඤං පටි-ච යං සංඛාරේ පටි-ච උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, අයං සංඛාරානං අස්සාදෝ. යේ සංඛාරා අනි-වා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා, අයං සංඛාරානං ආදීනවෝ, යෝ සංඛාරේසු ඡන්දරාගවිනයෝ ඡන්දරාගප්පභාණං, ඉදං සංඛාරානං නිස්සරණං. යං විඤ්ඤාණං පටි-ච උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, අයං විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදෝ. යං විඤ්ඤාණං අනි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අයං විඤ්ඤාණස්ස ආදීනවෝ, යෝ විඤ්ඤාණස්මිං ඡන්දරාගවිනයෝ ඡන්දරාග-ප්පභාණං, ඉදං විඤ්ඤාණස්ස නිස්සරණං”නිති.

වේදනාව නිසා යම් සැපයක් උපදී නම්, යම් සොම්නසක් උපදී නම් අන්ත ඒක තමයි වේදනාවෙහි ඇති ආශ්වාදය. යම් වේදනාවක් අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයිති නම් ඒක තමයි වේදනාවෙහි ආදීනව ය. වේදනාව කෙරෙහි තිබෙන ඡන්දරාගයේ යම් දුරුවීමක් ඇත්ද, ඡන්දරාගය ප්‍රභාණය වීමක් ඇත් ද මේක තමයි වේදනාවෙහි නිස්සරණය. සඤ්ඤාව නිසා සංස්කාර නිසා යම් සැපයක් උපදී නම්, යම් සොම්නසක් උපදී නම් අන්ත ඒක තමයි සංස්කාරවල ඇති ආශ්වාදය. යම් සංස්කාරයන් අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයිති නම් ඒක තමයි සංස්කාරවල ආදීනව ය. සංස්කාර කෙරෙහි තිබෙන ඡන්දරාගයේ යම් දුරුවීමක් ඇත්ද, ඡන්දරාගය ප්‍රභාණය වීමක් ඇත් ද මේක තමයි සංස්කාරවල නිස්සරණය. විඤ්ඤාණය නිසා යම් සැපයක් උපදී නම්, යම් සොම්නසක් උපදී නම් අන්ත ඒක තමයි විඤ්ඤාණයෙහි ඇති ආශ්වාදය. යම් විඤ්ඤාණයක් අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයිති නම් ඒක තමයි විඤ්ඤාණයෙහි ආදීනව ය. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි තිබෙන ඡන්දරාගයේ යම් දුරුවීමක් ඇත්ද, ඡන්දරාගය ප්‍රභාණය වීමක් ඇත් ද මේක තමයි විඤ්ඤාණයෙහි නිස්සරණය.

සාධු භන්තේති බෝ සෝ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා භගවත්තං උත්තරිං පඤ්භං ආපු-ඡි: “කථං නු බෝ භන්තේ,

ජානතෝ කථං පස්සතෝ ඉමස්මිඤ්ච සවිඤ්ඤාණකෝ කායේ බහිද්ධා ච සබ්බනිමිත්තේසු අභිංකාරමමිංකාරමානානුසයා න හොන්ති”ති?

“සාදු සාදු ස්වාමීනි,” කියල ඒ හික්ෂුච භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ කරුණ සතුටෙන් පිළි ගත්තා. අනුමෝදන් වුණා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මත්තෙහි තව ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. ස්වාමීනි, මොන විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට ද, මොන විදිහට දකිනා විට ද මේ විඤ්ඤාණය සහිත වූ කය පිළිබඳවත් බාහිර සියළු නිමිති පිළිබඳවත් මම ය, මාගේ ය යන දෘෂ්ඨියෙහි බැස තිබෙන මාන අනුසය ඇති නො වන්නේ?

යං කිඤ්චි භික්ඛු, රූපං අතීතානාගතප-චුප්පන්නං අජ්ඣධන්තං වා බහිද්ධා වා චිලාරිකං වා සුබ්බමං වා භීතං වා පණීතං වා, යං දුරේ සන්තිකෝ වා, සබ්බං රූපං “නේතං මම නේසෝභමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති. යා කාචි වේදනා යා කාචි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතප-චුප්පන්නං අජ්ඣධන්තං වා බහිද්ධා වා චිලාරිකං වා සුබ්බමං වා භීතං වා පණීතං වා, යං දුරේ සන්තිකෝ වා, සබ්බං විඤ්ඤාණං “නේතං මම නේසෝභමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති. ඒවං බෝ භික්ඛු, ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ ඉමස්මිඤ්ච සවිඤ්ඤාණකෝ කායේ බහිද්ධා ච සබ්බනිමිත්තේසු අභිංකාරමමිංකාරමානානුසයා න හොන්තිති.

පින්වත් භික්ෂුව, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, භීත රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ලඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දකිනවා නම්, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර විඤ්ඤාණයක්

වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ලඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දකිනවා නම්, අන්න ඒ විදිහට පින්වත් භික්ෂුව, අවබෝධ කර ගන්නා විට, දැක ගන්නා විට මේ විඤ්ඤාණය සහිත වූ කය පිළිබඳවත් බාහිර සියළු නිමිති පිළිබඳවත් මම ය, මාගේ ය යන දෘෂ්ඨියෙහි බැස තිබෙන මාන අනුසය ඇති වෙන්නේ නෑ.

තේන බෝ පන සමයේන අඤ්ඤාතරෝ භික්ඛුනෝ ඒවං -තසෝ පරිචිතක්කෝ උදපාදි: “ඉති කිර හෝ රූපං අනත්තා, වේදනා අනත්තා, සඤ්ඤා අනත්තා, සංඛාරා අනත්තා, විඤ්ඤාණං අනත්තා. අනත්තකතාති කම්මාති කථමත්තානං චුසිස්සන්තීති.

එතකොට ඒ වෙලාවේ දී එක්තරා භික්ෂුවකට මෙවැනි චිත්තචිතර්කයක් ඇති වුණා. “අහෝ හවත්ති! රූපය අනාත්ම නම්, වේදනාව අනාත්ම නම්, සඤ්ඤාව අනාත්ම නම්, සංස්කාර අනාත්ම නම්, විඤ්ඤාණය අනාත්ම නම් අනාත්ම දෙයින් කරපු කර්ම ආත්මයකට ස්පර්ශ වෙන්නේ කොහොම ද?

අට බෝ හඟවා තස්ස භික්ඛුනෝ -තසා -තෝපරිචිතක්කමඤ්ඤාය භික්ඛු ආමන්තේසි: “යානං බෝ පනේතං භික්ඛවේ, විජ්ජති: යං ඉධෙක-වෝ මෝසපුරිසෝ අවිද්වා අවිජ්ජාගතෝ තණ්හාධිගතේන -තසා සත්ථුසාසනං අනිධාවිතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍ය: “ඉති කිර හෝ රූපං අනත්තා, වේදනා අනත්තා, සඤ්ඤා අනත්තා, සංඛාරා අනත්තා, විඤ්ඤාණං අනත්තා. අනත්තකතාති කම්මාති කථමත්තානං චුසිස්සන්තීති. පටිපු-ඡාවිතීනා බෝ මේ තුම්හේ භික්ඛවේ, තත්‍ර තත්‍ර තේසු තේසු ධම්මෙසු”

ඒ මොහොතේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අර භික්ෂුව ගේ සිතේ ඇති වුණ කල්පනාවත් තම සිතින් දැන ගෙන භික්ෂුන් අමතා වදාළා. “පින්වත් මහණෙනි, මෙවැනි දේවචිත් වෙනබව පෙනෙනවා. මෙහි ඇතැම් හිස් පුරුෂයෙක් ඉන්නවා. කිසි අවබෝධයක් නැති කෙනෙක්. අවිද්‍යාව තුළ ම ඉඳගෙන, තණ්හාවට යට වුණු සිතින් ඉඳගෙන ශාස්තෘන් වහන්සේ ගේ

අනුශාසනාවක් ඉක්මවා යා යුතු යි කියල යි හිතාගෙන ඉන්නේ. ඔහු මෙහෙමයි හිතන්නෙ. “අහෝ භවත්ති! රූපය අනාත්ම නම්, වේදනාව අනාත්ම නම්, සඤ්ඤාව අනාත්ම නම්, සංස්කාර අනාත්ම නම්, විඤ්ඤාණය අනාත්ම නම් අනාත්ම දෙයින් කරපු කර්ම ආත්මයකට ස්පර්ශ වෙන්නේ කොහොම ද?” කියල. පින්වත් මහණෙනි, ඒ ඒ තත්තිදී මාගේ ඒ ඒ ධර්මයන් පිළිබඳ ව ඔබ හික්මිලා ඉන්නේ නුවණින් යුතුව ප්‍රශ්න කරලා ම යි.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං භන්නේ.

පින්වත් මහණෙනි, ඔබ මේ ගැන කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා ති ? දුක්ඛං භන්නේ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තූ තං සමානුපස්සිතුං, ඒතං මම ඒසෝ හමස්මි. ඒසෝ මේ අත්තා” ති? නෝ හේතං භන්නේ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං භන්නේ.

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා ති? දුක්ඛං භන්නේ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තු නං සමනුපස්සිතුං:
ඒතං මම ඒසෝහමස්මි ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝ හේතං හන්තේ.

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මුලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැ ම යි.

තස්මාතිහ භික්ඛවේ, යං කිංචි රූපං අතීතානාගත ප-චුපන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධං වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණීතං වා යං දුරේ සන්තිකේ වා සබ්බං රූපං තේතං මම නේසෝ හමස්මි. න මේ සෝ අත්තාති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යා කාවි වේදනා යා කාවි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගත ප-චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධං වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණීතං වා යං දුරේ සන්තිකේ වා සබ්බං විඤ්ඤාණං තේතං මම නේසෝ හමස්මි න මේ සෝ අත්තාති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

එහෙමනම් පින්වත් මහණෙනි, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන. අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - බජ්ජනීය වර්ගය

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිමපි නිබ්බින්නදති. වේදනායපි නිබ්බින්නදති සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නදති. සංඛාරේසුපි නිබ්බින්නදති. විඤ්ඤාණස්මිමපි නිබ්බින්නදති. නිබ්බින්නදං විරජ්ජති. විරාගා විමුචති. විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං භෝති. බිණ්ණා ජාති චුසිතං බ්‍රහ්මවරියං කතං කරණිය නා පරං ඉත්ථත්ථායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නේ නැතුව යනවා. සිත නො ඇලෙන කොට එයින් සිත නිදහස් වෙනවා. සිත් නිදහස් වෙන කොට ම “නිදහස් වුණා” කියල අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වෙලා ගියා. බඹසරවාස සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙත උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

පුණ්ණමා සුත්‍රය නිමා විය.

බජ්ජනීයවග්ගෝත්තරියෝ
තුන් වෙනි බජ්ජනීය වර්ගය යි.

තස්සුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

අස්සාදෝ ද්වේ සමුදයා - අරහත්තේහි අපරේ දුවේ
සීහෝ බජ්ජන පිණ්ඩොලයාං - පාරිලෙයොක පුණ්ණමාති

ආශ්වාද සුත්‍රය, සමුදය සුත්‍ර දෙක, අනෙක් අරහත්ත සුත්‍ර දෙක, සීහ සුත්‍රය,
බජ්ජනීය සුත්‍රය, පිණ්ඩෝලයා සුත්‍රය, පාරිලෙයාක සුත්‍රය, පුණ්ණමා
සුත්‍රය යන දෙසුම්වලින් මෙම වර්ගය සමන්විත යි.

4. ථෙරවග්ගො

4. ථෙර වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.4.1

ආනන්ද සුත්තං

අනද භිමියන්ට වදාළ දෙසුම

83. ඒවං මේ සුත්තං: ඒකං සමයං ආයස්මා ආනන්දෝ සාවත්තියං විහරති ජේතවනේ අනාටපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තත්‍ර ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ භික්ඛු ආමන්තේසි: ආවුසෝ භික්ඛවෝති. ආවුසෝති ඛෝ තේ භික්ඛු ආයස්මනෝ ආනන්දස්ස ප-වස්සෝසුං, ආයස්මා ආනන්දෝ ඒතදවෝච: පුණ්ණෝ නාම ආවුසෝ ආයස්මා මන්තානිපුත්තෝ අම්භාකං නවකානං සතං බහුපකාරෝ හෝති. සෝ අම්හේ ඉමිනා විවාදේන විවදති:

83. මා හට අසන්නට ලැබුණේ මේ විදිහට යි. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ වාසය කළේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටු තුමා ගේ ආරාමයේ. එදා ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් මහණෙනි,” යි කියා භික්ෂූන් අමතා වදාළා. ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා ද “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි” කියා ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් හට පිළිතුරු දුන්නා. ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ආයුෂ්මත් මන්තානිපුත්ත පුණ්ණයන් වහන්සේ නවක වූ අපට අනිශ්ඨන් ම උපකාර කරනවා. උන්වහන්සේ අපට මේ අවවාදයෙනුයි අවවාද කරන්නේ.

උපාදාය ආවුසෝ ආනන්ද, “අස්මි”ති හෝති, නෝ අනුපාදාය. කිඤ්ච උපාදාය “අස්මි”ති හෝති නෝ අනුපාදාය: රූපං උපාදාය “අස්මි”ති හෝති නෝ අනුපාදාය. වේදනා සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං උපාදාය “අස්මි”ති හෝති, නෝ අනුපාදාය. සෙය්‍යථාපි ආවුසෝ ආනන්ද, ඉත්ථි වා පුරිසෝ වා දහරෝ යුචා මණ්ඩනජාතිකෝ ආදාසේ වා

පරිසුද්ධෙ පරියෝදානේ, අ-ජේ වා උදකපත්තේ සකං මුඛනිමිත්තං ප-වචෙක්ඛමානෝ උපාදාය පස්සෙය්‍ය, නෝ අනුපාදාය. ඒවමේව බෝ ආවුසෝ ආනන්ද, රූපං උපාදාය “අස්මි”ති හෝති නෝ අනුපාදාය. වේදනා සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං උපාදාය “අස්මි”ති හෝති, නෝ අනුපාදාය.

ත්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්ද, මම වෙමිසි කියන හැඟීම ඇති වන්නේ බැඳීමක් තිබුණොත් තමයි. නො බැඳීම නිසා නම් නො වේ. කුමකට බැඳීමක් තිබුණොත් ද මම වෙමිසි කියන හැඟීම ඇති වන්නේ? රූපයට බැඳීමක් තිබුණොත් තමයි මම වෙමිසි කියන හැඟීම ඇති වන්නේ. නො බැඳීම නිසා නම් නො වේ. වේදනාවට සඤ්ඤාවට සංස්කාරවලට විඤ්ඤාණයට බැඳීමක් තිබුණොත් තමයි මම වෙමිසි කියන හැඟීම ඇති වන්නේ. නො බැඳීම නිසා නම් නො වේ. ත්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්දයෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ලස්සනට සැරසෙන යොවුන් වියේ තරුණ දුවක් හරි පුතෙක් හරි ඉන්නවා. ඉතින් මේ දරුවන් පිරිසිදුව බබළන කණ්ණාඩියකින් වේවා, පැහැපත් දිය බඳුනකින් වේවා තමන් ගේ මුණකට හොඳින් විමසලා බලනවා නම්, බැඳීමකින් ම යි බලන්නේ. නො බැඳීමකින් නම් නොවෙයි. ත්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්දයෙනි, ඔන්න ඔය විදිහට ම රූපයට බැඳීමක් තිබුණොත් තමයි මම වෙමිසි කියන හැඟීම ඇති වන්නේ. නො බැඳීම නිසා නම් නො වේ. වේදනාවට සඤ්ඤාවට සංස්කාරවලට විඤ්ඤාණයට බැඳීමක් තිබුණොත් තමයි මම වෙමිසි කියන හැඟීම ඇති වන්නේ. නො බැඳීම නිසා නම් නො වේ.

තං කිං මඤ්ඤසි ආවුසෝ ආනන්ද, රූපං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං ආවුසෝ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා ති ? දුක්ඛං ආවුසෝ, යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්ත්‍ර තං සමානුපප්පිතුං, ඒතං මම ඒසෝ හමස්මි. ඒසෝ මේ අත්තා” ති? නෝ හේතං ආවුසෝ.

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔබ මේ ගැන කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, දුක යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එය සුදුසු නෑ ම යි.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වා නි? අනි-වං ආවුසෝ. යං පනානි-වං
දුක්ඛං වා තං සුඛං වා නි? දුක්ඛං ආවුසෝ, යං පනානි-වං දුක්ඛං
විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තූ තං සමනුපස්සිතුං: ඒතං මම ඒසෝභමස්මි ඒසෝ
මේ අත්තා”ති? නෝ හේතං ආවුසෝ.

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, අනිත්‍ය
යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ප්‍රිය
ආයුෂ්මතුනි, දුක යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන
ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ
එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි,
එය සුදුසු නෑ ම යි.

තස්මානිභ ආවුසෝ ආනන්ද, යං කිංචි රූපං අනිත්‍යානගත
ප-චුපන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධං වා විලාරිකං වා සුබ්බමං වා භීතං වා
පණීතං වා යං දුරේ සන්තිකේ වා සබ්බං රූපං නේතං මම නේසෝ භමස්මි.
න මේ සෝ අත්තාති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යා කාචි
වේදනා යා කාචි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා
යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අනිත්‍යානගත ප-චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධං
වා විලාරිකං වා සුබ්බමං වා භීතං වා පණීතං වා යං දුරේ සන්තිකේ වා සබ්බං
විඤ්ඤාණං නේතං මම නේසෝ භමස්මි න මේ සෝ අත්තාති. ඒවමේතං
යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

එහෙමනම් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, අනිත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි
රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි,
බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම්
රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, භීත රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට
පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට
පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය
නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක
ගන්ට වන. අනිත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද
..... අනිත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද
..... අනිත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද
..... අනිත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද,
ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - ථේර වර්ගය

විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගතට වන.

ඒවං පස්සං ආවුසෝ ආනන්ද, සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නද්ති. වේදනායපි නිබ්බින්නද්ති සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නද්ති. සංඛාරේසුපි නිබ්බින්නද්ති. විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නද්ති. නිබ්බින්නදං විරජජති. විරාගා විමුච්චති නා පරං ඉත්ථත්ථායාති පජානාතීති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්දයෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නේ නැතුව යනවා. සිත නො ඇලෙන කොට එයින් සිත නිදහස් වෙනවා. සිත් නිදහස් වෙන කොට ම “නිදහස් වුණා” කියල අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වෙලා ගියා. බඹසරවාස සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙන් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

පුණ්ණෝ නාම ආවුසෝ ආයස්මා මත්තානිපුත්තෝ අම්භාකං නවකානං සතං බහුපකාරෝ හෝති. සෝ අමිහේ ඉමිනා විවාදේන විවද්ති: ඉදඤ්ච පන මේ ආයස්මතෝ පුණ්ණස්ස මත්තානිපුත්තස්ස ධම්මදේසනං සුත්වා ධම්මෝ අභිසමේතෝති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ආයුෂ්මත් මත්තානිපුත්ත පුණ්ණයන් වහන්සේ නවක වූ අපට අනිශ්ශයින් ම උපකාර කරනවා. උත්වහන්සේ අපට මේ අවවාදයෙනුයි අවවාද කරන්නේ. ඉතින් ආයුෂ්මත් මත්තානි පුත්තයන් වහන්සේ ගේ ධර්ම දේශනාව අහල තමයි මට ධර්මය අවබෝධ වුණේ. (අනද හිමියන් සෝතාපන්න වූ වගයි)

සාදු !සාදු !!සාදු !!!

ආනන්ද සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.4.2

නිස්ස සුත්තං

නිස්ස තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

84. සාවත්ථියං

84. සැවැත් නුවර දී

තේන බෝ පන සමයේන ආයස්මා නිස්සෝ භගවතෝ පිතු-ඡාපුත්තෝ සම්බහුලානං භික්ඛූනං ඒවමාරෝ-ති “අපි මේ ආවුසෝ, මධුරකප්තෝ විය කායෝ දිසාපි මේ න පක්ඛායන්ති. ධම්මාපි මං නප්පට්ඨන්ති. ථීනමිද්ධස්ථ මේ චිත්තං පරියාදාය නිට්ඨති. අනභිරතෝ ච බ්‍රහ්මචරියං වරාමි. හෝති ච මේ ධම්මෙසු විචිකි-ඡාති.”

ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ නැන්දණිය ගේ පුත්‍රයා වන ආයුෂ්මත් නිස්ස තෙරුන් බොහෝ භික්ෂූන් වහන්සේලාට මේ විදිහට තමන් ගේ අඩුපාඩු කියනවා. “අනේ ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මගේ ඇඟන් නිකං බරවෙලා වගේ. මං කරන්න වන මොකක් ද කියල මට තේරෙන්නෙ නෑ. මට ධර්මය වැටහෙන්නෙත් නෑ. නිදිමත අලසකමත් මගේ හිත යට කර ගෙන තියෙනවා. මං දැන් මේ බ්‍රහ්මචර රකින්නෙ කැමැත්තකින් නොවෙයි. ධර්මය පිළිබඳවත් මා තුළ තියෙන්නේ සැකයක්.”

අප බෝ සම්බහුලා භික්ඛූ යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා භගවත්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසීන්තා බෝ තේ භික්ඛූ භගවත්තං ඒතදවෝචුං: “ආයස්මා භන්තේ, නිස්සෝ භගවතෝ පිතු-ඡාපුත්තෝ සම්බහුලානං භික්ඛූනං ඒවමාරෝ-ති “අපි මේ ආවුසෝ, මධුරකප්තෝ විය කායෝ දිසාපි මේ න පක්ඛායන්ති. ධම්මාපි මං නප්පට්ඨන්ති. ථීනමිද්ධස්ථ මේ චිත්තං පරියාදාය නිට්ඨති. අනභිරතෝ ච බ්‍රහ්මචරියං වරාමි. හෝති ච මේ ධම්මෙසු විචිකි-ඡාති.”

එතකොට බොහෝ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කළා. එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා

භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ නැන්දණිය ගේ පුත්‍රයා වන ආයුෂ්මත් නිස්ස තෙරුන් බොහෝ භික්ෂුන් වහන්සේලාට මේ විදිහට තමන් ගේ අඩුපාඩු කියනවා. “අනේ ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මගේ ඇහත් නිකං බරවෙලා වගේ. මං කරන්න වන මොකක් ද කියල මට තේරෙන්නෙ නෑ. මට ධර්මය වැටහෙන්නෙත් නෑ. නිදිමත අලසකමත් මගේ හිත යට කර ගෙන තියෙනවා. මං දැන් මේ බඹසර රකින්නෙ කැමැත්තකින් නොවෙයි. ධර්මය පිළිබඳවත් මා තුළ තියෙන්නේ සැකයක්.” කියල කියනවා.

අට බෝ භගවා අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආමන්තේසි. ඒහි ත්වං භික්ඛු, මම වචනේන නිස්සං භික්ඛුං ආමන්තේහි: “සත්ථා තං ආවුසෝ නිස්ස ආමන්තේහි”ති. ඒවං භන්තේහි බෝ සෝ භික්ඛු භගවතෝ පටිස්සුත්වා යේනායස්මා නිස්සෝ තේනුසංකමි, උපසංකමිත්වා ආයස්මන්තං නිස්සං ඒතදවෝච. “සත්ථා තං ආවුසෝ නිස්ස ආමන්තේහි”ති. “ඒවමාවුසෝ”ති බෝ ආයස්මා නිස්සෝ තස්ස භික්ඛුතෝ පටිස්සුත්වා යේන භගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තං බෝ ආයස්මන්තං නිස්සං භගවා ඒතදවෝච:

ඒ වෙලාවේ දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්තරා භික්ෂුවක් අමතා වදාළා “පින්වත් භික්ෂුව, මෙහෙ එන්න. මාගේ වචනයෙන් නිස්ස භික්ෂුව අමතන්න. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, අන්ත ශාස්තෘන් වහන්සේ ඔබව අමතනවා” කියල. එසේය ස්වාමීනී, කියල ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දීල ආයුෂ්මත් නිස්ස තෙරුන් වෙත පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් නිස්ස තෙරුන්ට මෙහෙම කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, අන්ත ශාස්තෘන් වහන්සේ ඔබව අමතනවා” කියල. එසේය ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කියල ආයුෂ්මත් නිස්සයන් අර භික්ෂුව පිළිතුරු දීල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරල එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් නිස්ස තෙරුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ සැල කළා.

ස-චං කිර ත්වං නිස්ස, සම්බහුලානං භික්ඛුනං ඒවමාරෝ-සි: “අපි මේ ආවුසෝ, මධුරකජතෝ විය කායෝ දිසාපි මේ න පක්ඛායන්ති. ධම්මාපි මං නප්පට්භන්ති. ථීනමිද්ධඤ්ච මේ විත්තං පරියාදාය තිට්ඨති. අනභිරතෝ ච බ්‍රහ්මවරියං වරාමි. හෝති ච මේ ධම්මෙසු විචිකි-ණාති.” ඒවං භන්තේ,

පින්වත් නිස්ස, මේ කථාව ඇත්තක් ද? බොහෝ හික්මුන් වහන්සේලාට මේ විදිහට තමන් ගේ අඩුපාඩු කියනවා කියන්නේ. “අනේ ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මගේ ඇහත් නිකං බරවෙලා වගේ. මං කරන්න වන මොකක් ද කියල මට තේරෙන්නේ නෑ. මට ධර්මය වැටහෙන්නෙත් නෑ. නිදිමක අලසකමත් මගේ හිත යට කර ගෙන තියෙනවා. මං දැන් මේ බඹසර රකින්නේ කැමැත්තකින් නොවෙයි. ධර්මය පිළිබඳවත් මා තුළ තියෙන්නේ සැකයක්” කියල. එසේය ස්වාමීනි.

තං කිං මඤ්ඤපි නිස්ස, රූපේ අවිගතරාගස්ස අවිගතඡන්දස්ස අවිගතපේමස්ස අවිගතපිපාසස්ස අවිගතපරිලාභස්ස අවිගතතණ්හස්ස තස්ස රූපස්ස විපරිනාමඤ්ඤථාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසාති? ඒවමහන්තේ. සාධු සාධු නිස්ස ඒවං හේතං නිස්ස හෝති යථා තං රූපේ අවිගතරාගස්ස. .

පින්වත් නිස්ස, ඔබ මොකක්ද මේ ගැන හිතන්නේ. රූපය කෙරෙහි රාගය නැති නො වුණ කෙනෙකුට, ඡන්දය නැති නො වුණ කෙනෙකුට, ප්‍රේමය නැති නො වුණ කෙනෙකුට, පිපාසය නැති නො වුණ කෙනෙකුට, දාහය නැති නො වුණ කෙනෙකුට, තණ්හාව නැති නො වුණ කෙනෙකුට ඒ රූපය විපරිණාමයට පත් වෙලා, වෙන විදිහකට හැරෙන කොට සෝක, වැළපීම්, දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් උපදිනවා නේද? එසේය ස්වාමීනි. සාදු! සාදු! නිස්ස, පින්වත් නිස්ස, රූපය කෙරෙහි රාගය දුරු නො කර කෙනෙකුට යම් දෙයක් වෙනවා නම් ඒක ඔය විදිහට තමයි වෙන්නේ.

වේදනාය අවිගතරාගස්ස අවිගතතණ්හස්ස තස්සා වේදනාය විපරිනාමඤ්ඤථාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසාති? ඒවං හන්තේ. සාධු සාධු නිස්ස ඒවං හේතං නිස්ස හෝති යථා තං වේදනාය අවිගතරාගස්ස.

වේදනාව කෙරෙහි රාගය නැති නො වුණ කෙනෙකුට තණ්හාව නැති නො වුණ කෙනෙකුට ඒ වේදනාව විපරිණාමයට පත් වෙලා, වෙන විදිහකට හැරෙන කොට සෝක, වැළපීම්, දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් උපදිනවා නේද? එසේය ස්වාමීනි. සාදු! සාදු! නිස්ස, පින්වත් නිස්ස, වේදනාව කෙරෙහි රාගය දුරු නො කර කෙනෙකුට යම් දෙයක් වෙනවා නම් ඒක ඔය විදිහට තමයි වෙන්නේ.

සඤ්ඤාය සංඛාරේසු අවිගතරාගස්ස
අවිගතතණ්හස්ස තේසං සංඛාරානං විපරිනාමඤ්ඤාභාවා උප්පජ්ජන්ති
සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසාති? ඒවං භන්තේ. සාධු සාධු නිස්ස
ඒවං භේතං නිස්ස භෝති යථා තං සංඛාරේසු අවිගතරාගස්ස.

සඤ්ඤාව සංස්කාර කෙරෙහි රාගය නැති නො වුණ
කෙනෙකුට තණ්හාව නැති නො වුණ කෙනෙකුට ඒ සංස්කාර
විපරිණාමයට පත් වෙලා, වෙන විදිහකට හැරෙන කොට සෝක, වැළපීම්,
දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් උපදිනවා නේද? එසේය ස්වාමීනි. සාදු! සාදු!
නිස්ස, පින්වත් නිස්ස, සංස්කාර කෙරෙහි රාගය දුරු නො කර කෙනෙකුට
යම් දෙයක් වෙනවා නම් ඒක ඔය විදිහට තමයි වෙන්නේ.

විඤ්ඤාණේ අවිගතරාගස්ස අවිගතඡන්දස්ස අවිගතපේමස්ස
අවිගතපිපාසස්ස අවිගතපරිලාහස්ස අවිගතතණ්හස්ස තස්ස විඤ්ඤාණස්ස
විපරිනාමඤ්ඤාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපා-
යාසාති? ඒවං භන්තේ. සාධු සාධු නිස්ස ඒවං භේතං නිස්ස භෝති යථා තං
විඤ්ඤාණේ අවිගතරාගස්ස.

විඤ්ඤාණය කෙරෙහි රාගය නැති නො වුණ කෙනෙකුට, ඡන්දය නැති
නො වුණ කෙනෙකුට, ප්‍රේමය නැති නො වුණ කෙනෙකුට, පිපාසය නැති
නො වුණ කෙනෙකුට, දාහය නැති නො වුණ කෙනෙකුට, තණ්හාව නැති
නො වුණ කෙනෙකුට ඒ විඤ්ඤාණය විපරිණාමයට පත් වෙලා, වෙන විදිහකට
හැරෙන කොට සෝක, වැළපීම්, දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් උපදිනවා නේද?
එසේය ස්වාමීනි. සාදු! සාදු! නිස්ස, පින්වත් නිස්ස, විඤ්ඤාණය කෙරෙහි
රාගය දුරු නො කර කෙනෙකුට යම් දෙයක් වෙනවා නම් ඒක ඔය විදිහට
තමයි වෙන්නේ.

තං කිං මඤ්ඤසි නිස්ස, රූපේ විගතරාගස්ස විගතඡන්දස්ස
විගතපේමස්ස විගතපිපාසස්ස විගතපරිලාහස්ස විගතතණ්හස්ස තස්ස
රූපස්ස විපරිනාමඤ්ඤාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝම-
නස්සුපායාසාති? නෝ භේතං භන්තේ. සාධු සාධු නිස්ස ඒවං භේතං නිස්ස
භෝති යථා තං රූපේ විගතරාගස්ස.

පින්වත් නිස්ස, ඔබ මොකක්ද මේ ගැන හිතන්නේ. රූපය කෙරෙහි
රාගය නැති වුණ කෙනෙකුට, ඡන්දය නැති වුණ කෙනෙකුට, ප්‍රේමය නැති

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - පේර වර්ගය

වුණ කෙනෙකුට, පිපාසය නැති වුණ කෙනෙකුට, දාහය නැති වුණ කෙනෙකුට, තණ්හාව නැති වුණ කෙනෙකුට ඒ රූපය විපරිණාමයට පත් වෙලා, වෙන විදිහකට හැරෙන කොට සෝක, වැළපීම්, දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් උපදින්නේ නෑ නේද? එසේය ස්වාමීනි. සාදු! සාදු! තිස්ස, පින්වත් තිස්ස, රූපය කෙරෙහි රාගය දුරු කළ කෙනෙකුට යම් දෙයක් වෙනවා නම් ඒක ඔය විදිහට තමයි වෙන්නෙ.

වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ විගතරාගස්ස විගතජන්දස්ස විගතපේමස්ස විගතපිපාසස්ස විගතපරිලාහස්ස විගතතණ්හස්ස තස්ස විඤ්ඤාණස්ස විපරිනාම-ඤ්ඤාභාවා උප්පජ්ජන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසාති? නෝ හේතං හත්තේ. සාධු සාධු තිස්ස ඵ්ථං හේතං තිස්ස හෝති යථා තං විඤ්ඤාණේ විගතරාගස්ස.

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය කෙරෙහි රාගය නැති වුණ කෙනෙකුට, ඡන්දය නැති වුණ කෙනෙකුට, ප්‍රේමය නැති වුණ කෙනෙකුට, පිපාසය නැති වුණ කෙනෙකුට, දාහය නැති වුණ කෙනෙකුට, තණ්හාව නැති වුණ කෙනෙකුට ඒ විඤ්ඤාණය විපරිණාමයට පත් වෙලා, වෙන විදිහකට හැරෙන කොට සෝක, වැළපීම්, දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් උපදින්නේ නෑ නේද? එසේය ස්වාමීනි. සාදු! සාදු! තිස්ස, පින්වත් තිස්ස, විඤ්ඤාණය කෙරෙහි රාගය දුරු කළ කෙනෙකුට යම් දෙයක් වෙනවා නම් ඒක ඔය විදිහට තමයි වෙන්නෙ.

තං කිම්මඤ්ඤසි තිස්ස, රූපං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං හත්තේ.

පින්වත් තිස්ස, ඔබ මේ ගැන කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනි, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා ති? දුක්ඛං හත්තේ

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනි, දුක යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තු තං සමානුපස්සිතුං, ඒතං මම ඒසෝ හමස්මි. ඒසෝ මේ අත්තා” ති? නෝ හේතං හත්තේ.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - ථේර වර්ගය

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං හන්තේ.

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා ති? දුක්ඛං හන්තේ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තූ තං සමනුපස්සිතුං ඒතං මම ඒසෝහමස්මි ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝ හේතං හන්තේ.

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

තස්මානිහ තිස්ස, යං කිංචි රූපං අතීතානාගත ප-චුපන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධං වා විලාරිකං වා සුඛමං වා භීතං වා පණීතං වා යං දුරේ සන්නිකේ වා සබ්බං රූපං නේතං මම නේසෝ හමස්මි. න මේ සෝ අත්තාති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යා කාචි වේදනා යා කාචි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගත ප-චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධං වා විලාරිකං වා සුඛමං වා භීතං වා පණීතං වා යං දුරේ සන්නිකේ වා සබ්බං විඤ්ඤාණං නේතං මම නේසෝ හමස්මි න මේ සෝ අත්තාති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

එහෙමනම් පින්වත් තිස්ස, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම්

රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, භීත රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උපස් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන. අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝපු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, භීත විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, උපස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන.

ඒවං පස්සං තිස්ස සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නති විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නති. නිබ්බින්නදං විරජ්ජති නා පරං ඉත්ථත්ථායාති පජානාතීති.

පින්වත් තිස්ස, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නෙ නැතුව යනවා ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සෙය්‍යථාපි තිස්ස, ද්වේ පුරිසා, ඒකෝ පුරිසෝ අමග්ගකුසලෝ ඒකෝ පුරිසෝ මග්ගකුසලෝ, තමේනං සෝ අමග්ගකුසලෝ පුරිසෝ අමුං මග්ගකුසලං පුරිසං මග්ගං පු-ජෙය්‍ය, සෝ ඒවං වදෙය්‍ය: “අම්හෝ පුරිස, අයං මග්ගෝ. තේන මුහුත්තං ග-ජ. තේන මුහුත්තං ගන්ත්වා දක්ඛිස්සපි ද්විධා පථං. තත්ථ වාමං මුඤ්චිත්වා දක්ඛිණං ගණ්හාති. තේන මුහුත්තං ග-ජ, තේන මුහුත්තං ගන්ත්වා දක්ඛිස්සපි තිබ්බං වතසණ්ඨං. තේන මුහුත්තං ග-ජ. තේන මුහුත්තං ගන්ත්වා දක්ඛිස්සපි මහන්තං නින්තං පල්ලං, තේන මුහුත්තං

ග-ජ. තේන මුහුත්තං ගන්ත්වා දක්ඛිස්සසි සොබිහං පපානං. තේන මුහුත්තං
ග-ජ. තේන මුහුත්තං ගන්ත්වා දක්ඛිස්සසි සමං භූමිභාගං රමණීයං.

පින්වත් තිස්ස, එක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයන් දෙදෙනෙක් ඉන්නවා. එක් පුරුෂයෙක් මාර්ගය හඳුනා ගත්ට දක්ෂ නෑ. අනෙක් එක්කෙනා මාර්ගය හඳුනා ගත්ට දක්ෂ යි. ඉතින් මාර්ගය හඳුනා ගත්ට දක්ෂ නැති පුරුෂයා මාර්ගය හඳුනා ගත්ට දක්ෂ පුරුෂයාගෙන් මාර්ගය ගැන අහනවා. එතකොට ඔහු මෙහෙම කියනවා. භවත් පුරුෂය, මේකයි මාර්ගය. ඔය මාර්ගයෙන් ටික දුරක් යන්න. ඔය මාර්ගයෙන් ටික දුරක් ගියාට පස්සෙ දෙමං හන්දියක් දකින්නට ලැබේවි. එතකොට වම් පැත්ත අතහරින්න. දකුණු පැත්ත ගන්න. ඒ මාවතේ ටික දුරක් යන්න. ඒ මාවතේ ටික දුරක් යන කොට සන වනලැහැබක් දකින්නට ලැබේවි. එතැනින් ටික දුරක් යන්න. එතැනින් ටික දුරක් යන කොට ලොකු බැවුමක් තියෙන මඩ වගුරක් දකින්නට ලැබේවි. එතැනින් ටික දුරක් යන්න. එතැනින් ටික දුරක් යන කොට ගැඹුරු ප්‍රපාතයක් දකින්නට ලැබේවි. එතැනින් ටික දුරක් යන්න. එතැනින් ටික දුරක් යන කොට සම වූ රමණීය භූමිභාගයක් දැක ගත්ට ලැබේවි.

උපමා බෝ මායාං තිස්ස, කතා අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනාය. අයං චෙන්ථ අත්ථෝ: පුරියෝ අමග්ගකුසලෝති බෝ තිස්ස, පුපුඡ්ජනස්සේතං අධිවචනං. පුරියෝ මග්ගකුසලෝති බෝ තිස්ස, තථාගතස්සේතං අධිවචනං අරහතෝ සම්මාසම්බුද්ධස්ස. ද්විධාපථෝති බෝ තිස්ස, විචිකි-ජාසේතං අධිවචනං. වාමෝ මග්ගෝති බෝ තිස්ස අට්ඨංගිකස්සේතං මි-ජාමග්ගස්ස අධිවචනං. සෙය්‍යථිදං: මි-ජාදිට්ඨියා මි-ජාසංකප්පස්ස මි-ජවාචාය මි-ජාකම්ම-න්තස්ස මි-ජාආජීවස්ස මි-ජාවායාමස්ස මි-ජසනියා මි-ජසමාධිස්ස. දක්ඛිණෝ මග්ගෝති බෝ තිස්ස අරියස්සේතං අට්ඨංගිකස්ස මග්ගස්ස අධිවචනං. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨියා සම්මාසංකප්පස්ස සම්මාවාචාය සම්මාකම්මන්තස්ස සම්මාආජීවස්ස සම්මාවායාමස්ස සම්මාසනියා සම්මාසමාධිස්ස. තිබ්බෝ වනසණ්ඩෝති බෝ තිස්ස, අවිජ්ජායේතං අධිවචනං. මහන්නං නින්නං පල්ලලන්ති බෝ තිස්ස කාමානමේතං අධිවචනං. සොබිහෝ පපාතෝති බෝ තිස්ස, කේඛුපායාසස්සේතං අධිවචනං. සමෝ භූමිභාගෝ රමණීයෝති බෝ තිස්ස, තිබ්බානස්සේතං අධිවචනං.

පින්වත් තිස්ස, මං අර්ථය විස්තර කරල දෙන්නයි ඔය උපමා කථාව කළේ. ඔය කතන්දරේ අර්ථය මේකයි. පින්වත් තිස්ස, මාර්ගය හඳුනා ගත්ට

දක්ෂ නැති පුරුෂයා කියල කිව්වනේ. ඒක පෘතග්ජනයට කියන නමක්. පින්වත් නිස්ස, මාර්ගය හඳුනා ගත්ට දක්ෂ පුරුෂයා කියල කිව්වනේ. අන්ත ඒක තථාගත අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට කියන නමක්. පින්වත් නිස්ස, දෙමං හන්දියක් කියල කිව්වනේ. ඒක සැකයට කියන නමක්. පින්වත් නිස්ස, වම් පැත්තේ මාර්ගය කියලා කිව්වනේ. ඒක මිත්‍යා අශ්ඨාංගික මාර්ගයට කියන නමක්. ඒ කියන්නේ, මිත්‍යා දෘෂ්ටිය, මිත්‍යා සංකල්පය, මිත්‍යා වාචා, මිත්‍යා කම්මන්ත, මිත්‍යා ආජීව, මිත්‍යා වායාම, මිත්‍යා සති, මිත්‍යා සමාධි කියන අට යි. පින්වත් නිස්ස, දකුණු පැත්තේ මාර්ගය කියලා කිව්වනේ. ඒක ආර්ය අශ්ඨාංගික මාර්ගයට කියන නමක්. ඒ කියන්නේ, සම්මා දෘෂ්ටිය, සම්මා සංකල්පය, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්ත, සම්මා ආජීව, සම්මා වායාම, සම්මා සති, සම්මා සමාධි කියන අට යි. පින්වත් නිස්ස, ඝන වනලැහැබක් නියෙනවා කියල කිව්වානේ. ඒක අවිද්‍යාවට කියන නමක්. පින්වත් නිස්ස, ලොකු බෑවුමක මඩ වගුරක් නියෙනවා කියල කිව්වනේ. ඒක කාමයට කියන නමක්. ගැඹුරු ප්‍රපාතයක් නියෙනවා කියල කිව්වනේ. ඒක ක්‍රෝධ උපායාසයට කියන නමක්. සම වූ රමණීය භූමිභාගයක් නියෙනවා කියල කිව්වානේ. ඒක ඒ අමා නිවනට කියන නමක්.

අභිරම නිස්ස, අභිරම නිස්ස, අහමෝවාදේන අහමනුග්ගහේන අහමනුසාසනීයාති, ඉදමවෝච භගවා. අත්තමනෝ ආයස්මා නිස්සෝ භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දීති.

පින්වත් නිස්ස, මේ සාසනයෙහි ඇලී සතුටු වෙන්න. පින්වත් නිස්ස, මේ සාසනයෙහි ඇලී සතුටු වෙන්න. මං අවවාදයෙන් පිහිට වෙන්නම්. මං අනුග්‍රහයෙන් පිහිට වෙන්නම්. මං අනුශාසනාවෙන් පිහිට වෙන්නම්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළා. ආයුෂ්මත් නිස්ස තෙරුන් මහත් සතුටට පත් වුණා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ ධර්මාවවාදය සතුටින් පිළිගත්තා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නිස්ස සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.4.3

යමක සුත්තං

යමක තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

85. ඒවං මේ සුත්තං. ඒකං සමයං ආයස්මා සාරිපුත්තෝ සාවත්ථියං විහරති ඡේතවනේ ආනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ.

85. මා හට අසන්නට ලැබුණේ මේ විදිහටයි. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ සැවැත් නුවර ඡේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටු තුමා ගේ ආරාමයේ.

තේන බෝ පන සමයේන යමකස්ස නාම භික්ඛුනෝ ඒවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං හෝති “තථාහං භගවතා ධම්මං, දේසිතං ආජානාමි යථා බිණ්ණාසවෝ භික්ඛු කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ජති විනස්සති න හෝති පරම්මරණා”ති.

ඒ දිනවල යමක නම් වූ භික්ෂුවට මෙබඳු ආකාරයේ පාපී දෘෂ්ටියක් ඇති වුණා. “යම් විදිහකින් ක්ෂීණාසුව වූ රහත් භික්ෂුව කය බිඳුනාට පස්සේ නැත්තට නැති වෙලා යනවා නම්, විනාස වෙලා යනවා නම්, මරණින් මත්තේ නැති වෙලා යනවා නම් අන්න ඒ විදිහටයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දේශනා කරපු ධර්මය ගැන මං දන්නේ” කියල.

අස්සෝසුං බෝ සම්බහුලා භික්ඛු, යමකස්ස කිර නාම භික්ඛුනෝ ඒවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං හෝති “තථාහං භගවතා ධම්මං, දේසිතං ආජානාමි යථා බිණ්ණාසවෝ භික්ඛු කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ජති විනස්සති න හෝති පරම්මරණා”ති.

එතකොට බොහෝ භික්ෂූන් වහන්සේලාට යමක නම් වූ භික්ෂුව ගේ ඔය ආකාර පවිටු දෘෂ්ටියක් ඇති වෙලා තියෙන බව අහන්ට ලැබුණා. “යම් විදිහකින් ක්ෂීණාසුව වූ රහත් භික්ෂුව කය බිඳුනාට පස්සේ නැත්තට නැති වෙලා යනවා නම්, විනාස වෙලා යනවා නම්, මරණින් මත්තේ නැති වෙලා යනවා නම් අන්න ඒ විදිහටයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දේශනා කරපු ධර්මය ගැන මං දන්නේ” කියල.

අථ ඛෝ තේ භික්ඛු යේනායස්මා යමකෝ තේනුපසංකම්භු. උපසංකම්ත්වා ආයස්මතා යමකේන සද්ධිං සම්මෝදිංසු සම්මෝදනියං කථං සාරාණියං විනිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසීන්තා ඛෝ තේ භික්ඛු ආයස්මන්තං යමකං ඒතදවෝචුං: “ස-චං කිර තේ ආචුසෝ යමක, ඒවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං “තථාහං භගවතා ධම්මං, දේසිතං ආජානාමි යථා ඛිණාසවෝ භික්ඛු කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ජති විනස්සති න හෝති පරම්මරණා”ති.

ඉතින් ඒ භික්ඛුන් වහන්සේලා ආයුෂ්මත් යමක තෙරුන් වෙත පැමිණියා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් යමක තෙරුන් සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කථාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ඛුන් වහන්සේලා ආයුෂ්මත් යමකගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් යමකයෙනි, මේ කථාව ඇත්තක් ද? ඔබට මෙබඳු වූ පව්වු දෘෂ්ටියක් ඇති වෙලා තියෙනවා කියන්නේ. “යම් විදිහකින් ක්ෂීණාසුව වූ රහත් භික්ෂුව කය බිඳුනාට පස්සේ නැත්තට නැති වෙලා යනවා නම්, විනාස වෙලා යනවා නම්, මරණින් මත්තේ නැති වෙලා යනවා නම් අන්න ඒ විදිහටයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දේශනා කරපු ධර්මය ගැන මං දන්නේ” කියල.

ඒවං ඛෝ හං ආචුසෝ භගවතා ධම්මං, දේසිතං ආජානාමි “යථා ඛිණාසවෝ භික්ඛු කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ජති විනස්සති න හෝති පරම්මරණා”ති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, “යම් විදිහකින් ක්ෂීණාසුව වූ රහත් භික්ෂුව කය බිඳුනාට පස්සේ නැත්තට නැති වෙලා යනවා නම්, විනාස වෙලා යනවා නම්, මරණින් මත්තේ නැති වෙලා යනවා නම් ඔය ආකාරයට යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දේශනා කරපු ධර්මය ගැන මං දන්නේ.”

මා ආචුසෝ යමක ඒවං අවච, මා භගවන්තං අබ්භාවික්ඛි, න හි සාධු භගවතෝ අබ්භක්ඛානං, න හි භගවා ඒවං වදෙය්‍ය: “ඛිණාසවෝ භික්ඛු කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ජති විනස්සති න හෝති පරම්මරණා”ති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් යමකයෙනි, ඔය විදිහට නම් කියනට එපා! භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභුතයෙන් වෝදනා කරනට එපා! භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභුතයෙන් වෝදනා කිරීම නම් හොඳ දෙයක් නොවෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔය විදිහට නම් වදාරන්නෙ නෑ. “ක්ෂීණාසුව වූ රහත් භික්ෂුව කය බිඳුනාට

පස්සේ නැත්තට නැති වෙලා යනවා, විනාස වෙලා යනවා, මරණින් මත්තේ නැති වෙලා යනවා” කියලා.

ඒවමයි බෝ ආයස්මා යමකෝ තේහි හික්බුහි වු-වමානෝ තපේව තං පාපකං දිට්ඨිගතං ටාමසා පරාමස්ස අහිනිවිස්ස වෝහරති “තථාහං භගවතා ධම්මං, දේසිතං ආජානාමි යථා බිණ්ණාසවෝ හික්බු කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ජති විනස්සති න හෝති පරමමරණා”ති.

ඒ හික්බුහි වහන්සේලා විසින් ආයුෂ්මත් යමකයන් හට ඔය විදිහට කරුණු පැහැදිලි කරද්දීත් ඒ පවිටු දෘෂ්ටිය ම දැඩි ලෙස අරගෙන එහිම පිහිටලා, එහිම බැසගෙන, ඒකම කියනවා. “යම් විදිහකින් ක්ෂිණාසුව වූ රහත් හික්බුහි කය බිඳුනාට පස්සේ නැත්තට නැති වෙලා යනවා නම්, විනාස වෙලා යනවා නම්, මරණින් මත්තේ නැති වෙලා යනවා නම් ඔය ආකාරයට යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දේශනා කරපු ධර්මය ගැන මං දන්නේ” කියල.

යතෝ බෝ තේ හික්බු නාසක්ඛිංසු. ආයස්මන්තං යමකං ඒතස්මා පාපකා දිට්ඨිගතා විවේ-තුං. අථ බෝ තේ හික්බු උට්ඨායාසනා සේනායස්මා සාරිපුත්තෝ තේනුපසංකමිංසු, උපසංකමිත්වා ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතදවෝචුං: යමකස්ස නාම ආවුසෝ සාරිපුත්ත, හික්බුනෝ ඒවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං: “තථාහං භගවතා ධම්මං, දේසිතං ආජානාමි යථා බිණ්ණාසවෝ හික්බු කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ජති විනස්සති න හෝති පරමමරණා”ති. සාධායස්මා සාරිපුත්තෝ සේන යමකෝ හික්බු තේනුපසංකමතු අනුකම්පං උපාදායාති. අධිවාසේසි බෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ තුණ්හිභාවෙන.

ඒ හික්බුහි වහන්සේලා යම්තාක් උත්සාහ කරලත් ආයුෂ්මත් යමකයන් ව ඒ පවිටු දෘෂ්ටියෙන් බැහැර කරවන්නට බැරි වුණා. ඉතින් ඒ හික්බුහි වහන්සේලා ආසනයෙන් නැගිටලා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වැඩ සිටිය තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මේකරුණ සැළ කලා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, යමක හික්බුහිට මෙබඳු ආකාරයේ පවිටු දෘෂ්ටියක් ඇති වෙලා තියෙනවා. “යම් විදිහකින් ක්ෂිණාසුව වූ රහත් හික්බුහි කය බිඳුනාට පස්සේ නැත්තට නැති වෙලා යනවා නම්, විනාස වෙලා යනවා නම්, මරණින් මත්තේ නැති වෙලා යනවා නම් ඔය ආකාරයට යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දේශනා කරපු ධර්මය ගැන මං දන්නේ”

කියල. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, අනුකම්පා උපදවාගෙන යමක භික්ෂුව ළඟට වඩින සේක් නම් ඉතා යහපති. ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ නිශ්ශබ්දය වැඩ සිටීමෙන් එය පිළිගෙන වදාළා.

අථ ඛෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේනායස්මා යමකෝ තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා ආයස්මතා යමකේන සද්ධං සම්මෝදි සම්මෝදනියං කථං සාරාණියං චිතිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ආයස්මන්තං යමකං ඒකදවෝච: “ස-වං කිර තේ ආවුසෝ යමක, ඒවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං “කථාහං භගවතා ධම්මං, දේසිතං ආජානාමි යථා ඛිණ්ණසවෝ භික්ඛු කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ජති විනස්සති න හෝති පරම්මරණා”ති.

ඉතින් ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ සවස් කාලයේ භාවනාවෙන් නැගිටලා ආයුෂ්මත් යමකයන් වෙත වැඩම කළා. වැඩම කරලා ආයුෂ්මත් යමකයන් සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කථාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් යමකයන් හට මෙකරුණ විමසුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් යමකයෙනි, මේ කථාව ඇත්තක් ද? ඔබට මෙබඳු වූ පව්වු දෘෂ්ටියක් ඇති වෙලා තියෙනවා කියන්නේ. “යම් විදිහකින් ක්ෂිණාසුව වූ රහත් භික්ෂුව කය බිඳුනාට පස්සේ නැත්තට නැති වෙලා යනවා නම්, විනාස වෙලා යනවා නම්, මරණින් මත්තේ නැති වෙලා යනවා නම් අන්න ඒ විදිහටයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දේශනා කරපු ධර්මය ගැන මං දන්නේ” කියල.

ඒවඤ්ච ඛෝහං ආවුසෝ, භගවතා ධම්මං, දේසිතං ආජානාමි යථා ඛිණ්ණසවෝ භික්ඛු කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ජති විනස්සති න හෝති පරම්මරණා”ති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, “යම් විදිහකින් ක්ෂිණාසුව වූ රහත් භික්ෂුව කය බිඳුනාට පස්සේ නැත්තට නැති වෙලා යනවා නම්, විනාස වෙලා යනවා නම්, මරණින් මත්තේ නැති වෙලා යනවා නම් ඔය ආකාරයට යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දේශනා කරපු ධර්මය ගැන මං දන්නේ.”

තං කිං මඤ්ඤසි ආවුසෝ යමක, රුපං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං ආවුසෝ.

ත්‍රිය ආයුෂ්මත් යමක, ඔබ මේ ගැන කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා ති? දුක්ඛං ආවුසෝ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, දුක යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තු තං සමානුපස්සිතුං, ඒතං මම ඒසෝ හමස්මි. ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝ හේතං ආවුසෝ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එය සුදුසු නෑ ම යි.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං ආවුසෝ.

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා ති? දුක්ඛං ආවුසෝ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, දුක යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තු තං සමානුපස්සිතුං: ඒතං මම ඒසෝ හමස්මි ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝ හේතං ආවුසෝ.

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එය සුදුසු නෑ ම යි.

තස්මානිහ ආවුසෝ යමක, යං කිඤ්චි රූපං අනිතානාගත ප-චුපන්නං අජ්ඣන්තං වා බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණ්ණිකං වා යං දුරේ සන්නිකේ වා සබ්බං රූපං නේතං මම නේසෝ හමස්මි. න මේ සෝ අත්තාති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යා කාචි වේදනා යා කාචි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අනිතානාගත ප-චුප්පන්නං අජ්ඣන්තං වා බහිද්ධං වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණ්ණිකං වා යං දුරේ සන්නිකේ වා සබ්බං විඤ්ඤාණං නේතං මම නේසෝ හමස්මි න මේ සෝ අත්තාති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

එහෙමනම් ප්‍රිය ආයුෂ්මත් යමක, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන. අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන.

ඒවං පස්සං ආවුසෝ යමක, සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බන්දති නා පරං ඉත්ථත්ථායාති පජානාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් යමක, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා

..... ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

තං කිං මඤ්ඤපි ආවුසෝ යමක, “රූපං තථාගතෝ”ති සමනුපස්සපිති? නෝ හේතං ආවුසෝ.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් යමක, ඔබ කුමක් ද මේ ගැන හිතන්නේ? තථාගතයන් වහන්සේ හැටියට ඔබ දකින්නේ රූපය ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එය නො වේ ම යි.

වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං තථාගතෝ”ති සමනුපස්සපිති? නෝ හේතං ආවුසෝ.

වේදනාව ද? සඤ්ඤාව ද? සංස්කාර ද? තථාගතයන් වහන්සේ හැටියට ඔබ දකින්නේ විඤ්ඤාණය ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එය නො වේ ම යි.

තං කිං මඤ්ඤපි ආවුසෝ යමක, “රූපස්මිං තථාගතෝ”ති සමනුපස්සපිති? නෝ හේතං ආවුසෝ.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් යමක, ඔබ කුමක් ද මේ ගැන හිතන්නේ? ඔබ දකින්නේ රූපය තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එය නො වේ ම යි.

අඤ්ඤත්‍ර රූපා තථාගතෝති සමනුපස්සපිති? නෝ හේතං ආවුසෝ

ඔබ දකින්නේ රූපයෙන් බැහැර වූ දෙයක් තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එය නො වේ ම යි.

වේදනාය තථාගතෝ”ති සමනුපස්සපිති? අඤ්ඤත්‍ර වේදනාය තථාගතෝ”ති සමනුපස්සපිති?..... සඤ්ඤාය තථාගතෝ”ති සමනුපස්සපිති? අඤ්ඤත්‍ර සඤ්ඤාය තථාගතෝ”ති සමනුපස්සපිති?..... සංඛාරේසු තථාගතෝ”ති සමනුපස්සපිති?..... අඤ්ඤත්‍ර සංඛාරේහි තථාගතෝ”ති

සමනුපස්සසීති?..... විඤ්ඤාණස්මිං තථාගතෝ”ති සමනුපස්සසීති? නෝ හේතං ආවුසෝ.

ඔබ දකින්නේ වේදනාව තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ වේදනාවෙන් බැහැර වූ දෙයක් තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ සඤ්ඤාව තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ සඤ්ඤාවෙන් බැහැර වූ දෙයක් තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ සංස්කාර තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ සංස්කාරවලින් බැහැර වූ දෙයක් තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ විඤ්ඤාණය තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එය නො වේ ම යි.

අඤ්ඤානු විඤ්ඤාණා තථාගතෝති සමනුපස්සසීති? නෝ හේතං ආවුසෝ

ඔබ දකින්නේ විඤ්ඤාණයෙන් බැහැර වූ දෙයක් තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එය නො වේ ම යි.

තං කිං මඤ්ඤසි ආවුසෝ යමක, අයං සෝ අරුපී අවේදනෝ අසඤ්ඤී අසංඛාරෝ අවිඤ්ඤාණෝ තථාගතෝති සමනුපස්සසීති? නෝ හේතං ආවුසෝ.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් යමක, ඔබ කුමක් ද මේ ගැන හිතන්නේ? ඒ අරුපී වූ අවේදනීය වූ අසඤ්ඤී වූ අසංඛාර වූ අවිඤ්ඤාණ වූ මෙය තථාගතයන් වහන්සේ හැටියට ද ඔබ දකින්නේ? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එය නො වේ ම යි.

තං කිං මඤ්ඤසි ආවුසෝ, යමක, රූපං වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං තථාගතෝති සමනුපස්සසීති? නෝ හේතං ආවුසෝ.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් යමක, ඔබ කුමක් ද මේ ගැන හිතන්නේ? රූපය ද? වේදනාව ද? සඤ්ඤාව ද? සංස්කාර ද? විඤ්ඤාණය ද තථාගතයන් වහන්සේ හැටියට ද ඔබ දකින්නේ? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එය නො වේ ම යි.

එක්ව ව තේ ආවුසෝ යමක දිට්ඨේව ධම්මේ ස-වතෝ ථේතතෝ තථාගතේ අනුපලබ්භියමානේ කල්ලං නු තේ තං වෙය්‍යකරණං “තථානං භගවතා ධම්මං, දේසිතං ආජානාමි යථා බිණ්ණාසවෝ භික්ඛු කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ජති විතස්සති න හෝති පරම්මරණා”ති? අහු ඛෝ මේතං ආවුසෝ සාරිපුත්ත පුබ්බේ අවිද්දසුනෝ පාපකං දිට්ඨිගතං ඉදඤ්ච පන මේ ආයස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස ධම්මදේසනං සුත්වා තඤ්චෙව පාපකං දිට්ඨිගතං පහිනං, ධම්මෝ ව මේ අභිසමේතෝති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මත් යමකයෙනි, ඔබට මෙනැන දී ම මේ ජීවිතයේ දී ම සත්‍ය වශයෙන්, ස්ථිර වශයෙන්, තථාගතයන් වහන්සේව ලබා ගන්ට බැරිව සිටියදී අර විදිහට කථා කරන එක සුදුසු ද? “යම් විදිහකින් ක්ෂීණාප්‍රව වූ රහත් භික්ෂුව කය බිඳුනාට පස්සේ නැත්තට නැති වෙලා යනවා නම්, විනාස වෙලා යනවා නම්, මරණින් මත්තේ නැති වෙලා යනවා නම් ඔය ආකාරයට යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දේශනා කරපු ධර්මය ගැන මං දන්නේ” කියල. ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්ස, මට කලින් ඒ පවිටු දෘෂ්ටිය ඇති වෙලා තිබුණේ අවිද්‍යා සහගත දැක්ම නිසා ම යි. නමුත් දැන් ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් ගේ ධර්ම දේශනාවට සවන් දීලා අර පවිටු දෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වෙලා ගියා. මට ශ්‍රී සද්ධර්මයත් අවබෝධ වුණා.

ස- තං ආවුසෝ යමක, ඒවං පු-ෂෙය්‍යුං: “යෝ සෝ ආවුසෝ යමක, භික්ඛු අරහං බිණ්ණාසවෝ සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා කිං හෝතිති? ඒවං පුට්ඨෝත්තං ආවුසෝ යමක, කිත්ති ඛ්‍යාකරෙය්‍යාසී”ති?

ත්‍රිය ආයුෂ්මත් යමක, එහෙමනම් ඔබෙන් කවුරු හරි මේ විදිහට ඇහුවොත් “ත්‍රිය ආයුෂ්මත් යමක, යම් ක්ෂීණාප්‍රව වූ අරහත් භික්ෂුවක් ඉන්නවා නම්, උන්වහන්සේ කය බිඳී මරණින් මතු මොන තත්වයට පත් වෙනවා ද?” කියල. ඔය විදිහට ඇහුවොත් ත්‍රිය ආයුෂ්මත් යමක, ඔබ පිළිතුර හැටියට කුමක් ද දෙන්නේ?

ස- මං ආවුසෝ ඒවං පු-ෂෙය්‍යුං “යෝ සෝ ආවුසෝ යමක, භික්ඛු අරහං බිණ්ණාසවෝ සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා කිං හෝතිති? ඒවං පුට්ඨෝත්තං ආවුසෝ, ඒවං ඛ්‍යාකරෙය්‍යාං: රූපං ඛෝ ආවුසෝ අනි-වං, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තං නිරුද්ධං, තදත්ථගතං, වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං අනි-වං, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තං නිරුද්ධං, තදත්ථගතනති. ඒවං පුට්ඨෝත්තං ආවුසෝ ඒවං ඛ්‍යාකරෙය්‍යනති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එහෙමනම් මගෙන් කවුරු හරි මේ විදිහට ඇහුවොත් “ත්‍රිය ආයුෂ්මත් යමක, යම් ක්ෂිණාප්‍රව වූ අරහත් භික්ෂුවක් ඉන්නවා නම්, උන්වහන්සේ කය බිඳී මරණින් මතු මොන තත්වයට පත් වෙනවා ද?” කියල. ඔය විදිහට ඇහුවොත් ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි මං පිළිතුර හැටියට මෙකරුණ පහදා දෙනවා. ත්‍රිය ආයුෂ්මත්ති, රූපය යනු අනිත්‍ය දෙයක්. යමක් අනිත්‍ය නම් එය දුක යි. යමක් දුක නම් ඒක නිරුද්ධ වුණා. ඒක නො පෙනී ගියා. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු අනිත්‍ය දෙයක්. යමක් අනිත්‍ය නම් එය දුක යි. යමක් දුක නම් ඒක නිරුද්ධ වුණා. ඒක නො පෙනී ගියා. ඔය විදිහට ඇහුවොත් ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි මං පිළිතුර හැටියට මේ විදිහටයි පහදා දෙන්නේ.

සාධු සාධු ආවුසෝ යමක, තේනහාවුසෝ යමක, උපමන්නේ කරිස්සාමි ඒතස්සේව අත්ථස්ස භියෝග්ගෝමත්තාය ඤාණාය.

සාදු! සාදු! ත්‍රිය ආයුෂ්මත් යමක, එසේ වී නම් ත්‍රිය ආයුෂ්මත් යමකයෙනි, මං ඔබට උපමාවකුත් කියල දෙන්නම්. ඒක වඩ වඩාත් අර්ථාවබෝධයට උපකාර වේවි.

සෙය්‍යථාපි ආවුසෝ යමක, ගහපති වා ගහපතිපුත්තෝ වා අඛිසෝ මහද්ධනෝ මහාභෝගෝ, සෝ ව ආරක්ඛසම්පන්නෝ තස්ස කෝවිදේව පුරිසෝ උප්පජ්ජෙය්‍ය අනත්තකාමෝ අනිත්තකාමෝ අයෝගක්ඛේමකාමෝ ජීවිතා චෝරෝපේතුකාමෝ, තස්ස ඒවමස්ස: “අයං බෝ ගහපති වා ගහපතිපුත්තෝ වා අඛිසෝ මහද්ධනෝ මහාභෝගෝ, සෝ ව ආරක්ඛසම්පන්නෝ. න ව්‍යාසුකරෝ පසස්භ ජීවිතා චෝරෝපේතුං, යන්තූනාහං අනුපබ්ජ්ජ ජීවිතා චෝරෝපෙය්‍යන්ති. සෝ නං ගහපතිං වා ගහපතිපුත්තං වා උපසංකම්ත්වා ඒවං වදෙය්‍ය: “උපට්ඨහෙය්‍යං නං භන්නෙ”ති. තමේනං සෝ ගහපති වා ගහපති පුත්තෝ වා උපට්ඨාපෙය්‍ය, සෝ උපට්ඨහෙය්‍ය, පුබ්බුට්ඨායී ප-ඡානිපාතී කිංකාරපට්ඨසාවි මනාපචාරී පියවාදී. තස්ස සෝ ගහපති වා ගහපතිපුත්තෝ වා මිත්තෝපි නං සද්දහෙය්‍ය. සුභජ්ජතෝ”පි නං සද්දහෙය්‍ය තස්මිං විස්සාසං ආපජ්ජෙය්‍ය, යදා බෝ ආවුසෝ තස්ස පුරිසස්ස ඒවමස්ස: “සංවිස්සට්ඨෝ බෝ ම්‍යායං ගහපති වා ගහපතිපුත්තෝ වාති.” අථ නං රහෝගතං විදිත්ව තිණ්ණේන සත්ථේන ජීවිතා චෝරෝපෙය්‍ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් යමක, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ගෘහපතියෙක් ඉන්නවා. එහෙම නැත්නම් ගෘහපති පුත්‍රයෙක් ඉන්නවා. ඉතා සරුසාර යි. මහා ධනවත්. මහා භෝග සම්පත් තියෙනවා. ඔහු ආරක්ෂා සහිතව යි ඉන්නේ. නමුත් ඔහුට අනර්ථය කරනු කැමැති, අයහපත කරනු කැමැති, විපතේ හෙළනු කැමැති, ජීවිතහානි කරනු කැමැති යම් කිසි පුද්ගලයෙක් උපදිනවා. ඒ පුද්ගලයා මේ විදිහට හිතනවා. “මේ ගෘහපතියා වේවා, මේ ගෘහපති පුත්‍රයා වේවා ඉතා සරුසාර යි. මහා ධනවත්. මහා භෝග සම්පත් තියෙනවා. ඔහු ආරක්ෂා සහිතව යි ඉන්නේ. ඔහුව මර්ධනය කරල ජීවිත හානියක් කරන එක ලෙහෙසි වැඩක් නොවෙයි. මං ඔහු තුළ ට ම රිංගළ ඔහු ගේ ජීවිතය තොර කර එකයි කරන්න තියෙන්නේ” කියල. ඒ පුද්ගලයා අර ගෘහපතියා වේවා, අර ගෘහපති පුත්‍රයා වේවා ඔහු ළඟට ගියා. ගිහිත් මෙහෙම කියනවා. “හිමියෙනි, මං ඔබ තුමාට ඇප උපස්ථාන කරන්නම්” කියල. එතකොට ඒ ගෘහපතියා වේවා, ඒ ගෘහපති පුත්‍රයා වේවා මොහුලවා උපස්ථාන කරවා ගන්නවා. ඔහුත් උපස්ථාන කරනවා. හිමිදිරියේ ම නැගිටිනවා. හැමට පසු නිදා ගන්නවා. කළයුතු දේවල් මොනවාද කියල හොයලා බලනවා. සිත සතුටු වෙන විදිහට හැසිරෙනවා. ප්‍රිය මනාප විදිහට කටා කරනවා. එතකොට අර ගෘහපතියා වේවා, අර ගෘහපති පුත්‍රයා වේවා ඔහු කෙරෙහි පහදිනවා. සුභද වෙන නිසා ම පහදිනවා. විශ්වාසවන්තභාවයට පත් වෙනවා. ඉතින් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කලෙක අර පුද්ගලයාට මේ විදිහේ අදහසක් ඇති වෙනවා. “මේ ගෘහපතියා වේවා, මේ ගෘහපති පුත්‍රයා වේවා දැන් ඉතින් මං ගැන ලොකු විශ්වාසයක් ඇතුළුව යි ඉන්නේ” කියල. එතකොට ඔහු තනි වෙන වෙලාවක් බලලා තියුණු ආයුධයකින් දිවි තොර කරලා දානවා.

තං කිං මඤ්ඤාසි ආවුසෝ යමක, යදා”පි සෝ පුරිසෝ අමුං ගහපතිං වා ගහපතිපුත්තං වා උපසංකමිත්වා ඒවමාහ: “උපට්ඨගෙය්‍යං තං භන්නේ”ති, තදාපි සෝ වධකෝච, වධකඤ්ච පන සන්නං න අඤ්ඤාසි, “වධකෝ මේ”ති. යදාපි සෝ උපට්ඨානි පුබ්බුට්ඨායි ප-ණානිපාති කිංකාරපටිස්සාවී මනාපචාරී පියවාදී, තදාපි සෝ වධකෝච, වධකඤ්ච පන සන්නං න අඤ්ඤාසි, “වධකෝ මේ”ති. යදාපි නං රහෝගතං විදිත්වා තිණ්ණේන සත්ථේන ජීවිතා වෝරෝපේති, තදාපි සෝ වධකෝච වධකඤ්ච පන සන්නං න අඤ්ඤාසි, “වධකෝ මේ”ති. ඒවමාවුසෝති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් යමක, යම් දවසක ඒ පුද්ගලයා අර ගෘහපතියා වේවා, අර ගෘහපති පුත්‍රයා වේවා ඔහු ළඟට ඇවිදින් මේ විදිහට කිව්ව නෙව. “හිමියෙනි, මං ඔබ තුමාට ඇප උපස්ථාන කරන්නම්” කියල. එතකොටත්

ඔහු වධකයා ම යි. නමුත් වධකයා වශයෙන් සිටියදී ම “මේ තමයි මගේ වධකයා” කියලා අවබෝධ කර ගත්තේ නෑ. යම් දවසක අර පුද්ගලයා හිමිදිරියේ ම නැගිටිනවා ද. හැමට පසු නිදා ගන්නවා ද. කළයුතු දේවල් මොනවාද කියල හොයලා බලනවා ද. සිත සතුටු වෙන විදිහට හැසිරෙනවා ද. ප්‍රිය මනාප විදිහට කපා කරනවා ද එතකොටත් ඔහු වධකයා ම යි. නමුත් වධකයා වශයෙන් සිටියදී ම “මේ තමයි මගේ වධකයා” කියලා අවබෝධ කර ගත්තේ නෑ. යම් දවසක ඔහු තනි වෙන වෙලාවක් බලලා තියුණු ආයුධයකින් දිවි තොර කරලා දානවා ද එතකොටත් ඔහු වධකයා ම යි. නමුත් වධකයා වශයෙන් සිටියදී ම “මේ තමයි මගේ වධකයා” කියලා අවබෝධ කර ගත්තේ නෑ.

ඒවමෙව බෝ ආවුසෝ, අස්සුනවා පුළුල්පනෝ අරියානං අදස්සාවී අරියධම්මස්ස අකෝවිදෝ අරියධම්මේ අවිනීතෝ, සප්පුරිසානං අදස්සාවී සප්පුරිසධම්මස්ස අකෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මේ අවිනීතෝ, රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, රූපවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං. වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, විඤ්ඤාණවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං. සෝ අනි-වං රූපං, “අනි-වං රූප”න්ති යථාභූතං නප්පජානාති. අනි-වං වේදනං, “අනි-වා වේදනා”ති යථාභූතං නප්පජානාති. අනි-වං සඤ්ඤං අනි-වා සඤ්ඤාති යථාභූතං නප්පජානාති. අනි-වෙ සංඛාරේ, “අනි-වා සංඛාරා”ති යථාභූතං නප්පජානාති. අනි-වං විඤ්ඤාණං, “අනි-වං විඤ්ඤාණ”න්ති යථාභූතං නප්පජානාති.

ඔය විදිහට ම ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, අග්‍රාතවත් පෘතග්ජනයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි නො හික්මුණ කෙනෙක්. සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි නො හික්මුණ කෙනෙක්. ඔහු ආත්මයක් හැටියට රූපය ගැන මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මයක් රූපයෙන් හැඳි තිබෙන හැටියට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තුළ රූපය තිබෙන බවට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තිබෙන්නේ රූපය තුළ බවට මුළාවෙන් දකිනවා. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර ආත්මයක් හැටියට විඤ්ඤාණය ගැන මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැඳි තිබෙන

නැටියට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තුළ විඤ්ඤාණය තිබෙන බවට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තිබෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ බවට මුළාවෙන් දකිනවා. ඒ පෘතග්ජනයා අනිත්‍ය වූ රූපය “අනිත්‍ය වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. අනිත්‍ය වූ වේදනාව “අනිත්‍ය වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. අනිත්‍ය වූ සඤ්ඤාව අනිත්‍ය වූ සංස්කාර “අනිත්‍ය වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. අනිත්‍ය වූ විඤ්ඤාණය “අනිත්‍ය වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ.

දුක්ඛං රූපං, “දුක්ඛං රූප”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති. දුක්ඛං වේදනං දුක්ඛං සඤ්ඤං දුක්ඛේ සංඛාරේ දුක්ඛං විඤ්ඤාණං, “දුක්ඛං විඤ්ඤාණ”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති.

ඒ පෘතග්ජනයා දුක් වූ රූපය “දුක් වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. දුක් වූ වේදනාව “දුක් වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. දුක් වූ සඤ්ඤාව දුක් වූ සංස්කාර “දුක් වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. දුක් වූ විඤ්ඤාණය “දුක් වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ.

අනත්තං රූපං, “අනත්තං රූප”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති. අනත්තං වේදනං, “අනත්තා වේදනා”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති. අනත්තං සඤ්ඤං අනත්තේ සංඛාරේ, “අනත්තා සංඛාරා”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති. අනත්තං විඤ්ඤාණං, “අනත්තං විඤ්ඤාණ”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති.

ඒ පෘතග්ජනයා අනාත්ම වූ රූපය “අනාත්ම වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. අනාත්ම වූ වේදනාව “අනාත්ම වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. අනාත්ම වූ සඤ්ඤාව අනාත්ම වූ සංස්කාර “අනාත්ම වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. අනාත්ම වූ විඤ්ඤාණය “අනාත්ම වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ.

සංඛතං රූපං, “සංඛතං රූප”නිකි යථාභූතං නප්පජානාති. සංඛතං

වේදනං, “සංඛතා වේදනා”නි යථාභූතං නප්පජානාති. සංඛතං සඤ්ඤං සංඛතේ සංඛාරේ, “සංඛතා සංඛාරා”නි යථාභූතං නප්පජානාති. සංඛතං විඤ්ඤාණං, “සංඛතං විඤ්ඤාණ”නි යථාභූතං නප්පජානාති.

ඒ පෘතග්ජනයා සංඛත (හේතුඵල දහමින් සකස්) වූ රූපය “සංඛත වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. සංඛත වූ වේදනාව “සංඛත වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. සංඛත වූ සඤ්ඤාව සංඛත වූ සංස්කාර “සංඛත වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. සංඛත වූ විඤ්ඤාණය “සංඛත වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ.

වධකං රූපං වධකං රූපනි යථාභූතං නප්පජානාති. වධකං වේදනං වධකං සඤ්ඤං වධකේ සංඛාරේ වධකා සංඛාරානි යථාභූතං නප්පජානාති. වධකං විඤ්ඤාණං වධකං විඤ්ඤාණනි යථාභූතං නප්පජානාති.

ඒ පෘතග්ජනයා වධක වූ රූපය “වධක වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. වධක වූ වේදනාව “වධක වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. වධක වූ සඤ්ඤාව වධක වූ සංස්කාර “වධක වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ. වධක වූ විඤ්ඤාණය “වධක වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගෙන නෑ.

සෝ රූපං උපේති උපාදියති අධිට්ඨාති “අත්තා මේ”නි, වේදනං උපේති උපාදියති අධිට්ඨාති “අත්තා මේ”නි, සඤ්ඤං සංඛාරේ උපේති උපාදියති අධිට්ඨාති “අත්තා මේ”නි, විඤ්ඤාණං උපේති උපාදියති අධිට්ඨාති “අත්තා මේ”නි, තස්සිමේ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා උපේතා උපාදින්තා දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති.

ඔහු “මාගේ ආත්මය” යි කියල රූපය වෙතම යි එන්නේ. ඒකට ම යි බැඳෙන්නේ. ඒක ම යි හිතෙන් අදිටන් කර ගන්නේ. “මාගේ ආත්මය” යි කියල වේදනාව වෙතම යි එන්නේ. ඒකට ම යි බැඳෙන්නේ. ඒක ම යි හිතෙන් අදිටන් කර ගන්නේ. සඤ්ඤාව “මාගේ ආත්මය” යි කියල සංස්කාර වෙතම යි එන්නේ. ඒකට ම යි බැඳෙන්නේ. ඒක ම යි හිතෙන් අදිටන්

කර ගන්නේ. “මාගේ ආත්මය” යි කියල විඤ්ඤාණය වෙතම යි එන්නේ. ඒකට ම යි බැඳෙන්නේ. ඒක ම යි හිතෙන් අදිටන් කර ගන්නේ. ඉතින් ඔහු මේ පංච උපාදානස්කන්ධය වෙත ම පැමිණෙන නිසා ඒකට ම බැඳුනු නිසා බොහෝ කාලයක් අහිත පිණිස, දුක් පිණිස පවතිනවා.

සුත්තවා ච බෝ ආවුසෝ, අරියසාවකෝ අරියානං දස්සාවි අරියධම්මස්ස කෝවිදෝ අරියධම්මේ සුචිතීතෝ, සප්පුරිසානං දස්සාවි සප්පුරිසධම්මස්ස කෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මේ සුචිතීතෝ, න රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න රූපචන්තං වා අත්තානං, න අත්තති වා රූපං, න රූපස්මිං වා අත්තානං. න වේදනං න සඤ්ඤං න සංඛාරේ න විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න විඤ්ඤාණචන්තං වා අත්තානං, න අත්තති වා විඤ්ඤාණං, න විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං.

ඒ වගේ ම ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයට දක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි හික්මුණ කෙනෙක්. සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයට දක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි හික්මුණ කෙනෙක්. ඔහු ආත්මයක් හැටියට රූපය ගැන දකින්නේ නෑ. ආත්මයක් රූපයෙන් හැඳී තිබෙන හැටියට දකින්නේ නෑ. ආත්මය තුළ රූපය තිබෙන බවට දකින්නේ නෑ. ආත්මය තිබෙන්නේ රූපය තුළ බවට දකින්නේ නෑ. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර ආත්මයක් හැටියට විඤ්ඤාණය ගැන දකින්නේ නෑ. ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැඳී තිබෙන හැටියට දකින්නේ නෑ. ආත්මය තුළ විඤ්ඤාණය තිබෙන බවට දකින්නේ නෑ. ආත්මය තිබෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ බවට දකින්නේ නෑ.

සෝ අනි-වං රූපං, “අනි-වං රූප”න්ති යථාභූතං පජානාති. අනි-වං වේදනං “අනි-වා වේදනා”ති යථාභූතං පජානාති. අනි-වං සඤ්ඤං අනි-වෙ- සංඛාරේ “අනි-වා සංඛාරා”ති යථාභූතං පජානාති. අනි-වං විඤ්ඤාණං, “අනි-වං විඤ්ඤාණ”න්ති යථාභූතං පජානාති.

ඒ ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා අනිත්‍ය වූ රූපය “අනිත්‍ය වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. අනිත්‍ය වූ වේදනාව “අනිත්‍ය වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. අනිත්‍ය වූ සඤ්ඤාව

..... අනිත්‍ය වූ සංස්කාර “අනිත්‍ය වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. අනිත්‍ය වූ විඤ්ඤාණය “අනිත්‍ය වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා.

දුක්ඛං රූපං, “දුක්ඛං රූප”නිකි යථාභූතං පජානාති. දුක්ඛං වේදනං “දුක්ඛා වේදනා”නිකි යථාභූතං පජානාති. දුක්ඛං සඤ්ඤං දුක්ඛේ සංඛාරේ “දුක්ඛා සංඛාරා”නිකි යථාභූතං පජානාති. දුක්ඛං විඤ්ඤාණං, “දුක්ඛං විඤ්ඤාණ”නිකි යථාභූතං පජානාති.

දුක් වූ රූපය “දුක් වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. දුක් වූ වේදනාව “දුක් වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. දුක් වූ සඤ්ඤාව දුක් වූ සංස්කාර “දුක් වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. දුක් වූ විඤ්ඤාණය “දුක් වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා.

අනත්තං රූපං, “අනත්තං රූප”නිකි යථාභූතං පජානාති. අනත්තං වේදනං “අනත්තා වේදනා”නිකි යථාභූතං පජානාති. අනත්තං සඤ්ඤං අනත්තේ සංඛාරේ “අනත්තා සංඛාරා”නිකි යථාභූතං පජානාති. අනත්තං විඤ්ඤාණං, “අනත්තං විඤ්ඤාණ”නිකි යථාභූතං පජානාති.

අනාත්ම වූ රූපය “අනාත්ම වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. අනාත්ම වූ වේදනාව “අනාත්ම වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. අනාත්ම වූ සඤ්ඤාව අනාත්ම වූ සංස්කාර “අනාත්ම වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. අනාත්ම වූ විඤ්ඤාණය “අනාත්ම වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා.

සංඛතං රූපං, “සංඛතං රූප”නිකි යථාභූතං පජානාති. සංඛතං වේදනං “සංඛතා වේදනා”නිකි යථාභූතං පජානාති. සංඛතං සඤ්ඤං සංඛතේ සංඛාරේ “සංඛතා සංඛාරා”නිකි යථාභූතං පජානාති. සංඛතං විඤ්ඤාණං, “සංඛතං විඤ්ඤාණ”නිකි යථාභූතං පජානාති.

සංඛත (හේතුඵල දහමින් සකස්) වූ රූපය “සංඛත වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. සංඛත වූ වේදනාව “සංඛත වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. සංඛත වූ සඤ්ඤාව

සංඛත වූ සංස්කාර “සංඛත වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. සංඛත වූ විඤ්ඤාණය “සංඛත වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා.

වධකං රූපං වධකං රූපනිකි යථාභූතං පජානාති. වධකං වේදනං වධකං සඤ්ඤං වධකේ සංඛාරේ වධකං විඤ්ඤාණං වධකං විඤ්ඤාණනිකි යථාභූතං පජානාති.

වධක වූ රූපය “වධක වූ රූපයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. වධක වූ වේදනාව “වධක වූ වේදනාවක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. වධක වූ සඤ්ඤාව වධක වූ සංස්කාර “වධක වූ සංස්කාර” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා. වධක වූ විඤ්ඤාණය “වධක වූ විඤ්ඤාණයක්” බව ඒ අයුරින් ම අවබෝධ කර ගන්නවා.

සෝ රූපං න උපේති න උපාදියති න අධිට්ඨාති “අත්තා මේ”ති, වේදනං න උපේති සඤ්ඤං න උපේති සංඛාරේ න උපේති විඤ්ඤාණං න උපේති න උපාදියති න අධිට්ඨාති “අත්තා මේ”ති, තස්සිමේ පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා අනුපේතා අනුපාදින්නා දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය සංවත්තන්ති.

ඔහු “මාගේ ආත්මය” යි කියල රූපය වෙත එන්නේ නෑ. ඒකට බැඳෙන්නේ නෑ. ඒක හිතෙන් අදිටන් කර ගන්නේ නෑ. “මාගේ ආත්මය” යි කියල වේදනාව වෙත එන්නේ නෑ. ඒකට බැඳෙන්නේ නෑ. ඒක හිතෙන් අදිටන් කර ගන්නේ නෑ. සඤ්ඤාව “මාගේ ආත්මය” යි කියල සංස්කාර වෙත එන්නේ නෑ. ඒකට බැඳෙන්නේ නෑ. ඒක හිතෙන් අදිටන් කර ගන්නේ නෑ. “මාගේ ආත්මය” යි කියල විඤ්ඤාණය වෙත එන්නේ නෑ. ඒකට බැඳෙන්නේ නෑ. ඒක හිතෙන් අදිටන් කර ගන්නේ නෑ. ඉතින් ඔහු මේ පංච උපාදානස්කන්ධය වෙත නො පැමිණුන නිසා ඒකට නො බැඳුනු නිසා බොහෝ කාලයක් හිත පිණිස, සුව පිණිස පවතිනවා.

ඒවමේතං ආවුසෝ සාරිපුත්ත හෝති. යේසං ආයස්මත්තාදිසා සබ්බමචාරිනෝ අනුකම්පකා අත්ථකාමා විවාදකා අනුසාසකා. ඉදංව පන මේ ආයස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස ධම්මදේසනං සුත්වා අනුපාදාය ආසවේහි චිත්තං විමුක්තන්ති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ වැනි යම් කෙනෙකුන් ට අනුකම්පාවෙන් යහපත කැමැති ව අවවාද කරන, අනුශාසනා කරන සබ්බමචාරීන් වහන්සේලා ඉන්නවා නම් ඔය විදිහම තමයි දැන් ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ගේ ධර්ම දේශනාව ශ්‍රවණය කරලා මාගේ සිත උපාදාන රහිත වෙලා ආශ්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වුණා.

ඉදමචෝව ආයස්මා සාරිපුත්තෝ. අත්තමනෝ ආයස්මා යමකෝ ආයස්මනෝ සාරිපුත්තස්ස භාසිතං අභිනන්දිති.

මේ දෙසුම ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වදාලා. ආයුෂ්මත් යමකයන් ඉතාමත් සතුටට පත් වුණා. ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වදාළ දේශනය සතුටින් පිළි ගත්තා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

යමක සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.4.4

අනුරාධ සුත්තං

අනුරාධ තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

86. ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා වේසාලියං විහරති මහාවනේ කුටාගාරසාලායං. තේන ඛෝ පන සමයේන ආයස්මා අනුරාධෝ භගවතෝ අවිදුරේ අරඤ්ඤකුටිකායං විහරති. අථ ඛෝ සම්බහුලා අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා යේනායස්මා අනුරාධෝ තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා ආයස්මනා අනුරාධෙන සද්ධිං සම්මෝදිංසු සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසින්නා ඛෝ තේ අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා ආයස්මන්තං අනුරාධං ඒතදචෝවුං:

මා හට අසන්නට ලැබුණේ මේ විදිහටයි. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ විශාලා මහනුවර මහාවනයේ කුටාගාර ශාලාවේ. ඒ

දිනවල ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නුදුරින් වනගත කුටියක වාසය කළේ. එදා බොහෝ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් වහන්සේ ළඟට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කථා බහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා.

යෝ සෝ ආවුසෝ අනුරාධ, තථාගතෝ උත්තමපුරිසෝ පරමපුරිසෝ පරමපත්තිපත්තෝ, තං තථාගතෝ ඉමේසු චතුසු ධානේසු පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපේති: හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් අනුරාධයෙනි, යම් ඒ උත්තම පුරුෂ වූ පරම පුරුෂ වූ උතුම් ඵලයට පත් වූ තථාගතයන් වහන්සේ නමක් ඇත්ද, ඔහු පිළිබඳ ව තථාගතයන් වහන්සේ පණවනවා නම් පණවන්ට තිබෙන්නේ මේ සතර තැනක නේද? ඒ කියන්නේ තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා. එහෙම නැත්නම් තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නෑ. තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා වගේ ම ඉන්නෙත් නෑ. තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නෙත් නෑ. ඉන්නේ නැත්තෙත් නෑ කියලා.

ඒවං වුත්තේ ආයස්මා අනුරාධෝ තේ අඤ්ඤාතිත්ථියේ පරබ්බාජකෝ ඒතදවෝච: යෝ සෝ ආවුසෝ තථාගතෝ, තථාගතෝ උත්තමපුරිසෝ පරමපුරිසෝ පරමපත්තිපත්තෝ, තං තථාගතෝ අඤ්ඤාත්‍රිමේහි චතුහි ධානේහි පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපේති: හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති.

ඔය විදිහට පැවසූ විට ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් වහන්සේ ඒ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් හට මෙකරුණ පැවසුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, යම් ඒ උත්තම පුරුෂ වූ පරම පුරුෂ වූ උතුම් ඵලයට පත් වූ තථාගතයන් වහන්සේ නමක් ඇත්ද, ඔහු පිළිබඳ ව තථාගතයන් වහන්සේ පණවනවා නම් පණවන්ට තිබෙන්නේ තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා. එහෙම නැත්නම් තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නෑ. තථාගයන් වහන්සේ

මරණින් මතු ඉන්නවා වගේ ම ඉන්නෙන් නෑ. තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නෙන් නෑ. ඉන්නේ නැත්තෙන් නෑ කියන මේ සතර තැනින් බැහැරව යි.

ඒවං චූත්තේ තේ අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා ආයස්මන්තං අනුරාධං ඒතදවෝචුං: “සෝ වායං භික්ඛු නවෝ භවිස්සති. අචිරපබ්බජිතෝ, ථේරෝ වා පන බාලෝ අව්‍යත්තෝ”ති.

ඔය විදිහට පැවසූ විට ඒ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් හට මෙකරුණ පැවසුවා. “ඒ මේ භික්ඛුව නම් නවක පැවිද්දෙක් වගෙයි. පැවිදි වෙලා වැඩිකලක් ගිය කෙනෙක් නම් නොවේ. එහෙම නැත්නම් ස්ථීර කෙනෙක් වුණත් බාල වූ අව්‍යත්ත කෙනෙක් වගෙයි.”

අප බෝ තේ අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා ආයස්මන්තං අනුරාධං නවවාදේන ච බාලවාදේන ච අපසාදෙන්වා උට්ඨායාසනා පක්කමිංසු. අප බෝ ආයස්මතෝ අනුරාධස්ස අචිරපක්කත්තේසු තේසු අඤ්ඤානිත්ථියේසු පරිබ්බාජකේසු ඒතදහෝසි:

ඉතින් ඒ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් හට නවකවාදයෙනුත්, බාලවාදයෙනුත් අපහාස කරලා ආසනයෙන් නැගිටලා පිටත් වුණා. එතකොට ඒ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් පිටත් වෙලා ගිහිත් නොබෝ වෙලාවකින් ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් හට මෙහෙම හිතුණා.

“සඤ්ඤා- බෝ මං තේ අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා උත්තරිං පඤ්ඤං සු-ජෙය්‍යං. කථං බ්‍යාකරමානෝ නු බෝහං තේසං අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං චූත්තවාදී ටෙව භගවතෝ අස්සං, න ච භගවන්තං අභුතේන අබ්භාවික්කෙය්‍යං, ධම්මස්ස වානුධම්මං බ්‍යාකරෙය්‍යං න ච කෝචි සහධම්මිකෝ වාදානුවාදෝ ගාරස්ථං ධානං ආග-ජෙය්‍යා”ති.

ඉදින් ඒ අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් තව දුරටත් මගෙන් ප්‍රශ්න ඇහුවා නම් මං කොයි විදිහෙන් ඒ අන්‍යාගමික පිරිවැජියන්ට උත්තර දෙන කොට ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ දෙයම පවසන කෙනෙක් වෙන්නේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභූතයෙන් වෝදනා නො කරණ කෙනෙක් වෙන්නේ. ධර්මානුකූල වූ ම ධර්මයක් කියන කෙනෙක් වෙන්නේ. යම් කිසි කරුණු මත නොයෙක් වාදයන් නංවමින් ගැරහිය යුතු තැනකට පත් නො වන කෙනෙක් වෙන්නේ.

අථ ඛෝ ආයස්මා අනුරාධෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛෝ ආයස්මා අනුරාධෝ භගවත්තං ඒතදවෝච:

එතකොට ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වන්දනා කරලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ වදාලා.

“ඉදාහං භන්නේ, භගවතෝ අවිදුරේ අරඤ්ඤකුට්ඨකායං විහරාමි. අථ ඛෝ භන්නේ සම්බහුලා අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා යේනාහං තේනුපසංකම්සු. උපසංකම්ත්වා මම සද්ධිං සම්මෝදිංසු සම්මෝදනියං කථං සාරාණියං විනිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසින්නා ඛෝ භන්නේ තේ අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා මං ඒතදවෝචුං:

ස්වාමීනී, මං මෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නුදුරින් වනගත කුටියක වාසය කළේ. එතකොට බොහෝ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් මා ළඟට පැමිණුනා. පැමිණිලා මා සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කථා බහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් මට මෙකරුණ සැළ කළා.

යෝ සෝ ආවුසෝ අනුරාධ, තථාගතෝ උත්තමපුරිසෝ පරමපුරිසෝ පරමපත්තිපත්තෝ, තං තථාගතෝ ඉමේසු චතුසු ධානේසු පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපේති: හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් අනුරාධයෙනි, යම් ඒ උත්තම පුරුෂ වූ පරම පුරුෂ වූ උතුම් ඵලයට පත් වූ තථාගතයන් වහන්සේ නමක් ඇත්ද, ඔහු පිළිබඳ ව තථාගතයන් වහන්සේ පණවනවා නම් පණවනට තිබෙන්නේ මේ සතර තැනක නේද? ඒ කියන්නේ තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නෙත් නෑ. ඉන්නේ නැත්තෙන් නෑ කියලා.

ඒවං වුත්තාහං භන්නේ තේ අඤ්ඤානිත්ථියේ පරිබ්බාජකේ ඒතදවෝචං: යෝ සෝ ආවුසෝ තථාගතෝ, තථාගතෝ උත්තමපුරිසෝ පරමපුරිසෝ

පරමපත්තිපත්තෝ, තං තථාගතෝ අඤ්ඤාත්මිනි චතුරි යානේති පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපේති: හෝති තථාගතෝ පරමමරණාති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණාති වාති.

ඔය විදිහට පැවසූ විට ස්වාමීනී, මං ඒ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් හට මෙකරුණ පැවසුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, යම් ඒ උත්තම පුරුෂ වූ පරම පුරුෂ වූ උතුම් ඵලයට පත් වූ තථාගතයන් වහන්සේ නමක් ඇත්ද, ඔහු පිළිබඳ ව තථාගතයන් වහන්සේ පණවනවා නම් පණවන්ට තිබෙන්නේ තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නෙත් නෑ. ඉන්නේ නැත්තෙත් නෑ කියන මේ සතර තැනින් බැහැරව යි.

ඒවං චූත්තේ භන්තේ තේ අඤ්ඤාතිත්ථියා පරිබ්බාජකා මං ඒතදවෝචුං: “සෝ වායං භික්ඛු නවෝ භවිස්සති. අවිරපබ්බජිතෝ, පේරෝ වා පන බාලෝ අබ්‍යත්තෝ”ති.

ඔය විදිහට පැවසූ විට ඒ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් මට මෙකරුණ පැවසුවා. “ඒ මේ භික්ඛුව නම් නවක පැවිද්දෙක් වගෙයි. පැවිදි වෙලා චුඬිකලක් ගිය කෙනෙක් නම් නොවේ. එහෙම නැත්නම් ස්ථවිර කෙනෙක් වුණත් බාල වූ අව්‍යක්ත කෙනෙක් වගෙයි” කියලා.

අථ ඛෝ මං භන්තේ තේ අඤ්ඤාතිත්ථියා පරිබ්බාජකා නවවාදේන ව බාලවාදේන ව අපසාදේනවා උට්ඨායාසනා පක්කමිංසු. තස්ස මය්හං භන්තේ අවිරපක්කන්තේසු තේසු අඤ්ඤාතිත්ථියේසු පරිබ්බාජකේසු ඒතදහෝසි:

ඉතින් ඒ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් මට නවකවාදයෙනුත්, බාලවාදයෙනුත් අපහාස කරලා ආසනයෙන් නැගිටලා පිටත් වුණා. එතකොට ඒ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් පිටත් වෙලා ගිහිත් නොබෝ වෙලාවකින් මට මෙහෙම හිතුණා.

“සං- ඛෝ මං තේ අඤ්ඤාතිත්ථියා පරිබ්බාජකා උත්තරිං පඤ්භං පු-ෂේයුං. කථං බ්‍යාකරමානෝ නු ඛෝහං තේසං අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං චූත්තවාදී ටෙ භගවතෝ අස්සං, න ච භගවත්තං අභුතේන අබ්භාවික්කෙය්‍යං, ධම්මස්ස වානුධම්මං බ්‍යාකරෙය්‍යං න ච කෝචි සහධම්මිකෝ වාදානුවාදෝ ගාරය්හං යානං ආග-ෂේය්‍යා”ති.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - ථේර වර්ගය

ඉදින් ඒ අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් තව දුරටත් මගෙන් ප්‍රශ්න ඇහුවා නම් මං කොයි විදිහෙන් ඒ අන්‍යාගමික පිරිවැජියන්ට උත්තර දෙන කොට ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ දෙයම පවසන කෙනෙක් වෙන්නේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභ්‍යයෙන් චෝදනා නො කරණ කෙනෙක් වෙන්නේ. ධර්මානුකූල වූ ම ධර්මයක් කියන කෙනෙක් වෙන්නේ. යම් කිසි කරුණු මත නොයෙක් වාදයන් නංවමින් ගැරහිය යුතු තැනකට පත් නො වන කෙනෙක් වෙන්නේ කියලා.

තං කිං මඤ්ඤසි අනුරාධ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වා කි? අනි-වං භන්නේ.

පින්වත් අනුරාධ, ඔබ මේ ගැන කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා කි? දුක්ඛං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තු තං සමානුපස්සිතුං, ඒතං මම ඒසෝ හමස්මි. ඒසෝ මේ අත්තා” කි? නෝ හේතං භන්නේ

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වා කි? අනි-වං භන්නේ.

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා කි? දුක්ඛං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්ත්‍ර නං සමනුපස්සිතුං: ඒනං මම ඒසෝහමස්මි ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝ හේතං හත්තේ.

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

තස්මානිහ අනුරාධ, යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගත ප-චුපන්නං අජ්ඣන්තං වා බහිද්ධං වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණීනං වා යං දුරේ සන්නිකේ වා සබ්බං රූපං නේතං මම නෙසෝ හමස්මි. න මේ සෝ අත්තාති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යා කාචි වේදනා යා කාචි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගත ප-චුපන්නං අජ්ඣන්තං වා බහිද්ධං වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණීනං වා යං දුරේ සන්නිකේ වා සබ්බං විඤ්ඤාණං නේතං මම නෙසෝ හමස්මි න මේ සෝ අත්තාති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. ඒවං පස්සං අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බන්දති නා පරං ඉත්ථත්ථායාති පජානාති.

එහෙමනම් පින්වත් අනුරාධ, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ලඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන. අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි,

උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන. ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා ආයෙන් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

තං කිං මඤ්ඤසි අනුරාධ, “රූපං තථාගතෝ”ති සමනුපස්සසීති? නෝ හේතං හන්තේ. වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං තථාගතෝ”ති සමනුපස්සසීති? නෝ හේතං හන්තේ.

පින්වත් අනුරාධ, ඔබ කුමක් ද මේ ගැන හිතන්නේ? තථාගතයන් වහන්සේ හැටියට ඔබ දකින්නේ රූපය ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි. වේදනාව ද? සඤ්ඤාව ද? සංස්කාර ද? තථාගතයන් වහන්සේ හැටියට ඔබ දකින්නේ විඤ්ඤාණය ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි.

තං කිං මඤ්ඤසි අනුරාධ, “රූපස්මිං තථාගතෝ”ති සමනුපස්සසීති? නෝ හේතං හන්තේ.

පින්වත් අනුරාධ, ඔබ කුමක් ද මේ ගැන හිතන්නේ? ඔබ දකින්නේ රූපය තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි.

අඤ්ඤත්‍ර රූපා තථාගතෝති සමනුපස්සසීති? නෝ හේතං හන්තේ

ඔබ දකින්නේ රූපයෙන් බැහැර වූ දෙයක් තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි.

වේදනාය අඤ්ඤත්‍ර වේදනාය සඤ්ඤාය අඤ්ඤත්‍ර සඤ්ඤාය සංඛාරේසු අඤ්ඤත්‍ර සංඛාරේහි විඤ්ඤාණස්මිං තථාගතෝ”ති සමනුපස්සසීති? නෝ හේතං හන්තේ.

ඔබ දකින්නේ වේදනාව තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ වේදනාවෙන් බැහැර වූ දෙයක් තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ සඤ්ඤාව තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ සඤ්ඤාවෙන් බැහැර වූ දෙයක් තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ සංස්කාර තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ සංස්කාරවලින් බැහැර වූ දෙයක් තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ විඤ්ඤාණය තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි.

අඤ්ඤා විඤ්ඤාණා තථාගතෝති සමනුපස්සපිති? නෝ හේනං භන්නේ

ඔබ දකින්නේ විඤ්ඤාණයෙන් බැහැර වූ දෙයක් තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි.

තං කිං මඤ්ඤපි අනුරාධ, රූපං වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරා විඤ්ඤාණං තථාගතෝති සමනුපස්සපිති? නෝ හේනං භන්නේ.

පින්වත් අනුරාධ, ඔබ කුමක් ද මේ ගැන හිතන්නේ? රූපය ද? වේදනාව ද? සඤ්ඤාව ද? සංස්කාර ද? විඤ්ඤාණය ද තථාගතයන් වහන්සේ හැටියට ද ඔබ දකින්නේ? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි.

තං කිං මඤ්ඤපි අනුරාධ, අයං සෝ අරුපී අවේදනෝ අසඤ්ඤී අසංඛාරෝ අවිඤ්ඤාණෝ තථාගතෝති සමනුපස්සපිති? නෝ හේනං භන්නේ.

පින්වත් අනුරාධ, ඔබ කුමක් ද මේ ගැන හිතන්නේ? ඒ අරුපී වූ අවේදනීය වූ අසඤ්ඤී වූ අසංඛාර වූ අවිඤ්ඤාණ වූ මෙය තථාගතයන් වහන්සේ හැටියට ද ඔබ දකින්නේ? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි.

එක්ව ව තේ අනුරාධ දිට්ඨේව ධම්මේ ස-වනෝ ථේතනෝ තථාගතෝ අනුපලබ්භියමානී කල්ලං නු තේ තං වෙය්‍යකරණං “යෝ සෝ ආවුසෝ,

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - ථේර වර්ගය

තථාගතෝ උත්තමපුරිසෝ පරමපුරිසෝ පරමපත්තිපත්තෝ, තං තථාගතෝ අඤ්ඤත්‍රීමේහි චතුරි ධානේහි පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපෙය්‍යා: හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා”ති? තෝ හේතං භන්තේ.

පින්වත් අනුරාධ, ඔබට මෙතැන දී ම මේ ජීවිතයේ දී ම සත්‍ය වශයෙන්, ස්ථිර වශයෙන්, තථාගතයන් වහන්සේව ලබා ගන්ට බැරිව සිටියදී අර විදිහට කථා කරන එක සුදුසු ද? “ප්‍රිය ආයුෂ්මත්චරුනි, යම් ඒ උත්තම පුරුෂ වූ පරම පුරුෂ වූ උතුම් ඵලයට පත් වූ තථාගතයන් වහන්සේ නමක් ඇත්ද, ඔහු පිළිබඳ ව තථාගතයන් වහන්සේ පණවනවා නම් පණවන්ට තිබෙන්නේ තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා. එහෙම නැත්නම් තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නෑ. තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා වගේම ඉන්නෙත් නෑ. තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නෙත් නෑ. ඉන්නේ නැත්තෙත් නෑ කියන මේ සතර තැනින් බැහැරව යි” කියලා. ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි.

සාධු සාධු අනුරාධ, පුබ්බේ වාහං අනුරාධ, ඒතරහි ච දුක්ඛඤ්ඤේ-ව පඤ්ඤාපෙමී දුක්ඛස්ස ච නිරෝධන්ති.

සාදු ! සාදු ! පින්වත් අනුරාධයෙනි, පින්වත් අනුරාධයෙනි, ඉස්සරත් දැනුත් මං පණවන්නේ දුක ගැනත්, දුක් නිරුද්ධ වීම ගැනත් විතරයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනුරාධ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.4.5

වක්කලී සුත්තං

වක්කලී තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

87. ඒවං මේ සුත්තං. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති වේච්චනේ කලන්දකනිවාසේ. තේන ඛෝ පන සමයේන ආයස්මා වක්කලී කුම්භකාර-නිවේසනේ විහරති ආබාධිකෝ දුක්ඛිතෝ බාළ්භගිලානෝ.

87. මා හට අසන්ට ලැබුණේ මේ විදිහට යි. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ රජගහ නුවර ලෙහෙනුන් ගේ අභය භූමිය වූ වේච්චනාරාමයේ. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් වක්කලී තෙරුන් රෝගී වෙලා, දුකට පත් වෙලා, බොහෝ සේ ගිලන් වෙලා, කුඹල් කරුවෙකු ගේ ශාලාවක වැඩ සිටියා.

අට බෝ ආයස්මා වක්කලී උපට්ඨාකෝ ආමන්තේසි: ඒට තුමිහේ ආවුසෝ, යේන භගවා තේනුපසංකමට. උපසංකමිත්වා මම වචනේන භගවතෝ පාදේ සිරසා වන්දම. වක්කලී භන්තේ භික්ඛු ආබාධිකෝ දුක්ඛිතෝ බාළ්භගිලානෝ. සෝ භගවතෝ පාදේ සිරසා වන්දමිති. ඒවඤ්ච වදේට “සාධු කිර භන්තේ, භගවා යේන වක්කලී භික්ඛු තේනුපසංකමතු අනුකම්පං උපාදායා”ති.

එදා ආයුෂ්මත් වක්කලී තෙරුන් උපස්ථායක භික්ෂූන් ඇමතුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙහි එන්න. ඔබ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටින තැනට යන්න. ගිහිත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සිරිපා සහල සිරසින් වන්දනා කරන්න. “ස්වාමීනි, වක්කලී භික්ෂුව රෝගී වෙලා, දුකට පත් වෙලා, බොහෝ සේ ගිලන් වෙලා ඉන්නවා. ඒ වක්කලී භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සිරිපා සහල සිරසින් වන්දනා කරනවා. මේ විදිහටත් කියන්න. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, වක්කලී භික්ෂුව සිටින තැනට අනුකම්පා උපදවාගෙන වැඩමවා වදාරණ සේක් නම්, ඉතා යහපති” කියල.

ඒවමාවුසෝති බෝ තේ භික්ඛු ආයස්මතෝ වක්කලීස්ස පටිස්සුත්වා යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා

ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසින්තා බෝ තේ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝචුං: වක්කලී භන්තේ භික්ඛු ආබාධිකෝ දුක්ඛිතෝ බාළහගිලානේ. සෝ භගවතෝ පාදේ සිරසා වන්දති. සාධු කිර භන්තේ, භගවා යේන වක්කලී භික්ඛු තේනුපසංකමතු අනුකම්පං උපාදායාති. අධිවාසේසි භගවා තුණ්හිභාවෙන.

එසේය, ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කියල ඒ භික්ෂූන් ආයුෂ්මත් වක්කලීට පිළිතුරු දීලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කළා. එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීනි, වක්කලී භික්ෂුව රෝගී වෙලා, දුකට පත් වෙලා, බොහෝ සේ ගිලන් වෙලා ඉන්නවා. ඒ වක්කලී භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සිරිපා සඟල සිරසින් වන්දනා කරනවා. මෙහෙමත් කියනවා. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, වක්කලී භික්ෂුව සිටින තැනට අනුකම්පා උපදවාගෙන වැඩමවා වදාරණ සේක් නම්, ඉතා යහපති” කියල. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිශ්ශබ්දව වැඩ සිටීමෙන් එය පිළිගෙන වදාළා.

අප බෝ භගවා නිවාසෙන්වා පත්තවිවරමාදාය යේනායස්මා වක්කලී තේනුපසංකමී. අද්දසා බෝ ආයස්මා වක්කලී භගවන්තං දුරතෝව ආග-ෂන්තං දිස්වාන මඤ්ඤෙන සමඤ්චෝසි.

එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සිවුරු හැඳ පොරොවා ගෙන, පාසිවුරුත් ගෙන ආයුෂ්මත් වක්කලී සිටි තැනට වැඩම කළා. ආයුෂ්මත් වක්කලී තෙරුන් දුරින් ම වැඩම කරන්නා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේව දැකලා ඇඳෙන් නැගිටින්නට උත්සාහ කළා.

අප බෝ භගවා ආයස්මන්තං වක්කලිං ඒතදවෝච: “අලං වක්කලී මා ත්වං මඤ්ඤෙන සමඤ්චෝසි. සන්තිමානි ආසනානි පඤ්ඤත්තානි, තත්ථාහං නිසීදිස්සාමි”ති. නිසීදි භගවා පඤ්ඤත්තේ ආසනේ. නිසජ්ජ බෝ භගවා ආයස්මන්තං වක්කලිං ඒතදවෝච:

එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් වක්කලී තෙරුන්ට මෙකරුණ වදාළා. “කමක් නැහැ පින්වත් වක්කලී, ඔබ ඇඳෙන් නැගිටින්නට උත්සාහ ගත්ට එපා. මෙතැන ආසන පණවලා තියෙනවා නෙව. මං මෙතැන

වාඩි වෙන්නම්” කියලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පණවන ලද අසුනෙහි වැඩ සිටියා. එසේ වැඩ සිටිය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් වක්කලී තෙරුන්ගෙන් මෙය විමසා වදාළා.

ක-වි තේ වක්කලී, බමනියං? ක-වි යාපනියං? ක-වි තේ දුක්ඛා වේදනා පටික්කමන්ති නෝ අභික්කමන්ති, පටික්කමෝසානං පඤ්ඤායති, නෝ අභික්කමෝති.

පින්වත් වක්කලී, දැන් ඔබට කොහොම ද? ඉවසන්ට පුළුවන් ද? කොහොම ද යැපෙන්නට පුළුවන් ද? කොහොම ද ඔබේ දුක් වේදනා අඩු වීමක් තියෙනවා ද? වැඩි වීමක් දකින්නට නෑ නේද?

න මේ හන්නේ බමනියං, න යාපනියං. බාළහා මේ දුක්ඛා වේදනා අභික්කමන්ති නෝ පටික්කමන්ති. අභික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ පටික්කමෝති.

අනේ ස්වාමීනී, මට ඉවසන්ට අමාරුයි. යැපෙන්නට අමාරුයි. මගේ දුක් වේදනා බොහෝ සෙයින් ම වැඩි වෙනවා. අඩු වීමක් නෑ. වැඩි වීමක් මිසක් අඩු වීමක් පෙනෙන්නෙ නෑ.

ක-වි තේ වක්කලී, න කිඤ්චි කුක්කු-වං න කෝචි විජ්ජපට්ඨාරෝති? තග්ඝ මේ හන්නේ, අනප්පකං කුක්කු-වං අනප්පකෝ විජ්ජපට්ඨාරෝති.

ඇයි පින්වත් වක්කලී? කිසියම් පසුතැවිල්ලක් නැද්ද? කිසියම් විපිළිසරඬවක් නැද්ද? අනේ ස්වාමීනී, හැබැවට ම මට ස්වල්ප පසුතැවිල්ලක් නොවෙයි තියෙන්නේ. ස්වල්ප විපිළිසරඬවක් නොවෙයි තියෙන්නේ

ක-වි පන තං වක්කලී, අත්තා සීලතෝ න උපවදනීති? න ඛෝ මං හන්නේ, අත්තා සීලතෝ උපවදනීති.

ඇයි පින්වත් වක්කලී? ඔබට සිල්වත්ඛව පිළිබඳව තමාගෙන් ම චෝදනා ලැබෙනවා ද? අනේ නෑ ස්වාමීනී, මට සිල්වත්ඛව පිළිබඳව තමාගෙන් චෝදනා ලැබෙන්නේ නෑ.

නෝ - කිර නං වක්කලි, අත්තා සීලතෝ උපවදනි, අථ කිඤ්ච තේ කුක්කු-චං කෝ ච විජ්ජට්ඨා රෝති? චිරපට්ඨාහං හන්තේ, හගවන්තං දස්සනාය උපසංකම්මකාමෝ. නත්ථි ච මේ කායස්මිං තාවනිකා බලමත්තාය, යාවතාහං හගවන්තං දස්සනාය උපසංකමෙය්‍යන්ති.

ඉදින් පින්වත් වක්කලි, සිල්වත්ඛව පිළිබඳව ඔබට තමාගෙන් ම වෝදනා නො ලැබෙනවා නම්, එහෙම එකේ ආයෙමත් ඔබ මොනවාට පසුතැවිලි වෙනවා ද? මොනවාට විපිළිසර වෙනවා ද? ස්වාමීනී, මං බොහෝ කලක් මුළුල්ලේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේව බැහැදකින්ට එන්න කැමැත්තෙන් හිටියා. යම්තාක් කලක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේව බැහැදකින්ට එළඹෙනු කැමැතිව හිටියත් එව්වරකටවත් මගේ ශරීරයෙහි සවිශක්තියක් නෑ.

අලං වක්කලි, කිං තේ ඉමිනා පුතිකායේන දිට්ඨේන, යෝ බෝ වක්කලි, ධම්මං පස්සති සෝ මං පස්සති, යෝ මං පස්සති සෝ ධම්මං පස්සති, ධම්මං හි වක්කලි, පස්සන්තෝ මං පස්සති. මං පස්සන්තෝ ධම්මං පස්සති. තං කිං මඤ්ඤසි වක්කලි, රූපං නි-චං වා අනි-චං වා ති? අනි-චං හන්තේ.

කමක් නෑ පින්වත් වක්කලි, මේ කුණු ශරීරයක් දැකලා ඇති එලේ මොකක්ද? පින්වත් වක්කලි, යමෙක් ධර්මය දකිනවා නම්, ඔහු තමයි මාව දකින්නේ. යමෙක් මාව දකිනවා නම්, ඔහු තමයි ධර්මය දකින්නේ. පින්වත් වක්කලි, ධර්මයම දකිද්දි මාව පේනවා. මාව දකිද්දි ධර්මය යි පෙනෙන්නේ. පින්වත් වක්කලි, ඔබ මේ ගැන කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යම්පනානි-චං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා ති? දුක්ඛං හන්තේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යම්පනානි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තූ තං සමානුපස්සිතුං, ඒතං මම ඒසෝ හමස්මි. ඒසෝ මේ අත්තා” ති? නෝ හේතං හන්තේ

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මුලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං හන්තේ ඒසෝ
මේ අත්තා”ති? නෝ හේතං හන්තේ.

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි
..... එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ
ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම
යි.

තස්මානිහ වක්කලී, යං කිඤ්චි රූපං අනීතානාගත ප-චුපන්නං
අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධං වා විලාරිකං වා සුඛමං වා භීතං වා පණ්ණිකං වා යං
දුරේ සන්තිකේ වා සබ්බං රූපං නේතං මම නෙසෝ හමස්මි. න මේ සෝ
අත්තාති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යා කාචි වේදනා
..... යා කාචි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි
විඤ්ඤාණං අනීතානාගත ප-චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධං වා විලාරිකං
වා සුඛමං වා භීතං වා පණ්ණිකං වා යං දුරේ සන්තිකේ වා සබ්බං විඤ්ඤාණං
නේතං මම නෙසෝ හමස්මි න මේ සෝ අත්තාති. ඒවමේතං යථාභූතං
සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

එහෙමනම් පින්වත් වක්කලී, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි
රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි,
බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම්
රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, භීත රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට
පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ලඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට
පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය
නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක
ගන්ට වන. අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද
..... අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද
..... අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද
..... අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද,
ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර
විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි,
සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, භීත විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි,

උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගතට වන.

ඒවං පස්සං වක්කලී, සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නදති. වේදනායපි නිබ්බින්නදති සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නදති. සංඛාරේසුපි නිබ්බින්නදති. විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නදති. නිබ්බින්නදං විරජජති. විරාගා විමුචති. විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං හෝති. බිණ්ණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණිය නා පරං ඉත්ථත්ථායාති පජානාතීති.

පින්වත් වක්කලී, ග්‍රන්ථත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නෙ නැතුව යනවා. සිත නො ඇලෙන කොට එයින් සිත නිදහස් වෙනවා. සිත් නිදහස් වෙන කොට ම “නිදහස් වුණා” කියල අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වෙලා ගියා. බඹසරවාස සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙන් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

අප්ථ ඛෝ භගවා ආයස්මන්තං වක්කලීං ඉමිනා විවාදේන විවදිත්වා උට්ඨායසනා යේන ගිජ්ඣකුට්ඨෝ පබ්බතෝ තේන පක්කාමි.

ඉතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් වක්කලී තෙරුන්ට ඔය අවවාදයෙන් අවවාද කරල ආසනයෙන් නැගිටලා ගිජුකුළුපව්ව වෙතට වැඩම කොට වදාළා.

අප්ථ ඛෝ ආයස්මා වක්කලී අචිරපක්කන්තස්ස භගවතෝ උපට්ඨානෝ ආමන්තේසි: “ඒට මං ආවුසෝ මඤ්චකං ආරෝපෙත්වා යේන ඉසිගිලිපස්සං කාළසීලා තේනුසංකමථ. කථං හි නාම මාදිසෝ අන්තරසරේ කාලං කත්තබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යා”ති.

එතකොට ආයුෂ්මත් වක්කලී තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩම කොට නොබෝ වේලාවකින් උපස්ථායක භික්ෂූන් ඇමතුවා. “අනේ ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, එනු මැනවි. මාව ඇඳක නංවාගෙන ඉසිගිලිපස කාලසිලා ගල්තලාව වෙත අරගෙන යනු මැනවි. මං වගේ කෙනෙක් ගමක් ඇතුළේ කළුරිය කරන්ට වන කියල හිතන්නේ කොහොම ද?”

ඒවමාඩුසෝති බෝ තේ භික්ඛූ ආයස්මතෝ වක්කලීස්ස පටිසුත්වා ආයස්මත්තං වක්කලිං මඤ්චකං ආරෝපෙත්වා යෙන ඉසිගිලිපස්සං කාලසිලා තේනුපසංකමිංසු.

එසේය ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි කියලා ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා ආයුෂ්මත් වක්කලී තෙරුන්ට පිළිතුරු දීලා ආයුෂ්මත් වක්කලී තෙරුන්ව ඇඳක තබාගෙන ඉසිගිලිපස කාලසිලා ගල්තලාව වෙත පැමිණුනා.

අට බෝ භගවා තඤ්ච රත්තිං තඤ්ච දිවසාවසේසං ගිජ්ඣකුට්ඨෙ පබ්බතෝ විහාසි.

එදා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ රාත්‍රියත් ඒ ඉතිරි දහවල් කාලයත් ගිජුකුළු පර්වතයේ ම යි වැඩ වාසය කළේ.

අට බෝ ද්වේ දේවතායෝ අභිකන්තාය රත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා කේවලකස්පං ගිජ්ඣකුට්ඨං විභාසෙත්වා යෙන භගවා තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං අට්ඨංසු, ඒකමන්තං ධීතා බෝ ඒකා දේවාතා භගවන්තං ඒතදවෝච: වක්කලී භන්තේ, භික්ඛූ විමොක්ඛාය -තේනිති. අපරා දේවතා භගවන්තං ඒතදවෝච: “සෝ හි නු න භන්තේ, සුචිමුත්තෝ විමු-චිස්සති”ති, ඉදමට්ඨං. තා දේවතායෝ ඉදංවත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා තත්ථෝචන්සරධායිංසු.

එදා රු ඉක්ම ගියාට පස්සේ දෙව්වරු දෙන්නෙක් මනස්කාන්ත වර්ණ ඇතිව මුළුමහත් ගිජුකුළුවම බබුළුවා ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා එකත්පස්ව සිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිට ගත් එක් දෙවියෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීනී, වක්කලී භික්ෂුව කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වීම පිණිස සිත මෙහෙයවනවා.” අනෙක් දෙවියා

භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙහෙම කිව්වා. “ස්වාමීනී, උන්වහන්සේ නම් අරහත්ඵල විමුක්තිය ඇතිව ම දුකෙන් නිදහස් වෙලා යාවි” කියලා. ඒ දේවතාවරු ඔය කරුණයි කිව්වේ. ඉතින් ඒ දේවතාවරු ඔය කරුණ පවසලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා, ප්‍රදක්ෂිණා කරලා, එකුන ම නො පෙනී ගියා.

අප බෝ භගවා තස්සා රත්තියා අ-වයේන හික්ඛු ආමන්තේසි: “ඒපු තුමිහේ හික්ඛවේ, යේන වක්කලි හික්ඛු තේනුපසංකමප, උපසංකමිත්වා වක්කලිං හික්ඛුං ඒවං වදේථ: “සුණාචුසෝ වක්කලි, භගවතෝ වචනං ද්විත්තස්ථ දේවතානං, ඉමං අචුසෝ රත්තිං ද්වේ දේවතායෝ අභිකන්තාය රත්තියා අභිකන්තවණ්ණා කෝවලකප්පං ගිජ්ඣකුටං විභාසෙන්වා යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං අට්ඨංසු, ඒකමන්තං ධීතා බෝ ආචුසෝ ඒකා දේවාතා භගවන්තං ඒතද්වෝච: වක්කලි භන්තේ, හික්ඛු විමොක්ඛාය -තේනීති. අපරා දේවතා භගවන්තං ඒතද්වෝච: “සෝ හි නු න භන්තේ, සුචිමුත්තෝ විමු-චිස්සති”ති, භගවා ච තං ආචුසෝ වක්කලි, ඒවමාහ. “මා භායී වක්කලි, අපාපකං තේ මරණං භවිස්සති අපාපිකා කාලකිරියා”ති.

ඉතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ රාත්‍රිය ඉක්ම ගියාට පස්සේ හික්ඛුන් ඇමතා වදාලා. “පින්වත් මහණෙනි, මෙහි එන්න. වක්කලි හික්ඛුව ඉන්න තැනට යන්න. ගිහිත් වක්කලි හික්ඛුවට මෙන්න මේ විදිහට කියන්න. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් වක්කලි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේත්, දෙව්වරුන් දෙදෙනෙකු ගේත් වචනය අහගෙන ඉන්න. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ රාත්‍රියෙහි දෙව්වරු දෙන්නෙක් මනස්කාන්ත වර්ණ ඇතිව මුළුමහත් ගිජුකුළුවම බබුළුවා ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා එකත්පස්ව සිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිට ගත් එක් දෙවියෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීනී, වක්කලි හික්ඛුව කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වීම පිණිස සිත මෙහෙයවනවා.” අනෙක් දෙවියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙහෙම කිව්වා. “ස්වාමීනී, උන්වහන්සේ නම් අරහත්ඵල විමුක්තිය ඇතිව ම දුකෙන් නිදහස් වෙලා යාවි” කියලා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් වක්කලි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද ඔබට මේ විදිහට වදාලා. “පින්වත් වක්කලි, හය වෙන්න එපා! ඔබට ලාමක නැති මරණයකුයි තියෙන්නේ. ඔබට ලාමක නැති කළුරිය කිරීමකුයි තියෙන්නේ” කියලා.

ඒවං භන්තේති ඛෝ තේ භික්ඛු භගවතෝ පටිස්සුත්වා යේනායස්මා චක්කලි තේනුසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා ආයස්මන්තං චක්කලිං ඒතදවෝචුං: “සුඤ්ඤාචුසෝ, චක්කලි, භගවතෝ වචනං ද්විත්තස්ථ දේවතාන”න්ති.

එසේය ස්වාමීනී, කියලා ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දීලා ආයුෂ්මත් චක්කලි තෙරුන් ළඟට පැමිණිණා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් චක්කලිට මෙකරුණ සැළ කළා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් චක්කලි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේත්, දෙව්වරුන් දෙදෙනෙකු ගේත් වචනය අහගෙන ඉන්න.”

අප ඛෝ ආයස්මා චක්කලි උපට්ඨාකේ ආමන්තේසි: “ඒව මං ආචුසෝ මඤ්චකා විරෝපේථ, කථං හි නාම මාදිසෝ උ-ට- ආසනේ නිසීදිස්වා තස්ස භගවතෝ සාසනං සෝතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යා”ති.

එතකොට ආයුෂ්මත් චක්කලි තෙරුන් උපස්ථායක භික්ෂූන් ඇමතුවා. “අනේ ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, මෙහෙ එනු මැනව්. මාව ඇඳෙන් බිමට බැස්සුව මැනව්. ඉතින් මං වගේ කෙනෙක් උස් ආසනයක වාඩි වෙලා ඉඳගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ අනුශාසනාව අසන්ට වන කියලා හිතන්නේ කොහොම ද?”

ඒවමාචුසෝති ඛෝ තේ භික්ඛු ආයස්මතෝ චක්කලිස්ස පටිස්සුත්වා ආයස්මන්තං චක්කලිං මඤ්චකා විරෝපේසුං.

එසේය ආයුෂ්මතුනි කියලා ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා ආයුෂ්මත් චක්කලි තෙරුන්ට පිළිතුරු දීලා ආයුෂ්මත් චක්කලි තෙරුන් ව ඇඳෙන් බිමට බැස්සුවා.

ඉමං ආචුසෝ රත්තිං ද්වේ දේවතායෝ අභිකන්තාය රත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා කේවලකප්පං ගිජ්ඣකුටං විභාසෙන්වා යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං අට්ඨංසු, ඒකමන්තං ධීතා ඛෝ ආචුසෝ ඒකා දේවාතා භගවන්තං ඒතදවෝච: චක්කලි භන්තේ, භික්ඛු විමොක්ඛාය -තේතීති. අපරා දේවතා භගවන්තං ඒතදවෝච: “සෝ හි නු න භන්තේ, සුචිමුත්තෝ විමු-චිස්සති”ති, භගවා ච තං ආචුසෝ චක්කලි, ඒවමාහ. “මා භායී චක්කලි, මා භායී චක්කලි, අපාපකං තේ මරණං භවිස්සති අපාපිකා කාලකිරියා”ති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ රාත්‍රියෙහි දෙව්වරු දෙන්නෙක් මනස්කාන්ත වර්ණ ඇතිව මුළුමහත් ගිජුකුළුවම බබුළුවා ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා එකත්පස්ව සිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිට ගත් එක් දෙවියෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීනී, වක්කලී හික්ෂුව කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වීම පිණිස සිත මෙහෙයවනවා.” අනෙක් දෙවියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙහෙම කිව්වා. “ස්වාමීනී, උන්වහන්සේ නම් අරහත්වල විමුක්තිය ඇතිව ම දුකෙන් නිදහස් වෙලා යාවි” කියලා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් වක්කලී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද ඔබට මේ විදිහට වදාළා. “පින්වත් වක්කලී, හය වෙන්න එපා! ඔබට ලාමක නැති මරණයකුයි තියෙන්නේ. ඔබට ලාමක නැති කළුරිය කිරීමකුයි තියෙන්නේ.”

තේනභාවුසෝ මම වචනේන භගවතෝ පාදේ සිරසා වන්දම. “වක්කලී හන්තේ, හික්ෂු ආබාධිකෝ දුක්ඛිතෝ බාළ්හගිලානෝ, සෝ භගවතෝ පාදේ සිරසා වන්දති, ඒවඤ්ච වදේති: “රූපං අනි-වං තාහං හන්තේ, න කංබාමි “යදනි-වං තං දුක්ඛන්ති න විචිකි-ණාමි. යදනි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං නත්ථි මේ තත්ථ ඡන්දෝ වා රාගෝ වා සේමං වාති. න විචිකි-ණාමි, වේදනා අනි-වා තාහං හන්තේ, න කංබාමි සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං අනි-වං තාහං හන්තේ, න කංබාමි “යදනි-වං තං දුක්ඛන්ති න විචිකි-ණාමි. යදනි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං නත්ථි මේ තත්ථ ඡන්දෝ වා රාගෝ වා සේමං වා”ති. න විචිකි-ණාමි”ති.

එසේ වී නම් ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, මගේ වචනයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සිරිපා සහල සිරසින් වන්දනා කරනු මැනුව. “ස්වාමීනී, වක්කලී හික්ෂුව රෝගී වෙලා, දුකට පත් වෙලා, බොහෝ සේ ගිලන් වෙලා ඉන්නවා. ඒ වක්කලී හික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සිරිපා සහල සිරසින් වන්දනා කරනවා. මෙහෙමත් කියනවා. “ස්වාමීනී, රූපය නම් අනිත්‍ය දෙයක් ම යි. මං ඒ ගැන සැක කරන්නෙ නෑ. යමක් අනිත්‍ය නම් ඒක දුකක් කියන කාරණාවත් මං සැක කරන්නෙ නෑ. යමක් අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ධර්මතාවයට අයිති නම් ඒ දේ කෙරෙහි මං තුළ කැමැත්තක්වත්, රාගයක්වත්, ප්‍රේමයක්වත් නෑ. ඒ බව මං සැක කරන්නෙත් නෑ. ස්වාමීනී, වේදනාව නම් සඤ්ඤාව නම් සංස්කාර නම් ස්වාමීනී, විඤ්ඤාණය නම් අනිත්‍ය දෙයක් ම යි. මං ඒ ගැන සැක කරන්නෙ නෑ. යමක් අනිත්‍ය නම් ඒක දුකක් කියන කාරණාවත් මං සැක

කරන්නෙ නෑ. යමක් අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ධර්මතාවයට අයිති නම් ඒ දේ කෙරෙහි මං තුළ කැමැත්තක්වත්, රාගයක්වත්, ප්‍රේමයක්වත් නෑ. ඒ බව මං සැක කරන්නෙත් නෑ.

ඒවමාවුයෝති බෝ තේ භික්ඛු ආයස්මතෝ වක්කලිස්ස පටිස්සුත්වා පක්කමිංසු.

එසේය ආයුෂ්මතුනි, කියල ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා ආයුෂ්මත් වක්කලී තෙරුන්ට පිළිතුරු දීලා පිටත් වුණා.

අඬ බෝ ආයස්මා වක්කලි අවිරපක්කන්තේසු තේසු භික්ඛුසු සත්තං ආහරේසි.

එතකොට ම ආයුෂ්මත් වක්කලී තෙරුන් ඒ භික්ෂූන් පිටත් වී ගිය නොබෝ වේලාවකින් ආයුධයකින් ගෙල සිඳ ගත්තා.

අඬ බෝ තේ භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු, උපසංකමිත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසින්තා බෝ තේ භික්ඛු භගවත්තං ඒතදවෝචුං: වක්කලි භන්තේ, භික්ඛු ආබාධිකෝ දුක්ඛතෝ බාළභගිලානේ. යෝ භගවතෝ පාදේ සිරසා වන්දති, ඒවඤ්ච වදේති: “රූපං අනි-වං තාහං භන්තේ, න කංඛාමි “යදනි-වං තං දුක්ඛන්ති න විචිකි-ෂාමි. යදනි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං නත්ථි මේ තත්ථ ඡන්දෝ වා රාගෝ වා ජේමං වාති. න විචිකි-ෂාමි, වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං අනි-වං තාහං භන්තේ, න කංඛාමි “යදනි-වං තං දුක්ඛන්ති න විචිකි-ෂාමි. යදනි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං නත්ථි මේ තත්ථ ඡන්දෝ වා රාගෝ වා ජේමං වා”ති. න විචිකි-ෂාමි”ති.

එතකොට ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටිය තැනට පැමිණුණා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණු ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීනී, වක්කලී භික්ෂුව රෝගී වෙලා, දුකට පත් වෙලා, බොහෝ සේ ගිලන් වෙලා ඉන්නවා. ඒ වක්කලී භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සිරිපා සහල සිරසින් වන්දනා කරනවා. මෙහෙමත් කියනවා. “ස්වාමීනී, රූපය නම් අනිත්‍ය දෙයක් ම යි. මං ඒ ගැන

සැක කරන්නේ නෑ. යමක් අනිත්‍ය නම් ඒක දුකක් කියන කාරණාවත් මං සැක කරන්නේ නෑ. යමක් අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ධර්මතාවයට අයිති නම් ඒ දේ කෙරෙහි මං තුළ කැමැත්තක්වත්, රාගයක්වත්, ප්‍රේමයක්වත් නෑ. ඒ බව මං සැක කරන්නෙත් නෑ. ස්වාමීනී, වේදනාව නම් සඤ්ඤාව නම් සංස්කාර නම් ස්වාමීනී, විඤ්ඤාණය නම් අනිත්‍ය දෙයක් ම යි. මං ඒ ගැන සැක කරන්නේ නෑ. යමක් අනිත්‍ය නම් ඒක දුකක් කියන කාරණාවත් මං සැක කරන්නේ නෑ. යමක් අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ධර්මතාවයට අයිති නම් ඒ දේ කෙරෙහි මං තුළ කැමැත්තක්වත්, රාගයක්වත්, ප්‍රේමයක්වත් නෑ. ඒ බව මං සැක කරන්නෙත් නෑ” කියලා.

අප බෝ භගවා භික්ඛූ ආමන්තේසි. ආයාම භික්ඛවේ, යේන ඉසිගිලිපස්සං කාලසිලා තේනුපසංකමිස්සාම, යත්ථ චක්කලිනා කුලපුත්තේන සත්තං ආහරිතන්ති. “ඒවං භන්තෙ”ති බෝ තෙ භික්ඛූ භගවතෝ ප-චස්සෝසුං.

ඒ වෙලාවේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ඛූන් අමතා වදාලා. “යමු පින්වත් මහණෙනි, යම් තැනක පින්වත් චක්කලී කුල පුත්‍රයා ආයුධයකින් ගෙල සිඳි ගත්තා ද අන්ත එතැන වන ඉසිගිලිපස කාලසිලා ගල්තලාව වෙත යමු.” එසේය ස්වාමීනී, කියලා ඒ භික්ඛූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා.

අප බෝ භගවා සම්බහුලේහි භික්ඛූහි සද්ධිං යේන ඉසිගිලිපස්සං කාලසිලා තේනුපසංකමි, අද්දසා බෝ භගවා ආයස්මන්තං චක්කලිං දුරතෝ මඤ්චකෝ විචන්තක්ඛන්තං සේමානං.

ඉතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බොහෝ භික්ඛූන් වහන්සේලා සමග ඉසිගිලිපස කාලසිලා ගල්තලාව වෙත වැඩම කළා. එහිදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරළී ගිය කඳකින් යුතුව ඇඳුමක වැටී සිටින්නා වූ ආයුෂ්මත් චක්කලී තෙරුන් ව දුර දී ම දැක වදාලා.

තේන බෝ පන සමයේන ධුමායිතත්තං තිමිරායිතත්තං ග-ෂතේච පුරිමං දිසං, ග-ෂති ප-ෂිමං දිසං, ග-ෂති උත්තරං දිසං, ග-ෂති දක්ඛිණං දිසං, ග-ෂති උද්ධං, ග-ෂති අධෝ, ග-ෂති අනුදිසන්ති.

ඒ මොහොතේ ම දුම් දැමීමක් වගේ දෙයක්, කළුවරක් වගේ දෙයක් නැගෙනහිර දිශාවට ගමන් කරන්ට වුණා. බටහිර දිශාවටත් ගමන් කරන්ට වුණා. උතුරු දිශාවටත් ගමන් කරන්ට වුණා. දකුණු දිශාවටත් ගමන් කරන්ට වුණා. උඩටත් ගමන් කරන්ට වුණා. පහතටත් ගමන් කරන්ට වුණා. අනුදිශාවලටත් ගමන් කරන්ට වුණා.

අප බෝ භගවා භික්ඛු ආමන්තේසි: “පස්සථ නෝ තුමහේ භික්ඛවේ, ඒතං ධුමායිතත්තං නිමිරායිතත්තං ග-ජතේව පුරිමං දිසං, ග-ජති ප-ඡමං දිසං, ග-ජති උත්තරං දිසං, ග-ජති දක්ඛිණං දිසං, ග-ජති උද්ධං, ග-ජති අධෝ, ග-ජති අනුදිසන්ති? ඒවං භන්තේ.

එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් අමතා වදාළා, “පින්වත් මහණෙනි, ඔබට පෙනෙනවා ද, අර දුම් දැමීමක් වගේ දෙයක්, කළුවරක් වගේ දෙයක් නැගෙනහිර දිශාවට ගමන් කරනවා. බටහිර දිශාවටත් ගමන් කරනවා. උතුරු දිශාවටත් ගමන් කරනවා. දකුණු දිශාවටත් ගමන් කරනවා. උඩටත් ගමන් කරනවා. පහතටත් ගමන් කරනවා. අනුදිශාවලටත් ගමන් කරනවා? එසේය ස්වාමීනි.

ඒසෝ බෝ භික්ඛවේ, මාරෝ පාපිමා චක්කලිස්ස කුලපුත්තස්ස විඤ්ඤාණං සමන්වෙසති, කත්ථ චක්කලිස්ස කුලපුත්තස්ස විඤ්ඤාණං පතිට්ඨිතන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය තමයි පවිටු මාරයා. චක්කලී කුලපුත්‍රයා ගේ විඤ්ඤාණය කොහේද පිහිටියේ කියලා, චක්කලී කුලපුත්‍රයා ගේ විඤ්ඤාණය හොයනවා.

අප්පතිට්ඨිතේන ච භික්ඛවේ, විඤ්ඤාණේන චක්කලී කුලපුත්තෝ පරිනිබ්බතෝති.

පින්වත් මහණෙනි, චක්කලී කුලපුත්‍රයා නො පිහිටි විඤ්ඤාණයෙන් යුතුව පිරිනිවන් පෑවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

චක්කලී පුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.4.6

අස්සජී සුත්තං

අස්සජී තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

88. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති වේච්චනේ කලන්දක නිවාසේ. තේන ඛෝ පන සමයේන ආයස්මා අස්සජී කස්සපකාරාමේ විහරති ආබාධිකෝ දුක්ඛිකෝ බාළහගිලානෝ.

88. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ රජගහ නුවර ලෙනෙහුන් ගේ අභය භූමිය වූ වේච්චනාරාමයේ. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් අස්සජී තෙරුන් රෝගී වෙලා, දුකට පත් වෙලා, බොහෝ සේ ගිලන් වෙලා, කස්සපක ආරාමයේ වැඩ සිටියා.

අට බෝ ආයස්මා අස්සජී උපට්ඨාකෝ ආමන්තේසි: “ඒට තුමිනේ ආවුසෝ යේන භගවා තේනුපසංකමට, උපසංකමිත්වා මම වචනේන භගවතෝ පාදේ සිරසා වන්දම, “අස්සජී භන්තේ, හික්ඛු ආබාධිකෝ දුක්ඛිකෝ බාළහගිලානෝ සෝ භගවතෝ පාදේ සිරසා වන්දති”ති, ඒවඤ්ච වදේට: “සාධු කිර භන්තේ, භගවා යේන අස්සජී හික්ඛු තේනුපසංකමතු අනුකම්පං උපාදායාති.

එදා ආයුෂ්මත් අස්සජී තෙරුන් උපස්ථායක හික්ඛුන් ඇමතුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙහි එන්න. ඔබ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටින තැනට යන්න. ගිහිත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සිරිපා සහල සිරසින් වන්දනා කරන්න. “ස්වාමීනි, අස්සජී හික්ඛු රෝගී වෙලා, දුකට පත් වෙලා, බොහෝ සේ ගිලන් වෙලා ඉන්නවා. ඒ අස්සජී හික්ඛු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සිරිපා සහල සිරසින් වන්දනා කරනවා. මේ විදිහටත් කියන්න. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, අස්සජී හික්ඛු සිටින තැනට අනුකම්පා උපදවාගෙන වැඩමවා වදාරණ සේක් නම්, ඉතා යහපති” කියල.

ඒවමාවුසෝති බෝ තේ හික්ඛු ආයස්මතෝ අස්සජීස්ස පටිස්සුත්වා යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙනථො ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසින්නා බෝ තේ හික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝචු: අස්සජී භන්තේ, හික්ඛු ආබාධිකෝ දුක්ඛිකෝ බාළහගිලානෝ

සෝ හගචතෝ පාදේ සිරසා වන්දති, ඒවං ච වදේති: “සාධු කිර හන්තේ, හගචා යේන අස්සජී භික්ඛු තේනුපසංකමතු අනුකම්පං උපාදායාති. අධිවාසේසි හගචා තුණ්හිභාවෙන.

එසේය, ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කියල ඒ භික්ෂුන් ආයුෂ්මත් අස්සජීට පිළිතුරු දීලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කළා. එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා. “ස්වාමීනී, අස්සජී භික්ෂුව රෝගී වෙලා, දුකට පත් වෙලා, බොහෝ සේ ගිලන් වෙලා ඉන්නවා. ඒ අස්සජී භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සිරිපා සහල සිරසින් වන්දනා කරනවා. මෙහෙමත් කියනවා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, අස්සජී භික්ෂුව සිටින තැනට අනුකම්පා උපදවාගෙන වැඩමවා වදාරණ සේක් නම්, ඉතා යහපති” කියල. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිශ්ශබ්දව වැඩ සිටීමෙන් එය පිළිගෙන වදාළා.

අථ ඛෝ හගචා සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේනායස්මා අස්සජී තේනුපසංකම්. අද්දසා ඛෝ ආයස්මා අස්සජී හගචන්තං දුරතෝච ආග-ෂන්තං දිස්වාන මඤ්ඤෙන සමඤ්චෝසි.

එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් කාලයේ භාවනාවෙන් නැගිටලා සිවුරු හැඳ පොරොවා ගෙන, පාසිවුරුත් ගෙන ආයුෂ්මත් අස්සජී සිටි තැනට වැඩම කළා. ආයුෂ්මත් වක්කලී තෙරුන් දුරින් ම වැඩම කරන්නා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේව දැකලා ඇඳෙන් නැගිටින්නට උත්සාහ කළා.

අථ ඛෝ හගචා ආයස්මන්තං අස්සජීං ඒතදචෝච: “අලං අස්සජී මා ත්ථං මඤ්ඤෙන සමඤ්චෝසි. සන්තිමානි ආසනානි පඤ්ඤත්තානි, තත්ථාහං නිසීදිස්සාමි”ති. නිසීදි හගචා පඤ්ඤත්තේ ආසනේ. නිසජ්ජ ඛෝ හගචා ආයස්මන්තං අස්සජීං ඒතදචෝච:

එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් අස්සජී තෙරුන්ට මෙකරුණ වදාළා. “කමක් නැහැ පින්වත් අස්සජී, ඔබ ඇඳෙන් නැගිටින්නට උත්සාහ ගත්තට එපා. මෙතැන ආසන පණවලා තියෙනවා නෙව. මං මෙතැන වාඩි වෙන්නම්” කියලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පණවන ලද අසුනෙහි වැඩ සිටියා. එසේ වැඩ සිටිය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් අස්සජී තෙරුන්ගෙන් මෙය විමසා වදාළා.

ක-වි තේ අස්සඪී, ඛමනියං? ක-වි යාපනියං? ක-වි තේ දුක්ඛා වේදනා පටික්කමන්ති නෝ අභික්කමන්ති, පටික්කමෝසානං පඤ්ඤායති, නෝ අභික්කමෝති.

පින්වත් අස්සඪී, දැන් ඔබට කොහොම ද? ඉවසන්ට පුළුවන් ද? කොහොම ද යැපෙන්ට පුළුවන් ද? කොහොම ද ඔබේ දුක් වේදනා අඩු වීමක් තියෙනවා ද? වැඩි වීමක් දකින්න නෑ නේද?

න මේ හන්නේ ඛමනියං, න යාපනියං. බාළහා මේ දුක්ඛා වේදනා අභික්කමන්ති නෝ පටික්කමන්ති. අභික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ පටික්කමෝති.

අනේ ස්වාමීනී, මට ඉවසන්ට අමාරුයි. යැපෙන්ටත් අමාරුයි. මගේ දුක් වේදනා බොහෝ සෙයින් ම වැඩි වෙනවා. අඩු වීමක් නෑ. වැඩි වීමක් මිසක් අඩු වීමක් පෙනෙන්නෙ නෑ.

ක-වි තේ අස්සඪී, න කිඤ්චි කුක්කු-චං න කෝචි විජ්ජපිසාරෝති? තග්ග මේ හන්නේ, අනප්පකං කුක්කු-චං අනප්පකෝ විජ්ජපිසාරෝති.

ඇයි පින්වත් අස්සඪී? කිසියම් පසුතැවිල්ලක් නැද්ද? කිසියම් විපිළිසරඛවක් නැද්ද? අනේ ස්වාමීනී, හැබැවට ම මට ස්වල්ප පසුතැවිල්ලක් නොවෙයි තියෙන්නේ. ස්වල්ප විපිළිසරඛවක් නොවෙයි තියෙන්නේ

ක-වි පන තං අස්සඪී, අත්තා සීලතෝ න උපවදනීති? න ඛෝ මං හන්නේ, අත්තා සීලතෝ උපවදනීති.

ඇයි පින්වත් අස්සඪී? ඔබට සිල්වත්ඛව පිළිබඳව තමාගෙන් ම චෝදනා ලැබෙනවා ද? අනේ නෑ ස්වාමීනී, මට සිල්වත්ඛව පිළිබඳව තමාගෙන් චෝදනා ලැබෙන්නේ නෑ.

නෝ - කිර තං අස්සඪී, අත්තා සීලතෝ උපවදනි, අථ කිඤ්ච තේ කුක්කු-චං කෝ ච විජ්ජපිසාරෝති?

ඉදින් පින්වත් අස්සඪී, සිල්වත්ඛව පිළිබඳව ඔබට තමාගෙන් ම චෝදනා නො ලැබෙනවා නම්, එහෙම එකේ ආයෙමත් ඔබ මොනවාට පසුතැවිලි වෙනවා ද? මොනවාට විපිළිසර වෙනවා ද?

පුබ්බේ බ්වාහං හත්තේ, ගේලඤ්ඤේ පස්සම්භෙන්වා කායසංඛාරේ විහරාමි. සෝහං නං සමාධිං නප්පට්ඨිහාමි. තස්ස මය්හං හත්තේ නං සමාධිං අප්පට්ඨිහතෝ ඒවං හෝති “නෝ ව බ්වාහං පරිභායාමි”ති.

අනේ ස්වාමීනී, මං මේ අසනීප වෙන්ට කලින් ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස සංසිද්ධවාගෙන වාසය කළේ. නමුත් ඒ මං දැන් ඒ සමාධිය ලබන්නෙ නෑ. ඉතින් ස්වාමීනී, මට ඒ සමාධිය ලැබෙන්නෙ නැති කොට මෙහෙම හිතෙනවා. “මේ මාව පිරිහිලා යනවා නොවේද” කියලා.

යේ තේ අස්සජී, සමණබ්‍රාහ්මණා සමාධිසාරකා සමාධි සාමඤ්ඤා තේසං නං සමාධිං අප්පට්ඨිහතං ඒවං හෝති “නෝ වස්සු මයං පරිභායාමා”ති.

පින්වත් අස්සජී, යම් ශ්‍රමණබ්‍රාහ්මණවරු ඉන්නවා. සමාධිය ම සාරය වශයෙන් ගන්නවා. මහණකම වශයෙන් හිතන්නෙන් සමාධිය විතරයි. අන්න ඒ උදවියට නම් සමාධිය නො ලැබෙන කොට ඔය විදිහට හිතෙනවා. “අපි පිරිහිලා යනවා නොවේද” කියලා.

නං කිං මඤ්ඤසි අස්සජී, රූපං නි-වං වා අනි-වං වා ති?

පින්වත් අස්සජී, ඔබ මේ ගැන කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා නං සුඛං වා ති? දුක්ඛං හත්තේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සූප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යම්පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තූ නං සමානුප-ස්සිතුං, “ඒතං මම, ඒසෝ හමස්මි. ඒසෝ මේ අත්තා” ති? නෝ හේතං හත්තේ

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මුලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං හන්තේ ඒසෝ
මේ අත්තා”ති? නෝ හේතං හන්තේ.

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි
..... එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ
ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම
යි.

තස්මානිහ අස්සජී, යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගත ප-චුපන්නං
අජ්ඣධන්තං වා බහිද්ධං වා විලාරිකං වා සුඛමං වා භීතං වා පණීතං වා යං
දුරේ සන්නිකේ වා සබ්බං රූපං නේතං මම නේසෝ හමස්මි. න මේ සෝ
අත්තාති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යා කාවි වේදනා
..... යා කාවි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි
විඤ්ඤාණං අතීතානාගත ප-චුප්පන්නං අජ්ඣධන්තං වා බහිද්ධං වා විලාරිකං
වා සුඛමං වා භීතං වා පණීතං වා යං දුරේ සන්නිකේ වා සබ්බං විඤ්ඤාණං
නේතං මම නේසෝ හමස්මි න මේ සෝ අත්තාති. ඒවමේතං යථාභූතං
සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

එහෙමනම් පින්වත් අස්සජී, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි
රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි,
බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගෞරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම්
රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, භීත රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට
පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට
පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නො වේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය
නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක
ගන්ට වන. අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද
..... අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද
..... අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද
..... අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද,
ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර
විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගෞරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි,
සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, භීත විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි,
උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට

පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නො වේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන.

ඒවං පස්සං අස්සජී, සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නදති. වේදනායපි නිබ්බින්නදති සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නදති. සංඛාරේසුපි නිබ්බින්නදති. විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නදති. නිබ්බින්නදං විරජ්ජති. විරාගා විමු-චති. විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං හෝති. බිණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං කතං කරණිය නා පරං ඉත්ථත්ථායාති පජානාතිති.

පින්වත් අස්සජී, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නේ නැතුව යනවා. සිත නො ඇලෙන කොට එයින් සිත නිදහස් වෙනවා. සිත් නිදහස් වෙන කොට ම “නිදහස් වුණා” කියල අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වෙලා ගියා. බඹසරවාස සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සෝ සුඛං - වේදනං වේදියති සා අනි-වාති පජානති. අනජ්ඣෙධාසිකාති පජානාති අනභිනන්දිතාති පජානති, දුක්ඛං - වේදනං වේදියති සා අනි-වාති පජානති. අනජ්ඣෙධාසිකාති පජානාති අනභිනන්දිතාති පජානති, අදුක්ඛමසුඛං - වේදනං වේදියති සා අනි-වාති පජානති. අනජ්ඣෙධාසිකාති පජානාති අනභිනන්දිතාති පජානති,

ඒ රහත් භික්ෂුව ඉදින් සැප විඳීමක් නම් විදින්නේ ඒක අනිත්‍ය බව දැන ගන්නවා. එහි සිත බැසගන්නේ නැති බවක් දැන ගන්නවා. ඒ විඳීම සිතින් නො පිළි ගන්නා බවක් දැන ගන්නවා. ඉදින් දුක් විඳීමක් නම් විදින්නේ ඒක අනිත්‍ය බව දැන ගන්නවා. එහි සිත බැසගන්නේ නැති බවක් දැන ගන්නවා. ඒ විඳීම සිතින් නො පිළි ගන්නා බවක් දැන ගන්නවා. ඉදින් දුක්සැප රහිත විඳීමක් නම් විදින්නේ ඒක අනිත්‍ය බව දැන ගන්නවා. එහි සිත බැසගන්නේ නැති බවක් දැන ගන්නවා. ඒ විඳීම සිතින් නො පිළි ගන්නා බවක් දැන ගන්නවා.

සෝ සුඛං - වේදනං වේදියනි විසඤ්ඤාත්තෝ නං වේදියනි. දුක්ඛඤ්ඤාත්තෝ වේදනං වේදියනි විසඤ්ඤාත්තෝ නං වේදියනි. අදුක්ඛමසුඛඤ්ඤාත්තෝ වේදනං වේදියනි විසඤ්ඤාත්තෝ නං වේදියනි, සෝ කායපරියන්තිකඤ්ඤාත්තෝ වේදනං වේදියමානෝ කායපරියන්තිකං වේදනං වේදියාමිති පජානාති, ජීවිතපරියන්තිකඤ්ඤාත්තෝ වේදනං වේදියමානෝ ජීවිතපරියන්තිකං වේදනං වේදියාමිති පජානාති. කායස්ස හේදා උද්ධං ජීවිතපරියාදානා ඉධෙව සබ්බවේදියිතාති අනභිනන්දිතාති සිත්භවිස්සන්තිති පජානාති.

ඉතින් ඒ රහත් භික්ෂුව ඉදින් සැප විදීමක් නම් විදින්නේ ඒ විදීමක් සමග එක් නො වී සිටිය දී ම යි එය විදින්නේ. ඉදින් දුක් විදීමක් නම් විදින්නේ ඒ විදීමක් සමග එක් නො වී සිටිය දී ම යි එය විදින්නේ. ඉදින් දුක් සැප රහිත විදීමක් නම් විදින්නේ ඒ විදීමක් සමග එක් නො වී සිටිය දී ම යි එය විදින්නේ. ඒ රහත් භික්ෂුව ඉදින් කය නිබ්බේදකල් විතරක් නිබ්බේද විදීමක් විදින විට ම. කය නිබ්බේදකල් විතරක් නිබ්බේද විදීමක් තමයි විදින්නේ කියලා දැනගන්නවා. ඉදින් ජීවිතය නිබ්බේදකල් විතරක් නිබ්බේද විදීමක් විදින විට ම. ජීවිතය නිබ්බේදකල් විතරක් නිබ්බේද විදීමක් තමයි විදින්නේ කියලා දැනගන්නවා. කය බිදීමෙන් පසු ජීවිතය නිමා වීමෙන් නො පිළි ගෙන සිටින මේ හැම වේදනාවක් ම මෙහිදීම සිහිල් වී සංසිදී යන බව දැන ගන්නවා.

සෙය්‍යථාපි අස්සජී, තේලඤ්ච පටි-ච වට්ඨිඤ්ච පටි-ච තේලප්පදීපෝ ඤායෙය්‍ය. තස්සේච තේලස්ස ච වට්ඨියා ච පරියාදානා අනාහාරෝ නිබ්බායෙය්‍ය, ඒවමේව ඛෝ අස්සජී භික්ඛු කායපරියන්තිකං වේදනං වේදියමානෝ කායපරියන්තිකං වේදනං වේදියාමිති පජානාති, ජීවිතපරියන්තිකං වේදනං වේදියමානෝ ජීවිතපරියන්තිකං වේදනං වේදියාමිති පජානාති. කායස්ස හේදා උද්ධං ජීවිතපරියාදානා ඉධෙව සබ්බවේදියිතාති අනභිනන්දිතාති සිත්භවිස්සන්තිති පජානාති.

පින්වත් අස්සජී, ඒක මේ වගේ දෙයක්. තෙලක් නිසා, වැටියක් නිසා තමයි තෙල් පහන දැල්වෙන්නේ. ඒ තෙලක් වැටියක් අවසන් වුණා ම ආහාර නැති වීමෙන් පහන නිව්ලා යනවා. පින්වත් අස්සජී, අන්න ඒ විදිහට ම ඒ රහත් භික්ෂුව ඉදින් කය නිබ්බේදකල් විතරක් නිබ්බේද විදීමක් විදින විට ම. කය නිබ්බේදකල් විතරක් නිබ්බේද විදීමක් තමයි විදින්නේ කියලා දැනගන්නවා. ඉදින් ජීවිතය නිබ්බේදකල් විතරක් නිබ්බේද විදීමක් විදින විට ම. ජීවිතය නිබ්බේදකල් විතරක් නිබ්බේද විදීමක් තමයි විදින්නේ කියලා දැනගන්නවා.

කය බිඳීමෙන් පසු ජීවිතය නිමා වීමෙන් නො පිළි ගෙන සිටින මේ හැම වේදනාවක් ම මෙහිදීම සිහිල් වී සංසිදී යන බව දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අස්සථි සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.4.7

බේමක සුත්තං

බේමක තෙරුන් වදාළ දෙසුම

89. ඒකං සමයං සම්බහුලා පේරා හික්ඛු කෝසම්බියං විහරන්ති සෝසිතාරාමේ. තේන බෝ පන සමයේන ආයස්මා බේමකෝ බදරිකාරාමේ විහරති. ආබාධිකෝ දුක්ඛිකෝ බාළ්භගිලානෝ.

89. ඒ දිනවල බොහෝ ස්ථවිර (උපසම්පදා සිල් සුරකිමින් දසවස් ඉක්ම ගිය) හික්ඛුන් වහන්සේලා කොසඹුනුවර සෝසිතාරාමයෙහි වැඩ සිටියා. ඒ කාලයේ දී ආයුෂ්මත් බේමක තෙරුන් රෝගී වෙලා, දුකට පත් වෙලා, බොහෝ සේ ගිලන් වෙලා බදරිකාරාමයෙහි වැඩ සිටියා.

අප බෝ පේරා හික්ඛු සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතා ආයස්මත්තං දාසකං ආමන්තේසු: “ඒහි ත්වං ආවුසෝ දාසක, යේන බේමකෝ හික්ඛු තෙනුපසංකම, උපසංකමිත්වා බේමකං හික්ඛුං ඒවං වදේහි: පේරා තං ආවුසෝ බේමක, ඒවමාහංසු: “ක-චි තේ ආවුසෝ බමනීයං? ක-චි යාපනීයං? ක-චි දුක්ඛා වේදනා පටික්කමන්ති නෝ අහික්කමන්ති? පටික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ අහික්කමෝති?

එකකොට ස්ථවිර හික්ඛුන් වහන්සේලා සවස් වරුවෙහි භාවනාවෙන් නැගිට ආයුෂ්මත් දාසක තෙරුන් ඇමතුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් දාසකයෙනි, මෙහෙ එන්න. බේමක හික්ඛුව ඉන්න තැනට යන්න. ගිහින් බේමක හික්ඛුවට

මේ විදිහට කියන්න. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමකයෙනි, ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා ඔබෙන් මේ විදිහට ඇහුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමක, දැන් ඔබට කොහොම ද? ඉවසන්ට පුළුවන් ද? කොහොම ද යැපෙන්ට පුළුවන් ද? කොහොම ද ඔබේ දුක් වේදනා අඩු වීමක් තියෙනවා ද? වැඩි වීමක් දකින්න නෑ නේද?” කියලා.

“ඵවමාචුසෝ”ති බෝ ආයස්මා දාසකෝ ථෙරානං භික්ඛූනං පටිස්සුත්වා යේනායස්මා බේමකෝ තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා ආයස්මන්තං බේමකං ඵ්තදවෝච: “ථෙරා නං ආචුසෝ බේමක ඵවමාහංසු: “ක-චි තේ ආචුසෝ බමනීයං? ක-චි යාපනීයං? ක-චි දුක්ඛා වේදනා පටික්කමන්ති නෝ අභික්කමන්ති? පටික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ අභික්කමෝති?”

එසේය ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි කියලා ආයුෂ්මත් දාසක තෙරුන් ස්ථවිර භික්ෂූන් පිළිතුරු දීලා බේමක භික්ෂුව ඉන්න තැනට ගියා. ගිහිත් බේමක භික්ෂුවට මේ විදිහට කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමකයෙනි, ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා ඔබෙන් මේ විදිහට ඇහුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමක, දැන් ඔබට කොහොම ද? ඉවසන්ට පුළුවන් ද? කොහොම ද යැපෙන්ට පුළුවන් ද? කොහොම ද ඔබේ දුක් වේදනා අඩු වීමක් තියෙනවා ද? වැඩි වීමක් දකින්න නෑ නේද?” කියලා.

න මේ ආචුසෝ බමනීයං න යාපනීයං, බාළ්භා මේ දුක්ඛා වේදනා අභික්කමන්ති නෝ පටික්කමන්ති, අභික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ පටික්කමෝති.

අතේ ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට ඉවසන්ට අමාරුයි. යැපෙන්ටත් අමාරුයි. මගේ දුක් වේදනා බොහෝ සෙයින් ම වැඩි වෙනවා. අඩු වීමක් නෑ. වැඩි වීමක් මිසක් අඩු වීමක් පෙනෙන්නෙ නෑ.

අථ බෝ ආයස්මා දාසකෝ යේන ථෙරා භික්ඛූ තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා ථෙරේ භික්ඛූ ඵ්තදවෝච: බේමකෝ ආචුසෝ, භික්ඛූ ඵවමාහ “න මේ ආචුසෝ බමනීයං න යාපනීයං, බාළ්භා මේ දුක්ඛා වේදනා අභික්කමන්ති නෝ පටික්කමන්ති, අභික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ පටික්කමෝති.

එතකොට ආයුෂ්මත් දාසක භික්ෂුව ස්ථවිර භික්ෂූන් ඉන්න තැනට ගියා. ගිහිත් ස්ථවිර භික්ෂූන්ට මෙහෙම කිව්වා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, බේමක

භික්ෂුව මෙහෙම කියනවා. “අනේ ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට ඉවසන්ට අමාරුයි. යැපෙන්නේ අමාරුයි. මගේ දුක් වේදනා බොහෝ සෙයින් ම වැඩි වෙනවා. අඩු වීමක් නෑ. වැඩි වීමක් මිසක් අඩු වීමක් පෙනෙන්නෙ නෑ” කියලා.

ඒහි ත්වං ආවුසෝ දාසක යේන බේමකෝ භික්ඛු තේනුපසංකම. උපසංකමීත්වා බේමකං භික්ඛුං ඒවං වදේහි “පේරා තං අවුසෝ බේමක ඒවමාහංසු: “පඤ්චිමේ ආවුසෝ උපාදානක්ඛන්ධා චූත්තා භගවතා සෙය්‍යථිදං: රුප්පාදානක්ඛන්ධෝ වේදනුපාදානක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤාපාදාන - ක්ඛන්ධෝ සංඛාරුපාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපාදානක්ඛන්ධෝ, ඉමේසු ආයස්මා බේමකෝ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙසු කිඤ්චි අත්තානං වා අත්තනීයං වා සමනුපස්සතිති?”

“ප්‍රිය ආයුෂ්මත් දාසකයෙනි, මෙහෙ එන්න. බේමක භික්ෂුව ඉන්න තැනට යන්න. ගිහිත් බේමක භික්ෂුවට මේ විදිහට කියන්න. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමකයෙනි, ස්ථවිර භික්ෂුන් වහන්සේලා ඔබෙන් මේ විදිහට ඇහුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ උපාදානස්කන්ධයන් පහක් වදාරල තියෙනවා. ඒ කියන්නේ: රූප උපාදානස්කන්ධය, වේදනා උපාදානස්කන්ධය, සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය, සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය, විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යන පහ යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමක, ඔබ මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන්ගෙන් යම් කිසිවක් ආත්මය වශයෙන් හරි, ආත්මයට අයත් දෙයක් වශයෙන් හරි දකිනවා ද?”

“ඒවමාවුසෝ”ති බෝ ආයස්මා දාසකෝ පේරානං භික්ඛුනං පටිස්සුත්ථ යේනායස්මා බේමකෝ තේනුපසංකමි. උපසංකමීත්වා ආයස්මන්තං බේමකං ඒතදවෝච: “පේරා තං අවුසෝ බේමක ඒවමාහංසු “පඤ්චිමේ ආවුසෝ උපාදානක්ඛන්ධා චූත්තා භගවතා සෙය්‍යථිදං: රුප්පාදානක්ඛන්ධෝ වේදනුපාදානක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤාපාදානක්ඛන්ධෝ සංඛාරුපාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපාදානක්ඛන්ධෝ, ඉමේසු ආයස්මා බේමකෝ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙසු කිඤ්චි අත්තානං වා අත්තනීයං වා සමනුපස්සතිති?”

එසේය ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි කියලා ආයුෂ්මත් දාසක තෙරුන් ස්ථවිර භික්ෂුන් පිළිතුරු දීලා බේමක භික්ෂුව ඉන්න තැනට ගියා. ගිහිත් බේමක භික්ෂුවට මේ විදිහට කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමකයෙනි, ස්ථවිර භික්ෂුන් වහන්සේලා ඔබෙන් මේ විදිහට ඇහුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන්

වහන්සේ මේ උපාදානස්කන්ධයන් පහක් වදාරල තියෙනවා. ඒ කියන්නේ: රූප උපාදානස්කන්ධය, වේදනා උපාදානස්කන්ධය, සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය, සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය, විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යන පහ යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමක, ඔබ මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන්ගෙන් යම් කිසිවක් ආත්මය වශයෙන් හරි, ආත්මයට අයත් දෙයක් වශයෙන් හරි දකිනවා ද?” කියලා.

පඤ්චමේ ආවුසෝ උපාදානක්ඛන්ධා චූත්තා භගවතා සෙය්‍යථීදං: රූප්පාදානක්ඛන්ධෝ වේදනූපාදානක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤාපාදානක්ඛන්ධෝ සංඛාරූපාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණූපාදානක්ඛන්ධෝ, ඉමේසු බෝහං පඤ්ච-පාදානක්ඛන්ධෙසු න කිඤ්ච අත්තානං වා අත්තනීයං වා සමනුපස්සාමිති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ උපාදානස්කන්ධයන් පහක් වදාරල තියෙනවා. ඒ කියන්නේ: රූප උපාදානස්කන්ධය, වේදනා උපාදානස්කන්ධය, සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය, සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය, විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යන පහ යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමක, ඔබ මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන්ගෙන් යම් කිසිවක් ආත්මය වශයෙන් හරි, ආත්මයට අයත් දෙයක් වශයෙන් හරි දකින්නෙ නෑ.

අථ බෝ ආයස්මා දාසකෝ යේන පේරා භික්ඛු තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්ව පේරේ භික්ඛු ඒතදවෝච: බේමකෝ ආවුසෝ, භික්ඛු ඒවමාහ “පඤ්චමේ ආවුසෝ උපාදානක්ඛන්ධා චූත්තා භගවතා සෙය්‍යථීදං: රූප්පාදානක්ඛන්ධෝ වේදනූපාදානක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤාපාදානක්ඛන්ධෝ සංඛාරූපාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණූපාදානක්ඛන්ධෝ, ඉමේසු බෝහං පඤ්චපාදානක්ඛන්ධෙසු න කිඤ්ච අත්තානං වා අත්තනීයං වා සමනුපස්සාමිති.”

එතකොට ආයුෂ්මත් දාසක භික්ෂුව ස්ථවිර භික්ෂූන් ඉන්න තැනට ගියා. ගිහිත් ස්ථවිර භික්ෂූන්ට මෙහෙම කිව්වා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, බේමක භික්ෂුව මෙහෙම කියනවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ උපාදානස්කන්ධයන් පහක් වදාරල තියෙනවා. ඒ කියන්නේ: රූප උපාදානස්කන්ධය, වේදනා උපාදානස්කන්ධය, සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය, සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය, විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යන පහ යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමක, ඔබ මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන්ගෙන් යම් කිසිවක්

ආත්මය වශයෙන් හරි, ආත්මයට අයත් දෙයක් වශයෙන් හරි දකින්නෙ නෑ” කියලා.

ඒහි ත්වං ආවුසෝ දාසක යේන බේමකෝ භික්ඛු තේනුපසංකම. උපසංකමිත්වා බේමකං භික්ඛුං ඒවං වදේහි “පේරා නං අවුසෝ බේමක ඒවමාහංසු: පඤ්චමේ ආවුසෝ උපාදානක්ඛන්ධා චුත්තා භගවතා සෙය්‍යථීදං: රුපුපාදානක්ඛන්ධෝ වේදනුපාදානක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤාපාදානක්ඛන්ධෝ සංඛාරුපාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපාදානක්ඛන්ධෝ, නෝ - කිරායස්මා බේමකෝ ඉමේසු පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙසු කිඤ්චි අත්තානං වා අත්තනීයං වා සමනුපස්සති, තේනභායස්මා බේමකෝ අරහං බිණ්ඤාසවෝති”

“ප්‍රිය ආයුෂ්මත් දාසකයෙනි, මෙහෙ එන්න. බේමක භික්ඛුව ඉන්න තැනට යන්න. ගිහිත් බේමක භික්ඛුවට මේ විදිහට කියන්න. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමකයෙනි, ස්ථවිර භික්ඛුන් වහන්සේලා ඔබෙන් මේ විදිහට ඇහුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ උපාදානස්කන්ධයන් පහක් වදාරල තියෙනවා. ඒ කියන්නේ: රූප උපාදානස්කන්ධය, වේදනා උපාදානස්කන්ධය, සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය, සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය, විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යන පහ යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමක, ඉදින් ඔබ මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන්ගෙන් යම් කිසිවක් ආත්මය වශයෙන් හරි, ආත්මයට අයත් දෙයක් වශයෙන් හරි දකින්නේ නැත්නම්, ඒ කියන්නේ ආයුෂ්මත් බේමකයන් අරහත් වූ ක්ෂිණාශ්‍රවයන් වහන්සේ නමක් නෙව.”

“ඒවමාවුසෝ”ති බෝ ආයස්මා දාසකෝ පේරානං භික්ඛුනං පටිස්සුත්ථ යේනායස්මා බේමකෝ තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා ආයස්මන්තං බේමකං ඒතදවෝච: “පේරා නං අවුසෝ බේමක ඒවමාහංසු: පඤ්චමේ ආවුසෝ උපාදානක්ඛන්ධා චුත්තා භගවතා සෙය්‍යථීදං: රුපුපාදානක්ඛන්ධෝ වේදනුපාදානක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤාපාදානක්ඛන්ධෝ සංඛාරුපාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපාදානක්ඛන්ධෝ, නෝ - කිරායස්මා බේමකෝ ඉමේසු පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙසු කිඤ්චි අත්තානං වා අත්තනීයං වා සමනුපස්සති, තේනභායස්මා බේමකෝ අරහං බිණ්ඤාසවෝති”

එසේය ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි කියලා ආයුෂ්මත් දාසක තෙරුන් ස්ථවිර භික්ඛුන් පිළිතුරු දීලා බේමක භික්ඛුව ඉන්න තැනට ගියා. ගිහිත් බේමක භික්ඛුවට මේ විදිහට කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමකයෙනි, ස්ථවිර භික්ඛුන්

වහන්සේලා ඔබෙන් මේ විදිහට ඇහුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ උපාදානස්කන්ධයන් පහක් වදාරල තියෙනවා. ඒ කියන්නේ: රූප උපාදානස්කන්ධය, වේදනා උපාදානස්කන්ධය, සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය, සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය, විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යන පහ යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමක, ඉදින් ඔබ මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන්ගෙන් යම් කිසිවක් ආත්මය වශයෙන් හරි, ආත්මයට අයත් දෙයක් වශයෙන් හරි දකින්නේ නැත්නම්, ඒ කියන්නේ ආයුෂ්මත් බේමකයන් අරහත් වූ ක්ෂිණාශ්‍රවයන් වහන්සේ නමක් නෙව්” කියලා.

පඤ්චමේ ආවුසෝ උපාදානක්ඛන්ධා චූත්තා භගවතා සෙය්‍යථීදං: රූපුපාදානක්ඛන්ධෝ වේදනුපාදානක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤුපාදානක්ඛන්ධෝ සංඛාරුපාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපාදානක්ඛන්ධෝ, ඉමේසු බෝහං ආවුසෝ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධේසු න කිඤ්චි අත්තානං වා අත්තනීයං වා සමනුපස්සාමි, නචම්හි අරහං බිණ්ණාසවෝ, අපි ච මේ ආවුසෝ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධේසු “අස්මි”ති අධිගතං. “අයමහමස්මි”ති ච න සමනුපස්සාමිති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ උපාදානස්කන්ධයන් පහක් වදාරල තියෙනවා. ඒ කියන්නේ: රූප උපාදානස්කන්ධය, වේදනා උපාදානස්කන්ධය, සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය, සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය, විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යන පහ යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමක, ඉදින් ඔබ මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන්ගෙන් යම් කිසිවක් ආත්මය වශයෙන් හරි, ආත්මයට අයත් දෙයක් වශයෙන් හරි දකින්නේ නෑ නමයි. නමුත් මං අරහත් වූ ක්ෂිණාශ්‍රවයන් වහන්සේ නමක් නොවේ. එහෙම වුණත් මට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳ ව “මම වෙමි”යි යන කරුණ ගැන අවබෝධයක් තියෙනවා. ඒ නිසා “මේ මම වෙමි” යි කියල දෙයක් මං මේ තුළ දකින්නේ නෑ.

අට බෝ ආයස්මා දාසකෝ යේන ථෙරා භික්ඛු තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්ච ථෙරේ භික්ඛු ඒතදවෝච: බේමකෝ ආවුසෝ, භික්ඛු ඒවමාහ පඤ්චමේ ආවුසෝ උපාදානක්ඛන්ධා චූත්තා භගවතා සෙය්‍යථීදං: රූපුපාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපාදානක්ඛන්ධෝ, ඉමේසු බෝහං ආවුසෝ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධේසු න කිඤ්චි අත්තානං වා අත්තනීයං වා සමනුපස්සාමි, නචම්හි අරහං බිණ්ණාසවෝ, අපි ච මේ ආවුසෝ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධේසු “අස්මි”ති අධිගතං. “අයමහමස්මි”ති ච න සමනුපස්සාමිති.

එතකොට ආයුෂ්මත් දාසක භික්ෂුව ස්ථවිර භික්ෂුන් ඉන්න තැනට ගියා. ගිහින් ස්ථවිර භික්ෂුන්ට මෙහෙම කිව්වා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, බේමක භික්ෂුව මෙහෙම කියනවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ උපාදානස්කන්ධයත් පහක් වදාරල තියෙනවා. ඒ කියන්නේ: රූප උපාදානස්කන්ධය, වේදනා උපාදානස්කන්ධය, සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය, සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය, විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යන පහ යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමක, ඉදින් ඔබ මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන්ගෙන් යම් කිසිවක් ආත්මය වශයෙන් හරි, ආත්මයට අයත් දෙයක් වශයෙන් හරි දකින්නෙ නෑ නමයි. නමුත් මං අරහත් වූ ක්ෂිණාශ්‍රවයන් වහන්සේ නමක් නොවේ. එහෙම වුණත් මට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳ ව “මම වෙමි”යි යන කරුණ ගැන අවබෝධයක් තියෙනවා. ඒ නිසා “මේ මම වෙමි” යි කියල දෙයක් මං මේ තුළ දකින්නෙ නෑ” කියලා.

ඒහි ත්වං ආවුසෝ දාසක යේන බේමකෝ භික්ඛු තේනුපසංකම. උපසංකමිත්වා බේමකං භික්ඛුං ඒවං වදේහි “පේරා තං අවුසෝ බේමක ඒවාමාහංසු: යමේතං ආවුසෝ බේමක, අස්මිති වදේසි, කිමේතං අස්මිති වදේසි? රූපං අස්මිති වදේසි? අඤ්ඤා රූපා අස්මිති වදේසි? වේදනං අස්මිති වදේසි? අඤ්ඤා වේදනාය අස්මිති වදේසි? සඤ්ඤං සංඛාරේ අස්මිති වදේසි? අඤ්ඤා සංඛාරේහි අස්මිති වදේසි? විඤ්ඤාණං අස්මිති වදේසි? අඤ්ඤා විඤ්ඤාණා අස්මිති වදේසි? යමේතං ආවුසෝ බේමක, අස්මිති වදේසි, කිමේතං අස්මිති වදේසිති?

“ප්‍රිය ආයුෂ්මත් දාසකයෙනි, මෙහෙ එන්න. බේමක භික්ෂුව ඉන්න තැනට යන්න. ගිහින් බේමක භික්ෂුවට මේ විදිහට කියන්න. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමකයෙනි, ස්ථවිර භික්ෂුන් වහන්සේලා ඔබෙන් මේ විදිහට ඇහුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමක, යම් දෙයකට “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වා නෙව. ඒ “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ මොකේට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ රූපයට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ රූපයෙන් බැහැර වූ දෙයකට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ වේදනාවට ද? සඤ්ඤාවට ද? සංස්කාරවලට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ සංස්කාරවලින් බැහැර වූ දෙයකට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ විඤ්ඤාණයට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ විඤ්ඤාණයෙන් බැහැර වූ දෙයකට ද? යම් දෙයකට “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වා නෙව. ඒ “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ මොකේට ද?”

“ඵවමාචුසෝ”ති ඛෝ ආයස්මා දාසකෝ පේරානං භික්ඛුනං පටිස්සුත්ථ යේනායස්මා බේමකෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මන්තං බේමකං ඵ්ඤ්චෝච: “පේරා තං අචුසෝ බේමක ඵවමානංසු: යමේතං ආචුසෝ බේමක, අස්මිති වදේසි, කිමේතං අස්මිති වදේසි? රූපං අස්මිති වදේසි? අඤ්ඤා රූපා අස්මිති වදේසි? වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං අස්මිති වදේසි? අඤ්ඤා විඤ්ඤාණං අස්මිති වදේසි? යමේතං ආචුසෝ බේමක, අස්මිති වදේසි, කිමේතං අස්මිති වදේසිති?

එසේය ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි කියලා ආයුෂ්මත් දාසක තෙරුන් ස්ථවිර භික්ෂුන් පිළිතුරු දීලා බේමක භික්ෂුව ඉන්න තැනට ගියා. ගිහිත් බේමක භික්ෂුවට මේ විදිහට කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමකයෙනි, ස්ථවිර භික්ෂුන් වහන්සේලා ඔබෙන් මේ විදිහට ඇහුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමක, යම් දෙයකට “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වා නෙව. ඵ “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ මොකේට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ රූපයට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ රූපයෙන් බැහැර වූ දෙයකට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ වේදනාවට ද? සඤ්ඤාවට ද? සංස්කාරවලට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ සංස්කාරවලින් බැහැර වූ දෙයකට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ විඤ්ඤාණයට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ විඤ්ඤාණයෙන් බැහැර වූ දෙයකට ද? යම් දෙයකට “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වා නෙව. ඵ “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ මොකේට ද?” කියලා.

අලං ආචුසෝ දාසක, කිං ඉමාය සන්ධාවනිකාය, ආහරාචුසෝ දණ්ඩං අහමේව යේන පේරා භික්ඛු තේනුපසංකම්ස්සාමිති.

කමක් නෑ ප්‍රිය ආයුෂ්මත් දාසකය, මොකක් ද මේ දිගින් දිගට ඇවිදීම? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය හැරමිටිය අරගෙන එන්න. ස්ථවිර භික්ෂුන් ඉන්න තැනට මම ම යන්නම්කො.

අථ ඛෝ ආයස්මා බේමකෝ දණ්ඩමෝවිබ්භ යේන පේරා භික්ඛු තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා පේරේභි භික්ඛුභි සද්ධිං සම්මෝදි සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙන්වා ඵ්ඤ්මන්තං නිසීදි. ඵ්ඤ්මන්තං නිසින්නං ඛෝ ආයස්මන්තං බේමකං පේරා භික්ඛු ඵ්ඤ්චෝචු: “යමේතං ආචුසෝ බේමක, අස්මිති වදේසි, කිමේතං අස්මිති වදේසි? රූපං අස්මිති වදේසි? අඤ්ඤා රූපා අස්මිති වදේසි? වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ

විඤ්ඤාණං අස්මිති චදේසි? අඤ්ඤා විඤ්ඤාණං අස්මිති චදේසි? යමෙතං ආචුසෝ බේමක, අස්මිති චදේසි, කිමෙතං අස්මිති චදේසිති?

ඉතින් ආයුෂ්මත් බේමක තෙරුන් හැර මිටි ගහනා ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා ඉන්න තැනට පැමිණියා. පැමිණිලා ස්ථවිර භික්ෂූන් සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කථාබහ අවසන් කරලා එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් බේමක තෙරුන්ට ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා මෙහෙම කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමක, යම් දෙයකට “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වා නෙව. ඒ “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ මොකේට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ රූපයට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ රූපයෙන් බැහැර වූ දෙයකට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ වේදනාවට ද? සඤ්ඤාවට ද? සංස්කාරවලට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ සංස්කාරවලින් බැහැර වූ දෙයකට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ විඤ්ඤාණයට ද? “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ විඤ්ඤාණයෙන් බැහැර වූ දෙයකට ද? යම් දෙයකට “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වා නෙව. ඒ “මම වෙමි” යි කියලා කිව්වේ මොකේට ද?”

න බෝහං ආචුසෝ, රූපං අස්මිති වදාමි. නපි අඤ්ඤා රූපා අස්මිති වදාමි. න වේදනං අස්මිති වදාමි. නපි අඤ්ඤා වේදනා අස්මිති වදාමි. න සඤ්ඤං න සංඛාරේ අස්මිති වදාමි. නපි අඤ්ඤා සංඛාරේහි අස්මිති වදාමි. න විඤ්ඤාණං අස්මිති වදාමි. නපි අඤ්ඤා විඤ්ඤාණං අස්මිති වදාමි. අපි ච මේ ආචුසෝ, පඤ්චස්පාදානක්ඛන්ධෙස්ස අස්මිති අධිගතං අයමහමස්මිති න ච සමනුපස්සාමි.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, මං රූපය “මම වෙමි” යි කියල කියන්නේ නෑ. රූපයෙන් බැහැර වූ දෙයක් “මම වෙමි” යි කියල කියන්නේත් නෑ. වේදනාව “මම වෙමි” යි කියල කියන්නේ නෑ. වේදනාවෙන් බැහැර වූ දෙයක් “මම වෙමි” යි කියල කියන්නේත් නෑ සඤ්ඤාව සංස්කාර “මම වෙමි” යි කියල කියන්නේ නෑ. සංස්කාරවලින් බැහැර වූ දෙයක් “මම වෙමි” යි කියල කියන්නේත් නෑ. විඤ්ඤාණය “මම වෙමි” යි කියල කියන්නේ නෑ. විඤ්ඤාණයෙන් බැහැර වූ දෙයක් “මම වෙමි” යි කියල කියන්නේත් නෑ. නමුත් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ පංච උපාදානස්කන්ධය පිළිබඳ ව “මම වෙමි” යි යන කරුණ ගැන අවබෝධයක් තියෙනවා. ඒ නිසා “මේ මම වෙමි” යි කියල දෙයක් මං මේ තුළ දකින්නෙ නෑ.

සෙය්‍යාථාපි ආවුසෝ, උප්පලස්ස වා පදුමස්ස වා පුණ්ඩරිකස්ස වා ගන්ධෝ යෝ නු බෝ ඵ්ථං වදෙය්‍යා: “පත්තස්ස ගන්ධෝති වා වණ්ණස්ස ගන්ධෝති වා කිඤ්ජක්ඛස්ස ගන්ධෝති වා සම්මා නු බෝ සෝ වදමානෝ වදෙය්‍යාති? නෝ හේතං ආවුසෝ.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. මහනෙල් මලක වේවා. රතුනෙළුමක වේවා. සුදු නෙළුමක වේවා. යම්කිසි සුවඳක් තියෙනවා නෙ. ඒ ගැන කෙනෙක් මෙහෙම කිව්වොත් ඔය තියෙන්නේ පෙතිවල සුවඳ යි කියල හරි, ඔය තියෙන්නේ පැහැයේ සුවඳ යි කියලා හරි, ඔය තියෙන්නේ රේණුවල සුවඳ යි කියල හරි කිව්වොත් එයා හරි දේ කිව්වා වෙනවා ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙය නොවේ ම යි.

යථා කථමිපනාවුසෝ, සම්මා බ්‍යාකරමානෝ බ්‍යාකරෙය්‍යාති?

එහෙමනම් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කොහොම කිව්වොත් ද හරි දේ කියනවා වෙන්නේ?

පුප්ඵස්ස ගන්ධොති බෝ ආවුසෝ, සම්මා බ්‍යාකරමානෝ බ්‍යාකරෙය්‍යාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය තියෙන්නේ මලේ සුවඳ යි කියල කිව්වොත් තමයි හරි දේ කියනවා වෙන්නේ.

ඵචමේච බෝහං ආවුසෝ, න රූපං අස්මිති වදාමි. නපි අඤ්ඤත්‍ර රූපා අස්මිති වදාමි. න වේදනං න සඤ්ඤං න සංඛාරේ න විඤ්ඤාණං අස්මිති වදාමි. නපි අඤ්ඤත්‍ර විඤ්ඤාණා අස්මිති වදාමි. අපි ව මේ ආවුසෝ, පඤ්චසුපාදානක්ඛන්ධෙසු අස්මිති අධිගතං අයමහමස්මිති න ච සමනුපස්සාමි.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, ඔන්න ඔය විදිහම යි. රූපය “මම වෙමි” යි කියල කියන්නේ නෑ. රූපයෙන් බැහැර වූ දෙයක් “මම වෙමි” යි කියල කියන්නේත් නෑ. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය “මම වෙමි” යි කියල කියන්නේ නෑ. විඤ්ඤාණයෙන් බැහැර වූ දෙයක් “මම වෙමි” යි කියල කියන්නේත් නෑ. නමුත් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ පංච උපාදානස්කන්ධය පිළිබඳ ව “මම වෙමි” යි යන

කරුණ ගැන අවබෝධයක් තියෙනවා. ඒ නිසා “මේ මම වෙමි” යි කියල දෙයක් මං මේ තුළ දකින්නෙ නෑ.

කිඤ්චාපි ආවුසෝ අරියසාවකස්ස පඤ්චෝරම්භාගියානි සඤ්ඤෝජනානි පභිනානි භවන්ති අථ ඛිට්ඨස්ස හෝති යේව පඤ්චසුපාදානක්ඛන්ධෙසු අණුසහගතෝ අස්මිති මානෝ අස්මිති ඡන්දෝ අස්මිති අනුසයෝ අසමුහතෝති, සෝ අපරේන සමයේන පඤ්චසුපාදාන-ක්ඛන්ධෙසු උදයබ්බයානුපස්සි විහරති. “ඉති රූපං ඉති රූපස්ස සමුදයෝ ඉති රූපස්ස අත්ථගමෝ, ඉති වේදනාය ඉති සඤ්ඤාය ඉති සංඛාරා ඉති විඤ්ඤාණං, ඉති විඤ්ඤාණස්ස සමුදයෝ ඉති විඤ්ඤාණස්ස අත්ථගමෝති, තස්ස ඉමේසු පඤ්චසුපාදානක්ඛන්ධෙසු උදයබ්බයානුපස්සිනෝ විහරතෝ යෝපිස්ස හෝති පඤ්චසුපාදානක්ඛන්ධෙසු අනුසහගතෝ අස්මිති මානෝ අස්මිති ඡන්දෝ අස්මිති අනුසයෝ අසමුහතෝ, සෝපි සමුග්ගානං ග-ජති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ආර්ය ශ්‍රාවකයෙකු හට වරම්භාගීය සංයෝජන පහ ප්‍රභාණය වෙලා තිබෙන නමුත්, ඔහුට ඔය පංච උපාදානස්කන්ධය පිළිබඳ ව ම මම වෙමි යි කියල යාන්තමින් පවතින මාන්තයක් තියෙනවා නම් මම වෙමි යි කියල යාන්තමින් පවතින කැමැත්තක් තියෙනවා නම් ඒ යාන්තමින් පවතින අභ්‍යන්තර කෙලෙස් මුලින් උපුටා දමලා නෑ. එතකොට ඔහු කරන්නේ තව දුරටත් පංච උපාදානස්කන්ධය පිළිබඳ ව ම ඇති වීම, නැති වීම දකිමින් වාසය කරන එක යි. “මෙය යි රූපය, මෙය යි රූපයේ හට ගැනීම, මෙය යි රූපයේ නැතිවී යෑම, මෙය යි වේදනාව මෙය යි සඤ්ඤාව මෙය යි සංස්කාර මෙය යි විඤ්ඤාණය, මෙය යි විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම, මෙය යි විඤ්ඤාණයේ නැතිවී යෑම” කියලා. ඉතින් මේ පංච උපාදානස්කන්ධය පිළිබඳ ව ම ඇති වීම, නැති වීම දකිමින් වාසය කරන ඔහුට පංච උපාදානස්කන්ධය පිළිබඳ ව ම මම වෙමි යි කියල යාන්තමින් පවතින යම් මාන්තයක් තියෙනවා නම් මම වෙමි යි කියල යාන්තමින් පවතින යම් කැමැත්තක් තියෙනවා නම් ඒ යාන්තමින් පවතින මුලින් උපුටා නො දැමූ අභ්‍යන්තර කෙලෙස් තියෙනවා නම් අන්ත එයත් මුළුමණින් ම ප්‍රභාණය වෙලා යනවා.

සෙය්‍යථාපි ආවුසෝ, වත්ථං සංකිලිට්ඨං මලග්ගහිතං. තමේනං සාමිකා රජකස්ස අනුප්පදජ්ජුං, තමේනං රජකෝ උභසේ වා බාරේවා ගොමයේ වා

සම්මද්දිත්වා අ-ජේ උදකේ වික්ඛාලේති කිඤ්චාපි තං හෝති වත්ථං පරිසුද්ධං පරියෝදානං. අථ ඛිවස්ස හෝ තේව අනුසහගතෝ උභයගන්ධෝ වා බාරගන්ධෝ වා ගොමයගන්ධෝ වා අසමුහතෝ, තමේනං රජකෝ සාමිකානං දේති. තමේනං සාමිකා ගන්ධපරිභාවිතේ කරණධිකේ නික්ඛිපන්ති. යෝපිස්ස හෝති අනුසහගතෝ උභයගන්ධෝ වා බාරගන්ධෝ වා ගොමයගන්ධෝ වා අසමුහතෝ, සෝපි සමුග්ඝානං ග-ජති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. කිලිටු වෙච්ච ජරාව තැවරුණු වස්ත්‍රයක් තියෙනවා. ඒ වස්ත්‍රයේ අයිතිකාරයා ඒක රෙදි අපුල්ලන්තෙකුට දෙනවා. ඉතින් ඒ රෙදි අපුල්ලන්නා අර වස්ත්‍රය අළු තිබෙන වතුරේ හරි, කරදියේ හරි, ගොම වතුරේ හරි හොඳට අපුල්ලලා පිරිසිදු වතුරෙන් සෝදනවා. එතකොට ඒ වස්ත්‍රව හොඳට පිරිසිදු වුණත්, බැබළුනත්, ඒ වස්ත්‍රයේ යාන්තමින් හරි අළු ගඳ තියෙනවා. කර ගඳ තියෙනවා. ගොම ගඳ තියෙනවා. ඒක මුළුමණින් නැති වෙලා නෑ. රෙදි අපුල්ලන්නා ඒ වස්ත්‍රය තමයි අයිතිකාරයන්ට දෙන්නේ. එතකොට වස්ත්‍රය අයිති උදවිය සුවඳ කවන ලද කරඬුවක අර වස්ත්‍රය තැන්පත් කරනවා. ඉතින් ඒ වස්ත්‍රයේ යාන්තමින් හරි අළු ගඳක් තිබුණා නම්, කර ගඳක් තිබුණා නම්, ගොම ගඳක් තිබුණා නම් මුළුමණින් ම නැති වෙලා නො තිබුණ ඒ ගඳ සම්පූර්ණයෙන් ම නැති වෙලා යනවා.

ඒවමේව බෝ ආවුසෝ, කිඤ්චාපි අරියසාවකස්ස පඤ්චෝරම්භාගියාති සඤ්ඤෝජනාති පභිනාති භවන්ති අථ ඛිවස්ස හෝති යේව පඤ්චසුපාදාන-ක්ඛන්ධෙසු අණුසහගතෝ අස්මිති මානෝ අස්මිති ඡන්දෝ අස්මිති අනුසයෝ අසමුහතෝති, සෝ අපරේන සමයේන පඤ්චසුපාදානක්ඛන්ධෙසු උදයබ්බ-යානුපස්සි විහරති. “ඉති රූපං ඉති රූපස්ස සමුදයෝ ඉති රූපස්ස අත්ථගමෝ, ඉති වේදනාය ඉති සඤ්ඤාය ඉති සංඛාරා ඉති විඤ්ඤාණං, ඉති විඤ්ඤාණස්ස සමුදයෝ ඉති විඤ්ඤාණස්ස අත්ථගමෝති, තස්ස ඉමේසු පඤ්චසුපාදානක්ඛන්ධෙසු උදයබ්බයානුපස්සිනෝ විහරතෝ යෝපිස්ස හෝති පඤ්චසුපාදානක්ඛන්ධෙසු අනුසහගතෝ අස්මිති මානෝ අස්මිති ඡන්දෝ අස්මිති අනුසයෝ අසමුහතෝ, සෝපි සමුග්ඝානං ග-ජතීති.

ඔන්න ඔය විදිහම යි ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ආර්ය ශ්‍රාවකයෙකු හට වරම්භාගීය සංයෝජන පහ ප්‍රභාණය වෙලා තිබෙන නමුත්, ඔහුට ඔය පංච

උපාදානස්කන්ධය පිළිබඳ ව ම මම වෙමි යි කියල යාන්තමින් පවතින මාන්තයක් තියෙනවා නම් මම වෙමි යි කියල යාන්තමින් පවතින කැමැත්තක් තියෙනවා නම් ඒ යාන්තමින් පවතින අභ්‍යන්තර කෙලෙස් මුලින් උපුටා දමලා නෑ. එතකොට ඔහු කරන්නේ තව දුරටත් පංච උපාදානස්කන්ධය පිළිබඳ ව ම ඇති වීම, නැති වීම දකිමින් වාසය කරන එක යි. “මෙය යි රූපය, මෙය යි රූපයේ හට ගැනීම, මෙය යි රූපයේ නැතිවී යෑම, මෙය යි වේදනාව මෙය යි සඤ්ඤාව මෙය යි සංස්කාර මෙය යි විඤ්ඤාණය, මෙය යි විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම, මෙය යි විඤ්ඤාණයේ නැතිවී යෑම” කියලා. ඉතින් මේ පංච උපාදානස්කන්ධය පිළිබඳ ව ම ඇති වීම, නැති වීම දකිමින් වාසය කරන ඔහුට පංච උපාදානස්කන්ධය පිළිබඳ ව ම මම වෙමි යි කියල යාන්තමින් පවතින යම් මාන්තයක් තියෙනවා නම් මම වෙමි යි කියල යාන්තමින් පවතින යම් කැමැත්තක් තියෙනවා නම් ඒ යාන්තමින් පවතින මුලින් උපුටා නො දැමූ අභ්‍යන්තර කෙලෙස් තියෙනවා නම් අන්ත එයත් මුළුමණින් ම ප්‍රභාණය වෙලා යනවා.

ඒව. චූත්තෝ පේරා භික්ඛු ආයස්මන්තං බේමකං ඒතදවෝචු: “න බෝ මයං ආයස්මන්තං බේමකං විහේසාපේඛා ආපු-ඡිම්භා අපි වායස්මා බේමකෝ පහෝති තස්ස භගවතෝ සාසනං විත්ථාරේන ආචික්ඛිතුං දේසේතුං පඤ්ඤපේතුං පට්ඨපේතුං විචරිතුං විහජිතුං උත්තානිකාතුං, තයිදං ආයස්මතෝ බේමකේන තස්ස භගවතෝ සාසනං විත්ථාරේන ආචික්ඛිතං දේසිතං පඤ්ඤපිතං පට්ඨපිතං විචරිතං විහජිතං උත්තානිකත්ති.

ඒ විදිහට පැවසුවාට පස්සේ ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා ආයුෂ්මත් බේමක තෙරුන්ට මෙහෙම කිව්වා. “අනේ අපි ප්‍රිය ආයුෂ්මත් බේමකයන්ව වෙහෙසට පත් කරවන අදහසින් කරුණු ඇහුවා නොවේ. නමුත් ආයුෂ්මත් බේමකයන් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ බුදු සසුන විස්තර වශයෙන් පවසන්නටත්, දේශනා කරන්නටත්, පණවන්නටත්, පිහිටුවන්නටත්, විවරණය කරන්නටත්, බෙදා විග්‍රහ කරන්නටත්, ඉස්මතු කොට පෙන්වන්නටත් දක්ෂයි. ආයුෂ්මත් බේමකයන් විසින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ මේ ශාසනය යි ඔය විස්තර වශයෙන් පැවසුවේ. දේශනා කළේ. පැණෙව්වේ. පිහිටෙව්වේ. විවරණය කළේ. බෙදා විග්‍රහ කළේ. ඉස්මතු කොට පෙන්වා දුන්නේ.

ඉදමවෝච ආයස්ම බේමකෝ, අත්තමනා පේරා භික්ඛු ආයස්මතෝ බේමකස්ස භසිතං අභිනන්දුන්ති.

ආයුෂ්මත් බේමකයන් වහන්සේ මෙය වදාළා. ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා ගොඩාක් සතුටු වුණා. ආයුෂ්මත් බේමකයන් වදාළ ධර්මය සතුටින් පිළි ගත්තා.

ඉමස්මිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණස්මිං භඤ්ඤමානෝ සට්ඨිමත්තානං ථේරානං භික්ඛූනං අනුපාදාය ආසවේහි චිත්තානි විමු-චිංසු. ආයස්මතෝ ච බේමකස්සාති.

මේ ගාථා රහිත දේශනය වදාරණ කල්හී සැට නමක් පමණ වූ ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලාගේත් ආයුෂ්මත් බේමකයන්ගේත් සිත් උපාදාන රහිතව ආශ්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වෙලා ගියා. (අරහත්වයට පත් වුණා.)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බේමක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.4.8

ඡන්ත සූත්තං

ඡන්ත තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

90. ඒකං සමයං සම්බහුලා ථේරා භික්ඛූ බාරාණසියං විහරන්ති, ඉසිපතනෝ මිගදායේ. අප්ථ ඛෝ ආයස්මා ඡන්තෝ සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ අවාසුරණං ආදාය විහාරේන විහාරං උපසංකම්ථවා ථේරේ භික්ඛූ ඒතදවෝච: “විවදන්තු මං ආයස්මන්තෝ ථේරා අනුසාසන්තු මං ආයස්මන්තෝ ථේරා. කරොන්තු මේ ආයස්මන්තෝ ථේරා ධම්මිං කථං යථාහං ධම්මං පස්සෙය්‍යන්ති.

90. ඒ දිනවල බොහෝ ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා බරණැස් නුවර සමීපයෙහි ඉසිපතන නම් වූ මිගදාය වනයෙහි වාසය කළා. එදා ආයුෂ්මත් ඡන්ත තෙරුන් සවස් වරුවෙහි භාවනාවෙන් නැගිට යතුරක් රැගෙන

විහාරයෙන් විහාරයට පැමිණිලා ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලාට මෙහෙම කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ස්ථවිරයන් වහන්ස, මට අවවාද දෙන සේක්වා! ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ස්ථවිරයන් වහන්ස, මට අනුශාසනා කරන සේක්වා! ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ස්ථවිරයන් වහන්ස, මං ධර්මය අවබෝධ කරන්නේ යම් අයුරකින් නම් ඒ විදිහට මට ධර්ම කථාව කරන සේක්වා!”

ඒවං චූත්තේ ආයස්මත්තං ඡන්තං ථෙරා භික්ඛූ ඒතදවෝචුං: “රූපං බෝ ආවුසෝ, අනි-වං, වේදනා අනි-වා, සඤ්ඤා අනි-වා, සංඛාරා අනි-වා, විඤ්ඤාණං අනි-වං, රූපං අනත්තා, වේදනා අනත්තා, සඤ්ඤා අනත්තා, සංඛාරා අනත්තා, විඤ්ඤාණං අනත්තා, සබ්බේ සංඛාරා අනි-වා, සබ්බේ ධම්මා අනත්තා”ති.

ඒ විදිහට කිව්වහම ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා ආයුෂ්මත් ඡන්ත තෙරුන්ට මෙකරුණ පවසා සිටියා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, රූපය කියන්නේ අනිත්‍ය දෙයක්. වේදනාවත් අනිත්‍ය යි. සඤ්ඤාවත් අනිත්‍ය යි. සංස්කාරත් අනිත්‍ය යි. විඤ්ඤාණයත් අනිත්‍ය යි. ඒ වගේ ම රූපය අනාත්ම යි. වේදනාවත් අනාත්ම යි. සඤ්ඤාවත් අනාත්ම යි. සංස්කාරත් අනාත්ම යි. විඤ්ඤාණයත් අනාත්ම යි. හැම සංස්කාරයක් ම අනිත්‍ය යි. හැම දෙයක් ම අනාත්ම යි” කියලා

අථ බෝ ආයස්මතෝ ඡන්තස්ස ඒතදහෝසි: මය්හම්පි බෝ ඒතං ඒවං හෝති: “රූපං අනි-වං, වේදනා අනි-වා, සඤ්ඤා අනි-වා, සංඛාරා අනි-වා, විඤ්ඤාණං අනි-වං, රූපං අනත්තා, වේදනා අනත්තා, සඤ්ඤා අනත්තා, සංඛාරා අනත්තා, විඤ්ඤාණං අනත්තා, සබ්බේ සංඛාරා අනි-වා, සබ්බේ ධම්මා අනත්තා”ති. අථ ච පන මේ සබ්බසංඛාරසමථේ සබ්බුපධිප-ටිතිස්සග්ගේ තණ්හකක්ඛයේ විරාගේ නිරෝධේ නිබ්බානේ චිත්තං න පක්ඛන්දති නප්පසීදති. න සන්තිට්ඨති නාධිමු-වති පරිතස්සනා උපාදානං උප්පජ්ජති, ප-චුදාවත්තති මානසං, අථ කෝ වරහි මේ අත්තාති, න බෝ පනේවං ධම්මං පස්සතෝ හෝති. “කෝ නු බෝ මේ තථා ධම්මං දේසෙය්‍ය යථාහං ධම්මං පස්සෙය්‍ය”න්ති.

එතකොට ආයුෂ්මත් ඡන්තයන්ට මේ විදිහට හිතුණා. “ඔය කරුණ ගැන මට හිතෙන්නෙන් ඔය විදිහටම යි. රූපය කියන්නේ අනිත්‍ය දෙයක්. වේදනාවත් අනිත්‍ය යි. සඤ්ඤාවත් අනිත්‍ය යි. සංස්කාරත් අනිත්‍ය යි.

විඤ්ඤාණයක් අනිත්‍ය යි. ඒ වගේ ම රූපය අනාත්ම යි. වේදනාවක් අනාත්ම යි. සඤ්ඤාවක් අනාත්ම යි. සංස්කාරක් අනාත්ම යි. විඤ්ඤාණයක් අනාත්ම යි. හැම සංස්කාරයක් ම අනිත්‍ය යි. හැම දෙයක් ම අනාත්ම යි” කියලා. ඒ වුණාට සියළු සංස්කාර සංසිදී ගිය, සියළු කෙලෙස් සහිත කර්ම බැහැර වුණ, තණ්හාව ක්ෂය වුණ, විරාගී වූ තණ්හා නිරෝධය වන ඒ අමා නිවනෙහි මගේ සිත බැස ගන්නේ නැහැ නෙව. පහදින්නේ නෑ නෙව. පිහිටන්නේ නෑ නෙව. නිදහස් වෙන්නේ නෑ නෙව. තැනි ගැනීම සහිත, බැඳීමක් නෙ උපදින්නේ. මනස ආයෙමක් අනෙක් පැත්තට හැරිල එනවා. මගේ කවර ආත්මයක් ද හැසිරෙන්නේ කියලා. ධර්මය අවබෝධ වෙන කෙනෙකුට එහෙම වෙන්ට බැහැ. අනේ, මං යම් අයුරකින් ධර්මය අවබෝධ කරනවා නම්, ඒ විදිහට මට කවුරුනම් ධර්මය දේශනා කරාවිද?”

අප්ප ඛේ ආයස්මනෝ ඡන්තස්ස ඒතද්ධෙව්ව: “අයං ඛේ ආයස්මා ආනන්දෝ කෝසම්බියං විහරති සෝසිකාරාමේ. සත්ථු -ව සත්වණ්ණිකෝ සම්භාවිතෝ ච විඤ්ඤානං සබ්බමචාරීනං. පහෝති ච මේ ආයස්මා ආනන්දෝ තථා ධම්මං දේසේතුං යථා හං ධම්මං පස්සෙය්‍යං, අත්ථි ච මේ ආයස්මන්තෝ ආනන්දේ තාවනිකා විස්සට්ඨි, යන්තූ නාහං යේනායස්මා ආනන්දෝ තේනුපසංකමෙය්‍ය”න්ති.

ඉතින් ආයුෂ්මත් ඡන්තයන්ට මේ අදහස ඇති වුණා. මේ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ කොසඹෑ නුවර සෝසිකාරාමයේ වැඩ ඉන්නේ. ශාස්තෘන් වහන්සේ විසිනුත් සංවර්ණනා කරල තියෙනවා. නුවණැති සබ්බමචාරීන් වහන්සේලා ගරු බුහුමන් දක්වනවා. ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ නම් යම් අයුරකින් ම ධර්මය දකිනවා නම් ඒ විදිහට ධර්මය දේශනා කරන්ට පුළුවන්කමක් තියෙන කෙනෙක්. අනික මට ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ ගැන ඒ තරම්ම විශ්වාසයකුත් තියෙනවා. දැන් මට කරන්න තියෙන්නේ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ ළඟට යන එක තමයි.

අප්ප ඛේ ආයස්මා ඡන්තෝ සේනාසනං සංසාමෙන්වා පත්තච්චරමාදාය යේන කෝසම්බි සෝසිකාරාමෝ යේනායස්මා ආනන්දෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මතා ආනන්දේන සද්ධිං සම්මෝදි. සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං චිතිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛේ ආයස්මා ඡන්තෝ ආයස්මන්තං ආනන්දං ඒතද්ධෙව්ව: “ඒකම්දාහං ආවුසෝ ආනන්ද, සමයං බාරාණසියං විහරාමි ඉසිපතනේ මිගදායේ. අප්ප ඛේ අහං

ආවුසෝ සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ ආවාපුරණං ආදාය විහාරේන විහාරං උපසංකමිං. උපසංකමිත්වා පේරේ භික්ඛු ඒතදවෝචං: “විවදන්තු මං ආයස්මන්තෝ පේරා අනුසාසන්තු මං ආයස්මන්තෝ පේරා. කරොන්තු මේ ආයස්මන්තෝ පේරා ධම්මිං කථං යථාහං ධම්මං පස්සෙය්‍යන්ති.

ඉතින් ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් සේනාසනය අස්පස් කරලා පාසිවුරුත් අරගෙන කොසමැනුවර සෝමිකාරාමයෙහි වැඩ සිටි ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වෙත පැමිණිනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කථාබහ අවසන් කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන්ට මෙහෙම කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්දයෙනි, මං එකකොට හිටියේ බරණැස ඉසිපතන නම් වූ මගදාය වනසෙනසුනේ. එදා මං සවස් වරුවෙහි භාවනාවෙන් නැගිට යතුරත් රැගෙන විහාරයෙන් විහාරයට පැමිණිලා ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලාට මෙහෙම කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ස්ථවිරයන් වහන්ස, මට අවවාද දෙන සේක්වා! ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ස්ථවිරයන් වහන්ස, මට අනුශාසනා කරන සේක්වා! ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ස්ථවිරයන් වහන්ස, මං ධර්මය අවබෝධ කරන්නේ යම් අයුරකින් නම් ඒ විදිහට මට ධර්ම කථාව කරන සේක්වා!” කියල.

ඒවං වුත්තේ මං ආවුසෝ පේරා භික්ඛු ඒතදවෝචු: “රූපං බෝ ආවුසෝ ඡන්ත, අනි-වං, වේදනා අනි-වා, සඤ්ඤා අනි-වා, සංඛාරා අනි-වා, විඤ්ඤාණං අනි-වං, රූපං අනත්තා, වේදනා අනත්තා, සඤ්ඤා අනත්තා, සංඛාරා අනත්තා, විඤ්ඤාණං අනත්තා, සබ්බේ සංඛාරා අනි-වා, සබ්බේ ධම්මා අනත්තා”ති.

ඒ විදිහට කිව්වහම ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා මට මෙකරුණ පවසා සිටියා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, රූපය කියන්නෙ අනිත්‍ය දෙයක්. වේදනාවත් අනිත්‍ය යි. සඤ්ඤාවත් අනිත්‍ය යි. සංස්කාරත් අනිත්‍ය යි. විඤ්ඤාණයත් අනිත්‍ය යි. ඒ වගේ ම රූපය අනාත්ම යි. වේදනාවත් අනාත්ම යි. සඤ්ඤාවත් අනාත්ම යි. සංස්කාරත් අනාත්ම යි. විඤ්ඤාණයත් අනාත්ම යි. හැම සංස්කාරයක් ම අනිත්‍ය යි. හැම දෙයක් ම අනාත්ම යි” කියලා.

තස්ස මය්හං ආවුසෝ ඒතදහෝසි: මය්හමපි බෝ ඒතං ඒවං හෝති: “රූපං අනි-වං, වේදනා අනි-වා, සඤ්ඤා අනි-වා, සංඛාරා අනි-වා, විඤ්ඤාණං අනි-වං, රූපං අනත්තා, වේදනා අනත්තා, සඤ්ඤා අනත්තා,

සංඛාරා අනත්තා, විඤ්ඤාණං අනත්තා, සබ්බේ සංඛාරා අනි-වා, සබ්බේ ධම්මා අනත්තා”ති.

එතකොට මට මේ විදිහට හිතුණා. “ඔය කරුණ ගැන මට හිතෙන්නෙන් ඔය විදිහටම යි. රූපය කියන්නෙ අනිත්‍ය දෙයක්. වේදනාවත් අනිත්‍ය යි. සඤ්ඤාවත් අනිත්‍ය යි. සංස්කාරත් අනිත්‍ය යි. විඤ්ඤාණයත් අනිත්‍ය යි. ඒ වගේ ම රූපය අනාත්ම යි. වේදනාවත් අනාත්ම යි. සඤ්ඤාවත් අනාත්ම යි. සංස්කාරත් අනාත්ම යි. විඤ්ඤාණයත් අනාත්ම යි. හැම සංස්කාරයක් ම අනිත්‍ය යි. හැම දෙයක් ම අනාත්ම යි” කියලා.

අප ව පන මේ සබ්බසංඛාරසමථේ සබ්බුපධිපටිතිස්සග්ගේ තණ්හාක්ඛයේ විරාගේ නිරෝධේ නිබ්බානේ චිත්තං න පක්ඛන්දති නප්පසිද්දති. න සන්තිට්ඨති නාදි මු-වති පරිතස්සනා උපාදානං උප්පජ්ජති, ප-චුදාවත්තති මානසං. අප කෝ වරහි මේ අත්තාති, න ඛෝ පනේතං ධම්මං පස්සතෝ හෝති. “කෝ නු ඛෝ මේ තථා ධම්මං දේසෙය්‍ය යථාහං ධම්මං පස්සෙය්‍ය”න්ති.

ඒ වුණාට සියළු සංස්කාර සංසිදී ගිය, සියළු කෙලෙස් සහිත කර්ම බැහැර වුණ, තණ්හාව ක්ෂය වුණ, විරාගී වූ තණ්හා නිරෝධය වන ඒ අමා නිවනෙහි මගේ සිත බැස ගන්නෙ නැහැ නෙව. පහදින්නෙන් නෑ නෙව. පිහිටන්නෙන් නෑ නෙව. නිදහස් වෙන්නෙන් නෑ නෙව. තැනි ගැනීම් සහිත, බැඳීමක් නෙ උපදින්නෙ. මනස ආයෙමත් අනෙක් පැත්තට හැරිල එනවා. මගේ කවර ආත්මයක් ද හැසිරෙන්නේ කියලා. ධර්මය අවබෝධ වෙන කෙනෙකුට එහෙම වෙන්න බැහැ. අනේ, මං යම් අයුරකින් ධර්මය අවබෝධ කරනවා නම්, ඒ විදිහට මට කවුරුනම් ධර්මය දේශනා කරාවිද?” කියලා.

තස්ස මය්හං ආවුසෝ ඒතදහෝසි: “අයං ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ කෝසම්බියං විහරති සෝසිතාරාමේ. සත්ථු -ව සන්වණ්ණිකෝ සම්භාවිතෝ ව විඤ්ඤානං සබ්බමචාරිතං. පහෝති ව මේ ආයස්මා ආනන්දෝ තථා ධම්මං දේසේතුං යථාහං ධම්මං පස්සෙය්‍යං, අත්ථි ව මේ ආයස්මන්තේ ආනන්දේ තාවතිකා විස්සට්ඨි, යන්නු නාහං යේනායස්මා ආනන්දෝ තේනුපසං-කමෙය්‍ය”න්ති. විචදතු මං ආයස්මා අනන්දෝ, අනුසාසතු මං ආයස්මා ආනන්දෝ, කරෝතු මේ ආයස්මා ආනන්දෝ ධම්මිං කථං, යථාහං ධම්මං පස්සෙය්‍යන්ති.

ඉතින් මට මේ අදහස ඇති වුණා. “මේ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ කොසඹූ නුවර සෝමිකාරාමයේ වැඩ ඉන්නේ. ශාස්තෘන් වහන්සේ විසිනුත් සංවර්ණනා කරල තියෙනවා. නුවණැති සබ්බමචාරීන් වහන්සේලා ගරු බුහුමන් දක්වනවා. ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ නම් යම් අයුරකින් මං ධර්මය දකිනවා නම් ඒ විදිහට ධර්මය දේශනා කරන්ට පුළුවන්කමක් තියෙන කෙනෙක්. අනික මට ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ ගැන ඒ තරම්ම විශ්වාසයකුත් තියෙනවා. දැන් මට කරන්න තියෙන්නේ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ ළඟට යන එක තමයි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්ස, මට අවවාද දෙන සේක්වා! ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්ස, මට අනුශාසනා කරන සේක්වා! ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්ස, මං ධර්මය අවබෝධ කරන්නේ යම් අයුරකින් නම් ඒ විදිහට මට ධර්ම කථාව කරන සේක්වා!”

එක්තකේනපි මයං ආයස්මතෝ ඡන්තස්ස අත්තමනා අභිරද්ධා, නං ආයස්මා ඡන්තෝ ආචිකාසි. බිලං පභිත්ථි, විදහාචුසෝ ඡන්ත සෝතං. භබ්බෝසි ධම්මං විඤ්ඤාතුංති. අථ ඛෝ ආයස්මතෝ ඡන්තස්ස තාවතකේතේව උළාරං පීති පාමොජ්ජං උප්පජ්ජි භබ්බෝ කිරස්මි ධම්මං විඤ්ඤාතුංති.

මෙපමණකින් ම අපි ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් ගැන සතුටු වෙනවා. ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් අපට ආරාධනා කරනවා නෙව. ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් විවෘතභාවයට පත් වුණා. මාන හුල බිත්ථා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්තයෙනි, සවන් යොමු කරන්න. ධර්මය අවබෝධ කරන්ට ඔබ දැන් සුදුසු යි. ආයුෂ්මත් ඡන්තයන්ට එපමණකින් ම උදාර වූ ප්‍රීති ප්‍රමුදිත බවක් උපන්නා. “අනේ, මමත් ධර්මය අවබෝධ කරන්ට සුදුසු කෙනෙක් නේද” කියලා.

සම්මුඛා මේතං ආචුසෝ ඡන්ත, භගවතෝ සුතං සම්මුඛා ව පටිග්ගහිතං ක-වානගොත්තං භික්ඛුං විවදන්තස්ස. “ද්වයංතිස්සිතෝ ඛෝයං ක-වාන ලෝකෝ යේභුයෙෂ්න අත්ථිතඤ්ඤ-ව නත්ථිතඤ්ඤ-ව. ලෝකසමුදයඤ්ඤ-ව ඛෝ ක-වාන යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය පස්සතෝ යා ලෝකේ නත්ථිතා, සා න හෝති. ලෝකනිරෝධං ඛෝ ක-වාන යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය පස්සතෝ යා ලෝකේ අත්ථිතා, සා න හෝති. උපසුපාදානාභිනිවෙසවිනිබන්ධෝ ඛෝයං ක-වාන ලෝකෝ යේභුයෙෂ්න. තඤ්චායං උපාසුපාදානං -තෙසෝ අධිට්ඨානං අභිනිවෙසානුසයං න උපේති, න උපාදියති, න අධිට්ඨාති “අත්තා මේ”ති. දුක්ඛමේව උප්පජ්ජමානං උප්පජ්ජති, දුක්ඛං නිරුජ්ඣධමානං නිරුජ්ඣධතිති

න කංඛති. න විචිකි-ඡති. අපරප-වයා ඤාණමේවස්ස එත්ථ හෝති. එත්තාවතා බෝ ක-වාන, සම්මාදිට්ඨි හෝති.”

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ජන්ත, කච්චානගොත්ත භික්ෂුවට ධර්මාවවාද වදාරද්දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයේ දී ම යි මේ දෙසුම මං ඇසුවේ. සමීපයේ දී ම යි මං පිළිගත්තේ. “පින්වත් කච්චාන, මේ ලෝක සත්වයා වනාහී බොහෝ සෙයින් ම “ඇත” කියන මතයත්, “නැත” කියන මතයත් යන දෙක තමයි ඇසුරු කරන්නේ. පින්වත් කච්චාන, මේ (ජීවිතය නම් වූ) ලෝකයේ සකස් වීම ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට ලෝකය පිළිබඳව “නැත” කියල කියන යම් මතයක් ඇත්නම් ඒක නැති වෙලා යනවා. පින්වත් කච්චාන, ලෝකයේ නිරුද්ධවීම ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට ලෝකය පිළිබඳව “ඇත” කියල කියන යම් මතයක් ඇත්නම් ඒක නැති වෙලා යනවා. පින්වත් කච්චාන, මේ ලෝක සත්වයා බොහෝ සෙයින් ම බැස ගෙන යි ඉන්නේ. බැඳිල යි ඉන්නේ. දැඩිව බැසගෙන යි ඉන්නේ. දැඩිව බැඳිල යි ඉන්නේ. නමුත් (දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් යථාර්ථය දකින කෙනා) මේ බැසගැනීමක් ඇත්ද, බැඳීමක් ඇත්ද, සිතෙන් කළ අදිටනක් ඇත් ද, දැඩිව බැස ගැනීමක් ඇත් ද, එයට පැමිණෙන්නෙ නෑ. එයට බැඳෙන්නෙත් නෑ. “මාගේ ආත්මය” කියලා අදිටන් කරන්නෙත් නෑ. උපදිනවා නම් උපදින්නේ දුක විතරක්ම බවත්, නිරුද්ධ වෙනවා නම් නිරුද්ධ වෙන්නෙත් දුක ම බවත් යන මේ කරුණ ගැන සැක කරන්නෙ නෑ. විචිකිච්ඡා කරන්නෙ නෑ. ඔය පිළිබඳ ව බාහිර උපකාරයකින් තොරව තමන් තුළ ම අවබෝධ ඥානයක් තියෙනවා. පින්වත් කච්චාන, ඔපමණකින් ම සම්මා දිට්ඨිය තියෙනවා.

සබ්බමත්ථිති බෝ ක-වාන, අයමේකෝ අත්තෝ. සබ්බං නත්ථිති බෝ අයං දුතියෝ අත්තෝ. ඒතේ තේ ක-වාන උහෝ අත්තේ අනුපගම්ම මජ්ඣේත නවාගතෝ ධම්මං දේසෙති. අවිජ්ජාප-වයා සංඛාරා. සංඛාරප-වයා විඤ්ඤාණං. විඤ්ඤාණප-වයා නාමරූපං. නාමරූපප-වයා සලායතනං. සලායතනප-වයා එස්සෝ. එස්සප-වයා වේදනා. වේදනාප-වයා තණ්හා. තණ්හාප-වයා උපාදානං. උපාදානප-වයා භවෝ. භවප-වයා ජාති. ජාතිප-වයා ජරාමරණං, සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති. ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයෝ හෝති.

පින්වත් කව්වාන, සියල්ල ඇත කියන මේ මතය එක අන්තයක්. සියල්ල නැත කියන මේ මතය දෙවෙනි අන්තය යි. පින්වත් කව්වාන, ඔය මත දෙකට ම නො පැමිණීමෙන් තමයි තථාගතයන් වහන්සේ ධර්මය දේශනා කරන්නේ. අවිද්‍යාව හේතු කොට ගෙන සංස්කාර ඇති වෙනවා. සංස්කාර හේතු කොට ගෙන විඤ්ඤාණය ඇති වෙනවා. විඤ්ඤාණය හේතු කොට ගෙන නාමරූප ඇති වෙනවා. නාමරූප හේතු කොට ගෙන ආයතන හය ඇති වෙනවා. ආයතන හය හේතු කොට ගෙන ස්පර්ශය ඇති වෙනවා. ස්පර්ශය හේතු කොට ගෙන විදීම ඇති වෙනවා. විදීම හේතු කොට ගෙන තණ්හාව ඇති වෙනවා. තණ්හාව හේතු කොට ගෙන බැඳීම ඇති වෙනවා. බැඳීම හේතු කොට ගෙන විපාක පිණිස කර්ම සකස් වීම ඇති වෙනවා. විපාක පිණිස කර්ම සකස් වීම හේතු කොට ගෙන ඉපදීම ඇති වෙනවා. ඉපදීම හේතු කොට ගෙන ජරාමරණ, සෝක, වැළපීම්, දුක් දොම්නස්, සුසුම් හෙළිම් ඇති වෙනවා. ඔය ආකාරයට යි මේ මුළු මහත් දුක්ඛස්කන්ධය ම සකස් වෙන්නේ.

අවිජ්ජායත්ථේව අසේසවිරාගනිරෝධා සංඛාරනිරෝධෝ. සංඛාර-නිරෝධා විඤ්ඤාණනිරෝධෝ. විඤ්ඤාණප-චයා නාමරූපනිරෝධෝ. නාමරූපනිරෝධා සළායතනනිරෝධෝ. සළායතනනිරෝධා එස්සනිරෝධෝ. එස්සනිරෝධා වේදනානිරෝධෝ. වේදනානිරෝධා තණ්හානිරෝධෝ. තණ්හානිරෝධා උපාදානනිරෝධෝ. උපාදානනිරෝධා භවනිරෝධෝ. භවනිරෝධා ජාතිනිරෝධෝ. ජාතිනිරෝධා ජරාමරණං, සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා නිරුජ්ඣන්ති. ඵ්වමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරෝධෝ හෝතිති.

ඒ අවිද්‍යාව ම ඉතිරි නැතිව නො ඇල්මෙන් නිරුද්ධ වීමෙන් සංස්කාර නිරුද්ධ වෙනවා. සංස්කාර නිරුද්ධ වීමෙන් විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වෙනවා. විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීමෙන් නාමරූප නිරුද්ධ වෙනවා. නාමරූප නිරුද්ධ වීමෙන් ආයතන හය නිරුද්ධ වෙනවා. ආයතන හය නිරුද්ධ වීමෙන් ස්පර්ශය නිරුද්ධ වෙනවා. ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් විදීම නිරුද්ධ වෙනවා. විදීම නිරුද්ධ වීමෙන් තණ්හාව නිරුද්ධ වෙනවා. තණ්හාව නිරුද්ධ වීමෙන් බැඳීම නිරුද්ධ වෙනවා. බැඳීම නිරුද්ධ වීමෙන් විපාක පිණිස කර්ම සකස් වීම නිරුද්ධ වෙනවා. විපාක පිණිස කර්ම සකස් වීම නිරුද්ධ වීමෙන් ඉපදීම නිරුද්ධ වෙනවා. ඉපදීම නිරුද්ධ වීමෙන් ජරාමරණ, සෝක, වැළපීම්, දුක් දොම්නස්, සුසුම් හෙළිම් නිරුද්ධ වෙනවා. ඔය ආකාරයට යි මේ මුළු මහත් දුක්ඛස්කන්ධය ම නිරුද්ධ වෙන්නේ.

ඵවමේනං ආවුසෝ ආනන්ද හෝති යේසං ආයස්මන්තානං තාදිසා සබ්බමචාරයෝ අනුකම්පකා අත්ථකාමා විවාදකාමා අනුසාසකා. ඉද්දං පන මේ ආයස්මනෝ ආනන්දස්ස ධම්මදේසනං සුත්වා ධම්මෝ අභිසමේතෝති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්දයෙනි, ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ වැනි යම් කෙනෙකුන් ට අනුකම්පාවෙන් යහපත කැමැති ව අවවාද කරන, අනුශාසනා කරන සබ්බමචාරීන් වහන්සේලා ඉන්නවා නම් ඔය විදිහම තමයි දැන් ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ ගේ ධර්ම දේශනාව ශ්‍රවණය කරලා මට ධර්මය අවබෝධ වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ජන්ත සුත්‍රය නිමා විය.

ඵ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.4.9

පට්ඨ රාහුල සුත්තං

රාහුල තෙරුන්ට වදාළ පළමු දෙසුම

91. සාවත්ථියං

91. සැවැත් නුවර දී

අට බෝ ආයස්මා රාහුලෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඵ්කමන්තං නිසීදි. ඵ්කමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාහුලෝ භගවත්තං ඵ්තදවෝච:

ඵදා ආයුෂ්මත් රාහුලයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටිය තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා ඵකත්පස්ව වාඩි වුණා. ඵකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාහුලයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙහෙම කිව්වා.

කථං නු බෝ භන්තේ, ජානතෝ කථං පස්සතෝ ඉමස්මිඤ්ච සවිඤ්ඤාණකේ කායේ බහිද්ධා ච සබ්බනිමිත්තේසු අභිංකාරමමිංකාරමානානුසයා න හොන්තිති.

ස්වාමීනී, මොන විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට ද, මොන විදිහට දකිනා විට ද මේ විඤ්ඤාණය සහිත වූ කය පිළිබඳවත් බාහිර සියළු නිමිති පිළිබඳවත් මම ය, මාගේ ය යන දෘෂ්ඨියෙහි බැස තිබෙන මාන අනුසය ඇති නො වන්නේ?

යං කිඤ්චි රාහුල, රූපං අතීතානාගතප-චුප්පන්නං අජ්ඣතන්තං වා බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණ්ණිකං වා, යං දුරේ සන්තිකේ වා, සබ්බං රූපං “නේතං මම නේසෝභමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඵ්චමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති. යා කාචි වේදනා යා කාචි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතප-චුප්පන්නං අජ්ඣතන්තං වා බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණ්ණිකං වා, යං දුරේ සන්තිකේ වා, සබ්බං විඤ්ඤාණං “නේතං මම නේසෝභමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඵ්චමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති.

පින්වත් රාහුල, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගෞරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නො වේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දකිනවා නම්, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගෞරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි,

ලභ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නො වේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දකිනවා නම්,

ඒවං බෝ රාහුල, ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ ඉමස්මිඤ්ච සවිඤ්ඤාණකෝ කායෝ බහිද්ධා ච සබ්බනිමිත්තේසු අභිංකාරමමිංකාරමානානුසයා න හොන්තිති.

අන්ත ඒ විදිහට පින්වත් රාහුල, අවබෝධ කර ගන්නා විට, දැක ගන්නා විට මේ විඤ්ඤාණය සහිත වූ කය පිළිබඳවත් බාහිර සියළු නිමිති පිළිබඳවත් මම ය, මාගේ ය යන දෘෂ්ඨියෙහි බැස තිබෙන මාන අනුසය ඇති වෙන්නේ නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පට්මරාහුල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.4.10

දුතිය රාහුල සූත්තං

රාහුල තෙරුන්ට වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

92. සාවත්ථියං

92. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාහුලෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:

එකත්පස්ව වාඨි වුණ ආයුෂ්මත් රාහුලයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙහෙම කිව්වා.

කථං නු බෝ භන්තේ, ජානතෝ කථං පස්සතෝ ඉමස්මිඤ්ච සවිඤ්ඤාණකෝ කායෝ බහිද්ධා ච සබ්බනිමිත්තේසු අභිංකාරමමිංකාරමානා-පගතං මානසං හෝති විධා සමතික්කන්තං සන්තං සුවිමුත්තන්ති.

ස්වාමීනි, මොන විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට ද, මොන විදිහට දකිනා විට ද මේ විඤ්ඤාණය සහිත වූ කය පිළිබඳවත් බාහිර සියළු නිමිති පිළිබඳවත් මම ය, මාගේ ය යන දෘෂ්ඨියෙහි බැස තිබෙන මානය බැහැර වූන මනසක් ඇති වන්නේ? හැම මාන කොටසක් ම ඉක්මවා ගිහිත් ශාන්ත බවට පත් වෙලා මැනැවින් නිදහස් වෙන්නෙ කොහොම ද?

යං කිඤ්ච රාහුල, රූපං යං දුරේ සන්නිකේ වා, සබ්බං රූපං “නේතං මම නේසෝභමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඵ්චමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා අනුපාදා විමුත්තෝ හෝති. යා කාචි වේදනා යා කාචි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්ච විඤ්ඤාණං අනිත්තානාගතප-චූප්පන්නං අප්ඤ්ඤානං වා බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණීතං වා, යං දුරේ සන්නිකේ වා, සබ්බං විඤ්ඤාණං “නේතං මම නේසෝභමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඵ්චමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා අනුපාදා විමුත්තෝ හෝති.

පින්වත් රාහුල, යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නො වේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැකලා කිසිවකට නො බැඳී මැනැවින් නිදහස් වෙලා යනවා. යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සළකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගෞරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නො වේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැකලා කිසිවකට නො බැඳී මැනැවින් නිදහස් වෙලා යනවා.

ඵචං බෝ රාහුල, ජානතෝ ඵචං පස්සතෝ ඉමස්මිඤ්ච සවිඤ්ඤාණකෝ කායේ බහිද්ධා ච සබ්බනිමිත්තේසු අභිංකාරමමිංකාරමානාපගතං මානසං හෝති විධා සමතික්කන්නං සන්නං සුවිමුත්තති.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - පේර වර්ගය

පින්වත් රාහුල, ඔය විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට තමයි, ඔය විදිහට දකිනා විට තමයි මේ විඤ්ඤාණය සහිත වූ කය පිළිබඳවත් බාහිර සියළු නිමිති පිළිබඳවත් මම ය, මාගේ ය යන දෘෂ්ඨියෙහි බැස තිබෙන මානය බැහැර වූන මනසක් ඇති වන්නේ. එතකොට තමයි හැම මාන කොටසක් ම ඉක්මවා ගිහිත් ශාන්ත බවට පත් වෙලා මැනවින් නිදහස් වෙන්නෙ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය රාහුල සූත්‍රය නිමා විය.

පේරවග්ගෝචතුත්ථෝ
හතර වෙනි පේර වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙළ උද්දානය යි.

ආනන්දෝ තිස්සෝ යමකෝ අනුරාධෝ ච වක්කලී
අස්සඪී බේමකෝ ඡන්තෝ රාහුලා අපරේ දුවේති.

ආනන්ද සූත්‍රය, තිස්ස සූත්‍රය, යමක සූත්‍රය, අනුරාධ සූත්‍රය, වක්කලී සූත්‍රය,
අස්සඪී සූත්‍රය, බේමක සූත්‍රය, ඡන්ත සූත්‍රය, රාහුල සූත්‍ර දෙක යන මෙයින්
මේ වර්ගය සමන්විත යි.

5. පුප්ඵවග්ගෝ

5. පුෂ්ප වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.5.1

නදී සුත්තං

නදිය ගැන වදාළ දෙසුම

93. සාවත්ථියං

93. සැවැත් නුවර දී

සෙය්‍යථාපි හික්ඛවේ, නදී පබ්බතෙය්‍යා විහාරිනී දුරංගමා සීසසෝතා, තස්සා උභෝසු තීරේසු කාසා -පි ජාතා අස්සු. තේ නං අජ්ඣෙධාලම්බෙය්‍යුං, කුසා -පි ජාතා අස්සු. තේ නං අජ්ඣෙධාලම්බෙය්‍යුං, බබ්බජා -පි ජාතා අස්සු. තේ නං අජ්ඣෙධාලම්බෙය්‍යුං, බීරණා -පි ජාතා අස්සු. තේ නං අජ්ඣෙධාලම්බෙය්‍යුං, රුක්ඛා -පි ජාතා අස්සු. තේ නං අජ්ඣෙධාලම්බෙය්‍යුං.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පර්වතයකින් ගලා බස්නා නදියක් තියෙනවා. ඒ නදිය දියට වැටුණු හැම දෙයක් ම වේගයෙන් පහළට අරන් යනවා. දුර ඇතට යනවා. වේගවත් සැඩ පහරින් ගලා බසිනවා. ඉදින් ඔය නදිය දෙපස ඉවුරේ වැටීත් තණ ආදිය වැටිලා තියෙනවා නම්, ඒව තියෙන්නේ ගලා බසින නදියට ම පහත් වෙල යි. කුස තණ ආදියත් වැටිලා තියෙනවා නම්, ඒව තියෙන්නේ ගලා බසින නදියට ම පහත් වෙල යි. බබුස් තණ ආදියත් වැටිලා තියෙනවා නම්, ඒව තියෙන්නේ ගලා බසින නදියට ම පහත් වෙල යි. සැවැත්දරා පඳුරුත් වැටිලා තියෙනවා නම්, ඒව තියෙන්නේ ගලා බසින නදියට ම පහත් වෙල යි. ගස් වර්ගත් වැටිලා තියෙනවා නම්, ඒව තියෙන්නේ ගලා බසින නදියට ම පහත් වෙල යි.

තස්සා පුරිසෝ සෝ තේන වුස්හමානෝ කාසේ -පි ගණ්හෙය්‍ය, තේ පච්ඡේදෙය්‍යං. සෝ තතෝ නිදානං අනයවාසනං ආපජ්ජෙය්‍ය. කුසේ -පි ගණ්හෙය්‍ය, තේ පච්ඡේදෙය්‍යං. සෝ තතෝ නිදානං අනයවාසනං ආපජ්ජෙය්‍ය. බබ්බජේ -පි ගණ්හෙය්‍ය, තේ පච්ඡේදෙය්‍යං. සෝ තතෝ නිදානං අනයවාසනං ආපජ්ජෙය්‍ය. බිරණේ -පි ගණ්හෙය්‍ය, තේ පච්ඡේදෙය්‍යං. සෝ තතෝ නිදානං අනයවාසනං ආපජ්ජෙය්‍ය. රුක්ඛේ -පි ගණ්හෙය්‍ය, තේ පච්ඡේදෙය්‍යං. සෝ තතෝ නිදානං අනයවාසනං ආපජ්ජෙය්‍ය.

ඔය ගංගාවට වැටුන මනුස්සයෙක් සැඩ පහරට අහුවෙලා පහළට ගහගෙන යද්දී, වැටික් තණ පඳුරක එල්විනොත්, එතකොට ඒවා කැඩිලා යනවා. ඔහු ඒ කාරණය නිසාත් ආයෙමත් කරදරයට පත් වෙනවා. කුස තණ පඳුරක එල්විනොත්, එතකොට ඒවා කැඩිලා යනවා. ඔහු ඒ කාරණය නිසාත් ආයෙමත් කරදරයට පත් වෙනවා. බබුස් තණ පඳුරක එල්විනොත්, එතකොට ඒවා කැඩිලා යනවා. ඔහු ඒ කාරණය නිසාත් ආයෙමත් කරදරයට පත් වෙනවා. සැවැන්දරා පඳුරක එල්විනොත්, එතකොට ඒවා කැඩිලා යනවා. ඔහු ඒ කාරණය නිසාත් ආයෙමත් කරදරයට පත් වෙනවා. ගස්වල එල්විනොත්, එතකොට ඒ ගස් කැඩිලා යනවා. ඔහු ඒ කාරණය නිසාත් ආයෙමත් කරදරයට පත් වෙනවා.

ඒවමේව බෝ හික්බවේ, අස්සුතුවා පුපුජ්ජනෝ අරියානං අදස්සාවී අරියධම්මස්ස අකෝවිදේ අරියධම්මේ අවිනිතෝ, සප්පුරිසානං අදස්සාවී සප්පුරිසධම්මස්ස අකෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මේ අවිනිතෝ, රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, රූපචන්තං වා අත්තානං, අත්තති වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං, තස්ස තං රූපං පච්ඡජති සෝ තතෝ නිදානං අනයවාසනං ආපජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි නො හික්මුණ කෙනෙක්. සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි නො හික්මුණ කෙනෙක්. ඔහු ආත්මයක් හැටියට රූපය ගැන මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මයක් රූපයෙන් හැඳී තිබෙන හැටියට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තුළ රූපය තිබෙන බවට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තිබෙන්නේ රූපය තුළ බවට මුළාවෙන් දකිනවා. ඔහු ගේ ඒ රූපය නැසී වැනසී යනවා. එතකොට ඔහු ඒ කාරණය හේතු කර ගෙන ආයෙමත් කරදරයකට පත් වෙනවා.

වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සති වේදනාය වා අත්තානං,
තස්ස සා වේදනා පච්ඡින්නි සෝ තතෝ නිදානං අනයවාසනං ආපජ්ජති.
සඤ්ඤං සංඛාරේ අත්තතෝ සමනුපස්සති, සංඛාරවත්තං වා
අත්තානං, අත්තති වා සංඛාරේ, සංඛාරේසු වා අත්තානං, තස්ස තේ සංඛාරා
පච්ඡින්නි සෝ තතෝ නිදානං අනයවාසනං ආපජ්ජති. විඤ්ඤාණං අත්තතෝ
සමනුපස්සති, විඤ්ඤාණවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා විඤ්ඤාණං,
විඤ්ඤාණස්මි වා අත්තානං. තස්ස තං විඤ්ඤාණං පච්ඡින්නි සෝ තතෝ
නිදානං අනයවාසනං ආපජ්ජති.

ඔහු ආත්මයක් හැටියට වේදනාව ගැන මූලාවෙන් දකිනවා
..... ආත්මය තිබෙන්නේ වේදනාව තුළ බවට මූලාවෙන් දකිනවා.
ඔහු ගේ ඒ වේදනාව නැසී වැනසී යනවා. එතකොට ඔහු ඒ කාරණය හේතු
කර ගෙන ආයෙමත් කරදරයකට පත් වෙනවා. සඤ්ඤාව
ආත්මයක් හැටියට සංස්කාර ගැන මූලාවෙන් දකිනවා. ආත්මයක්
සංස්කාරවලින් හැදී තිබෙන හැටියට මූලාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තුළ
සංස්කාර තිබෙන බවට මූලාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තිබෙන්නේ සංස්කාර
තුළ බවට මූලාවෙන් දකිනවා. ඔහු ගේ ඒ සංස්කාර නැසී වැනසී යනවා.
එතකොට ඔහු ඒ කාරණය හේතු කර ගෙන ආයෙමත් කරදරයකට පත්
වෙනවා. ආත්මයක් හැටියට විඤ්ඤාණය ගැන මූලාවෙන් දකිනවා. ආත්මය
විඤ්ඤාණයෙන් හැදී තිබෙන හැටියට මූලාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තුළ
විඤ්ඤාණය තිබෙන බවට මූලාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තිබෙන්නේ
විඤ්ඤාණය තුළ බවට මූලාවෙන් දකිනවා. ඔහු ගේ ඒ විඤ්ඤාණය නැසී
වැනසී යනවා. එතකොට ඔහු ඒ කාරණය හේතු කර ගෙන ආයෙමත්
කරදරයකට පත් වෙනවා.

තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං
භන්නේ.

පින්වත් මහණෙනි, ඔබ මේ ගැන කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය
දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා ති ? දුක්ඛං භන්නේ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී,
දුක් යි.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - පූජ්‍ය වර්ගය

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්ත්‍ර නං සමානුප-
ස්සිත්‍රං, ඒනං මම ඒසෝ හමස්මි. ඒසෝ මේ අත්තා” ති? නෝ හේනං හන්තේ

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත්
දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය
කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං හන්තේ

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි
.....

තස්මානිහ භික්ඛවේ නාපරං ඉත්ථත්තායාති
පජානාති.

එනිසා පින්වත් මහණෙනි, ආයෙමත් වෙන උපතක්
නැති බව අවබෝධ කර ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නදී සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.5.2

පූජ්‍ය චූළාසන.

පියුමක් උපමා කොට වදාළ දෙසුම

94. සාවත්ථියං

94. සැවැත් නුවර දී

නාහං භික්ඛවේ, ලෝකේන විවදාමි. ලෝකෝ ව බෝ භික්ඛවේ, මයා
විවදති. න භික්ඛවේ, ධම්මවාදී කේනචි ලෝකස්මිං විවදති.

පින්වත් මහණෙනි, මං ලෝක සත්වයා සමග වාද විවාද කරන කෙනෙක් නොවෙයි. පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයා තමයි මාත් සමග වාද විවාදෙට එන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ධර්මවාදී (ධර්මය ම පවසන) කෙනෙක් ලෝකයෙහි කා සමගවත් වාද විවාද කරන්නේ නෑ.

යං භික්ඛවේ, නත්ථිසම්මතං ලෝකේ පණ්ඩිතානං අහම්පි තං නත්ථිති වදාමි. යං භික්ඛවේ, අත්ථිසම්මතං ලෝකේ පණ්ඩිතානං අහම්පි තං අත්ථිති වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි මහා නුවණැතියන් විසින් යමක් නැත කියා සම්මත කරලා තියෙනවා ද, මමත් ඒක නැත කියල ම යි කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි මහා නුවණැතියන් විසින් යමක් ඇත කියා සම්මත කරලා තියෙනවා ද, මමත් ඒක ඇත කියල ම යි කියන්නේ.

කිඤ්ච භික්ඛවේ, නත්ථිසම්මතං ලෝකේ පණ්ඩිතානං යමහං නත්ථිති වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි මහා නුවණැතියන් විසින් නැත කියා සම්මත කරලා තියෙන මමත් ඒක නැත කියල ම කියන යමක් ඇත් ද, ඒ මොකක් ද?

රූපං භික්ඛවේ, නි-වං ධූවං සස්සතං අවිපරිණාමධම්මං නත්ථිසම්මතං ලෝකේ පණ්ඩිතානං අහම්පි තං නත්ථිති වදාමි. වේදනා නි-වා ධූවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්මා නත්ථිසම්මතා ලෝකේ පණ්ඩිතානං අහම්පි තං නත්ථිති වදාමි. සඤ්ඤා සංඛාරා නි-වා ධූවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්මා නත්ථිසම්මතා ලෝකේ පණ්ඩිතානං අහම්පි තං නත්ථිති වදාමි. විඤ්ඤාණං නි-වං ධූවං සස්සතං අවිපරිණාමධම්මං නත්ථිසම්මතං ලෝකේ පණ්ඩිතානං අහම්පි තං නත්ථිති වදාමි. ඉදං බෝ භික්ඛවේ, නත්ථිසම්මතං ලෝකේ පණ්ඩිතානං යමහං නත්ථිති වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි මහා නුවණැතියන් නිත්‍ය වූ ස්ථිර වූ සනාතන වූ නො වෙනස් ස්වභාවයට අයත් වූ රූපයක් නැත කියල යි සම්මත කරල යි තියෙන්නේ. මා කියන්නෙත් එබඳු රූපයක් නැත කියල ම යි. ලෝකයෙහි මහා නුවණැතියන් නිත්‍ය වූ ස්ථිර වූ සනාතන වූ නො වෙනස් ස්වභාවයට අයත් වූ විදීමක් නැත කියල යි සම්මත කරල යි තියෙන්නේ. මා

කියන්නෙත් එබඳු විදීමක් නැත කියල ම යි. සඤ්ඤාවක්
ලෝකයෙහි මහා නුවණැතියන් නිත්‍ය වූ ස්ථිර වූ සනාතන වූ නො වෙනස්
ස්වභාවයට අයත් වූ සංස්කාර නැත කියල යි සම්මත කරල යි තියෙන්නේ.
මා කියන්නෙත් එබඳු සංස්කාර නැත කියල ම යි. ලෝකයෙහි මහා
නුවණැතියන් නිත්‍ය වූ ස්ථිර වූ සනාතන වූ නො වෙනස් ස්වභාවයට අයත් වූ
විඤ්ඤාණයක් නැත කියල යි සම්මත කරල යි තියෙන්නේ. මා කියන්නෙත්
එබඳු විඤ්ඤාණයක් නැත කියල ම යි. පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි මහා
නුවණැතියන් විසින් නැත කියා සම්මත කරලා තියෙන මමත් ඒක නැත කියල
ම කියන යමක් ඇත් ද, ඒ මෙය තමයි.

කිඤ්ච භික්ඛවේ, අත්ථිසම්මතං ලෝකේ පණ්ඩිතානං යමහං අත්ථිති
වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි මහා නුවණැතියන් විසින් ඇත කියා
සම්මත කරලා තියෙන මමත් ඒක ඇත කියල ම කියන යමක් ඇත් ද, ඒ
මොකක් ද?

රූපං භික්ඛවේ, අනි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අත්ථිසම්මතං
ලෝකේ පණ්ඩිතානං අහමිපි තං අත්ථිති වදාමි. වේදනා අනි-වා දුක්ඛා
විපරිණාමධම්මා අත්ථිසම්මතා ලෝකේ පණ්ඩිතානං අහමිපි තං අත්ථිති
වදාමි. සඤ්ඤා සංඛාරා අනි-වා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා
අත්ථිසම්මතා ලෝකේ පණ්ඩිතානං අහමිපි තං අත්ථිති වදාමි. විඤ්ඤාණං
අනි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අත්ථිසම්මතං ලෝකේ පණ්ඩිතානං අහමිපි
තං අත්ථිති වදාමි. ඉදං බෝ භික්ඛවේ, අත්ථිසම්මතං ලෝකේ පණ්ඩිතානං
යමහං අත්ථිති වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි මහා නුවණැතියන් අනිත්‍ය වූ දුක් වූ
වෙනස් වන ස්වභාවයට අයත් වූ රූපයක් ඇත කියල යි සම්මත කරල යි
තියෙන්නේ. මා කියන්නෙත් එබඳු රූපයක් ඇත කියල ම යි. ලෝකයෙහි
මහා නුවණැතියන් අනිත්‍ය වූ දුක් වූ වෙනස් වන ස්වභාවයට අයත් වූ විදීමක්
ඇත කියල යි සම්මත කරල යි තියෙන්නේ. මා කියන්නෙත් එබඳු විදීමක්
ඇත කියල ම යි. සඤ්ඤාවක් ලෝකයෙහි මහා නුවණැතියන්
අනිත්‍ය වූ දුක් වූ වෙනස් වන ස්වභාවයට අයත් වූ සංස්කාර ඇත කියල යි
සම්මත කරල යි තියෙන්නේ. මා කියන්නෙත් එබඳු සංස්කාර ඇත කියල ම
යි. ලෝකයෙහි මහා නුවණැතියන් අනිත්‍ය වූ දුක් වූ වෙනස් වන ස්වභාවයට

අයත් වූ විඤ්ඤාණයක් ඇත කියල යි සම්මත කරල යි තියෙන්නේ. මා කියන්නෙත් එබඳු විඤ්ඤාණයක් ඇත කියල ම යි. පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි මහා නුවණැතියන් විසින් ඇත කියා සම්මත කරලා තියෙන මමත් ඒක ඇත කියල ම කියන යමක් ඇත් ද, ඒ මෙය තමයි.

අත්ථි භික්ඛවේ, ලෝකේ ලෝක ධම්මෝ යං තථාගතෝ අභිසම්බුද්ධානි අභිසමේති අභිසම්බුද්ධත්වා අභිසමෙන්වා ආචික්ඛති දේසේති පඤ්ඤපේති පට්ඨපේති විවරති විහජති උත්තානීකරෝති. කිඤ්ච භික්ඛවේ, ලෝකේ ලෝක ධම්මෝ යං තථාගතෝ අභිසම්බුද්ධානි අභිසමේති අභිසම්බුද්ධත්වා අභිසමෙන්වා ආචික්ඛති දේසේති පඤ්ඤපේති පට්ඨපේති විවරති විහජති උත්තානීකරෝති?

පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි ලෝක ධර්මයක් තිබෙනවා. තථාගතයන් වහන්සේ ඒක ගැඹුරින් ම අවබෝධ කරනවා. මැනවින් ම අවබෝධ කරනවා. ගැඹුරින් ම අවබෝධ කරලා, මැනවින් ම අවබෝධ කරලා, ප්‍රකාශ කරනවා. දේශනා කරනවා. පණවනවා. පිහිටුවනවා. විවරණය කරනවා. බෙදා විස්තර කරනවා. ඉස්මතු කරල පෙන්වනවා. පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ යම් දෙයක් ගැඹුරින් ම අවබෝධ කරනවා නම්, මැනවින් ම අවබෝධ කරනවා නම්, ගැඹුරින් ම අවබෝධ කරලා, මැනවින් ම අවබෝධ කරලා, ප්‍රකාශ කරනවා නම්, දේශනා කරනවා නම්, පණවනවා නම්, පිහිටුවනවා නම්, විවරණය කරනවා නම්, බෙදා විස්තර කරනවා නම්, ඉස්මතු කරල පෙන්වනවා නම්, ලෝකයෙහි ඇති ඒ ලෝක ධර්මය මොකක් ද?

රූපං භික්ඛවේ, ලෝකේ ලෝක ධම්මෝ තං තථාගතෝ අභිසම්බුද්ධානි අභිසමේති අභිසම්බුද්ධත්වා අභිසමෙන්වා ආචික්ඛති දේසේති පඤ්ඤපේති පට්ඨපේති විවරති විහජති උත්තානීකරෝති. යෝ භික්ඛවේ, තථාගතේන ඵ්වං ආචික්ඛියමානෝ දේසියමානෝ පඤ්ඤාපියමානෝ පට්ඨපියමානෝ විවරියමානෝ විහජියමානෝ උත්තානීකයිරමානෝ න ජානාති න පස්සති තමහං භික්ඛවේ, බාලං පුච්ඡජ්ජනං අන්ධං අවක්ඛුකං අජානන්තං අපස්සන්තං කිත්ති කරෝමි.

පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි ඇති ලෝක ධර්මය නම් රූපය යි. ඒක තමයි තථාගතයන් වහන්සේ ඒක ගැඹුරින් ම අවබෝධ කරන්නේ. මැනවින් ම අවබෝධ කරන්නේ. ගැඹුරින් ම අවබෝධ කරලා, මැනවින් ම අවබෝධ කරලා, ප්‍රකාශ කරන්නේ. දේශනා කරන්නේ. පණවන්නේ.

පිහිටුවන්නේ. විවරණය කරන්නේ. බෙදා විස්තර කරන්නේ. ඉස්මතු කරල පෙන්වන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ ඔය ආකාරයට ප්‍රකාශ කරද්දී, දේශනා කරද්දී, පණවනවද්දී, පිහිටුවද්දී, විවරණය කරද්දී, බෙදා විස්තර කරද්දී, ඉස්මතු කරල පෙන්වද්දී, යමෙක් අවබෝධ කරන්නෙ නැත්නම්, නුවණින් දකින්නේ නැත්නම් පින්වත් මහණෙනි, ඒ බාල වූ, පෘතග්ථන වූ, අන්ධ වූ, ඇස් නැත්තා වූ, නො දන්නා වූ, නො දක්නා වූ කෙනා ගැන මං මොකක් කරන්න ද?

වේදනා හික්බවේ, ලෝකේ ලෝකධම්මෝ සඤ්ඤා හික්බවේ, ලෝකේ ලෝකධම්මෝ සංඛාරා හික්බවේ, ලෝකේ ලෝකධම්මෝ විඤ්ඤාණං හික්බවේ, ලෝකේ ලෝක ධම්මෝ නං තථාගතෝ අභිසම්බුද්ධති අභිසමේති අභිසම්බුද්ධත්වා අභිසමෙන්වා ආචික්ඛති දේසේති පඤ්ඤපේති පට්ඨපේති විචරති විහජති උත්තානිකරෝති. යෝ හික්බවේ, තථාගතේන ඒවං ආචික්ඛියමානේ දේසියමානේ පඤ්ඤාපිය-මානේ පට්ඨපියමානේ විචරියමානේ විහජියමානේ උත්තානිකයිරමානේ න ජානාති න පස්සති තමහං හික්බවේ, බාලං පුට්ඨජ්ජනං අන්ධං අවක්ඛුකං අජානන්තං අපස්සන්තං කින්නි කරෝමි.

පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි ඇති ලෝක ධර්මය නම් වේදනාව යි පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි ඇති ලෝක ධර්මය නම් සඤ්ඤාව යි පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි ඇති ලෝක ධර්මය නම් සංස්කාර යි ලෝකයෙහි ඇති ලෝක ධර්මය නම් විඤ්ඤාණය යි. ඒක තමයි තථාගතයන් වහන්සේ ඒක ගැඹුරින් ම අවබෝධ කරන්නේ. මැනවින් ම අවබෝධ කරන්නේ. ගැඹුරින් ම අවබෝධ කරලා, මැනවින් ම අවබෝධ කරලා, ප්‍රකාශ කරන්නේ. දේශනා කරන්නේ. පණවන්නේ. පිහිටුවන්නේ. විවරණය කරන්නේ. බෙදා විස්තර කරන්නේ. ඉස්මතු කරල පෙන්වන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ ඔය ආකාරයට ප්‍රකාශ කරද්දී, දේශනා කරද්දී, පණවනවද්දී, පිහිටුවද්දී, විවරණය කරද්දී, බෙදා විස්තර කරද්දී, ඉස්මතු කරල පෙන්වද්දී, යමෙක් අවබෝධ කරන්නෙ නැත්නම්, නුවණින් දකින්නේ නැත්නම් පින්වත් මහණෙනි, ඒ බාල වූ, පෘතග්ථන වූ, අන්ධ වූ, ඇස් නැත්තා වූ, නො දන්නා වූ, නො දක්නා වූ කෙනා ගැන මං මොකක් කරන්න ද?

සෙය්‍යථාපි හික්බවේ, උප්පලං වා පදුමං වා පුණ්ඩරිකං වා උදකේ ජානං උදකේ සංවද්ධං උදකා අ-වුග්ගම්ම යාති. අනුපලික්තං උදකේන,

ඒවමේව බෝ හික්බවේ, තථාගතෝ ලෝකේ සංවද්ධෝ ලෝකං අභිභූයා විහරති අනුපලිත්තෝ ලෝකේනාති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ජලයේ හැදිලා, ජලයේ ම වැඩිලා, ජලයෙන් උඩට නැගුණු මහනෙල් මලක් හරි, රතු නෙළුමක් හරි, සුදු නෙළුමක් හරි කියෙනවා. ජලයේ නො ගැටී කියෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහම යි තථාගතයන් වහන්සේ ලෝකය තුළ වැඩිලා, ලෝකය යටපත් කරගෙන යි ඉන්නේ. ලෝකයත් සමග නො ගැටිල යි ඉන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පුජ්ජ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.5.3

ථේණපිණ්ඩපම සූත්තං

පෙණපිඩක් උපමා කොට වදාළ දෙසුම

95. ඒකං සමයං භගවා අසුජ්ඣායං විහරති ගංගාය නදියා තීරේ, තත්‍ර බෝ භගවා හික්ඛු ආමන්තේසි: හික්බවෝති, හදන්තේති තේ හික්ඛු භගවතෝ ප-වස්සෝසුං: භගවා ඒතදවෝච:

95. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ වාසය කළේ අයෝධ්‍යා නගරාසන්නයේ ගංගා නදී තීරයේ. එදා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “පින්වත් මහණෙනි,” කියා හික්ඛුන් අමතා වදාලා. “පින්වතුන් වහන්ස” යැයි කියලා ඒ හික්ඛුන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ දෙසුම වදාලා.

සෙය්‍යථාපි හික්බවේ, අයං ගංගානදී මහත්තං ථේණපිණ්ඩං ආවහෙය්‍ය තමේනං චක්ඛුමා සුරිසෝ පස්සෙය්‍ය නිජ්ඣායෙය්‍ය යෝනිසෝ උපපරික්ඛෙය්‍ය, තස්ස තං පස්සතෝ නිජ්ඣායතෝ යෝනිසෝ උපපරි-

ක්බන්තෝ, රිත්තකක්කේව බායෙය්‍ය කු-ඡකක්කේව බායෙය්‍ය, අසාරකක්කේව බායෙය්‍ය කිං හි සියා හික්බවේ, ඵේණපිණ්ඩේ සාරෝ?

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. මේ ගංගා නදියේ ලොකු පෙණගුළි මතු වෙනවා. එකකොට ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් ඒ පෙණ ගුළි දෙස බලාගෙන ඉන්නවා. ඒ ගැන හිතනවා. නුවණින් විමස විමසා බලනවා. එකකොට ඒ පෙණ ගුළි දෙස බලාගෙන ඉන්න, ඒ ගැන හිතන, නුවණින් විමස විමසා බලන ඔහුට හිස් දෙයක් හැටියට ම යි ඒ පෙණ ගුළි ගැන වැටහෙන්නේ. තුච්ඡ දෙයක් හැටියට ම යි ඒ පෙණ ගුළි ගැන වැටහෙන්නේ. අසාර දෙයක් හැටියට ම යි ඒ පෙණ ගුළි ගැන වැටහෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඇත්තෙන් ම පෙණ ගුළියක ඇති හරය මොකක් ද?

ඵ්වමේව බෝ හික්බවේ, යං කික්ඛි රූපං අතීතානාගතප-චුප්පන්නං අජ්ඣන්තං වා බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුඛ්‍රමං වා හීනං වා පණීනං වා, යං දුරේ සන්තිකේ වා, තං හික්ඛු පස්සති නිජ්ඣායති යෝනිසෝ උපපරික්ඛති, තස්ස තං පස්සතෝ නිජ්ඣායතෝ යෝනිසෝ උපපරික්ඛතෝ රිත්තකක්කේව බායති කු-ඡකක්කේව බායති, අසාරකක්කේව බායති කිං හි සියා හික්බවේ, රූපේ සාරෝ?

පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහම යි අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් ඇත් ද, බාහිර රූපයක් ඇත් ද, ගොරෝසු රූපයක් ඇත් ද, සියුම් රූපයක් ඇත් ද, හීන රූපයක් ඇත් ද, උසස් රූපයක් ඇත් ද, දුර තිබෙන රූපයක් ඇත් ද, ළඟ තිබෙන රූපයක් ඇත් ද, හික්ඛුව අන්න ඒ රූපය ගැන හිතනවා. නුවණින් විමස විමසා බලනවා. එකකොට ඒ රූපය දෙස බලාගෙන ඉන්න, ඒ ගැන හිතන, නුවණින් විමස විමසා බලන හික්ඛුවට හිස් දෙයක් හැටියට ම යි ඒ රූපය ගැන වැටහෙන්නේ. තුච්ඡ දෙයක් හැටියට ම යි ඒ රූපය ගැන වැටහෙන්නේ. අසාර දෙයක් හැටියට ම යි ඒ රූපය ගැන වැටහෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඇත්තෙන් ම රූපයක ඇති හරය මොකක් ද?

සෙය්‍යථාපි හික්බවේ, සරදසමයේ ථුල්ලච්ඡිසිතකේදේවේ වසන්නේ උදකේ උදකඛුබ්බුළං උප්පජ්ජති -ව නිරුජ්ඣති ව. තමේනං චක්ඛුමා පුරිසෝ පස්සෙය්‍ය නිජ්ඣායෙය්‍ය යෝනිසෝ උපපරික්ඛෙය්‍ය, තස්ස තං පස්සතෝ නිජ්ඣායතෝ යෝනිසෝ උපපරික්ඛතෝ, රිත්තකක්කේව බායෙය්‍ය කු-ඡකක්කේව බායෙය්‍ය, අසාරකක්කේව බායෙය්‍ය කිං හි සියා හික්බවේ, උදකඛුබ්බුළේ සාරෝ?

පින්වත් මහණෙනි, මේ විදිහේ දෙයකුත් තියෙනවා. ඔන්න සරත් කාලයේ ලොකු වැහි බිඳ ඇති වැස්ස වහිනවා. එතකොට වතුරේ දිය බුබුළු හට ගන්නවා, බිඳිලා යනවා. එතකොට ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් ඒ දිය බුබුළු දෙස බලාගෙන ඉන්නවා. ඒ ගැන හිතනවා. නුවණින් විමස විමසා බලනවා. එතකොට ඒ දිය බුබුළු දෙස බලාගෙන ඉන්න, ඒ ගැන හිතන, නුවණින් විමස විමසා බලන ඔහුට හිස් දෙයක් හැටියට ම යි ඒ දිය බුබුළු ගැන වැටහෙන්නේ. කුච්ඡ දෙයක් හැටියට ම යි ඒ දිය බුබුළු ගැන වැටහෙන්නේ. අසාර දෙයක් හැටියට ම යි ඒ දිය බුබුළු ගැන වැටහෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඇත්තෙන් ම දිය බුබුළක ඇති හරය මොකක් ද?

ඒවමේව බෝ හික්බවේ, යා කාවි වේදනා අතීතානාගතප-චුස්පන්නා අජ්ඣන්තං වා බහිද්ධා වා විලාරිකා වා සුබ්බා වා භීතා වා පණීතා වා, යං දුරේ සන්නිකේ වා, තං හික්ඛු පස්සති නිජ්ඣායති යෝනිසෝ උපපරික්ඛති, තස්ස තං පස්සතෝ නිජ්ඣායතෝ යෝනිසෝ උපපරික්ඛතෝ රිත්තකඤ්ඤේව බායති කු-ෂකඤ්ඤේව බායති, අසාරකඤ්ඤේව බායති කිං හි සියා හික්බවේ, වේදනාය සාරෝ?

පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහම යි අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විදීමක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විදීමක් ඇත් ද, බාහිර විදීමක් ඇත් ද, ගොරෝසු විදීමක් ඇත් ද, සියුම් විදීමක් ඇත් ද, භීත විදීමක් ඇත් ද, උසස් විදීමක් ඇත් ද, දුර තිබෙන විදීමක් ඇත් ද, ළඟ තිබෙන විදීමක් ඇත් ද, හික්ඛු අන්න ඒ විදීම ගැන හිතනවා. නුවණින් විමස විමසා බලනවා. එතකොට ඒ විදීම දෙස බලාගෙන ඉන්න, ඒ ගැන හිතන, නුවණින් විමස විමසා බලන හික්ඛුට හිස් දෙයක් හැටියට ම යි ඒ විදීම ගැන වැටහෙන්නේ. කුච්ඡ දෙයක් හැටියට ම යි ඒ විදීම ගැන වැටහෙන්නේ. අසාර දෙයක් හැටියට ම යි ඒ විදීම ගැන වැටහෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඇත්තෙන් ම විදීමක ඇති හරය මොකක් ද?

සෙය්‍යථාපි හික්බවේ, ගිම්හානං ප-ඡමේ මාසේ ධීනේ මජ්ඣන්තිකේ කාලේ මරිචි එන්ද්‍රි, තමේනං චක්ඛුමා පුරිසෝ පස්සෙය්‍ය නිජ්ඣායෙය්‍ය යෝනිසෝ උපපරික්ඛෙය්‍ය, තස්ස තං පස්සතෝ නිජ්ඣායතෝ යෝනිසෝ උපපරික්ඛතෝ, රිත්තකඤ්ඤේව බායෙය්‍ය කු-ෂකඤ්ඤේව බායෙය්‍ය, අසාරකඤ්ඤේව බායෙය්‍ය කිං හි සියා හික්බවේ, මරිචිකාය සාරෝ?

පින්වත් මහණෙනි, මේ විදිහේ දෙයකුත් තියෙනවා. ඔන්න පායන කාලේ අග මාසේ වෙද්දී ගිනිමද්දහනේ වෙන කොට මිරිඟුව සෙලවෙනවා. එතකොට ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් ඒ මිරිඟුව දෙස බලාගෙන ඉන්නවා. ඒ ගැන හිතනවා. නුවණින් විමස විමසා බලනවා. එතකොට ඒ මිරිඟුව දෙස බලාගෙන ඉන්න, ඒ ගැන හිතන, නුවණින් විමස විමසා බලන ඔහුට හිස් දෙයක් හැටියට ම යි ඒ මිරිඟුව ගැන වැටහෙන්නේ. තුව්ෂ දෙයක් හැටියට ම යි ඒ මිරිඟුව ගැන වැටහෙන්නේ. අසාර දෙයක් හැටියට ම යි ඒ මිරිඟුව ගැන වැටහෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඇත්තෙන් ම මිරිඟුවක ඇති හරය මොකක් ද?

ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ, යා කාවි සඤ්ඤා අනිත්‍යානාගතප-චුස්පන්නා අජ්ඣන්තං වා බහිද්ධා වා ච්චාරිකා වා සුබ්බමා වා භීතා වා පණීතා වා, යා දුරේ සන්නිකේ වා, තං භික්ඛු පස්සති නිජ්ඣායති යෝනිසෝ උපපරික්ඛති, තස්ස තං පස්සතෝ නිජ්ඣායතෝ යෝනිසෝ උපපරික්ඛතෝ රිත්තකඤ්ඤේව බායති කු-ෂකඤ්ඤේව බායති, අසාරකඤ්ඤේව බායති කිං හි සියා භික්ඛවේ, සඤ්ඤාය සාරෝ?

පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහම යි අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) සඤ්ඤාවක් ඇත් ද, බාහිර සඤ්ඤාවක් ඇත් ද, ගොරෝසු සඤ්ඤාවක් ඇත් ද, සියුම් සඤ්ඤාවක් ඇත් ද, හීන සඤ්ඤාවක් ඇත් ද, උසස් සඤ්ඤාවක් ඇත් ද, දුර තිබෙන සඤ්ඤාවක් ඇත් ද, ළඟ තිබෙන සඤ්ඤාවක් ඇත් ද, හික්ෂුට අන්න ඒ සඤ්ඤාව ගැන හිතනවා. නුවණින් විමස විමසා බලනවා. එතකොට ඒ සඤ්ඤාව දෙස බලාගෙන ඉන්න, ඒ ගැන හිතන, නුවණින් විමස විමසා බලන හික්ෂුටට හිස් දෙයක් හැටියට ම යි ඒ සඤ්ඤාව ගැන වැටහෙන්නේ. තුව්ෂ දෙයක් හැටියට ම යි ඒ සඤ්ඤාව ගැන වැටහෙන්නේ. අසාර දෙයක් හැටියට ම යි ඒ සඤ්ඤාව ගැන වැටහෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඇත්තෙන් ම සඤ්ඤාවක ඇති හරය මොකක් ද?

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, පූරිසෝ සාරත්ථිකෝ සාරගවේසී සාරපරියේසනං වරමානෝ තිණ්හං කුඨාරිං ආදාය වනං පටිසෙය්‍ය, සෝ තත්ථ පස්සෙය්‍ය මහන්නං කදලික්ඛන්ධං උජුං නවං අකුක්කුකපානං, තමේනං මුලේ ඡීන්දෙය්‍ය, මුලේ ඡේත්වා අග්ගේ ඡීන්දෙය්‍ය, අග්ගේ ඡේත්වා පත්තවට්ඨිං විනිබ්භුජෙය්‍ය, සෝ තත්ථ පත්තපට්ඨිං විනිබ්භුජන්තෝ ඵෙග්ගුම්පි නාදිග-ජෙය්‍ය. කුතෝ සාරං? තමේනං චක්ඛුමා පූරිසෝ පස්සෙය්‍ය

නිජ්ඣායෙය්‍ය යෝනිසෝ උපපරික්ඛෙය්‍ය, තස්ස නං පස්සතෝ නිජ්ඣායතෝ යෝනිසෝ උපපරික්ඛතෝ, රිත්තකඤ්ඤේව ඛායෙය්‍ය කු-ඡකඤ්ඤේව ඛායෙය්‍ය, අසාරකඤ්ඤේව ඛායෙය්‍ය කිං හි සියා භික්ඛවේ, කදලික්ඛන්ධෙ සාරෝ?

පින්වත් මහණෙනි, මේ විදිහේ දෙයකුත් තියෙනවා. අරවුච්ඡිත් ප්‍රයෝජනය තිබෙන, අරවුච්ඡික් සොයන, අරවුච්ඡික් සොයමින් ඇවිදින පුරුෂයෙක් ඉන්නවා. ඔහු තියුණු කෙටේරියක් අරගෙන වනයක් තුළට වදිනවා. ඉතින් ඔහුට ඒ වනාන්තරයේ තියෙන හොඳට කෙලින් වෙලා හැදුන, අළුත්, නො පිදුනු, මහත කෙසෙල් කඳක් දකිනට ලැබෙනවා. ඔහු ඒ කෙසෙල් කඳ මුලින් කපනවා. මුලින් කපලා අගත් කපනවා. අගත් කපලා පතුරු ගලවනවා. ඔහු ඒ ගසේ පතුරු ගලවද්දී එලයක්වත් හම්බ වෙන්නේ නෑ. අරවුච්ඡික් කෙහෙත් ලැබෙන්න ද? එතකොට ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් ඒ කෙසෙල් කඳ දෙස බලාගෙන ඉන්නවා. ඒ ගැන හිතනවා. නුවණින් විමස විමසා බලනවා. එතකොට ඒ කෙසෙල් කඳ දෙස බලාගෙන ඉන්න, ඒ ගැන හිතන, නුවණින් විමස විමසා බලන ඔහුට හිස් දෙයක් හැටියට ම යි ඒ කෙසෙල් කඳ ගැන වැටහෙන්නේ. තුව්ඡ දෙයක් හැටියට ම යි ඒ කෙසෙල් කඳ ගැන වැටහෙන්නේ. අසාර දෙයක් හැටියට ම යි ඒ කෙසෙල් කඳ ගැන වැටහෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඇත්තෙන් ම කෙසෙල් කඳක ඇති හරය මොකක් ද?

ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ, යේ කේවි සංඛාරා අතීතානාගතප-චුප්පන්නා අජ්ඣන්තං බහිද්ධා වා ච්චාරිකා වා සුඛ්ඛා වා භීතා වා පණ්ණා වා, යේ දුරේ සන්තිකේ වා, තං භික්ඛු පස්සති නිජ්ඣායති යෝනිසෝ උපපරික්ඛති, තස්ස නං පස්සතෝ නිජ්ඣායතෝ යෝනිසෝ උපපරික්ඛතෝ රිත්තකඤ්ඤේව ඛායති කු-ඡකඤ්ඤේව ඛායති, අසාරකඤ්ඤේව ඛායති කිං හි සියා භික්ඛවේ, සංඛාරේසු සාරෝ?

පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහම යි අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් සංස්කාර ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) සංස්කාර ඇත් ද, බාහිර සංස්කාර ඇත් ද, ගොරෝසු සංස්කාර ඇත් ද, සියුම් සංස්කාර ඇත් ද, භීත සංස්කාර ඇත් ද, උසස් සංස්කාර ඇත් ද, දුර තිබෙන සංස්කාර ඇත් ද, ළඟ තිබෙන සංස්කාර ඇත් ද, භික්ෂුව අන්න ඒ සංස්කාර ගැන හිතනවා. නුවණින් විමස විමසා බලනවා. එතකොට ඒ සංස්කාර දෙස බලාගෙන ඉන්න, ඒ ගැන හිතන, නුවණින් විමස විමසා බලන භික්ෂුවට හිස් දෙයක් හැටියට

ම යි ඒ සංස්කාර ගැන වැටහෙන්නේ. තුව්ඡ දෙයක් හැටියට ම යි ඒ සංස්කාර ගැන වැටහෙන්නේ. අසාර දෙයක් හැටියට ම යි ඒ සංස්කාර ගැන වැටහෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඇත්තෙන් ම සංස්කාරවල ඇති හරය මොකක් ද?

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, මායාකාරෝ වා මායාකාරන්තේවාසී වා වාතූම්මහාපථේ මායං විදංසෙය්‍ය, තමේනං චක්ඛුමා පුරිසෝ පස්සෙය්‍ය නිජ්ඣායෙය්‍ය යෝනිසෝ උපපරික්ඛෙය්‍ය, තස්ස නං පස්සතෝ නිජ්ඣායතෝ යෝනිසෝ උපපරික්ඛතෝ, රිත්තකඤ්ඤේව බායෙය්‍ය කු-ජකඤ්ඤේව බායෙය්‍ය, අසාරකඤ්ඤේව බායෙය්‍ය කිං හි සියා භික්ඛවේ, මායාය සාරෝ?

පින්වත් මහණෙනි, මේ විදිහේ දෙයකුත් තියෙනවා. ඔන්න, විජ්ජාකාරයෙක් ඉන්නවා. එක්කෝ ඒ විජ්ජාකාරයා ගේ ගෝලයෙක් ඉන්නවා. ඉතින් මොහු හතරමං හන්දියක විජ්ජා පෙන්වනවා. එතකොට ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් ඒ විජ්ජා දෙස බලාගෙන ඉන්නවා. ඒ ගැන හිතනවා. නුවණින් විමසා විමසා බලනවා. එතකොට ඒ විජ්ජා දෙස බලාගෙන ඉන්න, ඒ ගැන හිතන, නුවණින් විමසා විමසා බලන ඔහුට හිස් දෙයක් හැටියට ම යි ඒ විජ්ජා ගැන වැටහෙන්නේ. තුව්ඡ දෙයක් හැටියට ම යි ඒ විජ්ජා ගැන වැටහෙන්නේ. අසාර දෙයක් හැටියට ම යි ඒ විජ්ජා ගැන වැටහෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඇත්තෙන් ම විජ්ජාවක ඇති හරය මොකක් ද?

ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ, යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගත-ප-චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා විලාරිකං වා සුඛුමං වා භීතං වා පණීතං වා, යං දුරේ සන්තිකේ වා, තං භික්ඛු පස්සති නිජ්ඣායති යෝනිසෝ උපපරික්ඛති, තස්ස නං පස්සතෝ නිජ්ඣායතෝ යෝනිසෝ උපපරික්ඛතෝ රිත්තකඤ්ඤේව බායති කු-ජකඤ්ඤේව බායති, අසාරකඤ්ඤේව බායති කිං හි සියා භික්ඛවේ, විඤ්ඤාණේ සාරෝ?

පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහම යි අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, බාහිර විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ගොරෝසු විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, සියුම් විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, භීත විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, උසස් විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, භික්ෂුව අන්න ඒ විඤ්ඤාණයක් ගැන හිතනවා. නුවණින් විමසා විමසා බලනවා. එතකොට ඒ විඤ්ඤාණය දෙස බලාගෙන ඉන්න, ඒ ගැන හිතන,

නුවණින් විමසා විමසා බලන භික්ෂුවට භික්ෂු දෙයක් හැටියට ම යි ඒ විඤ්ඤාණය ගැන වැටහෙන්නේ. තුච්ඡ දෙයක් හැටියට ම යි ඒ විඤ්ඤාණය ගැන වැටහෙන්නේ. අසාර දෙයක් හැටියට ම යි ඒ විඤ්ඤාණය ගැන වැටහෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඇත්තෙන් ම විඤ්ඤාණයක ඇති හරය මොකක් ද?

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නදති. වේදනායපි නිබ්බින්නදති සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නදති. සංඛාරේසුපි නිබ්බින්නදති. විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නදති. නිබ්බින්නදං විරජජති. විරාගා විමුච්ඡති. විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං භෝති. බිණ්ණා ජාති චූසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණිය නා පරං ඉත්ථත්ථායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නේ නැතුව යනවා. සිත නො ඇලෙන කොට එයින් සිත නිදහස් වෙනවා. සිත් නිදහස් වෙන කොට ම “නිදහස් වුණා” කියලා අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වෙලා ගියා. බඹසරවාස සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙත උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

ඉදමචෝච භගවා. ඉදං චත්වා සුගතෝ අටාපරං ඒතදචෝච සත්ථා:

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළා. මෙය වදාළ සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙය ද වදාළා:

1. ඓණපිණ්ඩුපමං රූපං වේදනා බ්‍රහ්මච්ඡපමා
මර්විකුපමා සඤ්ඤා සංඛාරා කඳව්පමා
මායුපමඤ්ච විඤ්ඤාණං දීපිතාදි-චබන්ධුතා

1. රූපය වනාහී පෙණ පිඩක් වැනි දෙයකි. විදීම උපමා කළ හැක්කේ දියබුබුලකට යි. සඤ්ඤාව මර්වුවක් වැනි දෙයකි. සංස්කාර ද කෙසෙල් කඳක් වැන්න. විඤ්ඤාණය

විජ්ජාවක් වැනි දෙයක් බව ආදිවිච්ච බන්ධු වූ බුදු රජාණන් වහන්සේ යි වදාළේ.

2. යථා යථා නං නිජ්ඣායනි යෝනිසෝ උපපරික්ඛති
රිත්තකං තු-ජකං හෝති යෝ නං පස්සති යෝනිසෝ

2. යමෙක් ඒ ගැන යම් යම් විදිහකින් නුවණින් සිතනවා ද,
නුවණින් විමසා විමසා බලනවා ද, හිස් දෙයක් හැටියට ම
යි, තුව්ඡ දෙයක් හැටියට ම යි, නුවණින් විමසද්දී දකින්නේ.

3. යෝ ඉමං කායං ගාරය්හං භූරිපඤ්ඤෙන දේසිතං
පහානා තිණ්ණං ධම්මානං රූපං පස්සේථ ඡඩ්ඞිතං

3. මහා ප්‍රඥවකින් යුතු බුදු රජාණන් වහන්සේ මේ කය
ගැන වදාළේ ගැරහිය යුතු දෙයක් හැටියට යි. කරුණු තුනක්
බැහැර වුණාට පස්සේ සොහොනේ අත්හැර දමාපු මේ රූපය
යම් කෙනෙක් දකිනවා නම්,

4. ආයු උස්මා ව විඤ්ඤාණං යදා කායා ජහන්තිමං
අපවිද්ධෝ තදා සේති පරහත්තං අ-තනං

4. ආයුෂ්, උණුසුම, විඤ්ඤාණය යන කරුණු තුන යම්
දවසක මේ කයෙන් බැහැර වෙනවා නම් එදාට සතුන්ට
ආහාරයක් වෙලයි චේතනා රහිත ව පොළොවේ
වැතිරෙන්නේ.

5. ඒකාදිසායං සන්තානෝ මායායං බාලලාපිනී
වධකෝ ඒසෝ අක්ඛානෝ සාරෝ එත්ථ න විජ්ජති

5. ඔය විදිහට තමයි දිගට ම ආවේ. මේක මායාවක්.
අඤ්ඤායන් ගේ වර්ණනාවට ගොදුරු වූ දෙයක්. නමුත්
නුවණැත්තන් කියන්නේ මෙය වධකයෙක් කියල යි. මේකෙ
සාරයක් නම් දකින්නට ලැබෙන්නෙ නෑ.

6. ඒවං බන්ධෙ අවෙක්ඛෙය්‍ය භික්ඛු ආරද්ධවීරියෝ
දිවා වා යදි වා රත්ති සම්පජානෝ පතිස්සනෝ

6. පටන් ගත් වීරිය ඇති භික්ෂුව දහවල් වේවා, රාත්‍රී වේවා,
හොඳ නුවණින් යුතුව සිහිය පිහිටුවා ගෙන පංච උපාදාන-
ස්කන්ධය දෙස ඔය විදිහට බලනවා.

7. පජභේ සබ්බ සංයෝගං කරෙය්‍ය සරණන්තනෝ
වරෙය්‍යාදිත්තසීසෝච පත්ථයං අ-චුතං පදන්ති

7. එතකොට ඒ භික්ෂුව සියළු බන්ධන අත්හරිනවා. තමන්ට
පිළිසරණක් හදා ගන්නවා. හිස ගිනි ගත්තෙකු එ ගිනි
නිවීමට උත්සාහ කරනවා වගේ අමරණීය නිවන අවබෝධ
වීම පිණිස මහන්සි ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ථේණපිණ්ඩුපම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.5.4

ගෝමය පිණ්ඩුපම සූත්තං

ගොමපිඩක් උපමා කොට වදාළ දෙසුම

96. සාවත්ථියං

96. සැවැත් නුවරදී

අප්‍ර ඛෝ අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකම්.
උපසංකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං
නිසින්තෝ ඛෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච:

එතකොට එක්තරා භික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ළඟට පැමිණිණ. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුන ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ වදාලා.

අත්ථි නු බෝ භන්තේ, කිඤ්චි රූපං යං රූපං නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං සස්සනිසමං තථේව ධස්සති? අත්ථි නු බෝ භන්තේ, කාචි චේදනා යා චේදනා නි-වා ධූවා සස්සනා අවිපරිණාමධම්මා සස්සනිසමං තථේව ධස්සති? අත්ථි නු බෝ භන්තේ, කාචි සඤ්ඤා යා සඤ්ඤා අත්ථි නු බෝ භන්තේ, කේචි සංඛාරා යේ සංඛාරා නි-වා ධූවා සස්සනා අවිපරිණාමධම්මා සස්සනිසමං තථේව ධස්සති? අත්ථි නු බෝ භන්තේ, කිඤ්චි විඤ්ඤාණං යං විඤ්ඤාණං නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං සස්සනිසමං තථේව ධස්සති?

ස්වාමීනී, යම් රූපයක් නිත්‍ය නම්, ස්ථිර නම්, සනාතන නම්, නො වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, සනාතන දෙයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඒ අයුරින් ම තිබෙන්නා වූ යම් කිසි රූපයක් ඇද්ද? යම් විදීමක් නිත්‍ය නම්, ස්ථිර නම්, සනාතන නම්, නො වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, සනාතන දෙයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඒ අයුරින් ම තිබෙන්නා වූ යම් කිසි විදීමක් ඇද්ද? යම් සඤ්ඤාවක් යම් සංස්කාරයන් නිත්‍ය නම්, ස්ථිර නම්, සනාතන නම්, නො වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, සනාතන දෙයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඒ අයුරින් ම තිබෙන්නා වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇද්ද? යම් විඤ්ඤාණයක් නිත්‍ය නම්, ස්ථිර නම්, සනාතන නම්, නො වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, සනාතන දෙයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඒ අයුරින් ම තිබෙන්නා වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇද්ද?

නත්ථි බෝ භික්ඛු, කිඤ්චි රූපං යං රූපං නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං සස්සනිසමං තථේව ධස්සති කාචි චේදනා කාචි සඤ්ඤා කේචි සංඛාරා නත්ථි බෝ භික්ඛු, කිඤ්චි විඤ්ඤාණං යං විඤ්ඤාණං නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං සස්සනිසමං තථේව ධස්සති.

පින්වත් භික්ෂුව, යම් රූපයක් නිත්‍ය නම්, ස්ථිර නම්, සනාතන නම්, නො වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, සනාතන දෙයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඒ අයුරින් ම තිබෙන්නා වූ යම් කිසි රූපයක් නැත

යම් විදීමක් යම් සඤ්ඤාවක් යම් සංස්කාරයන් යම් විඤ්ඤාණයක් නිත්‍ය නම්, ස්ථිර නම්, සනාතන නම්, නො වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, සනාතන දෙයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඒ අයුරින් ම තිබෙන්නා වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් නැත.

අප බෝහගවා පරිත්තං ගොමයපිණ්ඩං පාණිනා ගහෙන්වා තං භික්ඛුං ඒතදවෝච: එත්තකෝපි බෝ භික්ඛු, අත්තභාවපටිලාභෝ නත්ථි නි-වෝ ධූවෝ සස්සතෝ අවිපරිණාමධම්මෝ, එත්තකෝ -පි භික්ඛු, අත්තභාව-පටිලාභෝ අභවිස්ස නි-වෝ ධූවෝ සස්සතෝ අවිපරිණාමධම්මෝ නයිදං බ්‍රහ්මවරියවාසෝ පඤ්ඤායේථ සම්මදුක්ඛක්ඛයාය, යස්මා ච බෝ භික්ඛු, එත්තකෝපි අත්තභාවපටිලාභෝ නත්ථි නි-වෝ ධූවෝ සස්සතෝ අවිපරිණාමධම්මෝ. තස්මා බ්‍රහ්මවරියවාසෝ පඤ්ඤායති සම්මදුක්ඛ-ක්ඛයාය.

ඉතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉතා කුඩා ගොම ගුලියක් ශ්‍රී හස්තයෙන් රැගෙන අර භික්ෂුවට මෙකරුණ වදාළා. පින්වත් භික්ෂුව, නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාතන වූ, නො වෙනස්ව පවතින ස්වභාවයෙන් යුතු වූ, මෙව්වර ප්‍රමාණයකවත් ආත්මභාව ප්‍රතිලාභයක් නෑ. හැබැයි පින්වත් භික්ෂුව, නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාතන වූ, නො වෙනස්ව පවතින ස්වභාවයෙන් යුතු වූ, මෙව්වර ප්‍රමාණයකවත් ආත්මභාව ප්‍රතිලාභයක් යම් හෙයකින් තිබුණා නම්, මේ නිවන් මග ගමන් කරලා මැනවින් දුක් ක්ෂය කිරීමක් නම් දැක ගන්ට ලැබෙන්නෙ නෑ. පින්වත් භික්ෂුව, යම් කරුණක් නිසා නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාතන වූ, නො වෙනස්ව පවතින ස්වභාවයෙන් යුතු වූ, මෙව්වර ප්‍රමාණයකවත් ආත්මභාව ප්‍රතිලාභයක් නැද්ද, අන්න ඒ නිසා ම යි මේ නිවන් මග ගමන් කරලා මැනවින් දුක් ක්ෂය කිරීමක් නම් දැක ගන්ට ලැබෙන්නෙ.

“භුතපුබ්බාහං භික්ඛු, රාජා අහෝසිං බත්තියෝ මුද්ධාවසිත්තෝ. තස්ස මය්හං භික්ඛු, රඤ්ඤෝ සතෝ බත්තියස්ස මුද්ධාවසිත්තස්ස චතුරාසීති නගරසහස්සානි අහේසුං කුසාවතීරාජධානිප්පමුබානි.

පින්වත් භික්ෂුව, මේක ඉස්සර වෙව්ව දෙයක්. මං ඔටුනු පළන් ක්ෂත්‍රිය රජකෙනෙක් වෙලා හිටියා. පින්වත් භික්ෂුව, ඔටුනු පළන් ක්ෂත්‍රිය රජකෙනෙක් වෙලා හිටිය මට කුසාවතී රාජධානිය ප්‍රමුඛ කොට අසුභාරදාහක් නගර තිබුණා.

තස්ස මය්හං භික්ඛු, රඤ්ඤෝ සතෝ බන්තියස්ස මුද්ධාවසිත්තස්ස චතුරාසීති පාසාදසහස්සානි අහේසුං ධම්මපාසාදප්පමුඛානි.

පින්වත් භික්ෂුව, ඔටුනු පළන් ක්ෂත්‍රිය රජකෙනෙක් වෙලා හිටිය මට ධර්මප්‍රාසාදය ප්‍රමුඛ කොට අසුභාරදාහක් ප්‍රාසාදයන් තිබුණා.

තස්ස මය්හං භික්ඛු, රඤ්ඤෝ සතෝ බන්තියස්ස මුද්ධාවසිත්තස්ස චතුරාසීති කුටාගාරසහස්සානි අහේසුං මහාබ්‍යුහකුටාගාරප්පමුඛානි.

පින්වත් භික්ෂුව, ඔටුනු පළන් ක්ෂත්‍රිය රජකෙනෙක් වෙලා හිටිය මට මහා ව්‍යුහ කුටාගාරට ප්‍රමුඛ කොට අසුභාරදාහක් කුටාගාර තිබුණා.

තස්ස මය්හං භික්ඛු, රඤ්ඤෝ සතෝ බන්තියස්ස මුද්ධාවසිත්තස්ස චතුරාසීති පල්ලංකසහස්සානි අහේසුං දන්තමයානි සාරමයානි සොවණ්ණමයානි රූපීයමයානි ගෝතකත්ථනානි පටිකත්ථනානි පටලිකත්ථනානි කාදලිමීගපවරප-චත්ථරණානි සවුත්තර-ඡදානි උහතෝලෝභිතකුටපධානානි.

පින්වත් භික්ෂුව, ඔටුනු පළන් ක්ෂත්‍රිය රජකෙනෙක් වෙලා හිටිය මට රාජාසන අසුභාරදහක් තිබුණා. ඇත්දළවලින් කැටයම් කරපුවා. අරටුවලින් කැටයම් කරපුවා. රනින් කැටයම් කරපුවා. රිදියෙන් කැටයම් කරපුවා තිබුණා. ඒවා වටිනා පළස් අතුරලා, සුදු එළු ලොම්න් කළ කම්බිලි අතුරලා, ඝන එළු ලොම්න් කළ කම්බිලි අතුරලා, කදලි මුව සමින් කළ පළස් අතුරලා, උඩුවියන් බැඳලා, රතු විල්විද කොට්ටවලින් සරසලා තිබුණේ.

තස්ස මය්හං භික්ඛු, රඤ්ඤෝ සතෝ බන්තියස්ස මුද්ධාවසිත්තස්ස චතුරාසීති නාගසහස්සානි අහේසුං සොවණ්ණාලංකාරානි සොවණ්ණ-ද්ධජානි හේමජාලපටි-ඡන්තානි උපෝසථනාගරාප්පමුඛානි.

පින්වත් භික්ෂුව, ඔටුනු පළන් ක්ෂත්‍රිය රජකෙනෙක් වෙලා හිටිය මට උපෝසථ කියන වටිනා හස්තිරාජයා ප්‍රමුඛ කොට ඇතුන් අසුභාරදාහක් හිටියා. ඔවුන් රන් අභරණවලින් සරසලා, රන් ධද නංවලා, රන් දැල් පොරොවලයි හිටියේ.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - පුජ්‍ය වර්ගය

තස්ස මය්හං භික්ඛු, රඤ්ඤෝ සතෝ බන්ධියස්ස මුද්ධාවසිත්තස්ස චතුරාසීති අස්සසහස්සාති අහේසුං සොවණ්ණාලංකාරාති සොවණ්ණද්ධජාති හේමජාලපටි-ජන්තාති වළාහකඅස්සරාජප්පමුබාති.

පිත්ථත් භික්ඛුව, ඔටුනු පළන් ක්ෂත්‍රිය රජකෙනෙක් වෙලා හිටිය මට වළාහක අශ්වරාජයා ප්‍රමුඛ කොට අසුන් අසුහාරදාහක් හිටියා. ඔවුන් රන් අභරණවලින් සරසලා, රන් ධජ නංවලා, රන් දැල් පොරොවලයි හිටියේ.

තස්ස මය්හං භික්ඛු, රඤ්ඤෝ සතෝ බන්ධියස්ස මුද්ධාවසිත්තස්ස චතුරාසීති රථසහස්සාති අහේසුං සොවණ්ණාලංකාරාති සොවණ්ණද්ධජාති හේමජාලපටි-ජන්තාති වේජයන්තරථප්පමුබාති.

පිත්ථත් භික්ඛුව, ඔටුනු පළන් ක්ෂත්‍රිය රජකෙනෙක් වෙලා හිටිය මට වේජයන්ත රථය ප්‍රමුඛ කොට රථ අසුහාරදාහක් තිබුණා. ඒවා රන් අභරණවලින් සරසලා, රන් ධජ නංවලා, රන් දැලින් සරසලයි තිබුණේ.

තස්ස මය්හං භික්ඛු, රඤ්ඤෝ සතෝ බන්ධියස්ස මුද්ධාවසිත්තස්ස චතුරාසීති මණ්ඩසහස්සාති අහේසුං මනිරතනප්පමුබාති.

පිත්ථත් භික්ඛුව, ඔටුනු පළන් ක්ෂත්‍රිය රජකෙනෙක් වෙලා හිටිය මට මණ්ඩරුවන් ප්‍රමුඛ කොට අසුහාරදාහක් මාණ්ඩායන් තිබුණා.

තස්ස මය්හං භික්ඛු, රඤ්ඤෝ සතෝ බන්ධියස්ස මුද්ධාවසිත්තස්ස චතුරාසීති ඉත්ථියහස්සාති අහේසුං සුහද්දදේවිප්පමුබාති.

පිත්ථත් භික්ඛුව, ඔටුනු පළන් ක්ෂත්‍රිය රජකෙනෙක් වෙලා හිටිය මට සුහදා දේවිය ප්‍රමුඛ කොට මහිලාවන් අසුහාරදාහක් හිටියා.

තස්ස මය්හං භික්ඛු, රඤ්ඤෝ සතෝ බන්ධියස්ස මුද්ධාවසිත්තස්ස චතුරාසීති බන්ධියසහස්සාති අහේසුං අනුයත්තාති පරිනායකරත-නප්පමුබාති.

පිත්ථත් භික්ඛුව, ඔටුනු පළන් ක්ෂත්‍රිය රජකෙනෙක් වෙලා හිටිය මට සුත්‍ර මාණ්ඩාය ප්‍රමුඛ කොට ක්ෂත්‍රිය රජවරු අසුහාරදාහක් හිටියා.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - පූජ්‍ය වර්ගය

තස්ස මය්හං භික්ඛු, රඤ්ඤෝ සතෝ බන්ධියස්ස මුද්ධාවසිත්තස්ස චතුරාසීති ධේනුසහස්සාති අහේසුං දුකුලසන්ධනාති කංසුපධාරණාති.

පින්වත් භික්ෂුව, ඔවුනු පළන් ක්ෂත්‍රිය රජකෙනෙක් වෙලා හිටිය මට දුහුල් ඇතිරිලාවල නිදන රිදී බඳුන් පුරවා කිරිදෙන ගව දෙනුන් අසුහාරදාහක් හිටියා.

තස්ස මය්හං භික්ඛු, රඤ්ඤෝ සතෝ බන්ධියස්ස මුද්ධාවසිත්තස්ස චතුරාසීති වත්ථකෝටිසහස්සාති අහේසුං: බෝමසුබ්බමාති කෝසෙය්‍යසුබ්බමාති කම්බලසුබ්බමාති කප්පාසිකසුබ්බමාති.

පින්වත් භික්ෂුව, ඔවුනු පළන් ක්ෂත්‍රිය රජකෙනෙක් වෙලා හිටිය මට වස්ත්‍ර කෝටි අසුහාරදායක් තිබුණා. සියුම් කොමු වස්ත්‍රයි තිබුණේ. සියුම් කසිපඵ යි තිබුණේ. සියුම් කම්බිලි තිබුණේ. සියුම් කපු වස්ත්‍රයි තිබුණේ.

තස්ස මය්හං භික්ඛු, රඤ්ඤෝ සතෝ බන්ධියස්ස මුද්ධාවසිත්තස්ස චතුරාසීති ථාලිපාකසහස්සාති අහේසුං සායං පාතං භත්තාභිභාරෝ අභිහරිත්ථ.

පින්වත් භික්ෂුව, ඔවුනු පළන් ක්ෂත්‍රිය රජකෙනෙක් වෙලා හිටිය මට උදෑසනටත් සවස් කාලයටත් බත් පුරවා රැගෙන එන බත් බඳුන් අසුහාරදාහක් තිබුණා.

තේසං බෝ පන භික්ඛු, චතුරාසීතියා නගරසහස්සානං ඒකඤ්ඤේව තං නගරං හෝති යමහං තේන සමයේන අජ්ඣාචසාමී කුසාවතී රාජධානි.

පින්වත් භික්ෂුව, මං ඒ කාලේ යම් නගරයක වාසය කරනවා නම් අන්න ඒ කුසාවතී නගරය තමයි අසුහාර දාහක් ඒ නගර අතුරින් එකම නගරය වුණේ.

තේසං බෝ පන භික්ඛු, චතුරාසීතියා පාසාදසහස්සානං ඒකෝයේව පාසාදෝ හෝති යමහං තේන සමයේන අජ්ඣාචසාමී ධම්මපාසාදෝ.

පින්වත් භික්ෂුව, මං ඒ කාලේ යම් ධර්මප්‍රාසාදයක වාසය කරනවා

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - පුළුල් වර්ගය

නම් අන්ත ඒ ධර්මප්‍රාසාදය තමයි අසුභාර දාහක් ඒ ප්‍රාසාද අතුරින් එකම ප්‍රාසාදය වුණේ.

තේසං බෝ පන භික්ඛු, චතුරාසීනියා කුටාගාරසහස්සානං ඒකඤ්ඤේව නං කුටාගාරං හෝති යමහං තේන සමයේන අජ්ඣාදායාමි මහාබ්‍රහ්මං කුටාගාරං.

පින්වත් භික්ඛුව, මං ඒ කාලේ යම් මහාව්‍යුහ කුටාගාරය වාසය කරනවා නම් අන්ත ඒ මහාව්‍යුහ කුටාගාරය තමයි අසුභාර දාහක් ඒ කුටාගාර අතුරින් එකම කුටාගාරය වුණේ.

තේසං බෝ පන භික්ඛු, චතුරාසීනියා පල්ලංකසහස්සානං ඒකෝයේව සෝ පල්ලංකෝ හෝති යමහං තේන සමයේන පරිභුඤ්ජාමි දන්තමයෝ වා සාරමයෝ වා සොවණ්ණමයෝ වා රුපීයමයෝ වා.

පින්වත් භික්ඛුව, මං ඒ කාලේ අක්දළවලින් කරපු හෝ අරටුවලින් කරපු හෝ රනින් කරපු හෝ රිදියෙන් කරපු හෝ යම් රාජාසනයක් පරිහරණය කරනවා නම් අන්ත ඒ රාජාසනය තමයි රාජාසන අසුභාරදාහ අතුරින් එකම එක වෙන්නේ.

තේසං බෝ පන භික්ඛු, චතුරාසීනියා නාගසහස්සානං ඒකෝයේව සෝ නාගෝ හෝති යමහං තේන සමයේන අභිරුහාමි උපෝසථෝ නාගරාජා.

පින්වත් භික්ඛුව, මං ඒ කාලේ යම් උපෝසථ ඇත් රජෙකු ගේ පිට උඩ නගිනවා ද, අන්ත ඒ ඇතා තමයි ඇතුන් සුවාසුදහසක් අතුරින් එක ම එක ඇතා වෙන්නේ.

තේසං බෝ පන භික්ඛු, චතුරාසීනියා අස්සසහස්සානං ඒකෝයේව සෝ අස්සෝ හෝති යමහං තේන සමයේන අභිරුහාමි වලාහකෝ අස්සරාජා.

පින්වත් භික්ඛුව, මං ඒ කාලේ යම් වලාහක අස් රජෙකු ගේ පිට උඩ නගිනවා ද, අන්ත ඒ අසු තමයි අසුන් සුවාසුදහසක් අතුරින් එක ම එක අශ්වයා වෙන්නේ.

තේසං බෝ පන භික්ඛු, චතුරාසීනියා රථසහස්සානං ඒකෝයේව සෝ රථෝ හෝති යමහං තේන සමයේන අභිරුහාමි චේජයන්තෝ රථෝ.

පින්වත් භික්ෂුව, මං ඒ කාලේ යම් රථයකට නගිනවා ද අන්න ඒ වෛජයන්ත රථය තමයි රථ සුවාසුදහසක් අතුරින් එක ම එක රථය වෙන්නේ.

තේසං බෝ පන භික්ඛු, චතුරාසීනියා ඉත්ථිසහස්සානං ඒකායේව සා ඉත්ථි හෝති යා මං තේන සමයේන ප-චූපට්ඨාති බත්තියා වා වේලාමිකා වා.

පින්වත් භික්ෂුව, මට ඒ කාලේ යම් ස්ත්‍රියක් උපස්ථාන කළා නම් ඇ තමයි ස්ත්‍රීන් සුවාසුදහසක් අතුරින් එක ම එක ක්ෂත්‍රිය හෝ වේලාමික ස්ත්‍රිය වෙන්නේ.

තේසං බෝ පන භික්ඛු, චතුරාසීනියා වත්ථකෝට්ඨසහස්සානං ඒකඤ්ඤේව තං වත්ථයුගං හෝති යමහං තේන සමයේන පරිදහාමි බෝමසුඛමං වා කෝසෙය්‍යසුඛමං වා කම්බලසුඛමං වා කප්පාසිකසුඛමං වා.

පින්වත් භික්ෂුව, මං ඒ කාලේ සියුම් කොමු වස්ත්‍ර වේවා, සියුම් කසි වස්ත්‍ර වේවා, සියුම් කම්බිලි වේවා, සියුම් කපු වස්ත්‍ර වේවා යම් වස්ත්‍ර යුගලක් හදිනවා නම් අන්න ඒ වස්ත්‍ර යුගල තමයි කෙළසුවාසුදහසක් අතුරින් එක ම එක වස්ත්‍ර යුගල වන්නේ.

තේසං බෝ පන භික්ඛු, චතුරාසීනියා ටාලිපාකසහස්සානං ඒකෝයේව සෝ ටාලිපාකෝ හෝති යතෝ නාලිකෝදනපරමං භුඤ්ජාමි තදුපියඤ්ච සුපෙය්‍යං.

පින්වත් භික්ෂුව, මං ඒ කාලේ යම් බඳුනකින් ගත් බතුත්, ඊට සරිලන වැංජනත් වැළඳවා ද, අන්න ඒ අහර බඳුන තමයි සුවාසුදහසක් ආහාර බඳුන් අතුරින් එක ම එක ආහාර බඳුන වන්නේ.

ඉති බෝ භික්ඛු, සබ්බේ තේ සංඛාරා අතීතා නිරුද්ධා විපරිනතා ඒවං අනි-වා බෝ භික්ඛු, සංඛාරා, ඒවං අද්ඛවා බෝ භික්ඛු සංඛාරා, ඒවං අනස්සාසිකා බෝ භික්ඛු සංඛාරා, යාවඤ්චිදං භික්ඛු, අලමේව සබ්බසංඛාරේසු නිබ්බින්නිතුං අලං විරජ්ජිතුං අලං විමු-චිතුංති.

ඉතින් පින්වත් හික්මුව, ඔය විදිහට හැම සංස්කාරයක් ම අතීතයට ගියා. නිරුද්ධ වෙලා ගියා. විපරිණාමයට ගොදුරු වුණා. ඔය විදිහට පින්වත් හික්මුව, සංස්කාර නම් අනිත්‍ය ම යි. ඔය විදිහට පින්වත් හික්මුව, සංස්කාර නම් අස්ථිර ම යි. ඔය විදිහට පින්වත් හික්මුව, සංස්කාර නම් අස්චෛති රහිත ම යි. එනිසා පින්වත් හික්මුව, යම් මේ සියළු සංස්කාර ඇද්ද, මේවා ගැන අවබෝධයෙන් ම කලකිරෙන්න යි වටින්නේ. නො ඇලෙන්න ම යි වටින්නේ. නිදහස් වෙන්න ම යි වටින්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ගෝමපිණ්ඩුපම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.5.5

නබසිරෝපම සූත්තං

නිය සිල මතට ගත් පස් බිඳක් උපමා කොට වදාළ දෙසුම

97. සාවත්ථියං

97. සැවැත් නුවරදී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ හික්මු හගවන්තං ඒතදවෝච:

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ හික්මුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා.

අත්ථි නු බෝ හන්තේ, කිඤ්චි රූපං යං රූපං නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං සස්සතිසමං තථේව ධස්සති? අත්ථි නු බෝ හන්තේ, කාචි වේදනා කාචි සඤ්ඤා අත්ථි නු බෝ හන්තේ, කේචි සංඛාරා අත්ථි නු බෝ හන්තේ, කිඤ්චි විඤ්ඤාණං යං විඤ්ඤාණං නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං සස්සතිසමං තථේව ධස්සතිති?

ස්වාමීනි, යම් රූපයක් නිත්‍ය නම්, ස්ථිර නම්, සනාතන නම්, නො වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, සනාතන දෙයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඒ අයුරින් ම තිබෙන්නා වූ යම් කිසි රූපයක් ඇද්ද? යම් විදීමක් යම් සඤ්ඤාවක් යම් සංස්කාරයන් යම් විඤ්ඤාණයක් නිත්‍ය නම්, ස්ථිර නම්, සනාතන නම්, නො වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, සනාතන දෙයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඒ අයුරින් ම තිබෙන්නා වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇද්ද?

නත්ථි බෝ භික්ඛු, කිඤ්චි රූපං යං රූපං නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං සස්සතිසමං තප්ථෙ ධස්සති. නත්ථි බෝ භික්ඛු, කාචි වේදනා නත්ථි බෝ භික්ඛු, කාචි සඤ්ඤා නත්ථි බෝ භික්ඛු, කේචි සංඛාරා නත්ථි බෝ භික්ඛු, කිඤ්චි විඤ්ඤාණං යං විඤ්ඤාණං නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං සස්සතිසමං තප්ථෙ ධස්සති.

පින්වත් භික්ෂුව, යම් රූපයක් නිත්‍ය නම්, ස්ථිර නම්, සනාතන නම්, නො වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, සනාතන දෙයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඒ අයුරින් ම තිබෙන්නා වූ යම් කිසි රූපයක් නැත යම් විදීමක් යම් සඤ්ඤාවක් යම් සංස්කාරයන් යම් විඤ්ඤාණයක් නිත්‍ය නම්, ස්ථිර නම්, සනාතන නම්, නො වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, සනාතන දෙයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඒ අයුරින් ම තිබෙන්නා වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් නැත.

අප්ථ බෝ භගවා පරිත්තං නබ්බිබ්බායං පංසුං ආරෝපෙත්වා තං භික්ඛුං ඒතදවෝච: එත්තකම්පි බෝ භික්ඛු, රූපං නත්ථි නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං සස්සතිසමං තප්ථෙ ධස්සති. එත්තකම්පි ටෙ භික්ඛු, රූපං අභවිස්ස නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං නයිදං බ්‍රහ්මචරියවාසෝ පඤ්ඤායේථ සම්මදුක්ඛක්ඛයාය. යස්මා ච බෝ භික්ඛු, එත්තකම්පි රූපං නත්ථි නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං තස්මා බ්‍රහ්මචරියවාසෝ පඤ්ඤායති සම්මදුක්ඛක්ඛයාය,

ඉතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉතා කුඩා පස්බිඳක් ශ්‍රී භස්තයෙන් ධූගෙන නියසිල මතකබා අර භික්ෂුවට මෙකරුණ වදාළා. පින්වත් භික්ෂුව, නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාතන වූ, නො වෙනස්ව පවතින ස්වභාවයෙන් යුතු වූ, මෙව්වර ප්‍රමාණයකවත් රූපයක් නෑ. හැබැයි පින්වත් භික්ෂුව, නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ,

සනාතන වූ, නො වෙනස්ව පවතින ස්වභාවයෙන් යුතු වූ, මෙව්වර ප්‍රමාණයකවත් රූපයක් යම් හෙයකින් තිබුණා නම්, මේ නිවන් මග ගමන් කරලා මැනවින් දුක් ක්ෂය කිරීමක් නම් දැක ගන්ට ලැබෙන්නෙ නෑ. පින්වත් භික්ෂුව, යම් කරුණක් නිසා නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාතන වූ, නො වෙනස්ව පවතින ස්වභාවයෙන් යුතු වූ, මෙව්වර ප්‍රමාණයකවත් රූපයක් නැද්ද, අන්න ඒ නිසා ම යි මේ නිවන් මග ගමන් කරලා මැනවින් දුක් ක්ෂය කිරීමක් නම් දැක ගන්ට ලැබෙන්නෙ.

එත්තිකාපි ඛෝ භික්ඛු, වේදනා නත්ථි නි-වා ධූවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්මා සස්සතිසමං තථේව ධස්සති, එත්තිකාපි ඛෝ භික්ඛු, වේදනා අභවිස්ස නි-වා ධූවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්මා, නයිදං බ්‍රහ්මවරියවාසෝ පඤ්ඤායේථ සම්මදුක්ඛක්ඛයාය. යස්මා ච ඛෝ භික්ඛු, එත්තිකාපි වේදනා නත්ථි නි-වා ධූවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්මා තස්මා බ්‍රහ්මවරියවාසෝ පඤ්ඤායති සම්මදුක්ඛක්ඛයාය.

පින්වත් භික්ෂුව, නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාතන වූ, නො වෙනස්ව පවතින ස්වභාවයෙන් යුතු වූ, මෙව්වර ප්‍රමාණයකවත් විඳීමක් නෑ. හැබැයි පින්වත් භික්ෂුව, නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාතන වූ, නො වෙනස්ව පවතින ස්වභාවයෙන් යුතු වූ, මෙව්වර ප්‍රමාණයකවත් විඳීමක් යම් හෙයකින් තිබුණා නම්, මේ නිවන් මග ගමන් කරලා මැනවින් දුක් ක්ෂය කිරීමක් නම් දැක ගන්ට ලැබෙන්නෙ නෑ. පින්වත් භික්ෂුව, යම් කරුණක් නිසා නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාතන වූ, නො වෙනස්ව පවතින ස්වභාවයෙන් යුතු වූ, මෙව්වර ප්‍රමාණයකවත් විඳීමක් නැද්ද, අන්න ඒ නිසා ම යි මේ නිවන් මග ගමන් කරලා මැනවින් දුක් ක්ෂය කිරීමක් නම් දැක ගන්ට ලැබෙන්නෙ.

එත්තිකාපි ඛෝ භික්ඛු, සඤ්ඤා නත්ථි එත්තිකාපි ඛෝ භික්ඛු, සංඛාරා නත්ථි නි-වා ධූවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්මා සස්සතිසමං තථේව ධස්සති, එත්තිකාපි භික්ඛු, සංඛාරා අභවිස්ස නි-වා ධූවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්මා, නයිදං බ්‍රහ්මවරියවාසෝ පඤ්ඤායේථ සම්මදුක්ඛක්ඛයාය. යස්මා ච ඛෝ භික්ඛු, එත්තිකාපි සංඛාරා නත්ථි නි-වා ධූවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්මා තස්මා බ්‍රහ්මවරියවාසෝ පඤ්ඤායති සම්මදුක්ඛක්ඛයාය.

පින්වත් භික්ෂුව මෙව්වර ප්‍රමාණයකවත් සඤ්ඤාවක් නෑ පින්වත් භික්ෂුව, නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාතන වූ, නො වෙනස්ව

පවතින ස්වභාවයෙන් යුතු වූ, මෙව්වර ප්‍රමාණයකවත් සංස්කාරයන් නෑ. හැබැයි පින්වත් භික්ෂුව, නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාතන වූ, නො වෙනස්ව පවතින ස්වභාවයෙන් යුතු වූ, මෙව්වර ප්‍රමාණයකවත් සංස්කාරයන් යම් හෙයකින් තිබුණා නම්, මේ නිවන් මග ගමන් කරලා මැනවින් දුක් ක්ෂය කිරීමක් නම් දැක ගන්ට ලැබෙන්නෙ නෑ. පින්වත් භික්ෂුව, යම් කරුණක් නිසා නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාතන වූ, නො වෙනස්ව පවතින ස්වභාවයෙන් යුතු වූ, මෙව්වර ප්‍රමාණයකවත් සංස්කාරයන් නැද්ද, අන්න ඒ නිසා ම යි මේ නිවන් මග ගමන් කරලා මැනවින් දුක් ක්ෂය කිරීමක් නම් දැක ගන්ට ලැබෙන්නෙ.

එත්තකමිපි බෝ භික්ඛු, විඤ්ඤාණං නත්ථි නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං සස්සතිසමං තථේව යස්සති. එත්තකමිපි - භික්ඛු, විඤ්ඤාණං අභවිස්ස නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං නයිදං බ්‍රහ්මචරියවාසෝ පඤ්ඤායේථ සම්මදුක්ඛක්ඛයාය. යස්මා ච බෝ භික්ඛු, එත්තකමිපි විඤ්ඤාණං නත්ථි නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං තස්මා බ්‍රහ්මචරියවාසෝ පඤ්ඤායති සම්මදුක්ඛක්ඛයාය.

පින්වත් භික්ෂුව, නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාතන වූ, නො වෙනස්ව පවතින ස්වභාවයෙන් යුතු වූ, මෙව්වර ප්‍රමාණයකවත් විඤ්ඤාණයක් නෑ. හැබැයි පින්වත් භික්ෂුව, නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාතන වූ, නො වෙනස්ව පවතින ස්වභාවයෙන් යුතු වූ, මෙව්වර ප්‍රමාණයකවත් විඤ්ඤාණයක් යම් හෙයකින් තිබුණා නම්, මේ නිවන් මග ගමන් කරලා මැනවින් දුක් ක්ෂය කිරීමක් නම් දැක ගන්ට ලැබෙන්නෙ නෑ. පින්වත් භික්ෂුව, යම් කරුණක් නිසා නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාතන වූ, නො වෙනස්ව පවතින ස්වභාවයෙන් යුතු වූ, මෙව්වර ප්‍රමාණයකවත් විඤ්ඤාණයක් නැද්ද, අන්න ඒ නිසා ම යි මේ නිවන් මග ගමන් කරලා මැනවින් දුක් ක්ෂය කිරීමක් නම් දැක ගන්ට ලැබෙන්නෙ.

තං කිං මඤ්ඤසි භික්ඛු, රූපං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං හන්තේ

පින්වත් භික්ෂුව, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ, රූපය නිත්‍ය යි ද අනිත්‍ය යි ද? අනිත්‍ය යි ස්වාමීනි.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං හන්තේ

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - පුළුල් වර්ගය

විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය නිත්‍ය යි ද අනිත්‍ය යි ද? අනිත්‍ය යි ස්වාමීනී.

තස්මාතිහ භික්ඛු ඒවං පස්සං භික්ඛු, සුතවා
අරියසාවකෝ නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

එනිසා පින්වත් භික්ෂුව පින්වත් භික්ෂුව, ඔය විදිහට
දකින ශූන්‍යවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා නැවත් ඉපදීමක් නැතැ යි
අවබෝධ කර ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නබ්බිබෝපම සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.5.6

සුද්ධික සුත්තං

සුද්ධික භික්ෂුවට වදාළ දෙසුම

98. සාවත්ථියං

98. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච.

එකත්පස්ව වාචි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ
පැවසුවා.

අත්ථි නු බෝ භන්තේ, කිඤ්චි රූපං යං රූපං නි-වං ධූවං සස්සනං
අවිපරිණාමධම්මං සස්සතිසමං තථේව ධස්සති? අත්ථි නු බෝ භන්තේ, කාවි
වේදනා අත්ථි නු බෝ භන්තේ, කාවි සඤ්ඤා අත්ථි
නු බෝ භන්තේ, කේවි සංඛාරා අත්ථි නු බෝ භන්තේ, කිඤ්චි

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - පූජ්‍ය වර්ගය

විඤ්ඤාණං යං විඤ්ඤාණං නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං සස්සතිසමං තථේව ධස්සතිති?

ස්වාමීනී, යම් රූපයක් නිත්‍ය නම්, ස්ථිර නම්, සනාතන නම්, නො වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, සනාතන දෙයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඒ අයුරින් ම තිබෙන්නා වූ යම් කිසි රූපයක් ඇද්ද? යම් විදීමක් යම් සඤ්ඤාවක් යම් සංස්කාරයන් යම් විඤ්ඤාණයක් නිත්‍ය නම්, ස්ථිර නම්, සනාතන නම්, නො වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, සනාතන දෙයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඒ අයුරින් ම තිබෙන්නා වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇද්ද?

නත්ථි ඛෝ භික්ඛු, කිඤ්චි රූපං යං රූපං නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං සස්සතිසමං තථේව ධස්සති. නත්ථි ඛෝ භික්ඛු, කාචි වේදනා කාචි සඤ්ඤා කේචි සංඛාරා..... නත්ථි ඛෝ භික්ඛු, කිඤ්චි විඤ්ඤාණං යං විඤ්ඤාණං නි-වං ධූවං සස්සනං අවිපරිණාමධම්මං සස්සතිසමං තථේව ධස්සතිති.

පින්වත් භික්ෂුව, යම් රූපයක් නිත්‍ය නම්, ස්ථිර නම්, සනාතන නම්, නො වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, සනාතන දෙයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඒ අයුරින් ම තිබෙන්නා වූ යම් කිසි රූපයක් නැත යම් විදීමක් යම් සඤ්ඤාවක් යම් සංස්කාරයන් යම් විඤ්ඤාණයක් නිත්‍ය නම්, ස්ථිර නම්, සනාතන නම්, නො වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, සනාතන දෙයක් වශයෙන් පවතිනවා නම් ඒ අයුරින් ම තිබෙන්නා වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් නැත.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සුද්ධික සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.5.7

ගද්දලබද්ධ සුත්තං

දම්චැලෙන් ගැට ගැසු සුනඛයා ගැන වදාළ දෙසුම

99. සාවත්ථියං

99. සැවැත් නුවරදී

අනමතග්ගෝයං භික්ඛවේ, සංසාරෝ. පුබ්බාකෝටි න පඤ්ඤායති.
අවිජ්ජානීවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයෝජනානං සන්ධාවතං සංසරතං.

පින්වත් මහණෙනි, අවිද්‍යාවෙන් වැහිල, තණ්හාවෙන් බැඳිල උපතකින්
උපතකට දුවන්නා වූ උපතකින් උපතකට සැරිසරන්නා වූ මේ සත්වයන් ගේ
මේ මැරෙමින් ඉපදෙමින් පවතින ස්වභාවය (සංසාරය) යනු අනවරාග්‍ර දෙයක්.
ආරම්භක කෙළවරක් නම් දැක ගන්ට බෑ.

හෝති බෝ සෝ භික්ඛවේ, සමයෝ යං මහාසමුද්දෝ උස්සස්සති
විසුස්සති න භවති, න ත්වේවාහං භික්ඛවේ, අවිජ්ජානීවරණානං සත්තානං
තණ්හාසංයෝජනානං සන්ධාවතං සංසරතං දුක්ඛස්ස අත්තකිරියං වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක මේ මහා සමුද්‍රය සිඳිලා යනවා ද,
වේලිලා යනවා ද, නො වෙනවාද එබඳු කාලයක් එනවා. ඒ වුණාට පින්වත්
මහණෙනි, අවිද්‍යාවෙන් වැහිල, තණ්හාවෙන් බැඳිල උපතකින් උපතකට
දුවන්නා වූ උපතකින් උපතකට සැරිසරන්නා වූ මේ සත්වයන් ගේ දුක නම් ඒ
විදිහට කෙළවර වී යන බව මා කියන්නේ නෑ.

හෝති බෝ සෝ භික්ඛවේ, සමයෝ යං සිනෙරුපබ්බතරාජා උඬ්ඨය්හති
විතස්සති න භවති, න ත්වේවාහං භික්ඛවේ, අවිජ්ජානීවරණානං සත්තානං
තණ්හාසංයෝජනානං සන්ධාවතං සංසරතං දුක්ඛස්ස අත්තකිරියං වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක මේ සිනේරු පර්වත රාජයා ගිනි
ඇවිලෙනවා ද, වැනසෙනවා ද, නො වෙනවාද එබඳු කාලයක් එනවා. ඒ
වුණාට පින්වත් මහණෙනි, අවිද්‍යාවෙන් වැහිල, තණ්හාවෙන් බැඳිල උපතකින්

උපතකට දුවන්නා වූ උපතකින් උපතකට සැරිසරන්නා වූ මේ සත්වයන් ගේ දුක නම් ඒ විදිහට කෙලවර වී යන බව මා කියන්නේ නෑ.

හෝති බෝ සෝ භික්ඛවේ, සමයෝ යං මහාපට්ඨ උඛ්ඛය්හති විනස්සති න භවති, න ත්වේවාහං භික්ඛවේ, අවිජ්ජානිවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයෝජනානං සන්ධාවතං සංසරතං දුක්ඛස්ස අත්තකිරියං වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක මේ මහපොළොව ගිනි ඇවිලෙනවා ද, වැනසෙනවා ද, නො වෙනවාද එබඳු කාලයක් එනවා. ඒ වුණාට පින්වත් මහණෙනි, අවිද්‍යාවෙන් වැහිල, තණ්හාවෙන් බැඳිල උපතකින් උපතකට දුවන්නා වූ උපතකින් උපතකට සැරිසරන්නා වූ මේ සත්වයන් ගේ දුක නම් ඒ විදිහට කෙලවර වී යන බව මා කියන්නේ නෑ.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, සා ගද්දලබ්බො දළ්භේ බීලේ වා ථම්හේ වා උපනිබ්බො තමේව බීලං වා ථම්හං වා අනුපරිධාවති, අනුපරිවත්තති ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ, අස්සුතවා සුදුදුජ්ජනෝ අරියානං අදස්සාවී අරියධම්මස්ස අකෝවිදේ අරියධම්මේ අවිනිතෝ, සප්පුරිසානං අදස්සාවී සප්පුරිසධම්මස්ස අකෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මේ අවිනිතෝ, රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, රූපවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දම්වැලෙන් ගැට ගැසූ සුනඛයා සවිමත් හුලක හරි, කණුවක හරි බැඳලා තියෙන කොට ඒ සතා ඒ හුල හෝ කණුව ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේමයි දුවන්නේ. ඒ වටේ ම යි පෙරළෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම අශ්‍රැතවත් පෘතග්ජනයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි නො හික්මුණ කෙනෙක්. සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයට අදක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි නො හික්මුණ කෙනෙක්. ඔහු ආත්මයක් හැටියට රූපය ගැන මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මයක් රූපයෙන් හැඳි තිබෙන හැටියට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තුළ රූපය තිබෙන බවට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තිබෙන්නේ රූපය තුළ බවට මුළාවෙන් දකිනවා.

වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, විඤ්ඤාණවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං.

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
ආත්මයක් හැටියට විඤ්ඤාණය ගැන මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මයක් විඤ්ඤාණයෙන් හැදී තිබෙන හැටියට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තුළ විඤ්ඤාණය තිබෙන බවට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තිබෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ බවට මුළාවෙන් දකිනවා.

සෝ රූපඤ්ඤේව අනුපරිධාවති අනුපරිවත්ති. වේදනඤ්ඤේව අනුපරිධාවති අනුපරිවත්ති. සඤ්ඤඤේව අනුපරිධාවති අනුපරිවත්ති. සංඛාරේශේව අනුපරිධාවති අනුපරිවත්ති. විඤ්ඤාණඤ්ඤේව අනුපරිධාවති අනුපරිවත්ති.

ඒ පෘතග්ජනයාත් රූපය ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේමයි දුවන්නේ. ඒ වටේමයි පෙරළෙන්නේ. වේදනාව ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේ මයි දුවන්නේ. ඒ වටේමයි පෙරළෙන්නේ. සඤ්ඤාව ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේමයි දුවන්නේ. ඒ වටේ ම යි පෙරළෙන්නේ. සංස්කාර ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේමයි දුවන්නේ. ඒ වටේමයි පෙරළෙන්නේ. විඤ්ඤාණය ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේමයි දුවන්නේ. ඒ වටේමයි පෙරළෙන්නේ.

සෝ රූපං අනුපරිධාවං අනුපරිවත්තං වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං අනුපරිධාවං අනුපරිවත්තං න පරිමු-වති රූපමිහා න පරිමු-වති වේදනාය න පරිමු-වති සඤ්ඤාය න පරිමු-වති සංඛාරේහි න පරිමු-වති විඤ්ඤාණමිහා න පරිමු-වති ජාතියා ජරාමරණෙන සෝකේහි පරිදේවේහි දුක්ඛේහි දෝමනස්සේහි උපායාසේහි න පරිමු-වති දුක්ඛස්මාති වදාමි.

ඔය විදිහට රූපය ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේම දුවන, ඒ වටේ ම පෙරළෙන, වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේම දුවන, ඒ වටේ ම පෙරළෙන ඒ පෘතග්ජනයා රූපයෙන් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. විදීමෙන් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. සඤ්ඤාවෙන් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. සංස්කාරවලින් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. ඉපදීමෙන්, ජරාමරණයෙන්, සෝක, වැළපීම්, දුක් දොම්නස්, සුසුම් හෙළිම්වලින් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. දුකින් නම් නිදහස් වෙන්නේ නෑ කියල යි මා කියන්නේ.

සුතවා ච ඛෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ අරියානං දස්සාවී අරියධම්මස්ස කෝවිදෝ අරියධම්මේ සුචිතීතෝ, සප්පුරිසානං දස්සාවී සප්පුරිසධම්මස්ස කෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මේ සුචිතීතෝ න රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න රූපචන්තං චා අත්තානං, න අත්තති චා රූපං, න රූපස්මිං චා අත්තානං. න වේදනං න සඤ්ඤං න සංඛාරේ න විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න විඤ්ඤාණචන්තං චා අත්තානං, න අත්තති චා විඤ්ඤාණං, න විඤ්ඤාණස්මිං චා අත්තානං.

නමුත් පිත්ථත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයට දක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි භික්ෂුණ කෙනෙක්. සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයට දක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි භික්ෂුණ කෙනෙක්. ඔහු ආත්මයක් හැටියට රූපය ගැන දකින්නේ නෑ. ආත්මයක් රූපයෙන් හැඳී තිබෙන හැටියට දකින්නේ නෑ. ආත්මය තුළ රූපය තිබෙන බවට දකින්නේ නෑ. ආත්මය තිබෙන්නේ රූපය තුළ බවට දකින්නේ නෑ. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර ආත්මයක් හැටියට විඤ්ඤාණය ගැන දකින්නේ නෑ. ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැඳී තිබෙන හැටියට දකින්නේ නෑ. ආත්මය තුළ විඤ්ඤාණය තිබෙන බවට දකින්නේ නෑ. ආත්මය තිබෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ බවට දකින්නේ නෑ.

සෝ රූපං නානුපරිධාවති නානුපරිචන්ති. වේදනං නානුපරිධාවති නානුපරිචන්ති. සඤ්ඤං සංඛාරේ නානුපරිධාවති නානුපරිචන්ති. විඤ්ඤාණං නානුපරිධාවති නානුපරිචන්ති.

ඒ ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා නම් රූපය ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේම දුවන්නේ නෑ. ඒ වටේ ම පෙරළෙන්නේ නෑ. වේදනාව ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේම දුවන්නේ නෑ. ඒ වටේ ම පෙරළෙන්නේ නෑ. සඤ්ඤාව සංස්කාර ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේම දුවන්නේ නෑ. ඒ වටේ ම පෙරළෙන්නේ නෑ. විඤ්ඤාණය ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේම දුවන්නේ නෑ. ඒ වටේ ම පෙරළෙන්නේ නෑ.

සෝ රූපං අනනුපරිධාවං අනනුපරිචන්තං වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං අනනුපරිධාවං අනනුපරිචන්තං පරිමුඛි රූපමහා පරිමුඛි වේදනාය පරිමුඛි සඤ්ඤාය පරිමුඛි සංඛාරේහි පරිමුඛි විඤ්ඤාණමහා පරිමුඛි ජාතියා ජරාමරණේන

සෝකේහි පරිදේවෙහි දුක්ඛේහි දෝමනස්සේහි උපායාසේහි පරිමු-වති දුක්ඛස්මාති වදාමිති.

ඔය විදිහට රූපය ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේම නො දුවන, ඒ වටේ ම නො පෙරළෙන, වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේම නො දුවන, ඒ වටේ ම නො පෙරළෙන ඒ ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා රූපයෙන් නිදහස් වෙනවා. විදීමෙන් නිදහස් වෙනවා. සඤ්ඤාවෙන් නිදහස් වෙනවා. සංස්කාරවලින් නිදහස් වෙනවා. විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වෙනවා. ඉපදීමෙන්, ජරාමරණයෙන්, සෝක, වැළපීම්, දුක් දොම්නස්, සුසුම් හෙළීමිවලින් නිදහස් වෙනවා. දුකින් නම් නිදහස් වෙනවා කියල යි මා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ගද්දුලබ්ඳ්ධ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.5.8

දුතිය ගද්දුලබ්ඳ්ධ සුත්තං

දම්චුලෙන් ගැට ගැසු සුන්ධයා ගැන වදාළ දෙවන දෙසුම

100. සාවත්ථියං

100. සැවැත් නුවර දී

අනමනග්ගෝයං හික්ඛවේ, සංසාරෝ. පුබ්බාකෝටි න පඤ්ඤායති.
අවිජ්ජානිවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයෝජනානං සන්ධාවතං සංසරතං.

පින්වත් මහණෙනි, අවිද්‍යාවෙන් වැහිල, තණ්හාවෙන් බැඳිල උපතකින් උපතකට දුවන්නා වූ උපතකින් උපතකට සැරිසරන්නා වූ මේ සත්වයන් ගේ මේ මැරෙමින් ඉපදෙමින් පවතින ස්වභාවය (සංසාරය) යනු අනවරාග්‍ර දෙයක්. ආරම්භක කෙළවරක් නම් දැක ගත්ට බෑ.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, සා ගද්දලබ්දධෝ දළ්භේ බිලේ වා ථමිහේ වා උපනිබ්දධෝ සෝ ග-ජනි -පි තමේව බිලං වා ථමිහං වා උපග-ජනි. තිට්ඨති -පි තමේව බිලං වා ථමිහං වා උපනිට්ඨති, නිසීදති -පි තමේව බිලං වා ථමිහං වා උපනිසීදති, නිපජ්ජති -පි තමේව බිලං වා ථමිහං වා උපනිපජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දම්වැලෙන් ගැට ගැසූ සුන්ඛයා සවිමත් හුලක හරි, කණුවක හරි බැඳලා තියෙන කොට ඒ සතා යන කොට ඒ හුල හෝ කණුව ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේම යි යන්නේ. ඒ සතා ඉන්න කොට ඒ හුල හෝ කණුව ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේම යි ඉන්නේ. ඒ සතා හිඳින කොට ඒ හුල හෝ කණුව ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේම යි හිඳින්නේ. ඒ සතා ලගින කොට ඒ හුල හෝ කණුව ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේම යි ලගින්නේ.

“ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ අස්සුතවා පුටුජ්ජනෝ රූපං ඒතං මම ඒසෝභමස්මි ඒසෝ මේ අත්තාති සමනුපස්සති, වේදනං ඒතං මම සඤ්ඤං ඒතං මම සංඛාරේ ඒතං මම විඤ්ඤාණං ඒතං මම ඒසෝභමස්මි ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සති, සෝ ග-ජනි -පි ඉමේව පඤ්චපාදානක්ඛන්ධේ උපග-ජනි, තිට්ඨති -පි ඉමේව පඤ්චපාදානක්ඛන්ධේ උපනිට්ඨති, නිසීදති -පි ඉමේව පඤ්චපාදානක්ඛන්ධේ උපනිසීදති, නිපජ්ජති -පි ඉමේව පඤ්චපාදානක්ඛන්ධේ උපනිපජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයක් ඉන්නවා. රූපය ගැන මුළාවෙන් දකින්නේ “මේක මගේ, මේ මම, මේක තමයි මගේ ආත්මය” කියල යි වේදනාවත් මේක මගේ සඤ්ඤාවත් මේක මගේ සංස්කාරත් මේවා මගේ විඤ්ඤාණය ගැන මුළාවෙන් දකින්නේ “මේක මගේ, මේ මම, මේක තමයි මගේ ආත්මය” කියල යි. ඒ අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයා යන කොට පංච උපාදානස්කන්ධය ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේම යි යන්නේ. ඒ අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයා ඉන්න කොට පංච උපාදානස්කන්ධය ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේම යි ඉන්නේ. ඒ අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයා හිඳින කොට පංච උපාදානස්කන්ධය ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේම යි හිඳින්නේ. ඒ අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයා නිදන කොට පංච උපාදානස්කන්ධය ඇසුරු කරගෙන ඒ වටේම යි නිදන්නේ.

තස්මාතිහ භික්ඛවේ, භික්ඛුනා අභික්ඛණං සකං චිත්තං ප-චචෙක්ඛිතඛිබ්බං දීඝරත්තමිදං චිත්තං සංකිලිට්ඨං රාගේන දෝසේන

මෝහේනාති. චිත්තසංකිලේසා භික්ඛවේ, සත්තා සංකිලිස්සන්ති. චිත්තවෝදානා සත්තා විසුජ්ඣන්ති, දිට්ඨං වෝ භික්ඛවේ, වරණං නාම චිත්තන්ති? ඒවම්භන්තේ,

පිත්ථත් මහණෙනි, අන්ත ඒ නිසා භික්ෂුව විසින් හැම නිස්සේ ම තමන් ගේ සිත ගැන නුවණින් විමස විමසා ම යි ඉන්ට වන. බොහෝ කාලයක් මුළුල්ලේ මේ සිත රාගයෙන්, ද්වේශයෙන්, මෝහයෙන් කිලිටි වෙලා තියෙන්නේ කියලා. පිත්ථත් මහණෙනි, සිත කිලිටි වීම නිසයි සත්වයන් කිලිටි වෙන්නේ. සිත පිරිසිදු වීමෙනුයි සත්වයන් පිරිසිදු වෙන්නේ. පිත්ථත් මහණෙනි, ඔබ “වරණ” කියන චිත්‍රය දැකලා තියෙනවා ද? එසේය ස්වාමීනී,

තම්පි බෝ භික්ඛවේ, වරණං චිත්තං චිත්තේනේව චිත්තිතං, තේනපි බෝ භික්ඛවේ, වරණේන චිත්තේන චිත්තඤ්ඤේව චිත්තතරං, තස්මාතිහ භික්ඛවේ, භික්ඛුනා අභික්ඛණං සකං චිත්තං ප-චචෙක්ඛිතබ්බං “දීඝරත්තමිදං චිත්තං සංකිලිට්ඨං රාගේන දෝසේන මෝහේනා”ති. චිත්තසංකිලේසා භික්ඛවේ සත්තා සංකිලිස්සන්ති, චිත්තවෝදානා සත්තා විසුජ්ඣන්ති.

පිත්ථත් මහණෙනි, ඔය වරණ චිත්‍රය කියන්නේ සිතෙන් ම විචිත්‍ර කරපු එකක් නෙව. ඉතින් පිත්ථත් මහණෙනි, ඒ වරණ චිත්‍රයටත් වඩා සිත ම යි අතිශයින් ම විචිත්‍ර. පිත්ථත් මහණෙනි, අන්ත ඒ නිසා භික්ෂුව විසින් හැම නිස්සේ ම තමන් ගේ සිත ගැන නුවණින් විමස විමසා ම යි ඉන්ට වන. බොහෝ කාලයක් මුළුල්ලේ මේ සිත රාගයෙන්, ද්වේශයෙන්, මෝහයෙන් කිලිටි වෙලා තියෙන්නේ කියලා. පිත්ථත් මහණෙනි, සිත කිලිටි වීම නිසයි සත්වයන් කිලිටි වෙන්නේ. සිත පිරිසිදු වීමෙනුයි සත්වයන් පිරිසිදු වෙන්නේ.

නාහං භික්ඛවේ අඤ්ඤං ඒකනිකායම්පි සමනුපස්සාමි, ඒවං චිත්තං යථයිදං භික්ඛවේ තිර-ඡානගතා පාණා. තේපි බෝ භික්ඛවේ, තිර-ඡානගතා පාණා චිත්තේනේව චිත්තිතා, තේහිපි බෝ භික්ඛවේ, තිර-ඡානගතේහි පාණේහි චිත්තඤ්ඤේව චිත්තතරං, තස්මාතිහ භික්ඛවේ, භික්ඛුනා අභික්ඛණං සකං චිත්තං ප-චචෙක්ඛිතබ්බං “දීඝරත්තමිදං චිත්තං සංකිලිට්ඨං රාගේන දෝසේන මෝහේනා”ති. චිත්තසංකිලේසා භික්ඛවේ සත්තා සංකිලිස්සන්ති, චිත්තවෝදානා සත්තා විසුජ්ඣන්ති.

පිත්ථත් මහණෙනි, මා නම් මේ කිරිසන්ගත සතුන් තරම් මෙතරම් විචිත්‍ර වූ අන්‍ය එක ම සත්ව කොට්ඨාසයක්වත් දකින්නේ නෑ. පිත්ථත් මහණෙනි,

ඔය නිරිසන්ගත සතුන් විචිත්‍ර වෙලා තියෙන්නේ සිත කරණ කොට ගෙන ම යි. පින්වත් මහණෙනි, ඒ නිරිසන්ගත සතුන්ටත් වඩා සිත ම යි අතිශයින් ම විචිත්‍ර. පින්වත් මහණෙනි, අන්න ඒ නිසා භික්ෂුව විසින් හැම තිස්සේ ම තමන් ගේ සිත ගැන නුවණින් විමස විමසා ම යි ඉන්ට වන. බොහෝ කාලයක් මුළුල්ලේ මේ සිත රාගයෙන්, ද්වේශයෙන්, මෝහයෙන් කිලිටි වෙලා තියෙන්නේ කියලා. පින්වත් මහණෙනි, සිත කිලිටි වීම නිසයි සත්වයන් කිලිටි වෙන්නේ. සිත පිරිසිදු වීමෙනුයි සත්වයන් පිරිසිදු වෙන්නේ.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, රජකෝ වා චිත්තකාරෝ වා සති රජනාය වා ලාබාය වා හලිද්දියා වා නීලාය වා මඤ්ජෙට්ඨාය වා සුපරිමට්ඨෙ වා එලකෝ භිත්තියා වා දුස්සපට්ඨෙ වා ඉත්ථිරූපං වා පුරිසරූපං වා අභිනිමිමිනෙය්‍ය සබ්බංගප-වංගං. ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ, අස්සුතවා පුට්ඨජනෝ රූපඤ්ඤේව අභිනිබ්බත්තෙන්තෝ අභිනිබ්බත්තේති. වේදනඤ්ඤේව සඤ්ඤඤ්ඤේව සංඛාරේයේව විඤ්ඤාණංයේව අභිනිබ්බත්තෙන්තෝ අභිනිබ්බත්තේති.

පින්වත් මහණෙනි, රදවෙක් ඉන්නවා. එහෙම නැත්නම් සිත්තරෙක් ඉන්නවා. ඔහු රතු පාට වේවා, නිල්පාට වේවා, මදරිය පාට වේවා සායම් තිබුණොත් ලාටු තිබුණොත් හොඳ මට සිලිටි වූ පුවරුවක හරි, බිත්තියක හරි, වස්ත්‍රයක හරි සියළු අභපසභිත් යුතු ස්ත්‍රී රූපයක් හරි පුරුෂයෙකු ගේ රූපයක් හරි ලස්සනට අඳිනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයාත් විශේෂයෙන් උපදවනවා නම් රූපයක් ම යි උපදවන්නේ. වේදනාවක් ම යි සඤ්ඤාවක් ම යි සංස්කාර ම යි විශේෂයෙන් උපදවනවා නම් විඤ්ඤාණයක් ම යි උපදවන්නේ.

තං කිං මඤ්ඤසි භික්ඛු, රූපං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං හන්තේ

පින්වත් භික්ෂුව, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ, රූපය නිත්‍ය යි ද අනිත්‍ය යි ද? අනිත්‍ය යි ස්වාමීනී.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වා ති? අනි-වං හන්තේ

විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය නිත්‍ය යි ද අනිත්‍ය යි ද? අනිත්‍ය යි ස්වාමීනී.

තස්මානිහ භික්ඛු ඒවං පස්සං භික්ඛු, සුතවා
අරියසාවකෝ නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

එනිසා පින්වත් භික්ෂුව පින්වත් භික්ෂුව, ඔය විදිහට
දකින ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා නැවත් ඉපදීමක් නැතැ යි
අවබෝධ කර ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය ගද්දලබ්ද්ධ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.5.9

වාසිජට්ඨෝපම සුත්තං

චෑ මිට උපමා කොට වදාළ දෙසුම

101. සාවත්ථියං

101. සැවැත් නුවර දී

ජානනෝභං භික්ඛවේ, පස්සනෝ ආසවානං ඛයං වදාමි. නෝ
අජානනෝ නෝ අපස්සනෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මං අවබෝධ කරන, දකින කෙනාට තමයි ආශ්‍රවයන්
ක්ෂය වෙන බව කියන්නේ. අවබෝධ නො කරන්නා වූ, නො දකින්නා වූ
කෙනාට නම් නොවෙයි.

කිඤ්ච භික්ඛවේ, ජානනෝ කිං පස්සනෝ ආසවානං ඛයෝ හෝති:

පින්වත් මහණෙනි, කවර දෙයක් අවබෝධ කරන, දකින කෙනාට ද
ආශ්‍රවයන් ක්ෂය වෙන්නේ?

ඉති රූපං ඉති රූපස්ස සමුදයෝ ඉති රූපස්ස අත්ථගමෝ, ඉති චේදනා ඉති සඤ්ඤා ඉති සංඛාරා ඉති විඤ්ඤාණං ඉති විඤ්ඤාණස්ස සමුදයෝ ඉති විඤ්ඤාණස්ස අත්ථගමෝති. ඒවං බෝ භික්ඛවේ, ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ ආසවානං බයෝ හෝති.

මේ තමයි රූපය කියලා, මේ තමයි රූපයේ හට ගැනීම කියලා, මේ තමයි රූපයේ නැතිවීම කියලා, මේ තමයි විඳීම කියලා මේ තමයි සඤ්ඤාව කියලා මේ තමයි සංස්කාර කියලා මේ තමයි විඤ්ඤාණය කියලා, මේ තමයි විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම කියලා, මේ තමයි විඤ්ඤාණයේ නැතිවීම කියලා, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට අවබෝධ කරන, ඔය විදිහට දකින කෙනාට යි ආශ්‍රවයන් ක්ෂය වෙන්නේ.

භාවනායෝගමනුයුක්තස්ස භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ විහරතෝ කිඤ්චාපි ඒවං ඉ-ණා උප්පජ්ජය්‍ය: “අහෝ වත මේ අනුපාදාය ආසවේහි චිත්තං විමු-චෙය්‍යා”ති, අථ බ්වස්ස නේව අනුපාදාය ආසවේහි චිත්තං විමු-චති. තං කිස්ස හේතු, අභාවිතත්තා තස්ස වචනීයං.

පින්වත් මහණෙනි, භාවනා වශයෙන් යෙදෙමින් වාසය කරන්නා වූ භික්ෂුවට “අනේ, ඇත්තෙන්ම මගේ හිත ආශ්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වෙලා යනවා නම්!” කියලා කොච්චර කැමැත්තක් ඇති වුණත්, එපමණකින් සිත ආශ්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. ඒකට හේතුව මොකක් ද? ඒකට කියන්න තියෙන්නේ නො වැඩු නිසා කියල යි.

කිස්ස අභාවිතත්තා?

කුමක් නො වැඩු නිසා ද?

අභාවිතත්තා වතුන්නං සනිපට්ඨානානං, අභාවිතත්තා වතුන්නං සම්මප්පධානානං, අභාවිතත්තා වතුන්නං ඉද්ධිපාදානං, අභාවිතත්තා පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං, අභාවිතත්තා පඤ්චන්තං බලානං, අභාවිතත්තා සත්තන්තං බොජ්ඣංගානං, අභාවිතත්තා අරියස්ස අට්ඨංගිකස්ස මග්ගස්ස.

සතර සනිපට්ඨානයන් නො වැඩු නිසා තමයි. සතර සම්මානප්‍රධාන චීර්යයන් නො වැඩු නිසා තමයි. සතර ඉර්ධිපාද නො වැඩු නිසා තමයි. පංච ඉන්ද්‍රිය නො වැඩු නිසා තමයි. පංච බල නො වැඩු නිසා තමයි. බොජ්ඣංග ධර්ම හත නො වැඩු නිසා තමයි. ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය නො වැඩු නිසා තමයි.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, කුක්කුටියා අණ්ඩානි අට්ඨ වා දස වා ද්වාදසා වා තානස්ස කුක්කුටියා න සම්මා අධිසයිතානි න සම්මා පරිසේදිතානි න සම්මා පරිභාවිතානි. කිඤ්චා”පි තස්සා කුක්කුටියා ඒවං ඉ-ඡා උප්පජ්ජෙය්‍ය: “අහෝ වත මේ කුක්කුටපෝතකා පාදනබසිබාය වා මුඛතුණ්ඩකේන වා අණ්ඩකෝසං පදාලෙන්වා සොත්ථිතා අභිනිබ්භිජ්ජෙය්‍යු”න්ති. අථ ඛෝ අභබ්බා”ව තේ කුක්කුටපෝතකා පාදනබසිබාය වා මුඛතුණ්ඩකේන වා අණ්ඩකෝසං පදාලෙන්වා සොත්ථිතා අභිනිබ්භිජ්ජතුං.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ඔන්ත කිකිළියකට බිත්තර අටක් හරි, දහයක් හරි දොළහක් හරි තියෙනවා. ඉතින් මේ කිකිළි ඒවා විනැකමින් රකින්නේ නෑ. විනැකමින් උණුසුම් කරන්නේ නෑ. විනැකමින් යළි යළිත් රකින්නේ නෑ. නමුත් මේ කිකිළි “අනේ, ඇත්තෙන් ම මගේ කුකුළු පැටව් ටික පා නියසිලෙන් හරි, හොටේ තුඩෙන් හරි, බිත්තර පලාගෙන සුවසේ එළියට එනවා නම්!” කියලා කොයිතරම් කැමැත්තක් උපදවා ගත්තත්, ඒ කුකුළු පැටවුන් නම්, පා නියසිලෙන් හරි, හොටේ තුඩෙන් හරි, බිත්තර පලාගෙන සුවසේ එළියට එනවා කියන කරුණ විය හැකි දෙයක් නොවෙයි.

තං කිස්ස හේතු?

ඒකට හේතුව මොකක් ද?

තථා හි පන භික්ඛවෙ, කුක්කුටියා අණ්ඩානි අට්ඨ වා දස වා ද්වාදසා වා තානි කුක්කුටියා න සම්මා අධිසයිතානි න සම්මා පරිසේදිතානි න සම්මා පරිභාවිතානි.

පින්වත් මහණෙනි, කිකිළියට බිත්තර අටක් හරි, දහයක් හරි දොළහක් හරි තිබුණට ඔය කිකිළි ඒවා විනැකමින් රකින්නේ නැති කොට, විනැකමින් උණුසුම් කරන්නේ නැති කොට, විනැකමින් යළි යළිත් රකින්නේ නැති කොට, ඔව්වර තමයි වෙන්නේ.

ඒවමේව ඛෝ භික්ඛවෙ, භාවනානුයෝගමනනුයුත්තස්ස භික්ඛුනෝ විහරති කිඤ්චාපි ඒවං ඉ-ඡා උප්පජ්ජෙය්‍ය: “අහෝ වත මේ අනුපාදාය ආසවේහි විත්තං විමු-වෙය්‍යාති. අථ බ්වස්ස තේවා අනුපාදාය ආසවේහි විත්තං විමු-වති. තං කිස්ස හේතු? අභාවිතත්තානිස්ස වචනීයං.

පින්වත් මහණෙනි, මේකත් ඔය විදිහ තමයි. භාවනා වශයෙන් යෙදෙමින් වාසය කරන්නා වූ භික්ෂුවට “අනේ, ඇත්තෙන් ම මගේ හිත ආප්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වෙලා යනවා නම්!” කියලා කොච්චර කැමැත්තක් ඇති වුණත්, එපමණකින් සිත ආප්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. ඒකට හේතුව මොකක් ද? ඒකට කියන්න කියෙන්නේ නො වැඩු නිසා කියල යි.

කිස්ස අභාවිතත්තා:

කුමක් නො වැඩු නිසා ද?

අභාවිතත්තා වතුන්තං සනිපට්ඨානානං, අභාවිතත්තා වතුන්තං සම්මප්පධානානං, අභාවිතත්තා වතුන්තං ඉද්ධිපාදානං, අභාවිතත්තා පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං, අභාවිතත්තා පඤ්චන්තං බලානං, අභාවිතත්තා සත්තන්තං බොජ්ඣංගානං, අභාවිතත්තා අරියස්ස අට්ඨංගිකස්ස මග්ගස්ස.

සතර සනිපට්ඨානයන් නො වැඩු නිසා තමයි. සතර සම්මක්ඛ්‍යානාන වීර්යයන් නො වැඩු නිසා තමයි. සතර ඉද්ධිපාද නො වැඩු නිසා තමයි. පංච ඉන්ද්‍රිය නො වැඩු නිසා තමයි. පංච බල නො වැඩු නිසා තමයි. බොජ්ඣංග ධර්ම හත නො වැඩු නිසා තමයි. ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය නො වැඩු නිසා තමයි.

භාවනායෝගමනුයුක්තස්ස භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ විහරතෝ කිඤ්චාපි න ඵ්ථං ඉ-ණ උප්පජ්ජය්‍යා: “අහෝ වත මේ අනුපාදාය ආසවේහි චිත්තං විමු-චෙය්‍යා”ති, අථ ඛිවස්ස අනුපාදාය ආසවේහි චිත්තං විමු-චති. තං කිස්ස හේතු, භාවිතත්තානිස්ස වචනීයං.

භාවනා වශයෙන් යෙදෙමින් වාසය කරන්නා වූ භික්ෂුවට “අනේ, ඇත්තෙන් ම මගේ හිත ආප්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වෙලා යනවා නම්!” කියලා කැමැත්තක් ඇති වෙන්න නෑ, නමුත් ඒ භික්ෂුව ගේ සිත ආප්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වෙනවා. ඒකට හේතුව මොකක් ද? ඒකට කියන්න කියෙන්නේ වැඩු නිසා කියල යි.

කිස්ස භාවිතත්තා?

කුමක් වැඩු නිසා ද?

භාවිතත්තා චතුත්තං සතිපට්ඨානානං, භාවිතත්තා චතුත්තං සම්මප්පධානානං, භාවිතත්තා චතුත්තං ඉද්ධිපාදානං, භාවිතත්තා පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං, භාවිතත්තා පඤ්චන්තං බලානං, භාවිතත්තා සත්තන්තං බොජ්ඣංගානං, භාවිතත්තා අරියස්ස අට්ඨංගිකස්ස මග්ගස්ස.

සතර සතිපට්ඨානයන් වැඩූ නිසා තමයි. සතර සමාක්ප්‍රධාන වීර්යයන් වැඩූ නිසා තමයි. සතර ඉර්ධිපාද වැඩූ නිසා තමයි. පංච ඉන්ද්‍රිය වැඩූ නිසා තමයි. පංච බල වැඩූ නිසා තමයි. බොජ්ඣංග ධර්ම හත වැඩූ නිසා තමයි. ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය වැඩූ නිසා තමයි.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, කුක්කුටියා අණ්ඩානි අට්ඨ වා දස වා ද්වාදසා වා තානස්ස කුක්කුටියා සම්මා අධිසයිතානි සම්මා පරිසේදිතානි සම්මා පරිභාවිතානි. කිඤ්චා”පි තස්සා කුක්කුටියා න ඒවං ඉ-ඡා උප්පජ්ජෙය්‍ය: “අහෝ වත මේ කුක්කුටපෝතකා පාදනබසිබාය වා මුඛතුණ්ඩකේන වා අණ්ඩකෝසාං පදාලෙන්වා සොත්ථිතා අභිනිබ්භිජ්ජෙය්‍යු”න්ති. අථ බෝ භබ්බවා තේ කුක්කුටපෝතකා පාදනබසිබාය වා මුඛතුණ්ඩකේන වා අණ්ඩකෝසං පදාලෙන්වා සොත්ථිතා අභිනිබ්භිජ්ජතුං.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ඔන්ත කිකිළියකට බිත්තර අටක් හරි, දහයක් හරි දොළහක් හරි තියෙනවා. ඉතින් මේ කිකිළි ඒවා විනෑකමින් රකිනවා. විනෑකමින් උණුසුම් කරනවා. විනෑකමින් යළි යළිත් රකිනවා. නමුත් මේ කිකිළි “අනේ, ඇත්තෙන් ම මගේ කුකුළු පැටව් ටික පා නියසිලෙන් හරි, හොටේ තුඩෙන් හරි, බිත්තර පලාගෙන සුවසේ ඵළියට එනවා නම්!” කියලා කොයිතරම් කැමැත්තක් උපදවා ගන්නේ නෑ. නමුත් ඒ කුකුළු පැටවුන් නම්, පා නියසිලෙන් හරි, හොටේ තුඩෙන් හරි, බිත්තර පලාගෙන සුවසේ ඵළියට එනවා කියන කරුණ සිදු වෙන දෙයක් ම යි.

තං කිස්ස හේතු?

ඒකට හේතුව මොකක් ද?

තථා හි පන භික්ඛවෙ, කුක්කුටියා අණ්ඩානි අට්ඨ වා දස වා ද්වාදසා වා තානස්ස කුක්කුටියා සම්මා අධිසයිතානි සම්මා පරිසේදිතානි සම්මා පරිභාවිතානි.

පින්වත් මහණෙනි, කිකිළියට බිත්තර අටක් හරි, දහයක් හරි දොළහක් හරි තියනවානෙ. ඉතින් ඔය කිකිළි ඒවා විතැකමින් රකින කොට, විතැකමින් උණුසුම් කරන කොට, විතැකමින් යළි යළිත් රකින කොට, ඔව්වර තමයි වෙන්නේ.

ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ, භාවනායෝගමනුයුත්තස්ස භික්ඛනෝ විහරතෝ කිඤ්චාපි න ඒවං ඉ-ණා උප්පජ්ජය්‍ය: “අහෝ වත මේ අනුපාදාය ආසවේහි චිත්තං විමු-චෙය්‍යා”ති, අප බවස්ස අනුපාදාය ආසවේහි චිත්තං විමු-චති. තං කිස්ස හේතු, භාවිතත්තානිස්ස වචනීයං.

පින්වත් මහණෙනි, මේකත් ඔය විදිහ තමයි. භාවනා වශයෙන් යෙදෙමින් වාසය කරන්නා වූ භික්ෂුවට “අනේ, ඇත්තෙන් ම මගේ හිත ආප්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වෙලා යනවා නම්!” කියලා කැමැත්තක් ඇති නො වුණාට, ඒ භික්ෂුව ගේ සිත ආප්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වෙනවා. ඒකට හේතුව මොකක් ද? ඒකට කියන්න තියෙන්නේ වැඩු නිසා කියල යි.

කුමක් වැඩු නිසා ද?

භාවිතත්තා චතුත්තං සතිපට්ඨානානං, භාවිතත්තා චතුත්තං සම්මප්පධානානං, භාවිතත්තා චතුත්තං ඉද්ධිපාදානං, භාවිතත්තා පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං, භාවිතත්තා පඤ්චන්තං බලානං, භාවිතත්තා සත්තන්තං බොජ්ඣංගානං, භාවිතත්තා අරියස්ස අට්ඨංගිකස්ස මග්ගස්ස.

සතර සතිපට්ඨානයන් වැඩු නිසා තමයි. සතර සමාස්ප්‍රධාන වීර්යයන් වැඩු නිසා තමයි. සතර ඉද්ධිපාද වැඩු නිසා තමයි. පංච ඉන්ද්‍රිය වැඩු නිසා තමයි. පංච බල වැඩු නිසා තමයි. බොජ්ඣංග ධර්ම හත වැඩු නිසා තමයි. ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය වැඩු නිසා තමයි.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, පලගණ්ඩස්ස වා පලගණ්ඩන්තේවාසිස්ස වා වාසිජට්ඨෙ දිස්සන්තේ වා අංගුලිපදානි දිස්සන්ති අංගුට්ඨපදා නෝ ව බවස්ස ඒවං ඤාණං හෝති “එත්තකං වත මේ අජ්ජ වාසිජටං බිණං එත්තකං හියෝර්, එත්තකං පරේ”ති. අප බවස්ස බිණේ බිණංත්තේව ඤාණං හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. වඩුවෙක් ඉන්නවා. එක්කෝ ඒ වඩුවා ගේ ගෝලයෙක් ඉන්නවා. ඔහුට වෑ මිටෙහි ඇඟිලි සලකුණු හරි, මහපොට ඇඟිලි සලකුණු හරි දකින්නට ලැබෙනවා. නමුත් ඔහුට “අද මගේ වෑ මිට මෙව්වරක් ගෙව්ලා ගියා. ඊයේ මෙව්වරක් ගෙව්ලා ගියා. කලින් දවසේ

මේවිවරක් ගෙවිලා ගියා” කියලා අවබෝධයක් ඇති වෙන්නේ නෑ. නමුත් වෑ මිට ගෙවී ගිය ගමන් ගෙවුණා කියන අවබෝධය ඇති වෙනවා.

ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ, භාවනායෝගමනුයුත්තස්ස භික්ඛුනෝ විහරතෝ කිඤ්චාපි න ඒවං ඤාණං හෝති “එත්තකං වත මේ අප්ප ආසවානං බිණං එත්තකං හියෝයා, එත්තකං පරේ”ති. අප බිවස්ස බිණේ බිණංත්වේව ඤාණං හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මේකත් ඔය විදිහ තමයි. භාවනා වශයෙන් යෙදෙමින් වාසය කරන්නා වූ භික්ෂුවට “අද මගේ ආශ්‍රවයන් මේවිවරක් ගෙවිලා ගියා. ඊයේ මේවිවරක් ගෙවිලා ගියා. කලින් දවසේ මේවිවරක් ගෙවිලා ගියා” කියලා අවබෝධයක් ඇති වෙන්නේ නෑ. නමුත් ආශ්‍රවයන් ගෙවී ගිය ගමන් ගෙවුණා කියන අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, සාමුද්දිකාය නාවාය වෙන්තබන්ධනබද්ධාය ඡම්මාසානි උදකේ පරියාදාය හේමන්තිකේන ථලං උක්ඛිත්තාය වාතානපප-රේතානි බන්ධනානි, තානි පාවුස්සකේන මේඝේන අභිප්පච්චිධානි අප්පකසිරේන පටිප්පස්සම්භන්ති පුතිකානි භවන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. මුහුදේ නැවක් වේවැල් කඹවලින් බැඳලා තියෙනවා. ඒ කඹ හය මාසයක් වතුරේ තිබ්ල සිත කාලයට ගොඩ බිමට දානවා. එතකොට ඒ කඹවලට අවිවේන් සුළඟෙන් පහර වදිනවා. වැස්ස කාලෙට මහා වැස්සෙන් හොඳ හැටියට තෙමෙන කොට ඒ කඹ ලේසියෙන් ම ගැලවිලා දිරලා යනවා.

ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ, භාවනායෝගමනුයුත්තස්ස භික්ඛුනෝ විහරතෝ අප්පකසිරේනේව සඤ්ඤෝජනානි පටිප්පස්සම්භන්ති, පුතිකානි භවන්තිති.

පින්වත් මහණෙනි, මේකත් ඔය විදිහ තමයි. භාවනා වශයෙන් යෙදෙමින් වාසය කරන්නා වූ භික්ෂුවට ලේසියෙන් ම සංයෝජන ගැලවිලා යනවා. දිරලා යනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

වාසිජට්ටෝපම සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.5.10

අනි-වසඤ්ඤා සුත්තං

අනිත්‍ය සඤ්ඤාව වැඩීම ගැන වදාළ දෙසුම

102. සාවක්ථියං

102. සැවැත් නුවර දී

අනි-වසඤ්ඤා භික්ඛවේ, භාවිතා බහුලිකතා සබ්බං කාමරාගං පරියාදියති. සබ්බං රූපරාගං පරියාදියති. සබ්බං භවරාගං පරියාදියති. සබ්බං අවිජ්ජං පරියාදියති. සබ්බං අස්මිමානං පරියාදියති, සමුහන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය සඤ්ඤාව හොඳට වැඩුවොත්, බහුල වශයෙන් වැඩුවොත් හැම කාමරාගයක්ම ගෙවිලා යනවා. හැම රූපරාගයක්ම ගෙවිලා යනවා. හැම භවරාගයක්ම ගෙවිලා යනවා. හැම අවිද්‍යාවක්ම ගෙවිලා යනවා. මම වෙමි යි කියන හැම මානයක්ම ගෙවිලා යනවා. මුලින් ම ඉදිරිලා යනවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, සරදසමයේ කස්සකෝ මහානංගලේන කසන්තෝ සබ්බානි මූලසන්තානකානි සම්පදාලෙන්තෝ කසති. ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ, අනි-වසඤ්ඤා භාවිතා බහුලිකතා සබ්බං කාමරාගං පරියාදියති. සබ්බං රූපරාගං පරියාදියති. සබ්බං භවරාගං පරියාදියති. සබ්බං අවිජ්ජං පරියාදියති. සබ්බං අස්මිමානං පරියාදියති, සමුහන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ගොවියෙක් සරත් කාලයේ මහා නඟුලක් අරගෙන කුඹුරක් සාන කොට විහිදිලා ඇති සියළුම මුල් සිඳ බිඳ ගෙන යන විදිහට භාවනා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම අනිත්‍ය සඤ්ඤාව හොඳට වැඩුවොත්, බහුල වශයෙන් වැඩුවොත් හැම කාමරාගයක්ම ගෙවිලා යනවා. හැම රූපරාගයක්ම ගෙවිලා යනවා. හැම භවරාගයක්ම ගෙවිලා යනවා. හැම අවිද්‍යාවක්ම ගෙවිලා යනවා. මම වෙමි යි කියන හැම මානයක්ම ගෙවිලා යනවා. මුලින් ම ඉදිරිලා යනවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, බබ්බජ්ජායකෝ බබ්බජං ලායින්වා අග්ගේ ගහෙන්වා විදුනානි නිද්දුනානි නිජ්ජෝථෙති, ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ, අනි-වසඤ්ඤා භාවිතා බහුලිකතා සබ්බං කාමරාගං සමුහන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. බබුස් තණ කපන කෙනෙක් බබුස් තණ කපලා හිට, ඒවා අගින් අරගෙන යටි අතටත් පොළනවා. උඩු අතටත් පොළනවා. පොළලා පැත්ත දානවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම අනිත්‍ය සඤ්ඤාව හොඳට වැඩුවොත්, බහුල වශයෙන් වැඩුවොත් හැම කාමරාගයක් ම මුලින් ම ඉදිරිලා යනවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, අම්බපිණ්ඩියා වණ්ට-ඡිත්තාය යානි තත්‍ර අම්බානි වණ්ටුපනිබ්බානි සබ්බානිතානි තතත්ථයානි භවන්ති. ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ, අනි-වසඤ්ඤා භාවිතා බහුලිකතා සබ්බං කාමරාගං සමුහන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. අඹ පොකුරක් තියෙනවා. ඒ අඹ පොකුරේ මුල නැට්ට කපා දැමූ විට ඒ නැට්ට හා බැඳුනු යම්තාක් අඹ ඇත් ද, ඒ හැම අඹයක් ම එක පොකුරට බිම වැටෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම අනිත්‍ය සඤ්ඤාව හොඳට වැඩුවොත්, බහුල වශයෙන් වැඩුවොත් හැම කාමරාගයක් ම මුලින් ම ඉදිරිලා යනවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, කුටාගාරස්ස යාකාචි ගෝපානසියෝ සබ්බා තා කුටංගමා කුටනින්තා කුටසමෝසරණා, කුටං තාසං අග්ගමක්ඛායනි, ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ, අනි-වසඤ්ඤා භාවිතා සමුහන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. කුටාගාරයක යම්තාක් පරාල තියෙනවා නම්, ඒ සෑම පරාලයක් ම තියෙන්නේ කැණිමඩලට නැඹුරු වෙල යි. කැණිමඩල පිහිට කර ගෙන යි. ඒ පරාලයන්ට අග්‍රවෙන්නේ කැණිමඩලම යි. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම අනිත්‍ය සඤ්ඤාව හොඳට වැඩුවොත් මුලින් ම ඉදිරිලා යනවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, යේ කේචි මූලගන්ධා, කාලානුසාරී තේසං අග්ගමක්ඛායනි, ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ, අනි-වසඤ්ඤා භාවිතා සමුහන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. යම් කිසි මුල්වල සුවඳක් තියෙනවා නම්, කළු අගිල් මුලේ සුවඳ තමයි ඒ සෑම මුල්සුවඳකින් ම අග්‍රවෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම අනිත්‍ය සඤ්ඤාව හොඳට වැඩුවොත් මුලින් ම ඉදිරිලා යනවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, යේ කේච්ඡි සාරගන්ධා, ලෝහිතවන්දනං තේසං අග්ගමක්ඛායනි, ඒවමේව ඛෝ භික්ඛවේ, අනි-වසඤ්ඤා භාවිතා සමුහන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. යම් කිසි අරටුවල සුවඳක් තියෙනවා නම්, රත් සඳුන් අරටුවේ සුවඳ තමයි ඒ සෑම අරටු සුවඳකින් ම අග්‍රවෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම අනිත්‍ය සඤ්ඤාව හොඳට වැඩුවොත් මුලින් ම ඉදිරිලා යනවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, යේ කේච්ඡි පූජ්‍යන්ධා, වස්සිකං තේසං අග්ගමක්ඛායනි, ඒවමේව ඛෝ භික්ඛවේ, අනි-වසඤ්ඤා භාවිතා සමුහන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. යම් කිසි මල්වල සුවඳක් තියෙනවා නම්, දෑ සමන් මලේ සුවඳ තමයි ඒ සෑම මල්සුවඳකින් ම අග්‍රවෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම අනිත්‍ය සඤ්ඤාව හොඳට වැඩුවොත් මුලින් ම ඉදිරිලා යනවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, යේ කේච්ඡි කුඩ්ධරාජානෝ සබ්බේ තේ රඤ්ඤෝ වක්ඛවත්තිස්ස අනුයුත්තා භවන්ති. රාජා තේසං වක්ඛවත්ති අග්ගමක්ඛායනි, ඒවමේව ඛෝ භික්ඛවේ, අනි-වසඤ්ඤා භාවිතා සමුහන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. යම් පොඩි පොඩි රජවරු ඉන්නවා නම්, ඒ සියළු දෙනා ම සක්විති රජුරුවන්ට අනුකූලවයි ඉන්නේ. සක්විති රජුරුවෝ තමයි ඒ සෑම රජෙකුට ම අග්‍රවෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම අනිත්‍ය සඤ්ඤාව හොඳට වැඩුවොත් මුලින් ම ඉදිරිලා යනවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, යා කාච්චි තාරකරුපානං පභා සබ්බා තා වන්දිමප්පභාය කලං නාග්ගන්ති සෝළසිං, වන්දප්පභා තාසං අග්ගමක්ඛායනි, ඒවමේව ඛෝ භික්ඛවේ, අනි-වසඤ්ඤා භාවිතා සමුහන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. තාරුකාරුපවල යම්කිසි ප්‍රභාවක් ඇත්නම්, ඒ සෑම දීප්තියක් ම වන්ද්‍රයා ගේ දීප්තියෙන් සොළොස් කලාවෙන් කොටසක් තරම්වත් වටින්නේ නෑ. වන්ද්‍රයා ගේ දීප්තිය ම යි තරු එළියට වඩා අග්‍රවෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම අනිත්‍ය සඤ්ඤාව හොඳට වැඩුවොත් මුලින් ම ඉදිරිලා යනවා.

සෙය්‍යාථාපි භික්ඛවේ, සරදසමයේ විද්ධෙ විගතවළාහකේ දේවේ ආදි-ෂෝ නහං අබ්භුස්සුක්කමානෝ සබ්බං ආකාසගතං තමගතං අභිවිහ-ව භාසතේ ව, තපතේ ව, විරෝව තේ ව. ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ, අනි-වසඤ්ඤා භාවිතා බහුලීකතා සබ්බං කාමරාගං පරියාදියති. සබ්බං රූපරාගං පරියාදියති. සබ්බං භවරාගං පරියාදියති. සබ්බං අවිජ්ජං පරියාදියති. සබ්බං අස්මිමානං පරියාදියති, සමුහන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. සරත් කාලයේ වළාකුළින් තොර, එළිය වැටුනු අහසෙහි හිරු අහසට නැගෙන කොට අහසේ පැතිර තිබූ සෑම අඳුරු ගතියක් ම සම්පූර්ණයෙන් ම නැති වෙලා දිළිසෙනවා. බබළනවා. අතිශයින්ම බබළනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම අනිත්‍ය සඤ්ඤාව හොඳට වැඩුවොත්, බහුල වශයෙන් වැඩුවොත් හැම කාමරාගයක් ම ගෙවිලා යනවා. හැම රූපරාගයක් ම ගෙවිලා යනවා. හැම භවරාගයක් ම ගෙවිලා යනවා. හැම අවිද්‍යාවක් ම ගෙවිලා යනවා. මම වෙමි යි කියන හැම මානයක් ම ගෙවිලා යනවා. මුලින් ම ඉදිරිලා යනවා.

කථං භාවිතා ව භික්ඛවේ, අනි-ව සඤ්ඤා කථං බහුලීකතා සබ්බං කාමරාගං පරියාදියති සබ්බං අස්මිමානං පරියාදියති, සමුහන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, කොයි විදිහට වඩන ලද, කොයි විදිහට බහුල වශයෙන් වඩන ලද අනිත්‍ය සඤ්ඤාවද, හැම කාම රාගයක් ම ගෙවා දමන්නේ? හැම අස්මිමානයක් ම ගෙවා දමන්නේ? මුලින් ම නසන්නේ?

ඉති රූපං ඉති රූපස්ස සමුදයෝ ඉති රූපස්ස අත්ථගමෝ, ඉති චේදනා ඉති සඤ්ඤා ඉති සංඛාරා ඉති විඤ්ඤාණං ඉති විඤ්ඤාණස්ස සමුදයෝ ඉති විඤ්ඤාණස්ස අත්ථගමෝති. ඒවං භාවිතා බෝ භික්ඛවේ, අනි-වසඤ්ඤා ඒවං බහුලීකතා සබ්බං කාමරාගං පරියාදියති. සබ්බං රූපරාගං පරියාදියති. සබ්බං භවරාගං පරියාදියති. සබ්බං අවිජ්ජං පරියාදියති. සබ්බං අස්මිමානං පරියාදියති, සමුහන්ති.

මේ තමයි රූපය කියලා, මේ තමයි රූපයේ හට ගැනීම කියලා, මේ තමයි රූපයේ නැතිවීම කියලා, මේ තමයි විදීම කියලා මේ තමයි සඤ්ඤාව කියලා මේ තමයි සංස්කාර කියලා මේ තමයි විඤ්ඤාණය කියලා, මේ තමයි විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම කියලා, මේ තමයි විඤ්ඤාණයේ නැතිවීම කියලා, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට වඩන ලද, ඔය විදිහට බහුල වශයෙන් වඩන ලද අනිත්‍ය සඤ්ඤාව තමයි

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - පුප්ඵල වර්ගය

හැම කාම රාගයක් ම ගෙවා දමන්නේ. හැම රූපරාගයක් ම ගෙවා දමන්නේ
හැම භවරාගයක් ම ගෙවා දමන්නේ හැම අවිද්‍යාවක් ම ගෙවා දමන්නේ. මම
වෙමි යි කියන හැම මානයක් ම ගෙවා දමන්නේ. මුලින් ම නසා දමන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනිච්චසඤ්ඤා සූත්‍රය නිමා විය.

පුප්ඵලග්ගෝ පඤ්චමෝ.
පස්වෙනි පුෂ්ප වර්ගය යි.

තත්‍රුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

නදී පුප්ඵලස්ථ පේණස්ථ ගෝමයස්ථ නබසිබං
සුද්ධිං ද්වේ ව ගද්දලා වාසිජටං අනි-චතානි

නදී සූත්‍රය, පුප්ඵල සූත්‍රය, පේණපිණ්ඩුපම සූත්‍රය, ගෝමපිණ්ඩුපම සූත්‍රය,
නබසිබෝපම සූත්‍රය, සුද්ධික සූත්‍රය, ගද්දල සූත්‍ර දෙක, වාසිජටෝපම සූත්‍රය,
අනිච්චසඤ්ඤා සූත්‍රය යන මේ දෙසුම්වලින් මෙම වර්ගය සමන්විත යි.

මජ්ඣිමපණ්ණාසකං සමන්තං
මජ්ඣිමපණ්ණාසකය සමාප්ත යි.

තස්ස මජ්ඣිමපණ්ණාසකස්ස වග්ගුද්දානං:
ඒ මජ්ඣිමපණ්ණාසකයෙහි වර්ගයන් ගේ පිළිවෙල උද්දානය යි.

උපයෝ අරහන්තෝ ව බජ්ජනීයෝ ථේරසවහයෝ
පුප්ඵලග්ගේන පණ්ණාසෝ දුතියෝ තේන වුවච්ඡි.

උපය වර්ගය, අරහත්ත වර්ගය, බජ්ජනීය වර්ගය, ථේර වර්ගය, පුප්ඵල
වර්ගය යන මෙයින් මේ පණ්ණාසකය සමන්විත වේ.

3. උපරිපණ්ණාසකං 3. උපරි පණ්ණාසකය

1. අන්තවග්ගෝ 1. අන්ත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.1.1

අන්ත සුත්තං
අන්තය ගැන වදාළ දෙසුම

103. සාවක්ථියං

103. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, අන්තා. කතමේ වත්තාරෝ: සක්කායන්තෝ සක්කායසමුදයන්තෝ සක්කායනිරෝධන්තෝ සක්කායනිරෝධගාමිනී-පටිපදන්තෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ අන්ත සතරක් තියෙනවා. කවර සතරක් ද යත්, සක්කාය කියල අන්තයක් තියෙනවා. සක්කාය සකස්වීම කියල අන්තයක් තියෙනවා. සක්කාය නිරුද්ධ වීම කියල අන්තයක් තියෙනවා. සක්කාය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල අන්තයක් තියෙනවා.

කතමෝ ව භික්ඛවේ, සක්කායන්තෝ: පඤ්චපාදනක්ඛන්ධානිස්ස වචනීයං,

පින්වත් මහණෙනි, සක්කාය අන්තය කියන්නේ මොකක් ද? එයට කිව යුත්තේ පංච උපාදානස්කන්ධය කියල යි.

කතමේ පඤ්ච, සෙය්‍යථීදං: රුප්පාදනක්ඛන්ධෝ වේදනුපාදන-
ක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤාපාදනක්ඛන්ධෝ සංඛාරුපාදනක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපා-
දනක්ඛන්ධෝ. අයං වු-චති භික්ඛවේ, සක්කායන්තෝ.

කවර පහක් ද යත්, ඒ කියන්නේ, රුප උපාදානස්කන්ධය යි. වේදනා
උපාදානස්කන්ධය යි. සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය යි. සංස්කාර
උපාදානස්කන්ධය යි. විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යි. පින්වත් මහණෙනි,
මෙයට තමයි සක්කාය අන්තය කියන්නේ.

කතමෝ ච භික්ඛවේ, සක්කායසමුදයන්තෝ,

පින්වත් මහණෙනි, සක්කාය සකස්වීමේ අන්තය කියෙන්නෙ මොකක්
ද?

යායං තණ්හා පෝතෝභවිකා නන්දිරාග සහගතා තත්‍ර තත්‍රාභිනන්දිති,
සෙය්‍යථීදං කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා, අයං වු-චති භික්ඛවේ,
සක්කායසමුදයන්තෝ.

පින්වත් මහණෙනි, පුනර්භවය ඇති කර දෙන, ආශ්වාදයෙන් ඇලෙන්නා
වූ, ඒ ඒ තැන දී සතුටින් පිළිගන්නා වූ යම් මේ තණ්හාවක් ඇත් ද එය යි. ඒ
කියෙන්නේ, කාම තණ්හාව, භව තණ්හාව හා විභාව තණ්හාව යි. පින්වත්
මහණෙනි, මෙයට තමයි සක්කාය සකස්වීමේ අන්තය කියන්නේ.

කතමෝ ච භික්ඛවේ, සක්කායනිරෝධන්තෝ,

පින්වත් මහණෙනි, සක්කාය නිරුද්ධවීමේ අන්තය කියන්නේ මොකක්
ද?

යෝ තස්සා යෝව තණ්හාය අසෝසවිරාගනිරෝධෝ වාගෝ
පටිනිස්සග්ගෝ මුත්ති අනාලයෝ. අයං වු-චති භික්ඛවේ, සක්කායනිරෝධ-
න්තෝ.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ ත්‍රිවිධ තණ්හාවේ ම යම් ඉතිරි නැතිව නිරුද්ධ
වීමක් ඇත් ද, අත්හැරීමක් ඇත් ද, බැහැර කිරීමක් ඇත් ද, එයින් නිදහස්
වීමක් ඇත් ද, ආල රහිත වීමක් ඇත් ද පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි
සක්කාය නිරුද්ධ වීමේ අන්තය කියල කියන්නේ.

කතමෝ ව භික්ඛවේ, සක්කායනිරෝධගාමිනිපටිපදන්තෝ,

පින්වත් මහණෙනි, සක්කාය නිරුද්ධථිම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදා අන්තය කියන්නේ මොකක් ද?

අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි, සම්මාසංකප්පෝ සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්තෝ සම්මාආජීවෝ සම්මාවායාමෝ සම්මසති සම්මාසමාධි. අයං වු-වති භික්ඛවේ, සක්කාය-නිරෝධගාමිනිපටිපදන්තෝ. ඉමේ බෝ භික්ඛවේ, වත්තාරෝ අන්තාති.

ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය යි. ඒ කියන්නේ, සම්මාදිට්ඨි, සම්මාසංකප්ප, සම්මාවාචා, සම්මාකම්මන්ත, සම්මාආජීව, සම්මාවායාම, සම්මාසති, සම්මාසමාධි යන මෙය යි. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි සක්කාය නිරුද්ධථිම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදා අන්තය කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි අන්ත සතර කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අන්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.1.2

දුක්ඛ සුත්තං

දුක ගැන වදාළ දෙසුම

104. සාවක්ථියං

104. සැවැත් නුවරදී

දුක්ඛඤ්ච වෝ භික්ඛවේ, දේසිස්සාමි දුක්ඛසමුදයඤ්ච දුක්ඛනිරෝධඤ්ච දුක්ඛනිරෝධගමිනිඤ්ච පටිපදං තං සුභාට.

පින්වත් මහණෙනි, ඔබට මා දුක ගැනත්, දුකේ සකස්වීම ගැනත්, දුක

නිරුද්ධථිම ගැනත්, දුක නිරුද්ධථිම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැනත් දේශනා කරන්නමි. එය හොඳින් අසා ගන්න.

කතමඤ්ච භික්ඛවේ, දුක්ඛං: පඤ්චුපාදනක්ඛන්ධානිස්ස වචනීයං,

පින්වත් මහණෙනි, දුක කියන්නේ මොකක් ද? එයට කිව යුත්තේ පංච උපාදානස්කන්ධය කියල යි.

කතමේ පඤ්ච, සෙය්‍යථීදං: රුපුපාදනක්ඛන්ධෝ වේදනුපාදනක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤාපාදනක්ඛන්ධෝ සංඛාරුපාදනක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපාදනක්ඛන්ධෝ. ඉදං චූ-චනි භික්ඛවේ, දුක්ඛං.

කවර පහක් ද යත්, ඒ කියන්නේ, රූප උපාදානස්කන්ධය යි. වේදනා උපාදානස්කන්ධය යි. සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය යි. සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය යි. විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යි. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි දුක කියන්නේ.

කතමෝ ච භික්ඛවේ, දුක්ඛසමුදයෝ:

පින්වත් මහණෙනි, දුක්ඛ සකස්වීම කියෙන්නෙ මොකක් ද?

යායං තණ්හා පෝතෝභවිකා නන්දිරාග සහගතා තත්‍ර තත්‍රාභිනන්දිනී, සෙය්‍යථීදං කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා, අයං චූ-චනි භික්ඛවේ, දුක්ඛසමුදයෝ.

පින්වත් මහණෙනි, පුනර්භවය ඇති කර දෙන, ආශ්වාදයෙන් ඇලෙන්නා වූ, ඒ ඒ තැන දී සතුටින් පිළිගන්නා වූ යම් මේ තණ්හාවක් ඇත් ද එය යි. ඒ කියෙන්නේ, කාම තණ්හාව, භව තණ්හාව හා විභාව තණ්හාව යි. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි දුක්ඛ සකස්වීම කියන්නේ.

කතමෝ ච භික්ඛවේ, දුක්ඛනිරෝධෝ: යෝ තස්සා යේව තණ්හාය අසේසවිරාගනිරෝධෝ වාගෝ පටිනිස්සග්ගෝ මුත්ති අනාලයෝ. අයං චූ-චනි භික්ඛවේ, දුක්ඛනිරෝධෝ.

පින්වත් මහණෙනි, දුක නිරුද්ධථිම කියන්නේ මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ඒ ත්‍රිවිධ තණ්හාවේ ම යම් ඉතිරි නැතිව නිරුද්ධ වීමක් ඇත් ද,

අත්හැරීමක් ඇත් ද, බැහැර කිරීමක් ඇත් ද, එයින් නිදහස් වීමක් ඇත් ද, ආල රහිත වීමක් ඇත් ද පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි දුක නිරුද්ධවීම කියල කියන්නේ.

කතමෝ ව භික්ඛවේ, දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපදා: අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ. සෙය්‍යපීදං: සම්මාදිට්ඨි, සම්මාසංකප්පෝ සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්තෝ සම්මාආජීවෝ සම්මාවායාමෝ සම්මසති සම්මාසමාධි. අයං වු-චති භික්ඛවේ, දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපදාති.

පින්වත් මහණෙනි, දුක නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියන්නේ මොකක් ද? ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය යි. ඒ කියන්නේ, සම්මාදිට්ඨි, සම්මාසංකප්ප, සම්මාවාචා, සම්මාකම්මන්ත, සම්මාආජීව, සම්මාවායාම, සම්මාසති, සම්මාසමාධි යන මෙය යි. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි දුක නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුක්ඛ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.1.3

සක්කාය සුත්තං

සක්කාය ගැන වදාළ දෙසුම

105. සාවත්ථියං

105. සැවැත් නුවර දී

සක්කායඤ්ච වෝ භික්ඛවේ, දේසිස්සාමි සක්කායසමුදයඤ්ච සක්කායනිරෝධඤ්ච සක්කායනිරෝධගමිනිඤ්ච පටිපදං තං සුණාථ.

පින්වත් මහණෙනි, ඔබට මා සක්කාය ගැනත්, සක්කාය සකස්වීම ගැනත්, සක්කාය නිරුද්ධ වීම ගැනත්, සක්කාය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැනත් දේශනා කරන්නම්. එය හොඳින් අසා ගන්න.

කතමෝව භික්ඛවේ සක්කායෝ. පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධානිස්ස වචනීයං.

පින්වත් මහණෙනි, සක්කාය කියන්නේ මොකක් ද? එයට කිව යුත්තේ පංච උපාදානස්කන්ධය කියල යි.

කතමේ පඤ්ච, සෙය්‍යථීදං: රුප්පාදනක්ඛන්ධෝ වේදනුපාදනක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤාපාදනක්ඛන්ධෝ සංඛාරුපාදනක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපාදනක්ඛන්ධෝ. අයං චූ-චනි භික්ඛවේ, සක්කායෝ.

කවර පහක් ද යත්, ඒ කියන්නේ, රුප උපාදානස්කන්ධය යි. වේදනා උපාදානස්කන්ධය යි. සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය යි. සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය යි. විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යි. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි සක්කාය කියන්නේ.

කතමෝ ව භික්ඛවේ, සක්කායසමුදයෝ:

පින්වත් මහණෙනි, සක්කාය සකස්වීම කියෙන්නෙ මොකක් ද?

යායං තණ්හා පෝතෝභවිකා නන්දිරාග සහගතා තත්‍ර තත්‍රාභිනන්දිති, සෙය්‍යථීදං කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා, අයං චූ-චනි භික්ඛවේ, සක්කායසමුදයෝ.

පින්වත් මහණෙනි, පුනර්භවය ඇති කර දෙන, ආශ්වාදයෙන් ඇලෙන්නා වූ, ඒ ඒ තැන දී සතුටින් පිළිගන්නා වූ යම් මේ තණ්හාවක් ඇත් ද එය යි. ඒ කියෙන්නේ, කාම තණ්හාව, භව තණ්හාව හා විභාව තණ්හාව යි. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි සක්කාය සකස්වීම කියන්නේ.

කතමෝ ව භික්ඛවේ, සක්කායනිරෝධෝ:

පින්වත් මහණෙනි, සක්කාය නිරුද්ධවීම කියන්නේ මොකක් ද?

යෝ තස්සා යේව තණ්හාය අසේසවිරාගනිරෝධෝ වාගෝ පටිනිස්සග්ගෝ මුක්ති අනාලයෝ. අයං චූ-චනි භික්ඛවේ, සක්කායනිරෝධෝ.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ ත්‍රිවිධ තණ්හාවේ ම යම් ඉතිරි නැතිව නිරුද්ධ වීමක් ඇත් ද, අත්හැරීමක් ඇත් ද, බැහැර කිරීමක් ඇත් ද, එයින් නිදහස් වීමක් ඇත් ද, ආල රහිත වීමක් ඇත් ද පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි සක්කාය නිරුද්ධ වීම කියල කියන්නේ.

කතමෝ ව භික්ඛවේ, සක්කායනිරෝධගාමිනීපටිපදා:

පින්වත් මහණෙනි, සක්කාය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියන්නේ මොකක් ද?

අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි, සම්මාසංකප්පෝ සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්තෝ සම්මාආජීවෝ සම්මාවායාමෝ සම්මසති සම්මාසමාධි. අයං වු-වති භික්ඛවේ, සක්කාය-නිරෝධගාමිනීපටිපදානි.

ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය යි. ඒ කියන්නේ, සම්මාදිට්ඨි, සම්මාසංකප්ප, සම්මාවාචා, සම්මාකම්මන්ත, සම්මාආජීව, සම්මාවායාම, සම්මාසති, සම්මාසමාධි යන මෙය යි. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි සක්කාය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සක්කාය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.1.4

පරිඤ්ඤෙය්‍ය සුත්තං

පිරිසිඳ දත යුතු දේ ගැන වදාළ දෙසුම

106. සාවක්ථියං

106. සැවැත් නුවරදී

පරිඤ්ඤෙය්‍යෝ ව භික්ඛවේ, ධම්මේ දේසිස්සාමි පරිඤ්ඤඤ්ච පරිඤ්ඤා-විතඤ්ච පුග්ගලං. තං සුණාථ.

පින්වත් මහණෙනි, ඔබට පිරිසිඳ දත යුතු දේ ගැනත්, පිරිසිඳ දැනගැනීම ගැනත්, පිරිසිඳ දැනගත් පුද්ගලයා ගැනත් දේශනා කරන්නම්. එයට හොඳින් සවන් දෙන්න.

කතමෙ ව භික්ඛවෙ, පරිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා:

පින්වත් මහණෙනි, පිරිසිඳ දැන යුතු දේ කියන්නේ මොනවා ද?

රූපං භික්ඛවෙ, පරිඤ්ඤෙය්‍යෝ ධම්මෝ, වේදනා පරිඤ්ඤෙය්‍යෝ ධම්මෝ, සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං පරිඤ්ඤෙය්‍යෝ ධම්මෝ, ඉමේ වු-චන්ති භික්ඛවෙ, පරිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය යනු පිරිසිඳ දැන යුතු දෙයක්. විඳීම යනු පිරිසිඳ දැන යුතු දෙයක්. සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු පිරිසිඳ දැන යුතු දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, පිරිසිඳ දැන යුතු දේ කියන්නේ මෙයට යි.

කතමා ව භික්ඛවෙ, පරිඤ්ඤා:

පින්වත් මහණෙනි, පිරිසිඳ දැන ගැනීම කියන්නේ මොකක් ද?

යෝ භික්ඛවෙ, රාගක්ඛයෝ දෝසක්ඛයෝ මෝහක්ඛයෝ, අයං වු-චති භික්ඛවෙ, පරිඤ්ඤා.

පින්වත් මහණෙනි, රාගයේ යම් ක්ෂයවීමක් ඇත් ද, ද්වේශයේ යම් ක්ෂයවීමක් ඇත් ද, මෝහයේ යම් ක්ෂයවීමක් ඇත් ද. පින්වත් මහණෙනි, පිරිසිඳ දැන ගැනීම කියන්නේ මෙයට යි.

කතමෝ ව භික්ඛවෙ, පරිඤ්ඤානාචී පුග්ගලෝ:

පින්වත් මහණෙනි, පිරිසිඳ දැනගත් පුද්ගලයා කියන්නේ කවුද?

අරහාතිස්ස චචතීයං. යෝයං අයස්මා ඵ්ථංනාමෝ ඵ්ථංගොත්තෝ. අයං වු-චති භික්ඛවෙ, පරිඤ්ඤානාචී පුග්ගලෝති.

රහතන් වහන්සේ කියල යි එයට කිව යුත්තේ. මෙබඳු නම් ඇති, මෙබඳු ගෝත්‍ර ඇති යම් මේ ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ නමක් ඇත් ද, පින්වත් මහණෙනි, පිරිසිඳ දැනගත් පුද්ගලයා කියන්නේ මොහුට යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පරිඤ්ඤෙය්‍ය සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.1.5

සමණ සුත්තං

ශ්‍රමණයා ගැන වදාළ දෙසුම

107. සාවත්ථියං

107. සැවැත් නුවර දී

පඤ්චමේ භික්ඛවේ, උපාදානක්ඛන්ධා. කතමේ පඤ්ච, සෙය්‍යථීදං:
රූපුපාදානක්ඛන්ධෝ වේදනුපාදනක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤාපාදනක්ඛන්ධෝ
සංඛාරූපාදනක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපදානක්ඛන්ධෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ උපාදානස්කන්ධ පහක් තියෙනවා. කවර පහක්
ද යත්, ඒ කියන්නේ, රූප උපාදානස්කන්ධය. වේදනා උපාදානස්කන්ධය.
සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය. සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය. විඤ්ඤාණ
උපාදානස්කන්ධය යන පහ යි.

යේ භි කේචි භික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉමේසං පඤ්චඤ්ඤානං
උපාදානක්ඛන්ධානං අස්සාදං ව ආදීනවං ව නිස්සරණං ව යථාභූතං
නප්පජානන්ති න මේතේ භික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමණේසු වා
සමණසම්මතා බ්‍රාහ්මණේසු වා බ්‍රාහ්මණ සම්මතා. න ව පන තේ
ආයස්මන්තෝ සාමඤ්ඤත්ථං වා බ්‍රහ්මඤ්ඤත්ථං වා දිට්ඨේවධම්මේ සයං
අභිඤ්ඤා සංඝිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, යම්කිසි ශ්‍රමණයන් හරි බ්‍රාහ්මණයන් හරි ඔය පංච
උපාදානස්කන්ධයේ ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ වූ
ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කළේ නැත්නම්, පින්වත් මහණෙනි, ඒ මේ
ශ්‍රමණයින්, බ්‍රාහ්මණයින් සැබෑ ම ශ්‍රමණයන් අතර ශ්‍රමණවරුන් බවට
සම්මත වෙන්නේ නෑ. සැබෑ ම බ්‍රාහ්මණයන් අතර බ්‍රාහ්මණවරුන් බවට
සම්මත වෙන්නේ නෑ. ඒ ආයුෂ්මත්වරුන් මේ ජීවිතය තුළ දී ම තමන් ගේ ම
විශිෂ්ඨ ඥානයෙන් ශ්‍රමණබවේ ඵලයක් හෝ බ්‍රාහ්මණබවේ ඵලයක් හෝ
සාක්ෂාත් කර ගෙන ඵයට පැමිණිලා වාසය කරන්නේ නම් නෑ.

යේ ව බෝ කේවි භික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉමේසං පඤ්චස්සන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං අස්සාදං ව ආදීනවං ව නිස්සරණං ව යථාභූතං පජානන්ති, තේ බෝ මේ භික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමණේසු -ව සමණසම්මතා බ්‍රාහ්මණේසු ව බ්‍රාහ්මණ සම්මතා. තේ ව පනායස්මන්තෝ සාමඤ්ඤත්ථං ව බ්‍රහ්මඤ්ඤත්ථං ව දිට්ඨේවධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා සංඝිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්තිති.

පින්වත් මහණෙනි, යම්කිසි ශ්‍රමණයන් හරි බ්‍රාහ්මණයන් හරි ඔය පංච උපාදානස්කන්ධයේ ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කළොත්, පින්වත් මහණෙනි, ඒ මේ ශ්‍රමණයින්, බ්‍රාහ්මණයින් සැබෑ ම ශ්‍රමණයන් අතර ශ්‍රමණවරුන් බවට සම්මත වෙනවා. සැබෑ ම බ්‍රාහ්මණයන් අතර බ්‍රාහ්මණවරුන් බවට සම්මත වෙනවා. ඒ ආයුෂ්මත්වරුන් තමයි මේ ජීවිතය තුළ දී ම තමන් ගේ ම විශිෂ්ඨ ඥානයෙන් ශ්‍රමණබවේ ඵලයක් හෝ බ්‍රාහ්මණබවේ ඵලයක් හෝ සාක්ෂාත් කර ගෙන ඵයට පැමිණිලා වාසය කරන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමණ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.1.6

දුතිය සමණ සුත්තං

ශ්‍රමණයා ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

108. සාවත්ථියං

108. සැවැත් නුවරදී

පඤ්චමේ භික්ඛවේ, උපාදානක්ඛන්ධා. කතමේ පඤ්ච, සෙය්‍යථීදං: රුප්පාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණපදානක්ඛන්ධෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ උපාදානස්කන්ධ පහක් තියෙනවා. කවර පහක් ද යත්, ඒ කියන්නේ, රූප උපාදානස්කන්ධය විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යන පහ යි.

යේ හි කේවි හික්ඛවේ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉමේසං පඤ්චඤ්ඤානං
උපාදානක්ඛන්ධානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච
නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානන්ති පජානන්ති
..... සයං අභිඤ්ඤා සංජිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්තිති.

පින්වත් මහණෙනි, යම්කිසි ශ්‍රමණයන් හරි බ්‍රාහ්මණයන් හරි ඔය පංච
උපාදානස්කන්ධයේ ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ වූ
ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කළේ නැත්නම් එයට
පැමිණිලා වාසය කරන්නේ නම් නෑ ඒ ආයුෂ්මත්වරුන් තමයි
මේ ජීවිතය තුළ දී ම තමන් ගේ ම විශිෂ්ඨ ඥානයෙන් ශ්‍රමණබවේ ඵලයක් හෝ
බ්‍රාහ්මණබවේ ඵලයක් හෝ සාක්ෂාත් කර ගෙන එයට පැමිණිලා වාසය
කරන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය සමණ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.1.7

සෝකාපන්න සූත්තං

සෝවාන් වීම ගැන වදාළ දෙසුම

109. සාවක්ථියං

109. සැවැත් නුවර දී

පඤ්චමේ හික්ඛවේ, උපාදානක්ඛන්ධා. කතමේ පඤ්ච, සෙය්‍යථීදං:
රූපුපාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපදානක්ඛන්ධෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ උපාදානස්කන්ධ පහක් තියෙනවා. කවර පහක්
ද යත්, ඒ කියන්නේ, රූප උපාදානස්කන්ධය විඤ්ඤාණ
උපාදානස්කන්ධය යන පහ යි.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ ඉමේසං පඤ්චඤ්ඤානං උපාදානක්ඛන්ධානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති. අයං වු-චති භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ සෝතාපත්තෝ අවිතිපාතධම්මෝ නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම්දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය පංච උපාදානස්කන්ධයේ හට ගැනීමත්, නැතිවීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා නම්, පින්වත් මහණෙනි, මේ ආර්ය ශ්‍රාවකයාට තමයි සෝවාන් වුණ කෙනා, අපායෙහි නො වැටෙන ස්වභාවයෙන් යුතු කෙනා, නියත වශයෙන් ම නිවන් අවබෝධය පිහිට කරගෙන ඉන්න කෙනා කියල කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සෝතාපත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.1.8

අරහත්ත සූත්තං

රහතත් වහන්සේ ගැන වදාළ දෙසුම

110. සාවත්ථියං

110. සැවැත් නුවර දී

පඤ්චිමේ භික්ඛවේ, උපාදානක්ඛන්ධා. කතමේ පඤ්ච, සෙය්‍යථීදං: රුප්පාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණපාදානක්ඛන්ධෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ උපාදානස්කන්ධ පහක් තියෙනවා. කවර පහක් ද යත්, ඒ කියන්නේ, රූප උපාදානස්කන්ධය විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යන පහ යි.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, භික්ඛු ඉමේසං පඤ්චඤ්ඤානං උපාදානක්ඛන්ධානං

සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා අනුපාදා විමුක්තෝ හෝති, අයං වු-වති භික්ඛවේ, භික්ඛු අරහං බිණ්ණාසවෝ වුසිතවා කතකරණීයෝ විහිතභාරෝ අනුප්පත්තසදන්ධෝ පරික්ඛිණ්ණවසඤ්ඤෝපනෝ සම්මදඤ්ඤාවිමුක්තෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම්දවසක භික්ෂුව ඔය පංච උපාදානස්කන්ධයේ හට ගැනීමත්, නැතිවීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කර ගෙන උපාදාන රහිතව නිදහස් වෙලා ගියා නම්, පින්වත් මහණෙනි, රහතන් වහන්සේ, ක්ෂිණාශ්‍රවයන් වහන්සේ, බ්‍රහ්මසර වාසය සම්පූර්ණ කළ කෙනා, නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත් කෙනා, කෙලෙස් බර බැහැර කළ කෙනා, පිළිවෙළින් පිරිසුන් අරුතට පත් වූ කෙනා, හව බන්ධනයන් ක්ෂය වී ගිය කෙනා, ඉතා යහපත් ලෙස අවබෝධයෙන් ම දුකින් නිදහස් වූණ කෙනා කියල කියන්නේ මේ භික්ෂුවට තමයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අරහන්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.1.9

පයම් ඡන්දරාග සුත්තං

ඡන්දරාගය ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

111. සාවක්ථියං

111. සැවැත් නුවරදී

රූපේ භික්ඛවේ, යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දී යා තණ්හා තං පජහථ. ඒවං තං රූපං පහීනං භවිස්සති උ-ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මං.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය කෙරෙහි යම් කැමැත්තක් කියෙනවා නම්, යම් රාගයක් කියෙනවා නම්, යම් සතුටක් කියෙනවා නම්, යම් තණ්හාවක් කියෙනවා නම් එය අත්හරින්න. එතකොට මුල් ඉදිරි ගිය, කරටිය බිඳුන තල්

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - අන්ත වර්ගය

ගසක් බවට පත් වුණ, අභාවයට පත් වුණ, ආයෙ කවදාකවත් නො හට ගන්නා ස්වභාවයට පත් වුණ ඒ රූපය ප්‍රතීණ වෙලා යනවා.

වේදනාය යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා තං පජ්භථ. ඒවං සා වේදනා පතීනා භවිස්සති උ-ඡින්නමුලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා.

විදීම කෙරෙහි යම් කැමැත්තක් තියෙනවා නම්, යම් රාගයක් තියෙනවා නම්, යම් සතුටක් තියෙනවා නම්, යම් තණ්හාවක් තියෙනවා නම් එය අත්හරින්න. එතකොට මුල් ඉදිරි ගිය, කරටිය බිඳුන තල් ගසක් බවට පත් වුණ, අභාවයට පත් වුණ, ආයෙ කවදාකවත් නො හට ගන්නා ස්වභාවයට පත් වුණ ඒ විදීම ප්‍රතීණ වෙලා යනවා.

සඤ්ඤාය සංඛාරේසු යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා තං පජ්භථ. ඒවං තේ සංඛාරා පතීනා භවිස්සන්ති උ-ඡින්නමුලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා.

සඤ්ඤාව සංස්කාර කෙරෙහි යම් කැමැත්තක් තියෙනවා නම්, යම් රාගයක් තියෙනවා නම්, යම් සතුටක් තියෙනවා නම්, යම් තණ්හාවක් තියෙනවා නම් එය අත්හරින්න. එතකොට මුල් ඉදිරි ගිය, කරටිය බිඳුන තල් ගසක් බවට පත් වුණ, අභාවයට පත් වුණ, ආයෙ කවදාකවත් නො හට ගන්නා ස්වභාවයට පත් වුණ ඒ සංස්කාර ප්‍රතීණ වෙලා යනවා.

විඤ්ඤාණේ යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා තං පජ්භථ. ඒවං තං විඤ්ඤාණං පතීනං භවිස්සති උ-ඡින්නමුලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මන්ති.

විඤ්ඤාණය කෙරෙහි යම් කැමැත්තක් තියෙනවා නම්, යම් රාගයක් තියෙනවා නම්, යම් සතුටක් තියෙනවා නම්, යම් තණ්හාවක් තියෙනවා නම් එය අත්හරින්න. එතකොට මුල් ඉදිරි ගිය, කරටිය බිඳුන තල් ගසක් බවට පත් වුණ, අභාවයට පත් වුණ, ආයෙ කවදාකවත් නො හට ගන්නා ස්වභාවයට පත් වුණ ඒ විඤ්ඤාණය ප්‍රතීණ වෙලා යනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පඨම ඡන්දරාග සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.1.10

දුතිය ඡන්දරාග සුත්තං

ඡන්ද රාගය ගැන වදාළ දෙවන දෙසුම

112. සාවක්ථියං

112. සැවැත් නුවර දී

රූපේ බෝ හික්බවේ, යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා යේ උපසුපාදානා -තසෝ අධිට්ඨානාහිනිවේසානුසයා, තේ පජ්ඣං. ඒවං තං රූපං පභිනං භවිස්සති උ-ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදමම්මං.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය කෙරෙහි යම් කැමැත්තක් තියෙනවා නම්, යම් රාගයක් තියෙනවා නම්, යම් සතුටක් තියෙනවා නම්, යම් තණ්හාවක් තියෙනවා නම්, යම් බැස ගැනීමක්, බැඳීමක්, සිතින් අදිටන් කර ගැනීමක්, සිත අභ්‍යන්තරයෙහි ඇල්ම පැවැත්වීමක් එය අත්හරින්න. එතකොට මුල් ඉදිරි ගිය, කරටිය බිඳුන තල් ගසක් බවට පත් වුණ, අභාවයට පත් වුණ, ආයෙ කවදාකවත් නො හට ගන්නා ස්වභාවයට පත් වුණ ඒ රූපය ප්‍රභිණ වෙලා යනවා.

වේදනාය යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා යේ උපසුපාදානා -තසෝ අධිට්ඨානාහිනිවේසානුසයා, තේ පජ්ඣං. ඒවං සා වේදනා පභිනා භවිස්සති උ-ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදමම්මා.

විදීම කෙරෙහි යම් කැමැත්තක් තියෙනවා නම්, යම් රාගයක් තියෙනවා නම්, යම් සතුටක් තියෙනවා නම්, යම් තණ්හාවක් තියෙනවා නම්, යම් බැස ගැනීමක්, බැඳීමක්, සිතින් අදිටන් කර ගැනීමක්, සිත අභ්‍යන්තරයෙහි ඇල්ම පැවැත්වීමක් එය අත්හරින්න. එතකොට මුල් ඉදිරි ගිය, කරටිය බිඳුන තල් ගසක් බවට පත් වුණ, අභාවයට පත් වුණ, ආයෙ කවදාකවත් නො හට ගන්නා ස්වභාවයට පත් වුණ ඒ විදීම ප්‍රභිණ වෙලා යනවා.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - අන්ත වර්ගය

සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ යෝ
ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා යේ උපසුපාදානා -නසෝ
අධිට්ඨානාභිනිවේසානුසයා, තේ පජහථ. ඒවං තං විඤ්ඤාණං පභීනං
භවිස්සති උ-ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාද-
ධම්මන්ති.

සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය කෙරෙහි
යම් කැමැත්තක් තියෙනවා නම්, යම් රාගයක් තියෙනවා නම්, යම් සතුටක්
තියෙනවා නම්, යම් තණ්හාවක් තියෙනවා නම්, යම් බැස ගැනීමක්, බැඳීමක්,
සිතින් අදිටන් කර ගැනීමක්, සිත අභ්‍යන්තරයෙහි ඇල්ම පැවැත්වීමක් එය
අත්හරින්න. එතකොට මුල් ඉදිරි ගිය, කරටිය බිඳුන තල් ගසක් බවට පත්
වුණ, අභාවයට පත් වුණ, ආයෙ කවදාකවත් නො හට ගන්නා ස්වභාවයට
පත් වුණ ඒ විඤ්ඤාණය ප්‍රභීණ වෙලා යනවා.

අන්තවග්ගෝපධමෝ

පධම අන්ත වර්ගය යි

තනුද්දානං:

එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

අන්තෝ දුක්ඛඤ්ච සක්කායෝ පරිඤ්ඤෙය්‍යා සමණා දුච්චි,
සෝතාපත්තෝ අරහා ච දුච්චි ඡන්දරාගියාති

අන්ත සූත්‍රය, දුක්ඛ සූත්‍රය, සක්කාය සූත්‍රය, පරිඤ්ඤෙය්‍ය සූත්‍රය, සමණ
සූත්‍ර දෙක, සෝතාපත්ත සූත්‍රය, අරහත්ත සූත්‍රය, ඡන්දරාග සූත්‍ර දෙක යන
මේ දෙසුම්වලින් මෙම වර්ගය සමන්විත යි.

2. ධම්මකථිකවග්ගො

2. ධම්මකථික වර්ගය යි.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.2.1

අවිජ්ජා සුත්තං

අවිද්‍යාව ගැන වදාළ දෙසුම

113. සාවත්ථියං

113. සැවැත් නුවර දී

අප බෝ අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නා බෝ සෝ භික්ඛු භගවත්තං ඒතදවෝච: “අවිජ්ජා අවිජ්ජා”ති භන්තේ වු-චති. කතමා නු බෝ භන්තේ අවිජ්ජා කිත්තාවතා ව අවිජ්ජාගතෝ හෝතිති.

එතකොට එක්තරා භික්ඛුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා එකත්පසකින් වාඩි වුණා. එකත්පසකින් වාඩි වුණ ඒ භික්ඛුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, අවිද්‍යාව අවිද්‍යාව කියල කියනවා. ස්වාමීනී, අවිද්‍යාව කියල කියන්නේ මොකක් ද? කෙනෙක් අවිද්‍යාව තුළට පැමිණෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

ඉඬ භික්ඛු අස්සුතවා පුච්ඡිජ්ජනෝ රූපං නප්පජානාති, රූපසමුදයං නප්පජානාති, රූපනිරෝධං නප්පජානාති, රූපනිරෝධගාමිනිං පටිපදං නප්පජානාති, වේදනං නප්පජානාති සඤ්ඤං නප්පජානාති සංඛාරේ නප්පජානාති විඤ්ඤාණං නප්පජානාති, විඤ්ඤාණසමුදයං නප්පජානාති, විඤ්ඤාණනිරෝධං නප්පජානාති, විඤ්ඤාණනිරෝධගාමිනිං පටිපදං නප්පජානාති. අයං වු-චති භික්ඛු අවිජ්ජා එක්තාවතා ව අවිජ්ජාගතෝ හෝතිති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙකරුණෙහිලා අග්‍රන්තවත් පෘතග්ජනයා රූපය අවබෝධ කරන්නේ නෑ. රූපයේ හට ගැනීම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. රූපයේ නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. රූපය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කරන්නේ නෑ. වේදනාව අවබෝධ කරන්නේ නෑ සඤ්ඤාව අවබෝධ කරන්නේ නෑ සංස්කාර අවබෝධ කරන්නේ නෑ විඤ්ඤාණය අවබෝධ කරන්නේ නෑ. විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. විඤ්ඤාණයේ නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. විඤ්ඤාණය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කරන්නේ නෑ. පින්වත් භික්ෂුව, මේක තමයි අවිද්‍යාව කියල කියන්නේ. අවිද්‍යාව තුළට එන්නෙන් ඔව්වරකින් ම තමයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අවිජ්ජා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.2.2

විජ්ජා සූත්තං

විද්‍යාව ගැන වදාළ දෙසුම

114. සාවත්ථියං

114. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තා බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: “විජ්ජා විජ්ජා”ති භන්තේ වු-චති. කතමා නු බෝ භන්තේ විජ්ජා කිත්තාවතා ච විජ්ජාගතෝ භෝතිති.

එකත්පසකින් වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ වමසුවා. “ස්වාමීනී, විද්‍යාව විද්‍යාව කියල කියනවා. ස්වාමීනී, විද්‍යාව කියල කියන්නේ මොකක් ද? කෙනෙක් විද්‍යාව තුළට පැමිණෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

ඉඬ හික්ඛු සුතවා අරියසාවකෝ රූපං පජානාති, රූපසමුදයං පජානාති, රූපනිරෝධං පජානාති, රූපනිරෝධගාමිනිං පටිපදං පජානාති, වේදනං පජානාති සඤ්ඤං පජානාති සංඛාරේ පජානාති විඤ්ඤාණං පජානාති, විඤ්ඤාණසමුදයං පජානාති, විඤ්ඤාණනිරෝධං පජානාති, විඤ්ඤාණනිරෝධගාමිනිං පටිපදං පජානාති. අයං වු-වති හික්ඛු, විජ්ජා එත්තාවතා ව විජ්ජාගතෝ හෝතිති.

පින්වත් හික්ඛුව, මෙකරුණෙහිලා ග්‍රැනවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා රූපය අවබෝධ කර ගන්නවා. රූපයේ හට ගැනීම අවබෝධ කර ගන්නවා. රූපයේ නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගන්නවා. රූපය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගන්නවා. වේදනාව අවබෝධ කර ගන්නවා සඤ්ඤාව අවබෝධ කර ගන්නවා සංස්කාර අවබෝධ කර ගන්නවා විඤ්ඤාණය අවබෝධ කර ගන්නවා. විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම අවබෝධ කර ගන්නවා. විඤ්ඤාණයේ නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කර ගන්නවා. විඤ්ඤාණය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කර ගන්නවා. පින්වත් හික්ඛුව, මේක තමයි විද්‍යාව කියල කියන්නේ. විද්‍යාව තුළට එන්නෙත් ඔව්වරකින් ම තමයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

විජ්ජා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.2.3

පට්ඨ ධම්මකථිකසුත්තං

ධර්ම කථිකයා වදාළ පළමු දෙසුම

115. සාවක්ථියං

115. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ හික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච:
 “ධම්මකථිකෝ ධම්මකතිකෝ”ති හන්තේ වු-වති. කිත්තාවතා නු බෝ හන්තේ
 ධම්මකථිකෝ හෝති”ති.

එකත්පසකින් වාඩි වුණ ඒ හික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, ධර්ම කථිකයා, ධර්ම කථිකයා කියල කියනවා. ස්වාමීනී, කෙනෙකුට ධර්ම කථිකයා කියල කියන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

රූපස්ස - භික්ඛු නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය ධම්මං දේසෙති, ධම්මකථිකෝ භික්ඛුනි අලං වචනාය. රූපස්ස - භික්ඛු නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝති, ධම්මානුධම්මපටිපන්නෝ භික්ඛුනි අලං වචනාය. රූපස්ස - භික්ඛු නිබ්බිදා විරාගා නිරෝධා අනුපාදා විමුක්තෝ හෝති, දිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පන්නෝ භික්ඛුනි අලං වචනාය.

පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් කෙනෙක් රූපය පිළිබඳ ව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, ඇල්ම දුරු වීම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මය දේශනා කරනවා නම්, අන්න ඒ භික්ෂුවට තමයි ධර්ම කථිකයා කියලා කියන්ට සුදුසු. ඉදින් යම් භික්ෂුවක් රූපය පිළිබඳ ව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, ඇල්ම දුරු වීම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස ප්‍රතිපත්තියෙහි හැසිරෙනවා නම්, අන්න ඒ භික්ෂුවට තමයි ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාවට බැසගත් කෙනා කියල කියන්ට සුදුසු. ඉදින් යම් භික්ෂුවක් රූපය පිළිබඳ ව අවබෝධයෙන් ම කළකිරිලා, ඇල්ම දුරු කරලා, ඇල්ම නිරුද්ධ කරලා උපාදාන රහිත ව නිදහස් වෙලා ගියා නම්, අන්න ඒ භික්ෂුවට තමයි මේ ජීවිතයේ දී ම අමා නිවනට පත් වූ කෙනා කියල කියන්ට සුදුසු.

වේදනාය - භික්ඛු සඤ්ඤාය - භික්ඛු සංඛාරානං - භික්ඛු විඤ්ඤාණස්ස - භික්ඛු නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය ධම්මං දේසෙති, ධම්මකථිකෝ භික්ඛුනි අලං වචනාය. විඤ්ඤාණස්ස - භික්ඛු නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝති, ධම්මානුධම්මපටිපන්නෝ භික්ඛුනි අලං වචනාය. විඤ්ඤාණස්ස - භික්ඛු නිබ්බිදා විරාගා නිරෝධා අනුපාදා විමුක්තෝ හෝති, දිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පන්නෝ භික්ඛුනි අලං වචනායාති.

පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් විදීම පිළිබඳව පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් සඤ්ඤාව පිළිබඳව පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් සංස්කාර පිළිබඳව පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් කෙනෙක් විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, ඇල්ම දුරු වීම

පිණ්ස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණ්ස ධර්මය දේශනා කරනවා නම්, අන්න ඒ හික්ෂුට්ට තමයි ධර්ම කථිකයා කියලා කියන්ට සුදුසු. ඉදින් යම් හික්ෂුට්ටක් විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණ්ස, ඇල්ම දුරු වීම පිණ්ස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණ්ස ප්‍රතිපත්තියෙහි හැසිරෙනවා නම්, අන්න ඒ හික්ෂුට්ට තමයි ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාවට බැසගත් කෙනා කියලා කියන්ට සුදුසු. ඉදින් යම් හික්ෂුට්ටක් විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව අවබෝධයෙන් ම කළකිරිලා, ඇල්ම දුරු කරලා, ඇල්ම නිරුද්ධ කරලා උපාදාන රහිත ව නිදහස් වෙලා ගියා නම්, අන්න ඒ හික්ෂුට්ට තමයි මේ ජීවිතයේ දී ම අමා නිවනට පත් වූ කෙනා කියලා කියන්ට සුදුසු.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පඨම ධම්මකථික සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.2.4

දුතිය ධම්මකථිකසූත්තං

ධර්ම කථිකයා ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

116. සාවත්ථියං

116. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ හික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච:
 “ධම්මකථිකෝ ධම්මකතිකෝ”ති භන්තේ වු-චති. කිත්තාවතා නු බෝ භන්තේ
 ධම්මකථිකෝ හෝති? කිත්තාවතා ධම්මානුධම්මපටිපන්නෝ හෝති?
 කිත්තාවතා දිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පත්තෝ හෝති”ති?

එකත්පසකින් වාඩි වුණ ඒ හික්ෂුට්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, ධර්ම කථිකයා, ධර්ම කථිකයා කියලා කියනවා. ස්වාමීනී, කෙනෙකුට ධර්ම කථිකයා කියලා කියන්නේ කවර කරුණු මත ද? ස්වාමීනී, කෙනෙකුට ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාවට බැසගත් කෙනා කියලා

කියන්නේ කවර කරුණු මත ද? ස්වාමීනී, කෙනෙකුට මේ ජීවිතයේ දී ම අමා නිවනට පත් වූ කෙනා කියලා කියන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

රූපස්ස - භික්ඛු නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය ධම්මං දේසේති, ධම්මකථිකෝ භික්ඛුනි අලං වචනාය. රූපස්ස - භික්ඛු නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපත්තෝ හෝති, ධම්මානුධම්මපටිපත්තෝ භික්ඛුනි අලං වචනාය. රූපස්ස - භික්ඛු නිබ්බිදා විරාගා නිරෝධා අනුපාදා විමුක්තෝ හෝති, දිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පත්තෝ භික්ඛුනි අලං වචනාය.

පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් කෙනෙක් රූපය පිළිබඳ ව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, ඇල්ම දුරු වීම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මය දේශනා කරනවා නම්, අන්න ඒ භික්ෂුවට තමයි ධර්ම කථිකයා කියලා කියන්ට සුදුසු. ඉදින් යම් භික්ෂුවක් රූපය පිළිබඳ ව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, ඇල්ම දුරු වීම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස ප්‍රතිපත්තියෙහි හැසිරෙනවා නම්, අන්න ඒ භික්ෂුවට තමයි ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාවට බැසගත් කෙනා කියලා කියන්ට සුදුසු. ඉදින් යම් භික්ෂුවක් රූපය පිළිබඳ ව අවබෝධයෙන් ම කළකිරිලා, ඇල්ම දුරු කරලා, ඇල්ම නිරුද්ධ කරලා උපාදාන රහිත ව නිදහස් වෙලා ගියා නම්, අන්න ඒ භික්ෂුවට තමයි මේ ජීවිතයේ දී ම අමා නිවනට පත් වූ කෙනා කියලා කියන්ට සුදුසු.

වේදනාය - භික්ඛු සඤ්ඤාය - භික්ඛු සංඛාරානං - භික්ඛු විඤ්ඤාණස්ස - භික්ඛු නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය ධම්මං දේසේති, ධම්මකථිකෝ භික්ඛුනි අලං වචනාය. විඤ්ඤාණස්ස - භික්ඛු නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපත්තෝ හෝති, ධම්මානුධම්මපටිපත්තෝ භික්ඛුනි අලං වචනාය. විඤ්ඤාණස්ස - භික්ඛු නිබ්බිදා විරාගා නිරෝධා අනුපාදා විමුක්තෝ හෝති, දිට්ඨධම්මනිබ්බාන-ප්පත්තෝ භික්ඛුනි අලං වචනායාති.

පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් විදීම පිළිබඳව පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් සඤ්ඤාව පිළිබඳව පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් සංස්කාර පිළිබඳව පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් කෙනෙක් විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, ඇල්ම දුරු වීම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මය දේශනා කරනවා නම්, අන්න ඒ භික්ෂුවට තමයි ධර්ම කථිකයා කියලා කියන්ට සුදුසු. ඉදින් යම් භික්ෂුවක්

විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව අවබෝධයෙන් ම කළකිරීම පිණිස, ඇල්ම දුරු වීම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස ප්‍රතිපත්තියෙහි හැසිරෙනවා නම්, අන්ත ඒ භික්ෂුවට තමයි ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාවට බැසගත් කෙනා කියල කියන්ට සුදුසු. ඉදින් යම් භික්ෂුවක් විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව අවබෝධයෙන් ම කළකිරිලා, ඇල්ම දුරු කරලා, ඇල්ම නිරුද්ධ කරලා උපාදාන රහිත ව නිදහස් වෙලා ගියා නම්, අන්ත ඒ භික්ෂුවට තමයි මේ ජීවිතයේ දී ම අමා නිවනට පත් වූ කෙනා කියල කියන්ට සුදුසු.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය ධම්මකථික සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.2.5

බන්ධන සූත්තං

බන්ධනය ගැන වදාළ දෙසුම

117. සාවත්ථියං

117. සැවැත් නුවර දී

අස්සුතවා භික්ඛවේ, පුපුඡ්ඡනෝ අරියානං අදස්සාවී සප්පුරිසධම්මේ අවිනිතෝ, රූපං අත්තනෝ සමනුපස්සති, රූපවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං. අයං වු-වති භික්ඛවේ, අස්සුතවා පුපුඡ්ඡනෝ රූපබන්ධනඛේධෝ සාන්තරබාහිරබන්ධනඛේධෝ අතිරදස්සි අපාරදස්සි, ඛේධෝ ජායති, ඛේධෝ මීයති, ඛේධෝ අස්මා ලෝකා පරං ලෝකං ග-මති.

පින්වත් මහණෙනි, අශ්‍රැතවත් පෘතග්ජනයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක් සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි නො භික්ෂුණ කෙනෙක්. ඔහු ආත්මයක් හැටියට රූපය ගැන මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මයක් රූපයෙන් හැදී තිබෙන හැටියට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තුළ

රූපය තිබෙන බවට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තිබෙන්නේ රූපය තුළ බවට මුළාවෙන් දකිනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ අග්‍රන්ථයේ පෘතග්ථනයාට තමයි රූප බන්ධනයෙන් බැඳුණු කෙනා, අභ්‍යන්තර බාහිර සහිතව ම බන්ධනයෙන් බැඳුණු කෙනා කියලා කියන්නේ. ඔහු එතෙර වීම දකින්නේ නෑ. අමා නිවන දකින්නේ නෑ. බැඳිලා ම යි උපදින්නේ. බැඳිලා ම යි මැරෙන්නේ. බැඳිලා ම යි මෙලොවින් පරලොවට යන්නේ.

වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සති වේදනාය වා අත්තානං. අයං වු-ච්ඡි භික්ඛවේ, අස්සුතවා සුචුඡ්ඡතෝ වේදනාබන්ධන-බද්ධෝ සන්තරබාහිරබන්ධනබද්ධෝ අතිරදස්සී අපාරදස්සී, බද්ධෝ ජායති, බද්ධෝ මීයති, බද්ධෝ අස්මා ලෝකා පරං ලෝකං ග-ණි.

ආත්මයක් හැටියට වේදනාව ගැන මුළාවෙන් දකිනවා ආත්මය තිබෙන්නේ වේදනාව තුළ බවට මුළාවෙන් දකිනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ අග්‍රන්ථයේ පෘතග්ථනයාට තමයි වේදනා බන්ධනයෙන් බැඳුණු කෙනා, අභ්‍යන්තර බාහිර සහිතව ම බන්ධනයෙන් බැඳුණු කෙනා කියලා කියන්නේ. ඔහු එතෙර වීම දකින්නේ නෑ. අමා නිවන දකින්නේ නෑ. බැඳිලා ම යි උපදින්නේ. බැඳිලා ම යි මැරෙන්නේ. බැඳිලා ම යි මෙලොවින් පරලොවට යන්නේ.

සඤ්ඤං සංඛාරේ අත්තතෝ සමනුපස්සති සංඛාරේසු වා අත්තානං. අයං වු-ච්ඡි භික්ඛවේ, අස්සුතවා සුචුඡ්ඡතෝ සංඛාරබන්ධනබද්ධෝ සන්තරබාහිරබන්ධනබද්ධෝ අතිරදස්සී අපාරදස්සී, බද්ධෝ ජායති, බද්ධෝ මීයති, බද්ධෝ අස්මා ලෝකා පරං ලෝකං ග-ණි.

සඤ්ඤාව ආත්මයක් හැටියට සංස්කාර ගැන මුළාවෙන් දකිනවා ආත්මය තිබෙන්නේ සංස්කාර තුළ බවට මුළාවෙන් දකිනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ අග්‍රන්ථයේ පෘතග්ථනයාට තමයි සංස්කාර බන්ධනයෙන් බැඳුණු කෙනා, අභ්‍යන්තර බාහිර සහිතව ම බන්ධනයෙන් බැඳුණු කෙනා කියලා කියන්නේ. ඔහු එතෙර වීම දකින්නේ නෑ. අමා නිවන දකින්නේ නෑ. බැඳිලා ම යි උපදින්නේ. බැඳිලා ම යි මැරෙන්නේ. බැඳිලා ම යි මෙලොවින් පරලොවට යන්නේ.

විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, විඤ්ඤාණචන්තං වා අත්තානං, අත්තනි වා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං. අයං වු-ච්ඡි භික්ඛවේ,

අස්සුතවා පුපුඡ්ඡනෝ විඤ්ඤාණබන්ධනබද්ධෝ සන්තරබාහිරබන්ධනබද්ධෝ අතිරදස්සී අපාරදස්සී, බද්ධෝ ජායති, බද්ධෝ මීයති, බද්ධෝ අස්මා ලෝකා පරං ලෝකං ග-ජති.

ආත්මයක් හැටියට විඤ්ඤාණය ගැන මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මයක් විඤ්ඤාණයෙන් හැදී තිබෙන හැටියට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තුළ විඤ්ඤාණය තිබෙන බවට මුළාවෙන් දකිනවා. ආත්මය තිබෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ බවට මුළාවෙන් දකිනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ අග්‍රාහවත් පෘතග්ජනයාට තමයි විඤ්ඤාණ බන්ධනයෙන් බැඳුනු කෙනා, අභ්‍යන්තර බාහිර සහිතව ම බන්ධනයෙන් බැඳුනු කෙනා කියල කියන්නේ. ඔහු එතෙර වීම දකින්නේ නෑ. අමා නිවන දකින්නේ නෑ. බැඳිලා ම යි උපදින්නේ. බැඳිලා ම යි මැරෙන්නේ. බැඳිලා ම යි මෙලොවින් පරලොවට යන්නේ.

සුතවා ච බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ අරියානං දස්සාවී සප්පුරිසධම්මේ සුවිතීතෝ, න රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න රූපවත්තං වා අත්තානං, න අත්තති වා රූපං, න රූපස්මිං වා අත්තානං. අයං වු-වති භික්ඛවේ, සුතවා අරියසාවකෝ න රූපබන්ධනබද්ධෝ න සන්තරබාහිර-බන්ධනබද්ධෝ තීරදස්සී පාරදස්සී, පරිමුත්තෝ සෝ දුක්ඛස්මාති වදාමි.

ග්‍රාහවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා දකින කෙනෙක් සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි භික්ෂුණ කෙනෙක්. ඔහු ආත්මයක් හැටියට රූපය ගැන දකින්නේ නෑ. ආත්මයක් රූපයෙන් හැදී තිබෙන හැටියට දකින්නේ නෑ. ආත්මය තුළ රූපය තිබෙන බවට දකින්නේ නෑ. ආත්මය තිබෙන්නේ රූපය තුළ බවට දකින්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මේ ග්‍රාහවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයාට තමයි රූප බන්ධනයෙන් නො බැඳුනු කෙනා, අභ්‍යන්තර බාහිර සහිත බන්ධනයෙන් නො බැඳුනු කෙනා, එතෙර වීම දකින කෙනා, අමා නිවන දකින කෙනා කියල කියන්නේ. ඔහු දුකින් නිදහස් වුණ කෙනා කියල යි මා කියන්නේ.

න වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සති න වේදනාය වා අත්තානං. අයං වු-වති භික්ඛවේ, සුතවා අරියසාවකෝ න වේදනාබන්ධ-නබද්ධෝ න සන්තරබාහිරබන්ධනබද්ධෝ තීරදස්සී පාරදස්සී, පරිමුත්තෝ සෝ දුක්ඛස්මාති වදාමි.

සංයුත්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුත්තය - ධම්මකථික වර්ගය

ආත්මයක් හැටියට වේදනාව ගැන දකින්නේ නෑ
ආත්මය තිබෙන්නේ වේදනාව තුළ බවට දකින්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මේ ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයාට තමයි වේදනා බන්ධනයෙන් නො බැඳුනු කෙනා, අභ්‍යන්තර බාහිර සහිත බන්ධනයෙන් නො බැඳුනු කෙනා, එතෙර වීම දකින කෙනා, අමා නිවන දකින කෙනා කියල කියන්නේ. ඔහු දුකින් නිදහස් වුණ කෙනා කියල යි මා කියන්නේ.

න සඤ්ඤං න සංඛාරේ අත්තතො සමනුපස්සති න සංඛාරේසු වා අත්තතානං. අයං වු-චති භික්ඛවේ, සුතවා අරියසාවකෝ න සංඛාරබන්ධනබද්ධෝ න සන්තරබාහිරබන්ධනබද්ධෝ තීරදස්සී පාරදස්සී, පරිමුත්තෝ සෝ දුක්ඛස්මාති වදාමි.

සඤ්ඤාව ආත්මයක් හැටියට සංස්කාර ගැන දකින්නේ නෑ ආත්මය තිබෙන්නේ සංස්කාර තුළ බවට දකින්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මේ ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයාට තමයි සංස්කාර බන්ධනයෙන් නො බැඳුනු කෙනා, අභ්‍යන්තර බාහිර සහිත බන්ධනයෙන් නො බැඳුනු කෙනා, එතෙර වීම දකින කෙනා, අමා නිවන දකින කෙනා කියල කියන්නේ. ඔහු දුකින් නිදහස් වුණ කෙනා කියල යි මා කියන්නේ.

න විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති, න විඤ්ඤාණචන්තං වා අත්තතානං, න අත්තති වා විඤ්ඤාණං, න විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තතානං. අයං වු-චති භික්ඛවේ, සුතවා අරියසාවකෝ න විඤ්ඤාණබන්ධනබද්ධෝ න සන්තරබාහිරබන්ධනබද්ධෝ තීරදස්සී පාරදස්සී, පරිමුත්තෝ සෝ දුක්ඛස්මාති වදාමිති.

ආත්මයක් හැටියට විඤ්ඤාණය ගැන දකින්නේ නෑ. ආත්මයක් විඤ්ඤාණයෙන් හැඳි තිබෙන හැටියට දකින්නේ නෑ. ආත්මය තුළ විඤ්ඤාණය තිබෙන බවට දකින්නේ නෑ. ආත්මය තිබෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ බවට දකින්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මේ ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයාට තමයි විඤ්ඤාණ බන්ධනයෙන් නො බැඳුනු කෙනා, අභ්‍යන්තර බාහිර සහිත බන්ධනයෙන් නො බැඳුනු කෙනා, එතෙර වීම දකින කෙනා, අමා නිවන දකින කෙනා කියල කියන්නේ. ඔහු දුකින් නිදහස් වුණ කෙනා කියල යි මා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බන්ධන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.2.6

පට්ඨ පරිපු-ඡිත සුත්තං
ප්‍රශ්න විචාරිම ගැන පළමු දෙසුම

118. සාවත්ථියං

118. සැවැත් නුවර දී

තං කිං මඤ්ඤට භික්ඛවේ, රූපං “ඒතං මම ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සමාති? නෝ හේතං හන්තේ, සාධු භික්ඛවේ. රූපං භික්ඛවේ, “තේතං මම තේසෝහමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං “ඒතං මම ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සමාති? නෝ හේතං හන්තේ, සාධු භික්ඛවේ. විඤ්ඤාණං භික්ඛවේ, “තේතං මම තේසෝහමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය දකින්නේ “මේක මගේ, මේ තමයි මම, මේ මගේ ආත්මය” වශයෙන් ද? ස්වාමීනි, එය නොවේ ම යි. පින්වත් මහණෙනි, ඉතා හොඳයි. පින්වත් මහණෙනි, “මගේ නො වේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” කියල ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් ම යි රූපය අවබෝධ කළ යුත්තේ. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය දකින්නේ “මේක මගේ, මේ තමයි මම, මේ මගේ ආත්මය” වශයෙන් ද? ස්වාමීනි, එය නොවේ ම යි. පින්වත් මහණෙනි, ඉතා හොඳයි. පින්වත් මහණෙනි, “මගේ නො වේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” කියල ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් ම යි විඤ්ඤාණය අවබෝධ කළ යුත්තේ.

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ, සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නති වේදනායපි සඤ්ඤායපි සංඛාරේසුපි විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නති, නිබ්බින්නදං චිරජ්ජති නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ගුණවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා වේදනාව ගැනත් සඤ්ඤාව ගැනත් සංස්කාර ගැනත් විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නෙ නැතුව යනවා ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පඨම පරිපුච්ඡිත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.2.7

දුතිය පරිපු-ඡිත සූත්තං
ප්‍රශ්න විචාරීම ගුණ දෙවන දෙසුම

119. සාවත්ථියං

119. සැවැත් නුවරදී

තං කිම්මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං “නේතං මම නේසෝහමස්මි, න මේ සෝ අත්ථා”ති සමනුපස්සමාති? ඒවං භන්තේ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගුණ ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය දකින්නේ “මේක මගේ නොවේ, මේ මම නොවේ, මේ මගේ ආත්මය නොවේ” වශයෙන් නේද? එසේය ස්වාමීනි.

සාධු භික්ඛවේ. රූපං භික්ඛවේ, “නේතං මම නේසෝහමස්මි, න මේ සෝ අත්ථා”ති ඒවමේනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. වේදනං නේතං මම සඤ්ඤං නේතං මම සංඛාරේ නේතං මම විඤ්ඤාණං “නේතං මම නේසෝහමස්මි, න මේ සෝ අත්ථා”ති සමනුපස්සමාති? ඒවං භන්තේ, සාධු භික්ඛවේ. විඤ්ඤාණං භික්ඛවේ, “නේතං මම නේසෝහමස්මි, න මේ සෝ අත්ථා”ති ඒවමේනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

පින්වත් මහණෙනි, ඉතා හොඳයි. පින්වත් මහණෙනි, “මගේ නො වේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” කියල ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් ම යි රූපය අවබෝධ කළ යුත්තේ. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය දකින්නේ “මගේ නො වේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” වශයෙන් නේද? එසේය ස්වාමීනී. පින්වත් මහණෙනි, ඉතා හොඳයි. පින්වත් මහණෙනි, “මගේ නො වේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” කියල ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් ම යි විඤ්ඤාණය අවබෝධ කළ යුත්තේ.

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ, සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නදන්ති නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රැනවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා ආයෙන් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය පරිපූර්ණිත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.2.8

සඤ්ඤෝපතීය සුත්තං

බන්ධනය ඇති කරවන දේ ගැන වදාළ දෙසුම

120. සාවත්ථීයං

120. සැවැත් නුවර දී

සඤ්ඤෝපතීයේ ව භික්ඛවේ, ධම්මේ දේසිස්සාමි සඤ්ඤෝපනඤ්ච, තං සුණාථ. කතමේ ව භික්ඛවේ, සඤ්ඤෝපතීයා ධම්මා, කතමං සඤ්ඤෝපනං:

පින්වත් මහණෙනි, බන්ධනය ඇති කරවන දේ ගැනත් බන්ධනය ගැනත් දේශනා කරන්නම්. එයට සවන් දෙන්න. පින්වත් මහණෙනි, බන්ධනය ඇති කරවන දේ මොනවා ද? බන්ධනය මොකක් ද?

රූපං භික්ඛවේ, සඤ්ඤෝජනීයෝ ධම්මෝ. යෝ තත්ථ ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං. වේදනා සඤ්ඤෝජනීයෝ ධම්මෝ. යෝ තත්ථ ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං. සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං සඤ්ඤෝජනීයෝ ධම්මෝ. යෝ තත්ථ ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං. ඉමේ චූ-චන්ති භික්ඛවේ, සඤ්ඤෝජනීයෝ ධම්මා, ඉදං සඤ්ඤෝජනන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය යනු බන්ධනය ඇති කරවන දෙය යි. ඒ රූපය කෙරෙහි යම් කැමැත්තෙන් ඇලීමක් ඇත්නම් ඒක තමයි ඒ කෙරෙහි ඇති බන්ධනය. විදීම යනු බන්ධනය ඇති කරවන දෙය යි. ඒ විදීම කෙරෙහි යම් කැමැත්තෙන් ඇලීමක් ඇත්නම් ඒක තමයි ඒ කෙරෙහි ඇති බන්ධනය. සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු බන්ධනය ඇති කරවන දෙය යි. ඒ විඤ්ඤාණය කෙරෙහි යම් කැමැත්තෙන් ඇලීමක් ඇත්නම් ඒක තමයි ඒ කෙරෙහි ඇති බන්ධනය. පින්වත් මහණෙනි, බන්ධනය ඇති කරවන දේත්, බන්ධනයත් කියන්නෙ මේකට තමයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සඤ්ඤෝජන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.2.9

උපාදානිය සුත්තං

බැඳීම ඇති කරවන ගැන වදාළ දෙසුම

121. සාවත්ථියං

121. සැවැත් නුවර දී

උපාදානියේ ව භික්ඛවේ, ධම්මේ දේසිස්සාමි උපාදානස්ථ, තං සුණාම.
කතමේ ව භික්ඛවේ, උපාදානියා ධම්මා, කතමං උපාදානං:

පින්වත් මහණෙනි, බැඳීම ඇති කරවන දේ ගැනත් බැඳීම ගැනත්
දේශනා කරන්නම්. එයට සවන් දෙන්න. පින්වත් මහණෙනි, බැඳීම ඇති කරවන
දේ මොනවා ද? බැඳීම මොකක් ද?

රූපං භික්ඛවේ, උපාදානියෝ ධම්මෝ, යෝ තත්ථ ඡන්දරාගෝ තං
තත්ථ උපාදානං. වේදනා උපාදානියෝ ධම්මෝ. යෝ තත්ථ ඡන්දරාගෝ තං
තත්ථ උපාදානං. සඤ්ඤා උපාදානියෝ ධම්මෝ සංඛාරා
උපාදානියෝ ධම්මෝ විඤ්ඤාණං උපාදානියෝ ධම්මෝ, යෝ
තත්ථ ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ උපාදානං. ඉමේ චූ-වන්නි භික්ඛවේ, උපාදානියා
ධම්මා, ඉදං උපාදානන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය යනු බැඳීම ඇති කරවන දෙය යි. ඒ රූපය
කෙරෙහි යම් කැමැත්තෙන් ඇලීමක් ඇත්නම් ඒක තමයි ඒ කෙරෙහි ඇති බැඳීම.
විඳීම යනු බැඳීම ඇති කරවන දෙය යි. ඒ විඳීම කෙරෙහි යම් කැමැත්තෙන්
ඇලීමක් ඇත්නම් ඒක තමයි ඒ කෙරෙහි ඇති බැඳීම. සඤ්ඤාව
සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු බැඳීම ඇති කරවන දෙය යි. ඒ
විඤ්ඤාණය කෙරෙහි යම් කැමැත්තෙන් ඇලීමක් ඇත්නම් ඒක තමයි ඒ
කෙරෙහි ඇති බැඳීම. පින්වත් මහණෙනි, බැඳීම ඇති කරවන දේත්, බැඳීමත්
කියන්නේ මේකට තමයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

උපාදානිය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.2.10

සීල සුත්තං

සීලය මුල්කොට වදාළ දෙසුම

122. ඒකං සමයං ආයස්මා ච සාරිපුත්තෝ ආයස්මා ච මහාකොට්ඨිනෝ බාරාණසියං විහරන්ති ඉසිපතනේ මීගදායේ. අථ බෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨිනෝ සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේනායස්මා සාරිපුත්තෝ තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා ආයස්මතා සාරිපුත්තේන සද්ධිං සම්මෝදි, සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨිනෝ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතදවෝච: “සීලවතා ආවුසෝ සාරිපුත්ත, භික්ඛුනා කතමේ ධම්මා යෝනිසෝ මනසිකාතබ්බා”ති.

122. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේත්, ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේත් වැඩ වාසය කළේ බරණැස ඉසිපතන මීගදාය නම් වූ වනයෙනසුනේ. එදා ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේ සවස් වරුවෙහි භාවනාවෙන් නැගිට ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වැඩසිටිය තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කථාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වැඩ සිටියා. එකත්පස්ව වැඩ සිටිය ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේ, ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මෙකරුණ විමසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, සීල්වත් භික්ෂුවක් විසින් මොන වගේ දෙයක් ද නුවණින් විමසිය යුත්තේ?”

සීලවතාවුසෝ කොට්ඨික, භික්ඛුනා පඤ්චපදානක්ඛන්ධා අනි-වතෝ දුක්ඛතෝ රෝගතෝ ගණ්ඨතෝ සල්ලතෝ අසතෝ ආබාධතෝ පරතෝ පලෝකතෝ සුඤ්ඤතෝ අනත්තතෝ යෝනිසෝ මනසිකාතබ්බා. කතමේ පඤ්ච, සෙය්‍යථීදං: රුප්පදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපදානක්ඛන්ධෝ. සීලවතාවුසෝ කොට්ඨික, භික්ඛුනා ඉමේ පඤ්චපදානක්ඛන්ධා අනි-වතෝ දුක්ඛතෝ අනත්තතෝ යෝනිසෝ මනසිකාතබ්බා.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොට්ඨික, පංච උපාදානස්කන්ධය අනිත්‍ය වශයෙන්, දුක් වශයෙන්, රෝග වශයෙන්, සැරව ගෙඩියක් වශයෙන්, හුලක් වශයෙන්, පීඩාවක් වශයෙන්, ආබාධයක් වශයෙන්, අනුන් ගේ දෙයක් වශයෙන්, සිද්ධි බිඳී යන දෙයක් වශයෙන්, මම මාගේ ය යන කරුණින් හිස් වූ දෙයක් වශයෙන්, තමා වසභයෙහි පවත්වා ගත නො හැකි දෙයක් වශයෙන් නුවණින් විමසා බැලීම තමයි සිල්වත් හික්මුවක් විසින් කළ යුත්තේ. කවර පංච උපාදානස්කන්ධයක් ගැන ද යත්; ඒ කියන්නේ රූප උපාදානස්කන්ධය විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොට්ඨික, මේ පංච උපාදානස්කන්ධය අනිත්‍ය වශයෙන්, දුක් වශයෙන් තමා වසභයෙහි පවත්වා ගත නො හැකි දෙයක් වශයෙන් නුවණින් විමසා බැලීම තමයි සිල්වත් හික්මුවක් විසින් කළ යුත්තේ.

යානං බෝ පනේනං ආවුසෝ, විජ්ජති යං සීලවා හික්ඛු ඉමේ පඤ්චු-පාදානක්ඛන්ධේ අනි-වතෝ දුක්ඛතෝ අනත්තතෝ යෝනිසෝ මනසි කරොන්තෝ සෝතාපත්තිඵලං ස-ජිකරෙය්‍යාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, සිල්වත් හික්මුව ඔය පංච උපාදානස්කන්ධය අනිත්‍ය වශයෙන්, දුක් වශයෙන් තමා වසභයෙහි පවත්වා ගත නො හැකි දෙයක් වශයෙන් නුවණින් විමසා බලන කොට සෝතාපත්තිඵලය සාක්ෂාත් කරන්නේ යන කරුණක් ඇත් ද එය සිදු වන්නේ ම ය.

සෝතාපන්නේන පනාවුසෝ සාරිපුත්ත, හික්ඛුනා කතමේ ධම්මා යෝනිසෝ මනසිකාතබ්බාති.

එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, සෝතාපන්න වුණ හික්මුව විසින් නුවණින් විමස විමසා බැලිය යුත්තේ කවර දෙයක් ද?

සෝතාපන්නේනපි බෝ ආවුසෝ කොට්ඨික, හික්ඛුනා ඉමේ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා අනි-වතෝ අනත්තතෝ යෝනිසෝ මනසිකාතබ්බා. යානං බෝ පනේනං ආවුසෝ, විජ්ජති යං සෝතාපන්නෝ හික්ඛු ඉමේ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධේ අනි-වතෝ දුක්ඛතෝ අනත්තතෝ යෝනිසෝ මනසි කරොන්තෝ සකදාගමීඵලං ස-ජිකරෙය්‍යාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොට්ඨික, සෝතාපන්න හික්මුව වුණත් ඔය පංච උපාදානස්කන්ධය ම යි අනිත්‍ය වශයෙන්, දුක් වශයෙන්

තමා වසභයෙහි පවත්වා ගත නො හැකි දෙයක් වශයෙන් නුවණින් විමසා බැලිය යුත්තේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, සෝතාපත්ත භික්ෂුව ඔය පංච උපාදානස්කන්ධය අනිත්‍ය වශයෙන්, දුක් වශයෙන් තමා වසභයෙහි පවත්වා ගත නො හැකි දෙයක් වශයෙන් නුවණින් විමසා බලන කොට සකදාගාමීඵලය සාක්ෂාත් කරන්නේ යන කරුණක් ඇත් ද එය සිදු වන්නේ ම ය.

සකදාගාමීනා පනාචුසෝ සාරිපුත්ත, භික්ඛුනා කතමේ ධම්මා යෝනිසෝ මනසිකාතබ්බාති.

එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, සකදාගාමී වුණ භික්ෂුව විසින් නුවණින් විමස විමසා බැලිය යුත්තේ කවර දෙයක් ද?

සකදාගාමීනාපී බෝ ආචුසෝ කොට්ඨිත, භික්ඛුනා ඉමේ පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා අනි-වතෝ දුක්ඛතෝ අනත්තතෝ යෝනිසෝ මනසිකාතබ්බා. ධානං බෝ පනේතං ආචුසෝ, විජ්ජති යං සකදාගාමී භික්ඛු ඉමේ පඤ්චපාදානක්ඛන්ධේ අනි-වතෝ දුක්ඛතෝ අනත්තතෝ යෝනිසෝ මනසි කරොත්තෝ අනාගාමීඵලං ස-ඡිකරෙය්‍යාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොට්ඨිත, සකදාගාමී භික්ෂුව වුණත් ඔය පංච උපාදානස්කන්ධය ම යි අනිත්‍ය වශයෙන්, දුක් වශයෙන් තමා වසභයෙහි පවත්වා ගත නො හැකි දෙයක් වශයෙන් නුවණින් විමසා බැලිය යුත්තේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, සකදාගාමී භික්ෂුව ඔය පංච උපාදානස්කන්ධය අනිත්‍ය වශයෙන්, දුක් වශයෙන් තමා වසභයෙහි පවත්වා ගත නො හැකි දෙයක් වශයෙන් නුවණින් විමසා බලන කොට අනාගාමීඵලය සාක්ෂාත් කරන්නේ යන කරුණක් ඇත් ද එය සිදු වන්නේ ම ය.

අනාගාමීනා පනාචුසෝ සාරිපුත්ත, භික්ඛුනා කතමේ ධම්මා යෝනිසෝ මනසිකාතබ්බාති? අනාගාමීනා”පී බෝ ආචුසෝ කොට්ඨිත, භික්ඛුනා ඉමේ පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා අනි-වතෝ දුක්ඛතෝ අනත්තතෝ යෝනිසෝ මනසිකාතබ්බා. ධානං බෝ පනේතං ආචුසෝ, විජ්ජති යං අනාගාමී භික්ඛු ඉමේ පඤ්චපාදානක්ඛන්ධේ අනි-වතෝ දුක්ඛතෝ අනත්තතෝ යෝනිසෝ මනසි කරොත්තෝ අරහත්තඵලං ස-ඡිකරෙය්‍යාති.

එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, අනාගාමී වුණ භික්ෂුව විසින් නුවණින් විමසා විමසා බැලිය යුත්තේ කවර දෙයක් ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොට්ඨික, අනාගාමී භික්ෂුව වුණත් ඔය පංච උපාදානස්කන්ධය ම යි අනිත්‍ය වශයෙන්, දුක් වශයෙන් තමා වසභයෙහි පවත්වා ගත නො හැකි දෙයක් වශයෙන් නුවණින් විමසා බැලිය යුත්තේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, අනාගාමී භික්ෂුව ඔය පංච උපාදානස්කන්ධය අනිත්‍ය වශයෙන්, දුක් වශයෙන් තමා වසභයෙහි පවත්වා ගත නො හැකි දෙයක් වශයෙන් නුවණින් විමසා බලන කොට අරහත්ඵලය සාක්ෂාත් කරන්නේ යන කරුණක් ඇත් ද එය සිදු වන්නේ ම ය.

අරහතා පනාචුසෝ සාරිපුත්ත, භික්ඛුනා කතමේ ධම්මා යෝනිසෝ මනසිකාතබ්බාති.

එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, අරහත් වුණ භික්ෂුව විසින් නුවණින් විමසා විමසා බැලිය යුත්තේ කවර දෙයක් ද?

අරහතාපි බෝ ආචුසෝ කොට්ඨික, ඉමේ පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා අනි-වතෝ දුක්ඛතෝ රෝගතෝ ගණ්ඨතෝ සල්ලතෝ අසතෝ ආබාධතෝ පරතෝ පලෝකතෝ සුඤ්ඤතෝ අනත්තතෝ යෝනිසෝ මනසිකාතබ්බා. නත්ථි බෝ ආචුසෝ අරහතෝ උත්තරිං කරණියං, කතස්ස වා පතිවයෝ අපි ව ඉමේ ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරාය ටෙව සත්වත්තන්ති සති සම්පජ්ඤාය වාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොට්ඨික, මේ පංච උපාදානස්කන්ධය ම අනිත්‍ය වශයෙන්, දුක් වශයෙන්, රෝග වශයෙන්, සැරව ගෙඩියක් වශයෙන්, හුලක් වශයෙන්, පීඩාවක් වශයෙන්, ආබාධයක් වශයෙන්, අනුන් ගේ දෙයක් වශයෙන්, සිඳි බිඳි යන දෙයක් වශයෙන්, මම මාගේ ය යන කරුණින් හිස් වූ දෙයක් වශයෙන්, තමා වසභයෙහි පවත්වා ගත නො හැකි දෙයක් වශයෙන් නුවණින් විමසා බැලීම තමයි අරහත් භික්ෂුවක් විසිනුත් කළ යුත්තේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, රහතන් වහන්සේට ආයෙමත් අමුතුවෙන් කරන්ට දෙයක් නෑ. කොට අවසන් දෙයක් නැවත නැවත කිරීමකුත් නෑ. නමුත් වඩන ලද බහුල වශයෙන් ප්‍රගුණ කරන ලද මේ දහම් මේ ජීවිතයේ ම සැප සේ වාසය කිරීම පිණිසත් සිහි නුවණ පිණිසත් තමයි පවතින්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සීල සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.2.11

සුතවතීන සුත්තං

බණ අසා දැන ගත් භික්ෂුව ගැන වදාළ දෙසුම

123. බාරාණසියං

123. බරණැස් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨිතෝ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතදවෝච: “සුතවතාවුසෝ සාරිපුත්ත, භික්ඛුනා කතමේ ධම්මා යෝනිසෝ මනසිකාතබ්බා”ති.

එකත්පස්ව වැඩ සිටිය ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේ, ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මෙකරුණ විමසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, බණ අසා දැනගත් භික්ෂුවක් විසින් මොන වගේ දෙයක් ද නුවණින් විමසිය යුත්තේ?”

සුතවතාවුසෝ කොට්ඨික, භික්ඛුනා පඤ්චපදානක්ඛන්ධා අනි-වතෝ දුක්ඛතෝ රෝගතෝ ගණ්ඨතෝ සල්ලතෝ අසතෝ ආබාධතෝ පරතෝ පලෝකතෝ සුඤ්ඤතෝ අනත්තතෝ යෝනිසෝ මනසිකාතබ්බා.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොට්ඨික, පංච උපාදානස්කන්ධය අනිත්‍ය වශයෙන්, දුක් වශයෙන්, රෝග වශයෙන්, සැරව ගෙඩියක් වශයෙන්, හුලක් වශයෙන්, පීඩාවක් වශයෙන්, ආබාධයක් වශයෙන්, අනුන් ගේ දෙයක් වශයෙන්, සිඳී බිඳී යන දෙයක් වශයෙන්, මම මාගේ ය යන කරුණින් හිස් වූ දෙයක් වශයෙන්, තමා වසභයෙහි පවත්වා ගත නො හැකි දෙයක් වශයෙන් නුවණින් විමසා බැලීම තමයි බණ අසා දැනගත් භික්ෂුවක් විසින් කළ යුත්තේ.

කතමේ පඤ්ච, සෙය්‍යථිදං: රුපුපාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපාදානක්ඛන්ධෝ. සුතවතාවුසෝ කොට්ඨික, භික්ඛුනා ඉමේ පඤ්චපදානක්ඛන්ධා අනි-වතෝ දුක්ඛතෝ අනත්තතෝ යෝනිසෝ මනසිකාතබ්බා.

කවර පංච උපාදානස්කන්ධයක් ගැන ද යත්; ඒ කියන්නේ රූප උපාදානස්කන්ධය විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොටිඨික, මේ පංච උපාදානස්කන්ධය අනිත්‍ය වශයෙන්, දුක් වශයෙන් තමා වසභයෙහි පවත්වා ගත නො හැකි දෙයක් වශයෙන් නුවණින් විමසා බැලීම තමයි බණ අසා දැනගත් හික්ෂුවක් විසින් කළ යුත්තේ.

යානං බෝ පනේතං ආවුසෝ, විජ්ජති යං සුතවා හික්ඛු ඉමේ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධේ අනි-වතෝ දුක්ඛතෝ අනත්තතෝ යෝතිසෝ මනසි කරොත්තෝ සෝතාපත්තිඵලං ස-ඡිකරෙය්‍යාති සකදාගමීඵලං ස-ඡිකරෙය්‍යාති අනාගාමීඵලං ස-ඡිකරෙය්‍යාති අරහත්තඵලං ස-ඡිකරෙය්‍යාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, බණ අසා දැනගත් හික්ෂුව ඔය පංච උපාදාන-ස්කන්ධය අනිත්‍ය වශයෙන්, දුක් වශයෙන් තමා වසභයෙහි පවත්වා ගත නො හැකි දෙයක් වශයෙන් නුවණින් විමසා බලන කොට සෝතාපත්තිඵලය සාක්ෂාත් කරන්නේ ය සකදාගාමීඵලය සාක්ෂාත් කරන්නේ ය අනාගාමීඵලය සාක්ෂාත් කරන්නේ ය අරහත්ඵලය සාක්ෂාත් කරන්නේ ය යන කරුණක් ඇත් ද එය සිදු වන්නේ ම ය.

අරහතා පනාවුසෝ සාරිපුත්ත, හික්ඛුනා කතමේ ධම්මා යෝතිසෝ මනසිකාතබ්බාති. අරහතාපි බෝ ආවුසෝ කොටිඨික, ඉමේ පඤ්චුපාදාන-ක්ඛන්ධා අනි-වතෝ දුක්ඛතෝ රෝගතෝ ගණ්ඩතෝ සල්ලතෝ අසතෝ ආබාධතෝ පරතෝ පලෝකතෝ සුඤ්ඤතෝ අනත්තතෝ යෝතිසෝ මනසිකාතබ්බා. නත්ථි බෝ ආවුසෝ අරහතෝ උත්තරිං කරණියං, කතස්ස වා පතිවයෝ අපි ච ඉමේ ධම්මා භාවිතා බහුලිකතා දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරාය ටෙව සන්වත්තන්ති සති සම්පජ්ඤාය වාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොටිඨික, මේ පංච උපාදානස්කන්ධය ම අනිත්‍ය වශයෙන්, දුක් වශයෙන්, රෝග වශයෙන්, සැරව ගෙඩියක් වශයෙන්, හුලක් වශයෙන්, ජීඩාවක් වශයෙන්, ආබාධයක් වශයෙන්, අනුන් ගේ දෙයක් වශයෙන්, සිඳි බිඳි යන දෙයක් වශයෙන්, මම මාගේ ය යන කරුණින් හිස් වූ දෙයක් වශයෙන්, තමා වසභයෙහි පවත්වා ගත නො හැකි දෙයක් වශයෙන්

නුවණින් විමසා බැලීම තමයි අරහත් භික්ෂුවක් විසිනුත් කළ යුත්තේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, රහතන් වහන්සේට ආයෙමත් අමුතුවෙන් කරන්ට දෙයක් නෑ. කොට අවසන් දෙයක් නැවත නැවත කිරීමකුත් නෑ. නමුත් වඩන ලද බහුල වශයෙන් ප්‍රගුණ කරන ලද මේ දහම් මේ ජීවිතයේ ම සැප සේ වාසය කිරීම පිණිසත් සිහි නුවණ පිණිසත් තමයි පවතින්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සුතවන්න සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.2.12

පඨම කප්ප සුත්තං

කප්ප භික්ෂුවට වදාළ පළමු දෙසුම

124. සාවත්ථියං

124. සැවැත් නුවර දී

අප්ථ බෝ ආයස්මා කප්පෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා කප්පෝ භගවත්තං ඒතදවෝච:

එදා ආයුෂ්මත් කප්පයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටිය තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා එකත්පසකින් වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් කප්පයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ විමසුවා.

කතන්තු බෝ හන්නේ, ජානතෝ කථං පස්සතෝ ඉමස්මිඤ්ච සවිඤ්ඤාණකෝ කායේ බහිද්ධා ච සබ්බන්තිමිත්තේසු අභිංකාරමමිංකාර-මානානුසයා න හොන්තිති.

ස්වාමීනී, මොන විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට ද, මොන විදිහට දකිනා විට ද මේ විඤ්ඤාණය සහිත වූ කය පිළිබඳවත් බාහිර සියළු නිමිති පිළිබඳවත් මම ය, මාගේ ය යන දෘෂ්ඨියෙහි බැස තිබෙන මාන අනුසය ඇති නො වන්නේ?

යං කිඤ්චි කප්ප, රූපං අතීතානාගතප-චුප්පන්නං අජ්ඣධන්තං වා බහිද්ධා වා ච්චාරිකං වා සුඛුමං වා හීනං වා පණීනං වා, යං දුරේ සන්නිකේ වා, සබ්බං රූපං “නේනං මම නේසෝහමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඵ්වමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති.

පින්වත් කප්ප, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගෝරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නො වේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දකිනවා නම්,

යා කාචි වේදනා යා කාචි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතප-චුප්පන්නං අජ්ඣධන්තං වා බහිද්ධා වා ච්චාරිකං වා සුඛුමං වා හීනං වා පණීනං වා, යං දුරේ සන්නිකේ වා, සබ්බං විඤ්ඤාණං “නේනං මම නේසෝහමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඵ්වමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති. ඵ්වං බෝ කප්ප, ජානතෝ ඵ්වං පස්සතෝ ඉමස්මිඤ්ච සවිඤ්ඤාණකේ කායේ බහිද්ධා ව සබ්බනිමිත්තේසු අභිංකාරමමිංකාරමානානුසයා න භොන්තිති.

අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගෝරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට

පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නො වේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන්ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දකිනවා නම්, අන්ත ඒ විදිහට පින්වත් කප්ප, අවබෝධ කර ගන්නා විට, දැක ගන්නා විට මේ විඤ්ඤාණය සහිත වූ කය පිළිබඳවත් බාහිර සියළු නිමිති පිළිබඳවත් මම ය, මාගේ ය යන දෘෂ්ඨියෙහි බැස තිබෙන මාන අනුසය ඇති වෙන්නේ නෑ.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

පට්ඨ කප්ප සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.2.13

දුතිය කප්ප සූත්තං

කප්ප භික්ෂුවට වදාළ දෙවන දෙසුම

125. සාවත්ථියං

125. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා කප්පෝ භගවන්තං ඒතද්වෝච:
කතන්තු බෝ භන්තේ, ජානතෝ කථං පස්සතෝ ඉමස්මිඤ්ච සවිඤ්ඤාණකේ
කායේ බහිද්ධා ච සබ්බනිමිත්තේසු අභිංකාරමමිංකාරමානාපගතං මානසං
හෝති විධා සමතික්කන්තං සන්තං සුවිමුත්තන්ති.

එකත්පස්ව වාචි වූණ ආයුෂ්මත් කප්පයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ විමසුවා. ස්වාමීනී, මොන විදිහට අවබෝධ කර ගන්නා විට ද, මොන විදිහට දකිනා විට ද මේ විඤ්ඤාණය සහිත වූ කය පිළිබඳවත් බාහිර සියළු නිමිති පිළිබඳවත් මම ය, මාගේ ය යන දෘෂ්ඨියෙහි බැස තිබෙන මානය බැහැර වූන මනසක් ඇති වන්නේ? හැම මාන කොටසක් ම ඉක්මවා ගිහිත් ශාන්ත බවට පත් වෙලා මැනවින් නිදහස් වෙන්නෙ කොහොම ද?

යං කිඤ්චි කප්ප, රූපං අතීතානාගතප-චුප්පන්තං අප්ඤ්ඤානං වා බහිද්ධා වා චිලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණීනං වා, යං දුරේ සන්තිකේ වා, සබ්බං රූපං “නේතං මම නේසෝභමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඵ්චමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා අනුපාදා විමුක්තෝ හෝති. යා කාචි වේදනා යා කාචි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතප-චුප්පන්තං අප්ඤ්ඤානං වා බහිද්ධා වා චිලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණීනං වා, යං දුරේ සන්තිකේ වා, සබ්බං විඤ්ඤාණං “නේතං මම නේසෝභමස්මි, න මේ සෝ අත්තා”ති ඵ්චමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා අනුපාදා විමුක්තෝ හෝති.

පින්වත් කප්ප, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (නමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගෝරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නො වේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැකලා උපාදාන රහිතව නිදහස් වෙනවා. අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (නමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගෝරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නො වේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැකලා උපාදාන රහිතව නිදහස් වෙනවා.

ඵචං බෝ කප්ප, ජානතෝ ඵචං පස්සතෝ ඉමස්මිඤ්ච සවිඤ්ඤාණකෝ කායේ බහිද්ධා ච සබ්බනිමිත්තේසු අභිංකාරමමිංකාරමානාපගතං මානසං හෝති විධා සමතික්කන්තං සන්තං සුවිමුක්තන්ති.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - ධම්මකථික වර්ගය

පින්වත් කප්ප, ඔය ආකාරයෙන් අවබෝධ කර ගන්නා විට, ඔය ආකාරයෙන් දැක ගන්නා විට තමයි මේ විඤ්ඤාණය සහිත වූ කය පිළිබඳවත් බාහිර සියළු නිමිති පිළිබඳවත් මම ය, මාගේ ය යන දෘෂ්ඨියෙහි බැස තිබෙන මානය බැහැර වූ මනසක් ඇති වන්නේ? හැම මාන කොටසක් ම ඉක්මවා ගිහිත් ශාන්ත බවට පත් වෙලා මැනවින් නිදහස් වෙන්නෙ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය කප්ප සූත්‍රය නිමා විය.

ධම්මකථිකවග්ගෝද්දිසියේ
දෙවන ධම්මකථික වර්ගය යි.

තනුද්දානං :
මෙහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

අවිජ්ජා විජ්ජා ද්වේ කථිකා බන්ධනා පරිපු-ඡිකා දුවේ,
සඤ්ඤෝජනං උපාදානං සීලං සුතවා ද්වේ ච කප්පේනාති.

අවිජ්ජා සූත්‍රය, විජ්ජා සූත්‍රය, ධම්මකථික සූත්‍ර දෙකකි, බන්ධන සූත්‍රය,
පරිපුච්ඡික සූත්‍ර දෙක, සඤ්ඤෝජන සූත්‍රය, උපාදාන සූත්‍රය, සීල සූත්‍රය,
සුතවන්ත සූත්‍රය, කප්ප සූත්‍ර දෙක යන මෙයින් මේ වර්ගය සමන්විත යි.

3. අවිජ්ජාවග්ගෝ

3. අවිජ්ජා වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.3.1

පට්ඨ සමුදයධම්ම සුත්තං

හට ගැනීම ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

126. සාවත්ථියං

126. සැවැත් නුවර දී

අප බෝ අඤ්ඤාතරෝ භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසීන්තෝබෝසෝ භික්ඛු භගවත්තං ඒතදවෝච: “අවිජ්ජා අවිජ්ජා”ති භන්තේ වු-චති. කතමානු බෝ භන්තේ, අවිජ්ජා? කිත්තාවතා ච අවිජ්ජාගතෝ හෝතිති.

එතකොට එක්තරා භික්ඛුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා එකත්පසකින් වාඩි වුණා. එකත්පසකින් වාඩි වුණ ඒ භික්ඛුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, අවිද්‍යාව අවිද්‍යාව කියල කියනවා. ස්වාමීනී, අවිද්‍යාව කියල කියන්නේ මොකක් ද? කෙනෙක් අවිද්‍යාව තුළට පැමිණෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

ඉඬ භික්ඛු, අස්සුතවා පුට්ඨජන්තෝ සමුදයධම්මං රූපං සමුදයධම්මං රූපන්ති යථාභූතං නප්පජානාති. වයධම්මං රූපං වයධම්මං රූපන්ති යථාභූතං නප්පජානාති. සමුදයවයධම්මං රූපං සමුදයවයධම්මං රූපන්ති යථාභූතං නප්පජානාති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙකරුණෙහිලා අශ්‍රුතවත් පෘතග්ජනයා හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු රූපය, හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු රූපයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. හේතුන් නැති වීමෙන් නැසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු රූපය, හේතුන් නැති වීමෙන් නැසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු රූපයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු රූපය, හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු රූපයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ නෑ.

සමුදයධම්මං වේදනං සමුදයධම්මං වේදනානි යථාභූතං නප්පජානාති. වයධම්මං වේදනං වයධම්මං වේදනානි යථාභූතං නප්පජානාති. සමුදයවයධම්මං වේදනං සමුදයවයධම්මං වේදනානි යථාභූතං නප්පජානාති. සමුදයධම්මං සඤ්ඤං සමුදයධම්මේ සංඛාරේ සමුදයධම්මා සංඛාරානි යථාභූතං නප්පජානාති. වයධම්මේ සංඛාරේ වයධම්මා සංඛාරානි යථාභූතං නප්පජානාති. සමුදයවයධම්මේ සංඛාරේ සමුදයවයධම්මා සංඛාරානි යථාභූතං නප්පජානාති. සමුදයධම්මං විඤ්ඤාණං සමුදයධම්මං විඤ්ඤාණන්ති යථාභූතං නප්පජානාති. වයධම්මං විඤ්ඤාණං වයධම්මං විඤ්ඤාණන්ති යථාභූතං නප්පජානාති. සමුදයවයධම්මං විඤ්ඤාණං සමුදයවයධම්මං විඤ්ඤාණන්ති යථාභූතං නප්පජානාති. අයං වූ-වති භික්ෂු, අවිජ්ජා. එක්තාවතා ව අවිජ්ජාගතෝ හෝතිති.

හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු විදීම, හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු විදීමක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. හේතුන් නැති වීමෙන් නැසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු විදීම, හේතුන් නැති වීමෙන් නැසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු විදීමක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු විදීම, හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු විදීමක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු සඤ්ඤාව හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු සංස්කාර, හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු සංස්කාර බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. හේතුන් නැති වීමෙන් නැසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු සංස්කාර, හේතුන් නැති වීමෙන් නැසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු සංස්කාර බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු සංස්කාර, හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු සංස්කාර බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ

නෑ. හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණය, හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. හේතුන් නැති වීමෙන් නැසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණය, හේතුන් නැති වීමෙන් නැසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණය, හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. පින්වත් භික්ෂුව, මේක තමයි අවිද්‍යාව කියල කියන්නේ. අවිද්‍යාව තුළට එන්නෙන් ඔව්වරකින් ම තමයි.

ඒවං චුත්තේ සෝ භික්ඛු භගවත්තං ඒතදවෝච: “විජ්ජා විජ්ජා”ති භන්තේ චූ-වති කතමා නු බෝ භන්තේ, විජ්ජා? කිත්තාවතා ච විජ්ජාගතෝ හෝතිති?

ඔය විදිහට වදාළ විට ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, විද්‍යාව විද්‍යාව කියල කියනවා. ස්වාමීනී, විද්‍යාව කියල කියන්නේ මොකක් ද? කෙනෙක් විද්‍යාව තුළට පැමිණෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

ඉඬ භික්ඛු, සුතවා අරියසාවකෝ සමුදයධම්මං රූපං සමුදයධම්මං රූපන්ති යථාභූතං පජානාති. වයධම්මං රූපං වයධම්මං රූපන්ති යථාභූතං පජානාති. සමුදයවයධම්මං රූපං සමුදයවයධම්මං රූපන්ති යථාභූතං පජානාති. සමුදයධම්මං වේදනං සමුදයධම්මං සඤ්ඤං සමුදයධම්මේ සංඛාරේ සමුදයධම්මං විඤ්ඤාණං සමුදයධම්මං විඤ්ඤාණන්ති යථාභූතං පජානාති. වයධම්මං විඤ්ඤාණං වයධම්මං විඤ්ඤාණන්ති යථාභූතං පජානාති. සමුදයවයධම්මං විඤ්ඤාණං සමුදයවයධම්මං විඤ්ඤාණන්ති යථාභූතං පජානාති. අයං චූ-වති භික්ඛු, විජ්ජා. එත්තාවතා ච විජ්ජාගතෝ හෝතිති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙකරුණෙහිලා ශූන්‍යවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු රූපය, හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු රූපයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා. හේතුන් නැති වීමෙන් නැසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු රූපය, හේතුන් නැති වීමෙන් නැසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු රූපයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා. හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු රූපය,

හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු රූපයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා. හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු විදීම හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු සඤ්ඤාව හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු සංස්කාර හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණය, හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා. හේතුන් නැති වීමෙන් නැසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණය, හේතුන් නැති වීමෙන් නැසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා. හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණය, හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා. පින්වත් භික්ෂුව, මේක තමයි විද්‍යාව කියල කියන්නේ. විද්‍යාව තුළට එන්නෙන් ඔව්වරකින් ම තමයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පඨම සමුදයධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.3.2

දුතිය සමුදයධම්ම සූත්තං

හට ගැනීම ගැන වදාළ දෙවන දෙසුම

127. බාරාණසියං

127. බරණැස් නුවර දී

ඒකං සමයං ආයස්මා ව සාරිපුත්තෝ ආයස්මා ව මහාකොට්ඨිතෝ බාරාණසියං විහරන්ති ඉසිපතනෝ මිගදායේ. අප්ඨ බෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨිතෝ සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේනායස්මා සාරිපුත්තෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මතා සාරිපුත්තේන සද්ධිං

සම්මෝදි, සම්මෝදනියං කථං සාරාණියං විනිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසිදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨිතෝ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතදවෝච: “අවිජ්ජා අවිජ්ජා”ති ආවුසෝ සාරිපුත්ත වු-චති. කතමා නු බෝ ආවුසෝ අවිජ්ජා? කිත්තාවතා ච අවිජ්ජාගතෝ හෝතිති?

ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේත්, ආයුෂ්මත් මහා කොට්ඨිකයන් වහන්සේත් වැඩ වාසය කළේ බරණැස ඉසිපතන මිගදාය නම් වූ වනයෙහි. එදා ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේ සවස් වරුවෙහි භාවනාවෙන් නැගිට ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වැඩසිටිය තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කථාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වැඩ සිටියා. එකත්පස්ව වැඩ සිටිය ආයුෂ්මත් මහා කොට්ඨිකයන් වහන්සේ, ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මෙකරුණ විමසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, අවිද්‍යාව අවිද්‍යාව කියල කියනවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, අවිද්‍යාව කියල කියන්නේ මොකක් ද? කෙනෙක් අවිද්‍යාව තුළට පැමිණෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

ඉධාවුසෝ, අස්සුතවා පුට්ඨජනෝ සමුදයධම්මං රූපං සමුදයධම්මං රූපන්ති යථාභූතං නප්පජානාති. වයධම්මං රූපං සමුදයවයධම්මං රූපං සමුදයවයධම්මං රූපන්ති යථාභූතං නප්පජානාති. සමුදයධම්මං වේදනං සමුදයධම්මං සඤ්ඤං සමුදයධම්මේ සංඛාරේ සමුදයධම්මං විඤ්ඤාණං සමුදයධම්මං විඤ්ඤාණන්ති යථාභූතං නප්පජානාති. වයධම්මං විඤ්ඤාණං සමුදයවයධම්මං විඤ්ඤාණං සමුදයවයධම්මං විඤ්ඤාණන්ති යථාභූතං නප්පජානාති. අයං වු-චතාවුසෝ, අවිජ්ජා. එත්තාවතා ච අවිජ්ජාගතෝ හෝතිති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙකරුණෙහිලා අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයා හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු රූපය, හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු රූපයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. හේතූන් නැති වීමෙන් නැසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු රූපය හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු රූපය, හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු රූපයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු විදීම

හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු සඤ්ඤාව
 හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු සංස්කාර
 හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණය, හේතුන්ගෙන් හට
 ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ
 කරන්නේ නෑ. හේතුන් නැති වීමෙන් නැසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණය
 හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණය,
 හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණයක් බව ඒ වූ
 ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ නෑ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේක තමයි
 අවිද්‍යාව කියල කියන්නේ. අවිද්‍යාව තුළට එන්නෙන් ඔව්වරකින් ම තමයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය සමුදයධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.3.3

තතිය සමුදයධම්ම සූත්තං

හට ගැනීම ගැන වදාළ තෙවන දෙසුම

128. බාරාණසියං

128. බරණුස් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨිතෝ ආයස්මන්තං
 සාරිපුත්තං ඒතදවෝච: “විජ්ජා විජ්ජා”ති ආවුසෝ සාරිපුත්ත වු-වති. කතමා
 නු බෝ ආවුසෝ විජ්ජා? කිත්තාවතා ව විජ්ජාගතෝ හෝතිති?

එකත්පස්ව වැඩ සිටිය ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේ,
 ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මෙකරුණ විමසුවා. “ත්‍රිය ආයුෂ්මත්
 සාරිපුත්තයෙනි, විද්‍යාව විද්‍යාව කියල කියනවා. ත්‍රිය ආයුෂ්මත්
 සාරිපුත්තයෙනි, විද්‍යාව කියල කියන්නේ මොකක් ද? කෙනෙක් විද්‍යාව තුළට
 පැමිණෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - අවිජ්ජා වර්ගය

ඉධාචුසෝ, සුතවා අරියසාවකෝ සමුදයධම්මං රූපං සමුදයධම්මං රූපන්ති යථාභූතං පජානාති. වයධම්මං රූපං සමුදයවයධම්මං රූපං සමුදයවයධම්මං රූපන්ති යථාභූතං පජානාති. සමුදයධම්මං වේදනං සමුදයධම්මං සඤ්ඤං සමුදයධම්මේ සංඛාරේ සමුදයධම්මං විඤ්ඤාණං සමුදයධම්මං විඤ්ඤාණන්ති යථාභූතං පජානාති. වයධම්මං විඤ්ඤාණං සමුදයවයධම්මං විඤ්ඤාණං සමුදයවයධම්මං විඤ්ඤාණන්ති යථාභූතං පජානාති. අයං චු-චතාචුසෝ, විජ්ජා. එත්තාවතා ච විජ්ජාගතෝ හෝතිති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙකරුණෙහිලා ශ්‍රුතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු රූපය, හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු රූපයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා. හේතුන් නැති වීමෙන් නැසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු රූපය හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු රූපය, හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු රූපයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා. හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු විදීම හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු සඤ්ඤාව හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු සංස්කාර හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණය, හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා. හේතුන් නැති වීමෙන් නැසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණය හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණය, හට ගන්නා වූ නැසෙන්නා වූ ස්වභාවයෙන් යුතු විඤ්ඤාණයක් බව ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා. පින්වත් භික්ෂුව, මේක තමයි විද්‍යාව කියලා කියන්නේ. විද්‍යාව තුළට එන්නෙන් ඔව්වරකින් ම තමයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තතිය සමුදයධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.3.4

පට්ඨ අස්සාද සුත්තං

ආශ්වාදය ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

129. බාරාණසියං

129. බරණැස් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨිතෝ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතදවෝච: “අවිජ්ජා අවිජ්ජා”ති ආවුසෝ සාරිපුත්ත චූ-චති. කතමා නු බෝ ආවුසෝ අවිජ්ජා? කිත්තාවතා ච අවිජ්ජාගතෝ හෝතිති?

එකත්පස්ව වැඩ සිටිය ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේ, ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මෙකරුණ විමසුවා. “ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, අවිද්‍යාව අවිද්‍යාව කියල කියනවා. ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, අවිද්‍යාව කියල කියන්නේ මොකක් ද? කෙනෙක් අවිද්‍යාව තුළට පැමිණෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

ඉධාවුසෝ අස්සුතවා සුචුජ්ජතෝ රූපස්ස අස්සාදඤ්ච, ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාති. වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාති. අයං චූ-චතාවුසෝ අවිජ්ජා, එත්තාවතා ච අවිජ්ජාගතෝ හෝතිති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති, මෙකරුණෙහිලා අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයා රූපයේ ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත්, ගැන ඒ චූ ආකාරයෙන් ම දන්නේ නෑ. වේදනාවේ සඤ්ඤාවේ සංස්කාරවල විඤ්ඤාණයේ ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත්, ගැන ඒ චූ ආකාරයෙන් ම දන්නේ නෑ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති, මේක තමයි අවිද්‍යාව කියල කියන්නේ. අවිද්‍යාව තුළට එන්නෙත් ඔව්වරකින් ම තමයි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

පට්ඨ අස්සාද සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.3.5

දුතිය අස්සාද සුත්තං

ආශ්වාදය ගැන වදාළ දෙවන දෙසුම

130. බාරාණසියං

130. බරණැස් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨිතෝ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතදවෝච: “විජ්ජා විජ්ජා”ති ආවුසෝ සාරිපුත්ත වු-වති. කතමා නු බෝ ආවුසෝ විජ්ජා? කිත්තාවතා ව විජ්ජාගතෝ හෝතිති?

එකත්පස්ව වැඩ සිටිය ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිතයන් වහන්සේ, ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මෙකරුණ විමසුවා. “ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, විද්‍යාව විද්‍යාව කියල කියනවා. ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, විද්‍යාව කියල කියන්නේ මොකක් ද? කෙනෙක් විද්‍යාව තුළට පැමිණෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

ඉධාවුසෝ සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්ස අස්සාදඤ්ච, ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති. වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති. අයං වු-වතාවුසෝ විජ්ජා, එත්තාවතා ව විජ්ජාගතෝ හෝතිති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙකරුණෙහිලා ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා රූපයේ ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත්, ගැන ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නවා. වේදනාවේ සඤ්ඤාවේ සංස්කාරවල විඤ්ඤාණයේ ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත්, ගැන ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නවා. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේක තමයි විද්‍යාව කියල කියන්නේ. විද්‍යාව තුළට එන්නෙන් ඔව්වරකින් ම තමයි.

සාදු !සාදු !!සාදු !!!

දුතිය අස්සාද සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.3.6

පට්ඨ සමුදය සූත්තං

හටගැනීම ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

131. බාරාණසියං

131. බරණැස් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨිතෝ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතදවෝච: “අවිජ්ජා අවිජ්ජා”ති ආවුසෝ සාරිපුත්ත වු-චති. කතමා නු බෝ ආවුසෝ අවිජ්ජා? කිත්තාවතා ච අවිජ්ජාගතෝ හෝතිති?

එකත්පස්ව වැඩ සිටිය ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේ, ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මෙකරුණ විමසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, අවිද්‍යාව අවිද්‍යාව කියල කියනවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, අවිද්‍යාව කියල කියන්නේ මොකක් ද? කෙනෙක් අවිද්‍යාව තුළට පැමිණෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

ඉධාවුසෝ අස්සුතවා පුපුච්ඡන්තෝ රූපස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාති. වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාති. අයං වු-චතාවුසෝ අවිජ්ජා, එත්තාවතා ච අවිජ්ජාගතෝ හෝතිති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙකරුණෙහිලා අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයා රූපයේ හට ගැනීමත්, නැති වී යෑමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත්, ගැන ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නේ නෑ. වේදනාවේ සඤ්ඤාවේ සංස්කාරවල විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීමත්, නැති වී යෑමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත්, ගැන ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නේ නෑ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේක තමයි අවිද්‍යාව කියල කියන්නේ. අවිද්‍යාව තුළට එන්නෙත් ඔව්වරකින් ම තමයි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

පට්ඨ සමුදය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.3.7

දුතිය සමුදය සුත්තං

හටගැනීම ගැන විද්‍යාල දෙවන දෙසුම

132. බාරාණසියං

132. බරණැස් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨිතෝ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතද්වෝච: “විජ්ජා විජ්ජා”ති ආවුසෝ සාරිපුත්ත චු-චති. කතමා නු බෝ ආවුසෝ විජ්ජා? කිත්තාවතා ච විජ්ජාගතෝ හෝතිති?

එකත්පස්ව වැඩ සිටිය ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේ, ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මෙකරුණ විමසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, විද්‍යාව විද්‍යාව කියල කියනවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, විද්‍යාව කියල කියන්නේ මොකක් ද? කෙනෙක් විද්‍යාව තුළට පැමිණෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

ඉධාවුසෝ සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති. වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති. අයං චු-චතාවුසෝ විජ්ජා, එත්තාවතා ච විජ්ජාගතෝ හෝතිති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙකරුණෙහිලා ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා රූපයේ හට ගැනීමත්, නැති වී යෑමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත්, ගැන ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නවා. වේදනාවේ සඤ්ඤාවේ සංස්කාරවල විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීමත්, නැති වී යෑමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත්, ගැන ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේක තමයි විද්‍යාව කියල කියන්නේ. විද්‍යාව තුළට එන්නෙන් ඔව්වරකින් ම තමයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය සමුදය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.3.8

කොට්ඨික සුත්තං

කොට්ඨික තෙරුන් වදාළ දෙසුම

133. බාරාණසියං

133. බරණැස් නුවර දී

ඒකං සමයං ආයස්මා ච සාරිපුත්තෝ ආයස්මා ච මහාකොට්ඨිකෝ බාරාණසියං විහරන්ති ඉසිපතනේ මිගදායේ. අථ ඛෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේනායස්මා මහාකොට්ඨිකෝ තේනුපසංකම්. උපසංකමිත්වා ආයස්මනා මහාකොට්ඨිකේන සද්ධිං සම්මෝදි, සම්මෝදනියං කථං සාරාණියං විනිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ආයස්මන්තං මහාකොට්ඨිකං ඒකදවෝච: “අවිජ්ජා අවිජ්ජා”ති ආවුසෝ කොට්ඨික වු-වති. කතමා නු ඛෝ ආවුසෝ අවිජ්ජා? කිත්තාවතා ච අවිජ්ජාගතෝ හෝතිති?

ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේත්, ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේත් වැඩ වාසය කළේ බරණැස් ඉසිපතන මිගදාය නම් වූ වනයෙහි. එදා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ සවස් වරුවෙහි භාවනාවෙන් නැගිට ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේ වැඩසිටිය තැනට පැමිණිනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේ සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කථාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වැඩ සිටියා. එකත්පස්ව වැඩ සිටිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ, ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේට මෙකරුණ විමසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයෙනි, අවිද්‍යාව අවිද්‍යාව කියල කියනවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයෙනි, අවිද්‍යාව කියල කියන්නේ මොකක්ද? කෙනෙක් අවිද්‍යාව තුළට පැමිණෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

ඉධාවුසෝ අස්සුතවා පුටුජ්ජනෝ රූපස්ස අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාති. වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාති. අයං වු-වතාවුසෝ අවිජ්ජා, එත්තාවතා ච අවිජ්ජාගතෝ හෝතිති.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - අවිජ්ජා වර්ගය

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙකරුණෙහිලා අග්‍රන්ථත් පෘතග්ථනයා රූපයේ ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත්, ගැන ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නේ නෑ. වේදනාවේ සඤ්ඤාවේ සංස්කාරවල විඤ්ඤාණයේ ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත්, ගැන ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නේ නෑ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේක තමයි අවිද්‍යාව කියල කියන්නේ. අවිද්‍යාව තුළට එන්නෙන් ඔව්වරකින් ම තමයි.

ඒවං චුත්තේ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ආයස්මන්තං මහාකොට්ඨිතං එතදවෝච: “විජ්ජා විජ්ජා”ති ආවුසෝ කොට්ඨිත චු-චති කතමා නු බෝ ආවුසෝ, විජ්ජා? කිත්තාවතා ච විජ්ජාගතෝ හෝතිති?

මෙසේ වදාළ විට ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිතයන්ගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොට්ඨිතයෙනි, විද්‍යාව විද්‍යාව කියල කියනවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොට්ඨිතයෙනි, විද්‍යාව කියල කියන්නේ මොකක් ද? කෙනෙක් විද්‍යාව තුළට පැමිණෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

ඉධාවුසෝ සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්ස අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති. වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති. අයං චු-චතාවුසෝ විජ්ජා, එත්තාවතා ච විජ්ජාගතෝ හෝතිති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙකරුණෙහිලා ග්‍රන්ථත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා රූපයේ ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත්, ගැන ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නවා. වේදනාවේ සඤ්ඤාවේ සංස්කාරවල විඤ්ඤාණයේ ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත්, ගැන ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේක තමයි විද්‍යාව කියල කියන්නේ. විද්‍යාව තුළට එන්නෙන් ඔව්වරකින් ම තමයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කොට්ඨිත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.3.9

දුතිය කොට්ඨික සුත්තං

කොට්ඨික තෙරුන් වදාළ දෙවන දෙසුම

134. බාරාණසියං

134. බරණැස් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ආයස්මන්තං මහාකොට්ඨිකං ඒතද්වෝච: “අවිජ්ජා අවිජ්ජා”ති ආවුසෝ කොට්ඨික වු-වති. කතමා නු බෝ ආවුසෝ අවිජ්ජා? කිත්තාවතා ච අවිජ්ජාගතෝ හෝතිති?

එකත්පස්ව වැඩ සිටිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ, ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේට මෙකරුණ විමසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයෙනි, අවිද්‍යාව අවිද්‍යාව කියල කියනවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයෙනි, අවිද්‍යාව කියල කියන්නේ මොකක්ද? කෙනෙක් අවිද්‍යාව තුළට පැමිණෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

ඉධාවුසෝ අස්සුතවා පුටුච්ඡන්තෝ රූපස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාති. වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාති. අයං වු-වතාවුසෝ අවිජ්ජා, එත්තාවතා ච අවිජ්ජාගතෝ හෝතිති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙකරුණෙහිලා අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයා රූපයේ හට ගැනීමත්, නැති වී යෑමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත්, ගැන ඒ වු ආකාරයෙන් ම දන්නේ නෑ. වේදනාවේ සඤ්ඤාවේ සංස්කාරවල විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීමත්, නැති වී යෑමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත්, ගැන ඒ වු ආකාරයෙන් ම දන්නේ නෑ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේක තමයි අවිද්‍යාව කියල කියන්නේ. අවිද්‍යාව තුළට එන්නෙත් ඔව්වරකින් ම තමයි.

ඒවං වුත්තේ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ආයස්මන්තං මහාකොට්ඨිකං ඒතද්වෝච: “විජ්ජා විජ්ජා”ති ආවුසෝ කොට්ඨික වු-වති කතමා නු බෝ ආවුසෝ, විජ්ජා? කිත්තාවතා ච විජ්ජාගතෝ හෝතිති?

මෙසේ වදාළ විට ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන්ගෙන් මෙකරුණු විමසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොට්ඨිකයෙනි, විද්‍යාව විද්‍යාව කියල කියනවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොට්ඨිකයෙනි, විද්‍යාව කියල කියන්නේ මොකක් ද? කෙනෙක් විද්‍යාව තුළට පැමිණෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

ඉධාචුසෝ සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති. වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති. අයං චු-චතාචුසෝ විජ්ජා, එත්තාවතා ච විජ්ජාගතෝ හෝතිති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙකරුණෙහිලා ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා රූපයේ හට ගැනීමත්, නැති වීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත්, ගැන ඒ චු ආකාරයෙන් ම දන්නවා. වේදනාවේ සඤ්ඤාවේ සංස්කාරවල විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීමත්, නැති වීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත්, ගැන ඒ චු ආකාරයෙන් ම දන්නවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේක තමයි විද්‍යාව කියල කියන්නේ. විද්‍යාව තුළට එන්නෙත් ඔව්වරකින් ම තමයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය කොට්ඨික සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.3.10

තතිය කොට්ඨික සූත්තං

කොට්ඨික තෙරුන් වදාළ තෙ වන දෙසුම

135. බාරාණසියං

135. බරණැස් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ආයස්මන්තං මහාකොට්ඨිකං ඒතදවෝච: “අවිජ්ජා අවිජ්ජා”ති ආචුසෝ කොට්ඨික චු-චති. කතමා නු බෝ ආචුසෝ අවිජ්ජා? කිත්තාවතා ච අවිජ්ජාගතෝ හෝතිති?

එකත්පස්ව වැඩ සිටිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ, ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේට මෙකරුණ විමසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයෙනි, අවිද්‍යාව අවිද්‍යාව කියල කියනවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයෙනි, අවිද්‍යාව කියල කියන්නේ මොකක් ද? කෙනෙක් අවිද්‍යාව තුළට පැමිණෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

ඉධාවුසෝ අස්සුතවා සුථුජ්ජනෝ රූපං නප්පජානාති, රූපසමුදයං නප්පජානාති, රූපනිරෝධං නප්පජානාති, රූපනිරෝධගාමිනිං පටිපදං නප්පජානාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙකරුණෙහිලා අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයා රූපය ගැන දන්නේ නෑ. රූපය හට ගන්නා හැටි ගැන දන්නේ නෑ. රූපයේ නිරුද්ධ වීම ගැන දන්නේ නෑ. රූපය නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැන දන්නේ නෑ.

වෙදනං නප්පජානාති සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං නප්පජානාති, විඤ්ඤාණසමුදයං නප්පජානාති, විඤ්ඤාණනිරෝධං නප්පජානාති, විඤ්ඤාණනිරෝධගාමිනිං පටිපදං නප්පජානාති. අයං වු-චතාවුසෝ අවිජ්ජා, එත්තාවතා ච අවිජ්ජාගතෝ හෝතිති.

විදීම ගැන දන්නේ නෑ සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය ගැන දන්නේ නෑ. විඤ්ඤාණය හට ගන්නා හැටි ගැන දන්නේ නෑ. විඤ්ඤාණයේ නිරුද්ධ වීම ගැන දන්නේ නෑ. විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැන දන්නේ නෑ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙක තමයි අවිද්‍යාව කියල කියන්නේ. අවිද්‍යාව තුළට එන්නෙත් ඔව්වරකින් ම තමයි.

ඒවං චුත්තේ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ආයස්මන්තං මහාකොට්ඨිකං ඒතදවෝච: “විජ්ජා විජ්ජා”ති ආවුසෝ කොට්ඨික වු-චති කතමා නු බෝ ආවුසෝ, විජ්ජා? කිත්තාවතා ච විජ්ජාගතෝ හෝතිති?

මෙසේ වදාළ විට ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන්ගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොට්ඨිකයෙනි, විද්‍යාව විද්‍යාව කියල කියනවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොට්ඨිකයෙනි, විද්‍යාව කියල කියන්නේ මොකක් ද? කෙනෙක් විද්‍යාව තුළට පැමිණෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - අවිජ්ජා වර්ගය

ඉධාචුසෝ සුතවා අරියසාවකෝ රූපං පජානාති, රූපසමුදයං පජානාති, රූපනිරෝධං පජානාති, රූපනිරෝධගාමිනිං පටිපදං පජානාති. වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං පජානාති, විඤ්ඤාණසමුදයං පජානාති, විඤ්ඤාණනිරෝධං පජානාති, විඤ්ඤාණනිරෝධගාමිනිං පටිපදං පජානාති. අයං චූ-චතාචුසෝ විජ්ජා, එත්තාවතා ච විජ්ජාගතෝ භෝතිති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙකරුණෙහිලා ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා රූපය ගැන අවබෝධයෙන් දන්නවා. රූපය හට ගන්නා හැටි ගැන අවබෝධයෙන් දන්නවා. රූපයේ නිරුද්ධ වීම ගැන අවබෝධයෙන් දන්නවා. රූපය නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැන අවබෝධයෙන් දන්නවා. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය ගැන අවබෝධයෙන් දන්නවා. විඤ්ඤාණය හට ගන්නා හැටි ගැන අවබෝධයෙන් දන්නවා. විඤ්ඤාණයේ නිරුද්ධ වීම ගැන අවබෝධයෙන් දන්නවා. විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැන අවබෝධයෙන් දන්නවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙක තමයි විද්‍යාව කියල කියන්නේ. විද්‍යාව තුළට එන්නෙන් ඔව්වරකින් ම තමයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තතිය කොටඨිත සූත්‍රය නිමා විය.

අවිජ්ජාවග්ගෝතතියෝ
තුන් වෙනි අවිජ්ජා වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙළ උද්දානය යි.

සමුදයධම්මෙන තිණි අස්සාදා අපරේ දුවේ,
සමුදයෙන ද්වේ චුත්තා කොට්ඨිතේන පරේ තයෝති.

සමුදයධම්ම සූත්‍ර තුන කි. අස්සාද සූත්‍ර දෙකකි. යළිත් සමුදය සූත්‍ර දෙකකි.
කොට්ඨිත සූත්‍ර තුනකින් ද යුතුව මෙම වර්ගය පවතියි.

4. කුක්කුළවග්ගෝ

4. කුක්කුළ වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.4.1

කුක්කුළ සුත්තං

ඇවිලගත් උණු අළු ගැන වදාළ දෙසුම

136. සාවත්ථියං

136. සැවැත් නුවර දී

රූපං භික්ඛවේ කුක්කුලං, වේදනා කුක්කුලා, සඤ්ඤා කුක්කුලා, සංඛාරා කුක්කුලා, විඤ්ඤාණං කුක්කුලං. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ, සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිං නිබ්බින්නද්ධි, වේදනායපි නිබ්බින්නද්ධි, සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නද්ධි, සංඛාරේසුපි නිබ්බින්නද්ධි, විඤ්ඤාණස්මිමපි නිබ්බින්නද්ධි. නිබ්බින්නද්ධන් විරජ්ජති නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය යනු ඇවිලගත් උණු අළු ගොඩක්. විදීම යනු ඇවිලගත් උණු අළු ගොඩක්. සඤ්ඤාව යනු ඇවිලගත් උණු අළු ගොඩක්. සංස්කාර යනු ඇවිලගත් උණු අළු ගොඩක්. විඤ්ඤාණය යනු ඇවිලගත් උණු අළු ගොඩක්. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නෙ නැතුව යනවා ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ" යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කුක්කුළ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.4.2

පට්ඨම අනි-ව සුත්තං

අනිත්‍ය ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

137. සාවත්ථියං

137. සැවැත් නුවර දී

යං හි භික්ඛවේ අනි-වං, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ, කිඤ්ච
භික්ඛවේ අනි-වං:

පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් ඒ කෙරෙහි ඇති
කැමැත්තයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, කවර අනිත්‍ය
දෙයක් ද යත්;

රූපං භික්ඛවේ අනි-වං, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ. වේදනා
අනි-වා සඤ්ඤා අනි-වා සංඛාරා අනි-වා
විඤ්ඤාණං අනි-වං, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ. යං හි භික්ඛවේ අනි-වං
තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය අනිත්‍ය යි. ඒ රූපය ගැන ඇති කැමැත්ත
නමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. විදීම අනිත්‍ය යි සඤ්ඤාව
අනිත්‍ය යි සංස්කාර අනිත්‍ය යි විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය
යි. විඤ්ඤාණය ගැන ඇති කැමැත්ත නමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත්
මහණෙනි, යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් ඒ කෙරෙහි ඇති කැමැත්තයි ඔබ
ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පට්ඨම අනිච්ච සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.4.3

දුතිය අනි-ව සුත්තං

අනිත්‍ය ගැන වදාළ දෙවන දෙසුම

138. සාවත්ථියං

138. සැවැත් නුවර දී

යං හි භික්ඛවේ අනි-වං තත්‍ර චෝ රාගෝ පහාතඛිඛෝ, කිඤ්ච භික්ඛවේ අනි-වං:

පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් ඒ කෙරෙහි ඇති රාගය යි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, කවර අනිත්‍ය දෙයක් ද යත්;

රූපං භික්ඛවේ අනි-වං, තත්‍ර චෝ රාගෝ පහාතඛිඛෝ. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං අනි-වං, තත්‍ර චෝ රාගෝ පහාතඛිඛෝ. යං හි භික්ඛවේ අනි-වං තත්‍ර චෝ රාගෝ පහාතඛිඛෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය අනිත්‍ය යි. ඒ රූපය ගැන ඇති රාගය තමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. විඳීම අනිත්‍ය යි සඤ්ඤාව අනිත්‍ය යි සංස්කාර අනිත්‍ය යි විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. විඤ්ඤාණය ගැන ඇති රාගය තමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් ඒ කෙරෙහි ඇති රාගය යි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය අනිව්ච සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.4.4

තනිය අනි-ච සුත්තං

අනිත්‍ය ගැන වදාළ තුන් වෙනි දෙසුම

139. සාවත්ථියං

139. සැවැත් නුවර දී

යං හි භික්ඛවේ අනි-චං තත්‍ර චෝ ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබ්බෝ, කිඤ්ච භික්ඛවේ අනි-චං:

පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් ඒ කෙරෙහි ඇති ඡන්ද රාගය යි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, කවර අනිත්‍ය දෙයක් ද යත්;

රූපං භික්ඛවේ අනි-චං, තත්‍ර චෝ ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබ්බෝ. වේදනා..... සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං අනි-චං, තත්‍ර චෝ ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබ්බෝ. යං හි භික්ඛවේ අනි-චං තත්‍ර චෝ ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබ්බෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය අනිත්‍ය යි. ඒ රූපය ගැන ඇති ඡන්ද රාගය තමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. විදීම අනිත්‍ය යි සඤ්ඤාව අනිත්‍ය යි සංස්කාර අනිත්‍ය යි විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. විඤ්ඤාණය ගැන ඇති ඡන්ද රාගය තමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් ඒ කෙරෙහි ඇති ඡන්ද රාගය යි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තනිය අනිච්ච සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.4.5

පට්ඨ දුක්ඛ සුත්තං
දුක ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

140. සාවත්ථියං

140. සැවැත් නුවර දී

යං හි භික්ඛවේ දුක්ඛං, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ, කිඤ්ච භික්ඛවේ දුක්ඛං:

පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී දුක නම් ඒ කෙරෙහි ඇති කැමැත්තයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, කවර දුක් දෙයක් ද යත්;

රූපං භික්ඛවේ දුක්ඛං, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ. චේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං දුක්ඛං, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ. යං හි භික්ඛවේ දුක්ඛං තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය දුක යි. ඒ රූපය ගැන ඇති කැමැත්ත තමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. විඳීම සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය දුක යි. විඤ්ඤාණය ගැන ඇති කැමැත්ත තමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී දුක නම් ඒ කෙරෙහි ඇති කැමැත්තයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පට්ඨ දුක්ඛ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.4.6

දුතිය දුක්ඛ සුත්තං
දුක ගැන වදාළ දෙවන දෙසුම

141. සාවත්ථියං

141. සැවැත් නුවර දී

යං හි භික්ඛවේ දුක්ඛං තත්‍ර චෝ රාගෝ පහාතඛිඛෝ, කිඤ්ච භික්ඛවේ දුක්ඛං:

පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී දුක නම් ඒ කෙරෙහි ඇති රාගය යි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, කවර දුක් දෙයක් ද යත්;

රූපං භික්ඛවේ දුක්ඛං, තත්‍ර චෝ රාගෝ පහාතඛිඛෝ. චේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං දුක්ඛං, තත්‍ර චෝ රාගෝ පහාතඛිඛෝ. යං හි භික්ඛවේ දුක්ඛං තත්‍ර චෝ රාගෝ පහාතඛිඛෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය දුක යි. ඒ රූපය ගැන ඇති රාගය තමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය දුක යි. විඤ්ඤාණය ගැන ඇති රාගය තමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී දුක නම් ඒ කෙරෙහි ඇති රාගය යි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය දුක්ඛ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.4.7

තනිය දුක්ඛ සුත්තං

දුක ගැන වදාළ තෙවන දෙසුම

142. සාවත්ථියං

142. සැවැත් නුවර දී

යං හි භික්ඛවේ දුක්ඛං තත්‍ර චෝ ඡන්දරාගෝ පහාතඛිඛෝ, කිඤ්ච භික්ඛවේ දුක්ඛං:

පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී දුක නම් ඒ කෙරෙහි ඇති ඡන්ද රාගය යි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, කවර දුක් දෙයක් ද යත්;

රූපං භික්ඛවේ දුක්ඛං, තත්‍ර චෝ ඡන්දරාගෝ පහාතඛිඛෝ. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං දුක්ඛං, තත්‍ර චෝ ඡන්දරාගෝ පහාතඛිඛෝ. යං හි භික්ඛවේ දුක්ඛං තත්‍ර චෝ ඡන්දරාගෝ පහාතඛිඛෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය දුක යි. ඒ රූපය ගැන ඇති ඡන්ද රාගය තමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය දුක යි. විඤ්ඤාණය ගැන ඇති ඡන්ද රාගය තමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී දුක නම් ඒ කෙරෙහි ඇති ඡන්ද රාගය යි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තනිය දුක්ඛ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.4.8

අනන්ත සූත්තං

අනාත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

143. සාවත්ථියං

143. සැවැත් නුවර දී

යෝ හි භික්ඛවේ අනන්තා, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ, කෝ ච
භික්ඛවේ අනන්තා:

පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී අනාත්ම නම් ඒ කෙරෙහි ඇති
කැමැත්තයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, කවර අනාත්ම
දෙයක් ද යත්;

රූපං භික්ඛවේ අනන්තා, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. වේදනා
අනන්තා..... සඤ්ඤා අනන්තා සංඛාරා අනන්තා
විඤ්ඤාණං අනන්තා, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. යෝ හි භික්ඛවේ අනන්තා
තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය අනාත්ම යි. ඒ රූපය ගැන ඇති කැමැත්ත
තමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. විදීම සඤ්ඤාව
සංස්කාර විඤ්ඤාණය අනාත්ම යි. විඤ්ඤාණය ගැන ඇති
කැමැත්ත තමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී
අනාත්ම නම් ඒ කෙරෙහි ඇති කැමැත්තයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පඨම අනන්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.4.9

දුතිය අනන්ත සුත්තං

අනාත්මය ගැන වදාළ දෙවන දෙසුම

144. සාවත්ථියං

144. සැවැත් නුවර දී

යෝ හි භික්ඛවේ අනන්තා තත්‍ර චෝ රාගෝ පහාතඛිබ්බෝ, කෝ ව භික්ඛවේ අනන්තා:

පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී අනාත්ම නම් ඒ කෙරෙහි ඇති රාගය යි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, කවර අනාත්ම දෙයක් ද යත්;

රූපං භික්ඛවේ අනන්තා, තත්‍ර චෝ රාගෝ පහාතඛිබ්බෝ. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං අනන්තා, තත්‍ර චෝ රාගෝ පහාතඛිබ්බෝ. යෝ හි භික්ඛවේ අනන්තා තත්‍ර චෝ රාගෝ පහාතඛිබ්බෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය අනාත්ම යි. ඒ රූපය ගැන ඇති රාගය තමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය අනාත්ම යි. විඤ්ඤාණය ගැන ඇති රාගය තමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී අනාත්ම නම් ඒ කෙරෙහි ඇති රාගය යි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය අනන්ත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.4.10

තනිය අනත්ත සුත්තං

අනාත්මය ගැන වදාළ තුන්වෙනි දෙසුම

145. සාවත්ථියං

145. සැවැත් නුවර දී

යෝ හි භික්ඛවේ අනත්තා තත්‍ර චෝ ඡන්දරාගෝ පහාතඛිඛෝ, කෝ ච භික්ඛවේ අනත්තා:

පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී අනාත්ම නම් ඒ කෙරෙහි ඇති ඡන්ද රාගය යි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, කවර අනාත්ම දෙයක් ද යත්;

රූපං භික්ඛවේ අනත්තා, තත්‍ර චෝ ඡන්දරාගෝ පහාතඛිඛෝ. වේදනා අනත්තා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං අනත්තා, තත්‍ර චෝ ඡන්දරාගෝ පහාතඛිඛෝ. යෝ හි භික්ඛවේ අනත්තා තත්‍ර චෝ ඡන්දරාගෝ පහාතඛිඛෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය අනාත්ම යි. ඒ රූපය ගැන ඇති ඡන්ද රාගය තමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය අනාත්ම යි. විඤ්ඤාණය ගැන ඇති ඡන්ද රාගය තමයි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, යමක් වනාහී අනාත්ම නම් ඒ කෙරෙහි ඇති ඡන්ද රාගය යි ඔබ ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තනිය අනත්ත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.4.11

නිබ්බිදාබහුල සුත්තං

බොහෝ සේ කළකිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

146. සාවත්ථියං

146. සැවැත් නුවර දී

සද්ධාපබ්බජිතස්ස භික්ඛවේ, කුලපුත්තස්ස අයමනුධම්මෝ හෝති: යං
රූපේ නිබ්බිදාබහුලං විහරෙය්‍ය, වේදනාය සඤ්ඤාය
සංඛාරේසු නිබ්බිදාබහුලං විහරෙය්‍ය, විඤ්ඤාණේ නිබ්බිදාබහුලං විහරෙය්‍ය.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රද්ධාවෙන් පැවිදි වුණ කුල පුත්‍රයෙකුට මෙන්න
මේ විදිහට භික්‍ෂු එක යි ගැලපෙන්නේ. “රූපය පිළිබඳ ව අවබෝධයකින්
යුතුව බොහෝ සේ කළකිරීමෙන් වාසය කරන්ට ඇත්නම්” කියලා. විදීම
..... සඤ්ඤාව “සංස්කාර පිළිබඳ ව අවබෝධයකින්
යුතුව බොහෝ සේ කළකිරීමෙන් වාසය කරන්ට ඇත්නම්” කියලා.
“විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව අවබෝධයකින් යුතුව බොහෝ සේ කළකිරීමෙන්
වාසය කරන්ට ඇත්නම්” කියලා.

සෝ රූපේ නිබ්බිදාබහුලං විහරන්තෝ, වේදනාය සඤ්ඤාය
..... සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ නිබ්බිදාබහුලං විහරන්තෝ,
රූපං පරිජානාති වේදනං පරිජානාති සඤ්ඤං පරිජානාති සංඛාරේ පරිජානාති
විඤ්ඤාණං පරිජානාති. සෝ රූපං පරිජානං වේදනං පරිජානං සඤ්ඤං
පරිජානං සංඛාරේ පරිජානං විඤ්ඤාණං පරිජානං, පරිමු-වති රූපමිහා
පරිමු-වති වේදනාය පරිමු-වති සඤ්ඤාය පරිමු-වති සංඛාරේහි පරිමු-වති
විඤ්ඤාණමිහා. පරිමු-වති ජාතියා ජරාමරණේන සෝකේහි පරිදේවේහි
දුක්ඛේහි දෝමනස්සේහි උපායාසේහි. පරිමු-වති දුක්ඛස්මාති වදාමිති.

එතකොට ඒ භික්ෂුව රූපය පිළිබඳ ව අවබෝධයකින් යුතුව ව බොහෝ
සේ කළකිරීමෙන් වාසය කරද්දී, විදීම පිළිබඳ ව සඤ්ඤාව
පිළිබඳ ව සංස්කාර පිළිබඳ ව විඤ්ඤාණය
පිළිබඳ ව අවබෝධයකින් යුතුව ව බොහෝ සේ කළකිරීමෙන් වාසය කරද්දී,

රූපයත් පිරිසිඳ දකිනවා. විඳීමත් පිරිසිඳ දකිනවා. සඤ්ඤාවත් පිරිසිඳ දකිනවා. සංස්කාරත් පිරිසිඳ දකිනවා. විඤ්ඤාණයත් පිරිසිඳ දකිනවා. එතකොට ඒ භික්ෂුව රූපය පිරිසිඳ දැකලා, විඳීම පිරිසිඳ දැකලා, සඤ්ඤාව පිරිසිඳ දැකලා, සංස්කාර පිරිසිඳ දැකලා, විඤ්ඤාණය පිරිසිඳ දැකලා, රූපයෙන් නිදහස් වෙනවා. විඳීමෙන් නිදහස් වෙනවා. සඤ්ඤාවෙන් නිදහස් වෙනවා. සංස්කාරවලින් නිදහස් වෙනවා. විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වෙනවා. ජාති, ජරා, මරණ සෝක, වැළපීම්, දුක් දොමනස්, සුසුම් හෙළීමවලින් නිදහස් වෙනවා. දුකෙන් නිදහස් වෙනවා කියල යි මා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නිබ්බිදා බහුල සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.4.12

අනි-වානුපස්සනා සුත්තං

අනිත්‍යය නුවණින් දැකීම ගැන වදාළ දෙසුම

147. සාවත්ථියං

147. සැවැත් නුවර දී

සද්ධාපබ්බතීන්සස භික්ඛවේ, කුලපුත්තස්ස අයමනුධම්මෝ හෝති: යං
 රූපේ අනි-වානුපස්සී විහරෙය්‍ය, වේදනාය සඤ්ඤාය
 සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ අනි-වානුපස්සී විහරෙය්‍ය.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රද්ධාවෙන් පැවිදි වුණ කුල පුත්‍රයෙකුට මෙන්න මේ විදිහට භික්‍ෂු එක යි ගැලපෙන්නේ. “රූපය පිළිබඳ ව අනිත්‍යය නුවණින් දකිමින් වාසය කරන්ට ඇත්නම්” කියලා. විඳීම සඤ්ඤාව “සංස්කාර පිළිබඳ ව අනිත්‍යය නුවණින් දකිමින් වාසය කරන්ට ඇත්නම්” කියලා. “විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව අනිත්‍යය නුවණින් දකිමින් වාසය කරන්ට ඇත්නම්” කියලා.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - කුක්කුළ වර්ගය

සෝ රූපේ අනි-වානුපස්සි විහරන්තෝ, වේදනාය
සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ අනි-වානුපස්සි
විහරන්තෝ, රූපං පරිජානාති වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ
..... විඤ්ඤාණං පරිජානාති. සෝ රූපං පරිජානං වේදනං
සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං පරිජානං, පරිමු-වති
රූපමහා පරිමු-වති වේදනාය පරිමු-වති සඤ්ඤාය පරිමු-වති සංඛාරේති
පරිමු-වති විඤ්ඤාණමහා. පරිමු-වති ජාතියා ජරාමරණේන සෝකේති
පරිදේවේති දුක්ඛේති දෝමනස්සේති උපායාසේති. පරිමු-වති දුක්ඛස්මාති
වදාමිති.

එතකොට ඒ භික්ෂුව රූපය පිළිබඳ ව අනිත්‍යය නුවණින් දකිමින් වාසය
කරද්දී, විදීම පිළිබඳ ව සඤ්ඤාව පිළිබඳ ව
සංස්කාර පිළිබඳ ව විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව අනිත්‍යය නුවණින්
දකිමින් වාසය කරද්දී, රූපයත් පිරිසිඳ දකිනවා. විදීමත් සඤ්ඤාවත්
..... සංස්කාරත් විඤ්ඤාණයත් පිරිසිඳ දකිනවා. එතකොට
ඒ භික්ෂුව රූපය පිරිසිඳ දැකලා, විදීම පිරිසිඳ දැකලා, සඤ්ඤාව පිරිසිඳ
දැකලා, සංස්කාර පිරිසිඳ දැකලා, විඤ්ඤාණය පිරිසිඳ දැකලා, රූපයෙන්
නිදහස් වෙනවා. විදීමෙන් නිදහස් වෙනවා. සඤ්ඤාවෙන් නිදහස් වෙනවා.
සංස්කාරවලින් නිදහස් වෙනවා. විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වෙනවා. ජාති, ජරා,
මරණ සෝක, වැළපීම්, දුක් දොමනස්, සුසුම් හෙළිම්වලින් නිදහස් වෙනවා.
දුකෙන් නිදහස් වෙනවා කියල යි මා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනිච්චානුපස්සි සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.4.13

දුක්ඛානුපස්සි සුත්තං

දුක නුවණින් දැකීම ගැන වදාළ දෙසුම

148. සාවත්ථියං

148. සැවැත් නුවර දී

සද්ධාපබ්බතස්ස භික්ඛවේ, කුලපුත්තස්ස අයමනුධම්මෝ හෝති: යං
රූපේ දුක්ඛානුපස්සි විහරෙය්‍ය, වේදනාය සඤ්ඤාය
සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ දුක්ඛානුපස්සි විහරෙය්‍ය.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රද්ධාවෙන් පැවිදි වුණ කුල පුත්‍රයෙකුට මෙන්
මේ විදිහට භික්‍ෂු එක යි ගැලපෙන්නේ. “රූපය පිළිබඳ වූ දුක නුවණින්
දකිමින් වාසය කරන්ට ඇත්නම්” කියලා. විදීම සඤ්ඤාව
..... සංස්කාර “විඤ්ඤාණය පිළිබඳ වූ දුක නුවණින්
දකිමින් වාසය කරන්ට ඇත්නම්” කියලා.

සෝ රූපේ දුක්ඛානුපස්සි විහරන්තෝ, වේදනාය සඤ්ඤාය
..... සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ දුක්ඛානුපස්සි විහරන්තෝ,
රූපං පරිජානාති වේදනං පරිජානාති සඤ්ඤං පරිජානාති සංඛාරේ පරිජානාති
විඤ්ඤාණං පරිජානාති.

එතකොට ඒ භික්ෂුව රූපය පිළිබඳ වූ දුක නුවණින් දකිමින් වාසය
කරද්දී, විදීම පිළිබඳ වූ සඤ්ඤාව පිළිබඳ වූ
සංස්කාර පිළිබඳ වූ විඤ්ඤාණය පිළිබඳ වූ දුක නුවණින්
දකිමින් වාසය කරද්දී, රූපයත් පිරිසිඳ දකිනවා. විදීමත් පිරිසිඳ දකිනවා.
සඤ්ඤාවත් පිරිසිඳ දකිනවා. සංස්කාරත් පිරිසිඳ දකිනවා. විඤ්ඤාණයත්
පිරිසිඳ දකිනවා.

සෝ රූපං පරිජානං වේදනං පරිජානං සඤ්ඤං පරිජානං සංඛාරේ
පරිජානං විඤ්ඤාණං පරිජානං, පරිමු-වති රූපමිහා පරිමු-වති වේදනාය
පරිමු-වති සඤ්ඤාය පරිමු-වති සංඛාරේහි පරිමු-වති විඤ්ඤාණමිහා.
පරිමු-වති ජාතියා ජරාමරණේන සෝකේහි පරිදේවෙහි දුක්ඛේහි
දෝමනස්සේහි උපායාසේහි. පරිමු-වති දුක්ඛස්මාති වදාමිති.

එතකොට ඒ හික්ෂුව රූපය පිරිසිඳ දැකලා, විදීම පිරිසිඳ දැකලා, සඤ්ඤාව පිරිසිඳ දැකලා, සංස්කාර පිරිසිඳ දැකලා, විඤ්ඤාණය පිරිසිඳ දැකලා, රූපයෙන් නිදහස් වෙනවා. විදීමෙන් නිදහස් වෙනවා. සඤ්ඤාවෙන් නිදහස් වෙනවා. සංස්කාරවලින් නිදහස් වෙනවා. විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වෙනවා. ජාති, ජරා, මරණ සෝක, වැළපීම්, දුක් දොම්නස්, සුසුම් හෙළීම්වලින් නිදහස් වෙනවා. දුකෙන් නිදහස් වෙනවා කියල යි මා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුක්ඛානුපස්සි සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.4.14

අනත්තානුපස්සනා සුත්තං

අනාත්මය නුවණින් දැකීම ගැන වදාළ දෙසුම

149. සාවත්ථියං

149. සැවැත් නුවර දී

සද්ධාපබ්බතීන්සස හික්ඛවේ, කුලපුත්තස්ස අයමනුධම්මෝ හෝති: යං රූපේ අනත්තානුපස්සි විහරෙය්‍ය, වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ අනත්තානුපස්සි විහරෙය්‍ය.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රද්ධාවෙන් පැවිදි වුණ කුල පුත්‍රයෙකුට මෙන්න මේ විදිහට හිතන එක යි ගැලපෙන්නේ. “රූපය පිළිබඳ වූ අනාත්මය නුවණින් දකිමින් වාසය කරන්ට ඇත්නම්” කියලා. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර “විඤ්ඤාණය පිළිබඳ වූ අනාත්මය නුවණින් දකිමින් වාසය කරන්ට ඇත්නම්” කියලා.

සෝ රූපේ අනත්තානුපස්සි විහරන්තෝ, වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ අනත්තානුපස්සි විහරන්තෝ, රූපං පරිජානාති වේදනං පරිජානාති සඤ්ඤං පරිජානාති සංඛාරේ පරිජානාති විඤ්ඤාණං පරිජානාති. සෝ රූපං පරිජානං වේදනං

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - කුක්කුළ වර්ගය

..... සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං පරිජානං,
පරිමු-වති රූපමහා පරිමු-වති වේදනාය පරිමු-වති සඤ්ඤාය පරිමු-වති
සංඛාරේති පරිමු-වති විඤ්ඤාණමහා. පරිමු-වති ජාතියා ජරාමරණේන
සෝකේති පරිදේවේති දුක්ඛේති දෝමනස්සේති උපායාසේති. පරිමු-වති
දුක්ඛස්මාති වදාමිති.

එතකොට ඒ භික්ෂුව රූපය පිළිබඳ වූ අනාත්මය නුවණින් දකිමින්
වාසය කරද්දී, විදීම පිළිබඳ වූ සඤ්ඤාව පිළිබඳ වූ
සංස්කාර පිළිබඳ වූ විඤ්ඤාණය පිළිබඳ වූ අනාත්මය නුවණින්
දකිමින් වාසය කරද්දී, රූපයත් පිරිසිඳ දකිනවා. විදීමත්
සඤ්ඤාවත් සංස්කාරත් විඤ්ඤාණයත් පිරිසිඳ දකිනවා.
එතකොට ඒ භික්ෂුව රූපය පිරිසිඳ දැකලා, විදීම පිරිසිඳ දැකලා, සඤ්ඤාව
පිරිසිඳ දැකලා, සංස්කාර පිරිසිඳ දැකලා, විඤ්ඤාණය පිරිසිඳ දැකලා,
රූපයෙන් නිදහස් වෙනවා. විදීමෙන් නිදහස් වෙනවා. සඤ්ඤාවෙන් නිදහස්
වෙනවා. සංස්කාරවලින් නිදහස් වෙනවා. විඤ්ඤාණයෙන් නිදහස් වෙනවා.
ජාති, ජරා, මරණ සෝක, වැළපීම්, දුක් දොමනස්, සුසුම් හෙළීම්වලින් නිදහස්
වෙනවා. දුකෙන් නිදහස් වෙනවා කියල යි මා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනත්තානුපස්සී සුත්‍රය නිමා විය.

කුක්කුළවග්ගෝවකුත්ථෝ
හතර වෙනි කුක්කුළ වර්ගය යි.

තත්‍රුද්දානං :
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

කුක්කුළෝ තයෝ අනි-ෙ-න - දුක්ඛේන අපරේ තයෝ
අනත්තෙන තයෝ චුත්තා - කුලපුත්තේන ද්වේ දුකාති

කුක්කුළ සුත්‍රය, අනිච්ච සුත්‍ර තුන, අනික් දුක්ඛ සුත්‍ර තුන, අනත්ත සුත්‍ර තුන,
කුලපුත්ත සුත්‍ර සතර යන සුත්‍ර දාහතරෙන් මේ වර්ගය සමන්විත වේ.

5. දිට්ඨිවග්ගෝ

5. දිට්ඨි වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.5.1

අජ්ඣත්ත සුත්තං
තමා පිළිබඳ වදාළ දෙසුම

150. සාවක්ථියං

150. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු ඛෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං
සුබද්ධත්තං?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් ඇති කල්හිද, කුමක් උපකාරයෙන් ද තමා
තුළ සැප දුක් උපදින්නේ?

භගවං මූලකා නෝ භන්නේ, ධම්මා

ස්වාමීනි, අප ගේ මේ ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කොට ඇති
සේක

රූපේ ඛෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං
සුබද්ධත්තං. වේදනාය සති වේදනං උපාදාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුබද්ධත්තං.
සංඛ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති සංඛාරේ උපාදාය උප්පජ්ජති
අජ්ඣත්තං සුබද්ධත්තං. විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය උප්පජ්ජති
අජ්ඣත්තං සුබද්ධත්තං. තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං
වාති? අනි-වං භන්නේ,

පින්වත් මහණෙනි, රූපයක් තිබුණොත් තමයි, රූපය උපකාරයෙන් ම තමයි තමන් තුළ සැප දුක් උපදින්නේ. විඳිමක් තිබුණොත් තමයි, විඳිම උපකාරයෙන් ම තමයි තමන් තුළ සැප දුක් උපදින්නේ. සඤ්ඤාවක් තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණයක් තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණය උපකාරයෙන් ම තමයි තමන් තුළ සැප දුක් උපදින්නේ. පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යම්පනානි-චං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක යි.

යම්පනානි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය උප්පජ්ජේය්‍ය අජ්ඣාත්තං සුඛදුක්ඛන්ති? නෝ භේතං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය උපකාර කර නො ගෙන තමා තුළ සැප දුක් උපදිවි ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-චං වා අනි-චං වානි? අනි-චං භන්නේ,

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යම්පනානි-චං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක යි.

යම්පනානි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය උප්පජ්ජේය්‍ය අජ්ඣාත්තං සුඛදුක්ඛන්ති? නෝ භේතං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය උපකාර කර නො ගෙන තමා තුළ සැප දුක් උපදිවි ද?

ස්වාමීනී, එය නො වේ ම ය.

ඒවං පස්සං භික්ඛවෙ, සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නදති
..... විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නදති. නිබ්බින්නදං විරජ්ජති
..... නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රන්ථවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු
ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා
..... විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා.
අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නෙ නැතුව යනවා
..... ආයෙන් නම් සංසාරයේ වෙත උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය
ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අජ්ඣත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.5.2

ඒතං මම සුත්තං

මෙය මාගේ ය යන කරුණ ගැන වදාළ දෙසුම

151. සාවත්ථියං

151. සැවැත් නුවරදී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවෙ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස “ඒතං මම,
ඒසෝභමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සතීති.

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් ඇති කල්හිද, කුමක් උපකාරයෙන් ද, කුමකට
බැස ගෙන ද, “මෙය මාගේ ය, මෙය මම වෙමි, මේ මාගේ ආත්මය ය” යන
වැරදි දැක්ම ඇති වන්නේ?

හගවං මූලකා නෝ භන්නේ, ධම්මා

ස්වාමීනී, අප ගේ මේ ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කොට ඇති සේක

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස “ඒතං මම, ඒසෝභමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස “ඒතං මම, ඒසෝභමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපයක් තිබුණොත් තමයි, රූපය උපකාරයෙන් ම තමයි, රූපයෙහි බැස ගෙන තමයි “මෙය මාගේ ය, මෙය මම වෙමි, මේ මාගේ ආත්මය ය” යන වැරදි දැක්ම ඇති වන්නේ. වේදනාවක් තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාවක් තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණයක් තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණය උපකාරයෙන් ම තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගෙන තමයි “මෙය මාගේ ය, මෙය මම වෙමි, මේ මාගේ ආත්මය ය” යන වැරදි දැක්ම ඇති වන්නේ.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්තේ,

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යම්පනානි-වං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය “ඒතං මම, ඒසෝභමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සෙය්‍යාති? නෝ හේතං භන්තේ.

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඒ දෙය ඇසුරු නො කොට “මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය” කියා හෝ මුලාවෙන් දකින්නට පුළුවන? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්තේ,

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - දිට්ඨි වර්ගය

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-චං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය
“ඒතං මම, ඒසෝභමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සෙය්‍යාති? නෝ හේතං
හත්තේ.

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත්
දෙයක් නම් ඒ දෙය ඇසුරු නො කොට “මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා
හෝ එය මගේ ආත්මය” කියා හෝ මුලාවෙන් දකින්නට පුළුවන්? ස්වාමීනී,
එය නොවේ ම ය.

ඒවං පස්සං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රැනවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු
ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන
උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒතං මම සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.5.3

සෝ අත්තා සුත්තං

එය යි ආත්මය යන කරුණ ගැන වදාළ දෙසුම

152. සාවත්ථියං

152. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති “සෝ අත්තා, සෝ ලෝකෝ, සෝ පෙ-ච භවිස්සාමි නි-වෝ ධූවෝ
සස්සතෝ අවිපරිනාමධම්මෝ”ති.

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් ඇති කල්හිද, කුමක් උපකාරයෙන් ද, කුමකට බැස ගෙන ද, “එය යි ආත්මය, එය යි ලෝකය, ඒ ආත්මය වන මම නිත්‍යව, ස්ථිරව, නො වෙනස්ව, නො වෙනස්වන ස්වභාවයෙන් යුක්තව යි පරලොව පවතින්නේ ය” කියන ඔය වැරදි දැක්ම ඇති වන්නේ?

හගවං මූලකා නෝ භන්නේ, ධම්මා

ස්වාමීනී, අප ගේ මේ ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කොට ඇති සේක

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි උප්පජ්ජති “සෝ අත්තා, සෝ ලෝකෝ, සෝ පෙ-ච භවිස්සාමි නි-වෝ ධූවෝ සස්සතෝ අවිපරිනාමධම්මෝ”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි උප්පජ්ජති “සෝ අත්තා, සෝ ලෝකෝ, සෝ පෙ-ච භවිස්සාමි නි-වෝ ධූවෝ සස්සතෝ අවිපරිනාමධම්මෝ”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපයක් තිබුණොත් තමයි, රූපය උපකාරයෙන් ම තමයි, රූපයෙහි බැස ගෙන තමයි “එය යි ආත්මය, එය යි ලෝකය, ඒ ආත්මය වන මම නිත්‍යව, ස්ථිරව, නො වෙනස්ව, නො වෙනස්වන ස්වභාවයෙන් යුක්තව යි පරලොව පවතින්නේ ය” කියන ඔය වැරදි දැක්ම ඇති වන්නේ. විදීමක් තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාවක් තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණයක් තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණය උපකාරයෙන් ම තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගෙන තමයි “එය යි ආත්මය, එය යි ලෝකය, ඒ ආත්මය වන මම නිත්‍යව, ස්ථිරව, නො වෙනස්ව, නො වෙනස්වන ස්වභාවයෙන් යුක්තව යි පරලොව පවතින්නේ ය” කියන ඔය වැරදි දැක්ම ඇති වන්නේ.

තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවේ, රූපං නි-චං වා අනි-චං වාති? අනි-චං භන්නේ, යං පනානි-චං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං භන්නේ, යං පනානි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය ඒවං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය, “සෝ අත්තා, සෝ ලෝකෝ, සෝ පෙ-ච භවිස්සාමි නි-වෝ ධූවෝ සස්සතෝ අවිපරිනාමධම්මෝ”ති, නෝ හේතං භන්නේ,

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - දිට්ඨි වර්ගය

එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඒ දෙය ඇසුරු නො කොට “එය යි ආත්මය, එය යි ලෝකය, ඒ ආත්මය වන මම නිත්‍යව, ස්ථිරව, නො වෙනස්ව, නො වෙනස්වන ස්වභාවයෙන් යුක්තව යි පරලොව පවතින්නේ ය” කියන ඔය වැරදි දැක්ම ඇති වේවි ද? ස්වාමීනී එය නො වන්නේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං හන්නේ,

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්නේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය ඒවං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය, “සෝ අත්තා, සෝ ලෝකෝ, සෝ පෙ-ව භවිස්සාමි නි-වෝ ධුවෝ සස්සනෝ අවිපරිණාමධම්මෝ”ති? නෝ හේතං හන්නේ, ඒවං පස්සං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඒ දෙය ඇසුරු නො කොට “එය යි ආත්මය, එය යි ලෝකය, ඒ ආත්මය වන මම නිත්‍යව, ස්ථිරව, නො වෙනස්ව, නො වෙනස්වන ස්වභාවයෙන් යුක්තව යි පරලොව පවතින්නේ ය” කියන ඔය වැරදි දැක්ම ඇති වේවි ද? ස්වාමීනී එය නො වන්නේ ම ය. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සෝ අත්තා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.5.4

නෝ ව මේ සියා සුත්තං

මට නො වන්නේ ය යන කරුණ ගැන වදාළ දෙසුම

153. සාවත්ථියං

153. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජති? “නෝ වස්සං නෝ ව මේ සියා, න හවිස්සමි, න මේ හවිස්සති”ති.

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් ඇති කල්හිද, කුමක් උපකාරයෙන්ද, කුමකට බැස ගෙන ද, “මං සිටියේ නැත්නම්, මට මේ ජීවිතය නො වන්නේ, මං අනාගතයේ නැත්නම්, අනාගතයේත් මං මෙවැනි ජීවිතයක් නොවන්නේය” යන ඔය වැරදි දැක්ම ඇති වන්නේ?

හඟවං මූලකා නෝ හත්තේ, ධම්මා

ස්වාමීනී, අප ගේ මේ ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කොට ඇති සේක

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජති “නෝ වස්සං නෝ ව මේ සියා, න හවිස්සමි, න මේ හවිස්සති”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජති “නෝ වස්සං නෝ ව මේ සියා, න හවිස්සමි, න මේ හවිස්සති”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපයක් තිබුණොත් තමයි, රූපය උපකාරයෙන් ම තමයි, රූපයෙහි බැස ගෙන තමයි “මං සිටියේ නැත්නම්, මට මේ ජීවිතය නො වන්නේ, මං අනාගතයේ නැත්නම්, අනාගතයේත් මං මෙවැනි ජීවිතයක් නොවන්නේය” කියන ඔය වැරදි දැක්ම ඇති වන්නේ. විදීමක් තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාවක් තිබුණොත් තමයි සංස්කාර

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - දිට්ඨි වර්ගය

තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණයක් තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණය උපකාරයෙන් ම තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගෙන තමයි “මං සිටියේ නැත්නම්, මට මේ ජීවිතය නො වන්නේ, මං අනාගතයේ නැත්නම්, අනාගතයේත් මං මෙවැනි ජීවිතයක් නොවන්නේය” කියන ඔය වැරදි දැක්ම ඇති වන්නේ.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්නේ,

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය, “නෝ වස්සං නෝ ව මේ සියා, න භවිස්සම්, න මේ භවිස්සති”ති? නෝ හේතං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඒ දෙය ඇසුරු නො කොට “මං සිටියේ නැත්නම්, මට මේ ජීවිතය නො වන්නේ, මං අනාගතයේ නැත්නම්, අනාගතයේත් මං මෙවැනි ජීවිතයක් නොවන්නේය” කියන ඔය වැරදි දැක්ම ඇති වේවි ද? ස්වාමීනී එය නො වන්නේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්නේ,

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය, “නෝ වස්සං නෝ ව මේ සියා, න භවිස්සමි, න මේ භවිස්සති”ති?

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඒ දෙය ඇසුරු නො කොට “මං සිටියේ නැත්නම්, මට මේ ජීවිතය නො වන්නේ, මං අනාගතයේ නැත්නම්, අනාගතයේත් මං මෙවැනි ජීවිතයක් නොවන්නේය” කියන ඔය වැරදි දැක්ම ඇති වේවි ද? ස්වාමීනි එය නො වන්නේ ම ය.

නෝ හේතං භන්නේ, ඵ්ථං පස්සං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නෝ ව මේ සියා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.5.5

මි-ජාදිට්ඨි සුත්තං

මිත්‍යා දෘෂ්ටිය ගැන වදාළ දෙසුම

154. සාවත්ථියං

154. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවෙ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස මි-ජාදිට්ඨි උප්පජ්ජතිති?

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - දිට්ඨි වර්ගය

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් ඇති කල්හිද, කුමක් උපකාරයෙන් ද, කුමකට බැස ගෙන ද, මිත්‍යා දෘෂ්ටිය උපදින්නේ?

හගවං මූලකා නෝ භන්නේ, ධම්මා

ස්වාමීනී, අප ගේ මේ ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කොට ඇති සේක

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස මි-ඡාදිට්ඨි උප්පජ්ජති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස මි-ඡාදිට්ඨි උප්පජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපයක් තිබුණොත් තමයි, රූපය උපකාරයෙන් ම තමයි, රූපයෙහි බැස ගෙන තමයි මිත්‍යා දෘෂ්ටිය උපදින්නේ. විදීමක් තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාවක් තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණයක් තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණය උපකාරයෙන් ම තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගෙන තමයි මිත්‍යා දෘෂ්ටිය උපදින්නේ.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්නේ,

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය මි-ඡාදිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යාති? නෝ හේතං භන්නේ,

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - දිවියි වර්ගය

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඒ දෙය ඇසුරු නො කොට මිත්‍යා දෘෂ්ටිය උපදිව් ද? ස්වාමීනී, එය නොවන්නේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං හන්නේ,

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්නේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය
මි-ඡාදිට්ඨි උප්පජ්ජති? නෝ හේතං හන්නේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඒ දෙය ඇසුරු නො කොට මිත්‍යා දෘෂ්ටිය උපදිව් ද? ස්වාමීනී, එය නොවන්නේ ම ය.

ඒවං පස්සං නාපරං ඉත්ථත්තායානි පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රැහවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මිච්ඡාදිට්ඨි සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.5.6

සක්කායදිට්ඨි සුත්තං
සක්කාය දිට්ඨිය ගැන වදාළ දෙසුම

155. සාවත්ථියං

155. සැවැත් නුවරදී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස සක්කායදිට්ඨි
උප්පජ්ජති”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් ඇති කල්හිද, කුමක් උපකාරයෙන් ද, කුමකට
බැස ගෙන ද, සක්කාය දෘෂ්ටිය උපදින්නේ?

භගවං මූලකා නෝ භන්නේ, ධම්මා

ස්වාමීනී, අප ගේ මේ ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කොට ඇති
සේක

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස
සක්කායදිට්ඨි උප්පජ්ජති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති
..... සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය
විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස සක්කායදිට්ඨි උප්පජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපයක් තිබුණොත් තමයි, රූපය උපකාරයෙන්
ම තමයි, රූපයෙහි බැස ගෙන තමයි සක්කාය දෘෂ්ටිය උපදින්නේ. විදීමක්
තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාවක් තිබුණොත් තමයි
සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණයක් තිබුණොත් තමයි,
විඤ්ඤාණය උපකාරයෙන් ම තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගෙන තමයි
සක්කාය දෘෂ්ටිය උපදින්නේ.

තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං
භන්නේ,

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය
දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - දිවියි වර්ගය

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්තේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී,
දුක යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය
සක්කායදිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යානි? නෝ හේතං භන්තේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත්
දෙයක් නම් ඒ දෙය ඇසුරු නො කොට සක්කාය දෘෂ්ටිය උපදිව් ද? ස්වාමීනී,
එය නොවන්නේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්තේ,

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්තේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී,
දුක යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය
සක්කායදිට්ඨි උප්පජ්ජති”ති? නෝ හේතං භන්තේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත්
දෙයක් නම් ඒ දෙය ඇසුරු නො කොට සක්කාය දෘෂ්ටිය උපදිව් ද? ස්වාමීනී,
එය නොවන්නේ ම ය.

ඵචං පස්සං නාපරං ඉත්ථත්තායානි පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු
ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන
උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සක්කායදිට්ඨි සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.5.7

අත්තානුදිට්ඨි සුත්තං

ආත්මිය හැභීමෙන් යුතු දෘෂ්ටිය ගැන වදාළ දෙසුම

156. සාවත්ථියං

156. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවෙ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස අත්තානුදිට්ඨි උප්පජ්ජති”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් ඇති කල්හිද, කුමක් උපකාරයෙන් ද, කුමකට බැස ගෙන ද, ආත්මිය හැභීමෙන් යුතු දෘෂ්ටිය උපදින්නේ?

හගවං මූලකා නෝ භන්නේ, ධම්මා

ස්වාමීනී, අප ගේ මේ ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කොට ඇති සේක

රූපේ බෝ භික්ඛවෙ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස අත්තානුදිට්ඨි උප්පජ්ජති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස අත්තානුදිට්ඨි උප්පජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපයක් තිබුණොත් තමයි, රූපය උපකාරයෙන් ම තමයි, රූපයෙහි බැස ගෙන තමයි ආත්මිය හැභීමෙන් යුතු දෘෂ්ටිය උපදින්නේ. විදීමක් තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාවක් තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණයක් තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණය උපකාරයෙන් ම තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගෙන තමයි ආත්මිය හැභීමෙන් යුතු දෘෂ්ටිය උපදින්නේ.

තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්නේ,

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - දිවියි වර්ගය

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-චං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය අත්තානුදිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යාති? නෝ හේතං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඒ දෙය ඇසුරු නො කොට ආත්මීය හැඟීමෙන් යුතු දෘෂ්ටිය උපදිව් ද? ස්වාමීනී, එය නොවන්නේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-චං වා අනි-චං වානි? අනි-චං භන්නේ,

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-චං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය අත්තානුදිට්ඨි උප්පජ්ජති”ති? නෝ හේතං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඒ දෙය ඇසුරු නො කොට ආත්මීය හැඟීමෙන් යුතු දෘෂ්ටිය උපදිව් ද? ස්වාමීනී, එය නොවන්නේ ම ය.

ඵචං පස්සං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රැනවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට ආයෙන් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අත්තානුදිට්ඨි සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.5.8

පට්ඨ අභිනිවේස සූත්තං

බැස ගැනීම ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

157. සාවත්ටියං

157. සැවැත් නුවර දී

කිසිමිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස උප්පජ්ජන්ති සඤ්ඤෝජනාභිනිවේසවිනිබන්ධාති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් ඇති කල්හිද, කුමක් උපකාරයෙන් ද, කුමකට බැස ගෙන ද, බන්ධන, බැසගැනීම්, දරුණු ලෙස බැඳී ගැට ගැසී යෑම් ආදී කෙලෙස් උපදින්නේ?

හගවං මූලකා නෝ හන්තේ, ධම්මා

ස්වාමීනී, අප ගේ මේ ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කොට ඇති සේක

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස උප්පජ්ජන්ති සඤ්ඤෝජනාභිනිවේසවිනිබන්ධා, වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස උප්පජ්ජන්ති සඤ්ඤෝජනාභිනිවේසවිනිබන්ධා.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - දිවයි වර්ගය

පින්වත් මහණෙනි, රූපයක් තිබුණොත් තමයි, රූපය උපකාරයෙන් ම තමයි, රූපයෙහි බැස ගෙන තමයි බන්ධන, බැසගැනීම, දරුණු ලෙස බැඳී ගැට ගැසී යෑම් ආදී කෙලෙස් උපදින්නේ. විඳීමක් තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාවක් තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණයක් තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණය උපකාරයෙන් ම තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගෙන තමයි බන්ධන, බැසගැනීම, දරුණු ලෙස බැඳී ගැට ගැසී යෑම් ආදී කෙලෙස් උපදින්නේ.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්නේ,

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය උප්පජ්ජෙය්‍යං සඤ්ඤෝපනාහිනිවෙසවිනිබන්ධානි? නෝ භේතං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඒ දෙය ඇසුරු නො කොට බන්ධන, බැසගැනීම, දරුණු ලෙස බැඳී ගැට ගැසී යෑම් ආදී කෙලෙස් උපදිවි ද? ස්වාමීනී, එය නොවන්නේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්නේ,

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය උප්පජ්ජෙය්‍යං සඤ්ඤෝපනාහිනිවෙසවිතිබන්ධානි? නෝ හේතං භන්තේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඒ දෙය ඇසුරු නො කොට බන්ධන, බැසගැනීම්, දරුණු ලෙස බැඳී ගැට ගැසී යෑම් ආදී කෙලෙස් උපදිවි ද? ස්වාමීනි, එය නොවන්නේ ම ය.

ඒවං පස්සං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පඨම අභිනිවෙස සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.5.9

දුතිය අභිනිවෙස සූත්තං

බැස ගැනීම ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

158. සාවක්ථියං

158. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස උප්පජ්ජන්ති සඤ්ඤෝපනාහිනිවෙසවිතිබන්ධාජ්ඣෙධෝසානානි?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් ඇති කල්හිද, කුමක් උපකාරයෙන් ද, කුමකට බැස ගෙන ද, බන්ධන, බැසගැනීම්, දරුණු ලෙස බැඳී ගැට ගැසී යෑම, එහි ම ගැලී සිටීම ආදී කෙලෙස් උපදින්නේ?

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - දිවයි වර්ගය

හගවං මූලකා නෝ හන්තේ, ධම්මා

ස්වාමීනී, අප ගේ මේ ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කොට ඇති සේක

රූපේ බෝහික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස උප්පජ්ජන්ති සඤ්ඤෝජනාභිනිවෙසවිනිබන්ධාජ්ඣෙධාසානා, වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේභු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස උප්පජ්ජන්ති සඤ්ඤෝජනාභිනිවෙසවිනිබන්ධාජ්ඣෙධාසානා.

පින්වත් මහණෙනි, රූපයක් තිබුණොත් තමයි, රූපය උපකාරයෙන් ම තමයි, රූපයෙහි බැස ගෙන තමයි බන්ධන, බැසගැනීම, දරුණු ලෙස බැඳී ගැට ගැසී යෑම, එහි ම ගැලී සිටීම ආදී කෙලෙස් උපදින්නේ. විඳීමක් තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාවක් තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණයක් තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණය උපකාරයෙන් ම තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගෙන තමයි බන්ධන, බැසගැනීම, දරුණු ලෙස බැඳී ගැට ගැසී යෑම, එහි ම ගැලී සිටීම ආදී කෙලෙස් උපදින්නේ.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං හන්තේ,

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්තේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය උප්පජ්ජෙය්‍යං සඤ්ඤෝජනාභිනිවෙසවිනිබන්ධාජ්ඣෙධාසානානි? නෝ හේතං හන්තේ,

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - දිට්ඨි වර්ගය

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඒ දෙය ඇසුරු නො කොට බන්ධන, බැසගැනීම්, දරුණු ලෙස බැඳී ගැට ගැසී යෑම, එහි ම ගැලී සිටීම ආදී කෙලෙස් උපදිවි ද? ස්වාමීනී, එය නොවන්නේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං හන්නේ,

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්නේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අපි නු තං අනුපාදාය උප්පජ්ජෙය්‍යං සඤ්ඤෝපනාහිනිවෙසවිනිබන්ධාජ්ඣෙධාසානානි? නෝ හේතං හන්නේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඒ දෙය ඇසුරු නො කොට බන්ධන, බැසගැනීම්, දරුණු ලෙස බැඳී ගැට ගැසී යෑම, එහි ම ගැලී සිටීම ආදී කෙලෙස් උපදිවි ද? ස්වාමීනී, එය නොවන්නේ ම ය.

ඒවං පස්සං නාපරං ඉත්ථත්තායානි පජානානිති.

පින්වත් මහණෙනි, ගැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය අහිනිවෙස සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.5.10

ආනන්ද සුත්තං

අනඳ තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

159. සාවත්ථියං

159. සැවැත් නුවර දී

අට බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්.
උපසංකමිත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං
නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ භගවත්තං ඒතදවෝච: “සාධු මේ භන්තේ,
භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු යමහං භගවතෝ ධම්මං සුත්වා ඒකෝ
චූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිත්තෝ විහරෙය්‍ය”න්ති.

එදා ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි
තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා
කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන්
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීනී, ඒ මං භාග්‍යතුන්
වහන්සේගෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය අසා ගෙන, හුදෙකලා වෙලා, පිරිසෙන් වෙන්
වෙලා, අප්‍රමාදී ව, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය
කරනවා නම්, ඒ සඳහා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මට සංක්ෂේපයෙන් ධර්මය
දේශනා කොට වදාරණ සේක් නම් ඉතා හොඳ ය” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤසි ආනන්ද, රූපං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං
භන්තේ,

පින්වත් ආනන්ද, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය
දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්තේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී,
දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්ත්ත නං සමනුපස්සිතුං
“ඒතං මම ඵ්ඤ්ඤාමස්මි ඵ්ඤ්ඤා මේ අත්තා”ති? නෝ හේතං හන්තේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක්ක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත්
දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය
කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං හන්තේ,

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය ය.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං හන්තේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සූප දෙයක් ද? ස්වාමීනී,
දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්ත්ත නං සමනුපස්සිතුං
“ඒතං මම ඵ්ඤ්ඤාමස්මි ඵ්ඤ්ඤා මේ අත්තා”ති? නෝ හේතං හන්තේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක්ක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත්
දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය
කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

තස්මානිහ ආනන්ද, යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතප-චුප්පන්නං
අජ්ඣත්තං වා ඛිද්ධා වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණීතං වා, යං
දුරේ සන්තිකේ වා, සබ්බං රූපං “නේතං මම නේසෝහමස්මි, න මේ සෝ
අත්තා”ති ඵ්චමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යා කාවි වේදනා
..... යා කාවි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා
යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතප-චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා ඛිද්ධා
වා විලාරිකං වා සුඛමං වා හීනං වා පණීතං වා, යං දුරේ සන්තිකේ වා,
සබ්බං විඤ්ඤාණං “නේතං මම

එහෙමනම් පින්වත් ආනන්ද, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි
රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි,

බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නො වන බව, මම වෙමි යි නොවන බව, මගේ ආත්මය නො වන බව” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගතට වන. අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගොරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම

ඒවං පස්සං ආනන්ද, සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, වේදනායපි නිබ්බින්නදති, සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නදති, සංඛාරේසුපි නිබ්බින්නදති, විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං චිරජ්ජති, චිරාගා විමු-චති, විමුක්තස්මිං විමුක්තිමිති ඤාණං හෝති, බිණා ජාති, චූසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් ආනන්ද, ග්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නේ නැතුව යනවා. සිත නො ඇලෙන කොට එයින් සිත නිදහස් වෙනවා. සිත් නිදහස් වෙන කොට ම “නිදහස් වුණා” කියල අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වෙලා ගියා. බඹසරවාස සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙන් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ආනන්ද සූත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

බන්ධ සංයුක්තය - දිට්ඨි වර්ගය

දිට්ඨිවග්ගෝ පඤ්චමෝ.
පස්වෙනි දිට්ඨි වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

අජ්ඣත්තිකං ඒතං මම සෝ අත්තා තෝ ච මේ සියා,
මි-ඡා සක්කාය අත්තානුද්වේහිනිවේසා ආනන්දේනාති.

අජ්ඣත්තික සූත්‍රය, ඒතං මම සූත්‍රය, සෝ අත්තා සූත්‍රය, තෝ ච මේ සියා
සූත්‍රය, මිච්ඡාදිට්ඨි සූත්‍රය, සක්කායදිට්ඨි සූත්‍රය, අත්තානුදිට්ඨි සූත්‍රය,
අහිනිවේස සූත්‍ර දෙක, ආනන්ද සූත්‍රය යන මෙයින් මේ වර්ගය සමන්විත යි.

උපරිපණ්ණාසකෝ සමන්තෝ
උපරිපණ්ණාසකය සමාප්ත යි.

තනු වග්ගද්දානං:
එහි වර්ගයන් ගේ උද්දානය යි.

අත්තෝ ධම්මකථිකාවිජ්ජා කුක්කුලෝ දිට්ඨිපඤ්චමං,
තතියෝ පණ්ණාසකෝ චූත්තෝ නිපාතෝ තේන වු-ච්ඡිති.

අත්ත වර්ගය, ධම්මකථික වර්ගය, අවිජ්ජා වර්ගය, කුක්කුල වර්ගය හා
පස් වෙනි දිට්ඨි වර්ගය යන මෙයින් තුන් වෙනි පණ්ණාසකය කියන ලදී.
එනිසා නිපාතය ය යි ද කියනු ලැබේ.

බන්ධකවග්ගස්ස නිපාතකේතිපණ්ණාසකං සමන්තං.
බන්ධක වර්ගයට අයත් නිපාතයෙහි පණ්ණාසක තුන සමාප්ත යි.

බන්ධසංයුක්තං නිට්ඨිතං
බන්ධ සංයුක්තය නිමා විය.

2. රාධ සංයුක්තය

2. රාධ සංයුක්තය

1. පටිම මාරවග්ගේ

1. පළමු මාර වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.1

මාර සුක්තය

මාරයා ගැන වදාළ දෙසුම

160. සාවත්ථියං

160. සැවැත් නුවර දී

අප බෝ ආයස්මා රාධෝ යෙන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා
භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ
ආයස්මා රාධෝ භගවත්තං ඒකදවෝච: මාරෝ මාරෝති භන්තේ, වු-චති.
කිත්තාවතා නු බෝ භන්තේ මාරෝති.

එදා ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට
පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා
එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන්
වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනි, මාරයා, මාරයා යැයි කියනවා.
ස්වාමීනි, කුමන කරුණු මත ද මාරයා වෙන්නේ?”

රූපේ බෝ රාධ සති මාරෝ වා අස්ස මාරේතා වා සෝ වා පන මීයති.
තස්මාතිහ ත්වං රාධ රූපං මාරෝති පස්ස, මාරේතාති පස්ස, මීයතීති පස්ස,
රෝගෝති පස්ස, ගණ්ඨෝති පස්ස, සල්ලන්ති පස්ස, අසන්ති පස්ස,
අසභුතන්ති පස්ස, යේ නං ඒවං පස්සන්ති තේ සම්මා පස්සන්ති.

පින්වත් රාධ, රූපයක් තිබුණොත් මාරයා ඉන්නවා. එහෙම නැත්නම් මරවන කෙනෙක් ඉන්නවා. එක්කෝ ඔහු මිය යනවා. පින්වත් රාධය, එම නිසා ඔබ මාරයා වශයෙන් රූපය දකින්න. මරවන කෙනා වශයෙනුත් රූපය දකින්න. මිය යෑම වශයෙනුත් රූපය දකින්න. රෝගය වශයෙනුත් රූපය දකින්න. සැරව ගෙඩියක් වශයෙනුත් රූපය දකින්න. හුලක් වශයෙනුත් රූපය දකින්න. පීඩාවක් වශයෙනුත් රූපය දකින්න. පීඩාවට පත් දෙය වශයෙනුත් රූපය දකින්න. යම් කෙනෙක් ඒ රූපය ඔය ආකාරයෙන් දකිනවා නම්, ඒ උදවිය මැනවින් ම දකිනවා.

වේදනාය සති මාරෝ වා අස්ස මාරේනා වා සෝ වා පන මියිනි. තස්මානිහ ත්වං රාධ, වේදනං මාරෝති පස්ස, මාරේනාති පස්ස, මියිනිති පස්ස යේනං ඒවං පස්සන්ති තේ සම්මා පස්සන්ති. සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති මාරෝ වා අස්ස මාරේනා වා සෝ වා පන මියිනි. තස්මානිහ ත්වං රාධ, සංඛාරේ මාරෝති පස්ස, මාරේනාති පස්ස, මියිනිති පස්ස යේනං ඒවං පස්සන්ති තේ සම්මා පස්සන්ති. විඤ්ඤාණේ සති මාරෝ වා අස්ස මාරේනා වා සෝ වා පන මියිනි. තස්මානිහ ත්වං රාධ විඤ්ඤාණං මාරෝති පස්ස, මාරේනාති පස්ස, මියිනිති පස්ස, රෝගෝති පස්ස, ගණ්ඨෝති පස්ස, සල්ලන්ති පස්ස, අසන්ති පස්ස, අසභුතන්ති පස්ස, යේනං ඒවං පස්සන්ති තේ සම්මා පස්සන්ති.

විදීමක් තිබුණොත් මාරයා ඉන්නවා. එහෙම නැත්නම් මරවන කෙනෙක් ඉන්නවා. එක්කෝ ඔහු මිය යනවා. පින්වත් රාධය, එම නිසා ඔබ මාරයා වශයෙන් විදීම දකින්න. මරවන කෙනා වශයෙනුත් විදීම දකින්න. මිය යෑම වශයෙනුත් විදීම දකින්න යම් කෙනෙක් ඒ විදීම ඔය ආකාරයෙන් දකිනවා නම්, ඒ උදවිය මැනවින් ම දකිනවා. සඤ්ඤාවක් තිබුණොත් සංස්කාර තිබුණොත් මාරයා ඉන්නවා. එහෙම නැත්නම් මරවන කෙනෙක් ඉන්නවා. එක්කෝ ඔහු මිය යනවා. පින්වත් රාධය, එම නිසා ඔබ මාරයා වශයෙන් සංස්කාර දකින්න. මරවන කෙනා වශයෙනුත් සංස්කාර දකින්න. මිය යෑම වශයෙනුත් සංස්කාර දකින්න යම් කෙනෙක් ඒ විදීම ඔය ආකාරයෙන් දකිනවා නම්, ඒ උදවිය මැනවින් ම දකිනවා. විඤ්ඤාණයක් තිබුණොත් මාරයා ඉන්නවා. එහෙම නැත්නම් මරවන කෙනෙක් ඉන්නවා. එක්කෝ ඔහු මිය යනවා. පින්වත් රාධය, එම නිසා ඔබ මාරයා වශයෙන් විඤ්ඤාණය දකින්න. මරවන කෙනා වශයෙනුත් විඤ්ඤාණය දකින්න. මිය යෑම වශයෙනුත් විඤ්ඤාණය දකින්න. රෝගය වශයෙනුත් විඤ්ඤාණය දකින්න. සැරව ගෙඩියක් වශයෙනුත්

විඤ්ඤාණය දකින්න. හුලක් වශයෙනුත් විඤ්ඤාණය දකින්න. පීඩාවක් වශයෙනුත් විඤ්ඤාණය දකින්න. පීඩාවට පත් දෙය වශයෙනුත් විඤ්ඤාණය දකින්න. යම් කෙනෙක් ඒ විඤ්ඤාණය ඔය ආකාරයෙන් දකිනවා නම්, ඒ උදවිය මැනවින් ම දකිනවා.

සම්මාදස්සනං පන භන්නේ, කිමත්ථියාති?

ස්වාමීනී, මැනවින් ම දැකීම තුළින් මොන වගේ අරුතක් ද සැළසෙන්නේ?

සම්මාදස්සකං ඛෝ රාධ, නිබ්බින්නදත්ථං.

පින්වත් රාධ, මැනවින් දැකීම තුළින් අවබෝධයෙන් කළකිරීම යන අරුත ඇති වෙනවා.

නිබ්බිදා පන භන්නේ, කිමත්ථියාති?

ස්වාමීනී, අවබෝධයෙන් කළකිරීම තුළින් මොන වගේ අරුතක් ද සැළසෙන්නේ?

නිබ්බිදා ඛෝ රාධ, විරාගත්ථා.

පින්වත් රාධ, අවබෝධයෙන් කළකිරීම තුළින් නො ඇලීමේ අරුත ඇති වෙනවා.

විරාගෝ පන භන්නේ, කිමත්ථියෝති?

ස්වාමීනී, නො ඇලීම තුළින් මොන වගේ අරුතක් ද සැළසෙන්නේ?

විරාගෝ ඛෝ රාධ, විමුක්තත්ථෝ.

පින්වත් රාධ, නො ඇලීම තුළින් නිදහස් වීම යන අරුත ඇති වෙනවා.

විමුක්ති පන භන්නේ, කිමත්ථියාති?

ස්වාමීනී, නිදහස් වීම තුළින් මොන වගේ අරුතක් ද සැළසෙන්නේ?

විමුක්ති ඛෝ රාධ, නිබ්බානත්ථා.

පින්වත් රාධ, නිදහස් වීම තුළින් ඒ අමා නිවන යන අරුත ඇති වෙනවා.

නිබ්බානං පන භන්තේ, කිමත්ථියන්ති?

ස්වාමීනී, ඒ අමා නිවන තුළින් මොන වගේ අරුතක් ද සැළසෙන්නේ?

අ-වසරා රාධ, පඤ්ඤා නාසක්ඛි පඤ්ඤස්ස පරියන්තං ගහේතුං. නිබ්බානෝගධං හි රාධ, බ්‍රහ්මචරියං චුස්සති නිබ්බානපරායනං නිබ්බාන-පරියෝසානන්ති.

පින්වත් රාධයෙනි, ප්‍රශ්නය සීමාව ඉක්මවා ගියා. ප්‍රශ්නයෙහි කෙළවර අල්ල ගන්නට බැරි වුණා නේද? පින්වත් රාධයෙනි, ඒ අමා නිවනට බැස ගෙන ම යි, ඒ අමා නිවන පිළිසරණ කොට ම යි, ඒ අමා නිවනින් නිමා වීම පිණිස ම යි මේ මාර්ග බ්‍රහ්මචරියාව කිබෙන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මාර සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.2

සත්ත සුත්තං

සත්ථයා ගුණ වදාළ දෙසුම

161. සාවත්ථියං

161. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
සත්තෝ සත්තෝති භන්තේ, චු-චති. කිත්තාවතා නු බෝ භන්තේ, සත්තෝති
චු-චති?

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, සත්වයා, සත්වයා යැයි කියනවා. ස්වාමීනී, කුමන කරුණු මත ද සත්වයා ය යි කියන්නේ?”

රූපේ බෝ රාධ, යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා තත්‍ර සත්තෝ තත්‍ර විසත්තෝ තස්මා සත්තෝති වු-වති. වේදනාය යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා තත්‍ර සත්තෝ තත්‍ර විසත්තෝ තස්මා සත්තෝති වු-වති.

පින්වත් රාධ, රූපය පිළිබඳ ව යම් කැමැත්තක් කියෙනවා නම්, යම් රාගයක් කියෙනවා නම්, යම් සතුටින් පිළිගැනීමක් කියෙනවා නම්, යම් තණ්හාවක් කියෙනවා නම් ඒ රූපයෙහි ඇලී සිටිනවා නම්, ඒ රූපයෙහි දැඩි ලෙස ඇලී සිටිනවා නම් අන්න ඒ නිසා තමයි “සත්වයා” කියන්නේ. විඳීම පිළිබඳ ව යම් කැමැත්තක් කියෙනවා නම්, යම් රාගයක් කියෙනවා නම් සඤ්ඤාව පිළිබඳ ව සංස්කාර පිළිබඳ ව විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව යම් කැමැත්තක් කියෙනවා නම්, යම් රාගයක් කියෙනවා නම්, යම් සතුටින් පිළිගැනීමක් කියෙනවා නම්, යම් තණ්හාවක් කියෙනවා නම් ඒ රූපයෙහි ඇලී සිටිනවා නම්, ඒ රූපයෙහි දැඩි ලෙස ඇලී සිටිනවා නම් අන්න ඒ නිසා තමයි “සත්වයා” කියන්නේ.

සෙය්‍යථාපි රාධ, කුමාරකා වා කුමාරිකායෝ වා පංස්වාගාරකේති කීළන්නි යාවකිවඤ්ච තේසු පංස්වාගාරකේසු අවිගතරාගා හොත්ති අවිගත-ඡන්දා අවිගතපේමා අවිගතපිපාසා අවිගතපරිලාහා අවිගත-තණ්හා, තාව තානි පංස්වාගාරකානි අල්ලියන්ති කේලායන්ති ධනායන්ති මමායන්ති.

පින්වත් රාධ, එය මෙවැනි දෙයක්. කුඩා දරුවන් හෝ කුඩා දැරියන් ඉන්නවා. ඔවුන් වැලිගෙවල්වලින් සෙල්ලම් කරනවා. යම්තාක්කල් වැලි ගෙවල් කෙරෙහි ඇති ඔවුන් ගේ රාගය දුරු වෙලා නැත්නම්, ඔවුන් ගේ කැමැත්ත දුරු වෙලා නැත්නම්, ඔවුන් ගේ ප්‍රේමය දුරු වෙලා නැත්නම්, ඔවුන් ගේ පිපාසය දුරු වෙලා නැත්නම්, ඔවුන් ගේ දැවිල්ල දුරු වෙලා නැත්නම්, ඔවුන් ගේ තණ්හාව දුරු වෙලා නැත්නම් ඒතාක්කල් ම ඔවුන් ඒ වැලිගෙවල්වලට ආශා කරනවා. ලොල් වෙනවා. තමන් ගේ වස්තුවක් හැටියට සලකනවා. මගේ ය කියලා අයිතිය කියනවා.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - පඨම මාර වර්ගය

යතෝ ව බෝ රාධ, කුමාරකා වා කුමාරිකායෝ වා තේසු පංස්වාගාරේසු විගතරාගා නොන්ති විගතජන්දා විගතජේමා විගතපිපාසා විගතපරිලාගා විගතතණ්හා, අථ බෝ තාති පංස්වාගාරකාති හත්ථේහි ව පාදේහි ව විකිරන්ති විධමන්ති විද්ධංසෙන්ති විකීළනිකං කරොන්ති.

නමුත් පින්වත් රාධයෙනි, යම් කලෙක ඒ කුඩා දරුවන් වේවා, ඒ කුඩා දියණිවරුන් වේවා ඒ වැලිගෙවල් කෙරෙහි ඔවුන් තුළ තිබුණ රාගය දුරු වුණා නම්, කැමැත්ත දුරු වුණා නම්, ප්‍රේමය දුරු වුණා නම්, පිපාසය දුරු වුණා නම්, දැවිල්ල දුරු වුණා නම්, තණ්හාව දුරු වුණා නම් එතකොට ඔවුන් අත්වලිනුත්, පාවලිනුත් ඒ වැලි ගෙවල් විසුරුවලා දානවා. බිඳලා දානවා. සුනුවිසුනු කරනවා. ආයෙමත් සෙල්ලම් කරන්න බැරි විදිහට පත් කරනවා.

එමමේව බෝ රාධ, තුම්හේපි රූපං විකිරථ විධමථ විද්ධංසේථ විකීළනිකං කරෝථ. තණ්හක්ඛයාය පටිපජ්ජථ. වේදනං විකිරථ සඤ්ඤං විකිරථ සංඛාරේ විකිරථ විඤ්ඤාණං විකිරථ විධමථ විද්ධංසේථ විකීළනිකං කරෝථ. තණ්හක්ඛයාය පටිපජ්ජථ. තණ්හක්ඛයෝ හි රාධ, නිබ්බානන්ති.

පින්වත් රාධයෙනි, ඔන්න ඔය විදිහට ම ඔබත් රූපය විසුරුවලා දාන්න. බිඳලා දාන්න. සුනුවිසුනු කරන්න. අයෙමත් සෙල්ලම් කරන්න බැරි විදිහට පත් කරන්න. තණ්හාව ක්ෂය වීම පිණිස පිළිපදින්න. විදීම විසුරුවලා දාන්න සඤ්ඤාව විසුරුවලා දාන්න සංස්කාර විසුරුවලා දාන්න විඤ්ඤාණය විසුරුවලා දාන්න. බිඳලා දාන්න. සුනුවිසුනු කරන්න. අයෙමත් සෙල්ලම් කරන්න බැරි විදිහට පත් කරන්න. තණ්හාව ක්ෂය වීම පිණිස පිළිපදින්න. පින්වත් රාධ, තණ්හාය ක්ෂය වීම ම යි ඒ අමා නිවන් කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සත්ත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.3

භවනෙත්ති සුත්තං

භව රහන ගැන වදාළ දෙසුම

162. සාවත්ථියං

162. සැවැත් නුවර දී

ඒකන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ, භවන්තං ඒතදවෝච:
භවනෙත්ති භවනෙත්තිති භන්තේ, චූ-චති. කතමා නු බෝ භන්තේ, භවනෙත්ති.
කතමෝ භවනෙත්තිතිරෝධෝති?

එකත්පස්ව වාචි චූණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, භව රහන, භව රහන යැයි කියනවා.
ස්වාමීනී, භව රහන කියන්නේ කුමක් ද? භව රහන නිරුද්ධ වෙනවා
කියන්නේ කුමක් ද?”

රුපේ බෝ රාධ, යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා යේ
උපසුපාදානා -තසෝ අධිට්ඨානාභිනිවේසානුසයා, අයං චූ-චති භවනෙත්ති.
තේසං නිරෝධා භවනෙත්තිතිරෝධෝ. වේදනාය යෝ ඡන්දෝ
සඤ්ඤාය යෝ ඡන්දෝ සංඛාරේසු යෝ ඡන්දෝ
විඤ්ඤාණේ යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා යේ උපසුපාදානා
-තසෝ අධිට්ඨානාභිනිවේසානුසයා, අයං චූ-චති භවනෙත්ති. තේසං
නිරෝධා භවනෙත්තිතිරෝධෝති.

පින්වත් රාධ, රූපය පිළිබඳ ව යම් කැමැත්තක් තියෙනවා නම්, යම්
රාගයක් තියෙනවා නම්, යම් සතුටින් පිළිගැනීමක් තියෙනවා නම්, යම්
තණ්හාවක් තියෙනවා නම්, යම් බැස ගැනීමක්, බැඳීමක්, සිතින් අදිටන් කර
ගැනීමක්, එහි ගැලී සිටීමක්, විත්තාභ්‍යන්තරයෙහි පැවැත්වීමක් ඇද්ද භව
රහන කියන්නේ මෙයට යි. ඔය දේවල්වල නිරුද්ධවීමෙන් භව රහන නිරුද්ධ
වෙනවා. විදීම පිළිබඳ ව යම් කැමැත්තක් තියෙනවා නම්
සඤ්ඤාව පිළිබඳ ව යම් කැමැත්තක් තියෙනවා නම් සංස්කාර
පිළිබඳ ව යම් කැමැත්තක් තියෙනවා නම් විඤ්ඤාණය

පිළිබඳ ව යම් කැමැත්තක් තියෙනවා නම්, යම් රාගයක් තියෙනවා නම්, යම් සතුටින් පිළිගැනීමක් තියෙනවා නම්, යම් තණ්හාවක් තියෙනවා නම්, යම් බැස ගැනීමක්, බැඳීමක්, සිතින් අදිටන් කර ගැනීමක්, එහි ගැලී සිටීමක්, චිත්තාභ්‍යන්තරයෙහි පැවැත්වීමක් ඇද්ද හව රැහැන කියන්නේ මෙයට යි. ඔය දේවල්වල නිරුද්ධවීමෙන් හව රැහැන නිරුද්ධ වෙනවා.

(මෙහි හවනෙත්ති යන පදයෙහි ඇති නෙත්ති යන වචනයට දිය හැකි තේරුම නම් නැඹුරු වී, යොමු වී තිබෙන යන අර්ථය යි. එවිට හවනෙත්ති යනු හවයට නැඹුරු වී, යොමු වී තිබෙන දෙය යන අර්ථය ලැබේ. නමුත් සිංහලෙන් කියවන ඔබට තේරුම් ගැනීමේ පහසුව සලකා ඔබට හුරු පුරුදු හව රැහැන යන වචන හවනෙත්ති යන්නට යෙදූ බව කරුණාවෙන් සලකන්න.)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

හවනෙත්ති සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.4

පරික්ඛෙය්‍යා සූත්තං

පිරිසිඳ දැකිය යුතු දේ ගැන වදාළ දෙසුම

163. සාවත්ථියං

163. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තං බෝ ආයස්මන්තං රාධං භගවා ඒතදවෝච:
පරික්ඛෙය්‍යෝ ව රාධ ධම්මේ දේසිස්සාමම්, පරික්ඛෙය්‍යං පරික්ඛාතාවික්ඛං
පුග්ගලං. තං සුණාහි, භගවා ඒතදවෝච:

එකත්පස්ව වාඩි වී සිටි ආයුෂ්මත් රාධ තෙරුන් හට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා. “පින්වත් රාධ, පිරිසිඳ දන යුතු දේ ගැනත්, පිරිසිඳ දැන ගැනීමත්, පිරිසිඳ දැනගන්නා වූ පුද්ගලයා ගැනත් මා ඔබට දේශනා

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - පටම මාර වර්ගය

කරන්නම්. එය අසා ගෙන ඉන්න භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙම දෙසුම වදාළා.

කතමේ ව රාධ, පරික්කෙය්‍යා ධම්මා: රූපං බෝ රාධ, පරික්කෙය්‍යෝ ධම්මෝ. වේදනා පරික්කෙය්‍යෝ ධම්මෝ. සක්කා සංඛාරා වික්කාණං පරික්කෙය්‍යෝ ධම්මෝ, ඉමේ චූ-චනි රාධ, පරික්කෙය්‍යා ධම්මා.

පින්වත් රාධ, පිරිසිඳ දන යුතු දේ යනු කුමක් ද? පින්වත් රාධ, රූපය වනාහී පිරිසිඳ දන යුතු දෙයකි. විඳීම පිරිසිඳ දන යුතු දෙයකි. සක්කාව සංස්කාර වික්කාණය පිරිසිඳ දන යුතු දෙයකි. පින්වත් රාධ, මේවාට කියන්නේ පිරිසිඳ දන යුතු දෙය කියා ය.

කතමා ව රාධ, පරික්කා: යෝ බෝ රාධ, රාගක්ඛයෝ දෝසක්ඛයෝ මෝහක්ඛයෝ අයං චූ-චනි රාධ, පරික්කා.

පින්වත් රාධ, පිරිසිඳ දැන ගැනීම යනු කුමක් ද? පින්වත් රාධ, රාගයේ යම් ක්ෂය වීමක් ඇත් ද, ද්වේශයේ යම් ක්ෂය වීමක් ඇත් ද, මෝහයේ යම් ක්ෂය වීමක් ඇත් ද, පින්වත් රාධ, පිරිසිඳ දැනීම යැ යි කියනු ලබන්නේ මෙය යි.

කතමෝ ව රාධ පරික්කානාචී පුග්ගලෝ?

පින්වත් රාධ, පිරිසිඳ දැන ගත් පුද්ගලයා යනු කවරෙක් ද?

අරහානිස්ස චචනියං. යෝයං ආයස්මා ඵ්ථංනාමෝ ඵ්ථංගොත්තෝ. අයං චූ-චනි රාධ, පරික්කානාචී පුග්ගලෝති.

මෙබඳු නම් ඇති, මෙබඳු ගෝත්‍ර ඇති යම් ඒ ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ නමක් ඇත් ද, උන්වහන්සේට කිව යුත්තේ රහතන් වහන්සේ කියාය. පින්වත් රාධ පිරිසිඳ දැන ගත් පුද්ගලයා කියන්නේ මොහුට යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පරික්කෙය්‍යා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.5

සමණ සුත්තං

ශ්‍රමණයා ගැන වදාළ දෙසුම

164. සාවත්ථියං

164. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තං බෝ ආයස්මන්තං රාධං භගවා ඒතදවෝච:
පඤ්චමේ රාධ, උපාදානක්ඛන්ධා. කතමේ පඤ්ච, සෙය්‍යථීදං:
රුප්පාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපදානක්ඛන්ධෝ. යේ හි කේචි
රාධ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉමේසං පඤ්චඤ්න්තං උපාදානක්ඛන්ධානං
අස්සාදං ව ආදීනවාං ව නිස්සරණං ව යථාභූතං තප්පජානන්ති න මේ තෝ
රාධ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමණේසු වා සමණසම්මතා බ්‍රාහ්මණේසු
වා බ්‍රාහ්මණ සම්මතා. න ව පන තෝ ආයස්මන්තෝ සාමඤ්ඤත්ථං වා
බ්‍රහ්මඤ්ඤත්ථං වා දිට්ඨේවධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා සංඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ
විහරන්ති.

එකත්පස්ව වාසි වී සිටි ආයුෂ්මත් රාධ තෙරුන් හට භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා. “පින්වත් රාධ, මේ උපාදානස්කන්ධ පහක්
නියෙනවා. මොනවා ද ඒ පහ? ඒ කියන්නේ රුපඋපාදානස්කන්ධය යි
..... විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යි. පින්වත් රාධ, යම් කිසි
ශ්‍රමණයන් වේවා, බ්‍රාහ්මණයන් වේවා, ඔය පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳ
ව ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ
කරලා නැත්නම්, පින්වත් රාධ, ඒ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයින් ශ්‍රමණයින් අතර සැබෑ
ශ්‍රමණයින් බවට පත් වන්නේ නෑ. බ්‍රාහ්මණයින් අතර සැබෑ බ්‍රාහ්මණයින්
බවට පත් වන්නේ නෑ. ඒ ආයුෂ්මත්වරු මේ ජීවිතය තුළ දී පැවිදි ජීවිතයේ
උතුම් ඵලයක් හෝ බ්‍රාහ්මණ ජීවිතයේ උතුම් ඵලයක් හෝ නුවණින් දැන
අවබෝධ කර ගෙන එයට පැමිණ වාසය කරන්නේ නෑ.

යේ ව බෝ කේචි රාධ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉමේසං පඤ්චඤ්න්තං
උපාදානක්ඛන්ධානං අස්සාදං ව ආදීනවාං ව නිස්සරණං ව යථාභූතං
පජානන්ති, තෝ බෝ තෝ රාධ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමණේසු ටෙව

සමණසම්මතා බ්‍රාහ්මණේසු ච බ්‍රාහ්මණ සම්මතා. තේ ච පනායස්මන්තෝ සාමඤ්ඤත්ථං ච බ්‍රහ්මඤ්ඤත්ථං ච දිට්ඨියේවධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා ස-ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්තිති.

නමුත් පින්වත් රාධ, යම් කිසි ශ්‍රමණයන් වේවා, බ්‍රාහ්මණයන් වේවා, ඔය පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳ ව ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා නම්, පින්වත් රාධ, ඒ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයින් ශ්‍රමණයින් අතර සැබෑ ශ්‍රමණයින් බවට පත් වෙනවා. බ්‍රාහ්මණයින් අතර සැබෑ බ්‍රාහ්මණයින් බවට පත් වෙනවා. ඒ ආයුෂ්මත්වරු මේ ජීවිතය තුළ දී පැවිදි ජීවිතයේ උතුම් ඵලයක් හෝ බ්‍රාහ්මණ ජීවිතයේ උතුම් ඵලයක් හෝ නුවණින් දැන අවබෝධ කර ගෙන ඵයට පැමිණ වාසය කරනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමණ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.6

දුතිය සමණ සුත්තං

ශ්‍රමණයා ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

165. සාවක්ථියං

165. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තං බෝ ආයස්මන්තං රාධං භගවා ඒතදවෝච: පඤ්චිමේ රාධ, උපාදානක්ඛන්ධා. කතමේ පඤ්ච, සෙය්‍යථීදං: රුපුපාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපදානක්ඛන්ධෝ. යේ හි කේචි රාධ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉමේසං පඤ්චඤ්න්තං උපාදානක්ඛන්ධානං සමුදයං ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදං ච ආදීනවං ච නිස්සරණං ච යථාභූතං නප්පජානන්ති සයං අභිඤ්ඤා ස-ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්තිති.

එකත්පස්ව වාඩි වී සිටි ආයුෂ්මත් රාධ තෙරුන් හට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා. “පින්වත් රාධ, මේ උපාදානස්කන්ධ පහක් තියෙනවා. මොනවා ද ඒ පහ? ඒ කියන්නේ රූපඋපාදානස්කන්ධය යි විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යි. පින්වත් රාධ, යම් කිසි ශ්‍රමණයන් වේවා, බ්‍රාහ්මණයන් වේවා, ඔය පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳ ව හට ගැනීමත්, නැති වී යෑමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරලා නැත්නම් නුවණින් දැන අවබෝධ කර ගෙන එයට පැමිණ වාසය කරනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය සමණ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.7

සෝතාපත්ත සූත්තං

සෝවාන් ශ්‍රාවකයා ගැන වදාළ දෙසුම

166. සාවත්ථියං

166. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තං බෝ ආයස්මන්තං රාධං භගවා ඒතදවෝච:
පඤ්චමේ රාධ, උපාදානක්ඛන්ධා. කතමේ පඤ්ච, සෙය්‍යථීදං: රූපුපාදාන-
ක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපදානක්ඛන්ධෝ.

එකත්පස්ව වාඩි වී සිටි ආයුෂ්මත් රාධ තෙරුන් හට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා. “පින්වත් රාධ, මේ උපාදානස්කන්ධ පහක් තියෙනවා. මොනවා ද ඒ පහ? ඒ කියන්නේ රූපඋපාදානස්කන්ධය යි විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යි.

යතෝ බෝ රාධ, අරියසාවකෝ ඉමේසං පඤ්චඤ්ඤානං උපාදාන-
ක්ඛන්ධානං සමුදයං ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදං ච ආදීනවං ච නිස්සරණං ච

යථාභූතං පජානාති. අයං චූ-චති රාධ, අරියසාවකෝ සෝතාපන්නෝ අවිනිපාතධම්මෝ නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් රාධ, යම් කලෙක ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳ ව හට ගැනීමත්, නැති වී යෑමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා නම්, පින්වත් රාධ, මොහුට කියන්නේ සෝවාන් වූ ආර්ය ශ්‍රාවකයා කියල යි. අපායට නො වැටෙන ස්වභාවයෙන් යුතුව, නියත වශයෙන් ම නිවන පිහිට කොට සිටින කෙනා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සෝතාපන්න සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.8

අරහන්ත සූත්තං

රහතන් වහන්සේ ගැන වදාළ දෙසුම

167. සාවත්ථියං

167. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තං බෝ ආයස්මන්තං රාධං භගවා ඒතදවෝච:
පඤ්චමේ රාධ, උපාදානක්ඛන්ධා. කතමේ පඤ්ච, සෙය්‍යථීදං: රුප්පාදාන-
ක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපදානක්ඛන්ධෝ.

එකත්පස්ව වාඩි වී සිටි ආයුෂ්මත් රාධ තෙරුන් හට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා. “පින්වත් රාධ, මේ උපාදානස්කන්ධ පහක් නියෙනවා. මොනවා ද ඒ පහ? ඒ කියන්නේ රුප්පාදානස්කන්ධය යි විඤ්ඤාණුපදානස්කන්ධය යි.

යතෝ ඛෝ රාධ, භික්ඛු ඉමේසං පඤ්චඤ්ඤානං උපාදානක්ඛන්ධානං සමුදයං ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදං ච ආදීනවං ච නිස්සරණං ච යථාභූතං විදිත්වා අනුපාදා විමුක්තෝ හෝති, අයං වු-චති රාධ, භික්ඛු අරහං බිණ්ණාසවෝ වුසිත්වා කතකරණීයෝ විහිතභාරෝ අනුප්පත්තසදන්ධෝ පරික්ඛිණ්ණභවසඤ්ඤෝපතෝ සම්මදඤ්ඤා විමුක්තෝති.

පින්වත් රාධ, යම් කලෙක භික්ෂුව ඔය පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳ ව හට ගැනීමත්, නැති වී යෑමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කර ගෙන උපාදාන රහිත ව එයින් නිදහස් වෙනවා නම්, පින්වත් රාධ, මේ භික්ෂුවට කියන්නේ ක්ෂිණාශ්‍රව වූ, බ්‍රහ්මසර වාසය නිම කළා වූ, කළ යුතු දෙය කරන ලද්දා වූ, කෙලෙස් බර බැහැර කළා වූ, පිළිවෙලින් සාක්ෂාත් කරන ලද උතුම් අරුතට පත් වුණා වූ, හව බන්ධනයන් නසන ලද්දා වූ, මනා වූ අවබෝධයෙන් ම දුකෙන් නිදහස් වූ රහතන් වහන්සේ කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අරහත්ත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.9

ඡන්දරාග සුත්තං

ඡන්දරාගය ගැන වදාළ දෙසුම

168. සාවත්ථියං

168. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තං ඛෝ ආයස්මන්තං රාධං භගවා ඒකදවෝච: රූපේ ඛෝ රාධ, යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා තං පජහං. ඒචං තං රූපං පහීනං භවිස්සති උ-ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදමිමං.

එකත්පස්ව වාඩි වී සිටි ආයුෂ්මත් රාධ තෙරුන් හට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා. “පින්වත් රාධ, රූපය පිළිබඳ ව යම් කැමැත්තක් ඇත් ද, යම් රාගයක් ඇත් ද, යම් සතුටින් පිළිගැනීමක් ඇත් ද, යම් තණ්හාවක් ඇත් ද, අන්ත එය දුරු කර දමන්න. ඒ විදිහට තමයි ඒ රූපය ප්‍රභාණය වෙලා යන්නේ. මුලින් ම සිදිලා යන්නේ. කරටිය කැඩුණු තල් ගසක් වගේ වෙන්නේ. අභාවයට පත් වෙන්නේ. ආයේ කවදාවත් හට නො ගන්නේ.

වේදනාය යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා තං පජහට. ඒවං සා වේදනා පභිනා භවිස්සති උ-ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. සඤ්ඤාය සංඛාරේසු යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා තං පජහට. ඒවං තේ සංඛාරා පභිනා භවිස්සන්ති උ-ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. විඤ්ඤාණේ යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා තං පජහට. ඒවං තං විඤ්ඤාණං පභිනං භවිස්සති උ-ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මන්ති.

විදීම පිළිබඳ ව යම් කැමැත්තක් ඇත් ද, යම් රාගයක් ඇත් ද, යම් සතුටින් පිළිගැනීමක් ඇත් ද, යම් තණ්හාවක් ඇත් ද, අන්ත එය දුරු කර දමන්න. ඒ විදිහට තමයි ඒ විදීම ප්‍රභාණය වෙලා යන්නේ. මුලින් ම සිදිලා යන්නේ. කරටිය කැඩුණු තල් ගසක් වගේ වෙන්නේ. අභාවයට පත් වෙන්නේ. ආයේ කවදාවත් හට නො ගන්නේ. සඤ්ඤාව පිළිබඳ ව සංස්කාර පිළිබඳ ව යම් කැමැත්තක් ඇත් ද, යම් රාගයක් ඇත් ද, යම් සතුටින් පිළිගැනීමක් ඇත් ද, යම් තණ්හාවක් ඇත් ද, අන්ත එය දුරු කර දමන්න. ඒ විදිහට තමයි ඒ සංස්කාර ප්‍රභාණය වෙලා යන්නේ. මුලින් ම සිදිලා යන්නේ. කරටිය කැඩුණු තල් ගසක් වගේ වෙන්නේ. අභාවයට පත් වෙන්නේ. ආයේ කවදාවත් හට නො ගන්නේ. විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව යම් කැමැත්තක් ඇත් ද, යම් රාගයක් ඇත් ද, යම් සතුටින් පිළිගැනීමක් ඇත් ද, යම් තණ්හාවක් ඇත් ද, අන්ත එය දුරු කර දමන්න. ඒ විදිහට තමයි ඒ විඤ්ඤාණය ප්‍රභාණය වෙලා යන්නේ. මුලින් ම සිදිලා යන්නේ. කරටිය කැඩුණු තල් ගසක් වගේ වෙන්නේ. අභාවයට පත් වෙන්නේ. ආයේ කවදාවත් හට නො ගන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඡන්දරාග සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.10

දුතිය ඡන්දරාග සූත්තං
ඡන්දරාගය ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

169. සාවත්ථියං

169. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්නං බෝ ආයස්මන්තං රාධං භගවා ඒතදවෝච:

එකත්පස්ව වාඩි වී සිටි ආයුෂ්මත් රාධ තෙරුන් හට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා.

රුපේ බෝ රාධ, යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා යේ උපයුපාදානා -තසෝ අධිට්ඨානාහිනිවේසානුසයා, තේ පජ්ඣථ. ඒවං තං රූපං පහිනං භවිස්සති උ-ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදමම්මං.

“පින්වත් රාධ, රූපය පිළිබඳ ව යම් කැමැත්තක් ඇත් ද, යම් රාගයක් ඇත් ද, යම් සතුටින් පිළිගැනීමක් ඇත් ද, යම් තණ්හාවක් ඇත් ද, යම් බැස ගැනීමක්, බැඳීමක්, සිතින් අදිටන් කර ගැනීමක්, එහි ගැලී සිටීමක්, වික්තාභ්‍යන්තරයෙහි පැවැත්වීමක් ඇත්ද අන්න එය දුරු කර දමන්න. ඒ විදිහට තමයි ඒ රූපය ප්‍රභාණය වෙලා යන්නේ. මුලින් ම සිදිලා යන්නේ. කරටිය කැඩුණු තල් ගසක් වගේ වෙන්නේ. අභාවයට පත් වෙන්නේ. ආයේ කවදාවත් හට නො ගන්නේ.

වේදනාය යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා යේ උපයුපාදානා -තසෝ අධිට්ඨානාහිනිවේසානුසයා, තේ පජ්ඣථ. ඒවං සා වේදනා පහිනා භවිස්සති උ-ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදමම්මා. සඤ්ඤාය සංඛාරේසු යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා යේ උපයුපාදානා -තසෝ අධිට්ඨානාහිනිවේසානුසයා, තේ පජ්ඣථ. ඒවං තේ සංඛාරා පහිනා භවිස්සන්ති උ-ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදමම්මා. විඤ්ඤාණේ යෝ ඡන්දෝ යෝ රාගෝ යා නන්දි යා තණ්හා යේ උපයුපාදානා -තසෝ අධිට්ඨානාහිනිවේසානුසයා, තේ පජ්ඣථ. ඒවං තං විඤ්ඤාණං පහිනං භවිස්සති උ-ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදමම්මන්ති.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - පඨම මාර වර්ගය

විදීම පිළිබඳ ව යම් කැමැත්තක් ඇත් ද, යම් රාගයක් ඇත් ද, යම් සතුටින් පිළිගැනීමක් ඇත් ද, යම් තණ්හාවක් ඇත් ද, යම් බැස ගැනීමක්, බැඳීමක්, සිතින් අදිටන් කර ගැනීමක්, එහි ගැලී සිටීමක්, විත්තාභ්‍යන්තරයෙහි පැවැත්වීමක් ඇත්ද අන්න එය දුරු කර දමන්න. ඒ විදිහට තමයි ඒ විදීම ප්‍රභාණය වෙලා යන්නේ. මුලින් ම සිදිලා යන්නේ. කරටිය කැඩුණු තල් ගසක් වගේ වෙන්නේ. අභාවයට පත් වෙන්නේ. ආයේ කවදාවත් හට නො ගන්නේ. සඤ්ඤාව පිළිබඳ ව සංස්කාර පිළිබඳ ව යම් කැමැත්තක් ඇත් ද, යම් රාගයක් ඇත් ද, යම් සතුටින් පිළිගැනීමක් ඇත් ද, යම් තණ්හාවක් ඇත් ද, යම් බැස ගැනීමක්, බැඳීමක්, සිතින් අදිටන් කර ගැනීමක්, එහි ගැලී සිටීමක්, විත්තාභ්‍යන්තරයෙහි පැවැත්වීමක් ඇත්ද අන්න එය දුරු කර දමන්න. ඒ විදිහට තමයි ඒ සංස්කාර ප්‍රභාණය වෙලා යන්නේ. මුලින් ම සිදිලා යන්නේ. කරටිය කැඩුණු තල් ගසක් වගේ වෙන්නේ. අභාවයට පත් වෙන්නේ. ආයේ කවදාවත් හට නො ගන්නේ. විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව යම් කැමැත්තක් ඇත් ද, යම් රාගයක් ඇත් ද, යම් සතුටින් පිළිගැනීමක් ඇත් ද, යම් තණ්හාවක් ඇත් ද, යම් බැස ගැනීමක්, බැඳීමක්, සිතින් අදිටන් කර ගැනීමක්, එහි ගැලී සිටීමක්, විත්තාභ්‍යන්තරයෙහි පැවැත්වීමක් ඇත්ද අන්න එය දුරු කර දමන්න. ඒ විදිහට තමයි ඒ විඤ්ඤාණය ප්‍රභාණය වෙලා යන්නේ. මුලින් ම සිදිලා යන්නේ. කරටිය කැඩුණු තල් ගසක් වගේ වෙන්නේ. අභාවයට පත් වෙන්නේ. ආයේ කවදාවත් හට නො ගන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය ඡන්දරාග සූත්‍රය නිමා විය.

මාරවග්ගෝපඨමෝ
පළමු වෙනි මාර වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙළ උද්දානය යි.

මාරෝ සත්තෝ භවනෙත්ති - පරිඤ්ඤෙය්‍යෝ සමණා දුච්චි
සෝකාපන්නෝ අරහා ච - දුච්චි ච ඡන්දරාගියාති.

මාර සූත්‍රය, සත්ත සූත්‍රය, භවනෙත්ති සූත්‍රය, පරිඤ්ඤෙය්‍ය සූත්‍රය, සමණ සූත්‍ර දෙක, සෝකාපන්න සූත්‍රය, අරහත්ත සූත්‍රය, ඡන්දරාග සූත්‍ර දෙක යන මෙයින් මේ වර්ගය සමන්විත වේ.

2. දුතිය මාරවග්ගෝ

2. දෙවන මාර වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.1

මාර සුත්තං

මාරයා ගැන වදාළ දෙසුම

170. සාවත්ථියං

170. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ අයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
“මාරෝ මාරෝ”ති භන්තේ, වු-වති, කතමෝ නු බෝ භන්තේ, මාරෝති?

එකත්පස්ව වාචි වුණ අයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, මාරයා, මාරයා යැයි කියනවා. ස්වාමීනී,
මාරයා කියෙන්නේ කවුද?”

රූපං බෝ රාධ මාරෝ, වේදනා මාරෝ, සඤ්ඤා මාරෝ, සංඛාරා
මාරෝ, විඤ්ඤාණං මාරෝ. ඒවං පස්සං රාධ සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මි-
මපි නිබ්බින්නදති, වේදනායපි නිබ්බින්නදති, සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නදති, සංඛාරේසුපි
නිබ්බින්නදති, විඤ්ඤාණස්මිමපි නිබ්බින්නදති. නිබ්බිදන් විරජ්ජති, විරාගා
විමු-වති, විමුත්තස්මි. විමුත්තමිති ඤාණං හෝති ඛිණං ජාති වුසිතං
බ්‍රහ්මවරියං කතං කරණියං නාරපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් රාධ, රූපය යනු මාරයා ය. විදීම යනු මාරයා ය. සඤ්ඤාව යනු මාරයා ය. සංස්කාර යනු මාරයා ය. විඤ්ඤාණය යනු මාරයා ය. පින්වත් රාධ, ශ්‍රාවණ ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නේ නැතුව යනවා. සිත නො ඇලෙන කොට එයින් සිත නිදහස් වෙනවා. සිත් නිදහස් වෙන කොට ම “නිදහස් වුණා” කියල අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වෙලා ගියා. බ්‍රහ්මචරියා සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

(විශේෂ විස්තරය: පින්වත් රාධ තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මාරයා ගැන විමසද්දී අනාවරණ ප්‍රඥ ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මේ දෙසුම වදාළේ අවබෝධ කළ යුතු දෙය කෙරෙහි ම ශ්‍රාවක ජනයා ගේ අවධානය යොමු කරවීම පිණිස ම ය. පවිටු මාරයා නමින් පුද්ගලයෙක් පිළිබඳ ව සුත්‍ර පිටකය පුරා ම සඳහන් වන්නේ ආර්ය සත්‍යය අවබෝධයට බාධා කරන ප්‍රධාන පුද්ගලයා ලෙස පෙන්වා දෙමින් ය. නමුත් එවැනි කරුණු ඔස්සේ නිවන් මග ගමන් කරන ශ්‍රාවකයා කල්පනාව මෙහෙය වීම වෙනුවට අවබෝධ කළ යුතු පංච උපාදානස්කන්ධය ම අවබෝධ කිරීම පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මාර්ගය පෙන්වන අයුරු මොන තරම් අසිරිමත් ද!)

මාර සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.2

මාරධම්ම සූත්තං

මාරයාට අයත් දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

171. සාවත්ථියං

171. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
“මාරධම්මෝ මාරධම්මෝ”ති භන්තේ, වු-චති, කතමෝ නු බෝ භන්තේ,
මාරධම්මෝති?

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, මාරයාට අයත් දෙය, මාරයාට අයත් දෙය
යැයි කියනවා. ස්වාමීනී, මාරයාට අයත් දෙය කියෙන්නේ කවර දෙයකට
ද?”

රූපං බෝ රාධ මාරධම්මෝ, වේදනා මාරධම්මෝ, සඤ්ඤා
මාරධම්මෝ, සංඛාරා මාරධම්මෝ, විඤ්ඤාණං මාරධම්මෝ. ඒවං පස්සං රාධ
සුතවා අරියසාවකෝ නාරපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් රාධ, රූපය යනු මාරයාට අයත් දෙය යි. විඳීම යනු මාරයාට
අයත් දෙය යි. සඤ්ඤාව යනු මාරයාට අයත් දෙය යි. සංස්කාර යනු මාරයාට
අයත් දෙය යි. විඤ්ඤාණය යනු මාරයාට අයත් දෙය යි. පින්වත් රාධ, ශ්‍රැතවත්
ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට
ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපකක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මාරධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.3

අනි-ව සුත්තං

අනිත්‍යය ගැන වදාළ දෙසුම

172. සාවත්ථියං

172. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
“අනි-වං අනි-වන්ති” භන්තේ, වු-වති, කතමන්තු බෝ භන්තේ, අනි-වන්ති?

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, අනිත්‍යය යි, අනිත්‍යය යි කියලා කියනවා. ස්වාමීනී, අනිත්‍යය යි කියෙන්නේ කවර දෙයකට ද?”

රූපං බෝ රාධ අනි-වං, වේදනා අනි-වා, සඤ්ඤා අනි-වා, සංඛාරා අනි-වා, විඤ්ඤාණං අනි-වං. ඒවං පස්සං රාධ සුතවා අරියසාවකෝ නාරපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් රාධ, රූපය යි අනිත්‍ය ය. විදීම යි අනිත්‍ය ය. සඤ්ඤාව යි අනිත්‍ය ය. සංස්කාර යි අනිත්‍ය ය. විඤ්ඤාණය යි අනිත්‍ය ය. පින්වත් රාධ, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනිච්ච සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.4

අනි-වධම්ම සුත්තං

අනිත්‍යයට අයත් දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

173. සාවත්ථියං

173. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
“අනි-වධම්මෝ අනි-වධම්මෝති” හන්තේ, වු-වති, කතමෝ නු බෝ හන්තේ,
අනි-වධම්මෝති?

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, අනිත්‍යයට අයත් දෙය, අනිත්‍යයට අයත් දෙය
කියලා කියනවා. ස්වාමීනී, අනිත්‍යයට අයත් දෙය යි කියෙන්නේ කවර දෙයකට
ද?”

රූපං බෝ රාධ අනි-වධම්මෝ, වේදනා අනි-වධම්මෝ, සඤ්ඤා
අනි-වධම්මෝ, සංඛාරා අනි-වධම්මෝ, විඤ්ඤාණං අනි-වධම්මෝ. ඒවං
පස්සං රාධ සුතවා අරියසාවකෝ නාරපරං ඉත්ථත්තායාති
පජානාතීති.

පින්වත් රාධ, රූපය යි අනිත්‍යයට අයත් දෙය. විදීම යි අනිත්‍යයට
අයත් දෙය. සඤ්ඤාව යි අනිත්‍යයට අයත් දෙය. සංස්කාර යි අනිත්‍යයට අයත්
දෙය. විඤ්ඤාණය යි අනිත්‍යයට අයත් දෙය. පින්වත් රාධ, ශ්‍රැතවත් ආර්ය
ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට
ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපකක් නැතැ යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනිච්චධම්ම සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.5

දුක්ඛ සුත්තං

දුක ගැන වදාළ දෙසුම

174. සාවත්ථියං

174. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
“දුක්ඛං දුක්ඛ”න්ති භන්තේ, වු-වති, කතමන්තු බෝ භන්තේ, දුක්ඛන්ති?

එකත්පස්ව වාචි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, දුක, දුක කියලා කියනවා. ස්වාමීනී, දුක
කියෙන්නේ කවර දෙයකට ද?”

රූපං බෝ රාධ දුක්ඛං, වේදනා දුක්ඛා, සඤ්ඤා දුක්ඛා, සංඛාරා දුක්ඛා,
විඤ්ඤාණං දුක්ඛං. ඒවං පස්සං රාධ සුතවා අරියසාවකෝ
නාරපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් රාධ, රූපය යි දුක. විදීම යි දුක. සඤ්ඤාව යි දුක. සංස්කාර
යි දුක. විඤ්ඤාණය යි දුක. පින්වත් රාධ, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය
විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට ආයෙත් නම්
සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

දුක්ඛ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.6

දුක්ඛධම්ම සූත්තං

දුකට අයත් දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

175. සාවත්ථියං

175. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
“දුක්ඛධම්මෝ දුක්ඛධම්මෝ”ති භන්නේ, වු-වති, කතමෝ නු බෝ භන්නේ,
දුක්ඛධම්මෝති?

එකත්පස්ව වාචි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, දුකට අයත් දෙය, දුකට අයත් දෙය කියලා
කියනවා. ස්වාමීනී, දුකට අයත් දෙය යි කියෙන්නේ කවර දෙයකට ද?”

රූපං බෝ රාධ දුක්ඛධම්මෝ, වේදනා දුක්ඛධම්මෝ, සඤ්ඤා
දුක්ඛධම්මෝ, සංඛාරා දුක්ඛධම්මෝ, විඤ්ඤාණං දුක්ඛධම්මෝ. ඒවං පස්සං
රාධ සූතවා අරියසාවකෝ නාරපරං ඉත්ථත්තායාති
පජානාතිති.

පින්වත් රාධ, රූපය යි දුකට අයත් දෙය. විදීම යි දුකට අයත් දෙය.
සඤ්ඤාව යි දුකට අයත් දෙය. සංස්කාර යි දුකට අයත් දෙය. විඤ්ඤාණය යි
දුකට අයත් දෙය. පින්වත් රාධ, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු
කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට ආයෙන් නම් සංසාරයේ වෙන
උපතක් නැතැ යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුක්ඛධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.7

අනන්ත සුත්තං

අනාත්ම දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

176. සාවත්ථියං

176. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
“අනන්තා අනන්තා”ති භන්තේ, වු-චති, කතමෝ නු බෝ භන්තේ, අනන්තාති?

එකත්පස්ව වාචි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, අනාත්ම යි, අනාත්ම යි කියලා කියනවා.
ස්වාමීනී, අනාත්මයි කියෙන්නේ කවර දෙයකට ද?”

රූපං බෝ රාධ අනන්තා, වේදනා අනන්තා, සඤ්ඤා අනන්තා, සංඛාරා
අනන්තා, විඤ්ඤාණං අනන්තා. ඒවං පස්සං රාධ සුතවා අරියසාවකෝ
..... නාරපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් රාධ, රූපය යි අනාත්ම. විදීම යි අනාත්ම. සඤ්ඤාව යි
අනාත්ම. සංස්කාර යි අනාත්ම. විඤ්ඤාණය යි අනාත්ම. පින්වත් රාධ,
ගැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට
..... ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ යි අවබෝධය ඇති
වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනන්ත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.8

අනන්තධම්ම සුත්තං

අනාත්මයට අයත් දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

177. සාවත්ථියං

177. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
“අනන්තධම්මෝ අනන්තධම්මෝ”ති භන්තේ, වු-වති, කතමෝ නු බෝ
භන්තේ, අනන්තධම්මෝති?

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, අනාත්මයට අයත් දෙය, අනාත්මයට අයත්
දෙය කියලා කියනවා. ස්වාමීනී, අනාත්මයට අයත් දෙය යි කියෙන්නේ කවර
දෙයකට ද?”

රූපං බෝ රාධ අනන්තධම්මෝ, වේදනා අනන්තධම්මෝ, සඤ්ඤා
අනන්තධම්මෝ, සංඛාරා අනන්තධම්මෝ, විඤ්ඤාණං අනන්තධම්මෝ. ඒවං
පස්සං රාධ සුතවා අරියසාවකෝ නාරපරං ඉත්ථත්තායාති
පජානාතීති.

පින්වත් රාධ, රූපය යි අනාත්මයට අයත් දෙය. විදීම යි අනාත්මයට
අයත් දෙය. සඤ්ඤාව යි අනාත්මයට අයත් දෙය. සංස්කාර යි අනාත්මයට
අයත් දෙය. විඤ්ඤාණය යි අනාත්මයට අයත් දෙය. පින්වත් රාධ, ශ්‍රැතවත්
ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට
ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනන්තධම්ම සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.9

බයධම්ම සූත්තං

ගෙවියන ස්වභාවයට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

178. සාවත්ථියං

178. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
“බයධම්මෝ බයධම්මෝ”ති භන්තේ, වු-චති, කතමෝ නු බෝ භන්තේ,
බයධම්මෝති?

එකත්පස්ව වාචි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, ගෙවියන ස්වභාවයට අයත් දෙය, ගෙවියන
ස්වභාවයට අයත් දෙය කියලා කියනවා. ස්වාමීනී, ගෙවියන ස්වභාවයට
අයත් දෙය යි කියෙන්නේ කවර දෙයකට ද?”

රූපං බෝ රාධ බයධම්මෝ, වේදනා බයධම්මෝ, සඤ්ඤා බයධම්මෝ,
සංඛාරා බයධම්මෝ, විඤ්ඤාණං බයධම්මෝ. ඒවං පස්සං රාධ සුතවා
අරියසාවකෝ නාරපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් රාධ, රූපය යි ගෙවියන ස්වභාවයට අයත් දෙය. විදීම යි
ගෙවියන ස්වභාවයට අයත් දෙය. සඤ්ඤාව යි ගෙවියන ස්වභාවයට අයත්
දෙය. සංස්කාර යි ගෙවියන ස්වභාවයට අයත් දෙය. විඤ්ඤාණය යි ගෙවියන
ස්වභාවයට අයත් දෙය. පින්වත් රාධ, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට
දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට ආයෙත් නම් සංසාරයේ
වෙන උපතක් නැතැ යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බයධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.10

වයධම්ම සුත්තං

නැසී යන ස්වභාවයට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

179. සාවත්ථියං

179. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
“වයධම්මෝ වයධම්මෝ”ති භන්තේ, වු-වති, කතමෝ නු බෝ භන්තේ,
වයධම්මෝති?

එකත්පස්ව වාචි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, නැසී යන ස්වභාවයට අයත් දෙය, නැසීයන
ස්වභාවයට අයත් දෙය කියලා කියනවා. ස්වාමීනී, නැසීයන ස්වභාවයට
අයත් දෙය යි කියෙන්නේ කවර දෙයකට ද?”

රූපං බෝ රාධ වයධම්මෝ, වේදනා වයධම්මෝ, සඤ්ඤා වයධම්මෝ,
සංඛාරා වයධම්මෝ, විඤ්ඤාණං වයධම්මෝ. ඒවං පස්සං රාධ සුතවා
අරියසාවකෝ නාරපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් රාධ, රූපය යි නැසී යන ස්වභාවයට අයත් දෙය. විදීම යි
නැසී යන ස්වභාවයට අයත් දෙය. සඤ්ඤාව යි නැසී යන ස්වභාවයට අයත්
දෙය. සංස්කාර යි නැසී යන ස්වභාවයට අයත් දෙය. විඤ්ඤාණය යි නැසී
යන ස්වභාවයට අයත් දෙය. පින්වත් රාධ, ශ්‍රුතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය
විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට ආයෙත් නම්
සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

වයධම්ම සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.11

සමුදයධම්ම සුත්තං

හට ගන්නා ස්වභාවයට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

180. සාවත්ථියං

180. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
“සමුදයධම්මෝ සමුදයධම්මෝ”ති හන්නේ, වු-වති, කතමෝ නු බෝ හන්නේ,
සමුදයධම්මෝති?

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, හට ගන්නා ස්වභාවයට අයත් දෙය, හට
ගන්නා ස්වභාවයට අයත් දෙය කියලා කියනවා. ස්වාමීනී, හට ගන්නා
ස්වභාවයට අයත් දෙය යි කියෙන්නේ කවර දෙයකට ද?”

රූපං බෝ රාධ සමුදයධම්මෝ, වේදනා සමුදයධම්මෝ, සඤ්ඤා
සමුදයධම්මෝ, සංඛාරා සමුදයධම්මෝ, විඤ්ඤාණං සමුදයධම්මෝ. ඒවං
පස්සං රාධ සුතවා අරියසාවකෝ නාරපරං ඉත්ථත්තායාති
පජානාතීති.

පින්වත් රාධ, රූපය යි හටගන්නා ස්වභාවයට අයත් දෙය. විදීම යි
හටගන්නා ස්වභාවයට අයත් දෙය. සඤ්ඤාව යි හටගන්නා ස්වභාවයට අයත්
දෙය. සංස්කාර යි හටගන්නා ස්වභාවයට අයත් දෙය. විඤ්ඤාණය යි
හටගන්නා ස්වභාවයට අයත් දෙය. පින්වත් රාධ, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා
ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට ආයෙන් නම්
සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමුදයධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.12

නිරෝධධම්ම සුත්තං

නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

181. සාවත්ථියං

181. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
“නිරෝධධම්මෝ නිරෝධධම්මෝ”ති භන්තේ, වු-වති, කතමෝ නු බෝ
භන්තේ, නිරෝධධම්මෝති?

එකත්පස්ව වාචි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දෙය,
නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දෙය කියලා කියනවා. ස්වාමීනී, නිරුද්ධවන
ස්වභාවයට අයත් දෙය යි කියෙන්නේ කවර දෙයකට ද?”

රූපං බෝ රාධ නිරෝධධම්මෝ, වේදනා නිරෝධධම්මෝ, සඤ්ඤා
නිරෝධධම්මෝ, සංඛාරා නිරෝධධම්මෝ, විඤ්ඤාණං නිරෝධධම්මෝ. ඒවං
පස්සං රාධ සුතවා අරියසාවකෝ නාරපරං ඉත්ථත්තායාති
පජානාතීති.

පින්වත් රාධ, රූපය යි නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දෙය. විදීම යි
නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දෙය. සඤ්ඤාව යි නිරුද්ධවන ස්වභාවයට
අයත් දෙය. සංස්කාර යි නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දෙය. විඤ්ඤාණය යි
නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දෙය. පින්වත් රාධ, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා
ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥවෙන් දකින කොට ආයෙන් නම්
සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නිරෝධධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - දුතිය මාර වර්ගය

දුතිය මාරවග්ගේ
දෙ වෙනි මාර වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙළ උද්දානය යි.

මාරෝ ව මාරධම්මෝ ව අනිච්ඤා පරේ දුවේ
දුක්ඛේන ව දුවේ චූත්තා අනත්තේන තප්ථ ව
බයවයසමුදයධම්මා නිරෝධධම්මේන ද්වාදසාති.

මාර සූත්‍රය, මාරධම්ම සූත්‍රය, අනිච්ච සූත්‍ර දෙක, දුක්ඛ සූත්‍ර දෙක, එමෙන් ම
අනත්ත සූත්‍ර දෙක, බය සූත්‍රය, වය සූත්‍රය, සමුදයධම්ම සූත්‍රය, නිරෝධධම්ම
සූත්‍රය යන දෙසුම් දොළොසකින් මේ වර්ගය සමන්විත වේ.

3. ආයාචනා වග්ගෝ

3. ආයාචනා වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.1

මාරසුත්තං

මාරයා ගැන වදාළ දෙසුම

182. සාවත්ථියං

182. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවත්තං ඒතද්වෝච:
සාධු මේ භන්තේ, භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු යමහං භගවතෝ ධම්මං
සුත්වා ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒ මං භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ ගේ ධර්මය අසා දැන ගෙන හුදෙකලා වෙලා, පිරිසෙන් වෙන් වෙලා,
අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරනවා නම්
එබඳු වූ ධර්මයක් මාහට සංක්ෂේපයෙන් වදාරණ සේක්වා.”

යෝ බෝ රාධ, මාරෝ තතු තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ
පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. කෝ ච රාධ, මාරෝ:

පින්වත් රාධ, මාරයා යනු යමෙක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින
කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු
යි. පින්වත් රාධ, මාරයා යනු කවුද?

රූපං බෝ රාධ, මාරෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ, රාගෝ පහානබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහානබ්බෝ. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං මාරෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ, රාගෝ පහානබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහානබ්බෝ. යෝ බෝ රාධ, මාරෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ, රාගෝ පහානබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහානබ්බෝ.

පින්වත් රාධ, මාරයා යනු රූපය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර මාරයා යනු විඤ්ඤාණය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, මාරයා යනු යමෙක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මාර සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.2

මාරධම්ම සුත්තං

මාරයාට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

183. සාවත්ථියං

183. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
 සාධු මේ භන්නේ, භගවා සංඛින්නේන ධම්මං දේසේතු
 පතිත්තන්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - ආයාචනා වර්ගය

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරනවා නම් එබඳු වූ ධර්මයක් මාහට සංක්ෂේපයෙන් වදාරණ සේක්වා.”

යෝ බෝ රාධ, මාරධම්මෝ තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ, රාගෝ පහානබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහානබ්බෝ. කෝ ච රාධ, මාරධම්මෝ:

පින්වත් රාධ, මාරයාට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, මාරයාට අයත් දෙය යනු කුමක් ද?

රූපං බෝ රාධ, මාරධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ, රාගෝ පහානබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහානබ්බෝ. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං මාරධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ, රාගෝ පහානබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහානබ්බෝ. යෝ බෝ රාධ, මාරධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ, රාගෝ පහානබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහානබ්බෝති.

පින්වත් රාධ, මාරයාට අයත් දෙය යනු රූපය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර මාරයාට අයත් දෙය යනු විඤ්ඤාණය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, මාරයාට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මාරධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.3

අනි-ව සුත්තං

අනිත්‍ය ගැන වදාළ දෙසුම

184. සාවත්ථියං

184. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
සාධු මේ භන්තේ, භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු
පහිතත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

එකත්පස්ව වාචි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, කෙලෙස්
තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරනවා නම් එබඳු වූ ධර්මයක්
මාහට සංක්ෂේපයෙන් වදාරණ සේක්වා.”

යං බෝ රාධ, අනි-වං තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ
පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. කිඤ්ච රාධ, අනි-වං?

පින්වත් රාධ, අනිත්‍ය වූ යමක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින
කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු
යි. පින්වත් රාධ, අනිත්‍ය වූ දෙය කුමක් ද?

රූපං බෝ රාධ, අනි-වං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ
පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. වේදනා සඤ්ඤා
..... සංඛාරා විඤ්ඤාණං අනි-වං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ
පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. යං බෝ රාධ,
අනි-වං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ
පහාතඛිබෝති.

පින්වත් රාධ, අනිත්‍ය දෙය යනු රූපය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින

කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර අනිත්‍ය දෙය යනු විඤ්ඤාණය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, අනිත්‍ය වූ යමක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනිච්ච සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.4

අනි-වධම්ම සූත්තං

අනිත්‍ය ස්වභාවයට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

185. සාවක්ථියං

185. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතද්වෝච:
සාධු මේ භන්තේ, භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු
පහිතත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

එකත්පස්ව වාචි වූණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරනවා නම් එබඳු වූ ධර්මයක් මාහට සංක්ෂේපයෙන් වදාරණ සේක්වා.”

යෝ බෝ රාධ, අනි-වධම්මෝ තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. කෝ ච රාධ, අනි-වධම්මෝ:

පින්වත් රාධ, අනිත්‍ය ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - ආයාචනා වර්ගය

ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, අනිත්‍ය ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු කුමක් ද?

රූපං බෝ රාධ, අනි-වධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ, රාගෝ පහානබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහානබ්බෝ. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං අනි-වධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ, රාගෝ පහානබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහානබ්බෝ. යෝ බෝ රාධ, අනි-වධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ, රාගෝ පහානබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහානබ්බෝති.

පින්වත් රාධ, අනිත්‍ය ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු රූපය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර අනිත්‍ය ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු විඤ්ඤාණය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, අනිත්‍ය ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනිච්චධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.5

දුක්ඛ සූත්තං

දුක ගැන වදාළ දෙසුම

186. සාවත්ථියං

186. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
සාධු මේ භන්තේ, භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු
පහිතත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - ආයාචනා වර්ගය

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරනවා නම් එබඳු වූ ධර්මයක් මාහට සංක්ෂේපයෙන් වදාරණ සේක්වා.”

යං බෝ රාධ, දුක්ඛං තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානඛිබෝ, රාගෝ පහානඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහානඛිබෝ. කිං ච රාධ, දුක්ඛං?

පින්වත් රාධ, දුක් වූ යමක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, දුක් වූ දෙය කුමක් ද?

රූපං බෝ රාධ, දුක්ඛං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානඛිබෝ, රාගෝ පහානඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහානඛිබෝ. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං දුක්ඛං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානඛිබෝ, රාගෝ පහානඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහානඛිබෝ. යං බෝ රාධ, දුක්ඛං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානඛිබෝ, රාගෝ පහානඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහානඛිබෝති.

පින්වත් රාධ, දුක් දෙය යනු රූපය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර දුක් දෙය යනු විඤ්ඤාණය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, දුක් වූ යමක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුක්ඛ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.6

දුක්ඛධම්ම සුත්තං

දුකට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

187. සාවත්ථියං

187. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
සාධු මේ භන්නේ, භගවා සංඛින්නේන ධම්මං දේසේතු
විහරෙය්‍යන්ති.

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, කෙලෙස්
තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරනවා නම් එබඳු වූ ධර්මයක්
මාහට සංක්ෂේපයෙන් වදාරණ සේක්වා.”

යෝ බෝ රාධ, දුක්ඛධම්මෝ තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානඛිබෝ, රාගෝ
පහානඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහානඛිබෝ. කෝ ච රාධ, දුක්ඛධම්මෝ:

පින්වත් රාධ, දුක් ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි
ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි.
ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, දුක් ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු
කුමක් ද?

රූපං බෝ රාධ, දුක්ඛධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානඛිබෝ, රාගෝ
පහානඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහානඛිබෝ. වේදනා සඤ්ඤා
..... සංඛාරා විඤ්ඤාණං දුක්ඛධම්මෝ, තත්‍ර තේ
ඡන්දෝ පහානඛිබෝ, රාගෝ පහානඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහානඛිබෝ. යෝ
බෝ රාධ, දුක්ඛධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානඛිබෝ, රාගෝ පහානඛිබෝ,
ඡන්දරාගෝ පහානඛිබෝති.

පින්වත් රාධ, දුක් ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු රූපය යි. ඒ කෙරෙහි
ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - ආයාචනා වර්ගය

ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර දුක් ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු විඤ්ඤාණය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, දුක් ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුක්බධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.7

අනන්ත සුත්තං

අනාත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

188. සාවක්ථියං

188. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතද්වෝච:
සාධු මේ භන්තේ, භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු
පතිත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

එකත්පස්ව වාචි වූණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරනවා නම් එබඳු වූ ධර්මයක් මාහට සංක්ෂේපයෙන් වදාරණ සේකවා.”

යෝ බෝ රාධ, අනන්තා තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ, රාගෝ පහානබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහානබ්බෝ. කෝ ව රාධ, අනන්තා?

පින්වත් රාධ, අනාත්ම වූ යමක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, අනාත්ම වූ දෙය කුමක් ද?

රූපං බෝ රාධ, අනත්තා, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං අනත්තා, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. යෝ බෝ රාධ, අනත්තා, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝති.

පින්වත් රාධ, අනාත්ම දෙය යනු රූපය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර අනාත්ම දෙය යනු විඤ්ඤාණය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, අනාත්ම වූ යමක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.8

අනත්තධම්ම සූත්තං

අනාත්ම ස්වභාවයට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

189. සාවත්ථියං

189. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතද්වෝච:

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - ආයාචනා වර්ගය

සාධු මේ හන්නේ, හගවා සංඛින්නේන ධම්මං දේසේතු
පහිතන්නෝ විහරෙය්‍යන්ති.

එකත්පස්ව වාචි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරනවා නම් එබඳු වූ ධර්මයක් මාහට සංක්ෂේපයෙන් වදාරණ සේක්වා.”

යෝ බෝ රාධ, අනත්තධම්මෝ තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. කෝ ච රාධ, අනත්තධම්මෝ:

පින්වත් රාධ, අනාත්ම ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, අනාත්ම ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු කුමක් ද?

රූපං බෝ රාධ, අනත්තධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං අනත්තධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. යෝ බෝ රාධ, අනත්තධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝති.

පින්වත් රාධ, අනාත්ම ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු රූපය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර අනාත්ම ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු විඤ්ඤාණය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, අනාත්ම ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනත්තධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.9

බයධම්ම සුත්තං

ගෙවී යන ස්වභාවයට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

190. සාවක්ථියං

190. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතද්වෝච:
සාධු මේ භන්තේ, භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු
පහිතත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, කෙලෙස්
තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරනවා නම් එබඳු වූ ධර්මයක්
මාහට සංක්ෂේපයෙන් වදාරණ සේක්වා.”

යෝ බෝ රාධ, බයධම්මෝ තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ
පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. කෝ ච රාධ, බයධම්මෝ:

පින්වත් රාධ, ගෙවීයන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ
කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි.
ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, ගෙවීයන ස්වභාවයට අයත් දෙය
යනු කුමක් ද?

රූපං බෝ රාධ, බයධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ
පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. වේදනා සඤ්ඤා
..... සංඛාරා විඤ්ඤාණං බයධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ
පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. යෝ බෝ රාධ,
බයධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ
පහාතඛිබෝනි.

පින්වත් රාධ, ගෙවීයන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු රූපය යි. ඒ
කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි.
ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර

..... ගෙවියන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු විඤ්ඤාණය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, ගෙවියන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බයධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.10

වයධම්ම සූත්තං

නැසියන ස්වභාවයට අයත් දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

191. සාවත්ථියං

191. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
සාධු මේ භන්නේ, භගවා සංඛින්නේන ධම්මං දේසේතු
පහිනන්නෝ විහරෙය්‍යන්ති.

එකත්පස්ව වාචි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරනවා නම් එබඳු වූ ධර්මයක් මාහට සංක්ෂේපයෙන් වදාරණ සේක්වා.”

යෝ බෝ රාධ, වයධම්මෝ තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. කෝ ච රාධ, වයධම්මෝ:

පින්වත් රාධ, නැසියන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි.

ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, නැසියන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු කුමක් ද?

රූපං බෝ රාධ, වයධම්මෝ, තත්ත තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං වයධම්මෝ, තත්ත තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. යෝ බෝ රාධ, වයධම්මෝ, තත්ත තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝති.

පින්වත් රාධ, නැසියන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු රූපය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර නැසියන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු විඤ්ඤාණය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, නැසියන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

වයධම්ම සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.11

සමුදය ධම්ම සුත්තං

හටගන්නා ස්වභාවයට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

192. සාවත්ථියං

192. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ හගවන්තං ඒතදවෝච: සාධු මේ හන්නේ, හගවා සංඛින්නේන ධම්මං දේසේතු පහිතත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - ආයාචනා වර්ගය

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරනවා නම් එබඳු වූ ධර්මයක් මාහට සංක්ෂේපයෙන් වදාරණ සේක්වා.”

යෝ බෝ රාධ, සමුදයධම්මෝ තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ.

පින්වත් රාධ, හටගන්නා ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, හටගන්නා ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු කුමක් ද?

කෝ ව රාධ, සමුදයධම්මෝ: රූපං බෝ රාධ, සමුදයධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං සමුදයධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. යෝ බෝ රාධ, සමුදයධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝති.

පින්වත් රාධ, හටගන්නා ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු රූපය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර හටගන්නා ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු විඤ්ඤාණය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, හටගන්නා ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමුදයධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.12

නිරෝධධම්ම සුත්තං

නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

193. සාවත්ථියං

193. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
සාධු මේ භන්තේ, භගවා සංඛින්නේන ධම්මං දේසේතු
පහිනත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

එකත්පස්ව වාචි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන්
මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, කෙලෙස්
තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරනවා නම් එබඳු වූ ධර්මයක්
මාහට සංක්ෂේපයෙන් වදාරණ සේක්වා.”

යෝ බෝ රාධ, නිරෝධධම්මෝ තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ
පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. කෝ ච රාධ, නිරෝධධම්මෝ:

පින්වත් රාධ, නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ
කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි.
ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත්
දෙය යනු කුමක් ද?

රූපං බෝ රාධ, නිරෝධධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ
පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. වේදනා සඤ්ඤා
..... සංඛාරා විඤ්ඤාණං නිරෝධධම්මෝ, තත්‍ර තේ
ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. යෝ
බෝ රාධ, නිරෝධධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ
පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝති.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - ආයාචනා වර්ගය

පින්වත් රාධ, නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු රූපය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු විඤ්ඤාණය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නිරෝධධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ආයාචනවග්ගෝත්තියෝ
තුන්වන ආයාචනා වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

මාරෝ ව මාරධම්මෝ ව අනි-නෙ පරේ දුවේ,
දුක්ඛේන ව දුවේ චුත්තා අනත්තේන තථේව ව,
බයවයසමුදයධම්මා නිරෝධධම්මේන ද්වාදසාති

මාර සූත්‍රය, මාරධම්ම සූත්‍රය, අනිච්ච සූත්‍ර දෙක, දුක්ඛ සූත්‍ර දෙක, එමෙන් ම අනත්ත සූත්‍ර දෙක, බය සූත්‍රය, වය සූත්‍රය, සමුදයධම්ම සූත්‍රය, නිරෝධධම්ම සූත්‍රය යන දෙසුම් දොළොසකින් මෙම වර්ගය සමන්විත වෙයි.

4. උපනිසින්න වග්ගෝ

4. උපනිසින්න වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.4.1

මාර සුත්තං

මාරයා ගැන වදාළ දෙසුම

194. සාවත්ථියං

194. සැවැත් නුවර දී

අප්‍රථ බෝ ආයස්මා රාධෝ යෙන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නං බෝ ආයස්මන්තං රාධං භගවා ඒතදවෝච: යෝ බෝ රාධ, මාරෝ තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානඛිබෝ, රාගෝ පහානඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහානඛිබෝ. කෝ ච රාධ, මාරෝ:

එදා ආයුෂ්මත් රාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් හට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා. පින්වත් රාධ, මාරයා යනු යමෙක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, මාරයා යනු කවුද?

රූපං බෝ රාධ, මාරෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානඛිබෝ, රාගෝ පහානඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහානඛිබෝ. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං මාරෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානඛිබෝ, රාගෝ පහානඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහානඛිබෝ. යෝ බෝ රාධ, මාරෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහානඛිබෝ, රාගෝ පහානඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහානඛිබෝනි.

පින්වත් රාධ, මාරයා යනු රූපය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර මාරයා යනු විඤ්ඤාණය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, මාරයා යනු යමෙක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මාර සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.4.2

මාරධම්ම සූත්තං

මාරයාට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

195. සාවත්ථියං

195. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තං බෝ ආයස්මන්තං රාධං භගවා ඒතදවෝච: යෝ බෝ රාධ, මාරධම්මෝ තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. කෝ ච රාධ, මාරධම්මෝ:

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් හට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා. පින්වත් රාධ, මාරයාට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, මාරයාට අයත් දෙය යනු කුමක් ද?

රූපං බෝ රාධ, මාරධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං මාරධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. යෝ බෝ රාධ,

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - උපනිසින්න වර්ගය

මාරධම්මෝ, තත්ත තේ ඡන්දෝ පහානබ්බෝ, රාගෝ පහානබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහානබ්බෝති.

පින්වත් රාධ, මාරයාට අයත් දෙය යනු රූපය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර මාරයාට අයත් දෙය යනු විඤ්ඤාණය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, මාරයාට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මාරධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.4.3

අනි-ව සුත්තං

අනිත්‍ය ගැන වදාළ දෙසුම

196. සාවත්ථියං

196. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්නං බෝ ආයස්මන්තං රාධං භගවා ඒතදවෝච: යං බෝ රාධ, අනි-වං තත්ත ඡන්දරාගෝ පහානබ්බෝති.

එකත්පස්ව වාචි වුණ ආයුෂ්මත් රාධයන් හට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා. පින්වත් රාධ, අනිත්‍ය වූ යමක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනිච්ච සූත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - උපනිසින්න වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.4.4

අනි-වධම්ම සුත්තං

අනිත්‍ය ස්වභාවයට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

197. සාවත්ථියං

197. සැවැත් නුවර දී

යෝ බෝ රාධ, අනි-වධම්මෝ තත්‍ර ඡන්දරාගෝ
පහාතබ්බෝති.

පින්වත් රාධ, අනිත්‍ය ස්වභාවයට අයත් වූ යමක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි
..... ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

අනිච්චධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.4.5

දුක්ඛ සුත්තං

දුක ගැන වදාළ දෙසුම

198. සාවත්ථියං

198. සැවැත් නුවර දී

යං බෝ රාධ, දුක්ඛං තත්‍ර තේ ඡන්දරාගෝ
පහාතබ්බෝති.

පින්වත් රාධ, දුක් වූ යමක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි ඡන්දරාගය
දුරු කළ යුතු යි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

දුක්ඛ සූත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - උපනිසින්න වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.4.6

දුක්ඛධම්ම සුත්තං

දුක් ස්වභාවයට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

199. සාවක්ථියං

199. සැවැත් නුවර දී

යෝ බෝ රාධ, දුක්ඛධම්මෝ තත්‍ර ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබ්බෝති.

පින්වත් රාධ, දුක් ස්වභාවයට අයත් වූ යමක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුක්ඛධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.4.7

අනත්ත සුත්තං

අනාත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

200. සාවක්ථියං

200. සැවැත් නුවර දී

යෝ බෝ රාධ, අනත්තා තත්‍ර ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබ්බෝති.

පින්වත් රාධ, අනාත්ම වූ යමක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - උපනිසින්න වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.4.8

අනන්තධම්ම සුත්තං

අනාත්ම ස්වභාවයට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

201. සාවත්ථියං

201. සැවැත් නුවර දී

යෝ බෝ රාධ, අනන්තධම්මෝ තත්‍ර ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝති.

පින්වත් රාධ, අනාත්ම ස්වභාවයට අයත් වූ යමක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

අනන්තධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.4.9

බයධම්ම සුත්තං

ගෙවී යන ස්වභාවයට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

202. සාවත්ථියං

202. සැවැත් නුවර දී

යෝ බෝ රාධ, බයධම්මෝ තත්‍ර ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝති.

පින්වත් රාධ, ගෙවීයන ස්වභාවයට අයත් වූ යමක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

බයධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - උපනිසින්න වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.4.10

වයධම්ම සූත්තං

නැසී යන ස්වභාවයට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

203. සාවත්ථියං

203. සැවැත් නුවර දී

යෝ බෝ රාධ, වයධම්මෝ තනු ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝති.

පින්වත් රාධ, නැසීයන ස්වභාවයට අයත් වූ යමක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

වයධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.4.11

සමුදය ධම්ම සූත්තං

හටගන්න ස්වභාවයට අයත් දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

204. සාවත්ථියං

204. සැවැත් නුවර දී

යෝ බෝ රාධ, සමුදයධම්මෝ තනු ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝති.

පින්වත් රාධ, හටගන්නා ස්වභාවයට අයත් වූ යමක් ඇත් ද, ඒ කෙරෙහි ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

සමුදයධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.4.12

නිරෝධ ධම්ම සුත්තං

නිරුද්ධ වී යන ස්වභාවයට අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

205. සාවත්ථියං

205. සැවැත් නුවර දී

යෝ බෝ රාධ, නිරෝධධම්මෝ තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. කෝ ව රාධ, නිරෝධධම්මෝ:

පින්වත් රාධ, නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු කුමක් ද?

රූපං බෝ රාධ, නිරෝධධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නිරෝධධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝ. යෝ බෝ රාධ, නිරෝධධම්මෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ, රාගෝ පහාතඛිබෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබෝති.

පින්වත් රාධ, නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු රූපය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු විඤ්ඤාණය යි. ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි. පින්වත් රාධ, නිරුද්ධවන ස්වභාවයට අයත් දෙය යනු යමක් ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ තුළ පවතින කැමැත්ත දුරු කළ යුතු යි. රාගය දුරු කළ යුතු යි. ඡන්දරාගය දුරු කළ යුතු යි.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

නිරෝධධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

රාධ සංයුක්තය - උපනිසන්ත වර්ගය

උපනිසන්තවග්ගෝචතුක්ථෝ
හතර වෙනි උපනිසන්ත වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙළ උද්දානය යි.

මාරෝ ව මාරධම්මෝ ව අනි-නෙපරේ දුච්චි,
දුක්ඛේන ව දුච්චි චුක්ඛා අනත්තේන තථේච ව,
බයවයසමුදයධම්මා නිරෝධධම්මේන ද්වාදසාති

මාර සුත්‍රය, මාරධම්ම සුත්‍රය, අනිච්ච සුත්‍ර දෙක, දුක්ඛ සුත්‍ර දෙක, එමෙන් ම
අනත්ත සුත්‍ර දෙක, බය සුත්‍රය, වය සුත්‍රය, සමුදයධම්ම සුත්‍රය, නිරෝධධම්ම
සුත්‍රය යන දෙසුම් දොළොසකින් මෙම වර්ගය සමන්විත වෙයි.

(ඒවං මාරසුක්ඛාති විත්ථාරේ තබ්බාති, ඒවංනිරෝධ ධම්මේන
ඡන්තිංසවෙය්‍යාකරණාති විත්ථාරේතබ්බාති. ඒවං රාධසංයුක්තේ පිණ්ඩිතේ
චතුනවුති වෙය්‍යාකරණාති හොන්ති)

(ඔය අයුරින් මාර සුත්‍ර විස්තර කළ යුතුය. එසේ ම නිරෝධධම්ම සුත්‍රයෙන්
සුත්‍ර නිස්භයක් විස්තර කළ යුතු ය. එසේ ම රාධ සංයුක්තය පිළි කළ විට
සුත්‍ර අනුහතරක් ලැබෙයි.)

රාධසංයුක්තං නිට්ඨිතං
රාධ සංයුක්ත නිමා විය.

3. දිට්ඨි සංයුක්තය

3. දිට්ඨි සංයුක්තය

1. සෝතාපත්ති වග්ගෝ

1. සෝතාපත්ති වර්ගය

3.1.1

වාත සුත්තය

සුළඟ ගැන වදාළ දෙසුම

206. සාවත්ථියං

206. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවෙ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “න වාතා වායන්ති, න නජ්ජෝ සන්දන්ති, න ගබ්භිනියෝ විජායන්ති, න චන්දිමසුරියා උදෙන්ති වා අපෙන්ති වා ඵ්ඨිකට්ඨායිට්ඨිකා”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “(එහි) සුළං හමන්නේ නෑ. ගංගාවත් ගලා බසින්නේ නෑ. ගර්භණීන් දරුවන් වදන්නේ නෑ. හිරු සඳු උදා වෙන්නේ නෑ. බැස යන්නේ නෑ. ඒ හැම දෙයක් ම නොසෙල්වෙන ඵ්ඨිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා.

භගවම්මුලකා නෝ භත්තේ ධම්මා භගවතෝ සුත්වා භික්ඛු ධාරෙස්සන්තිති.

ස්වාමීනී, අපගේ මේ ධර්මය තියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල්

කර ගෙන යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් අසා ගෙන තමයි හික්ෂුන් මතකයේ රඳවා ගන්නේ.

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “න වාතා වායන්ති, න නජ්ජෝ සන්දන්ති, න ගබ්භිනියෝ විජායන්ති, න චන්දිමසුරියා උදෙන්ති වා අපෙන්ති වා ඵ්සිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “න වාතා වායන්ති, න නජ්ජෝ සන්දන්ති, න ගබ්භිනියෝ විජායන්ති, න චන්දිමසුරියා උදෙන්ති වා අපෙන්ති වා ඵ්සිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “(එහි) සුළං හමන්නේ නෑ. ගංගාවත් ගලා බසින්නේ නෑ. ගර්භණීන් දරුවන් වදන්නේ නෑ. හිරු සඳු උදා වෙන්නේ නෑ. බැස යන්නෙත් නෑ. ඒ හැම දෙයක් ම නොසෙල්වෙන ඵ්සිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා. විදීම තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “(එහි) සුළං හමන්නේ නෑ. ගංගාවත් ගලා බසින්නේ නෑ. ගර්භණීන් දරුවන් වදන්නේ නෑ. හිරු සඳු උදා වෙන්නේ නෑ. බැස යන්නෙත් නෑ. ඒ හැම දෙයක් ම නොසෙල්වෙන ඵ්සිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤට භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං හන්නේ,

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං හන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝතාපත්ති වර්ගය

යම්පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “න වාතා වායන්ති, න නජ්ජෝ සන්දන්ති, න ගඛිනියෝ විජායන්ති, න චන්දිමසුරියා උදෙන්ති වා අපෙන්ති වා ඵ්ඨිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති? නෝ හේතං හන්තේ

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක්ක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “(එහි) සුළං හමන්නේ නෑ. ගංගාවත් ගලා බසින්නේ නෑ. ගර්භණීන් දරුවන් වදන්නේ නෑ. හිරු සඳු උදා වෙන්නේ නෑ. බැස යන්නේ නෑ. ඒ හැම දෙයක් ම නොසෙල්වෙන ඵ්ඨිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා. ස්වාමීනි, එය නො වේ ම යි.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං හන්තේ,

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනි, අනිත්‍ය යි

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං හන්තේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනි, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “න වාතා වායන්ති, න නජ්ජෝ සන්දන්ති, න ගඛිනියෝ විජායන්ති, න චන්දිමසුරියා උදෙන්ති වා අපෙන්ති වා ඵ්ඨිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති? නෝ හේතං හන්තේ.

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක්ක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “(එහි) සුළං හමන්නේ නෑ. ගංගාවත් ගලා බසින්නේ නෑ. ගර්භණීන් දරුවන් වදන්නේ නෑ. හිරු සඳු උදා වෙන්නේ නෑ. බැස යන්නේ නෑ. ඒ හැම දෙයක් ම නොසෙල්වෙන ඵ්ඨිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා. ස්වාමීනි, එය නො වේ ම යි.

යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤානං, පත්තං, පරියේසිතං, අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්තේ,

යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා ලද දෙයක් ඇත් ද, දැනගත් ගද සුවදක් ඇත්ද, විඳින ලද රසයක් ඇත් ද, දැනගත් පහසක් ඇත් ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද, සොයන ලද දෙයක් ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, එය පවා නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනි, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්තේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනි, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය: “න වාතා වායන්ති, න තජ්ජෝ සන්දන්ති, න ගඛිහිතියෝ විජායන්ති, න චන්දිමසුරියා උදෙන්ති වා අපෙන්ති වා ඵ්සිකට්ඨායිට්ඨිකා”ති? නෝ හේතං භන්තේ

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “(එහි) සුළං හමන්නේ නෑ. ගංගාවත් ගලා බසින්නේ නෑ. ගර්භණීන් දරුවන් වදන්නේ නෑ. හිරු සඳු උදා වෙන්නේ නෑ. බැස යන්නේ නෑ. ඒ හැම දෙයක් ම නොසෙල්වෙන ඵ්සිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා. ස්වාමීනි, එය නො වේ ම යි.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස ඉමේසු ඡසු ධානේසු කංඛා පහිනා හෝති, දුක්ඛේපිස්ස කංඛා පහිනා හෝති, දුක්ඛසමුදයේපිස්ස කංඛා පහිනා හෝති, දුක්ඛනිරෝධේපිස්ස කංඛා පහිනා හෝති, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදායපිස්ස කංඛා පහිනා හෝති. අයං වු-වති භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ සෝකාපන්නෝ අවිනිපාතධම්මෝ නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ මේ (දිට්ඨ, සුත, මුත, විඤ්ඤාන, පත්තපරියේසිත, අනුච්චරිත යන) සය තැන පිළිබඳ ව ම සැකය ප්‍රතීණ වෙලා ගියා නම් ඔහුට ප්‍රතීණ වෙලා ගියේ දුක් ගැන ඇති

සැකය යි. ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුකේ හට ගැනීම ගැන ඇති සැකය යි. ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුක නිරුද්ධ වීම ගැන ඇති සැකය යි. ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැන ඇති සැකය යි. පින්වත් මහණෙනි, මොහුට කියන්නේ සතර අපායෙහි නො වැටෙන ස්වභාවයෙන් යුතු, නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝතාපත්ත ආර්ය ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

වාත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.2

ඒතං මම සුත්තං

“මේක මගේ” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

207. සාවත්ථියං

207. සැවැත් නුවර දී

කිසිමි. නු බෝ හික්බවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඒවං. දිට්ඨි උපපජ්ජති: “ඒතං මම, ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “මේක මගේ, මේක තමයි මම, මේක මගේ ආත්මය” කියලා.

හගවම්මුලකා නෝ හත්තේ ධම්මා හගවතෝ සුත්වා හික්ඛු ධාරෙස්සන්තිති.

ස්වාමීනී, අපගේ මේ ධර්මය තියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් අසා ගෙන තමයි හික්ඛුන් මතකයේ රඳවා ගන්නේ.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝකාපත්ති වර්ගය

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “ඵ්තං මම, ඵ්සෝහමස්මි, ඵ්සෝ මේ අත්තා”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “ඵ්තං මම, ඵ්සෝහමස්මි, ඵ්සෝ මේ අත්තා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය නිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “මේක මගේ, මේක තමයි මම, මේක මගේ ආත්මය” කියලා. විදීම නිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව නිබුණොත් තමයි සංස්කාර නිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය නිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “මේක මගේ, මේක තමයි මම, මේක මගේ ආත්මය” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං හන්නේ,

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං හන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යම්පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “ඵ්තං මම, ඵ්සෝහමස්මි, ඵ්සෝ මේ අත්තා”ති? නෝ හේතං හන්නේ

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “මේක මගේ, මේක තමයි මම, මේක මගේ ආත්මය” කියලා. ස්වාමීනී, එය නොවේ ම ය.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝතාපත්ති වර්ගය

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං හන්තේ,

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි
.....

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්තේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී,
දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං
දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “ඵතං මම, ඵ්ථසෝභමස්මි, ඵ්ථසෝ මේ අත්තා”ති? නෝ
හේතං හන්තේ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත්
දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “මේක
මගේ, මේක තමයි මම, මේක මගේ ආත්මය” කියලා. ස්වාමීනී, එය නොවේ
ම යි.

යමිපිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතං, පත්තං, පරියේසිතං,
අනුච්චරිතං මනසා තමපි නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං හන්තේ,

යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා ලද දෙයක් ඇත් ද,
දැනගත් ගඳ සුවඳක් ඇත්ද, විඳින ලද රසයක් ඇත් ද, දැනගත් පහසක් ඇත්
ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද, සොයන ලද දෙයක්
ඇත් ද, මතසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, එය පවා නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි
ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්තේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී,
දුක් යි.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝකාපත්ති වර්ගය

යං පනානි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “ඒතං මම, ඒසෝභමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝ හේතං හත්තේ.

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “මේක මගේ, මේක තමයි මම, මේක මගේ ආත්මය” කියලා. ස්වාමීනී, එය නොවේ ම ය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස ඉමේසු ඡසු යානේසු කංඛා පභීනා හෝති, දුක්ඛේපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති, දුක්ඛසමුදයේපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති, දුක්ඛනිරෝධේපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදායපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති. අයං වු-චති භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ සෝකාපත්තෝ අවිනිපාතධම්මෝ නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ මේ (දිට්ඨ, සුත, මුත, විඤ්ඤාත, පත්තපරියේසිත, අනුච්චරිත යන) සය තැන පිළිබඳ ව ම සැකය ප්‍රභීණ වෙලා ගියා නම් ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුක් ගැන ඇති සැකය යි. ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුක් හට ගැනීම ගැන ඇති සැකය යි. ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුක් නිරුද්ධ වීම ගැන ඇති සැකය යි. ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුක් නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැන ඇති සැකය යි. පින්වත් මහණෙනි, මොහුට කියන්නේ සතර අපායෙහි නො වැටෙන ස්වභාවයෙන් යුතු, නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝකාපත්ත ආර්ය ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒතංමම සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.3

සෝඅත්තා සුත්තං

“ආත්මය එයයි” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

208. සාවත්ථියං

208. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “සෝ අත්තා, සෝ ලෝකෝ, සෝ පෙ-ච භවිස්සාමි, නි-චෝ ධුවෝ සස්සතෝ අවිපරිනාමධම්මෝ”ති.

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “ආත්මය එය යි. ලෝකය එය යි. ඒ මම පරලොවදී නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාථන වූ, නො වෙනස් වන ස්වභාවයට පත් වන කෙනෙක් වෙනවා” කියලා.

භගවම්මුලකා නෝ භන්තේ ධම්මා භගවතෝ සුත්වා භික්ඛු ධාරෙස්සන්තිති.

ස්වාමීනී, අපගේ මේ ධර්මය තියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් අසා ගෙන තමයි භික්ෂූන් මතකයේ රඳවා ගන්නේ.

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “සෝ අත්තා, සෝ ලෝකෝ, සෝ පෙ-ච භවිස්සාමි, නි-චෝ ධුවෝ සස්සතෝ අවිපරිනාමධම්මෝ”ති. වේදනාය සති සක්ඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “සෝ අත්තා, සෝ ලෝකෝ, සෝ පෙ-ච භවිස්සාමි, නි-චෝ ධුවෝ සස්සතෝ අවිපරිනාමධම්මෝ”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ.

“ආත්මය එය යි. ලෝකය එය යි. ඒ මම පරලොවදී නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාථන වූ, නො වෙනස් වන ස්වභාවයට පත් වන කෙනෙක් වෙනවා” කියලා. විදීම නිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව නිබුණොත් තමයි සංස්කාර නිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය නිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “ආත්මය එය යි. ලෝකය එය යි. ඒ මම පරලොවදී නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාථන වූ, නො වෙනස් වන ස්වභාවයට පත් වන කෙනෙක් වෙනවා” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්නේ,

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්නේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “සෝ අත්තා, සෝ ලෝකෝ, සෝ පෙ-ව භවිස්සාමි, නි-වෝ ධුවෝ සස්සනෝ අවිපරිණාමධම්මෝ”ති? නෝ හේතං භන්නේ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “ආත්මය එය යි. ලෝකය එය යි. ඒ මම පරලොවදී නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාථන වූ, නො වෙනස් වන ස්වභාවයට පත් වන කෙනෙක් වෙනවා” කියලා.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්නේ,

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි

යං පනානි-චං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්තේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී,
දුක යි.

යං පනානි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං
දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “සෝ අත්තා, සෝ ලෝකෝ, සෝ පෙ-ච භවිස්සාමි,
නි-වෝ ධුවෝ සස්සතෝ අවිපරිනාමධම්මෝ”ති? නෝ හේතං භන්තේ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත්
දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “ආත්මය
එය යි. ලෝකය එය යි. ඒ මම පරලොවදී නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාථන වූ,
නො වෙනස් වන ස්වභාවයට පත් වන කෙනෙක් වෙනවා” කියලා.

යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතං, පත්තං, පරියේසිතං,
අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-චං වා අනි-චං වානි? අනි-චං භන්තේ,

යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා ලද දෙයක් ඇත් ද,
දැනගත් ගද සුවඳක් ඇත්ද, විඳින ලද රසයක් ඇත් ද, දැනගත් පහසක් ඇත්
ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද, සොයන ලද දෙයක්
ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, එය පවා නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි
ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-චං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්තේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී,
දුක යි.

යං පනානි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං
දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “සෝ අත්තා, සෝ ලෝකෝ, සෝ පෙ-ච භවිස්සාමි,
නි-වෝ ධුවෝ සස්සතෝ අවිපරිනාමධම්මෝ”ති? නෝ හේතං භන්තේ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත්
දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “ආත්මය
එය යි. ලෝකය එය යි. ඒ මම පරලොවදී නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාථන වූ,
නො වෙනස් වන ස්වභාවයට පත් වන කෙනෙක් වෙනවා” කියලා.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස ඉමේසු ඡසු ධානේසු කංඛා පභිනා
හෝති දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදායපිස්ස කංඛා
පභිනා හෝති. අයං චූ-චති භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ සෝකාපන්නෝ
අවිනිපාතධම්මෝ නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්චත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ මේ (දිට්ඨ, සුත,
මුත, විඤ්ඤාත, පත්තපරියේසිත, අනුච්චරිත යන) සය තැන පිළිබඳ ව ම
සැකය ප්‍රභිණ වෙලා ගියා නම් ඔහුට ප්‍රභිණ වෙලා
ගියේ දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැන ඇති සැකය යි. පින්චත්
මහණෙනි, මොහුට කියන්නේ සතර අපායෙහි නො වැටෙන ස්වභාවයෙන්
යුතු, නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝකාපන්න ආර්ය
ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සෝඅත්තා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.4

නෝවමේසියා සුත්තං

“මා හට නො වන්නේ ය” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

209. සාවත්ථියං

209. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “නෝ වස්සං නෝ ව මේ සියා න භවිස්සාමි න මේ භවිස්සති”ති.

පින්චත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර
දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “ඉදින් මං හිටියේ
නැත්නම්, මා හට නොවන්නේ ය. මං අනාගතයේ නැත්නම්, අනාගතයේද
මට නො වන්නේ ය” කියලා.

හගවම්මුලකා නෝ හන්තේ ධම්මා

ස්වාමීනී, අපගේ මේ ධර්මය කියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ථං. දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “නෝ වස්ස නෝ ව මේ සියා න හවිස්සාමි න මේ හවිස්සති”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ථං. දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “නෝ වස්සං නෝ ව මේ සියා න හවිස්සාමි න මේ හවිස්සති”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය නිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “ඉදින් මං හිටියේ නැත්නම්, මා හට නොවන්නේ ය. මං අනාගතයේ නැත්නම්, අනාගතයේද මට නො වන්නේ ය” කියලා. විදීම නිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව නිබුණොත් තමයි සංස්කාර නිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය නිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “ඉදින් මං හිටියේ නැත්නම්, මා හට නොවන්නේ ය. මං අනාගතයේ නැත්නම්, අනාගතයේද මට නො වන්නේ ය” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං හන්තේ,

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්තේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ථං. දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය: “නෝ වස්සං නෝ ව මේ සියා න හවිස්සාමි න මේ හවිස්සති”ති? නෝ හේතං හන්තේ.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝකාපත්ති වර්ගය

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිනේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “ඉදින් මං හිටියේ නැත්නම්, මා හට නොවන්නේ ය. මං අනාගතයේ නැත්නම්, අනාගතයේද මට නො වන්නේ ය” කියලා.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතං, පත්තං,
පරියේෂිතං, අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං
හන්නේ,

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා ලද
දෙයක් ඇත් ද, දැනගත් ගෙ සුවඳක් ඇත්ද, විඳින ලද රසයක් ඇත් ද, දැනගත්
පහසක් ඇත් ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද, සොයන
ලද දෙයක් ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, එය පවා නිත්‍යයි ද?
අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී,
දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං
දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “නෝ වස්සං නෝ ව මේ සියා න හවිස්සාමි න මේ
හවිස්සති”ති? නෝ හේතං හන්නේ

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිනේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “ඉදින් මං හිටියේ නැත්නම්, මා හට නොවන්නේ ය. මං අනාගතයේ නැත්නම්, අනාගතයේද මට නො වන්නේ ය” කියලා.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස ඉමේසු ඡසු ධානේසු කංඛා පභීනා
හෝති දුක්ඛේපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති
දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදායපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති. අයං වු-වති
භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ සෝකාපත්තෝ අවිනිපාතධම්මෝ නියතෝ
සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ මේ (දිට්ඨ, සුත, මුත, විඤ්ඤාත, පත්තපරියේසිත, අනුච්චරිත යන) සය තැන පිළිබඳ ව ම සැකය ප්‍රභීණ වෙලා ගියා නම් ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැන ඇති සැකය යි. පින්වත් මහණෙනි, මොහුට කියන්නේ සතර අපායෙහි නො වැටෙන ස්වභාවයෙන් යුතු, නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝතාපත්ත ආර්ය ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නෝවමේසියා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.5

නත්ථිදිත්ත සුත්තං

“දීමෙහි විපාක නැත” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

210. සාවත්ථියං

210. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “නත්ථි දිත්තං, නත්ථි යිට්ඨං, නත්ථි හුතං, නත්ථි සුකට්ඨක්ඛානං කම්මානං ඵලං විපාකෝ, නත්ථි අයං ලෝකෝ, නත්ථි පරෝලෝකෝ, නත්ථි මාතා, නත්ථි පිතා, නත්ථි සත්ථා විපපාතිකා, නත්ථි ලෝකෝ සමණබ්‍රාහ්මණා සම්මග්ගතා සම්මාපටිපත්තා යේ ඉමඤ්ච ලෝකං පරඤ්ච ලෝකං සයං අභිඤ්ඤා සංජිකත්වා පවේදෙන්ති. වාතුම්මහාභූතිකෝ අයං පුරිසෝ යදා කාලං කරෝති, පඨවි පඨවිකායං අනුපේති, අනුපග-ණි, ආපෝ ආපෝකායං අනුපේති, අනුපග-ණි, තේජෝ තේජෝකායං අනුපේති, අනුපග-ණි, වායෝ වායෝකායං අනුපේති, අනුපග-ණි, ආකාසං ඉන්ද්‍රියානි සංකමන්ති, ආසන්දිපඤ්චමා පුරිසා මතං ආදාය ග-ණන්ති, යාව

ආලාහනා පදානි පඤ්ඤායනි, කාපෝතකානි අට්ඨිනි භවනි, භස්මන්තා ආහුනියෝ, දන්තපඤ්ඤත්තමිදං දානං නාම. තේසං තු-ෂං මුසාවිපල්ලාපෝ. යෝ කෝපි අත්ථිකවාදං වදන්ති බාලෝ ච පණ්ඩිතෝ ච කායස්ස භේදා උ-ෂ්ඨ්ඡන්ති විතස්සන්ති, න හොන්ති පරම්මරණා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “දීමෙහි විපාක නැත. පුදපුජාවන්වල විපාක නැත. ඇප උපස්ථාන සේවා ආදියෙහි විපාක නැත. කුසල අකුසල කර්මයන් ගේ විපාක නැත. මෙලොව නැත. පරලොවක් නැත. (විශේෂයෙන් සැලකිය යුතු) මවක් නැත. (විශේෂයෙන් සැලකිය යුතු) පියෙක් නැත. විපජාතික සත්වයන් නැත. ලෝකයෙහි යහපත් මගෙහි ගමන් කළ, යහපත් ප්‍රතිපදාවෙන් යුතුව මේ ලෝකයත්, පරලොවත් ස්වකීය ප්‍රඥවෙන් ම අවබෝධ කොට ප්‍රකාශ කරන්නා වූ යම් ශ්‍රමණ බමුණන් ද නැත. සතර මහා ධාතුන්ගෙන් හටගත් මේ පුරුෂයා යම් දවසක කළුරිය කළෝතින් පයවි ධාතුව, පයවි ධාතුවට එකතු වෙනවා. අපෝ ධාතුව, ආපෝ ධාතුවට එකතු වෙනවා. තේජෝ ධාතුව, තේජෝ ධාතුවට එකතු වෙනවා. වායෝ ධාතුව, වායෝ ධාතුවට එකතු වෙනවා. ඉන්ද්‍රියයන් අහස කරා යනවා. මිනී ඇඳ පස්වෙනුවට තබා ගත් පුරුෂයන් මළ සිරුර උගෙන යනවා. ගුණ ගායනය තියෙන්නේ ආදාහනය දක්වා විතරයි. ඇට ටික පරවිපැහැ ගැන්වෙනවා. හෝම පුජාවන් අඵවලින් අවසන් වෙනවා. දානය කියා කියන්නේ අඤ්ඤායින් පණවා ගත්තු දෙයක්. යම් කිසි කෙනෙක් විවා තියෙනවා කියලා කියනවා නම්, ඒවා ඔවුන්ගේ තුව්ෂ වූ බොරු ප්‍රලාප විතරයි. අඤ්ඤා උදවියත්, නුවණැති උදවියත් කය බිඳුනට පස්සේ උච්ඡේදයට පත්වෙනවා. වැනසිලා යනවා. මරණින් මතු පැවැත්මක් නෑ” කියලා.

භගවම්මුලකා නෝ භන්තේ ධම්මා

ස්වාමීනී, අපගේ මේ ධර්මය තියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඒවං. දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “නත්ථි දින්නං, නත්ථි යිට්ඨං කායස්ස භේදා උ-ෂ්ඨ්ඡන්ති විතස්සන්ති, න හොන්ති පරම්මරණා”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේච්ඡ සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඒවං. දිට්ඨි

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝතාපත්ති වර්ගය

උප්පජ්ජනි: “නත්ථි දිත්තං, නත්ථි යිට්ඨං කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ජනති විතස්සනති, න හොන්ති පරම්මරණා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “දීමෙහි විපාක නැත. පුදපුජාවන්වල විපාක නැත කය බිඳුනට පස්සේ උච්ඡේදයට පත්වෙනවා. වැනසිලා යනවා. මරණින් මතු පැවැත්මක් නෑ” කියලා. විදීම තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “දීමෙහි විපාක නැත. පුදපුජාවන්වල විපාක නැත කය බිඳුනට පස්සේ උච්ඡේදයට පත්වෙනවා. වැනසිලා යනවා. මරණින් මතු පැවැත්මක් නෑ” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්තේ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං භන්තේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජය්‍ය: “නත්ථි දිත්තං, නත්ථි යිට්ඨං කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ජනති විතස්සනති, න හොන්ති පරම්මරණා”ති? තෝ හේතං භන්තේ.

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිවි ද? “දීමෙහි විපාක නැත. පුදපුජාවන්වල විපාක නැත කය බිඳුනට පස්සේ උච්ඡේදයට පත්වෙනවා. වැනසිලා යනවා. මරණින් මතු පැවැත්මක් නෑ” කියලා.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝකාපත්ති වර්ගය

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං හන්තේ,

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි
.....

යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්තේ,

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී,
දුක් යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං
දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “නත්ථි දිත්තං, නත්ථි යිට්ඨං කායස්ස
භේදා උ-ඡිජ්ජන්ති විතස්සන්ති, න හොන්ති පරමමරණා”ති? නෝ හේතං
හන්තේ.

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත්
දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිවි ද? “දීමෙහි
විපාක නැත. පුදපුජාවන්වල විපාක නැත කය බිඳුනට පස්සේ
උච්ඡේදයට පත්වෙනවා. වැනසිලා යනවා. මරණින් මතු පැවැත්මක් නෑ”
කියලා.

යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතං, පත්තං, පරියේසිතං,
අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං හන්තේ
.....

යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා ලද දෙයක් ඇත් ද,
දැනගත් ගඳ සුවඳක් ඇත්ද, විඳින ලද රසයක් ඇත් ද, දැනගත් පහසක් ඇත්
ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද, සොයන ලද දෙයක්
ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, එය පවා නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි
ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං
දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “නත්ථි දිත්තං, නත්ථි යිට්ඨං, නත්ථි භුතං, නත්ථි
සුඛකදුක්ඛානං කම්මානං ඵලං විපාකෝ, නත්ථි අයං ලෝකෝ, නත්ථි

පරෝලෝකෝ, නන්ථි මාතා, නන්ථි පිතා, නන්ථි සත්ථා විපපාතිකා, නන්ථි ලෝකේ සමණබ්‍රාහ්මණා සම්මග්ගතා සම්මාපටිපන්නා යේ ඉමඤ්ච ලෝකං පරඤ්ච ලෝකං සයං අභිඤ්ඤා සංවිකත්වා පවේදෙන්ති. වාතුම්මහාභුතිකෝ අයං පුරිසෝ යදා කාලං කරොති, පඨවි පඨවිකායං අනුපේති, අනුපග-ජති, ආපෝ ආපෝකායං අනුපේති, අනුපග-ජති, තේජෝ තේජෝකායං අනුපේති, අනුපග-ජති, වායෝ වායෝකායං අනුපේති, අනුපග-ජති, ආකාසං ඉන්ද්‍රියානි සංකමන්ති, ආසන්දිපඤ්චමා පුරිසෝ මතං ආදාය ග-ජන්ති, යාච ආලාභනා පදානි පඤ්ඤායන්ති, කාපෝතකානි අට්ඨන්ති භවන්ති, භස්මන්තා ආහුතියෝ, දත්තූපඤ්ඤත්තමිදං දානං නාම. තේසං තු-ජං මුසාවිපල්ලාපෝ. යේ කේචි අත්ථිකවාදං වදන්ති බාලෝ ච පණ්ඩිතෝ ච කායස්ස හේදා උ-ඡිජ්ජන්ති විතස්සන්ති, න හොන්ති පරම්මරණා”ති? නෝ හේතං හන්තේ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “දීමෙහි විපාක නැත. පුදපුජාවන්වල විපාක නැත. ඇප උපස්ථාන සේවා ආදියෙහි විපාක නැත. කුසල අකුසල කර්මයන් ගේ විපාක නැත. මෙලොව නැත. පරලොවක් නැත. (විශේෂයෙන් සැලකිය යුතු) මවක් නැත. (විශේෂයෙන් සැලකිය යුතු) පියෙක් නැත. විපපාතික සත්වයන් නැත. ලෝකයෙහි යහපත් මගෙහි ගමන් කළ, යහපත් ප්‍රතිපදාවෙන් යුතුව මේ ලෝකයත්, පරලොවත් ස්වකීය ප්‍රඥාවෙන් ම අවබෝධ කොට ප්‍රකාශ කරන්නා වූ යම් ශ්‍රමණ බමුණන් ද නැත. සතර මහා ධාතුන්ගෙන් හටගත් මේ පුරුෂයා යම් දවසක කඵරිය කළෝතින් පඨවි ධාතුව, පඨවි ධාතුවට එකතු වෙනවා. අපෝ ධාතුව, ආපෝ ධාතුවට එකතු වෙනවා. තේජෝ ධාතුව, තේජෝ ධාතුවට එකතු වෙනවා. වායෝ ධාතුව, වායෝ ධාතුවට එකතු වෙනවා. ඉන්ද්‍රියයන් අහස කරා යනවා. මිනී ඇඳ පස්වෙනුවට තබා ගත් පුරුෂයන් මළ සිරුර රැගෙන යනවා. ගුණ ගායනය තියෙන්නේ ආදාහනය දක්වා විතරයි. ඇට ටික පරවිපැහැ ගැන්වෙනවා. හෝම පුජාවන් අළුවලින් අවසන් වෙනවා. දානය කියා කියන්නේ අඤ්ඤා පණවා ගත්තු දෙයක්. යම් කිසි කෙනෙක් වවා තියෙනවා කියලා කියනවා නම්, ඒවා ඔවුන්ගේ තුවිෂ වූ බොරු ප්‍රලාප විතරයි. අඤ්ඤා උදවියත්, නුවණැති උදවියත් කය බිඳුනට පස්සේ උච්ඡේදයට පත්වෙනවා. චූනසිලා යනවා. මරණින් මතු පැවැත්මක් නෑ” කියලා. ස්වාමීනී, එය නොවේ ම ය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස ඉමේසු ඡසු ධානේසු කංඛා පභීනා හෝති දුක්ඛේපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදායපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති. අයං වූ-චති

භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ සෝතාපන්නෝ අවිනිපාතධම්මෝ නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ මේ (දිට්ඨි, සුත, මුත, විඤ්ඤාත, පත්තපරියේසිත, අනුච්චරිත යන) සය තැන පිළිබඳ ව ම සැකය ප්‍රභීණ වෙලා ගියා නම් ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැන ඇති සැකය යි. පින්වත් මහණෙනි, මොහුට කියන්නේ සතර අපායෙහි නො වැටෙන ස්වභාවයෙන් යුතු, නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝතාපන්න ආර්ය ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නත්ථිදින්නං සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.6

කරතෝ සුත්තං.

“කරන කෙනාට” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

211. සාවත්ථියං.

211. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵ්වං. දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “කරතෝ කාරයතෝ ඡිත්තතෝ ඡේදාපයතෝ පචතෝ පාවයතෝ සෝචතෝ සෝවාපයතෝ කිලමතෝ කිලමාපයතෝ ඵන්දතෝ ඵන්දාපයතෝ පාණමතිපාතයතෝ අදින්නං ආදියතෝ සන්ධිං ඡිත්තතෝ නිල්ලෝපං පරතෝ ඵ්කාගාරිකං කරෝතෝ පරිපන්ථේ තිට්ඨතෝ පරදාරං ග-ජතෝ මුසා භණතෝ කරතෝ න කරියති පාපං, බුරපරියන්තේන -පි වක්කේන යෝ ඉමිස්සා පට්ඨියා පාණේ ඵ්කමංසබලං ඵ්කමංසපුඤ්ජං කරෙය්‍ය, නත්ථි තථෝ නිදානං පාපං. නත්ථි පාපස්ස ආගමෝ, දක්ඛිණඤ්ඤ-පි ගංගාය තීරං.

ග-ජෙය්‍ය හතන්තෝ සාතෙන්තෝ ඡින්දන්තෝ ඡේදාපෙන්තෝ පවෙන්තෝ පාවෙන්තෝ නත්ථි තතෝ නිදානං පාපං නත්ථි පාපස්ස ආගමෝ, උත්තරඤ්ඤ-පි ගංගාය තීරං ග-ජෙය්‍ය දදන්තෝ දාපෙන්තෝ යජන්තෝ යාජෙන්තෝ, නත්ථි තතෝ නිදානං පුඤ්ඤං නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමෝ, දානේන දමේන සංයමේන ස-චචජ්ජේන නත්ථි පුඤ්ඤං නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමෝ”ති.

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “කරන කෙනාට, අනුන් ලවා කරවන කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිඳින කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිඳිවන කෙනාට, අනුන් ව පෙළෙන කෙනාටත්, පෙළවන කෙනාටත්, අනුන්ව සෝකයට පත් කරන කෙනාටත්, කරවන කෙනාටත්, අනුන් ව වෙහෙසන කෙනාටත්, වෙහෙසවන කෙනාටත්, අනුන් ව කම්පා කරන කෙනාටත්, කම්පා කරවන කෙනාටත්, සතුන් මරණ කෙනාටත්, මරවන කෙනාටත්, නොදුන් දෙය සොරකම් කරන කෙනාටත්, සොරකම් කරවන කෙනාටත්, ගෙවල් බිඳින කෙනාටත්, බිඳවන කෙනාටත්, මං පහරන කෙනාටත්, මං පහරවන කෙනාටත්, එක් ගෙයක් වට කොට කොල්ලකන කෙනාටත්, මහරුක සිට කොල්ලකන කෙනාටත්, පරස්කිත් කරා යන කෙනාටත්, බොරු කියන කෙනාටත්, ඒවා කරවන කෙනාටත්, එයින් පවක් නො කෙරෙයි. ඉතා තියුණු මුවහත් ඇති ආයුධයක් ගෙන මේ පොළොවෙහි සියළු සතුන් එකම මස්ගොඩක් බවට, එකම මස් පිණ්ඩයක් බවට පත් කෙරුවත්, ඒ හේතුවෙන් සිදුවෙන පවක් නෑ. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. ඉදින් වනසමින්, ඝාතනය කරවමින්, සිඳිමින්, සිඳිවමින්, පෙළමින්, පෙළවමින් දකුණු ගං තෙර දක්වා ගියත් ඒ හේතුවෙන් සිදුවෙන පවක් නෑ. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. ඉදින් දන් දෙමින්, දෙවමින් යාග කරමින්, යාග කරවමින් උතුරු ගං තෙර දක්වා ගියත්, හේතුවෙන් සිදුවෙන පිනක් නෑ. පිනෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. දානයෙන්, ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන්, සීලසංවරයෙන්, සත්‍ය වචනයෙන් පිනක් ලැබෙන්නේ නෑ. පිනක ආපසු පැමිණීමක් නෑ” කියලා.

හගවම්මුලකා තෝ හන්තේ ධම්මා

ස්වාමීනි, අපගේ මේ ධර්මය තියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵං. දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “කරතො කාරයතෝ දානේන දමෙන සංයමෙන ස-වචජ්ජේන නත්ථි පුඤ්ඤං නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමෝ”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵං. දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “කරතො කාරයතෝ ස-වචජ්ජේන නත්ථි පුඤ්ඤං නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමෝ”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “කරන කෙනාට, අනුත් ලවා කරවන කෙනාට දානයෙන්, ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන්, සීලසංවරයෙන්, සත්‍ය වචනයෙන් පින්ක් ලැබෙන්නේ නෑ. පින්ක ආපසු පැමිණීමක් නෑ” කියලා. විදීම තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “කරන කෙනාට, අනුත් ලවා කරවන කෙනාට සත්‍ය වචනයෙන් පින්ක් ලැබෙන්නේ නෑ. පින්ක ආපසු පැමිණීමක් නෑ” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤට භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්නේ

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

අපි නු තං අනුපාදාය ඵං. දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය: “කරතො කාරයතෝ නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමෝ”ති? නෝ හේතං භන්නේ

ඵයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “කරන කෙනාට, අනුත් ලවා කරවන කෙනාට පින්ක ආපසු පැමිණීමක් නෑ” කියලා.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතං, පත්තං, පරියේසිතං, අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්නේ

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා
ලද දෙයක් ඇත් ද, දැනගත් ගඳ සුවඳක් ඇත්ද, විඳින ලද රසයක් ඇත් ද,
දැනගත් පහසක් ඇත් ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද,
සොයන ලද දෙයක් ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, එය පවා
නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි

යං පනානි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං
දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “කරතෝ කාරයතෝ ඡිත්තතෝ ඡේදාපයතෝ පචතෝ
පාවයතෝ සෝචතෝ සෝවාපයතෝ කිලමතෝ කිලමාපයතෝ ඵන්තතෝ
ඵන්දාපයතෝ පාණමනිපාතයතෝ අදින්නං ආදියතෝ සන්ධිං ඡිත්තතෝ
නිල්ලෝපං පරතෝ ඒකාගාරිකං කරොතෝ පරිපන්ථේ තිට්ඨතෝ පරදාරං
ග-ජතෝ මුසා හණතෝ කරතෝ න කරියති පාපං, ධුරපරියන්තේන -පි
චක්කේන යෝ ඉමිස්සා පට්ඨියා පාණේ ඒකමංසබලං ඒකමංසපුඤ්ජං
කරෙය්‍ය, නත්ථි තථෝ නිදානං පාපං. නත්ථි පාපස්ස ආගමෝ,
දක්ඛිණඤ්ජ-පි ගංගාය තීරං ග-ජෙය්‍ය හනන්තෝ සාතේතතෝ ඡිත්තතෝ
ඡේදාපෙන්තෝ පචන්තෝ පාවෙන්තෝ නත්ථි තතෝ නිදානං පාපං නත්ථි
පාපස්ස ආගමෝ, උත්තරඤ්ජ-පි ගංගාය තීරං ග-ජෙය්‍ය දදන්තෝ
දාපෙන්තෝ යජන්තෝ යාජේන්තෝ, නත්ථි තතෝ නිදානං පුඤ්ඤං නත්ථි
පුඤ්ඤස්ස ආගමෝ, දානේන දමේන සංයමේන ස-චචජ්ජේන නත්ථි පුඤ්ඤං
නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමෝ”ති. තෝ හේතං හන්තේ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත්
දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “කරන
කෙනාට, අනුන් ලවා කරවන කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිඳින කෙනාට,
අනුන් ගේ අත්පා සිඳවන කෙනාට, අනුන් ව පෙළන කෙනාටත්, පෙළවන
කෙනාටත්, අනුන්ව සෝකයට පත් කරන කෙනාටත්, කරවන කෙනාටත්,
අනුන් ව වෙහෙසන කෙනාටත්, වෙහෙසවන කෙනාටත්, අනුන් ව කම්පා කරන
කෙනාටත්, කම්පා කරවන කෙනාටත්, සතුන් මරණ කෙනාටත්, මරවන
කෙනාටත්, නොදුන් දෙය සොරකම් කරන කෙනාටත්, සොරකම් කරවන
කෙනාටත්, ගෙවල් බිඳින කෙනාටත්, බිඳවන කෙනාටත්, මං පහරන
කෙනාටත්, මං පහරවන කෙනාටත්, එක් ගෙයක් වට කොට කොල්ලකන
කෙනාටත්, මහරැක සිට කොල්ලකන කෙනාටත්, පරස්ත්‍රීන් කරා යන
කෙනාටත්, බොරු කියන කෙනාටත්, ඒවා කරවන කෙනාටත්, එයින් පවක්

නො කෙරෙයි. ඉතා තියුණු මුවහත් ඇති ආයුධයක් ගෙන මේ පොළොවෙහි සියළු සතුන් එකම මස්ගොඩක් බවට, එකම මස් පිණ්ඩයක් බවට පත් කෙරුවත්, ඒ හේතුවෙන් සිදුවෙන පවක් නෑ. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. ඉදින් වනසමින්, ඝාතනය කරවමින්, සිඳිමින්, සිඳවමින්, පෙළමින්, පෙළවමින් දකුණු ගං තෙර දක්වා ගියත් ඒ හේතුවෙන් සිදුවෙන පවක් නෑ. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. ඉදින් දන් දෙමින්, දෙවමින් යාග කරමින්, යාග කරවමින් උතුරු ගං තෙර දක්වා ගියත්, හේතුවෙන් සිදුවෙන පිනක් නෑ. පිනෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. දානයෙන්, ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන්, සීලසංවරයෙන්, සත්‍ය වචනයෙන් පිනක් ලැබෙන්නේ නෑ. පිනක ආපසු පැමිණීමක් නෑ” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස ඉමේසු ඡසු ධානේසු කංඛා පභීනා හෝති, දුක්ඛෙපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති, දුක්ඛසමුදයේපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති, දුක්ඛනිරෝධෙපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදායපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති. අයං වු-වති භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ සෝකාපන්නෝ අවිනිපාතධම්මෝ නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ මේ (දිට්ඨ, සුත, මුත, විඤ්ඤාත, පත්තපරියේසිත, අනුවච්චිත යන) සය තැන පිළිබඳ ව ම සැකය ප්‍රභීණ වෙලා ගියා නම් ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුක ගැන ඇති සැකය යි. ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුකේ හට ගැනීම ගැන ඇති සැකය යි. ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුක නිරුද්ධ වීම ගැන ඇති සැකය යි. ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැන ඇති සැකය යි. පින්වත් මහණෙනි, මොහුට කියන්නේ සතර අපායෙහි නො වැටෙන ස්වභාවයෙන් යුතු, නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝකාපන්න ආර්ය ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කරතෝ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.7

හේතු සුක්තං

“හේතු නැත” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

212. සාවත්ථියං

212. සැවැත් නුවරදී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “නත්ථි හේතු නත්ථි ප-වයෝ සත්තානං සංකිලේසාය, අහේතු අප-වයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති, නත්ථි හේතු නත්ථි ප-වයෝ සත්තානං විසුද්ධියා අහේතු අප-වයා සත්තා විසුජ්ඣන්ති, නත්ථි බලං නත්ථි චිරියං නත්ථි පුරිසථාමෝ නත්ථි පුරිසපරක්කමෝ සබ්බේ සත්තා සබ්බේ පාණා සබ්බේ භූතා සබ්බේ ජීවා අවසා අබලා අචිරියා නියති සංගතිභාවපරිනතා ඡස්වේවාහිජාතිසු සුබ්බුක්ඛං පටිසංවේදෙන්ති”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “සත්වයන් ගේ කිළිටු වීමට හේතු වන දේවල් නැතැ. උපකාර වන දේවල් නැත. හේතු රහිත ව ම, ප්‍රත්‍ය රහිතව ම සත්වයන් කෙලෙසී යනවා. සත්වයන් ගේ පිරිසිදු වීමට හේතු වන දේවල් නැතැ. උපකාර වන දේවල් නැත. හේතු රහිත ව ම, ප්‍රත්‍ය රහිතව ම සත්වයන් පිරිසිදු වෙනවා. කායික මානසිකව පවතින බලයක් නැත. චීරියක් නැත. පුරුෂ චීරිය කියා දෙයක් නැත. පුරුෂ පරාක්‍රමය කියා දෙයක් නැත. සියළු සත්වයන්, සියළු ප්‍රාණීන්, සියළු භූතයින්, සියළු ජීවීන්, ඉන්නේ තමන් ගේ පාලනයෙන් තොරව යි. බල රහිතව යි. චීරිට රහිතව යි. නියත වශයෙන් ම සසර සැරිසැරීමෙන් මෝරලා යනවා. අභිජාති භය තුළ තමයි ඔවුන් සැප දුක් විදින්නේ” කියලා.

භගවම්මුලකා නෝ භන්තේ ධම්මා

ස්වාමීනි, අපගේ මේ ධර්මය කියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි

උප්පජ්ජති: “නත්ථි හේතු නත්ථි ප-ඡයෝ සත්තානං සංකිලේසාය
..... ඡස්වේවාහිජාතිසු සුඛදුක්ඛං පටිසන්වේදෙන්ති”ති. වේදනාය සති
..... සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති
විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්වං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “නත්ථි හේතු නත්ථි ප-ඡයෝ සත්තානං සංකිලේසාය
..... ඡස්වේවාහිජාතිසු සුඛදුක්ඛං පටිසන්වේදෙන්ති”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය නිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත්
තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ.
“සත්වයන් ගේ කිළ්ටු වීමට හේතු වන දේවල් නැතැ. උපකාර වන දේවල්
නැත අභිජාති භය තුළ තමයි ඔවුන් සැප දුක් විදින්නේ”
කියලා. විඳීම නිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව නිබුණොත් තමයි
..... සංස්කාර නිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය
නිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස
ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “සත්වයන් ගේ කිළ්ටු වීමට
හේතු වන දේවල් නැතැ. උපකාර වන දේවල් නැත අභිජාති
භය තුළ තමයි ඔවුන් සැප දුක් විදින්නේ” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං
භන්නේ

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය
දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්වං
දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය: “නත්ථි හේතු නත්ථි ප-ඡයෝ සත්තානං සංකිලේසාය
..... ඡස්වේවාහිජාතිසු සුඛදුක්ඛං පටිසන්වේදෙන්ති”ති. නෝ හේතං
භන්නේ

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත්
දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “සත්වයන්
ගේ කිළ්ටු වීමට හේතු වන දේවල් නැතැ. උපකාර වන දේවල් නැත
..... අභිජාති භය තුළ තමයි ඔවුන් සැප දුක් විදින්නේ” කියලා.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතං, පත්තං,

පරියේසිතං, අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං
හන්තේ

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා
ලද දෙයක් ඇත් ද, දැනගත් ගද සුවදක් ඇත්ද, විදින ලද රසයක් ඇත් ද,
දැනගත් පහසක් ඇත් ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද,
සොයන ලද දෙයක් ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, එය පවා
නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං
දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “නත්ථි හේතු නත්ථි ප-ඡයෝ සත්තානං සංකිලේසාය,
අහේතු අප-වයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති, නත්ථි හේතු නත්ථි ප-වයෝ
සත්තානං විසුද්ධියා අහේතු අප-වයා සත්තා විසුජ්ඣන්ති, නත්ථි බලං නත්ථි
විරියං නත්ථි පුරිසථාමෝ නත්ථි පුරිසපරක්කමෝ සබ්බේ සත්තා සබ්බේ
පාණා සබ්බේ භූතා සබ්බේ ජීවා අවසා අබලා අවිරියා නියති සංගතිභාවප-
රිතතා ඡස්වේවාහිජාතිසු සුඛදුක්ඛං පටිසන්වේදෙන්ති”ති? නෝ හේතං හන්තේ.

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත්
දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “සත්වයන්
ගේ කිවදු වීමට හේතු වන දේවල් නැතැ. උපකාර වන දේවල් නැත. හේතු
රහිත ව ම, ප්‍රත්‍ය රහිතව ම සත්වයන් කෙලෙසී යනවා. සත්වයන් ගේ පිරිසිදු
වීමට හේතු වන දේවල් නැතැ. උපකාර වන දේවල් නැත. හේතු රහිත ව ම,
ප්‍රත්‍ය රහිතව ම සත්වයන් පිරිසිදු වෙනවා. කායික මානසිකව පවතින බලයක්
නැත. වීරියක් නැත. පුරුෂ වීරිය කියා දෙයක් නැත. පුරුෂ පරාක්‍රමය කියා
දෙයක් නැත. සියළු සත්වයන්, සියළු ප්‍රාණීන්, සියළු භූතයින්, සියළු ජීවීන්,
ඉන්නේ තමන් ගේ පාලනයෙන් තොරව යි. බල රහිතව යි. වීරිට රහිතව යි.
නියත වශයෙන් ම සසර සැරිසැරීමෙන් මෝරලා යනවා. අභිජාති භය තුළ
තමයි ඔවුන් සැප දුක් විදින්නේ” කියලා. ස්වාමීනී, එය නොවේම ය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස ඉමේසු ඡසු යානේසු කංඛා පභීනා
හෝති, දුක්ඛේපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති
දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදායපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති. අයං චූ-වති
භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ සෝතාපන්නෝ අවිනිපාතධම්මෝ නියතෝ

සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ මේ (දිට්ඨි, සුත, මුත, විඤ්ඤාන, පත්තපරියේසිත, අනුච්චරිත යන) සය තැන පිළිබඳ ව ම සැකය ප්‍රතීණ වෙලා ගියා නම් ඔහුට ප්‍රතීණ වෙලා ගියේ දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැන ඇති සැකය යි. පින්වත් මහණෙනි, මොහුට කියන්නේ සතර අපායෙහි නො වැටෙන ස්වභාවයෙන් යුතු, නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝකාපන්න ආර්ය ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

හේතු සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.8

මහාදිට්ඨි සූත්තං

මහා දෘෂ්ටිය ගැන වදාළ දෙසුම

213. සාවත්ථියං

213. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “සත්තිමේ කායා අකටා අකට්ඨිමා අනිමිමිතා අනිමිමාතා වඤ්ඤා කුට්ටියා ඵසිකට්ටියායිට්ඨිතා, තේ න ඉඤ්ජන්ති න විපරිනමන්ති න අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙන්ති, නාලාං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුබ්‍යය වා දුක්ඛාය වා සුඛදුක්ඛාය වා:

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “මේ කාය හතක් තියෙනවා. ඒව කවුරුත් කළ දේවල් නොවෙයි. විධානය කරලා නොවෙයි. දේව මැවිල්ලක් නොවෙයි. වෙන මැවිල්ලකුත් නොවෙයි. වඳ බැහැල යි තියෙන්නේ. පර්වත කූටයක් වගේ ස්ථිරව යි තියෙන්නේ. ඒමිකාස්ථම්භයක්

වගේ ස්ථීරව යි තියෙන්නේ. ඒවායේ වෙනස්කම් ඇති වන්නේ නෑ. පරිණාමයක් වෙන්නේ නෑ. එකිනෙකට බාධා ඇතිවෙන්නේ නෑ. එකිනෙකට සැප පිණිස හෝ දුක් පිණිස හෝ සැපදුක් පිණිස හෝ පවතින්නේ නෑ.”

කතමේ සත්ත: පඨවිකායෝ අපරේකායෝ තේජෝකායෝ වායෝකායෝ සුඛේ දුක්ඛේ ජීවේ. සත්තිමේ කායා අකථා අකථවිධා අනිම්මිතා අනිම්මානා වඤ්ඤා කුට්ඨා ඒසිකථයායිට්ඨිතා, තේ න ඉඤ්ජන්ති න විපරිනමන්ති න අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙන්ති, නාලාං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුඛාය වා දුක්ඛාය වා සුඛදුක්ඛාය වා. යෝපි තිණ්හේන සත්තේන සීසං ඡින්දති න කෝචි කඤ්චි ජීවිතා වෝරෝපේති, සත්තන්නං ත්වේව කායානමන්නරේන සත්ථං විවරමනුපවිසති.

“ඒ සජ්ත කාය කුමක් ද? පඨවිකාය, අපරේකාය, තේජෝකාය, වායෝකාය, සැප, දුක හා ජීව යන හත යි. මේ තමයි සජ්ත කාය. මේවා කවුරුත් කළ දේවල් නොවෙයි. විධානය කරලා නොවෙයි. දේව මැවිල්ලක් නොවෙයි. වෙන මැවිල්ලකුත් නොවෙයි. වඳ බැහැල යි තියෙන්නේ. පර්වත කුටයක් වගේ ස්ථීරව යි තියෙන්නේ. ඒමිකාස්ථම්භයක් වගේ ස්ථීරව යි තියෙන්නේ. ඒවායේ වෙනස්කම් ඇති වන්නේ නෑ. පරිණාමයක් වෙන්නේ නෑ. එකිනෙකට බාධා ඇතිවෙන්නේ නෑ. එකිනෙකට සැප පිණිස හෝ දුක් පිණිස හෝ සැපදුක් පිණිස හෝ පවතින්නේ නෑ. යම් කෙනෙක් තියුණු ආයුධයක් ගෙන තව කෙනෙකු ගේ හිස සින්දොත්, කවුරුවත්, කාගෙයත් ජීවිතය තොර කළේ නෑ. අර සජ්තකාය අතරින් ආයුධය සිදුරු කර ගෙන ගියා විතරයි.”

වුද්දස බෝ පන ඉමානි යෝනිප්පමුකසනසහස්සානි සට්ඨි ව සතානි ඡ ව සතානි පඤ්ච ව කම්මුනෝ සතානි ව පඤ්ච ව කම්මානි, තීණි ව කම්මානි, කම්මේ ව අඬුස කම්මේ ව ද්වට්ඨිපටිපදා ද්වට්ඨන්තරකප්පා ඡලහිජානියෝ අට්ඨ පුරිසභූමියෝ ඒකුතපඤ්ඤාස ආජීවසනේ ඒකුතපඤ්ඤාස පරිබ්බාජකසනේ ඒකුතපඤ්ඤාස නාගාවසසනේ වීසේ ඉන්ද්‍රියසනේ තිංසේ නිරයසනේ ඡත්තිංස රජෝධාතුයේ සත්ත සඤ්ඤිගබ්භා සත්ත අසඤ්ඤිගබ්භා සත්තනිගණ්ඨිගබ්භා සත්ත දිබ්බා සත්ත මානුසා සත්ත පිසාවා සත්ත සරා සත්ත පච්චා සත්ත ව පච්චසතානි සත්ත පපාතා සත්ත ව පපාතසතානි සත්ත සුපිතා සත්ත ව සුපිතසතානි වුල්ලාසිති මහාකප්පනෝ සතසහස්සානි යානි බාලේ ව පණ්ඩිතෝ ව සන්ධාවිත්වා සංසරිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති.

මේ ප්‍රධාන යෝනි (උප්පත්ති ස්ථාන) දාහතරලක්ෂයක් තියෙනවා. තවත් යෝනි හයදාහක්. තව හයසියයකුත් තියෙනවා. කර්ම පන්සියයක් තියෙනවා. තව කර්ම පහක් තියෙනවා. තව කර්ම තුනකුත් තියෙනවා. සම්පූර්ණ කර්මත්, අර්ධ කර්මත් තියෙනවා. ප්‍රතිපදා හැට දෙකක් තියෙනවා. අන්තර කල්ප හැට දෙකක් තියෙනවා. අභිජාති හයක් තියෙනවා. පූරුෂ භූමි අටක් තියෙනවා. ආජීවයන් එකසියහතළිස්තවයක් තියෙනවා. පරිබ්‍රාජක පැවිදිකම් එකසියහතළිස්තවයක් තියෙනවා. නාගයන් ගේ වාසස්ථාන එකසියහතළිස්තවයක් තියෙනවා. ඉන්ද්‍රියයන් එකසියවිස්සක් තියෙනවා. නිරය එකසිය තිහක් තියෙනවා. රජෝධාතු නිස්භයක් තියෙනවා. සඤ්ඤී ගර්භ හතක් තියෙනවා. අසඤ්ඤී ගර්භ හතක් තියෙනවා. නිගණ්ඨ ගර්භ හතක් තියෙනවා. දේව ගර්භ හතක් තියෙනවා. මිනිස් ගර්භ හතක් තියෙනවා. පිසාව ගර්භ හතක් තියෙනවා. මහාවිල් හතක් තියෙනවා. මහා ගැට හතක් තියෙනවා. කුඩා ගැට හත් සියයක් තියෙනවා. ප්‍රපාත සියයක් තියෙනවා. කුඩා ප්‍රපාත හත්සියයක් තියෙනවා. මහා සිහින හතක් තියෙනවා. කුඩා සිහින හත් සියයක් තියෙනවා. අඤ්ඤා උදවියන් නුවණැති උදවියන් යන කවුරුත් කල්ප අසූහතර ලක්ෂයක් සංසාරේ සැරිසරලයි දුක් කෙලවර කරන්නේ.”

තත්ථ තත්ථී: “ඉමිනාහං සීලේන වා චතේන වා තපේන වා බ්‍රහ්මචරියේන වා අපරිපක්ඛං වා කම්මං පරිපාචෙස්සාමි පරිපක්කං වා කම්මං චූස්ස චූස්ස ඛ්‍යන්තිකරිස්සාමි”ති හේවං තත්ථී දෝණමිතේ සුඛදුක්ඛේ. පරියන්තකටෙ සංසාරේ. තත්ථී භායනවච්චන්. තත්ථී උක්කංසාවකංසේ. සෙය්‍යථාපි නාම සුත්තගුළේ ඛිත්තේ නිබ්බේධීයමානමේව පලේති, ඒවමේව ඛාලේව පණ්ඩිතේ ව නිබ්බේධීයමානා සුඛදුක්ඛං පලෙන්තිති.

එහි මේවා නෑ. “මං මේ සීලයෙන් හරි, ව්‍රතයෙන් හරි, තපසෙන් හරි, බ්‍රහ්මචාරී ජීවිතයෙන් හරි, නො මේරූ කර්මයන් මුහුකුරුවන්නෙමිසි කියලා හෝ මේරූ කර්මයන් විඳව විඳවා කෙලවර කරන්නෙමිසි” කියලා කියනවා නම් එහෙම දෙයක් නෑ. ඔය සෑප දුක් කියෙන්නේ දෝණයකින් මැනලා තියෙන දෙයක් වගේ. සංසාරය කෙලවර වෙන්නේ ඒ විදිහට යි. සසරේ පිරිහීමකුත් නෑ. වැඩීමකුත් නෑ. නැගීමකුත් නෑ. බැසීමකුත් නෑ. ඒක හරියට ඇතට වීසි කරපු නූල් බෝලයක් වගේ. ඒ නූල එතිලා තියෙන ප්‍රමාණයට යි ලෙහි ලෙහි යන්නේ. අන්න ඒ වගේ තමයි අඤ්ඤා උදවියත්, පණ්ඩිත උදවියත් ලෙහි ලෙහි යමින් සෑප දුක් විදිනවා” කියලා.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝතාපත්ති වර්ගය

හගවම්මුලකා නෝ හන්තේ ධම්මා

ස්වාමීනී, අපගේ මේ ධර්මය තියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “සත්ති මේ කායා අකටා අකට්ඨිධා සුඛදුක්ඛං පලෙන්ති”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “සත්ති මේ කායා අකටා අකට්ඨිධා සුඛදුක්ඛං පලෙන්ති”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “මේ කාය හතක් තියෙනවා. ඒව කවුරුත් කළ දේවල් නොවෙයි. විධානය කරලා නොවෙයි සැප දුක් විදිනවා” කියලා. විදීම තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “මේ කාය හතක් තියෙනවා. ඒව කවුරුත් කළ දේවල් නොවෙයි. විධානය කරලා නොවෙයි සැප දුක් විදිනවා” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං හන්තේ

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඒවං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය: “සත්තිමේ කායා අකටා අකට්ඨිධා අනිම්මිතා අනිම්මානා චඤ්ඤා කුට්ඨා ඒපිකට්ඨායිට්ඨිතා, තේ න ඉඤ්ජන්ති න විපරිනමන්ති න අඤ්ඤමඤ්ඤං ඛ්‍යාබාධෙන්ති, නාලාං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුඛාය වා දුක්ඛාය වා සුඛදුක්ඛාය වා:

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “මේ කාය හතක් තියෙනවා. ඒවා කවුරුත් කළ දේවල් නොවෙයි. විධානය කරලා නොවෙයි. දේව මැවිල්ලක් නොවෙයි. වෙන මැවිල්ලකුත් නොවෙයි. වඳ බැහැල යි තියෙන්නේ. පර්වත කුටයක් වගේ ස්ථිරව යි තියෙන්නේ. ඒෂිකාස්ථම්භයක් වගේ ස්ථිරව යි තියෙන්නේ. ඒවායේ වෙනස්කම් ඇති වන්නේ නෑ. පරිණාමයක් වෙන්නේ නෑ. එකිනෙකට බාධා ඇතිවෙන්නේ නෑ. එකිනෙකට සැප පිණිස හෝ දුක් පිණිස හෝ සැපදුක් පිණිස හෝ පවතින්නේ නෑ.”

කතමේ සත්ත: පඨවිකායෝ ආපෝකායෝ තේජෝකායෝ වායෝකායෝ සුඛේ දුක්ඛේ ජීවේ. සත්තිමේ කායා අකටා අකට්ඨිකා අනිම්මිතා අනිම්මානා වක්ඛ්‍යා කුට්ඨා ඵ්ඝිකට්ඨායිට්ඨිතා, තේ න ඉක්ඛන්ති න විපරිනමන්ති න අක්ඛමක්ඛං බ්‍යාබාධෙන්ති, නාලාං අක්ඛමක්ඛස්ස සුඛාය වා දුක්ඛාය වා සුඛදුක්ඛාය වා. යෝපි තිණ්හේන සත්තේන සීසං ඡිත්දති න කෝචි කක්ඛි ජීවිතා වෝරෝපේති, සත්තන්නං ත්වේව කායානමන්නරේන සත්ථං විවරමනුපවිසති.

“ඒ සප්ත කාය කුමක් ද? පඨවිකාය, අපෝකාය, තේජෝකාය, වායෝකාය, සැප, දුක හා ජීව යන හත යි. මේ තමයි සප්ත කාය. මේවා කවුරුත් කළ දේවල් නොවෙයි. විධානය කරලා නොවෙයි. දේව මැවිල්ලක් නොවෙයි. වෙන මැවිල්ලකුත් නොවෙයි. වඳ බැහැල යි තියෙන්නේ. පර්වත කුටයක් වගේ ස්ථිරව යි තියෙන්නේ. ඒෂිකාස්ථම්භයක් වගේ ස්ථිරව යි තියෙන්නේ. ඒවායේ වෙනස්කම් ඇති වන්නේ නෑ. පරිණාමයක් වෙන්නේ නෑ. එකිනෙකට බාධා ඇතිවෙන්නේ නෑ. එකිනෙකට සැප පිණිස හෝ දුක් පිණිස හෝ සැපදුක් පිණිස හෝ පවතින්නේ නෑ. යම් කෙනෙක් නියුණු ආයුධයක් ගෙන තව කෙනෙකු ගේ හිස සින්දොත්, කවුරුවත්, කාගෙයත් ජීවිතය තොර කළේ නෑ. අර සප්තකාය අතරින් ආයුධය සිදුරු කර ගෙන ගියා විතරයි.”

වුද්දස බෝ පන ඉමානි යෝනිප්පමුකසනසහස්සානි සට්ඨි ව සතානි ඡ ව සතානි පක්ඛ ව කම්මුනෝ සතානි ව පක්ඛ ව කම්මානි, තිණි ව කම්මානි, කම්මේ ව අඬුස කම්මේ ව ද්වට්ඨිපට්පදා ද්වට්ඨන්තරකප්පා ඡලහිජානියෝ අට්ඨ පුරිසභූමියෝ ඒකුතපක්ඛාස ආජීවසනේ ඒකුතපක්ඛාස පරිබ්බාජකසනේ ඒකුතපක්ඛාස නාගාවසසනේ වීසේ ඉන්ද්‍රියසනේ තිංසේ නිරයසනේ ඡත්තිංස රජෝධාතුයේ සත්ත සක්ඛිගබ්භා සත්ත අසක්ඛිගබ්භා සත්තනිගණ්ඨිගබ්භා සත්ත දිබ්බා සත්ත මානුසා සත්ත පිසාවා සත්ත සරා

සත්ත පවුධා සත්ත ව පවුධසතානි සත්ත පපාතා සත්ත ව පපාතසතානි සත්ත සුපිනා සත්ත ව සුපිනසතානි චුල්ලාසිති මහාකප්පනෝ සතසහස්සානි යානි බාලේ ව පණ්ඩිතේ ව සන්ධාවිත්වා සංසරිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති.

මේ ප්‍රධාන යෝනි (උප්පත්ති ස්ථාන) දාහතරලක්ෂයක් කියෙනවා. තවත් යෝනි හයදාහක්. තව හයසියයකුත් කියෙනවා. කර්ම පත්සියයක් කියෙනවා. තව කර්ම පහක් කියෙනවා. තව කර්ම තුනකුත් කියෙනවා. සම්පූර්ණ කර්මත්, අර්ධ කර්මත් කියෙනවා. ප්‍රතිපදා හැට දෙකක් කියෙනවා. අන්තර කල්ප හැට දෙකක් කියෙනවා. අභිජාති හයක් කියෙනවා. පුරුෂ භූමි අටක් කියෙනවා. ආජීවයන් එකසියහතළිස්තවයක් කියෙනවා. පරිබ්‍රාජක පැවිදිකම් එකසියහතළිස්තවයක් කියෙනවා. නාගයන් ගේ වාසස්ථාන එකසියහතළිස්තවයක් කියෙනවා. ඉන්ද්‍රියයන් එකසියවිස්සක් කියෙනවා. නිරය එකසිය තිහක් කියෙනවා. රජෝධාතු කිස්හයක් කියෙනවා. සඤ්ඤී ගර්භ හතක් කියෙනවා. අසඤ්ඤී ගර්භ හතක් කියෙනවා. නිගණ්ඨ ගර්භ හතක් කියෙනවා. දේව ගර්භ හතක් කියෙනවා. මිනිස් ගර්භ හතක් කියෙනවා. පිසාව ගර්භ හතක් කියෙනවා. මහාවිල් හතක් කියෙනවා. මහා ගැට හතක් කියෙනවා. කුඩා ගැට හත් සියයක් කියෙනවා. ප්‍රපාත සියයක් කියෙනවා. කුඩා ප්‍රපාත හත්සියයක් කියෙනවා. මහා සිහින හතක් කියෙනවා. කුඩා සිහින හත් සියයක් කියෙනවා. අඤ්ඤා උදවියත් නුවණැති උදවියත් යන කවුරුත් කල්ප අසූහතර ලක්ෂයක් සංසාරේ සැරිසරලයි දුක් කෙලවර කරන්නේ.”

තත්ථ තත්ථී: “ඉමිනාහං සීලේන වා චතේන වා තපේන වා බ්‍රහ්මචරියේන වා අපරිපක්ඛං වා කම්මං පරිපාවෙස්සාමි පරිපක්කං වා කම්මං චුස්ස චුස්ස බ්‍යන්තිකරිස්සාමි”ති හේවං තත්ථී දෝණමිතේ සුඛදුක්ඛේ. පරියන්තකට්ඨෙ සංසාරේ. තත්ථී භායනවඛිස්සන්තේ. තත්ථී උක්කංසාවකංසේ. සෙය්‍යථාපි නාම සුත්තගුලේ බිත්තේ නිබ්බේධීයමානමේව පලේනි, ඵ්වමේව බාලේ ව පණ්ඩිතේ ව නිබ්බේධීයමානා සුඛදුක්ඛං පලෙන්තිති. නෝ හේනං හන්තේ

එහි මේවා නෑ. “මං මේ සීලයෙන් හරි, ව්‍රතයෙන් හරි, තපසෙන් හරි, බ්‍රහ්මචාරී ජීවිතයෙන් හරි, නො මේරූ කර්මයන් මුහුකුරුවන්නෙමිසි කියලා හෝ මේරූ කර්මයන් විඳව විඳවා කෙලවර කරන්නෙමිසි” කියලා කියනවා නම් එහෙම දෙයක් නෑ. ඔය සැප දුක් කියෙන්නේ දෝණයකින් මැනලා කියෙන දෙයක් වගේ. සංසාරය කෙලවර වෙන්නේ ඒ විදිහට යි. සසරේ පිරිහීමකුත්

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝකාපත්ති වර්ගය

නෑ. වැඩිමකුත් නෑ. නැගීමකුත් නෑ. බැසීමකුත් නෑ. ඒක හරියට ඇතට වීසි කරපු නෑල් බෝලයක් වගේ. ඒ නෑල එතිලා තියෙන ප්‍රමාණයට යි ලෙහි ලෙහි යන්නේ. අන්න ඒ වගේ තමයි අඟුන උදවියත්, පණ්ඩිත උදවියත් ලෙහි ලෙහි යමින් සැප දුක් විඳිනවා” කියලා. ස්වාමීනී, එය නොවේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතං, පත්තං,
පරියේසිතං, අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං
හන්නේ

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා
ලද දෙයක් ඇත් ද, දැනගත් ගඳ සුවඳක් ඇත්ද, විඳින ලද රසයක් ඇත් ද,
දැනගත් පහසක් ඇත් ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද,
සොයන ලද දෙයක් ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, එය පවා
නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි

යම්පනානිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඒවං
දිට්ඨි උපපජ්ජෙය්‍ය: “සත්තිමේ කායා අකටා අකට්ඨිමා අනිම්මිතා අනිම්මානා
වඤ්ඤා කුට්ඨා ඒසිකට්ඨායිට්ඨිතා, තේ න ඉඤ්ජන්ති න විපරිනමන්ති න
අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙන්ති, නාලාං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුඛාය වා දුක්ඛාය
වා සුඛදුක්ඛාය වා:

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත්
දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “මේ
කාය හතක් තියෙනවා. ඒව කවුරුත් කළ දේවල් නොවෙයි. විධානය කරලා
නොවෙයි. දේව මැවිල්ලක් නොවෙයි. වෙන මැවිල්ලකුත් නොවෙයි. වඳ බැහැල
යි තියෙන්නේ. පර්වත කුටයක් වගේ ස්ථිරව යි තියෙන්නේ. ඒමිකාස්ථම්භයක්
වගේ ස්ථිරව යි තියෙන්නේ. ඒවායේ වෙනස්කම් ඇති වන්නේ නෑ. පරිණාමයක්
වෙන්නේ නෑ. එකිනෙකට බාධා ඇතිවෙන්නේ නෑ. එකිනෙකට සැප පිණිස
හෝ දුක් පිණිස හෝ සැපදුක් පිණිස හෝ පවතින්නේ නෑ.”

කතමේ සත්ත: පට්ඨිකායෝ ආපෝකායෝ තේජෝකායෝ
වායෝකායෝ සුඛේ දුක්ඛේ ජිවේ. සත්තිමේ කායා අකටා අකට්ඨිමා අනිම්මිතා
අනිම්මානා වඤ්ඤා කුට්ඨා ඒසිකට්ඨායිට්ඨිතා, තේ න ඉඤ්ජන්ති න

විපරිනමන්ති න අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙන්ති, නාලාං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුඛාය වා දුක්ඛාය වා සුඛදුක්ඛාය වා. යෝපි තිණ්හේන සත්තේන සීසං ඡිත්තද්ධි න කෝචි කඤ්චි ජීවිතා වෝරෝපේති, සත්තන්නං ත්වේව කායානමන්නරේන සත්ථං විවරමනුපවිසති.

“ඒ සත්ත කාය කුමක් ද? පඨවිකාය, අපෝකාය, තේජෝකාය, වායෝකාය, සූප, දුක හා ජීව යන හත යි. මේ තමයි සත්ත කාය. මේවා කවුරුත් කළ දේවල් නොවෙයි. විධානය කරලා නොවෙයි. දේව මැවිල්ලක් නොවෙයි. වෙන මැවිල්ලකුත් නොවෙයි. වඳ බැහැල යි තියෙන්නේ. පර්වත කුටයක් වගේ ස්ථිරව යි තියෙන්නේ. ඒෂිකාස්ථම්භයක් වගේ ස්ථිරව යි තියෙන්නේ. ඒවායේ වෙනස්කම් ඇති වන්නේ නෑ. පරිණාමයක් වෙන්නේ නෑ. එකිනෙකට බාධා ඇතිවෙන්නේ නෑ. එකිනෙකට සූප පිණිස හෝ දුක් පිණිස හෝ සූපදුක් පිණිස හෝ පවතින්නේ නෑ. යම් කෙනෙක් තියුණු ආයුධයක් ගෙන තව කෙනෙකු ගේ හිස සිත්දොත්, කවුරුවත්, කාගෙයත් ජීවිතය තොර කළේ නෑ. අර සත්තකාය අතරින් ආයුධය සිදුරු කර ගෙන ගියා විතරයි.”

චුද්දස බෝ පන ඉමානි යෝනිප්පමුකසතසහස්සානි සට්ඨි ව සතානි ඡ ව සතානි පඤ්ච ව කම්මුනෝ සතානි ව පඤ්ච ව කම්මානි, තිණ් ව කම්මානි, කම්මේ ව අඩ්ඨ කම්මේ ව ද්වට්ඨිපටිපදා ද්වට්ඨන්තරකප්පා ඡලහිජානියෝ අට්ඨ පුරිසභූමියෝ ඒකුතපඤ්ඤාස ආජීවසනේ ඒකුතපඤ්ඤාස පරිබ්බාජකසනේ ඒකුතපඤ්ඤාස නාගාවසසනේ වීසේ ඉන්ද්‍රියසනේ තිංසේ නිරයසනේ ඡන්තිංස රජෝධාතුයේ සත්ත සඤ්ඤිගබ්භා සත්ත අසඤ්ඤිගබ්භා සත්තනිගණ්ඨිගබ්භා සත්ත දිබ්බා සත්ත මානුසා සත්ත පිසාවා සත්ත සරා සත්ත පචුධා සත්ත ව පචුධසතානි සත්ත පපාතා සත්ත ව පපාතසතානි සත්ත සුපිතා සත්ත ව සුපිතසතානි චුල්ලාසිති මහාකප්පනෝ සතසහස්සානි යානි බාලේ ව පණ්ඩිතෝ ව සන්ධාවිත්වා සංසරිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති.

මේ ප්‍රධාන යෝනි (උප්පත්ති ස්ථාන) දාහතරලක්ෂයක් තියෙනවා. තවත් යෝනි හයදාහක්. තව හයසියයකුත් තියෙනවා. කර්ම පන්සියයක් තියෙනවා. තව කර්ම පහක් තියෙනවා. තව කර්ම තුනකුත් තියෙනවා. සම්පූර්ණ කර්මත්, අර්ධ කර්මත් තියෙනවා. ප්‍රතිපදා හැට දෙකක් තියෙනවා. අන්තර කල්ප හැට දෙකක් තියෙනවා. අභිජාති හයක් තියෙනවා. පුරුෂ භූමි අටක් තියෙනවා. ආජීවයන් එකසියහතළිස්තවයක් තියෙනවා. පරිබ්බාජක

පැවිදිකම් එකසියහතළිස්තවයක් තියෙනවා. නාගයන් ගේ වාසස්ථාන එකසියහතළිස්තවයක් තියෙනවා. ඉන්ද්‍රියයන් එකසියවිස්සක් තියෙනවා. නිරය එකසිය තිහක් තියෙනවා. රජෝධාතු තිස්හයක් තියෙනවා. සඤ්ඤී ගර්භ හතක් තියෙනවා. අසඤ්ඤී ගර්භ හතක් තියෙනවා. නිගණ්ඨ ගර්භ හතක් තියෙනවා. දේව ගර්භ හතක් තියෙනවා. මිනිස් ගර්භ හතක් තියෙනවා. පිසාව ගර්භ හතක් තියෙනවා. මහාවිල් හතක් තියෙනවා. මහා ගැට හතක් තියෙනවා. කුඩා ගැට හත් සියයක් තියෙනවා. ප්‍රපාත සියයක් තියෙනවා. කුඩා ප්‍රපාත හත්සියයක් තියෙනවා. මහා සිහින හතක් තියෙනවා. කුඩා සිහින හත් සියයක් තියෙනවා. අඤුන උදවියන් නුවණැති උදවියන් යන කවුරුත් කල්ප අසූහතර ලක්ෂයක් සංසාරේ සැරිසරලයි දුක් කෙලවර කරන්නේ.”

තත්ථ තත්ථී: “ඉමිනාහං සීලේන වා චතේන වා තපේන වා බ්‍රහ්මචරියේන වා අපරිපක්ඛං වා කම්මං පරිපාචෙස්සාමි පරිපක්ඛං වා කම්මං චූස්ස චූස්ස ඛ්‍යන්තිකරිස්සාමි”ති හේවං තත්ථී දෝණමිතේ සුඛදුක්ඛේ. පරියන්තකට්ඨෙ සංසාරේ. තත්ථී භායනවඩ්ඪතේ. තත්ථී උක්ඛංසාවඛංසේ. සෙය්‍යථාපි නාම සුත්තගුළේ බිත්තේ නිබ්බේධීයමානමේව පලේති, ඒවමේව බාලේ ව පණ්ඩිතේ ව නිබ්බේධීයමානා සුඛදුක්ඛං පලෙන්තිති. නෝ හේනං හන්තේ.

එහි මේවා නෑ. “මං මේ සීලයෙන් හරි, ව්‍රතයෙන් හරි, තපසෙන් හරි, බ්‍රහ්මචාරී ජීවිතයෙන් හරි, නො මේරූ කර්මයන් මුහුකුරුවන්නෙමිසි කියලා හෝ මේරූ කර්මයන් විඳව විඳවා කෙලවර කරන්නෙමිසි” කියලා කියනවා නම් එහෙම දෙයක් නෑ. ඔය සැප දුක් කියෙන්නේ දෝණයකින් මැනලා තියෙන දෙයක් වගේ. සංසාරය කෙලවර වෙන්නේ ඒ විදිහට යි. සසරේ පිරිහීමකුත් නෑ. වැඩීමකුත් නෑ. නැගීමකුත් නෑ. බැසීමකුත් නෑ. ඒක හරියට ඇතට වීසි කරපු නූල් බෝලයක් වගේ. ඒ නූල එතිලා තියෙන ප්‍රමාණයට යි ලෙහි ලෙහි යන්නේ. අන්න ඒ වගේ තමයි අඤුන උදවියත්, පණ්ඩිත උදවියත් ලෙහි ලෙහි යමින් සැප දුක් විදිනවා” කියලා. ස්වාමීනී, එය නොවේ ම ය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස ඉමේසු ඡසු යානේසු කංඛා පභීනා හෝති, දුක්ඛේපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදායපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති. අයං වු-වති භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ සෝකාපන්නෝ අවිනිපාතධම්මෝ නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ මේ (දිට්ඨි, සුත, මුත, විඤ්ඤාත, පත්තපරියේසිත, අනුච්චරිත යන) සය තැන පිළිබඳ ව ම සැකය ප්‍රතීණ වෙලා ගියා නම් ඔහුට ප්‍රතීණ වෙලා ගියේ දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැන ඇති සැකය යි. පින්වත් මහණෙනි, මොහුට කියන්නේ සතර අපායෙහි නො වැටෙන ස්වභාවයෙන් යුතු, නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝතාපත්ත ආර්ය ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මහාදිට්ඨි සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.9

සස්සතලෝක සුත්තං

ශාශ්වත ලෝකය ගැන වදාළ දෙසුම

214. සාවත්ථියං

214. සැවැත් නුවර දී

කිසිමි. නු බෝ හික්බවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵං. දිට්ඨි උපපජ්ජති: “සස්සතෝ ලෝකෝ”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “ලෝකය සදාකාලික දෙයකි” කියලා.

හගෙම්මුලකා නෝ හන්නේ ධම්මා

ස්වාමීනී, අපගේ මේ ධර්මය තියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝකාපත්ති වර්ගය

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “සස්සතෝ ලෝකෝ”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේභු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “සස්සතෝ ලෝකෝ”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය නිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “ලෝකය සදාකාලික දෙයකි” කියලා. විදීම නිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව නිබුණොත් තමයි සංස්කාර නිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය නිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “ලෝකය සදාකාලික දෙයකි” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්නේ

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි

යම්පනානිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය: “සස්සතෝ ලෝකෝ”ති?. නෝ හේතං භන්නේ

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “ලෝකය සදාකාලික දෙයකි” කියලා.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතං, පත්තං, පරියේසිතං, අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්නේ

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා ලද දෙයක් ඇත් ද, දැනගත් ගඳ සුවඳක් ඇත්ද, විදින ලද රසයක් ඇත් ද,

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝතාපත්ති වර්ගය

දැනගත් පහසක් ඇත් ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද, සොයන ලද දෙයක් ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, එය පවා නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි

යං පනානි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “සස්සතෝ ලෝකෝ”ති? නෝ හේතං හත්තේ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “ලෝකය සදාකාලික දෙයකි” කියලා.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස ඉමේසු ඡසු ධානේසු කංඛා පභීනා හෝති, දුක්ඛෙපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති, දුක්ඛසමුදයේපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති, දුක්ඛනිරෝධෙපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදායපිස්ස කංඛා පභීනා හෝති. අයං චූ-වති භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ සෝතාපන්නෝ අවිනිපාතධම්මෝ නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ මේ (දිට්ඨ, සුත, මුත, විඤ්ඤාත, පත්තපරියේසිත, අනුවච්චිත යන) සය තැන පිළිබඳ ව ම සැකය ප්‍රභීණ වෙලා ගියා නම් ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුක ගැන ඇති සැකය යි. ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුකේ හට ගැනීම ගැන ඇති සැකය යි. ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුක නිරුද්ධ වීම ගැන ඇති සැකය යි. ඔහුට ප්‍රභීණ වෙලා ගියේ දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැන ඇති සැකය යි. පින්වත් මහණෙනි, මොහුට කියන්නේ සතර අපායෙහි නො වැටෙන ස්වභාවයෙන් යුතු, නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝතාපන්න ආර්ය ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සස්සතලෝක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.10

අසස්සනලෝක සුත්තං

අශාශ්වත ලෝකය ගැන වදාළ දෙසුම

215. සාවත්ථියං

215. සැවැත් නුවරදී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “අසස්සනෝ ලෝකෝ”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර
දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “ලෝකය
සදාකාලික නො වන දෙයකි” කියලා.

හගවම්මුලකා නෝ හන්තේ ධම්මා

ස්වාමීනි, අපගේ මේ ධර්මය තියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල්
කර ගෙන යි

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “අසස්සනෝ ලෝකෝ”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය
සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං
උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “අසස්සනෝ
ලෝකෝ”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත්
තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ.
“ලෝකය සදාකාලික නො වන දෙයකි” කියලා. විදීම තිබුණොත් තමයි
..... සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි සංස්කාර
තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තමයි,
විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය
වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “ලෝකය සදාකාලික නොවන දෙයකි” කියලා.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝතාපත්ති වර්ගය

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්තේ

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි

යම්පනානිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “අසස්සතෝ ලෝකෝ”ති? තෝ හේතං භන්තේ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඵයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “ලෝකය සදාකාලික නො වන දෙයකි” කියලා.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතං, පත්තං, පරියේසිතං, අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්තේ

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා ලද දෙයක් ඇත් ද, දැනගත් ගද සුවඳක් ඇත්ද, විඳින ලද රසයක් ඇත් ද, දැනගත් පහසක් ඇත් ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද, සොයන ලද දෙයක් ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, ඵය පවා නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි

දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “අසස්සතෝ ලෝකෝ”ති?තෝ හේතං භන්තේ.

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඵයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “ලෝකය සදාකාලික නො වන දෙයකි” කියලා.

යතෝ ඛෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස අයං චූ-වති භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ සෝතාපත්තෝ අවිනිපාතධම්මෝ නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ
පින්වත් මහණෙනි, මොහුට කියන්නේ සතර අපායෙහි නො වැටෙන
ස්වභාවයෙන් යුතු, නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ,
සෝකාපන්න ආර්ය ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අසස්සතලෝක සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.11

අන්තවා සුත්තං

“ලෝකය කෙලවර සහිත යි” ගැන වදාළ දෙසුම

216. සාවත්ථියං

216. සැවැත් නුවරදී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “අන්තවා ලෝකෝ”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර
දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “ලෝකය කෙලවර
සහිතයි” කියලා.

භගවම්මුලකා නෝ භන්නේ ධම්මා

ස්වාමීනී, අපගේ මේ ධර්මය තියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල්
කර ගෙන යි

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “අන්තවා ලෝකෝ”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය
සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං
උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “අන්තවා ලෝකෝ”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “ලෝකය කෙලවර සහිතයි” කියලා. විදීම තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “ලෝකය කෙලවර සහිතයි” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්නේ

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි

යම්පනානිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය: “අන්තවා ලෝකෝ”ති? නෝ හේතං භන්නේ

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඵයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිවි ද? “ලෝකය කෙලවර සහිතයි” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතං, පත්තං, පරියේසිතං, අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-වං වා අනි-වං වානි? යම්පනානිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය: “අන්තවා ලෝකෝ”ති? නෝ හේතං භන්නේ

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා ලද දෙයක් ඇත් ද, දැනගත් ගඳ සුවඳක් ඇත්ද, විඳින ලද රසයක් ඇත් ද, දැනගත් පහසක් ඇත් ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද, සොයන ලද දෙයක් ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, ඵය පවා නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද?..... යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් ඵයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිවි ද? “ලෝකය කෙලවර සහිතයි” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝකාපත්ති වර්ගය

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස අයං වු-වති භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ සෝකාපන්නෝ අවිනිපාතධම්මෝ නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ පින්වත් මහණෙනි, මොහුට කියන්නේ සතර අපායෙහි නො වැටෙන ස්වභාවයෙන් යුතු, නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝකාපන්න ආර්ය ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අන්තවා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.12

අනන්තවා සුත්තං

“ලෝකය කෙලවර රහිත යි” ගැන වදාළ දෙසුම

216. සාවක්ථියං

216. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “අනන්තවා ලෝකෝ”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “ලෝකය කෙලවර රහිතයි” කියලා.

හගවම්මුලකා නෝ හන්නේ ධම්මා

ස්වාමීනී, අපගේ මේ ධර්මය තියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝතාපත්ති වර්ගය

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති වේදනාය සති
සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති
විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජති:
“අනන්තවා ලෝකෝ”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි විදීම
තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි
සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තමයි,
විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය
වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “ලෝකය කෙලවර රහිතයි” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං
හන්නේ

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය
දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි

යම්පනානිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්වං
දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය: “අනන්තවා ලෝකෝ”ති? නෝ හේතං හන්නේ.

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත්
දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “ලෝකය
කෙලවර රහිතයි” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතං, පත්තං,
පරියේසිතං, අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-වං වා අනි-වං වානි?
..... දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්වං දිට්ඨි
උප්පජ්ජෙය්‍ය: “අනන්තවා ලෝකෝ”ති? නෝ හේතං හන්නේ

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා
ලද දෙයක් ඇත් ද, දැනගත් ගඳ සුවඳක් ඇත්ද, විඳින ලද රසයක් ඇත් ද,
දැනගත් පහසක් ඇත් ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද,
සොයන ලද දෙයක් ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, එය පවා

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිවයි සංයුක්තය - සෝකාපන්නි වර්ගය

නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද?..... යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “ලෝකය කෙලවර රහිතයි” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝකාපන්න ආර්ය ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනන්තවා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.13

තං ජීවං තං සරීර සුත්තං

“එයම යි ජීවය, එය ම යි ශරීරයක්” ගැන වදාළ දෙසුම

218. සාවත්ථියං

218. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “තං ජීවං තං සරීර”න්ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “එයම යි ජීවය, එය ම යි ශරීරයක්” කියලා.

හගවම්මුලකා නෝ හන්තේ ධම්මා

හගවම්මුලකා නෝ හන්තේ ධම්මා

ස්වාමීනී, අප ගේ මේ ධර්මය කියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “අනං ජීවං නං සරීරං”නති. වේදනාය සති සක්ඛාය සති සංඛාරේසු සති වික්ඛාණේ සති වික්ඛාණං උපාදාය වික්ඛාණං අභිනිවිස්ස ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “නං ජීවං නං සරීරං”නති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “එයම යි ජීවය, එය ම යි ශරීරයත්” කියලා. විදීම තිබුණොත් තමයි සක්ඛාය තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි වික්ඛාණය තිබුණොත් තමයි, වික්ඛාණයට බැඳුනොත් තමයි, වික්ඛාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “එයම යි ජීවය, එය ම යි ශරීරයත්” කියලා.

නං කිං මක්ඛං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වානි? අපි නු නං අනුපාදාය ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය: “නං ජීවං නං සරීරං”නති? නෝ හේනං හන්තේ

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද?..... ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිවි ද? “එයම යි ජීවය, එය ම යි ශරීරයත්” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

වේදනා සක්ඛා සංඛාරා වික්ඛාණං යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, වික්ඛාතං, පත්තං, පරියේසිතං, අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-වං වා අනි-වං වානි? අපි නු නං අනුපාදාය ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය: “නං ජීවං නං සරීරං”නති? නෝ හේනං හන්තේ.

වේදනාව සක්ඛාව සංස්කාර වික්ඛාණය යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා ලද දෙයක් ඇත් ද, දැනගත් ගඳ සුවඳක් ඇත්ද, විදින ලද රසයක් ඇත් ද,

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝකාපන්නි වර්ගය

දැනගත් පහසක් ඇත් ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද, සොයන ලද දෙයක් ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, එය පවා නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද?..... ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “එයම යි ජීවය, එය ම යි ශරීරයත්” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවෙ ම ය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝකාපන්න ආර්ය ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තං ජීවං තං ශරීරං සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.14

අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීර සුත්තං

“ජීවය අනෙකකි, ශරීරය අනෙකකි” ගැන වදාළ දෙසුම

219. සාවත්ථියං

219. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීර”න්ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “ජීවය අනෙකකි, ශරීරය අනෙකකි” කියලා.

හගවම්මුලකා නෝ හන්තේ ධම්මා

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝතාපත්ති වර්ගය

ස්වාමීනී, අප ගේ මේ ධර්මය කියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීර”න්ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි විදීම තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “ජීවය අනෙකකි, ශරීරය අනෙකකි” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති? අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය: “අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීර”න්ති? නෝ භේතං භන්තේ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද?..... ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිවි ද? “ජීවය අනෙකකි, ශරීරය අනෙකකි” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතං, පත්තං, පරියේසිතං, අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-වං වා අනි-වං වාති? අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය: “අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීර”න්ති?

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා ලද දෙයක් ඇත් ද, දැනගත් ගඳ සුවඳක් ඇත්ද, විදින ලද රසයක් ඇත් ද, දැනගත් පහසක් ඇත් ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද, සොයන ලද දෙයක් ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, එය පවා නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද?..... ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිවි ද? “ජීවය අනෙකකි, ශරීරය අනෙකකි” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝකාපත්ති වර්ගය

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝකාපන්න ආර්ය ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තං ජීවං තං ශරීරං සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.15

හෝති තථාගත සුත්තං

“රහතත් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති” ගැන වදාළ දෙසුම

220. සාවත්ථියං

220. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “රහතත් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති” කියලා.

භගවම්මුලකා නෝ හන්තේ ධම්මා

ස්වාමීනී, අප ගේ මේ ධර්මය තියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “හෝති තථගතෝ පරමමරණා”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේඡ්ඡ සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “හෝති තථගතෝ පරමමරණා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය නිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති” කියලා. විදීම නිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව නිබුණොත් තමයි සංස්කාර නිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය නිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති? යම්පනානිච්චං දුක්ඛං විපරිනාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “හෝති තථගතෝ පරමමරණා”ති? නෝ හේතං හන්තේ

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක්ක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතං, පත්තං, පරියේසිතං, අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-වං වා අනි-වං වාති? දුක්ඛං විපරිනාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “හෝති තථගතෝ පරමමරණා”ති? නෝ හේතං හන්තේ

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා ලද දෙයක් ඇත් ද, දැනගත් ගඳ සුවඳක් ඇත්ද, විඳින ලද රසයක් ඇත් ද, දැනගත් පහසක් ඇත් ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද,

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිවයි සංයුක්තය - සෝකාපන්නි වර්ගය

සොයන ලද දෙයක් ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, එය පවා නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද?..... ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝකාපන්න ආර්ය ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

හෝති තථාගත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා

3.1.16

න හෝති තථාගත සුත්තං.

“රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති” ගැන වදාළ දෙසුම

221. සාවක්ථියං.

221. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඒවං දිවයි උප්පජ්ජති: “න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති” කියලා.

හගවම්මුලකා නෝ හන්තේ ධම්මා

සංයුත්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුත්තය - සෝතාපත්ති වර්ගය

ස්වාමීනී, අප ගේ මේ ධර්මය කියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “න භෝති තථගතෝ පරම්මරණා”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “න භෝති තථගතෝ පරම්මරණා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති” කියලා. විදීම තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති? යම්පනානිව්චං දුක්ඛං විපරිනාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “න භෝති තථගතෝ පරම්මරණා”ති? නෝ හේතං භන්නේ

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතං, පත්තං, පරියේසිතං, අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-වං වා අනි-වං වාති? දුක්ඛං විපරිනාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “න භෝති තථගතෝ පරම්මරණා”ති? නෝ හේතං භන්නේ

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝකාපන්නි වර්ගය

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා
ලද දෙයක් ඇත් ද, දැනගත් ගඳ සුවඳක් ඇත්ද, විඳින ලද රසයක් ඇත් ද,
දැනගත් පහසක් ඇත් ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද,
සොයන ලද දෙයක් ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, එය පවා
නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද?..... ඔය විදිනේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද?
“රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ
ම ය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස නියතෝ
සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ
නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝකාපන්න ආර්ය
ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

න හෝති තථාගත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.17

හෝති ච න ච හෝති තථාගත සූත්තං

“රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති, නො සිටිති” ගැන වදාළ
දෙසුම

222. සාවක්ථියං

222. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති, නො සිටිති” කියලා.

භගවම්මුලකා නෝ භන්තේ ධම්මා

ස්වාමීනී, අප ගේ මේ ධර්මය කියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “හෝති ච න ච හෝති තථගතෝ පරම්මරණා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති, නො සිටිති” කියලා. විදීම තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති නො සිටිති” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති? දුක්ඛං විපරිනාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “හෝති ච න ච හෝති තථගතෝ පරම්මරණා”ති? නෝ හේතං භන්තේ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිවි ද? “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති, නො සිටිති” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - සෝකාපන්නි වර්ගය

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤානං, පත්තං,
පරියේසිතං, අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-වං වා අනි-වං වානි?
..... දුක්ඛං විපරිනාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්වං දිට්ඨි
උප්පජ්ජෙය්‍යා: “හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති? නෝ හේතං
භත්තේ.

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා
ලද දෙයක් ඇත් ද, දැනගත් ගඳ සුවඳක් ඇත්ද, විඳින ලද රසයක් ඇත් ද,
දැනගත් පහසක් ඇත් ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද,
සොයන ලද දෙයක් ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, එය පවා
නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද?..... ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද?
“රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති, නො සිටිති” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය
නොවේ ම ය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස නියතෝ
සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ
නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝකාපන්න ආර්ය
ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

හෝති ච න ච හෝති තථාගත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.18

තේව හෝති න න හෝති තථාගතෙ සුත්තං

“රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති, නොම නො සිටිති”

ගුන වදාළ දෙසුම

223. සාවත්ථියං

කිස්මිං නු ඛෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “තේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති, නොම නො සිටිති” කියලා.

භගවම්මුලකා නෝ භන්තේ ධම්මා

ස්වාමීනී, අප ගේ මේ ධර්මය තියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි

රූපේ ඛෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “තේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “තේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති, නොම නො සිටිති” කියලා. විදීම තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති, නොම නො සිටිති” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං

හත්තේ යම්පනානිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්චං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති? නෝ හේතං හත්තේ

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති, නොම නො සිටිති” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං යම්පිදං දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතං, පත්තං, පරියේසිතං, අනුච්චරිතං මනසා තම්පි නි-චං වා අනි-චං වාති? අනි-චං හත්තේ,

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යම් මේ දැක ගන්නා ලද දෙයක් ඇත් ද, අසනා ලද දෙයක් ඇත් ද, දැනගත් ගඳ සුවඳක් ඇත්ද, විඳින ලද රසයක් ඇත් ද, දැනගත් පහසක් ඇත් ද, සිතන ලද යමක් ඇත් ද, පතන ලද දෙයක් ඇත් ද, සොයන ලද දෙයක් ඇත් ද, මනසින් හසුරුවන ලද යමක් ඇත් ද, එය පවා නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද?

යං පනානි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්චං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති? නෝ හේතං හත්තේ

යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති, නොම නො සිටිති” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, අරියසාවකස්ස ඉමේසු ඡසු ධානේසු කංඛා පභීතා හෝති, දුක්ඛේපිස්ස කංඛා පභීතා හෝති, දුක්ඛසමුදයේපිස්ස කංඛා පභීතා හෝති, දුක්ඛනිරෝධේපිස්ස කංඛා පභීතා හෝති, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදායපිස්ස කංඛා පභීතා හෝති. අයං චූ-වති භික්ඛවේ, අරියසාවකෝ සෝකාපන්නෝ අවිනිපාතධම්මෝ නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක ආර්ය ශ්‍රාවකයා තුළ මේ (දිට්ඨ, සුත,

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිව්‍යී සංයුක්තය - සෝතාපත්ති වර්ගය

මුත, විඤ්ඤාත, පත්තපරියේසිත, අනුච්චරිත යන) සය තැන පිළිබඳ ව ම සැකය ප්‍රතීණ වෙලා ගියා නම් ඔහුට ප්‍රතීණ වෙලා ගියේ දුක ගැන ඇති සැකය යි. ඔහුට ප්‍රතීණ වෙලා ගියේ දුකේ හට ගැනීම ගැන ඇති සැකය යි. ඔහුට ප්‍රතීණ වෙලා ගියේ දුක නිරුද්ධ වීම ගැන ඇති සැකය යි. ඔහුට ප්‍රතීණ වෙලා ගියේ දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැන ඇති සැකය යි. පින්වත් මහණෙනි, මොහුට කියන්නේ සතර අපායෙහි නො වැටෙන ස්වභාවයෙන් යුතු, නියත වශයෙන් ම නිවන අවබෝධ කර ගන්නා වූ, සෝතාපත්ත ආර්ය ශ්‍රාවකයා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නේව හෝති න න හෝති සූත්‍රය නිමා විය.

සෝතාපත්තිවග්ගෝපධමෝ
පළමු වෙනි සෝතාපත්ති වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙළ උද්දානය යි.

වාතං ඒතං මම සෝ අත්තා නෝ ව මේ සියා
නත්ථිදින්නං සූත්‍රය, කරෝත සූත්‍රය, හේතු සූත්‍රය, මහාදිට්ඨි සූත්‍රය
සස්සතෝ ලෝකෝ අපරෝ අසස්සතෝ ව අත්තවා
අනත්තවා ව තං චුත්තං තං ජීවං තං සරිරන්ති
අඤ්ඤං ජීවමඤ්ඤං සරිරං හෝති තථාගතාදි ව
න හෝති තථාගතාදි පරමමරණසුත්තේන
නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණාති.

වාත සූත්‍රය, ඒතං මම සූත්‍රය, සෝ අත්තා සූත්‍රය, නෝ ව මේ සියා සූත්‍රය,
නත්ථිදින්නං සූත්‍රය, කරෝත සූත්‍රය, හේතු සූත්‍රය, මහාදිට්ඨි සූත්‍රය
අටචුත්ත යි. සස්සතෝ ලෝකෝ සූත්‍රය, අසස්සතෝ ලෝකෝ සූත්‍රය,
අත්තවා ලෝකෝ සූත්‍රය, අනත්තවා ලෝකෝ සූත්‍රය, තං ජීවං තං සරිරං
සූත්‍රය, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරං සූත්‍රය, හෝති තථාගත සූත්‍රය, න හෝති
තථාගත සූත්‍රය, හෝති ව න ව හෝති තථාගත සූත්‍රය, නේව හෝති න න
හෝති තථාගත සූත්‍රය යන මේ දෙසුම්වලින් මේ වර්ගය සමන්විත යි.

2. ගමනවග්ගෝ

2. ගමන වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.1

වාත සුත්තං

සුළඟ ගැන වදාළ දෙසුම

224. සාවත්ථියං

224. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “න වාතා වායන්ති, න නජ්ජෝ සන්දන්ති, න ගබ්භිනියෝ
විජායන්ති, න චන්දිමසුරියා උදෙන්ති වා අපෙන්ති වා ඵ්ඨිකට්ඨායිට්ඨිකා”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර
දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “(එහි) සුළං
හමන්නේ නෑ. ගංගාවත් ගලා බසින්නේ නෑ. ගර්භණීන් දරුවන් වදන්නේ
නෑ. හිරු සඳු උදා වෙන්නේ නෑ. බැස යන්නේ නෑ. ඒ හැම දෙයක් ම
නොසෙල්වෙන ඵ්ඨිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා.

හගවම්මුලකා නෝ හන්තේ ධම්මා හගවතෝ සුත්වා
භික්ඛු ධාරෙස්සන්තිති. තේන හි භික්ඛවේ, සුණාට

ස්වාමීනී, අපගේ මේ ධර්මය තියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල්
කර ගෙන යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් අසා ගෙන තමයි
භික්ෂූන් මතකයේ රඳවා ගන්නේ. එසේ නම් මහණෙනි, සවන් යොමා අසන්න
.....

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “න වාතා වායන්ති ඒසිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “න වාතා වායන්ති ඒසිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය නිබ්බුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “(එහි) සුළං හමන්නේ නෑ ඒසිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා. විදීම නිබ්බුණොත් තමයි සඤ්ඤාව නිබ්බුණොත් තමයි සංස්කාර නිබ්බුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය නිබ්බුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “(එහි) සුළං හමන්නේ නෑ ඒසිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤට්ඨ භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්නේ,

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි.

යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං භන්නේ,

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක් යි.

යම්පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය: “න වාතා වායන්ති ඒසිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති? නෝ හේතං භන්නේ

යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “(එහි) සුළං හමන්නේ නෑ ඒසිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා. ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිව්‍යී සංයුක්තය - ගමන වර්ගය

ඉති බෝ හික්බවේ, දුක්බේ සති දුක්බං උපාදාය දුක්බං අහිනිවිස්ස ඵ්වං
දිව්‍යී උප්පජ්ජති: “න වාතා වායන්ති ඵ්සිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති.
වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං
නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්තේ

ඉතිත් පින්වත් මහණෙනි, දුක තිබුණොත් තමයි, දුකට බැඳුනොත්
තමයි, දුකෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “(එහි)
සුළං හමන්නේ නෑ ඵ්සිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා.
විඳීම සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය ය
.....

විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්වං දිව්‍යී උප්පජ්ජෙය්‍ය: “න
වාතා වායන්ති ඵ්සිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති? නෝ හේතං භන්තේ

වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව,
ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “(එහි) සුළං හමන්නේ නෑ ඵ්සිකා
ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා. ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි.

ඉති බෝ හික්බවේ, දුක්බේ සති දුක්බං උපාදාය දුක්බං අහිනිවිස්ස ඵ්වං
දිව්‍යී උප්පජ්ජෙය්‍ය: “න වාතා වායන්ති, න නජ්ජෝ සන්දන්ති, න ගබ්හිනියෝ
විජායන්ති, න චන්දිමසුරියා උදෙන්ති වා අපෙන්නි වා ඵ්සිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති
.....

ඔය විදිහට පින්වත් මහණෙනි, දුක තිබුණොත් තමයි, දුකට බැඳුනොත්
තමයි, දුකෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “(එහි)
සුළං හමන්නේ නෑ. ගංගාවත් ගලා බසින්නේ නෑ. ගර්භණීන් දරුවන් වදන්නේ
නෑ. හිරු සඳු උදා වෙන්නේ නෑ. බැස යන්නේ නෑ. ඒ හැම දෙයක් ම
නොසෙල්වෙන ඵ්සිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

වාත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.2

ඒතං මම සුත්තං

“මේක මගේ” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

225. සාවත්ථියං

225. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “ඒතං මම ඒසෝභමස්මි ඒසෝ මේ අත්තා”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර
දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “මේක මගේ,
මේක තමයි මම, මේක මගේ ආත්මය” කියලා.

භගවම්මුලකා නෝ භන්තේ ධම්මා ඒසෝ මේ අත්තා”ති.

ස්වාමීනි, අපගේ මේ ධර්මය තියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල්
කර ගෙන යි මේක මගේ ආත්මය” කියලා.

(යථා පුරිමගමනසුත්තන්තං ඒවං විත්ථාරේතබ්බං)

(කලින් සූත්‍ර විස්තර කළ විලසින් ම මේ දෙසුම ද විස්තර කළ යුතු ය.)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒතං මම සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.3

සෝ අත්තා සුත්තං

“ආත්මය එයයි” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

226. සාවත්ථියං

226. සැවැත් නුවර දී

..... “සෝ අත්තා, සෝ ලෝකෝ, සෝ පෙ-ව හවිස්සාමි, නි-වෝ ධූවෝ සස්සතෝ අවිපරිනාමධම්මෝ”ති?

..... “ආත්මය එය යි. ලෝකය එය යි. ඒ මම පරලොවදී නිත්‍ය වූ, ස්ථිර වූ, සනාථන වූ, නො වෙනස් වන ස්වභාවයට පත් වන කෙනෙක් වෙනවා” කියලා.

හගවං මූලකා නෝ හත්තේ ධම්මා අවිපරිනාමධම්මෝති.

ස්වාමීනී, අපගේ මේ ධර්මය කියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි නො වෙනස් වන ස්වභාවයට පත් වන කෙනෙක් වෙනවා” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සෝඅත්තා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.4

නෝ ව මේ සියා සුත්තං

“මා හට නො වන්නේ ය” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

227. සාවත්ථියං

227. සැවැත් නුවර දී

..... “නෝ වස්සං, නෝ ව මේ සියා, න හවිස්සාමි, න මේ

හවිස්සති”ති? න මේ හවිස්සතිති.

..... “මා නො සිටියා නම්, මා හට නො වන්නේ ය.
අනාගතයේ මා නො සිටින්නේ නම්, එවිටද මා හට නො වන්නේ ය” කියලා
..... මා හට නො වන්නේ ය.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නෝවමේ සියා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.5

නක්ථි දින්න සුත්තං

“දීමෙහි විපාක නැත” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

228. සාවත්ථියං

228. සැවැත් නුවර දී

..... “නක්ථි දින්නං, නක්ථි ශිට්ඨං කායස්ස හේදා
උ-ඡිජ්ජන්ති, විනස්සන්ති න හොන්ති පරම්මරණා”ති

..... “දීමෙහි විපාක නැත, පුද පූජාවන්හි විපාක නැත
..... කය බිඳීයෑමෙන් පසු උච්ඡේදයට පත් වෙනවා. විනාශ වී යනවා.
මරණින් මතු උපතක් නෑ” කියලා

හගචං මූලකා නෝ හන්තේ ධම්මා න හොන්ති පරම්මරණාති.

ස්වාමීනී, අප ගේ ධර්මය තියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර
ගෙන යි මරණින් මතු උපතක් නෑ” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නක්ථිදින්නං සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.6

කරතෝ සුත්තං

“කරන කෙනාට” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

229. සාවත්ථියං

229. සැවැත් නුවර දී

..... “නත්ථි පුඤ්ඤං, නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමෝ”ති
..... භගවං මූලකා නෝ භන්තේ ධම්මා නත්ථි
පුඤ්ඤස්ස ආගමෝ”ති.

..... “සිදු වෙන පිනක් නෑ. පිනේ ආපසු ඒමක් නෑ” කියලා
..... ස්වාමීනී, අප ගේ ධර්මය තියෙන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ
මුල් කර ගෙන යි පිනේ ආපසු ඒමක් නෑ” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කරතෝ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.7

නත්ථි හේතු සුත්තං

“හේතු නැත” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

230. සාවත්ථියං

230. සැවැත් නුවර දී

..... “නත්ථි හේතු නත්ථි ප-චයෝ සත්තානං සංකිලේසාය.
අහේතු අප-චයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති ඡස්වේවාහි ජාති සු
සුබ්බද්ධං පටිසංචේදෙන්ති”ති පටිසංචේදෙන්ති”ති.

..... “සත්චයන් ගේ කිළිටු වීමට හේතුවක් නෑ. ප්‍රත්‍යයක්

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - ගමන වර්ගය

නෑ. හේතු රහිතව, ප්‍රත්‍ය රහිතව සත්වයන් කිවු වෙනවා
අභිජාති භයක් තුළ විතරයි සැප දුක් විඳින්නේ” කියලා
විඳින්නේ” කියලා

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නක්ථි හේතු සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.8

මහා දිට්ඨි සූත්තං

මහා දෘෂ්ටිය ගැන වදාළ දෙසුම

231. සාවත්ථියං

231. සැවැත් නුවර දී

..... “සත්තිමේ කායා අකටා අකටව්ධා
නිබ්බේටියමානා සුබ්බක්ඛං පලෙන්තිති. භගවම්මුලකා
සුබ්බක්ඛං පලෙන්තිති.

..... “මෙහි ධාතු හතක් තියෙනවා. කවුරුවත් කරපු දෙයක්
නො වෙයි. විධානයකින් හැදුනු දෙයකුත් නොවෙයි ලෙහි
ලෙහි යමින් තමයි සැපදුක් ගෙවන්නේ” කියලා. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ මුල්කොට ගෙන යි සැපදුක් ගෙවන්නේ” කියලා

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මහාදිට්ඨි සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.9

සස්සන ලෝක සුත්තං
ශාශ්වත ලෝකය ගැන වදාළ දෙසුම

232. සාවත්ථියං

232. සැවැත් නුවර දී

..... “සස්සතෝ ලෝකෝති? හගච්ඡිලකා
සස්සතෝ ලෝකෝති.

..... “ලෝකය සදාකාලික යි” කියලා? ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි ලෝකය සදාකාලික යි” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සස්සනලෝක සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.10

අසස්සන ලෝක සුත්තං
අශාශ්වත ලෝකය ගැන වදාළ දෙසුම

233. සාවත්ථියං

233. සැවැත් නුවර දී

..... “අසස්සතෝ ලෝකෝති? හගච්ඡිලකා
අසස්සතෝ ලෝකෝති.

..... “ලෝකය සදාකාලික නැත” කියලා? ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි ලෝකය සදාකාලික නැත” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අසස්සන ලෝක සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.11

අන්තවා ලෝක සුත්තං
ලෝකය කෙලවර සහිතය ගැන වදාළ දෙසුම

234. සාවත්ථියං

234. සැවැත් නුවර දී

..... “අන්තවා ලෝකෝති? භගවම්මුලකා
අන්තවා ලෝකෝති.

..... “ලෝකය කෙලවර සහිත යි” කියලා? ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි ලෝකය කෙලවර සහිත යි” කියලා.

සාදු! සාදු !! සාදු !!!

අන්තවා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.12

අනන්තවා ලෝක සුත්තං
ලෝකය කෙලවර රහිතය ගැන වදාළ දෙසුම

235. සාවත්ථියං

235. සැවැත් නුවර දී

..... “අනන්තවා ලෝකෝති? භගවම්මුලකා
අනන්තවා ලෝකෝති.

..... “ලෝකය කෙලවර රහිත යි” කියලා? ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි ලෝකය කෙලවර රහිත යි” කියලා.

සාදු! සාදු !! සාදු !!!

අනන්තවා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.13

තං ජීවං තං සරීර සුත්තං
එයයි ජීවය එයයි ශරීරය ගැන වදාළ දෙසුම

236. සාවත්ථියං

236. සැවැත් නුවර දී

..... “තං ජීවං තං සරීරන්ති? භගවම්මුලකා
තං ජීවං තං සරීරන්ති.

..... “එයයි ජීවය එයයි ශරීරය රහිත යි” කියලා? ස්වාමීනී,
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි එයයි ජීවය එයයි
ශරීරය රහිත යි” කියලා.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

තං ජීවං තං සරීර සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.14

අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීර සුත්තං
ජීවය අනෙකකි, ශරීරය අනෙකකි ගැන වදාළ දෙසුම

237. සාවත්ථියං

237. සැවැත් නුවර දී

..... “අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති? භගවම්මුලකා
..... අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති.

..... “ජීවය අනෙකකි, ශරීරය අනෙකකි යි” කියලා? ස්වාමීනී,
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි ජීවය අනෙකකි, ශරීරය
අනෙකකි යි” කියලා.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීර සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.15

හෝති තථාගත සුත්තං

“රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති” ගැන වදාළ දෙසුම

238. සාවත්ථියං

238. සැවැත් නුවර දී

..... “හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති? භගවම්මුලකා
..... හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති.

..... “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති යි” කියලා?
ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි රහතන්
වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති” කියලා.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

හෝති තථාගත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.16

න හෝති තථාගත සුත්තං

“රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති” ගැන වදාළ දෙසුම

239. සාවත්ථියං

239. සැවැත් නුවර දී

..... “න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති? භගවම්මුලකා
..... න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති.

..... “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති යි” කියලා?
ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි රහතන්
වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති” කියලා.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

න හෝති තථාගත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.17

හෝති ව න ව හෝති තථාගත සුත්තං

“රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති, නො සිටිති” ගැන වදාළ
දෙසුම

240. සාවත්ථියං

240. සැවැත් නුවර දී

..... “හෝති ව න ව හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති?
හගවම්මුලකා හෝති ව න ව හෝති තථාගතෝ
පරම්මරණාති.

“රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති, නො සිටිති යි” කියලා?
ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි රහතන්
වහන්සේ මරණින් මතු සිටිති, නො සිටිති” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

හෝති ව න ව හෝති තථාගත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.18

නේව හෝති න න හෝති තථාගත සුත්තං

“රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති, නොම නො සිටිති”
ගැන වදාළ දෙසුම

241. සාවත්ථියං

241. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු ඛෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං. දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති? හගවම්-

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - ගමන වර්ගය

මූලකා නෝ හන්තේ ධම්මා හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති.

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති, නොම නො සිටිති” කියලා. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙනයි අප ගේ මේ ධර්මය තිබෙන්නේ “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති, නොම නො සිටිති” කියලා.

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති, නොම නො සිටිති” කියලා. විදීම තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති, නොම නො සිටිති” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ “නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? “රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නො සිටිති, නොම නො සිටිති” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නේව හෝති න න හෝති තථාගත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.19

රූපී අත්තා සුත්තං

රූපමය ආත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

242. සාවත්ථියං

242. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “රූපී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණාති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර
දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “මරණින් මතු
ආරෝග්‍ය වූ රූපමය ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා.

හගවම්මුලකා නෝ හන්තේ ධම්මා

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙනයි අප ගේ මේ ධර්මය
තිබෙන්නේ

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “රූපී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණාති. වේදනාය සති
..... සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති
විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “රූපී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණාති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත්
තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ.
“මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ රූපමය ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා. විදීම
තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි
සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තමයි,
විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය
වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ රූපමය ආත්මයක්
තියෙනවා” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති
යම්පනානිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ඵං දිට්ඨි
උප්පජ්ජෙය්‍යා: “රූපී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණාති? නෝ හේතං
හත්තේ

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය
දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක්
නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය
විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ රූපමය ආත්මයක්
නියෙනවා” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වාති යම්පනානිච්චං දුක්ඛං
විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්ඵං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “රූපී අත්තා
හෝති අරෝගෝ පරම්මරණාති? නෝ හේතං හත්තේ.

විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද?..... යමක් වනාහී අනිත්‍ය
නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක්
නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ රූපමය
ආත්මයක් නියෙනවා” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

ඉති බෝ භික්ඛවේ, දුක්ඛේ සති දුක්ඛං උපාදාය දුක්ඛං අභිනිවිස්ස ඵ්ඵං
දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “රූපී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණාති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට දුක් නිබුණොත් තමයි, දුකට බැඳුනොත්
තමයි, දුකෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ.
“මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ රූපමය ආත්මයක් නියෙනවා” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

රූපී අත්තා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.20

අරුපී අත්තා සුත්තං

අරුපමය ආත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

243. සාවක්ථියං

243. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “අරුපී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර
දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “මරණින් මතු
ආරෝග්‍ය වූ අරුපමය ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා.

(සෝ යේව පෙය්‍යාලෝ විත්ථාරේ තබ්බෝ)

(එම පෙය්‍යාලමය විස්තර කළ යුතු ය)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අරුපී අත්තා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.21

රුපී ච අරුපී ච අත්තා සුත්තං

රුපමය වූත් අරුපමය වූත් ආත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

244. සාවක්ථියං

244. සැවැත් නුවර දී

..... “රුපී ච අරුපී ච අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති

..... “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ රූපමය වූත් අරූපමය වූත් ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!
රූපී ව අරූපී ව අත්තා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.22

නේව රූපී නාරූපී අත්තා සුත්තං
රූපමය නො වූත්, අරූපීමය නො වූත් ආත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

245. සාවත්ථියං

245. සැවැත් නුවර දී

..... “නේව රූපී නාරූපී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති

..... “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ රූපමය නො වූත් අරූපමය නො වූත් ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!
නේව රූපී නාරූපී අත්තා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.23

ඒකන්තසුඛී අත්තා සුත්තං
ඒකාන්ත සුවපත් වූ ආත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

246. සාවත්ථියං

246. සැවැත් නුවර දී

..... “ඒකන්තසුඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති

..... “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ ඒකාන්ත සැපවත් වූ
ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒකන්තදුක්ඛී අත්තා සුත්තං නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.24

ඒකන්තදුක්ඛී අත්තා සුත්තං

ඒකාන්ත දුක් වූ ආත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

247. සාවත්ථියං

247. සැවැත් නුවර දී

..... “ඒකන්තදුක්ඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති

..... “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ ඒකාන්ත දුක් වූ ආත්මයක්
තියෙනවා” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒකන්තදුක්ඛී අත්තා සුත්තං නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.25

සුඛදුක්ඛී අත්තා සුත්තං

සැපදුක් සහිත ආත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

248. සාවත්ථියං

248. සැවැත් නුවර දී

..... “සුඛදුක්ඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති

..... “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ සැපදුක් සහිත වූ ආත්මයක්

නියෙනවා” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!
සුබදුක්ඛී අත්ත සුත්තය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.26

අදුක්ඛමසුඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති.
සැපදුක් රහිත ආත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

249. සාවත්ථියං

249. සැවැත් නුවර දී

..... “අදුක්ඛමසුඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති.
භගවම්මුලකා නෝ භන්තේ, ධම්මා

..... “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ සැපදුක් රහිත වූ ආත්මයක්
නියෙනවා” කියලා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙනයි අප
ගේ මේ ධර්මය තිබෙන්නේ

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං. දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “අදුක්ඛමසුඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති. වේදනාය
සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති
විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං. දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “අදුක්ඛමසුඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත්
තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ.
“මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ සැපදුක් රහිත වූ ආත්මයක් නියෙනවා” කියලා.
විදීම තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි
..... සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය
තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස
ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය

වූ සැපදුක් රහිත වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති
යම්පනානිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඒවං දිට්ඨි
උප්පජ්ජෙය්‍යා: “අදුක්ඛමසුඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති? නෝ
හේතං හන්තේ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය
දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක
නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය
විදිගේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ සැපදුක් රහිත වූ
ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වාති විපරිණාමධම්මං අපි නු තං
අනුපාදාය ඒවං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “අදුක්ඛමසුඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ
පරම්මරණා”ති? නෝ හේතං හන්තේ.

විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද?..... යමක් වනාහී අනිත්‍ය
නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක්
නැතුව, ඔය විදිගේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ සැපදුක්
රහිත වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා. ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය.

ඉති බෝ භික්ඛවේ, දුක්ඛේ සති දුක්ඛං උපාදාය දුක්ඛං අභිනිවිස්ස ඒවං
දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “අදුක්ඛමසුඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති
.....

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට දුක තිබුණොත් තමයි, දුකට බැඳුනොත්
තමයි, දුකෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ.
“මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ සැපදුක් රහිත වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා
.....

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අදුක්ඛමසුඛී අත්තා සුත්‍රය නිමා විය.

ගමනවග්ගෝ දුතියෝ
දෙ වෙනි ගමන වර්ගය යි

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

වාතං ඒකං මම සෝ අත්තා නෝ ව මේ සියා,
නත්ථි කරතෝ හේතු-ව මහාදිට්ඨො අට්ඨමං.

සස්සතෝ අසස්සතෝ -ව අත්තා නත්තා ව වු-වති,
තං ජීවං අඤ්ඤං ජීවං ව තථාගතේන වත්තාරෝ

රුපී අත්තා යථා හෝති අරුපී ව තථා පරං,
රුපී වාරුපී ව අත්තා නේව රුපී නාරුපී ව,

ඒකන්තසුඛී ව අත්තා ඒකන්තදුක්ඛී තථා
සුඛදුක්ඛී අත්තා ව අදුක්ඛමසුඛී පරං,
ඉමේ ඡබ්බිසසුත්තන්තා දුතියවාරේ සුද්දේසිනාති.

වාත සුත්‍රය, ඒකංමම සුත්‍රය, සෝඅත්තා සුත්‍රය, නෝ ව මේසියා සුත්‍රය,
නත්ථිදිත්තං සුත්‍රය, කරෝත සුත්‍රය, හේතු සුත්‍රය, මහාදිට්ඨි සුත්‍රය
අටවැන්න යි. සස්සතෝ ලෝකෝ සුත්‍රය, අසස්සතෝ ලෝකෝ සුත්‍රය,
අන්තවා ලෝකෝ සුත්‍රය, අනන්තවා ලෝකෝ සුත්‍රය, තං ජීවං තං සරීරං
සුත්‍රය, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං සුත්‍රය, හෝති තථාගත සුත්‍රය, න හෝති
තථාගත සුත්‍රය, හෝති ව න ව හෝති තථාගත සුත්‍රය, නේව හෝති න න
හෝති තථාගත සුත්‍රය, රුපී අත්තා සුත්‍රය, අරුපී අත්තා සුත්‍රය, රුපී ව
අරුපී ව අත්තා සුත්‍රය, නේව රුපී නා රුපී අත්තා සුත්‍රය, ඒකන්තසුඛී
අත්තා සුත්‍රය, ඒකන්තදුක්ඛී අත්තා සුත්‍රය, සුඛදුක්ඛී අත්තා සුත්‍රය,
අදුක්ඛමසුඛී අත්තා සුත්‍රය යන මේ දෙසුම් විසිහයෙන් දෙවෙනි වර්ගය
සමන්විත යි.

3. තනියගමන වග්ගෝ 3. තුන් වෙනි ගමන වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.3.1 - 25

වාත සුත්තං

සුළඟ ගැන වදාළ දෙසුම

250 - 274. සාවත්ථියං

250 - 274. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “න වාතා වායන්ති, න නජ්ජෝ සන්දන්ති, න ගබ්භිනියෝ
විජායන්ති, න චන්දිමසුරියා උදෙන්ති වා අපෙන්ති වා ඒසිකට්ඨායිට්ඨිකා”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර
දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිනේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “(එහි) සුළං
හමන්නේ නෑ. ගංගාවත් ගලා බසින්නේ නෑ. ගර්භණීන් දරුවන් වදන්නේ
නෑ. හිරු සඳු උදා වෙන්නේ නෑ. බැස යන්නේ නෑ. ඒ හැම දෙයක් ම
නොසෙල්වෙන ඒසිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා.

භගවම්මුලකා නෝ භන්තේ ධම්මා

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙනයි අප ගේ මේ ධර්මය
තිබෙන්නේ

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “න වාතා වායන්ති ඒසිකට්ඨායිට්ඨිකා”ති. වේදනාය
සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති

විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “න වාතා වායන්ති ඒසිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “(එහි) සුළං හමන්නේ නෑ ඒසිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා. විදීම තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “(එහි) සුළං හමන්නේ නෑ ඒසිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤට භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති? විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍ය: “න වාතා වායන්ති ඒසිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති? නෝ හේතං හන්තේ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “(එහි) සුළං හමන්නේ නෑ ඒසිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා. ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි.

ඉති බෝ භික්ඛවේ, යදනි-වං තං දුක්ඛං, තස්මිං සති තදුපාදාය ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “න වාතා වායන්ති ඒසිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති?

ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, යමක් අනිත්‍ය නම් ඒක දුක යි. ඒ දුක තිබුණොත් තමයි, දුකට බැඳුනොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “(එහි) සුළං හමන්නේ නෑ ඒසිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා.

(පඤ්චවිසති සුත්තන්තා ඵ්වංවිත්ථාරේතබ්බා)
(සුත්‍ර විසිපහම විස්තර කළ යුත්තේ ඔය ආකාරයෙනි)

ඒ භාග්‍යවතුන් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.3.26

අදුක්ඛමසුඛී අත්තා සුත්තං
සැපදුක් රහිත ආත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

275. සාවත්ථියං

275. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු ඛෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “අදුක්ඛමසුඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති.
භගවම්මුලකා හෝ භන්තේ, ධම්මා

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර
දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “මරණින් මතු
ආරෝග්‍ය වූ සැපදුක් රහිත වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා. ස්වාමීනි,
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙනයි අප ගේ මේ ධර්මය තිබෙන්නේ
.....

රූපේ ඛෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “අදුක්ඛමසුඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති. වේදනාය
සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති
විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්ථං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “අදුක්ඛමසුඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත්
තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ.
“මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ සැපදුක් රහිත වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා.
විදීම තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි
..... සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය
තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස
ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය
වූ සැපදුක් රහිත වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති
විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “අදුක්ඛම-
සුඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති? නෝ හේතං හන්තේ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය
දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? වෙනස්වන ධර්මතාවයට
අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක් නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද?
“මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ සැපදුක් රහිත වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා.
ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වාති විපරිණාමධම්මං අපි නු තං
අනුපාදාය ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජෙය්‍යා: “අදුක්ඛමසුඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ
පරම්මරණා”ති? නෝ හේතං හන්තේ.

විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද?..... යමක් වනාහී අනිත්‍ය
නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එයට බැඳීමක්
නැතුව, ඔය විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදිව් ද? “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ සැපදුක්
රහිත වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා. ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි.

ඉති බෝ භික්ඛවේ, යදනි-වං තං දුක්ඛං, තස්මිං සති තදුපාදාය තං
අභිනිවිස්ස ඵ්වං දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “අදුක්ඛමසුඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ
පරම්මරණා”ති.

ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, යමක් අනිත්‍ය නම් ඒක දුක යි. ඒ දුක
තිබුණොත් තමයි, දුකට බැඳුනොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ.
“මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ සැපදුක් රහිත වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තනියගමනවග්ගෝතනියෝ
තුන් වෙනි තනියගමන වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙළ උද්දානය යි.

වාතං ඒකං මම සෝ අත්තා නෝ ව මේ සියා,
නත්ථි කරතෝ හේතු-ව මහාදිට්ඨෝන අට්ඨමං

සස්සතෝ අසස්සතෝ ටෙව අත්තා නත්තා ව චු-වති,
තං ජීවං අඤ්ඤං ජීවං ව තථාගතේන වත්තාරෝ

රුපී අත්තා යථා හෝති අරුපී ව තථා පරං,
රුපී වාරුපී ව අත්තා නේව රුපී නාරුපී ව,

ඒකන්තසුඛී ව අත්තා ඒකන්තදුක්ඛී තථා
සුඛදුක්ඛී අත්තා ව අදුක්ඛමසුඛී පරං,
ඉමේ ඡබ්බිසසුත්තන්තා තනියවාරේ සුද්දෙසිනාති.

වාත සුත්‍රය, ඒකංමම සුත්‍රය, සෝඅත්තා සුත්‍රය, නෝ ව මේසියා සුත්‍රය,
නත්ථිදින්නං සුත්‍රය, කරෝත සුත්‍රය, හේතු සුත්‍රය, මහාදිට්ඨි සුත්‍රය
අට්ඨන්ත යි. සස්සතෝ ලෝකෝ සුත්‍රය, අසස්සතෝ ලෝකෝ සුත්‍රය,
අන්තවා ලෝකෝ සුත්‍රය, අනන්තවා ලෝකෝ සුත්‍රය, තං ජීවං තං සරීරං
සුත්‍රය, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං සුත්‍රය, හෝති තථාගත සුත්‍රය, න හෝති
තථාගත සුත්‍රය, හෝති ව න ව හෝති තථාගත සුත්‍රය, නේව හෝති න න
හෝති තථාගත සුත්‍රය, රුපී අත්තා සුත්‍රය, අරුපී අත්තා සුත්‍රය, රුපී ව
අරුපී ව අත්තා සුත්‍රය, නේව රුපී නා රුපී අත්තා සුත්‍රය, ඒකන්තසුඛී
අත්තා සුත්‍රය, ඒකන්තදුක්ඛී අත්තා සුත්‍රය, සුඛදුක්ඛී අත්තා සුත්‍රය,
අදුක්ඛමසුඛී අත්තා සුත්‍රය යන මේ දෙසුම් විසිහයෙන් දෙවෙනි වර්ගය
සමන්විත යි.

4. චතුත්ථගමන වග්ගෝ
4. හතර වෙනි ගමන වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.4.1 - 25

වාත සුත්තං

සුළඟ ගැන වදාළ දෙසුම

276 - 300. සාවත්ථියං

276 - 300. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “න වාතා වායන්ති, න නජ්ජෝ සන්දන්ති, න ගබ්භිනියෝ
විජායන්ති, න චන්දිමසුරියා උදෙන්ති වා අපෙන්නි වා ඒසිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති?

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර
දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “(එහි) සුළං
හමන්නේ නෑ. ගංගාවත් ගලා බසින්නේ නෑ. ගර්භණීන් දරුවන් වදන්නේ
නෑ. හිරු සඳු උදා වෙන්නේ නෑ. බැස යන්නේ නෑ. ඒ හැම දෙයක් ම
නොසෙල්වෙන ඒසිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා.

භගවම්මුලකා නෝ භන්නේ ධම්මා

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙනයි අප ගේ මේ ධර්මය
තිබෙන්නේ

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “න වාතා වායන්ති, න නජ්ජෝ සන්දන්ති, න ගබ්භිනියෝ

විජායන්ති, න වන්දිමසුරියා උදෙන්ති වා අපෙන්ති වා ඵසිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති.
වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති
..... විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵචං
දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “න වාතා වායන්ති ඵසිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය නිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත්
තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ.
“(එහි) සුළං හමන්නේ නෑ ඵසිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා”
කියලා. විදීම නිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව නිබුණොත් තමයි
..... සංස්කාර නිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය
නිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස
ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “(එහි) සුළං හමන්නේ නෑ
..... ඵසිකා ස්ථම්භයක් වගේ තියෙනවා” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤට භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති?
යම්පනානිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලං නු තං සමනුපස්සිතුං “ඒතං
මම ඵසෝහමස්මි ඵසෝ මේ අත්තා”ති. නෝ හේතං හන්තේ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය
දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක
නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය
මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු
ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා
විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වාති යම්පනානිච්චං දුක්ඛං
විපරිණාමධම්මං කල්ලං නු තං සමනුපස්සිතුං “ඒතං මම ඵසෝහමස්මි ඵසෝ
මේ අත්තා”ති. නෝ හේතං හන්තේ,

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? යමක්
වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම්
එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ
මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - වතුන්ට ගමන වර්ගය

තස්මානිහ භික්ඛවේ, යං කිංචි රූපං අනිත්තානාගත ප-චුප්පන්නං
..... සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යා කාචි වේදනා යා කාචි
සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං
අනිත්තානාගත ප-චුප්පන්නං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

එනිසා පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි රූපයක් අතීත අනාගත
වර්තමාන දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක්ක යුතු යි. යම් කිසි
විදීමක් යම්කිසි සඤ්ඤාවක් යම් කිසි සංස්කාරයක්
..... යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් අතීත අනාගත වර්තමාන
..... දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක්ක යුතු යි.

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ නා පරං ඉත්ථත්ථායාති
පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට දකින විට ආයෙන්
නම් උපතක් නැතැ යි අවබෝධ කර ගන්නවා.

(පඤ්චවිසති සුත්තන්තා ඒවංචිත්ථාරේතබ්බා)
(සුත්‍ර විසිපහම විස්තර කළ යුත්තේ ඔය ආකාරයට යි.)

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.4.26

අදුක්ඛමසුඛී අත්තා සුත්තං
සැපදුක් රහිත ආත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

301. සාවත්ථියං

301. සැවැත් නුවර දී

කිස්මිං නු බෝ භික්ඛවේ, සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස ඒවං දිට්ඨි
උප්පජ්ජති: “අදුක්ඛමසුඛී අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති.
හගවම්මුලකා නෝ භන්තේ, ධම්මා

පින්වත් මහණෙනි, කුමක් තිබුණොත් ද, කුමකට බැඳීමෙන් ද, කවර

දෙයක බැස ගැනීමෙන් ද මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ? “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ සැපදුක් රහිත වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙනයි අප ගේ මේ ධර්මය තිබෙන්නේ
.....

රූපේ බෝ භික්ඛවේ, සති රූපං උපාදාය රූපං අභිනිවිස්ස ඵ්වං. දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “අදුක්ඛමසුඛි අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති. වේදනාය සති සඤ්ඤාය සති සංඛාරේසු සති විඤ්ඤාණේ සති විඤ්ඤාණං උපාදාය විඤ්ඤාණං අභිනිවිස්ස ඵ්වං. දිට්ඨි උප්පජ්ජති: “අදුක්ඛමසුඛි අත්තා හෝති අරෝගෝ පරම්මරණා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය තිබුණොත් තමයි, රූපයට බැඳුනොත් තමයි, රූපයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ සැපදුක් රහිත වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා. විදීම තිබුණොත් තමයි සඤ්ඤාව තිබුණොත් තමයි සංස්කාර තිබුණොත් තමයි විඤ්ඤාණය තිබුණොත් තමයි, විඤ්ඤාණයට බැඳුනොත් තමයි, විඤ්ඤාණයෙහි බැස ගත්තොත් තමයි ඔය වගේ දෘෂ්ටියක් උපදින්නේ. “මරණින් මතු ආරෝග්‍ය වූ සැපදුක් රහිත වූ ආත්මයක් තියෙනවා” කියලා.

තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවේ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්තේ යම්පනානිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලං නු තං සමනුපප්පිතුං “ඒතං මම ඒසෝභමස්මි ඒසෝ මේ අත්තා”ති. නෝ හේතං භන්තේ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? රූපය නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

වේදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වාති යම්පනානිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලං නු තං සමනුපප්පිතුං “ඒතං මම ඒසෝභමස්මි ඒසෝ මේ අත්තා”ති. නෝ හේතං භන්තේ.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

දිට්ඨි සංයුක්තය - වතුන්ට ගමන වර්ගය

වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර
විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? යමක්
වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම්
එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ
මුලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

තස්මාතිහ භික්ඛවේ, යං කිංචි රූපං අතීතානාගත ප-චුපන්නං
..... සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යා කාචි වේදනා යා
කාචි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං
අතීතානාගත ප-චුප්පන්නං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

එනිසා පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි රූපයක් අතීත අනාගත
වර්තමාන දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක්ක යුතු යි. යම් කිසි
විදීමක් යම්කිසි සඤ්ඤාවක් යම් කිසි සංස්කාරයක්
..... යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් අතීත අනාගත වර්තමාන
..... දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක්ක යුතු යි.

ඒවා පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්පි නිබ්බින්නදති.
වේදනායපි නිබ්බින්නදති සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නදති. සංඛාරේසුපි නිබ්බින්නදති.
විඤ්ඤාණස්මිම්පි නිබ්බින්නදති. නිබ්බින්නදං විරජ්ජති. විරාගා විමු-චති.
විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හෝති. බිණ්ණා ජාති චුසිතං බ්‍රහ්මවරියං කතං
කරණිය නා පරං ඉත්ථත්ථායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රහවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු
ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා.
වේදනාව ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත්
අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් අවබෝධයෙන් ම
කළකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් අවබෝධයෙන් ම කළකිරෙනවා.
අවබෝධයෙන් ම කළකිරුණු විට සිත ඇලෙන්නේ නැතුව යනවා. සිත නො
ඇලෙන කොට එයින් සිත නිදහස් වෙනවා. සිත් නිදහස් වෙන කොට ම “නිදහස්
චුණා” කියලා අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වෙලා ගියා.
බඹසරවාස සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා.
ආයෙත් නම් සංසාරයේ වෙන උපතක් නැතැ” යි අවබෝධය ඇති වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

චතුත්ථගමනවග්ගෝත්තියෝ
තුන් වෙනි චතුත්ථගමන වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙළ උද්දානය යි.

වාතං ඒකං මම සෝ අත්තා නෝ ව මේ සියා,
නත්ථී කරතෝ හේතු-ව මහාදිට්ඨෝන අට්ඨමං.

සස්සතෝ අසස්සතෝ ටෙව අත්තා නත්තා ව චු-වති,
තං ජීවං අඤ්ඤං ජීවං ව තථාගතේන චත්තාරෝ

රුපී අත්තා යථා හෝති අරුපී ව තථා පරං,
රුපී වාරුපී ව අත්තා නේව රුපී නාරුපී ව,

ඒකන්තසුඛී ව අත්තා ඒකන්තදුක්ඛී තථා
සුඛදුක්ඛී අත්තා ව අදුක්ඛමසුඛී පරං,
ඉමේ ඡබ්බිසසුත්තන්තා තතියවාරේ සුද්දෙසිනාති.

වාත සුත්‍රය, ඒකංමම සුත්‍රය, සෝඅත්තා සුත්‍රය, නෝ ව මේසියා සුත්‍රය,
නත්ථීදිත්තං සුත්‍රය, කරෝත සුත්‍රය, හේතු සුත්‍රය, මහාදිට්ඨී සුත්‍රය
අට්ඨන්ත යි. සස්සතෝ ලෝකෝ සුත්‍රය, අසස්සතෝ ලෝකෝ සුත්‍රය,
අන්තවා ලෝකෝ සුත්‍රය, අනන්තවා ලෝකෝ සුත්‍රය, තං ජීවං තං සරීරං
සුත්‍රය, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං සුත්‍රය, හෝති තථාගත සුත්‍රය, න හෝති
තථාගත සුත්‍රය, හෝති ව න ව හෝති තථාගත සුත්‍රය, නේව හෝති න න
හෝති තථාගත සුත්‍රය, රුපී අත්තා සුත්‍රය, අරුපී අත්තා සුත්‍රය, රුපී ව
අරුපී ව අත්තා සුත්‍රය, නේව රුපී නා රුපී අත්තා සුත්‍රය, ඒකන්තසුඛී
අත්තා සුත්‍රය, ඒකන්තදුක්ඛී අත්තා සුත්‍රය, සුඛදුක්ඛී අත්තා සුත්‍රය,
අදුක්ඛමසුඛී අත්තා සුත්‍රය යන මේ දෙසුම් විසිහයෙන් තෙවෙනි වර්ගය
සමන්විත යි.

දිට්ඨිසංයුක්තං සමන්තං

4. ඔක්කන්ති සංයුක්තං

4. ඔක්කන්ති සංයුක්තය

1. චක්ඛුවග්ගෝ

1. චක්ඛු වර්ගය

4.1.1

චක්ඛු සුත්තං

ඈස ගැන වදාළ දෙසුම

302. සාවක්ථියං

302. සැවැත් නුවර දී

චක්ඛුං භික්ඛවේ, අනි-චං විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී, සෝතං අනි-චං විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී, සානං අනි-චං විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී, ජීව්හා අනි-චා විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී, කායෝ අනි-චෝ විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී, මනෝ අනි-චෝ විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී.

පින්වත් මහණෙනි, ඈස යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. කණ යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. නාසය යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. දිව යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. කය යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. මනස යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්.

යෝ භික්ඛවේ, ඉමේ ධම්මේ ඒවං සද්දහති අධිමු-වති, අයං වු-වති සද්ධානුසාරී ඔක්කන්තෝ සම්මත්ත නියාමං සප්පුරිසභුමිං ඔක්කන්තෝ විනිවත්තෝ පුපුජ්ජනභුමිං, අභබ්බෝ තං කම්මං කාතුං යං කම්මං කත්වා නිරයං වා නිර-ණානයෝතිං වා පෙත්තිවිසයං වා උපපජ්ජෙය්‍ය. අභබ්බෝ ච තාව කාලං කාතුං යාව න සෝතාපත්තිඵලං සංඡිකරෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මේ ධර්මයන් ඔය ආකාරයෙන් අදහා ගනී නම්, ශ්‍රද්ධාවේගී බැස ගනී නම්, මොහුට කියන්නේ සද්ධානුසාරී කෙනා කියල යි. නිවන් මගට බැස ගත් කෙනා කියල යි. සත්පුරුෂ භූමියට බැස ගත් කෙනා කියල යි. පෘතග්ජන භූමිය ඉක්මවා ගිය කෙනා කියල යි. යම් කර්මයක් කරලා නිරයේ හෝ නිරිසන් යෝනියෝ හෝ ප්‍රේතලෝකයේ හෝ උපදිනවා නම් එබඳු කර්මයක් කරන්නට ඔහුට පුළුවන්කමක් නෑ. යම්තාක් සෝවාන් ඵලය සාක්ෂාත් කරන්නේ නැත්නම් ඒතාක් ම (සෝවාන් වන තුරු) ඔහුට කථරිය කරන්ට පුළුවන්කමක් නෑ.

යස්ස බෝ භික්ඛවේ, ඉමේ ධම්මා ඒවං පඤ්ඤාය මත්තසෝ නිජ්ඣානං බමන්ති, අයං වු-වති ධම්මානුසාරී ඔක්කන්තෝ සම්මත්ත නියාමං සප්පුරිසභුමිං ඔක්කන්තෝ විනිවත්තෝ පුපුජ්ජනභුමිං, අභබ්බෝ තං කම්මං කාතුං යං කම්මං කත්වා නිරයං වා නිර-ණානයෝතිං වා පෙත්තිවිසයං වා උපපජ්ජෙය්‍ය. අභබ්බෝ ච තාව කාලං කාතුං යාව න සෝතාපත්තිඵලං සංඡිකරෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යමෙකුට මේ ධර්මයන් ඔය ආකාරයෙන් ප්‍රඥවතුළින් ප්‍රමාණවත් පරිදි අවබෝධයක් තිබෙනවා නම්, මොහුට කියන්නේ ධම්මානුසාරී කෙනා කියල යි. නිවන් මගට බැස ගත් කෙනා කියල යි. සත්පුරුෂ භූමියට බැස ගත් කෙනා කියල යි. පෘතග්ජන භූමිය ඉක්මවා ගිය කෙනා කියල යි. යම් කර්මයක් කරලා නිරයේ හෝ නිරිසන් යෝනියෝ හෝ ප්‍රේතලෝකයේ හෝ උපදිනවා නම් එබඳු කර්මයක් කරන්නට ඔහුට පුළුවන්කමක් නෑ. යම්තාක් සෝවාන් ඵලය සාක්ෂාත් කරන්නේ නැත්නම් ඒතාක් ම (සෝවාන් වන තුරු) ඔහුට කථරිය කරන්ට පුළුවන්කමක් නෑ.

යෝ භික්ඛවේ, ඉමේ ධම්මේ ඒවං ජානාති ඒවං පස්සති, අයං වු-වති සෝතාපන්නෝ අවිනිපාතධම්මෝ නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මේ ධර්මයන් ඔය ආකාරයෙන් අවබෝධ කරනවා නම්, ඔය ආකාරයෙන් දකිනවා නම්, මොහුට කියන්නේ සෝවාන් කෙනා කියල යි. අපායෙහි නො චූටෙන ස්වභාවයෙන් යුතු නියත වශයෙන් ම ඒ අමා නිවන පිහිට කොට සිටින කෙනා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

වක්ඛු සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.2

රූප සුත්තං

රූප ගැන වදාළ දෙසුම

303. සාවත්ථියං

303. සැවැත් නුවර දී

රූපා භික්ඛවෙ, අනි-වා විපරිනාමිනෝ අඤ්ඤාභාවිනෝ, සද්දා අනි-වා විපරිනාමිනෝ අඤ්ඤාභාවිනෝ, ගන්ධා අනි-වා විපරිනාමිනෝ අඤ්ඤාභාවිනෝ, රසා අනි-වා විපරිනාමිනෝ අඤ්ඤාභාවිනෝ, ථොට්ඨබ්බා අනි-වා විපරිනාමිනෝ අඤ්ඤාභාවිනෝ, ධම්මා අනි-වා විපරිනාමිනෝ අඤ්ඤාභාවිනෝ.

පින්වත් මහණෙනි, රූප යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අත්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. ශබ්ද යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අත්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. ගන්ධ යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අත්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. රස යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අත්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. ථොට්ඨබ්බ යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අත්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. ධම්මා යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අත්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

ඔක්කන්ති සංයුක්තය - වක්ඛු වර්ගය

යෝ භික්ඛවේ, ඉමේ ධම්මේ ඒවං සද්දහති අධිමු-වති, අයං වු-වති සද්ධානුසාරී අයං වු-වති ධම්මානුසාරී ඔක්කන්තෝ සම්මත්ත නියාමං සප්පුරිසභූමිං ඔක්කන්තෝ විනිවත්තෝ පුපුජ්ජනභූමිං, අභබ්බෝ තං කම්මං කාතුං යං කම්මං කත්වා නිරයං වා නිර-ජානයෝතිං වා පෙත්තිවිසයං වා උපපජ්ජෙය්‍යා. අභබ්බෝ ච තාව කාලං කාතුං යාව න සෝතාපත්තිඵලං ස-ජිකරෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මේ ධර්මයන් ඔය ආකාරයෙන් අදහා ගනී නම්, ශ්‍රද්ධාවේගී බැස ගනී නම්, මොහුට කියන්නේ සද්ධානුසාරී කෙනා කියල යි මොහුට කියන්නේ ධම්මානුසාරී කෙනා කියල යි. නිවන් මගට බැස ගත් කෙනා කියල යි. සත්පුරුෂ භූමියට බැස ගත් කෙනා කියල යි. පෘතග්ජන භූමිය ඉක්මවා ගිය කෙනා කියල යි. යම් කර්මයක් කරලා නිරයේ හෝ නිරිසන් යෝනියෝ හෝ ප්‍රේතලෝකයේ හෝ උපදිනවා නම් එබඳු කර්මයක් කරන්නට ඔහුට පුළුවන්කමක් නෑ. යම්තාක් සෝවාන් ඵලය සාක්ෂාත් කරන්නේ නැත්නම් ඒතාක් ම (සෝවාන් වන තුරු) ඔහුට කළුරිය කරන්ට පුළුවන්කමකුත් නෑ.

යෝ භික්ඛවේ, ඉමේ ධම්මේ ඒවං ජානාති පස්සති, අයං වු-වති සෝතාපන්නෝ අවිනිපාතධම්මෝ නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මේ ධර්මයන් ඔය ආකාරයෙන් අවබෝධ කරනවා නම්, ඔය ආකාරයෙන් දකිනවා නම්, මොහුට කියන්නේ සෝවාන් කෙනා කියල යි. අපායෙහි නො වැටෙන ස්වභාවයෙන් යුතු නියත වශයෙන් ම ඒ අමා නිවන පිහිට කොට සිටින කෙනා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

රූප සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.3

විඤ්ඤාණ සුත්තං

විඤ්ඤාණ ගුණ වදාළ දෙසුම

304. සාවත්ථියං

304. සැවැත් නුවර දී

වක්ඛු විඤ්ඤාණං භික්ඛවේ, අනි-වං විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී,
සෝතවිඤ්ඤාණං අනි-වං විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී, ඝාතවිඤ්ඤාණං
අනි-වං විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී, ජීවිතවිඤ්ඤාණං අනි-වං විපරිනාමී
අඤ්ඤාභාවී, කායවිඤ්ඤාණං අනි-වං විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී,
මනෝවිඤ්ඤාණං අනි-වං විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසේ විඤ්ඤාණය යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස්
වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. කණේ විඤ්ඤාණය යනු
අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්.
නාසයේ විඤ්ඤාණය යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය
ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. දිවේ විඤ්ඤාණය යනු අනිත්‍ය දෙයක්.
වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. කයේ විඤ්ඤාණය
යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන
දෙයක්. මනසේ විඤ්ඤාණය යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය
ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්.

යෝ භික්ඛවේ, ඉමේ ධම්මේ ඒවං සද්දහති අධිමු-වති, අයං වු-වති
සද්ධානුසාරී සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මේ ධර්මයන් ඔය ආකාරයෙන් අදහා
ගනී නම්, ශ්‍රද්ධාවේගී බැස ගනී නම්, මොහුට කියන්නේ සද්ධානුසාරී කෙනා
කියල යි ඒ අමා නිවන පිහිට කොට සිටින කෙනා කියල යි.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

විඤ්ඤාණ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.4

එස්ස සුත්තං

ස්පර්ශ ගැන වදාළ දෙසුම

305. සාවක්ථියං

305. සැවැත් නුවර දී

වක්ඛුසම්ඵස්සෝ භික්ඛවේ, අනි-වෝ විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී,
සෝතසම්ඵස්සෝ ඝාතසම්ඵස්සෝ
ජීවිහාසම්ඵස්සෝ කායසම්ඵස්සෝ
මනෝසම්ඵස්සෝ අනි-වෝ විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී. යෝ භික්ඛවේ, ඉමේ
ධම්මේ ඒවං සද්දහති සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඇපේ ස්පර්ශය යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන
දෙයක්. අත්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක් කණේ ස්පර්ශය
..... නාසයේ ස්පර්ශය දිවේ ස්පර්ශය
කයේ ස්පර්ශය..... මනසේ ස්පර්ශය යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස්
වෙන දෙයක්. අත්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, යම්
කෙනෙක් මේ ධර්මයන් ඔය ආකාරයෙන් අදහා ගනී නම් ඒ
අමා නිවන පිහිට කොට සිටින කෙනා කියල යි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

එස්ස සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.5

වේදනා සුත්තං විදීම ගැන වදාළ දෙසුම

306. සාවත්ථියං

306. සැවැත් නුවර දී

වක්ඛුසම්ඵස්සජා වේදනා භික්ඛවේ, අනි-වා විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී,
සෝතසම්ඵස්සජා වේදනා ඝාතසම්ඵස්සජා වේදනා
..... ජිව්හාසම්ඵස්සජා වේදනා කායසම්ඵස්සජා
වේදනා මනෝසම්ඵස්සජා වේදනා අනි-වා විපරිනාමී
අඤ්ඤාභාවී. යෝ භික්ඛවේ, ඉමේ ධම්මේ
සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසේ ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීම යනු අනිත්‍ය
දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්
..... කණේ ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීම නාසයේ
ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීම දිවේ ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා
විදීම කයේ ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීම
මනසේ ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීම යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන
දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, යම්
කෙනෙක් මේ ධර්මයන් ඔය ආකාරයෙන් අදහා ගනී නම් ඒ
අමා නිවන පිහිට කොට සිටින කෙනා කියල යි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

වේදනා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.6

සඤ්ඤා සුත්තං
සඤ්ඤා ගුණ වදාළ දෙසුම

307. සාවත්ථියං

307. සැවැත් නුවර දී

රූපසඤ්ඤා භික්ඛවේ, අනි-වා විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී,
සද්දසඤ්ඤා..... ගන්ධසඤ්ඤා රසසඤ්ඤා
ථොට්ඨබ්බසඤ්ඤා ධම්මසඤ්ඤා අනි-වා විපරිනාමී
අඤ්ඤාභාවී. යෝ භික්ඛවේ, ඉමේ ධම්මේ
සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූප සඤ්ඤාව යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන
දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක් ශබ්ද සඤ්ඤාව
..... ගන්ධ සඤ්ඤාව රස සඤ්ඤාව පහස
සඤ්ඤාව සිතෙන අරමුණු සඤ්ඤාව යනු අනිත්‍ය දෙයක්.
වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. පින්වත්
මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මේ ධර්මයන් ඔය ආකාරයෙන් අදහා ගනී නම්
..... ඒ අමා නිවන පිහිට කොට සිටින කෙනා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සඤ්ඤා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.7

භෙ-තනා සුත්තං
චේතනා ගුණ වදාළ දෙසුම

308. සාවත්ථියං

308. සැවැත් නුවර දී

රූපසඤ්භෙ-තනා භික්ඛවේ, අනි-වා විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී,

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

ඔක්කන්ති සංයුක්තය - වක්ඛ වර්ගය

සද්දසඤ්ඤා-තනා..... ගන්ධසඤ්ඤා-තනා රසසඤ්ඤා-තනා
..... ථොට්ඨබ්බසඤ්ඤා-තනා ධම්මසඤ්ඤා-තනා
අනි-වා විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී. යෝ භික්ඛවේ, ඉමේ ධම්මේ
සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූප මුල් කොට චේතනා ඇති වීම යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක් ශබ්ද මුල් කොට චේතනා ඇති වීම ගන්ධ මුල් කොට චේතනා ඇති වීම රස මුල් කොට චේතනා ඇති වීම පහස මුල් කොට චේතනා ඇති වීම සිතෙන අරමුණු මුල් කොට චේතනා ඇති වීම යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මේ ධර්මයන් ඔය ආකාරයෙන් අදහා ගනී නම් ඒ අමා නිවන පිහිට කොට සිටින කෙනා කියල යි.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

චේතනා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.8

තණ්හා සුත්තං

තණ්හා ගැන වදාළ දෙසුම

309. සාවක්ථියං

309. සැවැත් නුවර දී

රූපතණ්හා භික්ඛවේ, අනි-වා විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී, සද්දතණ්හා
..... ගන්ධතණ්හා රසතණ්හා
ථොට්ඨබ්බතණ්හා ධම්මතණ්හා අනි-වා විපරිනාමී
අඤ්ඤාභාවී. යෝ භික්ඛවේ, ඉමේ ධම්මේ
සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූප කෙරෙහි ආශා ඇති වීම යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක් ශබ්ද කෙරෙහි ආශා ඇති වීම ගන්ධ කෙරෙහි ආශා ඇති වීම රස කෙරෙහි ආශා ඇති වීම පහස කෙරෙහි ආශා ඇති වීම සිතෙන කෙරෙහි ආශා ඇති වීම යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මේ ධර්මයන් ඔය ආකාරයෙන් අදහා ගනී නම් ඒ අමා නිවන පිහිට කොට සිටින කෙනා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තණ්හා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.9

ධාතු සුත්තං

ධාතු ගැන වදාළ දෙසුම

310. සාවත්ථියං

310. සැවැත් නුවර දී

පඨවිධාතු හික්ඛවේ, අනි-වා විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී, ආපෝධාතු තේජෝධාතු වායෝධාතු ආකාසධාතු විඤ්ඤාණධාතු අනි-වා විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී. යෝ හික්ඛවේ, ඉමේ ධම්මේ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, පඨවි ධාතුව යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක් අපෝ ධාතුව තේජෝ ධාතුව වායෝ ධාතුව ආකාශ ධාතුව විඤ්ඤාණ ධාතුව යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අන්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, යම්

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

ඔක්කන්ති සංයුක්තය - වක්ඛු වර්ගය

කෙනෙක් මේ ධර්මයන් ඔය ආකාරයෙන් අදහා ගනී නම් ඒ
අමා නිවන පිහිට කොට සිටින කෙනා කියල යි.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

ධාතු සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.10

බන්ධ සූත්තං

ස්ක්න්ධ ගැන වදාළ දෙසුම

311. සාවත්ථියං

311. සැවැත් නුවර දී

රූපං භික්ඛවේ, අනි-වං විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී. වේදනා අනි-වා
විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී, සඤ්ඤා අනි-වා විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී, සංඛාරා
අනි-වා විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී, විඤ්ඤාණං අනි-වං විපරිනාමී
අඤ්ඤාභාවී.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්.
අත්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. විඳීම යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස්
වෙන දෙයක්. අත්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. සඤ්ඤාව යනු අනිත්‍ය
දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අත්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්. සංස්කාර
යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අත්‍ය ස්වභාවයකට පත් වෙන
දෙයක්. විඤ්ඤාණය යනු අනිත්‍ය දෙයක්. වෙනස් වෙන දෙයක්. අත්‍ය
ස්වභාවයකට පත් වෙන දෙයක්.

යෝ භික්ඛවේ, ඉමේ ධම්මේ ඒවං සද්දහති අධිමු-වති, අයං වු-වති
සද්ධානුසාරී ඔක්කන්තෝ සම්මත්ත නියාමං සප්පුරිසභූමිං ඔක්කන්තෝ

විනිවත්තෝ පුපුඡ්ජනභූමිං, අභබ්බෝ තං කම්මං කාතුං යං කම්මං කත්වා නිරයං වා තිර-ඡානයෝතිං වා පෙත්තිවිසයං වා උපපජ්ජෙය්‍ය. අභබ්බෝ ච තාව කාලං කාතුං යාව න සෝතාපත්තිඵලං ස-ජිකරෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මේ ධර්මයන් ඔය ආකාරයෙන් අදහා ගනී නම්, ශ්‍රද්ධාවේගී බැස ගනී නම්, මොහුට කියන්නේ සද්ධානුසාරී කෙනා කියල යි. නිවන් මගට බැස ගත් කෙනා කියල යි. සත්පුරුෂ භූමියට බැස ගත් කෙනා කියල යි. පෘතග්ජන භූමිය ඉක්මවා ගිය කෙනා කියල යි. යම් කර්මයක් කරලා නිරයේ හෝ තිරිසන් යෝනියේ හෝ ප්‍රේතලෝකයේ හෝ උපදිනවා නම් එබඳු කර්මයක් කරන්නට ඔහුට පුළුවන්කමක් නෑ. යම්තාක් සෝවාන් ඵලය සාක්ෂාත් කරන්නේ නැත්නම් ඒතාක් ම (සෝවාන් වන තුරු) ඔහුට කථරිය කරන්ට පුළුවන්කමකුත් නෑ.

යස්ස බෝ භික්ඛවේ, ඉමේ ධම්මා ඒවං පඤ්ඤාය මත්තසෝ නිජ්ඣානං බමන්ති, අයං වු-චති ධම්මානුසාරී ඔක්කන්තෝ සම්මත්ත නියාමං සප්පුරිසභූමිං ඔක්කන්තෝ විනිවත්තෝ පුපුඡ්ජනභූමිං, අභබ්බෝ තං කම්මං කාතුං යං කම්මං කත්වා නිරයං වා තිර-ඡානයෝතිං වා පෙත්තිවිසයං වා උපපජ්ජෙය්‍ය. අභබ්බෝ ච තාව කාලං කාතුං යාව න සෝතාපත්තිඵලං ස-ජිකරෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යමෙකුට මේ ධර්මයන් ඔය ආකාරයෙන් ප්‍රඥව තුළින් ප්‍රමාණවත් පරිදි අවබෝධයක් තිබෙනවා නම්, මොහුට කියන්නේ ධම්මානුසාරී කෙනා කියල යි. නිවන් මගට බැස ගත් කෙනා කියල යි. සත්පුරුෂ භූමියට බැස ගත් කෙනා කියල යි. පෘතග්ජන භූමිය ඉක්මවා ගිය කෙනා කියල යි. යම් කර්මයක් කරලා නිරයේ හෝ තිරිසන් යෝනියේ හෝ ප්‍රේතලෝකයේ හෝ උපදිනවා නම් එබඳු කර්මයක් කරන්නට ඔහුට පුළුවන්කමක් නෑ. යම්තාක් සෝවාන් ඵලය සාක්ෂාත් කරන්නේ නැත්නම් ඒතාක් ම (සෝවාන් වන තුරු) ඔහුට කථරිය කරන්ට පුළුවන්කමකුත් නෑ.

යෝ භික්ඛවේ, ඉමේ ධම්මේ ඒවං ජානාති ඒවං පස්සති, අයං වු-චති සෝතාපන්නෝ අවිනිපාතධම්මෝ නියතෝ සම්බෝධිපරායනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මේ ධර්මයන් ඔය ආකාරයෙන් අවබෝධ කරනවා නම්, ඔය ආකාරයෙන් දකිනවා නම්, මොහුට කියන්නේ

සංයුත්ත නිකාය - 3 (ඛන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 03 (ඛන්ධක වර්ගය)

ඔක්කන්ති සංයුත්තය - චක්ඛු වර්ගය

සෝවාන් කෙනා කියල යි. අපායෙහි නො වැටෙන ස්වභාවයෙන් යුතු නියත වශයෙන් ම ඒ අමා නිවන පිහිට කොට සිටින කෙනා කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඛන්ධ සූත්‍රය නිමා විය.

චක්ඛුවග්ගෝපයමෝ
පළමු වෙනි චක්ඛු වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

චක්ඛු රූපඤ්ච විඤ්ඤාණං එස්සෝ ච වේදනාය ච
සඤ්ඤා ච තෙනා තණ්හා ධාතුක්ඛන්ධෙන තේ දසාති.

චක්ඛු සූත්‍රය, රූප සූත්‍රය, විඤ්ඤාණ සූත්‍රය, එස්ස සූත්‍රය, වේදනා සූත්‍රය,
සඤ්ඤා සූත්‍රය, චේතනා සූත්‍රය, තණ්හා සූත්‍රය, ධාතු සූත්‍රය, ඛන්ධ සූත්‍රය
යන දෙසුම් දහයෙන් මෙම වර්ගය සමන්විත යි.

ඔක්කන්තිසංයුත්තං නිට්ඨිතං
ඔක්කන්ති සංයුත්තය නිමා විය.

5. උප්පාද සංයුක්තය

5. උප්පාද සංයුක්තය

1. උප්පාදවග්ගෝ

1. උප්පාද වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

5.1.1

චක්ඛු සුත්තය

ඇස ගැන වදාළ දෙසුම

312. සාවත්ථියං

312. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, චක්ඛුස්ස උප්පාදෝ ධීනි අභිනිබ්බන්ති පාතුභාවෝ, දුක්ඛස්සේසෝ උප්පාදෝ රෝගානං ධීනි ජරාමරණස්ස පාතුභාවෝ. යෝ සෝතස්ස යෝ ඝාතස්ස යෝ ජීවිහාය යෝ කායස්ස යෝ මනස්ස උප්පාදෝ ධීනි අභිනිබ්බන්ති පාතුභාවෝ, දුක්ඛස්සේසෝ උප්පාදෝ රෝගානං ධීනි ජරාමරණස්ස පාතුභාවෝ.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසක යම් උපතක් තියෙනවා ද, යම් පැවැත්මක් තියෙනවා ද, යම් විශේෂ උපතක් තියෙනවා ද, යම් පහළ වීමක් තියෙනවා ද මේක තමයි දුකෙහි උපත. රෝගයන් ගේ පැවැත්ම. ජරා මරණයෙහි පහළ වීම. කණක යම් නාසයක යම් දිවක යම් කයක යම් මනසක යම් උපතක් තියෙනවා ද, යම් පැවැත්මක් තියෙනවා ද, යම් විශේෂ උපතක් තියෙනවා ද, යම් පහළ වීමක් තියෙනවා ද මේක තමයි දුකෙහි උපත. රෝගයන් ගේ පැවැත්ම. ජරා මරණයෙහි පහළ වීම.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

උප්පාද සංයුක්තය - උප්පාද වර්ගය

යෝ ව භික්ඛවේ, චක්ඛුස්ස නිරෝධෝ චූපසමෝ අත්ථගමෝ, දුක්ඛස්සේසෝ නිරෝධෝ රෝගානං චූපසොමෝ ජරාමරණස්ස අත්ථගමෝ. යෝ සෝතස්ස නිරෝධෝ යෝ සානස්ස නිරෝධෝ යෝ ජීවිහාය නිරෝධෝ යෝ කායස්ස නිරෝධෝ යෝ මනස්ස නිරෝධෝ චූපසමෝ අත්ථගමෝ, දුක්ඛස්සේසෝ නිරෝධෝ රෝගානං චූපසොමෝ ජරාමරණස්ස අත්ථගමෝති.

පින්චත් මහණෙනි, ඇසක යම් නිරුද්ධ වීමක් තියෙනවා ද, යම් සංසිද්ධිමක් තියෙනවා ද, යම් නැති වීමක් තියෙනවා ද මේක තමයි දුකෙහි නිරෝධය. රෝගයන් ගේ සංසිද්ධිම. ජරා මරණයෙහි නැති වී යෑම. කණක යම් නාසයක යම් දිවක යම් කයක යම් මනසක යම් නිරුද්ධ වීමක් තියෙනවා ද, යම් සංසිද්ධිමක් තියෙනවා ද, යම් නැති වීමක් තියෙනවා ද මේක තමයි දුකෙහි නිරෝධය. රෝගයන් ගේ සංසිද්ධිම. ජරා මරණයෙහි නැති වී යෑම.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

චක්ඛු සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

5.1.2

රූප සුත්තං

රූප ගැන වදාළ දෙසුම

313. සාවත්ථියං

313. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, රූපානං උප්පාදෝ ඨිති අභිනිබ්බන්ති පාතුභාවෝ, දුක්ඛස්සේසෝ උප්පාදෝ රෝගානං ඨිති ජරාමරණස්ස පාතුභාවෝ. යෝ සද්දානං යෝ ගන්ධානං යෝ රසානං යෝ පොට්ඨබ්බානං යෝ ධම්මානං උප්පාදෝ

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

උප්පාද සංයුක්තය - උප්පාද වර්ගය

යිනි අභිනිබ්බත්ති පාතුභාවෝ, දුක්ඛස්සේසෝ උප්පාදෝ රෝගානං යිනි ජරාමරණස්ස පාතුභාවෝ.

පින්වත් මහණෙනි, රූපයක යම් උපතක් තියෙනවා ද, යම් පැවැත්මක් තියෙනවා ද, යම් විශේෂ උපතක් තියෙනවා ද, යම් පහළ වීමක් තියෙනවා ද මේක තමයි දුකෙහි උපත. රෝගයන් ගේ පැවැත්ම. ජරා මරණයෙහි පහළ වීම. ශබ්දයක යම් ගඳසුවඳක යම් රසයක යම් පහසක යම් සිතෙන අරමුණක යම් උපතක් තියෙනවා ද, යම් පැවැත්මක් තියෙනවා ද, යම් විශේෂ උපතක් තියෙනවා ද, යම් පහළ වීමක් තියෙනවා ද මේක තමයි දුකෙහි උපත. රෝගයන් ගේ පැවැත්ම. ජරා මරණයෙහි පහළ වීම.

යෝ ච බෝ භික්ඛවේ, රූපානං නිරෝධෝ වූපසමෝ අත්ථගමෝ, දුක්ඛස්සේසෝ නිරෝධෝ රෝගානං වූපසොමෝ ජරාමරණස්ස අත්ථගමෝති. යෝ සද්දානං යෝ ගන්ධානං යෝ රසානං යෝ පොඨ්ඨබ්බානං යෝ ධම්මානං නිරෝධෝ වූපසමෝ අත්ථගමෝ, දුක්ඛස්සේසෝ නිරෝධෝ රෝගානං වූපසොමෝ ජරාමරණස්ස අත්ථගමෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපයක යම් නිරුද්ධ වීමක් තියෙනවා ද, යම් සංසිද්ධිමත් තියෙනවා ද, යම් නැති වීමක් තියෙනවා ද මේක තමයි දුකෙහි නිරෝධය. රෝගයන් ගේ සංසිද්ධිම. ජරා මරණයෙහි නැති වී යෑම. ශබ්දයක යම් ගඳසුවඳක යම් රසයක යම් පහසක යම් සිතෙන යම් අරමුණක යම් නිරුද්ධ වීමක් තියෙනවා ද, යම් සංසිද්ධිමත් තියෙනවා ද, යම් නැති වීමක් තියෙනවා ද මේක තමයි දුකෙහි නිරෝධය. රෝගයන් ගේ සංසිද්ධිම. ජරා මරණයෙහි නැති වී යෑම.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

රූප සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

5.1.3

විඤ්ඤාණ සුත්තං

විඤ්ඤාණ ගැන වදාළ දෙසුම

314. සාවත්ථියං

314. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස උප්පාදෝ ධීති
මනෝවිඤ්ඤාණස්ස උප්පාදෝ ධීති ජරාමරණස්ස පාත්‍රභාවෝ.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසේ විඤ්ඤාණයක යම් උපතක් තියෙනවා ද මනසේ විඤ්ඤාණයක යම් උපතක් තියෙනවා ද ජරා මරණයෙහි පහළ වීම.

යෝ ව බෝ භික්ඛවේ, චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස නිරෝධෝ
යෝ මනෝවිඤ්ඤාණස්ස නිරෝධෝ ජරාමරණස්ස අත්ථගමෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසේ විඤ්ඤාණයක යම් නිරුද්ධ වීමක් තියෙනවා ද මනසේ විඤ්ඤාණයක යම් නිරුද්ධ වීමක් තියෙනවා ද ජරා මරණයෙහි නැති වී යෑම.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

විඤ්ඤාණ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

5.1.4

එස්ස සුත්තං

ස්පර්ශ ගැන වදාළ දෙසුම

315. සාවක්ථියං

315. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, චක්ඛුසම්චස්සස්ස උප්පාදෝ ධීති යෝ
මනෝසම්චස්සස්ස උප්පාදෝ ධීති ජරාමරණස්ස පාතුභාවෝ.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසේ ස්පර්ශයක යම් උපතක් නියෙනවා ද
..... මනසේ ස්පර්ශයක යම් උපතක් නියෙනවා ද
ජරා මරණයෙහි පහළ වීම.

යෝ ච ඛෝ භික්ඛවේ, චක්ඛුසම්චස්සස්ස නිරෝධෝ චූපසමෝ
..... මනෝසම්චස්සස්ස නිරෝධෝ චූපසමෝ
ජරාමරණස්ස අත්ථගමෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසේ ස්පර්ශයක යම් නිරුද්ධ වීමක් නියෙනවා ද
..... මනසේ ස්පර්ශයක යම් නිරුද්ධ වීමක් නියෙනවා ද
ජරා මරණයෙහි නැති වී යෑම.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

එස්ස සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

5.1.5

වේදනා සුත්තං

වේදනා ගැන වදාළ දෙසුම

316. සාවත්ථියං

316. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, චක්ඛුසම්ඵස්සජාය වේදනාය උප්පාදෝ ධීති
..... යෝ මනෝසම්ඵස්සජාය වේදනාය උප්පාදෝ ධීති
ජරාමරණස්ස පාතුභාවෝ.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසේ ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීමක යම් උපතක්
නියෙනවා ද මනසේ ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීමක යම්
උපතක් නියෙනවා ද ජරා මරණයෙහි පහළ වීම.

යෝ ව ඛෝ භික්ඛවේ, චක්ඛුසම්ඵස්සජාය වේදනාය නිරෝධෝ
චූපසමෝ මනෝසම්ඵස්සජාය වේදනාය නිරෝධෝ චූපසමෝ
..... ජරාමරණස්ස අත්ථගමෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසේ ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීමක යම් නිරුද්ධ
වීමක් නියෙනවා ද ඇසේ ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා විදීමක යම්
නිරුද්ධ වීමක් නියෙනවා ද ජරා මරණයෙහි නැති වී යෑම.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

වේදනා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

5.1.6

සඤ්ඤා සුත්තං
සඤ්ඤා ගුණ වදාළ දෙසුම

317. සාවත්ථියං

317. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, රූපසඤ්ඤාය උප්පාදෝ ධීනි යෝ
ධම්මසඤ්ඤාය උප්පාදෝ ධීනි ජරාමරණස්ස පාත්‍රභාවෝ.

පින්වත් මහණෙනි, රූප සඤ්ඤාවක යම් උපතක් තියෙනවා ද
..... සිතෙන අරමුණු සඤ්ඤාවක යම් උපතක් තියෙනවා ද
..... ජරා මරණයෙහි පහළ වීම.

යෝ ව බෝ භික්ඛවේ, රූපසඤ්ඤාය නිරෝධෝ වූපසමෝ
..... යෝ ධම්මසඤ්ඤාය නිරෝධෝ වූපසමෝ
ජරාමරණස්ස අත්ථගමෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූප සඤ්ඤාවක යම් නිරුද්ධ වීමක් තියෙනවා ද
..... සිතෙන අරමුණු සඤ්ඤාවක යම් නිරුද්ධ වීමක් තියෙනවා ද
..... ජරා මරණයෙහි නැති වී යෑම.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

සඤ්ඤා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

5.1.7

භෙ-තනා සුත්තං
චේතනා ගුණ වදාළ දෙසුම

318. සාවත්ථියං

318. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, රූපසංස්ඤ්ඤා-තනාය උප්පාදෝ ධීති යෝ
ධම්මසංස්ඤ්ඤා-තනාය උප්පාදෝ ධීති ජරාමරණස්ස පාතුභාවෝ.

පින්වත් මහණෙනි, රූප මුල් කොට ඇති වන චේතනාවක යම් උපතක්
නියෙනවා ද සිතෙන අරමුණු මුල් කොට ඇති වන චේතනාවක
යම් උපතක් නියෙනවා ද ජරා මරණයෙහි පහළ වීම.

යෝ ච ඛෝ භික්ඛවේ, රූපසංස්ඤ්ඤා-තනාය නිරෝධෝ චූපසමෝ
..... යෝ ධම්මසංස්ඤ්ඤා-තනාය නිරෝධෝ චූපසමෝ
ජරාමරණස්ස අත්ථගමෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූප මුල් කොට ඇති වන චේතනාවක යම් නිරුද්ධ
වීමක් නියෙනවා ද සිතෙන අරමුණු මුල් කොට ඇති වන
චේතනාවක යම් නිරුද්ධ වීමක් නියෙනවා ද ජරා මරණයෙහි
නැති වී යෑම.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

චේතනා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

5.1.8

තණ්හා සුත්තං

තණ්හා ගැන වදාළ දෙසුම

319. සාවක්ථියං

319. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, රූපතණ්හාය උප්පාදෝ ධීති යෝ
ධම්මතණ්හාය උප්පාදෝ ධීති ජරාමරණස්ස පාත්‍රභාවෝ.

පින්වත් මහණෙනි, රූප කෙරෙහි ඇති වන ආශාවක යම් උපතක්
නියෙනවා ද සිතෙන අරමුණු කෙරෙහි ඇති වන ආශාවක යම්
උපතක් නියෙනවා ද ජරා මරණයෙහි පහළ වීම.

යෝ ව බෝ භික්ඛවේ, රූපතණ්හාය නිරෝධෝ වූපසමෝ
යෝ ධම්මතණ්හාය නිරෝධෝ වූපසමෝ ජරාමරණස්ස
අත්ථගමෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූප කෙරෙහි ඇති වන ආශාවක යම් නිරුද්ධ
වීමක් නියෙනවා ද සිතෙන අරමුණු කෙරෙහි ඇති වන ආශාවක
යම් නිරුද්ධ වීමක් නියෙනවා ද ජරා මරණයෙහි නැති වී
යෑම.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තණ්හා සුත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

උප්පාද සංයුක්තය - උප්පාද වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

5.1.9

ධාතු සුත්තං

ධාතු ගුණ වදාළ දෙසුම

320. සාවත්ථියං

320. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, පඨවිධාතූයා උප්පාදෝ ධීති යෝ
විඤ්ඤාණධාතූයා උප්පාදෝ ධීති ජරාමරණස්ස පාතුභාවෝ.

පින්වත් මහණෙනි, පඨවි ධාතුවක යම් උපතක් තියෙනවා ද
..... විඤ්ඤාණ ධාතුවක යම් උපතක් තියෙනවා ද
ජරා මරණයෙහි පහළ වීම.

යෝ ව බෝ භික්ඛවේ, පඨවිධාතූයා නිරෝධෝ වූපසමෝ
යෝ විඤ්ඤාණධාතූයා නිරෝධෝ වූපසමෝ ජරාමරණස්ස
අත්ථගමෝති.

පින්වත් මහණෙනි, පඨවි ධාතුවක යම් නිරුද්ධ වීමක් තියෙනවා ද
..... විඤ්ඤාණ ධාතුවක යම් නිරුද්ධ වීමක් තියෙනවා ද
..... ජරා මරණයෙහි නැති වී යෑම.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

ධාතු සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

5.1.10

බන්ධ සුත්තං

ස්කන්ධ ගැන වදාළ දෙසුම

321. සාවත්ථියං

321. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, රූපස්ස උප්පාදෝ ධීනි අභිනිබ්බන්ති පාතුභාවෝ, දුක්ඛස්සේසෝ උප්පාදෝ රෝගානං ධීනි ජරාමරණස්ස පාතුභාවෝ. යෝ වේදනානං යෝ සඤ්ඤානං යෝ සංඛාරානං යෝ විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදෝ ධීනි ජරාමරණස්ස පාතුභාවෝ.

පින්වත් මහණෙනි, රූපයක යම් උපතක් තියෙනවා ද, යම් පැවැත්මක් තියෙනවා ද, යම් විශේෂ උපතක් තියෙනවා ද, යම් පහළ වීමක් තියෙනවා ද මේක තමයි දුකෙහි උපත. රෝගයන් ගේ පැවැත්ම. ජරා මරණයෙහි පහළ වීම. විඳීමක යම් සඤ්ඤාවක යම් සංස්කාරවල යම් විඤ්ඤාණයක යම් උපතක් තියෙනවා ද, යම් පැවැත්මක් තියෙනවා ද, යම් විශේෂ උපතක් තියෙනවා ද, යම් පහළ වීමක් තියෙනවා ද මේක තමයි දුකෙහි උපත. රෝගයන් ගේ පැවැත්ම. ජරා මරණයෙහි පහළ වීම.

යෝ ච භික්ඛවේ, රූපස්ස නිරෝධෝ චූපසමෝ අත්ථගමෝ, දුක්ඛස්සේසෝ නිරෝධෝ රෝගානං චූපසමෝ ජරාමරණස්ස අත්ථගමෝ. යෝ වේදනාය යෝ සඤ්ඤාය යෝ සංඛාරානං යෝ විඤ්ඤාණස්ස නිරෝධෝ චූපසමෝ අත්ථගමෝ, දුක්ඛස්සේසෝ නිරෝධෝ රෝගානං චූපසමෝ ජරාමරණස්ස අත්ථගමෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපයක යම් නිරුද්ධ වීමක් තියෙනවා ද, යම් සංසිදීමක් තියෙනවා ද, යම් නැති වීමක් තියෙනවා ද මේක තමයි දුකෙහි නිරෝධය. රෝගයන් ගේ සංසිදීම. ජරා මරණයෙහි නැති වී යෑම. විඳීමක යම් සඤ්ඤාවක යම් සංස්කාරවල යම්

සංයුත්ත නිකාය - 3 (ඛන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 03 (ඛන්ධක වර්ගය)

උප්පාද සංයුත්තය - උප්පාද වර්ගය

..... විඤ්ඤාණයක යම් නිරුද්ධ වීමක් කියෙනවා ද, යම් සංසිද්ධිමත් කියෙනවා ද, යම් නැති වීමක් කියෙනවා ද මේක තමයි දුකෙහි නිරෝධය. රෝගයන් ගේ සංසිද්ධිම. ජරා මරණයෙහි නැති වී යෑම.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඛන්ධ සූත්‍රය නිමා විය.

උප්පාදවග්ගෝපධමෝ.
පළමු වෙනි උප්පාද වර්ග යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

එක්ඛු රූපඤ්ච විඤ්ඤාණං එස්සෝ ච වේදනාය ච
සඤ්ඤා ච - නනා තණ්හා ධාතුක්ඛන්ධෙන තේ දසාති.

එක්ඛු සූත්‍රය, රූප සූත්‍රය, විඤ්ඤාණ සූත්‍රය, එස්ස සූත්‍රය, වේදනා සූත්‍රය,
සඤ්ඤා සූත්‍රය, චේතනා සූත්‍රය, තණ්හා සූත්‍රය, ධාතු සූත්‍රය, ඛන්ධ සූත්‍රය
යන දෙසුම් දහයෙන් මෙම වර්ගය සමන්විත යි.

උප්පාදසංයුත්තං සමත්තං
උප්පාද සංයුත්තය සමාප්ත යි.

6. කිලේස සංයුක්තය

6. කිලේස සංයුක්තය

1. කිලේසවග්ගෝ

1. කිලේස වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.1

චක්ඛු සුත්තය

ඇස ගැන වදාළ දෙසුම

322. සාවක්ථියං

322. සැවැත් නුවර දී

යෝ හික්ඛවේ, චක්ඛුස්මිං ඡන්දරාගෝ විත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ.
යෝ සෝතස්මිං ඡන්දරාගෝ යෝ ඝාතස්මිං ඡන්දරාගෝ
යෝ ජීවිහාය ඡන්දරාගෝ යෝ කායස්මිං ඡන්දරාගෝ
යෝ මනස්මිං ඡන්දරාගෝ විත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ.

පින්වත් මහණෙනි, ඇස කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්,
මේක තමයි සිතේ උපක්කිලේශය. කණ කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා
නම් නාසය කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්
..... දිව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්
කය කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් මනස කෙරෙහි
යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් මේක තමයි සිතේ උපක්කිලේශය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ ඉමේසු ඡසු ධානේසු -තසෝ උපක්කිලේසෝ පභිනෝ හෝති, නෙක්ඛම්මනින්තං චස්ස චිත්තං හෝති. නෙක්ඛම්මපරිභාවිතං චිත්තං කම්මනියං බායති අභිඤ්ඤා ස-ඡිකරණීයේසු ධම්මේසුති.

පින්චත් මහණෙනි, යම් දවසක භික්ෂුව හට ඔය තැන් හය කෙරෙහි ඇති (ඡන්දරාගය නම් වූ) සිතෙහි උපක්කිලේශය ප්‍රභීත වෙලා ගියොත් ඔහු ගේ සිත තියෙන්නේ අමා නිවන නම් වූ නෙක්ඛම්මයට ම නැඹුරු වෙල යි. නෙක්ඛම්මයෙන් ප්‍රගුණ කරන ලද සිත අවබෝධ ඥානයෙන් සාක්ෂාත් කළ යුතු චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය විෂයෙහි ඉතා හොඳින් ක්‍රියාත්මක වෙනවා.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

චක්ඛු සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.2

රූප සුත්තං

රූප ගැන වදාළ දෙසුම

323. සාවක්ථියං

323. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, රූපේසු ඡන්දරාගෝ චිත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ. යෝ සද්දේසු ඡන්දරාගෝ යෝ ගන්ධේසු ඡන්දරාගෝ යෝ රසේසු ඡන්දරාගෝ යෝ ථොට්ඨබ්බිකේසු ඡන්දරාගෝ යෝ ධම්මේසු ඡන්දරාගෝ චිත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ.

පින්චත් මහණෙනි, රූප කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්, මේක තමයි සිතේ උපක්කිලේශය. ශබ්ද කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් ගඳසුවඳ කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්

..... රස කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්
පහසු කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් සිතෙන අරමුණු
කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් මේක තමයි සිතේ උපක්ලේශය.

යතෝ ඛෝ භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ ඉමේසු ඡසු ධානේසු -තසෝ
උපක්කිලේසෝ පභිනෝ හෝති, නෙක්ඛම්මනිත්තං චස්ස චිත්තං හෝති.
නෙක්ඛම්මපරිභාවිතං චිත්තං කම්මනියං ඛායති අභිඤ්ඤා ස-ඡිකරණීයේසු
ධම්මේසුති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක භික්ෂුව හට ඔය තැන් හය කෙරෙහි
ඇති (ඡන්දරාගය නම් වූ) සිතෙහි උපක්ලේශය ප්‍රභීත වෙලා ගියොත් ඔහු ගේ
සිත තියෙන්නේ අමා නිවන නම් වූ නෙක්ඛම්මයට ම නැඹුරු වෙල යි.
නෙක්ඛම්මයෙන් ප්‍රගුණ කරන ලද සිත අවබෝධ ඥානයෙන් සාක්ෂාත් කළ
යුතු චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය විෂයෙහි ඉතා හොඳින් ක්‍රියාත්මක වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

රූප සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.3

විඤ්ඤාණ සුත්තං

විඤ්ඤාණ ගැන වදාළ දෙසුම

324. සාවත්ථියං

324. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, වක්ඛුවිඤ්ඤාණස්මිං ඡන්දරාගෝ චිත්තස්සේසෝ
උපක්කිලේසෝ. යෝ සෝතවිඤ්ඤාණස්මිං ඡන්දරාගෝ යෝ
සානවිඤ්ඤාණස්මිං ඡන්දරාගෝ යෝ ජීවිහාවිඤ්ඤාණස්මිං
ඡන්දරාගෝ යෝ කායවිඤ්ඤාණස්මිං ඡන්දරාගෝ යෝ
මනෝවිඤ්ඤාණස්මිං ඡන්දරාගෝ චිත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

කිලේස සංයුක්තය - කිලේස වර්ගය

පින්වත් මහණෙනි, ඇපේ විඤ්ඤාණය කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්, මේක තමයි සිතේ උපක්ලේශය. කණේ විඤ්ඤාණය කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් නාසයේ විඤ්ඤාණය කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් දිවේ විඤ්ඤාණය කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් කයේ විඤ්ඤාණය කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් මනසේ විඤ්ඤාණය කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් මේක තමයි සිතේ උපක්ලේශය.

යතෝ ඛෝ භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ ඉමේසු ඡසු ධානේසු -තසෝ උපක්කිලේසෝ පභිනෝ හෝති, නෙක්ඛම්මනිත්තං චස්ස චිත්තං හෝති. නෙක්ඛම්මපරිභාවිතං චිත්තං කම්මනියං ඛායති අභිඤ්ඤා ස-ඡිකරණීයේසු ධම්මේසුති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක භික්ෂුව හට ඔය තැන් හය කෙරෙහි ඇති (ඡන්දරාගය නම් වූ) සිතෙහි උපක්ලේශය ප්‍රභීත වෙලා ගියොත් ඔහු ගේ සිත තියෙන්නේ අමා නිවන නම් වූ නෙක්ඛම්මයට ම නැඹුරු වෙල යි. නෙක්ඛම්මයෙන් ප්‍රගුණ කරන ලද සිත අවබෝධ ඥානයෙන් සාක්ෂාත් කළ යුතු චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය විෂයෙහි ඉතා හොඳින් ක්‍රියාත්මක වෙනවා.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

විඤ්ඤාණය සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.4

චස්ස සුත්තං

ස්පර්ශ ගැන වදාළ දෙසුම

325. සාවත්ථියං

325. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, චක්ඛුසම්චස්සස්මිං ඡන්දරාගෝ චිත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ. යෝ සෝතසම්චස්සස්මිං ඡන්දරාගෝ යෝ

ආනසම්මච්ඡසස්මිං ඡන්දරාගෝ යෝ ජිව්හාසම්මච්ඡසස්මිං
 ඡන්දරාගෝ යෝ කායසම්මච්ඡසස්මිං ඡන්දරාගෝ යෝ
 මනෝසම්මච්ඡසස්මිං ඡන්දරාගෝ විත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ. යතෝ ඛෝ
 භික්ඛවෝ භික්ඛුනෝ කම්මනියං බායති අභිඤ්ඤා
 ස-ඡිකරණියේසු ධම්මේසුති.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසේ ස්පර්ශය කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක්
 තියෙනවා නම්, මේක තමයි සිතේ උපක්ලේශය. කණේ ස්පර්ශය කෙරෙහි
 යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් නාසයේ ස්පර්ශය කෙරෙහි
 යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් දිවේ ස්පර්ශය කෙරෙහි යම්
 ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් කයේ ස්පර්ශය කෙරෙහි යම්
 ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් මනසේ ස්පර්ශය කෙරෙහි යම්
 ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් මේක තමයි සිතේ උපක්ලේශය. පින්වත්
 මහණෙනි, යම් දවසක භික්ෂුව හට අවබෝධ ඥානයෙන්
 සාක්ෂාත් කළ යුතු චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය විෂයෙහි ඉතා හොඳින් ක්‍රියාත්මක
 වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

එස්ස සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.5

වේදනා සුත්තං

වේදනා ගුණ වදාළ දෙසුම

326. සාවත්ථියං

326. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවෝ, චක්ඛුසම්මච්ඡසජාය වේදනාය ඡන්දරාගෝ
 විත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ. යෝ සෝතසම්මච්ඡසජාය වේදනාය

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

කිලේස සංයුක්තය - කිලේස වර්ගය

ඡන්දරාගෝ යෝ ඝානසම්මස්සජාය වේදනාය ඡන්දරාගෝ යෝ ජිව්හාසම්මස්සජාය වේදනාය ඡන්දරාගෝ යෝ කායසම්මස්සජාය වේදනාය ඡන්දරාගෝ යෝ මනෝසම්මස්සජාය වේදනාය ඡන්දරාගෝ චිත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසේ ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා විදීම කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්, මේක තමයි සිතේ උපක්ලේශය. කණේ ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා විදීම කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් නාසයේ ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා විදීම කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් දිවේ ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා විදීම කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් කයේ ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා විදීම කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් මනසේ ස්පර්ශයෙන් හටගන්නා විදීම කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් මේක තමයි සිතේ උපක්ලේශය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ කම්මනියං බායති අභිඤ්ඤා ස-ඡිකරණියේසු ධම්මේසුති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක භික්ෂුව හට අවබෝධ ඥානයෙන් සාක්ෂාත් කළ යුතු චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය විෂයෙහි ඉතා හොඳින් ක්‍රියාත්මක වෙනවා.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

වේදනා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.6

සඤ්ඤා සූත්තං

සඤ්ඤා ගූන වදාළ දෙසුම

327. සාවත්ථියං

327. සැවැත් නුවර දී

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

කිලේස සංයුක්තය - කිලේස වර්ගය

යෝ භික්ඛවේ, රූපසඤ්ඤාය ඡන්දරාගෝ චිත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ. යෝ සද්දසඤ්ඤාය ඡන්දරාගෝ යෝ ගන්ධසඤ්ඤාය ඡන්දරාගෝ යෝ රසසඤ්ඤාය ඡන්දරාගෝ යෝ පොට්ඨබ්බසඤ්ඤාය ඡන්දරාගෝ යෝ ධම්මසඤ්ඤාය ඡන්දරාගෝ චිත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ.

පින්වත් මහණෙනි, රූප සඤ්ඤාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්, මේක තමයි සිතේ උපක්කිලේශය. ශබ්ද සඤ්ඤාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් ගන්ධ සඤ්ඤාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් රස සඤ්ඤාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් පහස සඤ්ඤාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් සිතේ අති වන අරමුණු සඤ්ඤාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් මේක තමයි සිතේ උපක්කිලේශය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ කම්මනියං බායති අභිඤ්ඤා ස-ඡිකරණියේසු ධම්මේසුති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක භික්ෂුව හට අවබෝධ ඥානයෙන් සාක්ෂාත් කළ යුතු චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය විෂයෙහි ඉතා හොඳින් ක්‍රියාත්මක වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සඤ්ඤා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.7

ථෙතනා සූත්තං

චේතනා ගුණ වදාළ දෙසුම

328. සාවත්ථියං

328. සැවැත් නුවර දී

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

කිලේස සංයුක්තය - කිලේස වර්ගය

යෝ භික්ඛවේ, රූපසඤ්ඤා-තනාය ඡන්දරාගෝ චිත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ. යෝ සඤ්ඤා-තනාය ඡන්දරාගෝ යෝ ගන්ධසඤ්ඤා-තනාය ඡන්දරාගෝ යෝ රසසඤ්ඤා-තනාය ඡන්දරාගෝ යෝ ථොට්ඨබ්බසඤ්ඤා-තනාය ඡන්දරාගෝ යෝ ධම්මසඤ්ඤා-තනාය ඡන්දරාගෝ චිත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ.

පින්වත් මහණෙනි, රූප මුල් කොට ඇති වන චේතනාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්, මේක තමයි සිතේ උපක්කිලේශය. ශබ්ද මුල් කොට ඇති වන චේතනාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් ගඳ සුවඳ මුල් කොට ඇති වන චේතනාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් රස මුල් කොට ඇති වන චේතනාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් පහස මුල් කොට ඇති වන චේතනාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් සිතේ අති වන අරමුණු මුල් කොට ඇති වන චේතනාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් මේක තමයි සිතේ උපක්කිලේශය.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ..... කම්මනියං බායති අභිඤ්ඤා සංජිකරණියේසු ධම්මේසුති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක භික්ෂුව හට අවබෝධ ඥානයෙන් සාක්ෂාත් කළ යුතු චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය විෂයෙහි ඉතා හොඳින් ක්‍රියාත්මක වෙනවා.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

සඤ්ඤා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.8

තණ්හා සුත්තං

තණ්හා ගැන වදාළ දෙසුම

329. සාවක්ථියං

329. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, රූපතණ්හාය ඡන්දරාගෝ චිත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ. යෝ සද්දතණ්හාය ඡන්දරාගෝ යෝ ගන්ධතණ්හාය ඡන්දරාගෝ යෝ රසතණ්හාය ඡන්දරාගෝ යෝ ඵොට්ඨබ්බතණ්හාය ඡන්දරාගෝ යෝ ධම්මතණ්හාය ඡන්දරාගෝ චිත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ.

පින්වත් මහණෙනි, රූප මුල් කොට ඇති වන ආශාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්, මේක තමයි සිතේ උපක්ලේශය. ශබ්ද මුල් කොට ඇති වන ආශාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් ගඳ සුවඳ මුල් කොට ඇති වන ආශාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් රස මුල් කොට ඇති වන ආශාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් පහස මුල් කොට ඇති වන ආශාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් සිතේ අති වන අරමුණු මුල් කොට ඇති වන ආශාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් මේක තමයි සිතේ උපක්ලේශය.

යතෝ ඛෝ භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ අභිඤ්ඤා ස-ඡිකරණියේසු ධම්මේසුති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක භික්ෂුව හට අවබෝධ ඥානයෙන් සාක්ෂාත් කළ යුතු චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය විෂයෙහි ඉතා හොඳින් ක්‍රියාත්මක වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සඤ්ඤා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.9

ධාතු සුත්තං

ධාතු ගැන වදාළ දෙසුම

330. සාවක්ථියං

330. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, පඨවිධාතූයා ඡන්දරාගෝ චිත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ. යෝ ආපෝධාතූයා ඡන්දරාගෝ යෝ තේජෝධාතූයා ඡන්දරාගෝ යෝ වායෝධාතූයා ඡන්දරාගෝ යෝ ආකාසධාතූයා ඡන්දරාගෝ යෝ විඤ්ඤාණධාතූයා ඡන්දරාගෝ චිත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ.

පින්වත් මහණෙනි, පඨවි ධාතුව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්, මේක තමයි සිතේ උපක්කිලේශය. ආපෝ ධාතුව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් තේජෝ ධාතුව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් වායෝ ධාතුව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් ආකාශ ධාතුව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් විඤ්ඤාණ ධාතුව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් මේක තමයි සිතේ උපක්කිලේශය.

යතෝ ඛෝ භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ ඉමේසු ඡස්ස ධාතේසු -තසෝ උපක්කිලේසෝ පභිනෝ හෝති, නෙක්ඛම්මනිත්තං වස්ස චිත්තං හෝති. නෙක්ඛම්මපරිභාවිතං චිත්තං කම්මනියං බායති අභිඤ්ඤා ස-ඡිකරණියේසු ධම්මේසුති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක භික්ෂුව හට ඔය තැන් හය කෙරෙහි ඇති (ඡන්දරාගය නම් වූ) සිතෙහි උපක්කිලේශය ප්‍රභීත වෙලා ගියොත් ඔහු ගේ සිත තියෙන්නේ අමා නිවන නම් වූ නෙක්ඛම්මයට ම නැඹුරු වෙල යි. නෙක්ඛම්මයෙන් ප්‍රගුණ කරන ලද සිත අවබෝධ ඥානයෙන් සාක්ෂාත් කළ

යුතු චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය විෂයෙහි ඉතා හොඳින් ක්‍රියාත්මක වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ධාතු සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.10

බන්ධ සුත්තං

ස්කන්ධ ගූන වදාළ දෙසුම

331. සාවත්ථියං

331. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ, රූපස්මිං ඡන්දරාගෝ චිත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ.
යෝ වේදනාය ඡන්දරාගෝ යෝ සඤ්ඤාය ඡන්දරාගෝ
යෝ සංඛාරේසු ඡන්දරාගෝ යෝ විඤ්ඤාණස්මිං ඡන්දරාගෝ
චිත්තස්සේසෝ උපක්කිලේසෝ.

පින්වත් මහණෙනි, රූපය කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්,
මේක තමයි සිතේ උපක්කිලේශය. විදීම කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා
නම් සඤ්ඤාව කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්
..... සංස්කාර කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම්
විඤ්ඤාණය කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් තියෙනවා නම් මේක තමයි සිතේ
උපක්කිලේශය.

යතෝ ඛෝ භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ ඉමේසු ඡසු ධානේසු -තසෝ
උපක්කිලේසෝ පභිනෝ හෝති, නෙක්ඛම්මනිත්තං වස්ස චිත්තං හෝති.
නෙක්ඛම්මපරිභාවිතං චිත්තං කම්මනියං ඛායති අභිඤ්ඤා ස-ඡිකරණියේසු
ධම්මේසුති.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (ඛන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (ඛන්ධක වර්ගය)

කිලේස සංයුක්තය - කිලේස වර්ගය

පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක හික්ෂුචි හට ඔය තැන් හය කෙරෙහි ඇති (ඡන්දරාගය නම් වූ) සිතෙහි උපක්ලේශය ප්‍රභීත වෙලා ගියොත් ඔහු ගේ සිත තියෙන්නේ අමා නිවන නම් වූ නෙක්ඛම්මයට ම නැඹුරු වෙල යි. නෙක්ඛම්මයෙන් ප්‍රගුණ කරන ලද සිත අවබෝධ ඥානයෙන් සාක්ෂාත් කළ යුතු චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය විෂයෙහි ඉතා හොඳින් ක්‍රියාත්මක වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඛන්ධ සූත්‍රය නිමා විය.

කිලේසවග්ගෝපධම්මෝ
පළමු වෙනි කිලේස වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

චක්ඛු රූපඤ්ච විඤ්ඤාණං එස්සෝ ච වේදනාය ච
සඤ්ඤා ච තෙනා තණ්හා ධාතුක්ඛන්ධෙන තේ දසාති.

චක්ඛු සූත්‍රය, රූප සූත්‍රය, විඤ්ඤාණ සූත්‍රය, එස්ස සූත්‍රය, වේදනා සූත්‍රය,
සඤ්ඤා සූත්‍රය, චේතනා සූත්‍රය, තණ්හා සූත්‍රය, ධාතු සූත්‍රය, ඛන්ධ සූත්‍රය
යන දෙසුම් දහයෙන් මෙම වර්ගය සමන්විත යි.

කිලේසසංයුක්තං නිට්ඨිතං
කිලේස සංයුක්තය නිමා විය.

7. සාරිපුත්ත සංයුත්තං

7. සාරිපුත්ත සංයුත්තය

1. සාරිපුත්ත වග්ගෝ

1. සාරිපුත්ත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.1

විවේකජ සුත්තං

“විවේකයෙන් හට ගත්” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

332. සාවත්ථියං

332. සැවැත් නුවර දී

ඒකං සමයං ආයස්මා සාරිපුත්තෝ සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාටපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. අප්ථ ඛෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පත්තව්වරමාදාය සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පාවිසි. සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරින්වා ප-ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්ඛන්තෝ යේන අන්ධවනං තේනුපසංකම් දිවා විහාරාය. අන්ධවනං අජ්ඣාග්ගහෙත්වා අඤ්ඤාතරස්මි රුක්ඛමුලේ දිවා විහාරං නිසීදි. අප්ථ ඛෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ සායන්තසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේන ජේතවනං අනාටපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෝ තේනුපසංකම්.

එක් කලෙක ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටු තුමා ගේ ආරාමයේ. එදා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ පෙරවරුවෙහි සිවුරු හැඳ පොරවා ගෙන පා සිවුරු ගෙන සැවැත් නුවරට පිණ්ඩපාතේ වැඩම කළා. සැවැත් නුවර පිඬු සිහා

වැඩම කොට දන් වැළඳීමෙන් පසු දිවා විහරණය පිණිස අන්ධවනයට වැඩම කළා. අන්ධවනයේ ඇතුළට ම වැඩලා එක්තරා රුක් සෙවණක දිවා විහරණය පිණිස වැඩ සිටියා. ඊට පස්සේ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ සවස් වරුවෙහි භාවනාවෙන් නැගිට අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමය වන ඡේතවනයට වැඩම කළා.

අද්දසා බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං දුරතෝවා ආග-ජන්තං. දිස්වාන ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතදවෝච. විප්පසන්තානි බෝ තේ ආවුසෝ සාරිපුත්ත ඉන්ද්‍රියානි පරිසුද්ධෝ මුඛවණ්ණෝ පරියෝදාතෝ, කතමේනායස්මා සාරිපුත්තෝ අජ්ජ විහාරේන විනාසිති.

ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ දුරින් ම වඩින්නා වූ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේව දැකලා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්ස, ඔබේ ඉදුරන් හරිම ප්‍රසන්න යි. මුහුණේ පැහැය පිරිසිදු යි. බබළනවා. අද ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ගත කළේ මොන වගේ විහරණයකින් ද?”

ඉධාහං ආවුසෝ, විවි-වෙ කාමේහි විවි-ව අකුසලේහි ධම්මේහි සවිතක්කං සවිචාරං විචේකජං පිතිසුඛං පට්ඨං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. තස්ස මය්හං ආවුසෝ න ඒවං හෝති: “අහං පට්ඨං ඤානං සමාපජ්ජාමිති වා අහං පට්ඨං ඤානං සමාපන්නෝති වා අහං පට්ඨං ඤානං වුට්ඨිතෝති වා”ති.

“ප්‍රිය ආයුෂ්මත, මෙහි මා කාමයන්ගෙන් වෙන් ව, අකුසල්වලින් වෙන්ව, විතර්ක සහිතව, විචාර සහිත ව, විචේකයෙන් හටගත් ච්‍රිති සුඛය ඇති පළමුවෙනි ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කළා. එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මත, මාහට “මං පළමු ධ්‍යානයට සමවදිනවා, මං පළමු ධ්‍යානයට සමවැදුනා, මං පළමු ධ්‍යානයෙන් නැගිට්ටා” කියන මෙවැනි අදහසක් ඇති වුණේ නෑ.”

තථා හි පනායස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස දීඝරත්තං අහිංකාරමමිංකාර-මානානුසයා සුපමුහතා. තස්මා ආයස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස න ඒවං හෝති: “අහං පට්ඨං ඤානං සමාපජ්ජාමිති වා අහං පට්ඨං ඤානං සමාපන්නෝති වා අහං පට්ඨං ඤානං වුට්ඨිතෝති වා”ති.

ඒක එහෙමම නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි මම වෙමි ය, මාගේ වේය යන ආදී මාන අනුසය මූලින් ම සිඳලා නෙව වැඩ සිටින්නේ. ඒ නිසා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ හට “මං පළමු ධ්‍යානයට සමවදිනවා, මං පළමු ධ්‍යානයට සමවැදුනා, මං පළමු ධ්‍යානයෙන් නැගිට්ටා” කියන මෙවැනි අදහසක් ඇති වෙන්නෙ නෑ නෙව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

විවේකජ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.2

අවිතක්ක සූත්තං

“විතර්ක රහිත” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

333. සාවත්ථියං

333. සැවැත් නුවර දී

අද්දසා බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං දුරතෝවා ආග-මන්තං. දිස්වාන ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතදවෝච: විජපසන්නානි බෝ තේ ආචුසෝ සාරිපුත්ත ඉන්ද්‍රියානි පරිසුද්ධෝ මුඛවණ්ණෝ පරියෝදාතෝ, කතමේනායස්මා සාරිපුත්තෝ අජ්ජ විහාරේන විහාසිති.

ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ දුරින් ම වඩින්නා වූ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේව දැකලා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්ස, ඔබේ ඉඳුරන් හරිම ප්‍රසන්න යි. මුහුණේ පැහැය පිරිසිදු යි. බබළනවා. අද ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ගත කළේ මොන වගේ විහරණයකින් ද?”

ඉධාහං ආචුසෝ, විතක්කවිචාරානං වූපසමා අජ්ඣධන්තං සම්පසාදනං -තසෝ ඒකෝදිභාවං අවිතක්කං අවිචාරං සමාධිජං ජිතිසුඛං දුතියං ධ්‍යානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි.

සංයුත්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

සාරිපුත්ත සංයුත්තය - සාරිපුත්ත වර්ගය

ප්‍රිය ආයුෂ්මත, මෙහි මා විතක්ක විචාරයන් සංසිද්ධිමෙන් හිත ඇතුළේ ම බලවත් ප්‍රසාදයකින් යුතු සිතින් වඩාත් ඒකාග්‍ර සිතින් යුතුව, විතර්ක රහිත ව, විචාර රහිත ව, සමාධියෙන් හට ගත් ප්‍රීති සුඛ ඇති දෙ වෙනි ධ්‍යානයට පැමිණිලි යි වාසය කළේ.

තස්ස මය්හං ආවුසෝ න ඒවං හෝති: “අහං දුතියං ඝට්ඨානං සමාපජ්ජාමිති වා අහං දුතියං ඝට්ඨානං සමාපන්නෝති වා අහං දුතියජ්ඣානා වුට්ඨිතෝති වා”ති.

නමුත් ප්‍රිය ආයුෂ්මත, මා හට “මං දෙවෙනි ධ්‍යානයට සමවදිනවා, මං දෙවෙනි ධ්‍යානයට සමවැදුනා, මං දෙවෙනි ධ්‍යානයෙන් නැගිට්ටා” කියන මෙවැනි අදහසක් ඇති වුණේ නෑ.”

තථා හි පනායස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස දීඝරත්තං අහිංකාරමමිංකාර-මානානුසයා සුසම්මතා. තස්මා ආයස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස න ඒවං හෝති: “අහං දුතියං ඝට්ඨානං සමාපජ්ජාමිති වා අහං දුතියං ඝට්ඨානං සමාපන්නෝති වා අහං දුතියජ්ඣානා වුට්ඨිතෝති වා”ති.

ඒක එහෙමම නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි මම වෙමි ය, මාගේ වේය යන ආදී මාන අනුසය මුලින් ම සිදලා නෙව වැඩ සිටින්නේ. ඒ නිසා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ හට “මං දෙවෙනි ධ්‍යානයට සමවදිනවා, මං දෙවෙනි ධ්‍යානයට සමවැදුනා, මං දෙවෙනි ධ්‍යානයෙන් නැගිට්ටා” කියන මෙවැනි අදහසක් ඇති වෙන්නෙ නෑ නෙව.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

අවිතක්ක සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.3

ජිනි සුත්තං

ප්‍රීතිය ගැන වදාළ දෙසුම

334. සාවත්ථියං

334. සැවැත් නුවර දී

අද්දසා බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ විජපසන්නානි බෝ තේ
ආවුසෝ සාරිපුත්ත ඉන්ද්‍රියානි පරිසුද්ධෝ මුඛවණ්ණෝ පරියෝදානෝ,
කතමේනායස්මා සාරිපුත්තෝ අජ්ජ විහාරේන විහාසිති.

ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ දුරින් ම වඩින්නා වූ
“ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්ස, ඔබේ ඉදුරන් හරිම ප්‍රසන්න යි. මුහුණේ
පැහැය පිරිසිදු යි. බබළනවා. අද ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ
ගත කළේ මොන වගේ විහරණයකින් ද?”

ඉධාහං ආවුසෝ, ජිතියා ච විරාගා උපෙක්ඛකෝ ච විහරාමි. සතෝ
ච සම්පජානෝ සුඛං ච කායේන පටිසංවේදේමි, යං තං අරියා ආචික්ඛන්ති
උපෙක්ඛකෝ සතිමා සුඛවිහාරිති තං තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි
..... වූට්ඨිතෝති වා”ති.

“ප්‍රිය ආයුෂ්මත, මෙහි මා ප්‍රීතියට නො ඇලිලා, උපේක්ෂාවෙන්ම යි
වාසය කළේ. සිහියෙන් නුවණින් යුක්තව යි ධ්‍යානය සැපය කයින් වින්දේ.
ආර්යයන් වහන්සේලා උපේක්ෂා සහගත ව සිහි ඇතිව සැප සේ වාසය
කරනවා කියා යම් ධ්‍යානයක් ගැන පවසනවා නම්, අන්න ඒ තුන් වෙනි
ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කළා නැගිට්ටා කියලා හරි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ජිනි සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.4

උපෙක්ඛා සුත්තං

උපේක්ෂාව ගැන වදාළ දෙසුම

335. සාවත්ථියං

335. සැවැත් නුවර දී

අද්දසා බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ විජපසන්නානි බෝ තේ
ආචුසෝ සාරිපුත්ත ඉන්ද්‍රියානි පරිසුද්ධෝ මුඛවණ්ණෝ පරියෝදානෝ,
කතමේනායස්මා සාරිපුත්තෝ අජජ විහාරේන විහාසිති.

ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ දුරින් ම වඩින්නා වූ
“ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්ස, ඔබේ ඉඳුරන් හරිම ප්‍රසන්න යි. මුහුණේ
පැහැය පිරිසිදු යි. බබළනවා. අද ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ
ගත කළේ මොන වගේ විහරණයකින් ද?”

ඉධානං ආචුසෝ, සුඛස්ස ච පහානා දුක්ඛස්ස ච පහානා සුඛිබ්බව
සෝමනස්සදෝමනස්සානං අත්ථගමා අදුක්ඛමසුඛං උපෙක්ඛා සති පාරිසුද්ධිං
චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි වුට්ඨිතෝති වා”ති.

“ප්‍රිය ආයුෂ්මත, මෙහි මා සැපයේ ද ප්‍රභාණයෙන්, දුකේ ද ප්‍රභාණයෙන්,
කලින් ම සොම්නස් දොම්නස් දෙක නැති කරලා, දුක් සැප රහිත ව
උපේක්ෂාවෙන් යුතු පාරිශුද්ධ සිහිය ඇති හතර වෙනි ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය
කළා නැගිට්ටා කියලා හරි.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

උපෙක්ඛා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.5

ආකාසානඤ්චායනන සුත්තං
ආකාසානඤ්චායනනය ගැන වදාළ දෙසුම

336. සාවත්ථියං

336. සැවැත් නුවර දී

අද්දසා බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ ආයස්මත්තං සාරිපුත්තං
ඒතදවෝච: විජ්ජසන්නාති ඉධාහං ආවුසෝ, සබ්බසෝ
රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා පටිසසඤ්ඤානං අත්ථගමා නානත්ත සඤ්ඤානං
අමනසිකාරා “අනන්තෝ ආකාසෝති අකාසානඤ්චායනනං උපසම්පජ්ජ
විහරාමි වුට්ඨිතෝති වා”ති.

ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ දුරින් ම වඩින්නා වූ
ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මෙහෙම කිව්වා ත්‍රිය
ආයුෂ්මත, මෙහි මා සැම අයුරින් ම රූප සඤ්ඤාවන් ඉක්මවා ගිහිත්,
ගොරෝසු සඤ්ඤාවන් නැති වීමෙන් නොයෙක් සඤ්ඤාවන් මෙනෙහි නො
කිරීමෙන් “අනන්ත වූ අහස” යයි ආකාසානඤ්චායනනයට පැමිණ වාසය
කළා නැගිට්ටා කියලා හරි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ආකාසානඤ්චායනනය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.6

විඤ්ඤාණඤ්චායනන සුත්තං
විඤ්ඤාණඤ්චායනනය ගැන වදාළ දෙසුම

337. සාවත්ථියං

337. සැවැත් නුවර දී

අද්දසා බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං
ඒතදවෝච: විජ්ජසන්තානි ඉධාහං ආවුසෝ, සබ්බසෝ
ආකාසානඤ්චායනනං සමතික්කම්ම “අනන්තං විඤ්ඤාණං”න්ති
විඤ්ඤාණඤ්චායනනං උපසම්පජ්ජ විහරාමි වුට්ඨිතෝති
වා”ති.

ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ දුරින් ම වඩින්නා වූ
ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මෙහෙම කිව්වා ප්‍රිය
ආයුෂ්මත, මෙහි මා සැම අයුරින් ම ආකාසානඤ්චායනනය ඉක්මවා ගිහිත්,
“අනන්ත වූ විඤ්ඤාණය” යයි විඤ්ඤාණඤ්චායනනයට පැමිණ වාසය කළා
..... නැගිට්ටා කියලා හරි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

විඤ්ඤාණඤ්චායනනය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.7

ආකිඤ්චඤ්චායනන සුත්තං
ආකිඤ්චඤ්චායනනය ගැන වදාළ දෙසුම

338. සාවත්ථියං

338. සැවැත් නුවර දී

අථ බෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ඉධාහං ආවුසෝ, සබ්බසෝ
විඤ්ඤාණඤ්චායනනං සමතික්කම්ම “නත්ථි කිඤ්චි”ති ආකිඤ්චඤ්චායනනං

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

සාරිපුත්ත සංයුත්තය - සාරිපුත්ත වර්ගය

උපසම්පජ්ජ විහරාමි වුට්ඨිතෝති වා”ති.

ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ දුරින් ම වඩින්නා වූ
ප්‍රිය ආයුෂ්මත, මෙහි මා සෑම අයුරින් ම විඤ්ඤාණඤ්චායතනය ඉක්මවා
ගිහිත්, “කිසිවක් නැත” යයි ආකිඤ්චඤ්චායතනයට පැමිණ වාසය කළා
..... නැගිට්ටා කියලා හරි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ආකිඤ්චඤ්චායතනය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.8

තේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන සූත්තං
තේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය ගැන වදාළ දෙසුම

339. සාවත්ථියං

339. සැවැත් නුවර දී

අප බෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ඉධාහං ආවුසෝ, සබ්බසෝ
ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමතික්කම්ම තේවාසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං
උපසම්පජ්ජ විහරාමි වුට්ඨිතෝති වා”ති.

එතකොට ආයුෂ්මත සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ප්‍රිය
ආයුෂ්මත, මෙහි මා සෑම අයුරින් ම ආකිඤ්චඤ්චායතනය ඉක්මවා ගිහිත්,
තේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට පැමිණ වාසය කළා
නැගිට්ටා කියලා හරි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.9

නිරෝධ සමාපත්ති සූත්තං

නිරෝධ සමාපත්තිය ගැන වදාළ දෙසුම

340. ඒකං සමයං ආයස්මා සාරිපුත්තෝ සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. අථ ඛෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පාවිසි. සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරින්වා ප-ණහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්ඛන්තෝ යේන අන්ධවනං තේනුපසංකම් දිවා විහාරාය. අන්ධවනං අජ්ඣාදග්ගෙත්වා අඤ්ඤාතරස්මිං රුක්ඛමුලේ දිවා විහාරං නිසීදි. අථ ඛෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ සායන්තසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේන ජේතවනං අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෝ තේනුපසංකම්.

එක් කලෙක ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටු තුමා ගේ ආරාමයේ. එදා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ පෙරවරුවෙහි සිවුරු හැඳ පොරවා ගෙන පා සිවුරු ගෙන සැවැත් නුවරට පිණ්ඩපාතේ වැඩම කළා. සැවැත් නුවර පිඬු සිභා වැඩම කොට දන් වැළඳීමෙන් පසු දිවා විහරණය පිණිස අන්ධවනයට වැඩම කළා. අන්ධවනයේ ඇතුළට ම වැඩලා එක්තරා රුක් සෙවණක දිවා විහරණය පිණිස වැඩ සිටියා. ඊට පස්සේ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ සවස් වරුවෙහි භාවනාවෙන් නැගිට අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමය වන ජේතවනයට වැඩම කළා.

අද්දසා ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං දුරතෝවා ආග-ණත්තං. දිස්වාන ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතදවෝච. විප්පසන්තානි ඛෝ තේ ආවුසෝ සාරිපුත්ත ඉන්ද්‍රියානි පරිසුද්ධෝ මුඛවණ්ණෝ පරියෝදානෝ, කතමේනායස්මා සාරිපුත්තෝ අජ්ජ විහාරේන විහාසිති.

ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ දුරින් ම වඩින්නා වූ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේව දැකලා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්ස, ඔබේ ඉඳුරන් හරිම ප්‍රසන්න යි. මුහුණේ පැහැය පිරිසිදු යි. බබළනවා. අද ප්‍රිය ආයුෂ්මත්

සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ගත කළේ මොන වගේ විහරණයකින් ද?”

ඉධානං ආවුසෝ, සබ්බසෝ නේවසක්කොනාසක්කොයනනං සමතික්කම්ම සක්කොවේදයිතනිරෝධං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. තස්ස මය්හං ආවුසෝ න ඵ්වං හෝති: “අහං සක්කොවේදයිතනිරෝධං සමාපජ්ජාමි”ති වා අහං සක්කොවේදයිතනිරෝධං සමාපන්නෝ”ති වා “අහං සක්කොවේදයිතනිරෝධං වුට්ඨිතෝති වා”ති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මත, මෙහි මා සෑම අයුරින් ම නේවසක්කොනා-සක්කොයනනය ඉක්මවා ගිහිත් සක්කොවිදීමිචල නිරෝධයට පැමිණිලා වාසය කළා. එතකොට ත්‍රිය ආයුෂ්මත, මා හට “මං සක්කොවිදීමිචල නිරෝධයට සමවදිනවා, මං සක්කොවිදීමිචල නිරෝධයට සමවැදුනා, මං සක්කොවිදීමිචල නිරෝධයෙන් නැගිට්ටා” කියන මෙවැනි අදහසක් ඇති වුණේ නෑ.”

තථා හි පනායස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස දීඝරත්තං අහිංකාරමමිංකාර-මානානුසයා සුසමුහතා. තස්මා ආයස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස න ඵ්වං හෝති: “අහං සක්කොවේදයිතනිරෝධං සමාපජ්ජාමි”ති වා අහං සක්කොවේදයිත-නිරෝධං සමාපන්නෝ”ති වා “අහං සක්කොවේදයිතනිරෝධා වුට්ඨිතෝති වා”ති.

ඒක එහෙමම නේ. ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි මම වෙමි ය, මාගේ වේය යන ආදී මාන අනුසය මුලින් ම සිඳලා නෙව වැඩ සිටින්නේ. ඒ නිසා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ හට “මං සක්කොවිදීමිචල නිරෝධයට සමවදිනවා, මං සක්කොවිදීමිචල නිරෝධයට සමවැදුනා, මං සක්කොවිදීමිචල නිරෝධයෙන් නැගිට්ටා” කියන මෙවැනි අදහසක් ඇති වෙන්නෙ නෑ නෙව.

සාදු! සාදු !! සාදු !!!

නිරෝධසමාපත්ති සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.10

සුවිමුඛී සුත්තං

සුවිමුඛී තාපසිය අරහයා වදාළ දෙසුම

341. ඒකං සමයං ආයස්මා සාරිපුත්තෝ රාජගහේ විහරති චේච්චනේ කලන්දකනිවාපේ. අථ ඛෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය රාජගහං පිණ්ඩාය පාවිසී. රාජගහේ සපදානං පිණ්ඩාය වරින්වා තං පිණ්ඩපාතං අඤ්ඤතරං කුඛ්ඛමූලං නිස්සාය භුඤ්ජති. අථ ඛෝ සුවිමුඛී පරිබ්බාජිකා යේනායස්මා සාරිපුත්තෝ තේනුපසංකමී. උපසංකමීත්වා ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතදවෝච: කි නු ඛෝ සමණ, අධෝමුඛෝ භුඤ්ජසීති.

341. එක් කලෙක ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ රජගහ නුවර කලන්දක නිවාප නම් වූ චේච්චනාරාමයේ. එදා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ පෙරවරුවෙහි සිවුරු හැඳ පොරවා ගෙන, පා සිවුරු ගෙන පිණ්ඩපාතේ වැඩියා. රජගහ නුවර ගෙපිළිවෙලින් පිණ්ඩපාතයේ වැඩම කරලා ඒ පිණ්ඩපාතය එක්තරා බිත්තියක් අසල වාඩි වෙලා වළඳනවා. එතකොට සුවිමුඛී තවුසිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වැඩ සිටිය තැනට ආවා. ඇවිදිත් ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේගෙන් මෙහෙම ඇසුවා. “එම්බා ශ්‍රමණය, මොක ද ඔය යට මුඛය ඇතිව නේද වළඳින්නේ?

නබ්බාහං හගිති, අධෝමුඛෝ භුඤ්ජාමීති. තේන හි සමණ, උද්ධංමුඛෝ භුඤ්ජසීති.

“නැහණියෙනි, මං යටිමුඛය ඇතිව වළඳන කෙනෙක් නො වෙයි.”
“එසේ නම් එම්බා ශ්‍රමණය, උඩුමුඛය ඇතිව වෙන්න ඇති වළඳින්නේ.”

න බ්බාහං හගිති, උද්ධං මුඛෝ භුඤ්ජාමීති.

“නැහණියෙනි, මං උඩු මුඛය ඇතිව වළඳින කෙනෙකුක් නොවෙයි.”

තේන හි සමණ, දිසාමුඛෝ භුඤ්ජසීති.

“එසේ නම් එම්බා ශ්‍රමණය, දිශාවන් නමැති මුඛය ඇතිව වෙන්න ඇති වළඳින්නේ.”

න ඛ්වාහං භගිනි, දිසාමුඛෝ භුඤ්ජාමීති.

“නැහණියෙනි, මං දිශාවන් නමැති මුඛය ඇතිව වළඳින කෙනෙකුත් නොවෙයි.”

තේන හි සමණ, විදිසාමුඛෝ භුඤ්ජසීති.

“එසේ නම් එම්බා ශ්‍රමණය, අනුදිශාවන් නමැති මුඛය ඇතිව වෙන්න ඇති වළඳින්නේ.”

න ඛ්වාහං භගිනි, විදිසාමුඛෝ භුඤ්ජාමීති.

“නැහණියෙනි, මං අනු දිශාවන් නමැති මුඛය ඇතිව වළඳින කෙනෙකුත් නොවෙයි.”

කිං නු සමණ, අධෝමුඛෝ භුඤ්ජසීති ඉති පුට්ඨෝ සමානෝ න ඛ්වාහං භගිනි, අධෝමුඛෝ භුඤ්ජාමීති වදේසි. තේන හි සමණ, උද්ධං මුඛෝ භුඤ්ජසීති ඉති පුට්ඨෝ සමානෝ න ඛ්වාහං භගිනි, උද්ධං මුඛෝ භුඤ්ජාමීති වදේසි. තේන හි සමණ, දිසාමුඛෝ භුඤ්ජසීති ඉති පුට්ඨෝ සමානෝ න ඛ්වාහං භගිනි, දිසාමුඛෝ භුඤ්ජාමීති වදේසි. තේන හි සමණ, විදිසා මුඛෝ භුඤ්ජසීති ඉති පුට්ඨෝ සමානෝ න ඛ්වාහං භගිනි, විදිසා මුඛෝ භුඤ්ජාමීති වදේසි කථඤ්චරහි සමණ භුඤ්ජසීති.

ඇයි ශ්‍රමණයෙනි, “එම්බා ශ්‍රමණය, මොක ද ඔය යට මුඛය ඇතිව නේද වළඳින්නේ?” කියා ඇසූ විට “නැහණියෙනි, මං යටිමුඛය ඇතිව වළඳන කෙනෙක් නො වෙයි” කියලා කියනවා. “එසේ නම් එම්බා ශ්‍රමණය, උඩුමුඛය ඇතිව වෙන්න ඇති වළඳින්නේ” කියා ඇසූ විට “නැහණියෙනි, මං උඩු මුඛය ඇතිව වළඳින කෙනෙකුත් නොවෙයි” කියලා කියනවා. “එසේ නම් එම්බා ශ්‍රමණය, දිශාවන් නමැති මුඛය ඇතිව වෙන්න ඇති වළඳින්නේ” කියා ඇසූ

විට “නුභණ්ණයෙනි, මං දිශාවන් නමැති මුඛය ඇතිව වළඳින කෙනෙකුත් නොවෙයි” කියලා කියනවා. “එසේ නම් එම්බා ශ්‍රමණය, අනුදිශාවන් නමැති මුඛය ඇතිව වෙන්න ඇති වළඳින්නේ” කියා ඇසූ විට “නුභණ්ණයෙනි, මං අනු දිශාවන් නමැති මුඛය ඇතිව වළඳින කෙනෙකුත් නොවෙයි” කියලා කියනවා. එසේ වී නම්, එම්බා ශ්‍රමණය ඔබ වළඳින්නේ කොහොම ද?

යේ හි කේවි භගිනි, සමණබ්‍රාහ්මණා චත්ථුච්ඡජාතිර-ජානච්ඡජාය මි-ජාජිවේන ජීවිකං කප්පෙන්නි, ඉමේ වු-චන්ති භගිනි, සමණබ්‍රාහ්මණා “අධොමුඛා භුඤ්ජන්ති”ති.

නුභණ්ණයෙනි, යම් කිසි ශ්‍රමණ බමුණන් ඉන්නවා. ඔවුන් ජීවත් වෙන්නේ ගෙවල්දොරවල් නැතිමිවලදී කරණ වාස්තු විද්‍යාව නම් වූ නිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙනුයි. නුභණ්ණයෙනි, මෙන්න මේ මහණ බමුණන්ට තමයි “අධොමුඛය ඇති ව අනුභව කරනවා” කියලා කියන්නේ.

යේ හි කේවි භගිනි, සමණබ්‍රාහ්මණා නක්ඛන්තච්ඡජාතිර-ජානච්ඡජාය මි-ජාජිවේන ජීවිකං කප්පෙන්නි, ඉමේ වු-චන්ති භගිනි, සමණබ්‍රාහ්මණා “උද්ධංමුඛා භුඤ්ජන්ති”ති.

නුභණ්ණයෙනි, යම් කිසි ශ්‍රමණ බමුණන් ඉන්නවා. ඔවුන් ජීවත් වෙන්නේ කේන්දර, නුකැන්, නිමිති බැලීම් ආදී නක්ෂත්‍ර විද්‍යාව නම් වූ නිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙනුයි. නුභණ්ණයෙනි, මෙන්න මේ මහණ බමුණන්ට තමයි “උඩු මුඛය ඇති ව අනුභව කරනවා” කියලා කියන්නේ.

යේ හි කේවි භගිනි, සමණබ්‍රාහ්මණා දුතෙය්‍යපභීතගමනානුයෝගා මි-ජාජිවේන ජීවිකං කප්පෙන්නි, ඉමේ වු-චන්ති භගිනි, සමණබ්‍රාහ්මණා “දිසාමුඛා භුඤ්ජන්ති”ති.

නුභණ්ණයෙනි, යම් කිසි ශ්‍රමණ බමුණන් ඉන්නවා. ඔවුන් ජීවත් වෙන්නේ නියෝජිතකම් කරමින් ගිහියන් ගේ නොයෙක් පණිවිඩ පනත් ගෙන යමින් කල් ගෙවීම නම් මිත්‍යා ආජීවයෙනුයි. නුභණ්ණයෙනි, මෙන්න මේ මහණ බමුණන්ට තමයි “දිශාවන් නමැති මුඛය ඇති ව අනුභව කරනවා” කියලා කියන්නේ.

යේ හි කේවි හගිනි, සමණබ්‍රාහ්මණා අංගවිජ්ජාතිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවිකං කප්පෙනති, ඉමේ වු-චන්ති හගිනි, සමණබ්‍රාහ්මණා “විදිසාමුඛා භුඤ්ජන්ති”ති.

නැහණියෙනි, යම් කිසි ශ්‍රමණ බමුණන් ඉන්නවා. ඔවුන් ජීවත් වෙන්නේ අත් බැලීම, ඉරියව් බැලීම ආදී අංග විද්‍යාව නම් වූ කිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙනුයි. නැහණියෙනි, මෙන්න මේ මහණ බමුණන්ට තමයි “අනු දිශාවන් නමැති මුඛය ඇති ව අනුභව කරනවා” කියලා කියන්නේ.

සෝ බ්‍රිවාහං හගිනි, න වත්ථුවිජ්ජාතිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවිකං කප්පෙමි. න නක්ඛත්තවිජ්ජාතිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවිකං කප්පෙමි, න දුක්ඛයාපභීතගමනානුයෝගා මි-ඡාජීවෙන ජීවිකං කප්පෙමි. න අංගවිජ්ජාතිර-ඡානවිජ්ජාය මි-ඡාජීවෙන ජීවිකං කප්පෙමි. ධම්මේ භික්ඛං පරියේසාමි, ධම්මෙන භික්ඛං පරියේසිත්වා භුඤ්ජාමිති.

නමුත් නැහණියෙනි, ඒ මා නම් ගෙවල්දොරවල් කැනීමවලදී කරණ වාස්තු විද්‍යාව නම් වූ කිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවිතය ගෙවන කෙනෙක් නොවෙයි. කේන්දර, නැකැත්, නිමිති බැලීම ආදී නක්ෂත්‍ර විද්‍යාව නම් වූ කිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවිතය ගෙවන කෙනෙක් නොවෙයි. නියෝජිතකම් කරමින් ගිහියන් ගේ නොයෙක් පණිවිඩ පනත් ගෙන යමින් කල් ගෙවීම නම් මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවිතය ගෙවන කෙනෙක් නොවෙයි. අත් බැලීම, ඉරියව් බැලීම ආදී අංග විද්‍යාව නම් වූ කිරිසන් විද්‍යාවෙන් යුතු මිත්‍යා ආජීවයෙන් ජීවිතය ගෙවන කෙනෙක් නොවෙයි. මා භික්ෂාව (දානය) සොයා ගන්නේ ධාර්මිකව යි. ධාර්මිකව ම භික්ෂාව සොයා ගෙන තමයි මා වළඳන්නේ.

අථ ඛෝ සුචිමුඛී පරිබ්බාජිකා රාජගනේ රතියාය රතියං සිංඝාටකේන සිංඝාටකරී උපසංකමිත්වා ඒවාමරෝ-සි: “ධම්මිකං සමණා සත්‍යපුත්තියා ආහාරං ආහාරෙන්ති, අනවජ්ජං සමණා සත්‍යපුත්තියා ආහාරං ආහාරෙන්ති, දේඨං සමණානං සත්‍යපුත්තියානං පිණ්ඩ”න්ති.

එතකොට සුචිමුඛී තවුසිය රජගහ නුවර වීදියෙන් වීදියට හතරමං හන්දියෙන් හතරමං හන්දියට ගිහින් මේ විදිහට කියා හිටියා. “ශාක්‍ය පුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලා ධාර්මික ආහාරය යි වළඳන්නේ. ශාක්‍ය පුත්‍ර

සංයුත්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

සාරිපුත්ත සංයුත්තය - සාරිපුත්ත වර්ගය

ශ්‍රමණයන් වහන්සේලා නිවැරදි ලෙස ලද ආහාරය යි වළඳන්නේ. ශාකා භූත ශ්‍රමණයන් වහන්සේලාට දන් දීපල්ලා” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සුවිමුඛි සූත්‍රය නිමා විය.

සාරිපුත්තවග්ගෝපයමෝ
පළමු වෙනි සාරිපුත්ත වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙළ උද්දානය යි.

විවේකජං අවිතක්කං ජිතිවිරාගුපේක්ඛාහි
ආකාසානඤ්ච විඤ්ඤාණං ආකිඤ්චඤ්ඤෙන තීණි ව
නේවසඤ්ඤා ව නිරෝධෝ සුවිමුඛි දස සුත්තානි.

විවේකජ සූත්‍රය, අවිතක්ක සූත්‍රය, ජිති සූත්‍රය, උපෙක්ඛා සූත්‍රය,
ආකාසානඤ්චායතන සූත්‍රය, විඤ්ඤාණඤ්චායතන සූත්‍රය,
ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සූත්‍රය, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන සූත්‍රය, නිරෝධ
සමාපත්ති සූත්‍රය, සුවිමුඛි සූත්‍රය යන දෙසුම් දහයෙන් සමන්විත වර්ගය යි.

සාරිපුත්තසංයුත්තං නිට්ඨිතං
සාරිපුත්ත සංයුත්තය නිමා විය.

8. නාගසංයුක්තං

8. නාග සංයුක්තය

1. නාගවග්ගෝ

1. නාග වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.1

සුද්ධික සුත්තං

සුද්ධික ගූත වදාළ දෙසුම

342. සාවක්ථියං

342. සැවැත් නුවර දී

වතස්සෝ ඉමා හික්ඛවේ, නාගයෝනියෝ. කතමා වතස්සෝ? අණ්ඩජා නාගා, ජලාබ්‍රජා නාගා, සංසේදජා නාගා, විපපාතිකා නාගා, ඉමා බෝ හික්ඛවේ, වතස්සෝ නාගයෝනියෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මේ නාග යෝනි හතරක් තියෙනවා. ඒ හතර මොනවා ද? බිත්තරයෙන් උපන් නාගයන් ඉන්නවා. මව්කුසින් උපන් නාගයන් ඉන්නවා. තෙත් පරිසරයෙන් උපන් නාගයන් ඉන්නවා. විපපාතිකව උපන් නාගයන් ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේක තමයි නාග යෝනි හතර.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සුද්ධික සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.2

පණ්ණාසක පුත්තං

“වඩාත් උසස්” යන කරුණ ගැන වදාළ දෙසුම

343. සාවත්ථියං

343. සැවැත් නුවර දී

වතස්සෝ ඉමා භික්ඛවේ, නාගයෝනියෝ. කතමා වතස්සෝ? අණ්ඩජා නාගා, ජලාබුජා නාගා, සංසේදජා නාගා, විපපාතිකා නාගා, තත්‍ර භික්ඛවේ, අණ්ඩජේහි නාගේහි ජලාබුජා ව සංසේදජා ව විපපාතිකා ව නාගා පණ්ණාසකා.

පින්වත් මහණෙනි, මේ නාග යෝනි හතරක් තියෙනවා. ඒ හතර මොනවා ද? බිත්තරයෙන් උපන් නාගයන් ඉන්නවා. මව්කුසින් උපන් නාගයන් ඉන්නවා. තෙත් පරිසරයෙන් උපන් නාගයන් ඉන්නවා. විපපාතිකව උපන් නාගයන් ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය අණ්ඩජ නාගයින්ටත් වඩා, ජලාබුජ නාගයනුත් වඩා, සංසේදජ නාගයනුත් වඩා, විපපාතික නාගයනුත් තමයි උසස් වන්නේ.

තත්‍ර භික්ඛවේ, අණ්ඩජේහි ව ජලාබුජේහි ව නාගේහි සංසේදජා ව විපපාතිකා ව නාගා පණ්ණාසකා.

ඒ වගේ ම පින්වත් මහණෙනි, ඔය අණ්ඩජ නාගයින්ටත් වඩා, ජලාබුජ නාගයින්ටත් වඩා, සංසේදජ නාගයනුත්, විපපාතික නාගයනුත් තමයි උසස් වන්නේ.

තත්‍ර භික්ඛවේ, අණ්ඩජේහි ව ජලාබුජේහි ව සංසේදජේහි ව නාගේහි විපපාතිකා නාගා පණ්ණාසකා. ඉමා බෝ භික්ඛවේ, වතස්සෝ නාගයෝනියෝති.

ඒ වගේ ම පින්වත් මහණෙනි, ඔය අණ්ඩජ නාගයින්ටත් වඩා, ජලාබුජ

නාගයින්ටත් වඩා, සංසේදජ නාගයින්ටත් වඩා, විපපාතික නාගයනුත් තමයි උසස් වන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පණිකතර සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.3

උපෝසථ සූත්තං

උපෝසථ සිල් රැකීම ගැන වදාළ දෙසුම

344. සාවත්ථියං

344. සැවැත් නුවර දී

අථ ඛෝ අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු ඛෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධෙක-ච අණ්ඩජා නාගා උපෝසථං උපවසන්ති, වොස්සට්ඨකායා ච භවන්තිති.

එකල්හි එක්තරා භික්ෂුවක්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණිනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් අණ්ඩජ නාගයින්, උපෝසථ සිල් රකින්නටත්, නාග සිරුරු අත්හැර සිටින්නටත් හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?

ඉඬ භික්ඛු ඒක-වානං අණ්ඩජානං නාගානං ඒවං හෝති: “මයං ඛෝ සුඛිබ්බේ කායේන ද්වයකාරිනෝ අහුම්භ වාචාය ද්වයකාරිනෝ මනසා ද්වයකාරිනෝ තේ මයං කායේන ද්වයකාරිනෝ වාචාය ද්වයකාරිනෝ මනසා

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

නාග සංයුක්තය - නාග වර්ගය

ද්වයකාරිනෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අණ්ඩජානං නාගානං සහඛ්‍යනං උප්පන්නා.

පින්වත් හික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් මෙහි ඇතැම් අණ්ඩජ නාගයින් හට මේ විදිහට හිතෙනවා. “අනේ අප ඉස්සර කයින් දෙව්ධිහකට (හොඳ නරක) කටයුතු කළ අය වුණා. වචනයෙනුත් දෙව්ධිහකට (හොඳ නරක) කටයුතු කළ අය වුණා. මනසින් දෙව්ධිහකට (හොඳ නරක) කටයුතු කළ අය වුණා. ඉතින් ඒ අප කයින් දෙකක් කරලා, වචනයෙන් දෙකක් කරලා, මනසින් දෙකක් කරලා කය බිඳී මරණින් මතු අණ්ඩජ නාගයන් හා එක්වීමට උපන්නා නෙව්” කියලා.

සවජ්ජ මයං කායේන සුවරිතං වරෙය්‍යාම වචාය සුවරිතං වරෙය්‍යාම මනසා සුවරිතං වරෙය්‍යාම. ඒවං මයං කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජෙය්‍යාම, හන්ද මයං එතරහි කායේන සුවරිතං වරාම වචාය සුවරිතං වරාම මනසා සුවරිතං වරාමා”ති.

ඉදින් අද අප කයින් සුසිරිත් කරන අය වෙලා, වචනයෙන් සුසිරිත් කරන අය වෙලා, මනසින් සුසිරිත් කරන අය වෙලා ඉන්නවා. එතකොට අප කය බිඳී මරණින් මතු සුගති ස්වර්ග ලෝකයෙහි උපදිවි. ඒ නිසා දැන් අප කයින් සුසිරිතෙහි යෙදී ඉන්නේ. වචනයෙන් සුසිරිතෙහි යෙදී ඉන්නේ. මනසින් සුසිරිතෙහි යෙදී ඉන්නේ.

අයං බෝ හික්ඛු හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-ඉ- අණ්ඩජා නාගා උපෝසථං උපවසන්ති වොස්සට්ඨකායා ව භවන්තිති.

පින්වත් හික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් අණ්ඩජ නාගයින්, උපෝසථ සිල් රකින්නටත්, නාග සිරුරු අක්හැර සිටින්නටත් හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු !සාදු !!සාදු !!!

උපෝසථ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.4

දුතිය උපෝසථ සුත්තං

උපෝසථ සිල් රැකීම ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

345. සාවත්ථියං

345. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒකදවෝච: කෝ නු
බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධෙක-ට- ජලාබුජා නාගා
උපෝසථං උපවසන්ති, වොස්සට්ඨකායා ච භවන්තිති

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ
පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් ජලාබුජ නාගයින්, උපෝසථ සිල්
රකින්නටත්, නාග සිරුරු අත්හැර සිටින්නටත් හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක්
ද?

අයං බෝ භික්ඛු හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-ට- ජලාබුජා නාගා
උපෝසථං උපවසන්ති වොස්සට්ඨකායා ච භවන්තිති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් ජලාබුජ නාගයින්, උපෝසථ සිල්
රකින්නටත්, නාග සිරුරු අත්හැර සිටින්නටත් හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක
යි.

සාදු !සාදු !!සාදු !!!

දුතිය උපෝසථ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.5

තනිය උපෝසථ සුත්තං

උපෝසථ සිල් රැකීම ගැන වදාළ තෙවෙනි දෙසුම

346. සාවත්ථියං

346. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු
බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධෙක-ටෙ- සංසේදජා නාගා
උපෝසථං උපවසන්ති, වොස්සට්ඨකායා ච භවන්තිති

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ
පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් සංසේදජ නාගයින්, උපෝසථ සිල්
රකින්නටත්, නාග සිරුරු අත්හැර සිටින්නටත් හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක්
ද?

අයං බෝ භික්ඛු හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-ටෙ- සංසේදජා
නාගා උපෝසථං උපවසන්ති වොස්සට්ඨකායා ච භවන්තිති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් සංසේදජ නාගයින්, උපෝසථ සිල්
රකින්නටත්, නාග සිරුරු අත්හැර සිටින්නටත් හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක
යි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

තනිය උපෝසථ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා

8.1.6

චතුත්ථ උපෝසථ සුත්තං

උපෝසථ සිල් රැකීම ගැන වදාළ සිව්වෙනි දෙසුම

347. සාවත්ථියං

347. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධෙක-ච- විපපාතිකා නාගා උපෝසථං උපවසන්ති, වොස්සට්ඨකායා ච භවන්තිති.

එකල්හී එක්තරා භික්ෂුවක්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණිණා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් විපපාතික නාගයින්, උපෝසථ සිල් රකින්නත්, නාග සිරුරු අත්හැර සිටින්නත් හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?

ඉඬ භික්ඛු ඒක-වානං විපපාතිකානං නාගානං ඒවං හෝති: “මයං බෝ පුබ්බේ කායේන ද්වයකාරිනෝ අහුම්භ වාචාය ද්වයකාරිනෝ මනසා ද්වයකාරිනෝ තේ මයං කායේන ද්වයකාරිනෝ වාචාය ද්වයකාරිනෝ මනසා ද්වයකාරිනෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා විපපාතිකානං නාගානං සහඛ්‍යතං උප්පන්නා. ස-චං මයං කායේන සුවරිතං චරෙය්‍යාම වචාය සුවරිතං චරෙය්‍යාම මනසා සුවරිතං චරෙය්‍යාම. ඒවං මයං කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජෙය්‍යාම, හන්ද මයං ඒතරහි කායේන සුවරිතං වරාම වචාය සුවරිතං වරාම මනසා සුවරිතං වරාමා”ති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් මෙහි ඇතැම් විපපාතික නාගයින් හට මේ විදිහට හිතෙනවා. “අනේ අප ඉස්සර කයින් දෙව්ධිහකට (හොඳ නරක) කටයුතු කළ අය වුණා. වචනයෙන් දෙව්ධිහකට (හොඳ නරක) කටයුතු කළ අය වුණා. මනසින් දෙව්ධිහකට (හොඳ නරක) කටයුතු කළ අය වුණා. ඉතින් ඒ අප කයින් දෙකක් කරලා, වචනයෙන් දෙකක් කරලා, මනසින් දෙකක්

කරලා කය බිඳී මරණින් මතු විපපාතික නාගයන් හා එක්වීමට උපන්නා නෙව්” කියලා. ඉදින් අද අප කයින් සුසිරින් කරන අය වෙලා, වචනයෙන් සුසිරින් කරන අය වෙලා, මනසින් සුසිරින් කරන අය වෙලා ඉන්නවා. එතකොට අප කය බිඳී මරණින් මතු සුගති ස්වර්ග ලෝකයෙහි උපදිවි. ඒ නිසා දැන් අප කයින් සුසිරිතෙහි යෙදී ඉන්නේ. වචනයෙන් සුසිරිතෙහි යෙදී ඉන්නේ. මනසින් සුසිරිතෙහි යෙදී ඉන්නේ.

අයං බෝ භික්ඛු හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-ට- විපපාතිකා නාගා උපෝසථං උපවසන්ති වොස්සට්ඨකායා ච භවන්තිති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් විපපාතික නාගයින්, උපෝසථ සිල් රකින්නේ, නාග සිරුරු අත්හැර සිටින්නේ හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

චතුත්ථඋපෝසථ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.7

සුත සුත්තං

“අසා තිබෙනවා” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

348. සාවත්ථියං

348. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවත්තං ඒතදවෝච: කෝ නු බෝ භන්නේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අණ්ඩජානං නාගානං සහඛ්‍යතං උප්පජ්ජතිති.

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ හික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු අණ්ඩප නාගයින් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?

ඉඬ හික්ඛු ඒක-වෝ කායේන ද්වයකාරී හෝති වාචාය ද්වයකාරී මනසා ද්වයකාරී, තස්ස සුතං හෝති: “අණ්ඩපා නාගා දීඝායුකා චණ්ණචන්තෝ සුබ්බහුලා”ති. තස්ස ඒවං හෝති: “අහෝ වතාහං කායස්ස හේදා පරම්මරණා අණ්ඩපානං නාගානං සහබ්‍යතං උප්පජ්ජෙය්‍ය”න්ති. සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අණ්ඩපානං නාගානං සහබ්‍යතං උප්පජ්ජති.

පින්වත් හික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය කයින් කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින්. චචනයෙන්කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින්. මනසින් කටයුතු කරන්නේත් දෙවිධිහකින්. ඔහුට අසන්ට ලැබෙනවා අණ්ඩප නාගයන් දීර්ඝායුෂයෙන් යුක්තයි. වර්ණවත්. සැප බහුල යි කියලා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “අනේ, ඇත්තෙන් ම මාත් කය බිඳී මැරුණට පස්සේ අණ්ඩප නාගයින් හා එකතු වීමකට උපදිනවා නම්” කියලා. ඉතින් ඔහු කය බිඳී මරණින් මතු අණ්ඩප නාගයින් හා එක්වීමකට උපදිනවා.

අයං බෝ හික්ඛු හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධේක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අණ්ඩපානං නාගානං සහබ්‍යතං උප්පජ්ජතිති.

පින්වත් හික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු අණ්ඩප නාගයින් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු !සාදු !!සාදු !!!

සුත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.8

දුතිය සුත සුත්තං

“අසා තිබෙනවා” යන්න ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

349. සාවත්ථියං

349. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතද්වෝච: කෝ නු බෝ භන්තේ, හේතු කෝ ප-වයෝ, යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා ජලාබුජානං නාගානං සහඛ්‍යතං උප්පජ්ජති. ඉධ භික්ඛු ඒක-වෝ කායේන ද්වයකාරී හෝති අයං බෝ භික්ඛු හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා ජලාබුජානං නාගානං සහඛ්‍යතං උප්පජ්ජති.

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු ජලාබුජ නාගයින් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද? පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය කයින් කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින් පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු ජලාබුජ නාගයින් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

දුතිය උපෝසථ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.9

තනිය සුත සුත්තං

“අසා තිබෙනවා” යන්න ගැන වදාළ තෙවෙනි දෙසුම

350. සාවත්ථියං

350. සැවැත් නුවර දී

එකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං එතදවෝච: කෝ නු බෝ භන්තේ, හේතු කෝ ප-වයෝ, යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සංසේදජානං නාගානං සහඛ්‍යතං උප්පජ්ජති. ඉධ භික්ඛු එක-වෝ කායේන ද්වයකාරී හෝති අයං බෝ භික්ඛු හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සංසේදජානං නාගානං සහඛ්‍යතං උප්පජ්ජති.

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු සංසේදජ නාගයින් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද? පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය කයින් කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින් පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු සංසේදජ නාගයින් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු !සාදු !!සාදු !!!

තනිය උපෝසථ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.10

චතුත්ථ සුත සුත්තං

“අසා තිබ්බෙනවා” යන්න ගැන වදාළ සිව්වෙනි දෙසුම

351. සාවත්ථියං

351. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒකදවෝච: කෝ නු බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා විපපාතිකානං නාගානං සහඛ්‍යතං උප්පජ්ජති.

එකත්පස්ව වාචි වුණ ඒ භික්ඛුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු විපපාතික නාගයින් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?

ඉඬ භික්ඛු ඒක-වෝ කායේන ද්වයකාරී හෝති වාචාය ද්වයකාරී මනසා ද්වයකාරී, තස්ස සුතං හෝති: “විපපාතිකා නාගා දීඝායුකා චණ්ණවන්තෝ සුබ්බහුලා”ති. තස්ස ඵලං හෝති: “අහෝ වතාහං කායස්ස හේදා පරම්මරණා විපපාතිකානං නාගානං සහඛ්‍යතං උප්පජ්ජෙය්‍ය”න්ති. සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා විපපාතිකානං නාගානං සහඛ්‍යතං උප්පජ්ජති.

පින්වත් භික්ඛුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය කයින් කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින්. වචනයෙන්කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින්. මනසින් කටයුතු කරන්නේත් දෙවිධිහකින්. ඔහුට අසන්ට ලැබෙනවා විපපාතික නාගයන් දීර්ඝායුෂයෙන් යුක්තයි. වර්ණවත්. සැප බහුල යි කියලා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “අනේ, ඇත්තෙන් ම මාත් කය බිඳී මැරුණට පස්සේ විපපාතික නාගයින් හා එකතු වීමකට උපදිනවා නම්” කියලා. ඉතින් ඔහු කය බිඳී මරණින් මතු විපපාතික නාගයින් හා එක්වීමකට උපදිනවා.

අයං බෝ භික්ඛු හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධේක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා විපාපාතිකානං නාගානං සහබ්බන්තං උප්පජ්ජතිති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු විපපාතික නාගයින් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

චතුත්ථසුත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.11

අන්තදායක අණ්ඩප සුත්තං

ආහාර දෙන අය ගේ අණ්ඩප උපත ගැන වදාළ දෙසුම

352. සාවක්ථියං

352. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධේක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අණ්ඩාජානං නාගානං සහබ්බන්තං උප්පජ්ජතිති.

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු අණ්ඩප නාගයින් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?

ඉඬ භික්ඛු ඒක-වෝ කායේන ද්වයකාරී හෝති වාචාය ද්වයකාරී මනසා ද්වයකාරී, තස්ස සුතං හෝති: “අණ්ඩපා නාගා දීසායුකා චණ්ණචන්තෝ සුබ්බහුලා”ති. තස්ස ඒවං හෝති: “අහෝ වතාහං කායස්ස හේදා පරම්මරණා අණ්ඩාජානං නාගානං සහබ්බන්තං උප්පජ්ජෙය්‍ය”න්ති. සෝ අන්තං දේති උප්පජ්ජතිති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය කයින් කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින්. වචනයෙන්කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින්. මනසින් කටයුතු කරන්නේත් දෙවිධිහකින්. ඔහුට අසන්ට ලැබෙනවා අණ්ඩප් නාගයන් දීර්ඝායුෂයෙන් යුක්තයි. වර්ණවත්. සැප බහුල යි කියලා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “අනේ, ඇත්තෙන් ම මාත් කය බිඳී මැරුණට පස්සේ අණ්ඩප් නාගයින් හා එකතු වීමකට උපදිනවා නම්” කියලා. ඉතින් ඔහු ආහාර දන් දෙනවා උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අන්තර්ජායක අණ්ඩප් සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.12

පානදායක අණ්ඩප් සූත්තං.

පානය කරන ජාති දෙන අය ගේ අණ්ඩප් උපත ගැන වදාළ දෙසුම

353. සාවත්ථියං.

353. සැවැත් නුවර දී

පානං දේති උප්පජ්ජතිති.

පානය කරන ජාති දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.13

චන්ඨදායක අණ්ඩප් සූත්තං.

චස්ත්‍ර දෙන අය ගේ අණ්ඩප් උපත ගැන වදාළ දෙසුම

354. සාවත්ථියං.

354. සැවැත් නුවර දී

චන්ඨං දේති උප්පජ්ජතිති.

චස්ත්‍ර දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.14

යානදායක අණ්ඩප සුත්තං

පාවහන් දෙන අය ගේ අණ්ඩප උපත ගැන වදාළ දෙසුම

355. සාවක්ථියං

355. සැවැත් නුවර දී

යානං දේති උප්පජ්ජතිති.

පාවහන් දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.15

මාලාදායක අණ්ඩප සුත්තං

මල් දෙන අය ගේ අණ්ඩප උපත ගැන වදාළ දෙසුම

356. සාවක්ථියං

356. සැවැත් නුවර දී

මාලං දේති උප්පජ්ජතිති.

මල් දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.16

ගන්ධදායක අණ්ඩප සුත්තං

සුවඳ දෙන අය ගේ අණ්ඩප උපත ගැන වදාළ දෙසුම

357. සාවක්ථියං

357. සැවැත් නුවර දී

ගන්ධං දේති උප්පජ්ජතිති.

සුවඳ දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.17

විලේපනදායක අණ්ඩප සුත්තං

විලචුන් දෙන අය ගේ අණ්ඩප උපත ගැන වදාළ දෙසුම

358. සාවක්ථියං

358. සැවැත් නුවර දී

විලේපනං දේති උප්පජ්ජතිති.

විලචුන් දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.18

සෙය්‍යදායක අණ්ඩප සුත්තං

සේනාසන දෙන අය ගේ අණ්ඩප උපත ගැන වදාළ දෙසුම

359. සාවක්ථියං

359. සැවැත් නුවර දී

සෙය්‍යං දේති උප්පජ්ජතිති.

සේනාසන දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.19

ආවසඨදායක අණ්ඩප සුත්තං

ආවාස දෙන අය ගේ අණ්ඩප උපත ගැන වදාළ දෙසුම

360. සාවක්ථියං

360. සැවැත් නුවර දී

ආවසඨං දේති උප්පජ්ජතිති.

ආවාස දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.20

පඤ්චෙය්‍යදායක අණ්ඩප සුත්තං

පහන් දල්වන උපකරන දෙන අය ගේ අණ්ඩප උපත ගැන වදාළ
දෙසුම

361. සාවක්ථියං

361. සැවැත් නුවර දී

පඤ්චෙය්‍යං දේති සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අණ්ඩාජානං
නාගානං සහඛ්‍යනං උප්පජ්ජතිති.

පහන් දල්වන උපකරණ දන් දෙනවා. එතකොට ඔහු කය බිඳී මරණින්
මතු අණ්ඩප නාගයින් හා එක්වීමට උපදිනවා.

අයං බෝ භික්ඛු හේතු අයං ප-චයෝ යේනමිධෙක-ඥා කායස්ස හේදා
පරම්මරණා අණ්ඩාජානං නාගානං සහඛ්‍යනං උප්පජ්ජතිති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී
මරණින් මතු අණ්ඩප නාගයින් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව
මේක යි. කාරණාව මේක යි.

8.1.21 - 40

අත්තදායකාදී ජලාබුජ සංසේදජ සුත්තානි

ආහාර දන් දීම් ආදියෙන් ලබන ජලාබුජ සංසේදජ උපත් ගැන දෙසුම්

362 - 381. සාවක්ථියං

362 - 381. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු
බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-චයෝ, යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා
පරම්මරණා ජලාබුජානං නාගානං සහඛ්‍යනං උප්පජ්ජතිති.

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ හික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු ජලාබ්‍රජ නාගයින් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?

ඉඬ හික්ඛු ඒක-වෝ සංසේදජානං නාගානං සහඛ්‍යනං උප්පජ්ජතිති.

පින්වත් හික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය සංසේදජ නාගයින් හා එක් වීමකට උපදිනවා.

8.1.41

අන්තදායක විපපාතික සුත්තං

ආහාර දන් දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

382. සාවත්ථියං

382. සැවැත් නුවර දී

..... විපපාතිකානං නාගානං සහඛ්‍යනං උප්පජ්ජතිති. ඉඬ හික්ඛු ඒක-වෝ කායේන ද්වයකාරී හෝති වාචාය ද්වයකාරී මනසා ද්වයකාරී, තස්ස සුත්තං හෝති: “විපපාතිකා නාගා දීඝායුකා වණ්ණවත්තෝ සුබ්බහුලා”ති. තස්ස ඒවං හෝති: “අහෝ වතාහං කායස්ස හේදා පරම්මරණා විපපාතිකානං නාගානං සහඛ්‍යනං උප්පජ්ජොය”න්ති. සෝ අන්තං දේති උප්පජ්ජතිති.

..... විපපාතික නාගයින් හා එක්වීමකට උපදිනවා කියලා. පින්වත් හික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය කයින් කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින්. වචනයෙන් කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින්. මනසින් කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින්. ඔහුට අසන්ට ලැබෙනවා විපපාතික නාගයන් දීර්ඝායුෂයෙන් යුක්තයි. වර්ණවත්. සැප බහුල යි කියලා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “අනේ, ඇත්තෙන් ම මාත් කය බිඳී මැරුණට පස්සේ විපපාතික නාගයින් හා එකතු වීමකට උපදිනවා නම්” කියලා. ඉතින් ඔහු ආහාර දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.42

පානදායක විපපාතික සුත්තං

පානය කරන ජාති දන්දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

383. සාවක්ථියං

383. සැවැත් නුවර දී

පානං දේති උප්පජ්ජතිති.

පානය කරන ජාති දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.43

චන්ඨදායක විපපාතික සුත්තං

චස්ත්‍ර දන්දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

384. සාවක්ථියං

384. සැවැත් නුවර දී

චන්ඨං දේති උප්පජ්ජතිති.

චස්ත්‍ර දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.44

යානදායක විපපාතික සුත්තං

පාවහන් දන්දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

385. සාවක්ථියං

385 සැවැත් නුවර දී

යානං දේති උප්පජ්ජතිති.

පාවහන් දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.45

මාලාදායක විපපාතික සුත්තං

මල් දන් දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

386. සාවක්ථියං

386 සැවැත් නුවර දී

මාලං දේති උප්පජ්ජති.

මල් දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.46

ගන්ධදායක විපපාතික සුත්තං

සුවඳ දන් දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

387. සාවක්ථියං

387 සැවැත් නුවර දී

ගන්ධං දේති උප්පජ්ජති.

සුවඳ දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.47

විලේපනදායක විපපාතික සුත්තං

විලවුන් දන් දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

388. සාවක්ථියං

388. සැවැත් නුවර දී

විලේපනං දේති උප්පජ්ජති.

විලවුන් දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.48

සෙය්‍යදායක විපපාතික සුත්තං

සේනාසන දන්දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

389. සාවක්ථියං

389. සැවැත් නුවර දී

සෙය්‍යං දේති උප්පජ්ජතිති.

සේනාසන දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.49

ආවසඨදායක විපපාතික සුත්තං

ආවාස දන්දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

390. සාවක්ථියං

390. සැවැත් නුවර දී

ආවසඨං දේති උප්පජ්ජතිති.

ආවාස දන් දෙනවා උපදිනවා.

8.1.50

පදීපෙය්‍යදායක විපපාතික සුත්තං

පහන් දල්වන උපකරණ දන්දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ
දෙසුම

391. සාවක්ථියං

391. සැවැත් නුවර දී

පදීපෙය්‍යං දේති සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා විපපාතිකානං
නාගානං සහඛ්‍යානං උප්පජ්ජතිති.

පහන් දල්වන උපකරණ දන් දෙනවා. එකකොට ඔහු කය බිඳී මරණින්
මතු විපපාතික නාගයින් හා එක්වීමට උපදිනවා.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

නාග සංයුක්තය - නාග වර්ගය

අයං බෝ භික්ඛු හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-6- කායස්ස හේදා පරමමරණා විපපාතිකානං නාගානං සහඛ්‍යනං උප්පජ්ජති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු විපපාතික නාගයින් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

(ඉමිනා පෙය්‍යාලේන සහ දස සුත්තන්තා විත්ථාරා. චතුසු චත්තාළිසාං වෙය්‍යාකරණා කාතබ්බා, සුද්ධික සුත්තන්තා දස, සබ්බේ පඤ්ඤාසං සුත්තන්තා හොන්ති)

(මේ පෙය්‍යාලයත් සමග විස්තර වශයෙන් ඇති සූත්‍ර දහයකි. යෝනි හතර තුළ සූත්‍ර හතළිහක් විස්තර කළ යුතු යි. සුද්ධික සූත්‍ර දහයකි. සියළු ම සූත්‍ර ගණන පණහකි.)

නාගවග්ගෝපයමෝ
පළමු වෙනි නාග වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙළ උද්දානය යි.

සුද්ධිකං පණිතතරං චතුරෝ ව උපෝසථා
තස්ස සුතේන චත්තාරෝ චතුරෝ සුවරිතේන ව
දානුපකාරා චත්තාරෝ නාගේ පඤ්ඤාසසුත්තානිති.

සුද්ධික සූත්‍රය, පණිතරතර සූත්‍රය, උපෝසථ සූත්‍ර හතර, සුවරිතයෙන් යුතු සූත්‍ර සූත්‍ර හතර, දානුපකාර සූත්‍ර දහය බැගින් හතරකි. නාග වර්ගයෙහි සූත්‍ර පනහක් ඇත.

නාගසංයුක්තං සමන්තං
නාග සංයුක්තය නිමා විය

12. සුපණ්ණසංයුක්තං

12. සුපණ්ණ සංයුක්තය

1. සුපණ්ණවග්ගෝ

1. සුපණ්ණ වර්ගය

9.1.1

සුද්ධිකසුත්තං

සුද්ධික ගෑන වදාළ දෙසුම

392. සාවත්ථියං

392. සැවැත් නුවර දී

වතස්සෝ ඉමා භික්ඛවේ, සුපණ්ණයෝනියෝ කතමා වතස්සෝ:
අණ්ඩජා සුපණ්ණා, ජලාබ්ජා සුපණ්ණා සංසේදජා සුපණ්ණා විපපාතිකා
සුපණ්ණා. ඉමා බෝ භික්ඛවේ, වතස්සෝ සුපණ්ණ යෝනියෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගුරුළු යෝනි හතරක් කියෙනවා. ඒ හතර
මොනවා ද? බිත්තරයෙන් උපන් ගුරුළන් ඉන්නවා. මව්කුසින් උපන් ගුරුළන්
ඉන්නවා. තෙත් පරිසරයෙන් උපන් ගුරුළන් ඉන්නවා. විපපාතිකව උපන්
ගුරුළන් ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේක තමයි ගුරුළු යෝනි හතර.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සුද්ධික සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.1.2

හරන්ති සුත්තං

“අරගෙන යති” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

392. සාවත්ථියං

392. සැවැත් නුවර දී

වතස්සෝ ඉමා භික්ඛවේ, සුපණ්ණයෝනියෝ කතමා වතස්සෝ:
අණ්ඩජා සුපණ්ණා, ජලාබ්‍රජා සුපණ්ණා සංසේදජා සුපණ්ණා විපපාතිකා
සුපණ්ණා.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගුරුළු යෝනි හතරක් තියෙනවා. ඒ හතර
මොනවා ද? බිත්තරයෙන් උපන් ගුරුළුන් ඉන්නවා. මව්කුසින් උපන් ගුරුළුන්
ඉන්නවා. තෙත් පරිසරයෙන් උපන් ගුරුළුන් ඉන්නවා. විපපාතිකව උපන්
ගුරුළුන් ඉන්නවා.

තනු භික්ඛවේ, අණ්ඩජා සුපණ්ණා අණ්ඩජේ නාගේ හරන්ති, න
ජලාබ්‍රජේ න සංසේදජේ න විපපාතිකේ.

පින්වත් මහණෙනි, එහිලා අණ්ඩජ ගුරුළුන් අණ්ඩජ නාගයන්ව
අරගෙන යනවා. නමුත් ජලාබ්‍රජ නාගයන්ව, සංසේදජ නාගයන්ව, විපපාතික
නාගයන්ව අරගෙන යන්නේ නෑ.

තනු භික්ඛවේ, ජලාබ්‍රජා සුපණ්ණා අණ්ඩජේ ව ජලාබ්‍රජේ ව නාගේ
හරන්ති, න සංසේදජේ න විපපාතිකේ.

පින්වත් මහණෙනි, එහිලා ජලාබ්‍රජ ගුරුළුන් අණ්ඩජ නාගයන්වත්,
ජලාබ්‍රජ නාගයන්වත් අරගෙන යනවා. නමුත් සංසේදජ නාගයන්ව,
විපපාතික නාගයන්ව අරගෙන යන්නේ නෑ.

තනු භික්ඛවේ, සංසේදජා සුපණ්ණා අණ්ඩජේ ව ජලාබ්‍රජේ ව සංසේදජේ
ව නාගේ හරන්ති, න විපපාතිකේ.

පින්වත් මහණෙනි, එහිලා සංසේදජ ගුරුලන් අණ්ඩජ නාගයන්වත්, ජලාබුජ නාගයන්වත්, සංසේදජ නාගයන්වත් අරගෙන යනවා. නමුත් විපපාතික නාගයන්ව අරගෙන යන්නේ නෑ.

තත්‍ර භික්ඛවේ, විපපාතිකා සුපණ්ණා අණ්ඩජේ ව ජලාබුජේ ව සංසේදජේ ව විපපාතිකේ ව නාගේ හරන්ති. ඉමා බෝ භික්ඛවේ, වතස්සෝ සුපණ්ණ යෝනියෝති.

පින්වත් මහණෙනි, එහිලා විපපාතික ගුරුලන් අණ්ඩජ නාගයන්වත්, ජලාබුජ නාගයන්වත්, සංසේදජ නාගයන්වත්, විපපාතික නාගයන්වත් අරගෙන යනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ තමයි ගුරුළු යෝනි හතර.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

හරන්ති සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.1.3

ද්වයකාරී සුත්තං

දෙවිධිහකට කටයුතු කරන අය ගැන වදාළ දෙසුම

394. සාවත්ථියං

394. සැවැත් නුවර දී

අථ බෝ අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු බෝ හන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අණ්ඩජානං සුපණ්ණානං සහඛ්‍යතං උප්පජ්ජතිති.

එකල්හී එක්තරා භික්ෂුවක්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

සුපණ්ණ සංයුක්තය - සුපණ්ණ වර්ගය

එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ හික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු අණ්ඩප ගුරුලන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?”

ඉඬ හික්කු ඒක-වෝ කායේන ද්වයකාරී හෝති වාචාය ද්වයකාරී මනසා ද්වයකාරී, තස්ස සුතං හෝති: “අණ්ඩපා සුපණ්ණා දීඝායුකා චණ්ණචන්තෝ සුබ්බහුලා”ති. තස්ස ඒවං හෝති: “අහෝ වතාහං කායස්ස හේදා පරම්මරණා අණ්ඩපානං සුපණ්ණානං සහබ්‍යතං උප්පජ්ජෙය්‍ය”ති. සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අණ්ඩපානං සුපණ්ණානං සහබ්‍යතං උප්පජ්ජති.

පින්වත් හික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය කයින් කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින්. වචනයෙන්කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින්. මනසින් කටයුතු කරන්නේත් දෙවිධිහකින්. ඔහුට අසන්ට ලැබෙනවා අණ්ඩප ගුරුලන් දීර්ඝායුෂයෙන් යුක්තයි. වර්ණවත්. සැප බහුල යි කියලා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “අනේ, ඇත්තෙන් ම මාත් කය බිඳී මැරුණට පස්සේ අණ්ඩප ගුරුලන් හා එකතු වීමකට උපදිනවා නම්” කියලා. ඉතින් ඔහු කය බිඳී මරණින් මතු අණ්ඩප ගුරුලන් හා එක්වීමකට උපදිනවා.

අයං බෝ හික්කු හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අණ්ඩපානං සුපණ්ණානං සහබ්‍යතං උප්පජ්ජතිති.

පින්වත් හික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු අණ්ඩප ගුරුලන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

සුත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.1.4 - 6

දුතිය, තතිය, චතුත්ථ ද්වයකාරී සුත්තානි
දෙවිධිහකට කටයුතු කරන අය ගැන වදාළ දෙ වෙනි, තෙ වෙනි,
හතර වෙනි දෙසුම්

395 - 397. සාවත්ථියං

395 - 397. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු
බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා
පරම්මරණා ජලාබ්‍රජානං සුපණ්ණානං සහඛ්‍යතං උප්පජ්ජති
සංසේදජානං සුපණ්ණානං විපපාතිකානං සුපණ්ණානං
සහඛ්‍යතං උප්පජ්ජති.

එකත්පස්ව වාඨි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ
පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී
මරණින් මතු ජලාබ්‍රජ ගුරුළන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්
සංසේදජ ගුරුළන් විපපාතික ගුරුළන් හා එක් වීමකට උපදිනවා
නම් එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?

ඉඬ භික්ඛු ඒක-වෝ කායේන ද්වයකාරී හෝති වාචාය ද්වයකාරී
මනසා ද්වයකාරී, තස්ස සුතං හෝති: “විපපාතිකා සුපණ්ණා දීඝායුකා
චණ්ණචන්තෝ සුබ්බහුලා”ති. තස්ස ඒවං හෝති: “අහෝ වතාහං කායස්ස
හේදා පරම්මරණා විපපාතිකානං සුපණ්ණානං සහඛ්‍යතං
උප්පජ්ජෙය්‍ය”න්ති. සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා විපපාතිකානං
සුපණ්ණානං සහඛ්‍යතං උප්පජ්ජති. අයං බෝ භික්ඛු හේතු අයං ප-වයෝ
යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා විපපාතිකානං සුපණ්ණානං
සහඛ්‍යතං උප්පජ්ජති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය කයින් කටයුතු කරන්නේ
දෙවිධිහකින්. වචනයෙන්කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින්. මනසින් කටයුතු
කරන්නේත් දෙවිධිහකින්. ඔහුට අසන්ට ලැබෙනවා විපපාතික ගුරුළන්

දීර්ඝායුෂයෙන් යුක්තයි. වර්ණවත්. සැප බහුල යි කියලා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “අනේ, ඇත්තෙන් ම මාත් කය බිඳී මැරුණුට පස්සේ විපපාතික ගුරුලන් හා එකතු වීමකට උපදිනවා නම්” කියලා. ඉතින් ඔහු කය බිඳී මරණින් මතු විපපාතික ගුරුලන් හා එක්වීමකට උපදිනවා. පින්වත් හික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු විපපාතික ගුරුලන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

දුකිය, තකිය, චතුත්ථ ද්වයකාරී සූත්‍ර නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.1.7

අන්තර්දායකඅණ්ඩප සුත්තං

ආහාර දෙන අය ගේ අණ්ඩප උපත ගැන වදාළ දෙසුම

398 සාවත්ථියං

398. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ හික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධේක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අණ්ඩපානං සුපණ්ණානං සහබ්‍යතං උප්පජ්ජතිති.

එකත්පස්ව වාචි වුණ ඒ හික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු අණ්ඩප ගුරුලන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?

ඉඬ හික්ඛු ඒක-වෝ කායේන ද්වයකාරී හෝති වාචාය ද්වයකාරී මනසා ද්වයකාරී, තස්ස සුත්තං හෝති: “අණ්ඩපා සුපණ්ණා දීඝායුකා

වණ්ණවත්තෝ සුබ්බහුලා”ති. තස්ස ඵ්ථං හෝති: “අහෝ වතාහං කායස්ස හේදා පරම්මරණා අණ්ඩජානං සුපණ්ණානං සහඛ්‍යතං උප්පජ්ජෙය්‍ය”න්ති. සෝ අන්තං දේති උප්පජ්ජතිති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය කයින් කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින්. වචනයෙන්කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින්. මනසින් කටයුතු කරන්නේත් දෙවිධිහකින්. ඔහුට අසන්ට ලැබෙනවා අණ්ඩජ ගුරුලන් දීර්ඝායුෂයෙන් යුක්තයි. වර්ණවත්. සැප බහුල යි කියලා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “අනේ, ඇත්තෙන් ම මාත් කය බිඳී මැරුණුට පස්සේ අණ්ඩජ ගුරුලන් හා එකතු වීමකට උපදිනවා නම්” කියලා. ඉතින් ඔහු ආහාර දන් දෙනවා උපදිනවා.

9.1.8

පානදායක අණ්ඩජ සුත්තං

පානය කරන ජාති දන් දෙන අය ගේ අණ්ඩජ උපත ගැන වදාළ දෙසුම

399. සාවක්ථියං

399. සැවැත් නුවර දී

පානං දේති උප්පජ්ජතිති.

පානය කරන ජාති දන් දෙනවා උපදිනවා.

9.1.9

වත්ථදායක අණ්ඩජ සුත්තං

වස්ත්‍ර දන් දෙන අය ගේ අණ්ඩජ උපත ගැන වදාළ දෙසුම

400. සාවක්ථියං

400. සැවැත් නුවර දී

..... වත්ථං දේති උප්පජ්ජතිති.

..... වස්ත්‍ර දන් දෙනවා උපදිනවා.

9.1.10

යානදායක අණ්ඩප සුත්තං

පාවහන් දන් දෙන අය ගේ අණ්ඩප උපත ගැන වදාළ දෙසුම

401. සාවක්ථියං

401. සැවැත් නුවර දී

..... යානං දේති උප්පජ්ජති.

..... පාවහන් දන් දෙනවා උපදිනවා.

9.1.11

මාලාදායක අණ්ඩප සුත්තං

මල් දන් දෙන අය ගේ අණ්ඩප උපත ගැන වදාළ දෙසුම

402. සාවක්ථියං

402. සැවැත් නුවර දී

..... මාලං දේති උප්පජ්ජති.

..... මල් දන් දෙනවා උපදිනවා.

9.1.12

ගන්ධදායක අණ්ඩප සුත්තං

සුවඳ දන් දෙන අය ගේ අණ්ඩප උපත ගැන වදාළ දෙසුම

403. සාවක්ථියං

403. සැවැත් නුවර දී

..... ගන්ධං දේති උප්පජ්ජති.

..... සුවඳ දන් දෙනවා උපදිනවා.

9.1.13

විලේපනදායක අණ්ඩප සුත්තං

විලචුන් දන් දෙන අය ගේ අණ්ඩප උපත ගැන වදාළ දෙසුම

404. සාවක්ථියං

404. සැවැත් නුවර දී

..... විලේපනං දේති උප්පජ්ජතිති.

..... විලචුන් දන් දෙනවා උපදිනවා.

9.1.14

සෙය්‍යදායක අණ්ඩප සුත්තං

සේනාසන දන් දෙන අය ගේ අණ්ඩප උපත ගැන වදාළ දෙසුම

405. සාවක්ථියං

405. සැවැත් නුවර දී

..... සෙය්‍යං දේති උප්පජ්ජතිති.

.....සේනාසන දන් දෙනවා උපදිනවා.

9.1.15

ආවසඨදායක අණ්ඩප සුත්තං

ආවාස දන් දෙන අය ගේ අණ්ඩප උපත ගැන වදාළ දෙසුම

406. සාවක්ථියං

406. සැවැත් නුවර දී

..... ආවසඨං දේති උප්පජ්ජතිති.

..... ආවාස දන් දෙනවා උපදිනවා.

9.1.16

පඤ්චෙය්‍යදායක අණ්ඩප සුත්තං

පහන් දල්වන උපකරණ දන් දෙන අය ගේ අණ්ඩප උපත ගැන වදාළ
දෙසුම

407. සාවත්ථියං

407. සැවැත් නුවර දී

..... පඤ්චෙය්‍යං දේනි. සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා
අණ්ඩජානං සුපණ්ණානං සහඛ්‍යනං උප්පජ්ජති.

..... පහන් දල්වන උපකරණ දන් දෙනවා. එතකොට ඔහු කය
බිඳී මරණින් මතු අණ්ඩප ගුරුලන් හා එක්වීමට උපදිනවා.

අයං බෝ භික්ඛු හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධේක-වෝ කායස්ස හේදා
පරම්මරණා අණ්ඩජානං සුපණ්ණානං සහඛ්‍යනං උප්පජ්ජති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී
මරණින් මතු අණ්ඩප ගුරුලන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව
මේක යි. කාරණාව මේක යි.

9.1.17 - 36

අන්තදායකාදී ජලාබුජ සංසේදජ සුත්තානි

ආහාර දන්දීමි ආදියෙන් ලබන ජලාබුජ සංසේදජ උපත් ගැන දෙසුම්

408 - 427. සාවත්ථියං

408 - 427. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු
බෝ හන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධේක-වෝ කායස්ස හේදා
පරම්මරණා ජලාබුජානං සුපණ්ණානං සහඛ්‍යනං උප්පජ්ජති
..... සංසේදජානං සුපණ්ණානං උප්පජ්ජති.

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ
පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී

මරණින් මතු ජලාබුජ ගුරුලන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්
සංසේදජ ගුරුලන් හා එක් වීමකට උපදිනවා.

9.1.37

අන්තදායක විපපාතික සුත්තං

ආහාර දන්දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

428. සාවක්ථියං

428. සැවැත් නුවර දී

..... විපපාතිකානං සුපණ්ණානං සහබ්බතං උප්පජ්ජති.
ඉධ භික්ඛු ඒක-වෝ කායේන ද්වයකාරී හෝති වාචාය ද්වයකාරී මනසා
ද්වයකාරී, තස්ස සුතං හෝති: “විපපාතිකා සුපණ්ණා දීඝායුකා
චණ්ණචන්තෝ සුබ්බහුලා”ති. තස්ස ඒවං හෝති: “අහෝ වතාහං කායස්ස
හේදා පරම්මරණා විපපාතිකානං සුපණ්ණානං සහබ්බතං
උප්පජ්ජෙය්”ති. සෝ අන්තං දේති උප්පජ්ජති.

..... විපපාතික ගුරුලන් හා එක්වීමකට උපදිනවා කියලා.
පිත්තව් භික්ඛුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය කයින් කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින්.
චචනයෙන්කටයුතු කරන්නේ දෙවිධිහකින්. මනසින් කටයුතු කරන්නේත්
දෙවිධිහකින්. ඔහුට අසන්ට ලැබෙනවා විපපාතික ගුරුලන් දීර්ඝායුෂයෙන්
යුක්තයි. වර්ණවත්. සැප බහුල යි කියලා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම
හිතෙනවා. “අනේ, ඇත්තෙන් ම මාත් කය බිඳී මැරුණට පස්සේ විපපාතික
ගුරුලන් හා එකතු වීමකට උපදිනවා නම්” කියලා. ඉතින් ඔහු ආහාර දන්
දෙනවා උපදිනවා.

9.1.38

පානදායක විපපාතික සුත්තං

පානය කරන ජාති දන්දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

429. සාවක්ථියං

429. සැවැත් නුවර දී

..... පානං දේති උප්පජ්ජති.

..... පානය කරන ජාති දන් දෙනවා උපදිනවා.

9.1.39

වත්ථදායක විපපාතික සුත්තං

වස්සු දන්දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

430. සාවක්ථියං

430. සැවැත් නුවර දී

..... වත්ථං දේති උප්පජ්ජති.

..... වස්සු දන් දෙනවා උපදිනවා

9.1.40

යානදායක විපපාතික සුත්තං

පාවහන් දන්දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

431. සාවක්ථියං

431. සැවැත් නුවර දී

..... යානං දේති උප්පජ්ජති.

..... පාවහන් දන් දෙනවා උපදිනවා

9.1.41

මාලාදායක විපපාතික සුත්තං

මල් දන්දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

432. සාවක්ථියං

432. සැවැත් නුවර දී

..... මාලං දේති උප්පජ්ජති.

..... මල් දන් දෙනවා උපදිනවා

9.1.42

ගන්ධදායක විපපාතික සුත්තං

සුවඳ දන්දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

433. සාවක්ථියං

433. සැවැත් නුවර දී

..... ගන්ධං දේති උප්පජ්ජති.

..... සුවඳ දන් දෙනවා උපදිනවා

9.1.43

විලේපනදායක විපපාතික සුත්තං

විලචුන් දන්දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

434. සාවක්ථියං

434. සැවැත් නුවර දී

..... විලේපනං දේති උප්පජ්ජති.

..... විලචුන් දන් දෙනවා උපදිනවා

9.1.44

සෙය්‍යදායක විපපාතික සුත්තං

සේනාසන දන්දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

435. සාවක්ථියං

435. සැවැත් නුවර දී

..... සෙය්‍යං දේති උප්පජ්ජති.

..... සේනාසන දන් දෙනවා උපදිනවා

9.1.45

ආවසඨදායක විපපාතික සුත්තං
ආවාස දන්දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ දෙසුම

436. සාවක්ථියං

436. සැවැත් නුවර දී

..... ආවසථං දේති උප්පජ්ජතිති.

..... ආවාස දන් දෙනවා උපදිනවා

9.1.46

පදීපෙය්‍යදායක විපපාතික සුත්තං
පහන් දල්වන උපකරණ දන්දී ලබන විපපාතික උපත ගැන වදාළ
දෙසුම

437. සාවක්ථියං

437. සැවැත් නුවර දී

පදීපෙය්‍යං දේති සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා විපපාතිකානං
සුපණ්ණානං සහඛ්‍යතං උප්පජ්ජතිති.

පහන් දල්වන උපකරණ දන් දෙනවා. එතකොට ඔහු කය බිඳී මරණින්
මතු විපපාතික ගුරුලන් හා එක්වීමට උපදිනවා.

අයං බෝ භික්ඛු හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා
පරම්මරණා විපපාතිකානං සුපණ්ණානං සහඛ්‍යතං උප්පජ්ජතිති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී
මරණින් මතු විපපාතික ගුරුලන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට
හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

(ඒවා පිණිඩකේන ව වත්තාලිසං සුත්තන්තා හොත්ති)
(මෙසේ කැටි කොට තිබෙන සූත්‍ර හතළිහකි.)

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

සුපණ්ණ සංයුක්තය - සුපණ්ණ වර්ගය

සුපණ්ණවග්ගෝපධිමෝ
පළමු වෙනි සුපණ්ණ වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙළ උද්දානය යි.

සුද්ධිකං හරන්ති ටෙව ද්වයකාරී චතුරෝ ච
දානුපකාරා චත්තාරි සුපණ්ණේ ඡ චත්තාලිසාති.

සුද්ධික සූත්‍රය, හරන්ති සූත්‍රය, ද්වකාරී සූත්‍ර හතර, දානුපකාර සූත්‍ර දහය
බැගින් හතරකි. මෙසේ සූත්‍ර හතළිස් හයකි.

සුපණ්ණසංයුක්තං සමන්තං.
සුපණ්ණ සංයුක්තය සමාප්ත යි.

10. ගන්ධබ්බකාය සංයුක්තං

10. ගන්ධබ්බකාය සංයුක්තය

1. ගන්ධබ්බවග්ගෝ

1. ගන්ධබ්බ වර්ගය

10.1.1

සුද්ධික සුත්තං

සුද්ධික ගැන වදාළ දෙසුම

438. සාවත්ථියං

438. සැවැත් නුවර දී

ගන්ධබ්බකායිකෝ වෝ භික්ඛවේ, දේවේ දේසිස්සාමි, තං සුඤ්ඤාථ.

පින්වත් මහණෙනි, මා ඔබට දේශනා කරන්නට යන්නේ ගන්ධබ්බ කායික දෙවියන් ගැන යි. එය සවන් යොමා අසන්න.

කතමේ ව භික්ඛවේ, ගන්ධබ්බකායිකා දේවා? සන්ති භික්ඛවේ, මූලගන්ධේ අධිවත්තා දේවා, සන්ති භික්ඛවේ, සාරගන්ධේ අධිවත්තා දේවා, සන්ති භික්ඛවේ, පෙග්ගුගන්ධේ අධිවත්තා දේවා, සන්ති භික්ඛවේ, තවගන්ධේ අධිවත්තා දේවා, සන්ති භික්ඛවේ, පපටිකාගන්ධේ අධිවත්තා දේවා, සන්ති භික්ඛවේ, පත්තගන්ධේ අධිවත්තා දේවා, සන්ති භික්ඛවේ, සුප්පගන්ධේ අධිවත්තා දේවා, සන්ති භික්ඛවේ, ඵලගන්ධේ අධිවත්තා දේවා, සන්ති භික්ඛවේ, රසගන්ධේ අධිවත්තා දේවා, සන්ති භික්ඛවේ, ගන්ධගන්ධේ අධිවත්තා දේවා. ඉමේ වු-වන්ති භික්ඛවේ, ගන්ධබ්බකායිකා දේවාති.

පින්වත් මහණෙනි, ගන්ධබ්බ කායික දෙවියන් කවුද? පින්වත් මහණෙනි, මූල සුවඳට අරක්ගත් දෙව්වරු ඉන්නවා. අරවු සුවඳට අරක්ගත් දෙව්වරු ඉන්නවා. එල සුවඳට අරක්ගත් දෙව්වරු ඉන්නවා. සිව් සුවඳට අරක්ගත් දෙව්වරු ඉන්නවා. පොතු සුවඳට අරක්ගත් දෙව්වරු ඉන්නවා. පත්‍ර සුවඳට අරක්ගත් දෙව්වරු ඉන්නවා. මල් සුවඳට අරක්ගත් දෙව්වරු ඉන්නවා. පළතුරු සුවඳට අරක්ගත් දෙව්වරු ඉන්නවා. රස සුවඳට අරක්ගත් දෙව්වරු ඉන්නවා. සුවඳ සුවඳට අරක්ගත් දෙව්වරු ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ ඇත්තන්ට කියන්නේ ගන්ධබ්බකායික දෙවියන් කියල යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සුද්ධික සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

10.1.2

සුවරිත සුත්තං

සුවරිතය ගැන වදාළ දෙසුම

439. සාවත්ථියං

439. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධේක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා ගන්ධබ්බකායිකානං දේවානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජතිති.

එකත්පස්ව වාඨි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු ගන්ධබ්බකායික දෙවියන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?

ඉධ භික්ඛු, ඒක-වෝ කායේන සුවරිතං වරති, වචාය සුවරිතං වරති,

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

ගන්ධබ්බ සංයුක්තය - ගන්ධබ්බ වර්ගය

මනසා සුවරිතං වරති, තස්ස සුතං හෝති: “ගන්ධබ්බකායිකා දේවා දීඝායුකා චණ්ණචන්තෝ සුබ්බහුලා”ති. තස්ස ඵ්ථං හෝති: “අහෝ වතාහං කායස්ස හෝදා පරම්මරණා ගන්ධබ්බකායිකානං දේවානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජ-ජය්‍ය”න්ති. සෝ කායස්ස හෝදා පරම්මරණා ගන්ධබ්බකායිකානං දේවානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතැම් කෙනෙක් කයින් සුවරිතයෙහි යෙදෙනවා. වචනයෙන් සුවරිතයෙහි යෙදෙනවා. මනසින් සුවරිතයෙහි යෙදෙනවා. ඔහුට මෙහෙම අහන්ට ලැබෙනවා, “ගන්ධබ්බකායික දෙවියන් දීර්ඝායුෂයෙන් යුක්තයි. වර්ණවත්. සැප බහුල යි කියලා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “අනේ, ඇත්තෙන් ම මාත් කය බිඳී මැරුණට පස්සේ ගන්ධබ්බකායික දෙවියන් හා එකතු වීමකට උපදිනවා නම්” කියලා. ඉතින් ඔහු කය බිඳී මරණින් මතු ගන්ධබ්බකායික දෙවියන් හා එක්වීමකට උපදිනවා.

අයං බෝ භික්ඛු, හේතු අයං ප-වයෝ යේනම්ධෙක-වෝ කායස්ස-හෝදා පරම්මරණා ගන්ධබ්බකායිකානං දේවානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු ගන්ධබ්බකායික දෙවියන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

සුවරිත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

10.1.3

මූලගන්ධ සුත්තං

මුල් සුවඳ ගැන වදාළ දෙසුම

440. සාවත්ථියං

440. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒකදවෝච: කෝ නු බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා මූලගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජති.

එකත්පස්ව වාචි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු මුල් සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?

ඉධ භික්ඛු, ඒක-වෝ කායේන සුවරිතං වරති, වචාය සුවරිතං වරති, මනසා සුවරිතං වරති, තස්ස සුතං හෝති: “මූලගන්ධෙ අධිවත්ථා දේවා දීඝායුකා වණ්ණවන්තෝ සුබ්බහුලා”ති. තස්ස ඒවං හෝති: “අහෝ වතායං කායස්ස හේදා පරම්මරණා මූලගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජෙය්‍ය”න්ති. සෝ දාතා හෝති මූලගන්ධානං. සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා මූලගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතැම් කෙනෙක් කයින් සුවරිතයෙහි යෙදෙනවා. වචනයෙන් සුවරිතයෙහි යෙදෙනවා. මනසින් සුවරිතයෙහි යෙදෙනවා. ඔහුට මෙහෙම අහන්ට ලැබෙනවා, “මුල් සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් දීර්ඝායුෂයෙන් යුක්තයි. වර්ණවත්. සැප බහුල යි කියලා. එකකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “අනේ, ඇත්තෙන්ම මාත් කය බිඳී මැරුණට පස්සේ මුල් සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එකතු වීමකට උපදිනවා නම්” කියලා. ඔහු මුල් සුවඳ දන් දෙනවා. ඉතින් ඔහු කය බිඳී මරණින් මතු මුල් සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක්වීමකට උපදිනවා.

අයං බෝ භික්ඛු, හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා මූලගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු මුල් සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

මූලගන්ධ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

10.1.4 - 12

සාරගන්ධාදි සූත්තානි

අරටු සුවඳ ආදිය ගැන වදාළ දෙසුම්

441 - 449. සාවත්ථියං

441 - 449. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සාරගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජති.

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු අරටු සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?”

ඉඬ භික්ඛු, ඒක-වෝ කායේන සුවරිතං වරති, වචාය සුවරිතං වරති, මනසා සුවරිතං වරති, තස්ස සූතං හෝති: “සාරගන්ධෙ අධිවත්ථා දේවා දීඝායුකා වණ්ණවත්තෝ සුබ්බහුලා”ති. තස්ස ඒවං හෝති: “අහෝ වතායං කායස්ස හේදා පරම්මරණා සාරගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහඛ්‍යතං

උප්පජ්ජයා”න්ති. සෝ දාතා හෝති සාරගන්ධානං සෝ දාතා හෝති ඵෙග්ගුගන්ධානං සෝ දාතා හෝති තවගන්ධානං සෝ දාතා හෝති පපට්ඨිකගන්ධානං සෝ දාතා හෝති පත්තගන්ධානං සෝ දාතා හෝති සුප්ඵගන්ධානං සෝ දාතා හෝති ඵලගන්ධානං සෝ දාතා හෝති රසගන්ධානං සෝ දාතා හෝති ගන්ධගන්ධානං. සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා ගන්ධගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහඛ්‍යනං උප්පජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතැම් කෙනෙක් කයින් සුවර්තයෙහි යෙදෙනවා. වචනයෙන් සුවර්තයෙහි යෙදෙනවා. මනසින් සුවර්තයෙහි යෙදෙනවා. ඔහුට මෙහෙම අහන්ට ලැබෙනවා, “අරටු සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් දීර්ඝායුෂයෙන් යුක්තයි. වර්ණවත්. සැප බහුල යි කියලා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “අනේ, ඇත්තෙන්ම මාත් කය බිඳී මැරුණට පස්සේ අරටු සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එකතු වීමකට උපදිනවා නම්” කියලා. ඔහු අරටු සුවඳ දන් දෙනවා ඔහු ඵල සුවඳ දන් දෙනවා ඔහු සිව් සුවඳ දන් දෙනවා ඔහු පොතු සුවඳ දන් දෙනවා ඔහු පත්‍ර සුවඳ දන් දෙනවා ඔහු මල් සුවඳ දන් දෙනවා ඔහු පළතුරු සුවඳ දන් දෙනවා ඔහු රස සුවඳ දන් දෙනවා ඔහු සුවඳ සුවඳ දන් දෙනවා. ඉතින් ඔහු කය බිඳී මරණින් මතු සුවඳ සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක්වීමකට උපදිනවා.

අයං බෝ හික්ඛු, හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-වෝ කායස්සහේදා පරම්මරණා ගන්ධගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහඛ්‍යනං උප්පජ්ජතිති.

පින්වත් හික්ඛුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු සුවඳ සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු !සාදු !!සාදු !!!

සාරගන්ධාදි සූත්‍ර නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

10.1.13 - 22

අන්තදානාදි මූලගන්ධ සුත්තානි

ආහාර දන්දීම ආදියෙන් ලබන මුල් සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් ගැන
වදාළ දෙසුම

450 - 459. සාවත්ථියං

450 - 459. සැවැත් නුවර

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු
බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනම්ධේක-වෝ කායස්ස හේදා
පරම්මරණා මූලගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහව්‍යනං උපපජ්ජති.

එකත්පස්ව වාචි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ
පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී
මරණින් මතු මුල් සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්,
එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?

ඉඬ භික්ඛු, ඒක-වෝ කායේන සුවරිතං වරති, වවාය සුවරිතං වරති,
මනසා සුවරිතං වරති, තස්ස සුතං හෝති: “මූලගන්ධෙ අධිවත්ථා දේවා
දීඝායුකා වණ්ණවන්තෝ සුබබ්‍රලා”ති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතැම් කෙනෙක් කයින් සුවරිතයෙහි
යෙදෙනවා. වචනයෙන් සුවරිතයෙහි යෙදෙනවා. මනසින් සුවරිතයෙහි
යෙදෙනවා. ඔහුට මෙහෙම අහන්ට ලැබෙනවා, “මුල් සුවඳට අරක් ගත්
දෙවියන් දීර්ඝායුෂයෙන් යුක්තයි. වර්ණවත්. සැප බ්‍රහ්ම යි කියලා.

තස්ස ඒවං හෝති: “අහෝ ව්‍යායං කායස්ස හෝදා පරම්මරණා
මූලගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහව්‍යනං උපපජ්ජෙය්‍ය”ති. සෝ අන්තං
දේතිසෝ පානං දේති සෝ වත්ථං දේති
සෝ යානං දේති සෝ මාලං දේති සෝ ගන්ධං දේති
..... සෝ විලේපනං දේති සෝ සෙය්‍යං දේති
සෝ ආවසථං දේති සෝ පදීපෙය්‍යං දේති. සෝ කායස්ස හේදා
පරම්මරණා මූලගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහව්‍යනං උපපජ්ජති.

එකකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “අනේ, ඇත්තෙන් ම මාත් කය බිඳී මැරුණුට පස්සේ මුල් සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එකතු වීමකට උපදිනවා නම්” කියලා. ඔහු ආහාර දන් දෙනවා පානය කරන ජාති දන් දෙනවා වස්ත්‍ර දන් දෙනවා පාවහන් දන් දෙනවා මල් දන් දෙනවා සුවඳ දන් දෙනවා විලවුන් දන් දෙනවා සේනාසන දන් දෙනවා ආවාසදන් දෙනවා පහන් දල්වන උපකරණ දන් දෙනවා. ඉතින් ඔහු කය බිඳී මරණින් මතු මුල් සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක්වීමකට උපදිනවා.

අයං බෝ භික්ඛු, හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-වෝ කායස්සභේදා පරම්මරණා මූලගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහව්‍යනං උප්පජ්ජති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු මුල් සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අන්තදානාදි මූලගන්ධ සූත්‍ර නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

10.1.23 - 122

අන්තදානාදි සාරගන්ධාදි සූත්තානි

ආහාර දන් දීම ආදියෙන් ලබන අරටු සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන්

ආදීන් ගැන වදාළ දෙසුම්

460 - 549. සාවත්ථියං

460 - 549. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු බෝ හන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා සාරගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහව්‍යනං උප්පජ්ජති ඵෙග්ගුගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං තවගන්ධෙ

අධිවත්ථානං දේවානං පපටිකාගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං පත්තගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සුප්ඵගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං ඵලගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං රසගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං ගන්ධගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහව්‍යනං උපපජ්ජති.

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ හික්ෂුචි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණු පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු අරටු සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද? එල සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් සිව් සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් පොතු සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් පත්‍ර සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් මල් සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් පළතුරු සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් රස සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් සුවඳ සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?

ඉඬ හික්ඛු, ඒක-වෝ කායේන සුවරිතං වරති, වචාය සුවරිතං වරති, මනසා සුවරිතං වරති, තස්ස සුතං හෝති: “ගන්ධගන්ධෙ අධිවත්ථා දේවා දීඝායුකා වණ්ණවත්තෝ සුබ්බහුලාති”ති. තස්ස ඒවං හෝති: “අහෝ ව්‍යායං කායස්ස හෝදා පරම්මරණා ගන්ධගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහව්‍යනං උප්පජ්ජෙය්‍ය”නති. සෝ අන්තං දේතිසෝ පානං දේති සෝ වත්ථං දේති සෝ යානං දේති සෝ මාලං දේති සෝ ගන්ධං දේති සෝ විලේපනං දේති සෝ සෙය්‍යං දේති සෝ ආවසථං දේති සෝ පදීපෙය්‍යං දේති. සෝ කායස්ස හෝදා පරම්මරණා ගන්ධගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහව්‍යනං උප්පජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතැම් කෙනෙක් කයින් සුවරිතයෙහි යෙදෙනවා. වචනයෙන් සුවරිතයෙහි යෙදෙනවා. මනසින් සුවරිතයෙහි යෙදෙනවා. ඔහුට මෙහෙම අහන්ට ලැබෙනවා, “සුවඳ සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් දීර්ඝායුෂයෙන් යුක්තයි. වර්ණවත්. සැප බහුල යි කියලා. එකකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “අනේ, ඇත්තෙන්ම මාත් කය බිඳී මැරුණට පස්සේ සුවඳ සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එකතු වීමකට උපදිනවා නම්” කියලා. ඔහු ආහාර දන් දෙනවා ඔහු පානය කරන ජාති දන් දෙනවා ඔහු වස්ත්‍ර දන් දෙනවා ඔහු පාවහන් දන්

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

ගන්ධබ්බ සංයුක්තය - ගන්ධබ්බ වර්ගය

දෙනවා ඔහු මල් දන් දෙනවා ඔහු සුවඳ දන් දෙනවා ඔහු විලවුන් දන් දෙනවා ඔහු සේනාසන දන් දෙනවා ඔහු ආවාස දන් දෙනවා ඔහු පහන් දල්වන උපකරණ දන් දෙනවා. ඉතින් ඔහු කය බිඳී මරණින් මතු සුවඳ සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක්වීමකට උපදිනවා.

අයං බෝ භික්ඛු, හේතු අයං ප-චයෝ යේනමිධෙක-වෝ කායස්සහේදා පරම්මරණා ගන්ධගන්ධෙ අධිවත්ථානං දේවානං සහව්‍යනං උප්පජ්ජතිති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු සුවඳ සුවඳට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

(ඒවා පිණිසකේන ඒකසතඤ්ච බාරස ව සුත්තංකානි භවන්ති)
(මෙසේ කැටිකොට එකසිය දොළහක් සූත්‍රයන් වෙයි.)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!
අන්තදානාදි සාරගන්ධාදි සූත්‍ර නිමා විය.

ගන්ධබ්බවග්ගෝපද්මෝ
පළමු වෙනි ගන්ධබ්බ වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දනය යි.

සුද්ධිකඤ්ච සුවරිතං දාතා හි අපරේ දස,
දානුපකාරා දසධා ගන්ධබ්බේකසතං ද්වාදසාති.

සුද්ධික සූත්‍රය, සුවරිත සූත්‍රය, දන් දීම ගැන සූත්‍ර දහය, දානුපකාර සූත්‍ර දහය බැගින් දහය යි යන සූත්‍ර එකසිය දොළහ ගන්ධබ්බ වර්ගයට අයත් වේ.

ගන්ධබ්බකායසංයුක්තං සමත්තං
ගන්ධබ්බ සංයුක්තය සමාප්තයි.

11. වළාහකසංයුක්තං

11. වළාහක සංයුක්තය

1. වළාහකවග්ගො

1. වළාහක වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

11.1.1

සුද්ධික සුත්තං

සුද්ධික ගූත වදාළ දෙසුම

550. සාවත්ථියං

550. සැවැත් නුවර දී

වළාහකකායිකේ වො භික්ඛවේ, දේවේ දේසිස්සාමි. නං සුණාථ.

පින්වත් මහණෙනි, මා ඔබට දේශනා කරන්නට යන්නේ වළාහකකායික දෙවියන් ගැන යි. එය සවන් යොමා අසන්න.

කතමේ භික්ඛවේ, වළාහකකායිකා දේවා: සන්ති භික්ඛවේ, සීතවළාහකා දේවා, සන්ති භික්ඛවේ උණ්භවළාහකා දේවා, සන්ති භික්ඛවේ අබ්භවළාහකා දේවා, සන්ති භික්ඛවේ වාතවළාහකා දේවා, සන්ති භික්ඛවේ වස්සවළාහකා දේවා. ඉමේ චූ-වන්ති භික්ඛවේ, වළාහකකායිකා දේවා.

පින්වත් මහණෙනි, වළාහක දෙව්වරු යනු කවුරුද? පින්වත් මහණෙනි, සීත වළාවන්ට අරක්ගත් දෙව්වරු ඉන්නවා. උණුසුම් වළාවන්ට අරක්ගත්

දෙව්වරු ඉන්නවා. අනියම් වලාවන්ට අරක්ගත් දෙව්වරු ඉන්නවා. සුළඟ සහිත වලාවන්ට අරක්ගත් දෙව්වරු ඉන්නවා. වැසි සහිත වලාවන්ට අරක්ගත් දෙව්වරු ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ ඇත්තන්ට තමයි වලාහක කායික දෙව්වරුන් කියලා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සුද්ධික සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

11.1.2

සුවරිත සුත්තං

සුවරිතය ගැන වදාළ දෙසුම

551. සාවත්ථියං

551. සැවැත් නුවර දී

අප බෝ අක්කුරෝ හික්කු යේන භගවා තේනුපසංකම්
ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ හික්කු භගවන්තං ඒතද්වෝච: කෝ නු බෝ
හන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධේක-වෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා
වලාහකකායිකානං දේවානං සහව්‍යනං උපපජ්ජති.

එකල්හී එක්තරා හික්කුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට
පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ හික්කුව භාග්‍යවතුන්
වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක්
නිසා කය බිඳී මරණින් මතු වාලාහක කායික දෙවියන් හා එක් වීමකට
උපදිනවා නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?

ඉඬ හික්කු, ඒක-වෝ කායේන සුවරිතං වරති, වචාය සුවරිතං වරති,
මනසා සුවරිතං වරති, තස්ස සුතං හෝති: “වලාහකකායිකා දේවා දීඝායුකා
වණ්ණවන්තෝ සුබ්බසුලා”ති. තස්ස ඒවං හෝති: “අහෝ වතාහං කායස්ස

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

වළාහක සංයුක්තය - වළාහක වර්ගය

හෝදා පරම්මරණා වළාහකකායිකානං දේවානං සහව්‍යනං උප්පජ්ජ-
ජය්‍ය”න්ති. සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා වළාහකකායිකානං දේවානං
සහව්‍යනං උප්පජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතැම් කෙනෙක් කයින් සුවර්තයෙහි
යෙදෙනවා. වචනයෙන් සුවර්තයෙහි යෙදෙනවා. මනසින් සුවර්තයෙහි
යෙදෙනවා. ඔහුට මෙහෙම අහන්ට ලැබෙනවා, “වළාහකකායික දෙවියන්
දීර්ඝායුෂයෙන් යුක්තයි. වර්ණවත්. සැප බහුල යි කියලා. එතකොට ඔහුට
මෙහෙම හිතෙනවා. “අනේ, ඇත්තෙන් ම මාත් කය බිඳී මැරුණුට පස්සේ
වළාහකකායික දෙවියන් හා එකතු වීමකට උපදිනවා නම්” කියලා. ඉතින්
ඔහු කය බිඳී මරණින් මතු වළාහකකායික දෙවියන් හා එක්වීමකට උපදිනවා.

අයං බෝ භික්ඛු, හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-වෝ කායස්සහේදා
පරම්මරණා වළාහකකායිකානං දේවානං සහව්‍යනං උප්පජ්ජතිති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී
මරණින් මතු වළාහකකායික දෙවියන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට
හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සුවර්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

11.1.3 - 12

අන්තදායකාදි සීතවළාහක සුත්තානි

ආහාර දන්දීම ආදියෙන් ලබන සීතවළාහක ආදී උපත් ගැන වදාළ
දෙසුම්

552 - 561. සාවත්ථියං

552 - 561. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු
බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා
පරම්මරණා සීතවළාහකානං දේවානං සහව්‍යනං උපපජ්ජති.

එකත්පස්ව වාචි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ
පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී
මරණින් මතු සීත වළාවන්ට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක් වීමකට උපදිනවා
නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?

ඉඬ භික්ඛු, ඒක-වෝ කායේන සුවරිතං වරති, වවාය සුවරිතං වරති,
මනසා සුවරිතං වරති, තස්ස සුතං හෝති: “සීතවළාහකා දේවා දීඝායුකා
වණ්ණවන්තෝ සුබ්බහුලා”ති. තස්ස ඒවං හෝති: “අහෝ වතාහං කායස්ස
හේදා පරම්මරණා සීතවළාහකානං දේවානං සහව්‍යනං උපපජ්ජෙය්‍ය”න්ති.
සෝ අන්තං දේති සෝ පානං දේති සෝ වත්ථං දේති
සෝ යානං දේති සෝ මාලං දේති සෝ ගන්ධං දේති
..... සෝ විලේපනං දේති සෝ සෙය්‍යං දේති සෝ
ආවසනං දේති සෝ පදීපෙය්‍යං දේති. සෝ කායස්ස හේදා
පරම්මරණා සීතවළාහකානං දේවානං සහව්‍යනං උපපජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතැම් කෙනෙක් කයින් සුවරිතයෙහි
යෙදෙනවා. වචනයෙන් සුවරිතයෙහි යෙදෙනවා. මනසින් සුවරිතයෙහි
යෙදෙනවා. ඔහුට මෙහෙම අහන්ට ලැබෙනවා, “සීත වළාවන්ට අරක් ගත්
දෙවියන් දීර්ඝායුෂයෙන් යුක්තයි. වර්ණවත්. සැප බහුල යි කියලා. එතකොට

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

වළාහක සංයුක්තය - වළාහක වර්ගය

ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “අනේ, ඇත්තෙන් ම මාත් කය බිඳී මැරුණුට පස්සේ සීත වළාවන්ට අරක් ගත් දෙවියන් හා එකතු වීමකට උපදිනවා නම්” කියලා. ඔහු ආහාර දන් දෙනවා පානය කරන ජාති දන් දෙනවා වස්ත්‍ර දන් දෙනවා පාවහන් දන් දෙනවා මල් දන් දෙනවා සුවඳ දන් දෙනවා විලවුන් දන් දෙනවා සේනාසන දන් දෙනවා ආවාසදන් දෙනවා පහන් දල්වන උපකරණ දන් දෙනවා. ඉතින් ඔහු කය බිඳී මරණින් මතු සීත වළාවන්ට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක්වීමකට උපදිනවා.

අයං බෝ හික්ඛු, හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා පරමමරණා සීතවලාහකානං දේවානං සහවානං උප්පජ්ජතිති.

පින්වත් හික්ඛුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු සීත වළාවන්ට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අන්තදායකාදි සීතවලාහක සූත්‍ර නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

11.1.13 - 52

අන්තදායකාදි උණ්භවලාහකාදි සූත්තානි
ආහාර දන්දීම ආදියෙන් ලබන උණුසුම් වළාහක ආදී උපත් ගැන
වදාළ දෙසුම්

562 - 601. සාවත්ථියං

562 - 601. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ හික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු බෝ හන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනමිධෙක-වෝ කායස්ස හේදා

පරම්මරණා උණ්භවලාහකානං දේවානං අඛ්භවලාහකානං දේවානං වානවලාහකානං දේවානං වස්සවලාහකානං දේවානං සහව්‍යනං උපපජ්ජති.

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ හික්ෂුච භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු උණුසුම් වළාවන්ට අරක් ගත් දෙවියන් අනියම් වළාවන්ට අරක් ගත් දෙවියන් සුළං සහිත වළාවන්ට අරක් ගත් දෙවියන් වැසි සහිත වළාවන්ට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? කාරණාව කුමක් ද?

ඉඬ හික්ඛු, ඒක-වෝ කායේන සුවරිතං වරති, වචාය සුවරිතං වරති, මනසා සුවරිතං වරති, තස්ස සුතං හෝති: “වස්සවලාහකා දේවා දීඝායුකා වණ්ණවන්තෝ සුබ්බහුලා”ති. තස්ස ඒවං හෝති: “අහෝ වතාහං කායස්ස හෝදා පරම්මරණා වස්සවලාහකානං දේවානං සහව්‍යනං උප්පජ්ජෙය්‍ය”ති. සෝ අන්තං දේති සෝ පානං දේති සෝ වත්ථං දේති සෝ යානං දේති සෝ මාලං දේති සෝ ගන්ධං දේති සෝ විලේපනං දේති සෝ සෙය්‍යං දේති සෝ ආවසනං දේති සෝ පදීපෙය්‍යං දේති. සෝ කායස්ස හෝදා පරම්මරණා වස්සවලාහකානං දේවානං සහව්‍යනං උප්පජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ඇතැම් කෙනෙක් කයින් සුවරිතයෙහි යෙදෙනවා. වචනයෙන් සුවරිතයෙහි යෙදෙනවා. මනසින් සුවරිතයෙහි යෙදෙනවා. ඔහුට මෙහෙම අහන්ට ලැබෙනවා, “වැස්ස වළාවන්ට අරක් ගත් දෙවියන් දීර්ඝායුෂයෙන් යුක්තයි. වර්ණවත්. සැප බහුල යි කියලා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම හිතෙනවා. “අනේ, ඇත්තෙන්ම මාත් කය බිඳී මැරුණට පස්සේ වැස්ස වළාවන්ට අරක් ගත් දෙවියන් හා එකතු වීමකට උපදිනවා නම්” කියලා. ඔහු ආහාර දන් දෙනවා පානය කරන ජාති දන් දෙනවා වස්ත්‍ර දන් දෙනවා පාවහන් දන් දෙනවා මල් දන් දෙනවා සුවඳ දන් දෙනවා විලවුන් දන් දෙනවා සේනාසන දන් දෙනවා ආවාසදන් දෙනවා පහන් දල්වන උපකරණ දන් දෙනවා. ඉතින් ඔහු කය බිඳී මරණින් මතු වැස්ස වළාවන්ට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක්වීමකට උපදිනවා.

අයං බෝ භික්ඛු, හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-වෝ කායස්සහේදා පරම්මරණා වස්සවලාහකානං දේවානං සහව්‍යනං උප්පජ්ජතිති.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි ඇතැම් උදවිය යම් කරුණක් නිසා කය බිඳී මරණින් මතු වැස්ස වළාවන්ට අරක් ගත් දෙවියන් හා එක් වීමකට උපදිනවා නම්, එයට හේතුව මෙක යි. කාරණාව මෙක යි.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

අන්තදායකාදි උණ්හවලාහකාදි සූත්‍ර නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

11.1.53

සීතවලාහක සූත්තං

සීත වළාහක දෙවියන් ගැන වදාළ දෙසුම

602. සාවත්ථියං

602. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේනේකදා සීතං හෝතිති.

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, ඇතැම් දවස්වලට සීතල ඇති වෙනවා නම් ඒකට හේතුව මොකක් ද? කාරණාව මොකක් ද?”

සන්ති භික්ඛු, සීතවලාහකා නාම දේවා. තේසං යදා ඒවං හෝති: “යන්නුන මයං සකාය රතියා රමෙය්‍යාමාති.” තේසං තං -තෝපනිධිමණ්ඩාය සීතං හෝති. අයං බෝ භික්ඛු, හේතු අයං ප-වයෝ, යේනේකදා සීතං හෝතිති.

පින්වත් මහණෙනි, සීත වළාහක නමින් දෙව්වරු ඉන්නවා. ඒ ඇත්තන්ට ඇතැම් දිනෙක මෙහෙම හිනෙනවා. “අපි ස්වකීය පංච කාම සැපයෙන් ප්‍රීතිමත්ව ඉන්නවා නම් හොඳයි” කියලා. ඉතින් ඒ ඇත්තන් ගේ ඒ සීත පිහිටුවා ගැනීමට අනුව සීතල ඇති වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඇතැම් දවස්වලට සීතල ඇති වෙන්ට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සීතවළාහක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

11.1.54

උණ්හවළාහක සූත්තං

උණුසුම් වළාහක දෙවියන් ගැන වදාළ දෙසුම

603. සාවත්ථියං

603. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතද්වෝච: කෝ නු බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-චයෝ, යේතේකදා උණ්හං හෝතිති.

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, ඇතැම් දවස්වලට උණුසුම ඇති වෙනවා නම් ඒකට හේතුව මොකක් ද? කාරණාව මොකක් ද?

සන්ති භික්ඛු, උණ්හවළාහකා නාම දේවා. තේසං යදා ඒවං හෝති: “යන්නුන මයං සකාය රතියා රමෙය්‍යාමාති.” තේසං තං -තෝපනිධිමණ්ඩාය උණ්හං හෝති. අයං බෝ භික්ඛු, හේතු අයං ප-චයෝ, යේතේකදා උණ්හං හෝතිති.

පින්වත් මහණෙනි, උණුසුම් වළාහක නමින් දෙව්වරු ඉන්නවා. ඒ

ඇත්තන්ට ඇතැම් දිනෙක මෙහෙම හිතෙනවා. “අපි ස්වකීය පංච කාම සැපයෙන් ප්‍රීතිමත්ව ඉන්නවා නම් හොඳයි” කියලා. ඉතින් ඒ ඇත්තන් ගේ ඒ සිත පිහිටුවා ගැනීමට අනුව උණුසුම ඇති වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඇතැම් දවස්වලට උණුසුම ඇති වෙන්ට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

උණ්භවලාහක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

11.1.55

අඛිභවලාහක සූත්තං

අනියම් ලෙස ඇති වන වළාහක දෙවියන් ගැන වදාළ දෙසුම

604. සාවත්ථියං

604. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු ඛෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේතේකදා අඛිභං හෝතිති.

එකත්පස්ව වාඨි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, ඇතැම් දවස්වලට අනියම් ලෙස වළාකුළු ඇති වෙනවා නම් ඒකට හේතුව මොකක් ද? කාරණාව මොකක් ද?

සන්ති භික්ඛු, අඛිභවලාහකා නාම දේවා. තේසං යදා ඒවං හෝති: “යන්තුන මයං සකාය රතියා රමෙය්‍යාමාති.” තේසං තං -තෝපනිධි- මණ්ඩාය අඛිභං හෝති. අයං ඛෝ භික්ඛු, හේතු අයං ප-වයෝ, යේතේකදා අඛිභං හෝතිති.

පින්වත් මහණෙනි, අනියම් වළාහක නමින් දෙව්වරු ඉන්නවා. ඒ ඇත්තන්ට ඇතැම් දිනෙක මෙහෙම හිතෙනවා. “අපි ස්වකීය පංච කාම

සැපයෙන් ප්‍රීතිමත්ව ඉන්නවා නම් හොඳයි” කියලා. ඉතින් ඒ ඇත්තන් ගේ ඒ සිත පිහිටුවා ගැනීමට අනුව අනියම් ලෙස වළාකුළු ඇති වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඇතැම් දවස්වලට අනියම් ලෙස වළාකුළු ඇති වේනට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අභිභවළාහක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

11.1.56

වාතවළාහක සූත්තං

සුළඟ සහිත වළාහක දෙවියන් ගැන වදාළ දෙසුම

605. සාවත්ථියං

605. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතද්වෝච: කෝ නු බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-වයෝ, යේතේකදා වාතෝ හෝතිති.

එකත්පස්ව වාඨි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, ඇතැම් දවස්වලට සුළඟ ඇති වෙනවා නම් ඒකට හේතුව මොකක් ද? කාරණාව මොකක් ද?

සන්ති භික්ඛු, වාතවළාහකා නාම දේවා. තේසං යදා ඒවං හෝති: “යන්තූන මයං සකාය රතියා රමෙය්‍යාමාති.” තේසං තං -තෝපනිධිම-ණ්වාය වාතෝ හෝති. අයං බෝ භික්ඛු, හේතු අයං ප-වයෝ, යේතේකදා වාතෝ හෝතිති.

පින්වත් මහණෙනි, වාත වළාහක නමින් දෙවිවරු ඉන්නවා. ඒ ඇත්තන්ට ඇතැම් දිනෙක මෙහෙම හිතෙනවා. “අපි ස්වකීය පංච කාම

සැපයෙන් ප්‍රීතිමත්ව ඉන්නවා නම් හොඳයි” කියලා. ඉතින් ඒ ඇත්තන් ගේ ඒ සිත පිහිටුවා ගැනීමට අනුව සුළං ඇති වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඇතැම් දවස්වලට සුළං ඇති වෙන්ට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

වාතවළාහක සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

11.1.57

වස්සවලාහක සුත්තං

චූස්ස වළාහක දෙවියන් ගැන වදාළ දෙසුම

606. සාවත්ථියං

606. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු බෝ භන්තේ, හේතු, කෝ ප-චයෝ, යේතේකදා දේවෝ වස්සතිති.

එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, ඇතැම් දවස්වලට චූස්ස ඇති වෙනවා නම් ඒකට හේතුව මොකක් ද? කාරණාව මොකක් ද?

සන්ති භික්ඛු, වස්සවලාහකා නාම දේවා. තේසං යදා ඒවං හෝති: “යන්නුන මයං සකාය රතියා රමෙය්‍යාමාති.” තේසං නං -තෝපනිධිමණ්ඩාය දේවෝ වස්සති. අයං බෝ භික්ඛු, හේතු අයං ප-චයෝ, යේතේකදා දේවෝ වස්සතිති.

පින්වත් මහණෙනි, චූස්ස වළාහක නමින් දෙව්වරු ඉන්නවා. ඒ ඇත්තන්ට ඇතැම් දිනෙක මෙහෙම හිතෙනවා. “අපි ස්වකීය පංච කාම සැපයෙන් ප්‍රීතිමත්ව ඉන්නවා නම් හොඳයි” කියලා. ඉතින් ඒ ඇත්තන් ගේ ඒ

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

වළාහක සංයුක්තය - වළාහක වර්ගය

සිත පිහිටුවා ගැනීමට අනුව වැස්ස ඇති වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඇතැම් දවස්වලට වැස්ස ඇති වේන්ට හේතුව මේක යි. කාරණාව මේක යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

වස්සවළාහක සූත්‍රය නිමා විය.

වළාහකවග්ගෝපයමෝ
පළමු වෙනි වළාහක වර්ගය යි.

(විත්ථාරේන සත්තපඤ්ඤාස සුත්තන්තා භවන්ති)
(විස්තර වශයෙන් සූත්‍ර පනස්හතක් තියෙනවා)

තස්සුද්දානං:
එහි පිළිවෙළ උද්දානය යි.

සුද්ධිකං සුවරිතඤ්ච දානේහි දස පඤ්චකං,
සීතං උණ්හඤ්ච අබ්භඤ්ච වාතවස්සවළාහකාති.

සුද්ධික සූත්‍රය, සුවරිත සූත්‍රය, දානය ගැන සූත්‍ර දහය බැගින් පහකි.
සීතවළාහක සූත්‍රය, උණ්හවළාහක සූත්‍රය, අබ්භවළාහක සූත්‍රය,
වාතවළාහක සූත්‍රය, වස්සවළාහක සූත්‍රය වශයෙන් මේ වර්ගයට සූත්‍රයන්
ඇතුළත් ය.

වළාහකසංයුක්තං සමත්තං
වළාහක සංයුක්තය සමාප්ත යි.

12. ව-ඡගොත්ත සංයුක්තය

12. වච්ඡගොත්ත සංයුක්තය

1. ව-ඡගොත්තවග්ගෝ

1. වච්ඡගොත්ත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

12.1.1

රූප අඤ්ඤාණ සුත්තය

රූපය අවබෝධ නො වීම ගැන වදාළ දෙසුම

607. සාවත්ථියං

607. සැවැත් නුවර දී

අප්‍රථමෝ ව-ඡගොත්තෝ පරිබ්බාජකෝ යෙන භගවා තේනුපසංකම්.
උපසංකම්ත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මෝදි, සම්මෝදනියං කථං සාරාණියං.
විනිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ ව-ඡගොත්තෝ
පරිබ්බාජකෝ භගවන්තං ඒකදවෝව:

එකල්හි වච්ඡගොත්ත පිරිවැජියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි
තැනට පැමිණුනා. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු වුණා. පිළිසඳර
කථාබඟේ යෙදුනා. එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ
වච්ඡගොත්ත පිරිවැජියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා.

කෝ නු බෝ හෝ ගෝතම, හේතු කෝ ප-වයෝ යානිමානි අනේකවිහිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා, අසස්සතෝ ලෝකෝති වා, අන්තවා ලෝකෝති වා, අනන්තවා ලෝකෝති වා, තං ජීවං තං සරීරන්ති වා, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති වා, හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානි වා න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානි වා, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානි වා, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානි වාති.

භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යම් මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටීන් ලෝකයෙහි භට ගන්නවා නම් ඒකට හේතුව මොකක් ද? කාරණාව මොකක් ද? ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා. ලෝකය කෙළවර සහිත යි කියලා. ලෝකය කෙළවර රහිත යි කියලා. ජීවයත් එය යි, ශරීරයත් එය යි කියලා. ජීවය අනෙකක්, ශරීරය අනෙකක් කියලා. රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත කියලා. රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත කියලා. රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත නැත කියලා. රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

රූපේ බෝ ව-ෂ, අඤ්ඤාණා රූපසමුදයේ අඤ්ඤාණා රූපනිරෝධේ අඤ්ඤාණා රූපනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය අඤ්ඤාණා ඒවිමානි අනේකවිහිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා අසස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානි වාති. අයං බෝ ව-ෂ හේතු අයං ප-වයෝ යානිමානි අනේකවිහිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා අසස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානි වාති.

පින්වත් චච්ඡ, රූපය පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින්, රූපයේ භට ගැනීම පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින්, රූපය නිරුද්ධ වීම පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින්, රූපය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින් තමයි ඔය මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටීන් ලෝකයෙහි භට ගන්නේ. ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.” පින්වත් චච්ඡ, මේක යි හේතුව,

මේක යි කාරණාව යම් මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටිත් ලෝකයෙහි හට ගන්නේ. ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

රූප අඤ්ඤාණ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

12.1.2

වේදනා අඤ්ඤාණ සූත්තං

විදීම අවබෝධ නො වීම ගැන වදාළ දෙසුම

608. සාවත්ථියං

608. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ ව-ඡගොත්තෝ පරිබ්බාජකෝ භගවන්තං ඒකදවෝච: කෝ නු බෝ හෝ ගෝතම, හේතු කෝ ප-වයෝ යානිමානි අනේකවිහිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා, අසස්සතෝ ලෝකෝති වා තේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණානි වාති.

එකත්පස්ව වාචි වුණා. එකත්පස්ව වාචි වුණ චච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යම් මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටිත් ලෝකයෙහි හට ගන්නවා නම් ඒකට හේතුව මොකක් ද? කාරණාව මොකක් ද? ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

වේදනාය බෝ ව-ඡ, අඤ්ඤාණා වේදනාසමුදයේ අඤ්ඤාණා වේදනානිරෝධේ අඤ්ඤාණා වේදනානිරෝධගාමිනියා පටිපදාය අඤ්ඤාණා ඒවිමානි අනේකවිහිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ

ලෝකෝති වා අසස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති. අයං ඛෝ ව-ඡ හේතු අයං ප-වයෝ යානිමානි අනේකවිභිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා අසස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති.

පින්වත් චච්ඡ, විදීම පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින්, විදීමේ හට ගැනීම පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින්, විදීම නිරුද්ධ වීම පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින්, විදීම නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින් තමයි ඔය මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටීන් ලෝකයෙහි හට ගන්නේ. ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.” පින්වත් චච්ඡ, මේක යි හේතුව, මේක යි කාරණාව යම් මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටීන් ලෝකයෙහි හට ගන්නේ. ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

වේදනා අඤ්ඤාණ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

12.1.3

සඤ්ඤා අඤ්ඤාණ සූත්තං

සඤ්ඤාව අවබෝධ නො වීම ගැන වදාළ දෙසුම

609. සාවත්ථියං

609. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛෝ ව-ඡගොත්තෝ පරිබ්බාජකෝ භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු ඛෝ හෝ ගෝතම, හේතු කෝ ප-වයෝ යානිමානි අනේකවිභිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා,

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

චච්ඡගොත්ත සංයුත්තය - චච්ඡගොත්ත වර්ගය

අසස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති.

එකත්පස්ව වාචි වුණා. එකත්පස්ව වාචි වුණ චච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යම් මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටිත් ලෝකයෙහි භට ගන්නවා නම් ඒකට හේතුව මොකක් ද? කාරණාව මොකක් ද? ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සඤ්ඤාය ඛෝ ව-ඡ, අඤ්ඤාණා සඤ්ඤාසමුදයෝ අඤ්ඤාණා සඤ්ඤානිරෝධෝ අඤ්ඤාණා සඤ්ඤානිරෝධගාමිනියා පටිපදාය අඤ්ඤාණා ඒවිමානි අනේකවිභිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති. අයං ඛෝ ව-ඡ හේතු අයං ප-චයෝ යානිමානි අනේකවිභිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා අසස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති.

පින්වත් චච්ඡ, සඤ්ඤාව පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින්, සඤ්ඤාවේ භට ගැනීම පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින්, සඤ්ඤාව නිරුද්ධ වීම පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින්, සඤ්ඤාව නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින් තමයි ඔය මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටිත් ලෝකයෙහි භට ගන්නේ. ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.” පින්වත් චච්ඡ, මේක යි හේතුව, මේක යි කාරණාව යම් මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටිත් ලෝකයෙහි භට ගන්නේ. ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සඤ්ඤා අඤ්ඤාණ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

12.1.4

සංඛාර අඤ්ඤාණ සුත්තං

සංස්කාර අවබෝධ නො වීම ගැන වදාළ දෙසුම

610. සාවත්ථියං

610. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ව-ජගොත්තෝ පරිබ්බාජකෝ භගවන්තං
ඒතදවෝච: කෝ නු බෝ හෝ ගෝතම, හේතු කෝ ප-වයෝ යානිමානි
අනේකවිහිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා,
අසස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ
පරම්මරණාති වාති.

එකත්පස්ව වාචි වුණා. එකත්පස්ව වාචි වුණ චච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජියා
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යම් මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටීන් ලෝකයෙහි හට ගන්නවා නම් ඒකට හේතුව මොකක් ද? කාරණාව මොකක් ද? ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සංඛාරේසු බෝ ව-ජ, අඤ්ඤාණා සංඛාරසමුදයේ අඤ්ඤාණා
සංඛාරනිරෝධේ අඤ්ඤාණා සංඛාරනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය අඤ්ඤාණා
ඒවිමානි අනේකවිහිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ
ලෝකෝති වා අසස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න
හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති. අයං බෝ ව-ජ හේතු අයං ප-වයෝ
යානිමානි අනේකවිහිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ
ලෝකෝති වා අසස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න
හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති.

පින්වත් චච්ඡ, සංස්කාර පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින්,
සංස්කාරවල හට ගැනීම පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින්, සංස්කාර
නිරුද්ධ වීම පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින්, සංස්කාර නිරුද්ධවීම පිණිස

පවතින ප්‍රතිපදාව පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින් තමයි ඔය මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටීන් ලෝකයෙහි හට ගන්නේ. ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.” පින්වත් චච්ඡ, මේක යි හේතුව, මේක යි කාරණාව යම් මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටීන් ලෝකයෙහි හට ගන්නේ. ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සංඛාර අඤ්ඤාණ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

12.1.5

විඤ්ඤාණ අඤ්ඤාණ සූත්තං

විඤ්ඤාණය අවබෝධ නො වීම ගැන වදාළ දෙසුම

611. සාවත්ථියං

611. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ව-ජගොත්තෝ පරිබ්බාජකෝ භගවන්තං ඒකදවෝව: කෝ නු බෝ හෝ ගෝතම, හේතු කෝ ප-වයෝ යානිමානි අනේකවිහිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා, අසස්සතෝ ලෝකෝති වා තේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති.

එකත්පස්ව වාචි වුණා. එකත්පස්ව වාචි වුණ චච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යම් මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටීන් ලෝකයෙහි හට ගන්නවා නම් ඒකට හේතුව මොකක් ද? කාරණාව මොකක් ද? ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

චච්ඡගොත්ත සංයුත්තය - චච්ඡගොත්ත වර්ගය

ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

විඤ්ඤාණේ බෝ ව-ජ, අඤ්ඤාණා විඤ්ඤාණසමුදයේ අඤ්ඤාණා විඤ්ඤාණනිරෝධේ අඤ්ඤාණා විඤ්ඤාණනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය අඤ්ඤාණා ඒවිමානි අනේකවිභිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා අසස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති. අයං බෝ ව-ජ හේතු අයං ප-චයෝ යානිමානි අනේකවිභිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා අසස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති.

පින්වත් චච්ඡ, විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින්, විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින්, විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීම පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින්, විඤ්ඤාණය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව පිළිබඳ ව අවබෝධයක් නැතිකමින් තමයි ඔය මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටීන් ලෝකයෙහි හට ගන්නේ. ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.” පින්වත් චච්ඡ, මේක යි හේතුව, මේක යි කාරණාව යම් මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටීන් ලෝකයෙහි හට ගන්නේ. ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

විඤ්ඤාණ අඤ්ඤාණ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

12.1.6

රූප අදස්සන සුත්තං

රූපය නුවණින් නො දැකීම ගැන වදාළ දෙසුම

612. සාවත්ථියං

612. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ව-ජගොත්තෝ පරිබ්බාජකෝ භගවන්තං
ඒතදවෝච: කෝ නු බෝ හෝ ගෝතම, හේතු කෝ ප-වයෝ යානිමානි
අනේකවිනිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා,
අසස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ
පරම්මරණාති වාති.

එකත්පස්ව වාචි වුණා. එකත්පස්ව වාචි වුණ වච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජයා
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස,
යම් මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටීන් ලෝකයෙහි හට ගන්නවා නම් ඒකට හේතුව
මොකක් ද? කාරණාව මොකක් ද? ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා.
ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු
ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

රූපේ බෝ ව-ජ, අදස්සනා නේව හෝති න න හෝති
තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති

පින්වත් වච්ඡ, රූපය නුවණින් නො දැකීම රහතන්
වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

රූප අදස්සන සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

12.1.7

වේදනා අදස්සන සුත්තං

විදීම නුවණින් නො දැකීම ගැන වදාළ දෙසුම

613. සාවත්ථියං

613. සැවැත් නුවර දී

..... වේදනාය බෝ ව-ෂ, අදස්සනා නේව හෝති න
න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති

..... පින්වත් චච්ඡ, විදීම නුවණින් නො දැකීම
රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

රූප අදස්සන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

12.1.8

සඤ්ඤා අදස්සන සුත්තං

සඤ්ඤාව නුවණින් නො දැකීම ගැන වදාළ දෙසුම

614. සාවත්ථියං

614. සැවැත් නුවර දී

..... සඤ්ඤා බෝ ව-ෂ, අදස්සනා නේව හෝති
න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති

..... පින්වත් චච්ඡ, සඤ්ඤාව නුවණින් නො දැකීම රහතන්
වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

සඤ්ඤා අදස්සන සූත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

චච්ඡගොත්ත සංයුක්තය - චච්ඡගොත්ත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

12.1.9

සංඛාර අදස්සන සුත්තං

සංස්කාර නුවණින් නො දැකීම ගැන වදාළ දෙසුම

615. සාවත්ථියං

615. සැවැත් නුවර දී

..... සංඛාරේසු බෝ ව-ජ, අදස්සනා නේව
හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති

..... පින්වත් චච්ඡ, සංස්කාර නුවණින් නො දැකීම රහතන්
වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සංඛාර අදස්සන සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

12.1.10

විඤ්ඤාණ අදස්සන සුත්තං

විඤ්ඤාණය නුවණින් නො දැකීම ගැන වදාළ දෙසුම

616. සාවත්ථියං

616. සැවැත් නුවර දී

..... විඤ්ඤාණේ බෝ ව-ජ, අදස්සනා විඤ්ඤාණසමුදයේ
අදස්සනා විඤ්ඤාණනිරෝධේ අදස්සනා විඤ්ඤාණනිරෝධගාමිනියා
පටිපදාය අදස්සනා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ
පරම්මරණාති වාති (යථා පුරිමගමනං පඤ්චපි බන්ධා
පඤ්චපි ගමනේහි විත්ථාරේ තබ්බා)

.....පින්වත් චච්ඡ, විඤ්ඤාණය නුවණින් නො දැකීම, විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම නුවණින් නො දැකීම, විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීම නුවණින් නො දැකීම, විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නුවණින් නො දැකීම රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.” (කලින් පංච උපාදානස්කන්ධය විස්තර කළ පරිද්දෙන් මෙම පහත් විස්තර කළ යුතු යි.)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

විඤ්ඤාණ අදස්සන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

12.1.11

රූප අනභිසමය සුත්තං

රූපය නුවණින් අවබෝධ නො කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

617. සාවත්ථියං

617. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ ව-ඡගොත්තෝ පරිබ්බාජකෝ භගවන්තං
ඒතදවෝච: කෝ නු බෝ හෝ ගෝතම, හේතු කෝ ප-චයෝ යානිමානි
අනේකවිහිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා,
අසස්සතෝ ලෝකෝති වා තේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ
පරමමරණාති වාති.

එකත්පස්ව වාචි වුණා. එකත්පස්ව වාචි වුණ චච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජියා
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යම් මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටීන් ලෝකයෙහි හට ගන්නවා නම් ඒකට හේතුව මොකක් ද? කාරණාව මොකක් ද? ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

චච්ඡගොත්ත සංයුක්තය - චච්ඡගොත්ත වර්ගය

රූපේ බෝ ව-ෂ, අනභිසමයා

පින්වත් චච්ඡ, රූපය නුවණින් අවබෝධ නො කිරීමෙන්

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

12.1.12

වේදනා අනභිසමය සුත්තං

විදීම නුවණින් අවබෝධ නො කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

618. සාවක්ථියං

618. සැවැත් නුවර දී

..... වේදනාය බෝ ව-ෂ, අනභිසමයා නේව
හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති වාති.

..... පින්වත් චච්ඡ, විදීම නුවණින් අවබෝධ නො කිරීමෙන්
රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

12.1.13

සඤ්ඤා අනභිසමය සුත්තං

සඤ්ඤාව නුවණින් අවබෝධ නො කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

619. සාවක්ථියං

619. සැවැත් නුවර දී

..... සඤ්ඤා බෝ ව-ෂ, අනභිසමයා නේව
හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති වාති

..... පින්වත් චච්ඡ, සඤ්ඤාව නුවණින් අවබෝධ නො කිරීමෙන්
රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

12.1.14

සංඛාර අනභිසමය සුත්තං

සංස්කාර නුවණින් අවබෝධ නො කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

620. සාවක්ථියං

620. සැවැත් නුවර දී

..... සංඛාරේසු බෝ ව-ජ, අනභිසමයා නේව
හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණාති වාති

..... පින්වත් චච්ඡ, සංස්කාර නුවණින් අවබෝධ නො කිරීමෙන්
රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

12.1.15

විඤ්ඤාණ අනභිසමය සුත්තං

විඤ්ඤාණය නුවණින් අවබෝධ නො කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

621. සාවක්ථියං

621. සැවැත් නුවර දී

..... විඤ්ඤාණේ බෝ ව-ජ, අනභිසමයා නේව
හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණාති වාති

..... පින්වත් චච්ඡ, විඤ්ඤාණය නුවණින් අවබෝධ නො කිරීමෙන්
..... රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත
කියලා.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

චච්ඡගොත්ත සංයුක්තය - චච්ඡගොත්ත වර්ගය

12.1.16

රූප අනනුබෝධ සුත්තං

රූපය පිළිබඳ ව ඇති අනවබෝධය ගැන වදාළ දෙසුම

622. සාවක්ථියං

622. සැවැත් නුවර දී

..... රූපේ බෝ ව-ෂ, අනනුබෝධා නේව හෝති
න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණාති වාති

..... පින්වත් චච්ඡ, රූපය පිළිබඳ ව ඇති අනවබෝධයෙන්
රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

12.1.17

වේදනා අනනුබෝධ සුත්තං

විදීම පිළිබඳ ව ඇති අනවබෝධය ගැන වදාළ දෙසුම

623. සාවක්ථියං

623. සැවැත් නුවර දී

..... වේදනාය බෝ ව-ෂ, අනනුබෝධා නේව
හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණාති වාති

..... පින්වත් චච්ඡ, විදීම පිළිබඳ ව ඇති අනවබෝධයෙන්
රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

12.1.18

සඤ්ඤා අනනුබෝධ සුත්තං

සඤ්ඤාව පිළිබඳ ව ඇති අනවබෝධය ගැන වදාළ දෙසුම

624. සාවක්ථියං

624. සැවැත් නුවර දී

..... සඤ්ඤා බෝ ව-ෂ, අනනුබෝධා නේව
හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණාති වාති

..... පින්වත් චච්ඡ, සඤ්ඤාව පිළිබඳ ව ඇති අනවබෝධයෙන්
රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

12.1.19

සංඛාර අනනුබෝධ සුත්තං

සංස්කාර පිළිබඳ ව ඇති අනවබෝධය ගැන වදාළ දෙසුම

625. සාවක්ථියං

625. සැවැත් නුවර දී

..... සංඛාරේසු බෝ ව-ෂ, අනනුබෝධා නේව
හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණාති වාති

..... පින්වත් චච්ඡ, සංස්කාර පිළිබඳ ව ඇති අනවබෝධයෙන්
රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

12.1.20

විඤ්ඤාණ අනනුබෝධ සුත්තං

විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව ඇති අනවබෝධය ගැන වදාළ දෙසුම

625. සාවක්ථියං

625. සැවැත් නුවර දී

..... විඤ්ඤාණේ බෝ ව-ෂ, අනනුබෝධා

..... පිත්තත් චච්ඡ, විඤ්ඤාණය පිළිබඳ ව ඇති අනවබෝධයෙන්

.....

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

12.1.21

රූප අප්පට්ථේධ සුත්තං

රූපය ප්‍රතිවේධ නො වීම ගැන වදාළ දෙසුම

627. සාවක්ථියං

627. සැවැත් නුවර දී

..... රූපේ බෝ ව-ෂ, අප්පට්ථේධා

..... පිත්තත් චච්ඡ, රූපය ප්‍රතිවේධ නො වීම

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

12.1.22

වේදනා අප්පට්ථේධ සුත්තං

වේදනාව ප්‍රතිවේධ නො වීම ගැන වදාළ දෙසුම

628. සාවක්ථියං

628. සැවැත් නුවර දී

..... වේදනාය බෝ ව-ෂ, අප්පට්ථේධා

..... පිත්තත් චච්ඡ, විදීම ප්‍රතිවේධ නො වීම

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

12.1.23

සඤ්ඤා අප්පට්ථෙධ සුත්තං
සඤ්ඤාව ප්‍රතිවේධ නො වීම ගැන වදාළ දෙසුම

629. සාවත්ථියං

629. සැවැත් නුවර දී

..... සඤ්ඤා බෝ ව-ෂ, අප්පට්ථෙධා

..... පින්වත් චච්ඡ, සඤ්ඤාව ප්‍රතිවේධ නො වීම

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

12.1.24

සංඛාර අප්පට්ථෙධ සුත්තං
සංස්කාර ප්‍රතිවේධ නො වීම ගැන වදාළ දෙසුම

630. සාවත්ථියං

630. සැවැත් නුවර දී

..... සංඛාරේසු බෝ ව-ෂ, අප්පට්ථෙධා

..... පින්වත් චච්ඡ, සංස්කාර ප්‍රතිවේධ නො වීම

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

12.1.25

විඤ්ඤාණ අප්පට්ථෙධ සුත්තං
විඤ්ඤාණය ප්‍රතිවේධ නො වීම ගැන වදාළ දෙසුම

631. සාවත්ථියං

631. සැවැත් නුවර දී

..... විඤ්ඤාණේ බෝ ව-ෂ, අප්පට්ථෙධා

..... පින්වත් චච්ඡ, විඤ්ඤාණය ප්‍රතිවේධ නො වීම

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

12.1.26 - 29

රූපාදි අසල්ලක්ඛණ සුත්තානි
රූපාදිය ගැන නුවණින් නො සැලකීම අරභයා වදාළ දෙසුම්

632 - 635. සාවත්ථියං

632 - 635. සැවැත් නුවර දී

..... රූපේ බෝ ව-ෂ, අසල්ලක්ඛණා

..... පින්වත් චච්ඡ, රූපය ගැන නුවණින් නො සැලකීම

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

12.1.30

විඤ්ඤාණ අසල්ලක්ඛණ සුත්තං
විඤ්ඤාණය ගැන නුවණින් නො සැලකීම අරභයා වදාළ දෙසුම්

636. සාවත්ථියං

636. සැවැත් නුවර දී

..... විඤ්ඤාණේ බෝ ව-ෂ, අසල්ලක්ඛණා

..... පින්වත් චච්ඡ, විඤ්ඤාණය ගැන නුවණින් නො සැලකීම

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

12.1.31 - 34

රූපාදි අනුපලක්ඛණ සුත්තානි
රූපාදිය ගැන යළි යළිත් නුවණින් නො සැලකීම අරභයා වදාළ
දෙසුම්

637 - 640. සාවත්ථියං

637 - 640. සැවැත් නුවර දී

..... රූපේ බෝ ව-ෂ, අනුපලක්ඛණා

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

චම්පගොත්ත සංයුක්තය - චම්පගොත්ත වර්ගය

..... පින්චන් වච්ඡ, රූපය ගැන යළි යළිත් නුවණින් නො සැලකීම

.....

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

12.1.35

විඤ්ඤාණ අනුපලක්ඛණ සුත්තං

විඤ්ඤාණය ගැන යළි යළිත් නුවණින් නො සැලකීම අරභයා වදාළ
දෙසුම

641. සාවත්ථියං

641. සැවැත් නුවර දී

..... විඤ්ඤාණේ ඛේ ව-ඡ, අනුපලක්ඛණා

..... පින්චන් වච්ඡ, විඤ්ඤාණය ගැන යළි යළිත් නුවණින් නො
සැලකීම

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

12.1.36 - 40

රූපාදි අප-චුපලක්ඛණ සුත්තානි

රූපාදියෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින් නො බැලීම අරභයා වදාළ
දෙසුම

642 - 646. සාවත්ථියං

642 - 646. සැවැත් නුවර දී

..... රූපේ ඛේ ව-ඡ, අප-චුපලක්ඛණා

..... පින්චන් වච්ඡ, රූපයෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින් නො බැලීම

.....

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

චච්ඡගොත්ත සංයුක්තය - චච්ඡගොත්ත වර්ගය

12.1.41 - 45

රූපාදි අසමපෙක්ඛණ සුත්තානි
රූපාදියෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින් මනා කොට නො බැලීම
අරහයා වදාළ දෙසුම්

647 - 651. සාවක්ථියං

647 - 651. සැවැත් නුවර දී

..... රූපේ බෝ ව-ණ, අසමපෙක්ඛණා

..... පින්වත් චච්ඡ, රූපයෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින් මනා කොට
නො බැලීම

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

12.1.46 - 50

රූපාදි අප-චුපෙක්ඛණ සුත්තානි
රූපාදියෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින් පුන පුනා නො බැලීම අරහයා
වදාළ දෙසුම්

652 - 656. සාවක්ථියං

652 - 656. සැවැත් නුවර දී

..... රූපේ බෝ ව-ණ, අප-චුපෙක්ඛණා

..... පින්වත් චච්ඡ, රූපයෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින් පුන පුනා
නො බැලීම

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

12.1.51

රූප අප-චක්ඛකම්ම සුත්තං

රූපයෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින් ප්‍රත්‍යවේක්ෂා නො කිරීම අරභයා
වදාළ දෙසුම

657. සාවක්ථියං

657. සැවැත් නුවර දී

..... රූපේ ඛෝ ව-ජ, අප-චක්ඛකම්මා රූපසමුදයේ
අප-චක්ඛකම්මා රූපනිරෝධේ අප-චක්ඛකම්මා රූපනිරෝධගාමිනියා
පටිපදාය අප-චක්ඛකම්මා

..... පින්වත් චච්ඡ, රූපයෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින් ප්‍රත්‍යවේක්ෂා
නො කිරීම, රූපයෙහි හට ගැනීමෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින් ප්‍රත්‍යවේක්ෂා
නො කිරීම, රූපය නිරුද්ධවීමෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින් ප්‍රත්‍යවේක්ෂා
නො කිරීම, රූපය නිරුද්ධවන ප්‍රතිපදාවෙහි ඇති ඇති ස්වභාවය නුවණින්
ප්‍රත්‍යවේක්ෂා නො කිරීම

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

12.1.52

වේදනා අප-චක්ඛකම්ම සුත්තං

විදීමෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින් ප්‍රත්‍යවේක්ෂා නො කිරීම අරභයා
වදාළ දෙසුම

658. සාවක්ථියං

658. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ ව-ජගොත්තෝ පරිබ්බාජකෝ භගවන්තං
ඒතදවෝච: කෝ නු ඛෝ හෝ ගෝතම, හේතු කෝ ප-චයෝ යානිමානි
අනේකවිහිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා,
අසස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ
පරමමරණානි වානි.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

චච්ඡගොත්ත සංයුක්තය - චච්ඡගොත්ත වර්ගය

එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ චච්ඡගොත්ත පිරිවැජියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යම් මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටීන් ලෝකයෙහි භට ගන්නවා නම් ඒකට හේතුව මොකක් ද? කාරණාව මොකක් ද? ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

වේදනාය බෝ ව-ණ, අප-චක්ඛකම්මා

පින්වත් චච්ඡ, විදීමෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින් ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා නො කිරීම

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

12.1.53

සඤ්ඤා අප-චක්ඛකම්ම සුත්තං

සඤ්ඤාවෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින් ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා නො කිරීම

අරභයා වදාළ දෙසුම

659. සාවත්ථියං

659. සැවැත් නුවර දී

..... සඤ්ඤාය බෝ ව-ණ, අප-චක්ඛකම්මා

.....පින්වත් චච්ඡ, සඤ්ඤාවෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින් ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා නො කිරීම

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

12.1.54

සංඛාර අප-චක්ඛකම්ම සුත්තං

සංස්කාරවල ඇති ස්වභාවය නුවණින් ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා නො කිරීම
අරභයා වදාළ දෙසුම

660. සාවක්ථියං

660. සැවැත් නුවර දී

..... සංඛාරේසු බෝ ව-ජ, අප-චක්ඛකම්මා

..... පින්වත් චච්ඡ, සංස්කාරවල ඇති ස්වභාවය නුවණින්
ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා නො කිරීම

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

12.1.55

විඤ්ඤාණ අප-චක්ඛකම්ම සුත්තං

විඤ්ඤාණයෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින් ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා නො කිරීම
අරභයා වදාළ දෙසුම

661. සාවක්ථියං

661. සැවැත් නුවර දී

..... විඤ්ඤාණේ බෝ ව-ජ, අප-චක්ඛකම්මා විඤ්ඤාණ-
සමුදයේ අප-චක්ඛකම්මා විඤ්ඤාණනිරෝධේ අප-චක්ඛකම්මා
විඤ්ඤාණනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය අප-චක්ඛකම්මා ඒවිමානි
අනේකවිහිතානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා
අසස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ
පරමමරණාති වාති.

..... පින්වත් චච්ඡ, විඤ්ඤාණයෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින්
ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා නො කිරීම, විඤ්ඤාණය හට ගැනීමෙහි ඇති ස්වභාවය නුවණින්
ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා නො කිරීම, විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීමෙහි ඇති ස්වභාවය

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

චච්ඡගොත්ත සංයුක්තය - චච්ඡගොත්ත වර්ගය

නුවණින් ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා නො කිරීම, විඤ්ඤාණය නිරුද්ධවන ප්‍රතිපදාවෙහි ඇති ඇති ස්වභාවය නුවණින් ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා නො කිරීම නිසා තමයි ඔය මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටිත් ලෝකයෙහි හට ගන්නේ. ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

අයං බෝ ව-ඡ හේතු අයං ප-චයෝ යානිමානි අනේකච්ඡිකානි දිට්ඨිගතානි ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති. සස්සතෝ ලෝකෝති වා, අසස්සතෝ ලෝකෝති වා, අන්තවා ලෝකෝති වා, අනන්තවා ලෝකෝති වා, තං ජීවං තං සරීරන්ති වා, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති වා, හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වාති.

පින්වත් චච්ඡ, මේක යි හේතුව, මේක යි කාරණාව යම් මේ අනේකප්‍රකාර වූ දෘෂ්ටිත් ලෝකයෙහි හට ගන්නේ. ඒ කියන්නේ “ලෝකය ශාශ්වත යි කියලා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියලා. ලෝකය කෙළවර සහිත යි කියලා. ලෝකය කෙළවර රහිත යි කියලා. ජීවයත් එය යි, ශරීරයත් එය යි කියලා. ජීවය අනෙකක්, ශරීරය අනෙකක් කියලා. රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත කියලා. රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත කියලා. රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත නැත කියලා. රහතන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත කියලා.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ච-ඡගොත්තවග්ගෝපධමෝ
පළමු වෙනි චච්ඡගොත්ත වර්ගය යි.

(ඒකපිණ්ඩකේන පඤ්චපඤ්ඤාසං සුත්තන්තා භවන්ති)
(එකට කැටි කොට සූත්‍ර පනස්පහක් තියෙනවා.)

සංයුත්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

චච්ඡගොත්ත සංයුත්තය - චච්ඡගොත්ත වර්ගය

තස්සුද්දානං:

එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

අඤ්ඤාණං අදස්සනා ටෙව අනභිසමයා අනනුබෝධා අප්පට්චේධා
අසල්ලක්ඛණං අනුපලක්ඛණං අප-චුපලක්ඛණං අසමපෙක්ඛණං
අප-චුපෙක්ඛණං අප-චක්ඛකම්මාති.

අඤ්ඤාණං සුත්‍ර පහකි, අදස්සන සුත්‍ර පහකි, අනභිසමය සුත්‍ර පහකි,
අනනුබෝධ සුත්‍ර පහකි, අප්පට්චේධ සුත්‍ර පහකි, අසල්ලක්ඛණ සුත්‍ර පහකි,
අනුපලක්ඛණ සුත්‍ර පහකි, අපචුපලක්ඛණ සුත්‍ර පහකි, අසමපෙක්ඛණ
සුත්‍ර පහකි, අපචුපෙක්ඛණ සුත්‍ර පහකි, අපච්චක්ඛකම්ම සුත්‍ර පහක්
වශයෙන් සුත්‍ර පනස් පහකි.

ච-ඡගොත්තසංයුත්තං සමත්තං

චච්ඡගොත්ත සංයුත්ත සමාප්ත යි.

13. කථානසංයුක්තං

13. කථාන සංයුක්තය

කථානවග්ගෝ

කථාන වර්ගය

13.1.1

සමාපත්තිකුසල සූත්තං

සමාපත්තියෙහි දක්ෂතාවය ගැන වදාළ දෙසුම

662. සාවත්ථියං

662. සැවැත් නුවර දී

..... වත්තාරෝ මේ හික්ඛවේ, කඞ්ඨි. කතමේ වත්තාරෝ:

..... පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ හික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඞ්ඨි සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාපත්ති වශයෙන් දියුණු කර ගනිට දක්ෂ නෑ.

ඉඬ පන හික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඞ්ඨි සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්ති වශයෙන් දියුණු කර ගන්ට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ නෑ.

ඉඳ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී නේව සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ නෑ. නමුත් සමාධිය තුළ සමාපත්ති වශයෙන් දියුණු කර ගන්ට දක්ෂත් නෑ.

ඉඳ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ ව.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ සමාපත්ති වශයෙන් දියුණු කර ගන්ටත් දක්ෂ යි.

තත්‍ර භික්ඛවේ, ය්වායං කඛායී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ ව, අයං ඉමේසං චතුත්තං කඛායීනං අභ්ගෝ ව සෙට්ඨෝ ව මොක්ඛෝ ව උත්තමෝ ව පචරෝ ව.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා යම් මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ වෙනවා නම්, නමුත් සමාධිය තුළ සමාපත්ති වශයෙන් දියුණු කර ගන්ටත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රචූත්, ශ්‍රේෂ්ඨ චූත්, ප්‍රධාන චූත්, උත්තම චූත් වඩාත් උතුම් චූත් කෙනා වෙනවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, ගාචා බීරං, බීරමහා දධි, දධිමහා නොනීනං, නොනීනමහා සප්පි, සප්පිමහා සප්පිමණ්ඩෝ තත්‍ර අභ්ගමක්ඛායති, ඒවමේව ඛෝ භික්ඛවේ, ය්වායං කඛායී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ ව, අයං ඉමේසං චතුත්තං කඛායීනං අභ්ගෝ ව සෙට්ඨෝ ව මොක්ඛෝ ව උත්තමෝ ව පචරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. ගව දෙනට වඩා කිරි තමයි අග්‍ර. කිරිට වඩා දී තමයි අග්‍ර. දීවලට වඩා වෙඩරු තමයි අග්‍ර. වෙඩරුවලට වඩා ගිනෙල් තමයි අග්‍ර. ගිනෙලට වඩා ගීමන්ද තමයි අග්‍රයි කියලා කියන්නේ.

ඒ වගේ ම පින්වත් මහණෙනි, යම් මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ වෙනවා නම්, සමාධිය තුළ සමාපත්ති වශයෙන් දියුණු කර ගත්වත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රවූත්, ශ්‍රේෂ්ඨ වූත්, ප්‍රධාන වූත්, උත්තම වූත් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමාපත්තිකුසල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

13.1.2

ධීතිකුසල සූත්තං

සමාධිය පවත්වා ගැනීමෙහි දක්ෂකම ගැන වදාළ දෙසුම

663. සාවත්ථියං

663. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, කමාසී. කතමේ වත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කමාසී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං ධීතිකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කමාසී සමාධිස්මිං ධීතිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කමාසී නේව සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං ධීතිකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කමාසී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං ධීතිකුසලෝ ව.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධිය දිගට ම

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

කථාන සංයුක්තය - කථාන වර්ගය

පවත්වා ගන්ට දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය දිගට ම පවත්වා ගන්ට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ නෑ. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධිය දිගට ම පවත්වා ගන්ට දක්ෂත් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ සමාධිය දිගට ම පවත්වා ගන්ටත් දක්ෂ යි.

තනු භික්ඛවේ, ය්වායං කධායී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ච හෝති සමාධිස්මිං ධීතිකුසලෝ ච, අයං ඉමේසං චතුත්තං කධායීනං අග්ගෝ ච සෙට්ඨෝ ච මොක්ඛෝ ච උත්තමෝ ච පචරෝ ච.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා යම් මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ වෙනවා නම්, සමාධිය තුළ සමාධිය දිගට ම පවත්වා ගන්ටත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රවූත්, ශ්‍රේෂ්ඨ වූත්, ප්‍රධාන වූත්, උත්තම වූත් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, ගාචා බීරං, බීරමහා දධි, දධිමහා නොනීනං, නොනීනමහා සප්පි, සප්පිමහා සප්පිමණ්ඩෝ තනු අග්ගමක්ඛායති, ඵ්චමේච ඛෝ භික්ඛවේ, ය්වායං කධායී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ච පචරෝ චාති.

පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. ගව දෙනට වඩා කිරි තමයි අග්‍ර. කිරිට වඩා දී තමයි අග්‍ර. දීවලට වඩා වෙඩරු තමයි අග්‍ර. වෙඩරුවලට වඩා ගිනෙල් තමයි අග්‍ර. ගිනෙලට වඩා ගිමන්ද තමයි අග්‍රයි කියලා කියන්නේ. ඒ වගේ ම පින්වත් මහණෙනි, යම් මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ වෙනවා නම් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ධීතිකුසල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

13.1.3

වූට්ඨානකුසල සුත්තං

සමාධියෙන් නැගී සිටීමේ කුසලතාවය ගැන වදළ දෙසුම

664. සාවත්ථියං

664. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, කොයි. කතමේ වත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කොයි සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං වූට්ඨානකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කොයි සමාධිස්මිං වූට්ඨානකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කොයි නේව සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං වූට්ඨානකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කොයි සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං වූට්ඨානකුසලෝ ව.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධියෙන් නැගී සිටීමට දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධියෙන් නැගී සිටීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ නෑ. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධියෙන් නැගී සිටීමට දක්ෂත් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධියෙන් නැගී සිටීමට දක්ෂ යි.

තනු භික්ඛවේ, ය්වායං කොයි සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං වූට්ඨානකුසලෝ ව, අයං ඉමේසං චතුත්තං කොයිනං අග්ගෝ ච සෙට්ඨෝ ච මොක්ඛෝ ච උත්තමෝ ච පචරෝ ව. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, ගාවා බීරං පචරෝ වාහි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා යම් මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ වෙනවා නම්, සමාධිය තුළ සමාධියෙන් නැගී සිටීමටත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රවූත්, ශ්‍රේෂ්ඨ වූත්, ප්‍රධාන වූත්, උත්තම වූත් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. ගව දෙනට වඩා කිරි තමයි අග්‍ර වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

වුට්ඨානකුසල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

13.1.4

කල්ලිත කුසල සූත්තං

ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමේ දක්ෂකම ගැන වදාළ දෙසුම

665. සාවත්ථියං

665. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, කුඩායි. කතමේ වත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කුඩායි සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං කල්ලිත කුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කුඩායි සමාධිස්මිං කල්ලිත කුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කුඩායි නේව සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං කල්ලිත කුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කුඩායි සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං කල්ලිත කුසලෝ ව.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනවා දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමට දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනවා දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනවා දක්ෂ නෑ. නමුත් සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමට දක්ෂත් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනවා දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමටත් දක්ෂ යි.

තත්‍ර භික්ඛවේ, ය්වායං කඛායී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ච හෝති සමාධිස්මිං කල්ලිත කුසලෝ ච, අයං ඉමේසං චතුත්තං කඛායීනං අග්ගෝ ච සෙට්ඨෝ ච මොක්ඛෝ ච උත්තමෝ ච පචරෝ ච. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, ගාථා බීරං, බීරමිහා දධි, දධිමිහා නොනීතං, නොනීතමිහා සප්පි, සප්පිමිහා සප්පිමණ්ඩෝ තත්‍ර අග්ගමක්ඛායති පචරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා යම් මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනවා දක්ෂ වෙනවා නම්, සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමටත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රවූත්, ශ්‍රේෂ්ඨ වූත්, ප්‍රධාන වූත්, උත්තම වූත් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. ගව දෙනට වඩා කිරි තමයි අග්‍ර වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කල්ලිත කුසල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

13.1.5

ආරම්මණ කුසල සුත්තං

භාවනා අරමුණ පැවැත් වීමෙහි දක්ෂකම ගැන වදාළ දෙසුම

666. සාවත්ථියං

666. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ හික්ඛවේ, ක්කායී. කතමේ වත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ හික්ඛවේ, ඒක-වෝ ක්කායී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං ආරම්මණ කුසලෝ. ඉඬ පන හික්ඛවේ, ඒක-වෝ ක්කායී සමාධිස්මිං ආරම්මණ කුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ. ඉඬ පන හික්ඛවේ, ඒක-වෝ ක්කායී තේව සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං ආරම්මණ කුසලෝ. ඉඬ පන හික්ඛවේ, ඒක-වෝ ක්කායී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං ආරම්මණ කුසලෝ ව.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමෙහි දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමෙහි දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ නෑ. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමෙහි දක්ෂත් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමෙහිත් දක්ෂ යි.

තත්‍ර හික්ඛවේ, ය්වායං ක්කායී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ව සමාධිස්මිං ආරම්මණ කුසලෝ ව, අයං ඉමේසං චතුත්තං ක්කායීතං අග්ගෝ ව සෙට්ඨෝ ව මොක්ඛෝ ව උත්තමෝ ව පචරෝ ව. සෙය්‍යථාපි හික්ඛවේ, ගාථා බීරං, බීරමහා දධි, දධිමහා පචරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා යම් මේ ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්නට දක්ෂ වෙනවා නම්, සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමෙහිත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රවූත්, ශ්‍රේෂ්ඨ වූත්, ප්‍රධාන වූත්, උත්තම වූත් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. ගව දෙනට වඩා කිරි තමයි අග්‍ර වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ආරම්භණකුසල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

13.1.6

ගෝවර කුසල සූත්තං

භාවනා අරමුණට සමාධිය යොමු කර ගැනීමේ දක්ෂතාව ගැන
වදාළ දෙසුම

667. සාවත්ථියං

667. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ හික්බවේ, ක්‍රමයෙන්. කතමේ වත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ හික්බවේ, ඒක-වෝ ක්‍රමයෙන් සමාධියෙන් සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධියෙන්. ගෝවර කුසලෝ. ඉඬ පන හික්බවේ, ඒක-වෝ ක්‍රමයෙන් සමාධියෙන්. ගෝවර කුසලෝ හෝති න සමාධියෙන් සමාධිකුසලෝ. ඉඬ පන හික්බවේ, ඒක-වෝ ක්‍රමයෙන් නේව සමාධියෙන් සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධියෙන්. ගෝවර කුසලෝ. ඉඬ පන හික්බවේ, ඒක-වෝ ක්‍රමයෙන් සමාධියෙන් සමාධිකුසලෝ ව හෝති සමාධියෙන් ගෝවර කුසලෝ ව.

සංයුත්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

කථාන සංයුත්තය - කථාන වර්ගය

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට සමාධිය යොමු කරගැනීමෙහි දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට සමාධිය යොමු කරගැනීමෙහි දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට සමාධිය යොමු කරගැනීමෙහි දක්ෂ යි.

නත්‍ර භික්ඛවේ, ය්වායං කඛායී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ච සමාධිස්මිං ගෝචර කුසලෝ ච, අයං ඉමේසං චතුත්තං කඛායීනං අග්ගෝ ච සෙට්ඨෝ ච මොක්ඛෝ ච උත්තමෝ ච පචරෝ ච. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, ගාචා බීරං..... පචරෝ වානි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා යම් මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ වෙනවා නම්, සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට සමාධිය යොමු කරගැනීමෙහි දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රවූත්, ශ්‍රේෂ්ඨ වූත්, ප්‍රධාන වූත්, උත්තම වූත් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. ගව දෙනට වඩා කිරි තමයි අග්‍ර වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ගෝචරකුසල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

13.1.7

අභිනිහාර කුසල සුත්තං

භාවනා අරමුණට සමාධිය මැනවින් යොමු කර ගැනීමේ දක්ෂතාව
ගැන විදාළ දෙසුම

668. සාවත්ථියං

668. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, ක්කාසී. කතමේ වත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා.
කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ ක්කාසී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න
සමාධිස්මිං අභිනිහාර කුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ ක්කාසී
සමාධිස්මිං අභිනිහාර කුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ. ඉඬ පන
භික්ඛවේ, ඒක-වෝ ක්කාසී නේව සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න
සමාධිස්මිං අභිනිහාර කුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ ක්කාසී
සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං අභිනිහාර කුසලෝ ව.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ
සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට
සමාධිය මැනවින් යොමු කරගැනීමෙහි දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි
ධ්‍යාන වඩන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට සමාධිය
මැනවින් යොමු කරගැනීමෙහි දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධිය
පවත්වනට දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතුළු කෙනෙක්
සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ නෑ. සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට
සමාධිය මැනවින් යොමු කරගැනීමෙහි දක්ෂත් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි
ධ්‍යාන වඩන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ
වෙනවා. සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට සමාධිය මැනවින් යොමු
කරගැනීමෙහිත් දක්ෂ යි.

තත්‍ර භික්ඛවේ, ය්වායං කඛායී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ච සමාධිස්මිං අභිනිහාර කුසලෝ ච, අයං ඉමේසං චතුත්තං කඛායීනං අග්ගෝ ච සෙට්ඨෝ ච මොක්ඛෝ ච උත්තමෝ ච පචරෝ ච. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, ගාවා බීරං..... පචරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා යම් මේ ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ වෙනවා නම්, සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට සමාධිය මැනවින් යොමු කරගැනීමෙහිත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රවූත්, ශ්‍රේෂ්ඨ වූත්, ප්‍රධාන වූත්, උත්තම වූත් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. ගව දෙනට වඩා කිරි තමයි අග්‍ර වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අභිනිහාරකුසල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

13.1.8

සක්ක-චකාරී සූත්තං

ඉතා ක්‍රමවත් ලෙස භාවනා වැඩීම ගැන වදාළ දෙසුම

669. සාවත්ථියං

669. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, කඛායී. කතමේ වත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සක්ක-චකාරී. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී සමාධිස්මිං

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

කඩාන සංයුක්තය - කඩාන වර්ගය

සක්ක-චකාරී හෝති න සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ. ඉධ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කධායී නේව සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සක්ක-චකාරී. ඉධ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කධායී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ච හෝති සමාධිස්මිං සක්ක-චකාරී ච.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ ඉතා ක්‍රමවත් ලෙස භාවනා වැඩිමෙහි දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ ඉතා ක්‍රමවත් ලෙස භාවනා වැඩිමෙහි දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ නෑ. සමාධිය තුළ ඉතා ක්‍රමවත් ලෙස භාවනා වැඩිමෙහි දක්ෂත් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ ඉතා ක්‍රමවත් ලෙස භාවනා වැඩිමෙහිත් දක්ෂ යි.

තත්‍ර භික්ඛවේ, ය්වායං කධායී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ච සමාධිස්මිං සක්ක-චකාරී ච, අයං ඉමේසං චතුත්තං කධායීනං අග්ගෝ ච සෙට්ඨෝ ච මොක්ඛෝ ච උත්තමෝ ච පචරෝ ච. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, ගාථා බීරං..... පචරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා යම් මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වනට දක්ෂ වෙනවා නම්, සමාධිය තුළ ඉතා ක්‍රමවත් ලෙස භාවනා වැඩිමෙහිත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රවූත්, ශ්‍රේෂ්ඨ වූත්, ප්‍රධාන වූත්, උත්තම වූත් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. ගව දෙනට වඩා කිරි තමයි අග්‍ර වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සක්කච්චකාරීකුසල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

13.1.9

සාත-චකාරී සුත්තං

නිතර නිතර භාවනා වැඩීම ගැන වදාළ දෙසුම

670. සාවත්ථියං

670. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, කුඩායි. කතමේ වත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කුඩායි සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සාත-චකාරී. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කුඩායි සමාධිස්මිං සාත-චකාරී හෝති න සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කුඩායි නේව සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සාත-චකාරී. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කුඩායි සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං සාත-චකාරී ව.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ නිතර නිතර භාවනා වැඩීමෙහි දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ නිතර නිතර භාවනා වැඩීමෙහි දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ නෑ. සමාධිය තුළ නිතර නිතර භාවනා වැඩීමෙහි දක්ෂත් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්ට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ නිතර නිතර භාවනා වැඩීමෙහිත් දක්ෂ යි.

තනු භික්ඛවේ, ය්වායං කුඩායි සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ව සමාධිස්මිං සාත-චකාරී ව, අයං ඉමේසං චතුත්තං කුඩායිනං අග්ගෝ ව සෙට්ඨෝ ව මොක්ඛෝ ව උත්තමෝ ව පචරෝ ව. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, ගාවා බීරං..... පචරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා යම් මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්නට දක්ෂ වෙනවා නම්, සමාධිය තුළ නිතර නිතර භාවනා වැඩිමෙහින් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රවූත්, ශ්‍රේෂ්ඨ වූත්, ප්‍රධාන වූත්, උත්තම වූත් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. ගව දෙනට වඩා කිරි තමයි අග්‍ර වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සාතච්චකාරිකුසල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

13.1.10

සප්පායකාරී සූත්තං

සමාධියට උදව් ලැබෙන දේ කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

671. සාවත්ථියං

671. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ හික්බවේ, ක්කාසී. කතමේ වත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉධ හික්බවේ, ඒක-වෝ ක්කාසී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සප්පායකාරී. ඉධ පන හික්බවේ, ඒක-වෝ ක්කාසී සමාධිස්මිං සප්පායකාරී හෝති න සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ. ඉධ පන හික්බවේ, ඒක-වෝ ක්කාසී නේව සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සප්පායකාරී. ඉධ පන හික්බවේ, ඒක-වෝ ක්කාසී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං සප්පායකාරී ව.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

කථාන සංයුක්තය - කථාන වර්ගය

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්නට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධියට උදව් ලැබෙන දෙය කිරීමෙහි දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධියට උදව් ලැබෙන දෙය කිරීමෙහි දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්නට දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්නට දක්ෂ නෑ. සමාධිය තුළ සමාධියට උදව් ලැබෙන දෙය කිරීමෙහි දක්ෂත් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්නට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ සමාධියට උදව් ලැබෙන දෙය කිරීමෙහිත් දක්ෂ යි.

නත්‍ර භික්ඛවේ, ය්වායං කඛායී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ව සමාධිස්මිං සප්පායකාරී ව, අයං ඉමේසං චතුත්තං කඛායීනං අග්ගෝ ව සෙට්ඨෝ ව මොක්ඛෝ ව උත්තමෝ ව පචරෝ ව. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, ගාචා ඵ්වමේව ඛෝ භික්ඛවේ, ය්වායං කඛායී සමාධිස්මිං සමාධිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං සප්පායකාරී ව, අයං ඉමේසං චතුත්තං කඛායීනං අග්ගෝ ව සෙට්ඨෝ ව මොක්ඛෝ ව උත්තමෝ ව පචරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා යම් මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වන්නට දක්ෂ වෙනවා නම්, සමාධිය තුළ සමාධියට උදව් ලැබෙන දෙය කිරීමෙහිත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රවූත්, ශ්‍රේෂ්ඨ වූත්, ප්‍රධාන වූත්, උත්තම වූත් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. ගව දෙනට වඩා කිරි තමයි අග්‍ර වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සප්පායකාරීකුසල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

13.1.11

සමාපත්තිධීනි කුසල සුත්තං

සමාපත්තිය පවත්වා ගැනීමෙහි දක්ෂ වීම ගැන වදාළ දෙසුම

672. සාවත්ථියං

672. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, කොයි. කතමේ වත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කොයි සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං ධීනිකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කොයි සමාධිස්මිං ධීනිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කොයි නේව සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං ධීනිකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කොයි සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං ධීනිකුසලෝ ව.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමවැදීමෙහි දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාපත්තිය පවත්වා ගැනීමෙහි දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තිය පවත්වා ගැනීමෙහි දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමවැදීමෙහි දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමවැදීමෙහි දක්ෂ නෑ. සමාධිය තුළ සමාපත්තිය පවත්වා ගැනීමෙහි දක්ෂත් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමවැදීමෙහි දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ සමාපත්තිය පවත්වා ගැනීමෙහිත් දක්ෂ යි.

තනු භික්ඛවේ, ය්වායං කොයි සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං ධීනිකුසලෝ ව, අයං ඉමේසං චතුත්තං කොයිනං අග්ගෝ ව සෙට්ඨෝ ව මොක්ඛෝ ව උත්තමෝ ව පචරෝ ව. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, ගාථා බීරං, බීරමහා දධි පචරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමවැදීමෙහි දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ සමාපත්තිය පවත්වා ගැනීමෙහිත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රවූත්, ශ්‍රේෂ්ඨ වූත්, ප්‍රධාන වූත්, උත්තම වූත් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. ගව දෙනට වඩා කිරි තමයි අග්‍ර වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමාපත්තිධීනිකුසල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

13.1.12

සමාපත්තිවුට්ඨාන කුසල සූත්තං

සමච්ඡිත්තැගී සිටීමෙහි දක්ෂකම ගැන වදාළ දෙසුම

673. සාවත්ථියං

673. සැවැත් නුවර දී

චත්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, කඛායී. කතමේ චත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං වුට්ඨානකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී සමාධිස්මිං වුට්ඨානකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී නේව සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං වුට්ඨානකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං වුට්ඨානකුසලෝ ව.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමවැදීමෙහි දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමච්ඡිත්ත

නැගී සිටීමෙහි දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමච්ඡින්න නැගී සිටීමෙහි දක්ෂ වෙතවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමච්ඡින්නෙහි දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමච්ඡින්නෙහි දක්ෂ නෑ. සමාධිය තුළ සමච්ඡින්න නැගී සිටීමෙහි දක්ෂත් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමච්ඡින්නෙහි දක්ෂ වෙතවා. සමාධිය තුළ සමච්ඡින්න නැගී සිටීමෙහිත් දක්ෂ යි.

තනු භික්ඛවේ, ය්වායං කොසි සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ ච භෝති සමාධිස්මිං චුට්ඨානකුසලෝ ච, අයං ඉමේසං චතුත්තං කොසිතං අග්ගෝ ච පචරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමච්ඡින්නෙහි දක්ෂ වෙතවා. සමාධිය තුළ සමච්ඡින්න නැගී සිටීමෙහිත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රවූත් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙතවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමාපත්තිචුට්ඨානකුසල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

13.1.13

සමාපත්තිකල්ලිත කුසල සූත්තං

සමච්ඡින හැසිරවීමෙහි දක්ෂකම ගැන වදාළ දෙසුම

674. සාවත්ථියං

674. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, කොසි. කතමේ වත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉධ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කධාසී සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං කල්ලිතකුසලෝ. ඉධ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කධාසී සමාධිස්මිං කල්ලිතකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ. ඉධ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කධාසී නේව සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං කල්ලිතකුසලෝ. ඉධ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කධාසී සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ ච හෝති සමාධිස්මිං කල්ලිතකුසලෝ ච.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමචුද්ධිමෙහි දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමචන හැසිරවීමෙහි දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමචන හැසිරවීමෙහි දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමචුද්ධිමෙහි දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමචුද්ධිමෙහි දක්ෂ නෑ. සමාධිය තුළ සමචන හැසිරවීමෙහි දක්ෂත් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමචුද්ධිමෙහි දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ සමචන හැසිරවීමෙහිත් දක්ෂ යි.

තත්‍ර භික්ඛවේ, ය්වායං කධාසී සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ ච හෝති සමාධිස්මිං කල්ලිතකුසලෝ ච, අයං ඉමේසං චතුත්තං කධාසීනං පචරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමචුද්ධිමෙහි දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ සමචන හැසිරවීමෙහිත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රවුත් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමාපත්තිකල්ලිතකුසල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

13.1.14

සමාපත්ති ආරම්භණ කුසල සුත්තං

සමචන තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමෙහි දක්ෂකම ගැන වදාළ
දෙසුම

675. සාවත්ථියං

675. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, කථායී. කතමේ වත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා.
කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කථායී සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ හෝති
න සමාධිස්මිං ආරම්භණකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කථායී
සමාධිස්මිං ආරම්භණකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ. ඉඬ
පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කථායී නේව සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ හෝති
න සමාධිස්මිං ආරම්භණකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කථායී
සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ ච හෝති සමාධිස්මිං ආරම්භණකුසලෝ ච.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ
සමාපත්තියට සමවැදීමෙහි දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමචන තුළ
භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමෙහි දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන
වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමචන තුළ භාවනා අරමුණ
පැවැත්වීමෙහි දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමවැදීමෙහි
දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය
තුළ සමාපත්තියට සමවැදීමෙහි දක්ෂ නෑ. සමාධිය තුළ සමචන තුළ භාවනා
අරමුණ පැවැත්වීමෙහි දක්ෂත් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන
ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමවැදීමෙහි දක්ෂ වෙනවා.
සමාධිය තුළ සමචන තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමෙහිත් දක්ෂ යි.

තත්‍ර භික්ඛවේ, ය්වායං කථායී සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ ච හෝති

සමාධිස්මිං ආරම්භණකුසලෝ ච, අයං ඉමෙසං චතුත්තං කඛායීනං
..... පචරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමවැදීමෙහි දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ සමවන තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමෙහිත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රවූත් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමාපත්තිආරම්භණකුසල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

13.1.15

සමාපත්තිගෝචර කුසල සූත්තං

භාවනා අරමුණට සමවන යොමුකර ගැනීමෙහි දක්ෂකම ගැන
වදාළ දෙසුම

676. සාවක්ථියං

676. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ හික්ඛවේ, කඛායී. කතමේ වත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ හික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං ගෝචරකුසලෝ පචරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමවැදීමෙහි දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

කථාන සංයුක්තය - කථාන වර්ගය

අරමුණට සමවන යොමුකර ගැනීමෙහි දක්ෂ නෑ වඩාත්
උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

(චතුකෝටිකං විත්ථාරේතබ්බං)
(සතර ආකාරයෙන් ම විස්තර කළ යුතු ය.)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.16

සමාපත්ති අභිනිහාර කුසල සුත්තං
භාවනා අරමුණට සමවන මැනවින් යොමු කර ගැනීමේ දක්ෂතාව
ගැන වදාළ දෙසුම

677. සාවත්ථියං

677. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
අභිනිහාරකුසලෝ

..... සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමවැදීමෙහි දක්ෂ වෙනවා.
නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට සමවන මැනවින් යොමුකර ගැනීමෙහි
දක්ෂ නෑ

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.17

සමාපත්ති සක්ක-වකාරී සුත්තං
සමවන තුළ ඉතා ක්‍රමවත් ලෙස භාවනා වැඩීම ගැන වදාළ දෙසුම

678. සාවත්ථියං

678. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
සක්ක-වකාරී

..... සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමවැදීමෙහි දක්ෂ වෙනවා.
නමුත් සමාධිය තුළ සමවතෙහි ඉතා ක්‍රමවත් ලෙස භාවනා වැඩීමට දක්ෂ
නෑ

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.18

සමාපත්තිසාන-වකාරී සුත්තං

සමචත තුළ නිතර නිතර භාවනා වැඩීම ගැන වදාළ දෙසුම

679. සාවත්ථියං

679. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
සාන-වකාරී

..... සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමවැදීමෙහි දක්ෂ වෙනවා.
නමුත් සමාධිය තුළ සමවතෙහි නිතර නිතර භාවනා වැඩීමෙහි දක්ෂ නෑ
.....

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.19

සමාපත්තිසප්පායකාරී සුත්තං

සමචතට උදව් ලැබෙන දේ කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

680. සාවත්ථියං

680. සැවැත් නුවර දී

ඉධ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කධාසී සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ හෝති
න සමාධිස්මිං සප්පායකාරී. ඉධ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කධාසී සමාධිස්මිං
සප්පායකාරී හෝති න සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ. ඉධ පන භික්ඛවේ,
ඒක-වෝ කධාසී නේව සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
සප්පායකාරී. ඉධ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කධාසී සමාධිස්මිං
සමාපත්තිකුසලෝ ච හෝති සමාධිස්මිං සප්පායකාරී ච.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමච්ඡේදයෙන් දක්ෂ වෙතවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමච්ඡේදයට උදව් ලැබෙන දේ කිරීමෙන් දක්ෂ නැ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමච්ඡේදයට උදව් ලැබෙන දේ කිරීමෙන් දක්ෂ වෙතවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමච්ඡේදයෙන් දක්ෂ නැ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමච්ඡේදයෙන් දක්ෂ නැ. සමාධිය තුළ සමච්ඡේදයට උදව් ලැබෙන දේ කිරීමෙන් දක්ෂ නැ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමච්ඡේදයෙන් දක්ෂ වෙතවා. සමාධිය තුළ සමච්ඡේදයට උදව් ලැබෙන දේ කිරීමෙන් දක්ෂ යි.

තත්‍ර භික්ඛවේ, ය්වායං කඛාසී සමාධිස්මිං සමාපත්තිකුසලෝ ච හෝති සමාධිස්මිං සප්පායකාරී ච, අයං ඉමේසං චතුත්තං කඛාසීතං පචරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාපත්තියට සමච්ඡේදයෙන් දක්ෂ වෙතවා. සමාධිය තුළ සමච්ඡේදයට උදව් ලැබෙන දේ කිරීමෙන් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් වඩාත් උතුම් වූ කෙනා වෙතවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.20

ධීතිවුට්ඨාන සුත්තං

සමාධිය පැවැත්වීමත් නැගී සිටීමත් ගැන වදාළ දෙසුම

681. සාවත්ථියං

681. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, කඛාසී. කතමේ වත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛාසී සමාධිස්මිං ධීතිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං වුට්ඨානකුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛාසී සමාධිස්මිං

චුට්ඨානකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං ධීතිකුසලෝ. ඉධ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කධායී තේව සමාධිස්මිං ධීතිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං චුට්ඨානකුසලෝ. ඉධ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කධායී සමාධිස්මිං ධීතිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං චුට්ඨානකුසලෝ ව.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වා ගැනීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළින් නැගී සිටීමට දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළින් නැගී සිටීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වා ගැනීමට දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වා ගැනීමට දක්ෂ නෑ. සමාධිය තුළින් නැගී සිටීමට දක්ෂත් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වා ගැනීමට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළින් නැගී සිටීමට දක්ෂ යි.

තත්‍ර භික්ඛවේ, ය්වායං කධායී සමාධිස්මිං ධීතිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං චුට්ඨානකුසලෝ ව, අයං ඉමේසං චතුත්තං කධායීතං පවරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වා ගැනීමට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළින් නැගී සිටීමට දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.21

ධීතිකල්ලිත සුත්තං

සමාධිය පවත්වා ගැනීමත් ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමත් ගැන
වදාළ දෙසුම

682. සාවත්ථියං

682. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, කධායීනෝ. කතමේ වත්තාරෝ:

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

කථාන සංයුක්තය - කථාන වර්ගය

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා.
කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ හික්බවේ, ඒක-වෝ කොටි සමාධිස්මිං ධීනිකුසලෝ හෝති න
සමාධිස්මිං කල්ලිතකුසලෝ පචරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ
සමාධිය පවත්වා ගැනීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග
වෙන් කොට දැකීමට දක්ෂ නෑ. වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා
වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.22

ධීනිආරම්මණ සුත්තං

සමාධිය පවත්වා ගැනීමත් භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමත් ගැන
වදාළ දෙසුම

683. සාවත්ථියං

683. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං ධීනිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං.
ආරම්මණකුසලෝ

..... සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වා ගැනීමට දක්ෂ වෙනවා.
නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමට දක්ෂ නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.23

ධීනිගෝවර සුත්තං

සමාධිය පවත්වා ගැනීමක් භාවනා අරමුණට යොමු වීමක් ගැන
වදාළ දෙසුම

684. සාවක්ථියං

684. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං ධීනිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
ගෝවරකුසලෝ

..... සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වා ගැනීමට දක්ෂ වෙනවා.
නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට යොමු වීමට දක්ෂ නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.24

ධීනිඅභිනිහාර සුත්තං

සමාධිය පවත්වා ගැනීමක් භාවනා අරමුණට මැනවින් යොමු වීමක්
ගැන වදාළ දෙසුම

685. සාවක්ථියං

685. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං ධීනිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
අභිනිහාරකුසලෝ

..... සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වා ගැනීමට දක්ෂ වෙනවා.
නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට මැනවින් යොමු වීමට දක්ෂ නෑ.
.....

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.25

ධීනිසක්ක-චකාරී සුත්තං

සමාධිය පවත්වා ගැනීමත් ඉතා ක්‍රමාණුකූලව භාවනා කිරීම ගැන
වදාළ දෙසුම

686. සාවත්ථියං

686. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං ධීනිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
සක්ක-චකාරී

..... සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වා ගැනීමට දක්ෂ වෙනවා.
නමුත් සමාධිය තුළ ඉතා ක්‍රමාණුකූලව භාවනා කිරීමට දක්ෂ නෑ.
.....

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.26

ධීනිසන-චකාරී සුත්තං

සමාධිය පවත්වා ගැනීමත් නිතර නිතර භාවනා කිරීම ගැන වදාළ
දෙසුම

687. සාවත්ථියං

687. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං ධීනිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
සන-චකාරී

..... සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වා ගැනීමට දක්ෂ වෙනවා.
නමුත් සමාධිය තුළ නිතර නිතර භාවනා කිරීමට දක්ෂ නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.27

ධීනිසප්පායකාරී සුත්තං

සමාධිය පවත්වා ගැනීමත් භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කිරීම ගැන
වදාළ දෙසුම

688. සාවත්ථියං

ඉධ භික්ඛවෙ, ඒක-වෝ කඛායී සමාධිස්මිං ධීනිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සප්පායකාරී. ඉධ පන භික්ඛවෙ, ඒක-වෝ කඛායී සමාධිස්මිං සප්පායකාරී හෝති න සමාධිස්මිං ධීනිකුසලෝ. ඉධ පන භික්ඛවෙ, ඒක-වෝ කඛායී නේව සමාධිස්මිං ධීනිකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සප්පායකාරී. ඉධ පන භික්ඛවෙ, ඒක-වෝ කඛායී සමාධිස්මිං ධීනිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං සප්පායකාරී ව.

පින්චත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වා ගැනීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කිරීමට දක්ෂ නෑ. පින්චත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කිරීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වා ගැනීමට දක්ෂ නෑ. පින්චත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වා ගැනීමට දක්ෂ නෑ. සමාධිය තුළ භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කිරීමට දක්ෂත් නෑ. පින්චත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වා ගැනීමට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කිරීමටත් දක්ෂ යි.

තත්‍ර භික්ඛවෙ, ය්වායං කඛායී සමාධිස්මිං ධීනිකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං සප්පායකාරී ව, අයං ඉමේසං චතුත්තං කඛායීතං අග්ගෝ ව..... පවරෝ වාති.

පින්චත් මහණෙනි, මෙහිලා ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ සමාධිය පවත්වා ගැනීමට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කිරීමටත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.28

චූට්ඨානකල්ලින සුත්තං

සමාධියෙන් නැගී සිටීමක් ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමක් ගැන
වදාළ දෙසුම

689. සාවත්ථියං

689. සැවැත් නුවර දී

චත්තාරෝ මේ හික්ඛවේ, කුඩාසී. කතමේ චත්තාරෝ:

පින්චත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා.
කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ හික්ඛවේ, ඒක-වෝ කුඩාසී සමාධිස්මිං චූට්ඨානකුසලෝ හෝති
න සමාධිස්මිං කල්ලින කුසලෝ. ඉඬ පන හික්ඛවේ, ඒක-වෝ කුඩාසී
සමාධිස්මිං කල්ලින කුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං චූට්ඨානකුසලෝ. ඉඬ පන
හික්ඛවේ, ඒක-වෝ කුඩාසී නේව සමාධිස්මිං චූට්ඨානකුසලෝ හෝති න
සමාධිස්මිං කල්ලින කුසලෝ. ඉඬ පන හික්ඛවේ, ඒක-වෝ කුඩාසී සමාධිස්මිං
චූට්ඨානකුසලෝ ච හෝති සමාධිස්මිං කල්ලින කුසලෝ ච.

පින්චත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධියෙන්
නැගී සිටීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග වෙන් කොට
බැලීමට දක්ෂ නෑ. පින්චත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතැම් කෙනෙක්
සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත්
සමාධියෙන් නැගී සිටීමට දක්ෂ නෑ. පින්චත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන
ඇතැම් කෙනෙක් සමාධියෙන් නැගී සිටීමට දක්ෂ නෑ. සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග
වෙන් කොට බැලීමට දක්ෂත් නෑ. පින්චත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන
ඇතැම් කෙනෙක් සමාධියෙන් නැගී සිටීමට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ
ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමටත් දක්ෂ යි.

තනු හික්ඛවේ, ය්වායං කුඩාසී සමාධිස්මිං චූට්ඨානකුසලෝ ච හෝති
සමාධිස්මිං කල්ලින කුසලෝ ච, අයං ඉමේසං චතුන්නං කුඩාසීනං
පවරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධියෙන් නැගී සිටීමට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමටත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.29

වුට්ඨානආරම්මණ සුත්තං

සමාධියෙන් නැගී සිටීමත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ

පැවැත්වීමත් ගැන වදාළ දෙසුම

690. සාවත්ථියං

690. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ හික්ඛවේ, කධාසී. කතමේ වත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉධ හික්ඛවේ, ඒක-වෝ කධාසී සමාධිස්මිං වුට්ඨානකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං ආරම්මණකුසලෝ පවරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධියෙන් නැගී සිටීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමට දක්ෂ නැ. වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.30

චූට්ඨානගෝවර සුත්තං

සමාධියෙන් නැගී සිටීමත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ යොමු කිරීම
ගැන වදාළ දෙසුම

691. සාවක්ථියං

691. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං චූට්ඨානකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
ගෝවරකුසලෝ

..... සමාධියෙන් නැගී සිටීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය
තුළ භාවනා අරමුණ යොමු කිරීමට දක්ෂ නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.31

චූට්ඨානඅභිනීහාර සුත්තං

සමාධියෙන් නැගී සිටීමත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ මැනවින්
යොමු කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

692. සාවක්ථියං

692. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං චූට්ඨානකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
අභිනීහාරකුසලෝ

..... සමාධියෙන් නැගී සිටීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය
තුළ භාවනා අරමුණ මැනවින් යොමු කිරීමට දක්ෂ නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.32

චුට්ඨානසක්ක-චකාරී සුත්තං

සමාධියෙන් නැගී සිටීමත් සමාධිය තුළ ඉතා ක්‍රමානුකූලව භාවනා
චුට්ඨම ගැන වදාළ දෙසුම

693. සාවක්ථියං

693. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං චුට්ඨානකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
සක්ක-චකාරී

..... සමාධියෙන් නැගී සිටීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය
තුළ ඉතා ක්‍රමානුකූලව භාවනා චුට්ඨමට දක්ෂ නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.33

චුට්ඨානසාන-චකාරී සුත්තං

සමාධියෙන් නැගී සිටීමත් සමාධිය තුළ නිතර නිතර භාවනා චුට්ඨම
ගැන වදාළ දෙසුම

694. සාවක්ථියං

694. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං චුට්ඨානකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
සාන-චකාරී

..... සමාධියෙන් නැගී සිටීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය
තුළ නිතර නිතර භාවනා චුට්ඨමට දක්ෂ නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.34

චූට්ඨානසප්පායකාරී සුත්තං

සමාධියෙන් නැගී සිටීමක් සමාධිය තුළ භාවනාව උදව් ලැබෙන දේ
කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

695. සාවත්ථියං

695. සැවැත් නුවර දී

..... ඉධ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී සමාධිස්මිං චූට්ඨානකුසලෝ
හෝති න සමාධිස්මිං සප්පායකාරී. ඉධ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී
සමාධිස්මිං සප්පායකාරී හෝති න සමාධිස්මිං චූට්ඨානකුසලෝ. ඉධ පන
භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී නේව සමාධිස්මිං චූට්ඨානකුසලෝ හෝති න
සමාධිස්මිං සප්පායකාරී. ඉධ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී සමාධිස්මිං
චූට්ඨානකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං සප්පායකාරී ව.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධියෙන්
නැගී සිටීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනාව උදව් ලැබෙන දේ
කිරීමට දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක්
සමාධිය තුළ භාවනාව උදව් ලැබෙන දේ කිරීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත්
සමාධියෙන් නැගී සිටීමට දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන
ඇතැම් කෙනෙක් සමාධියෙන් නැගී සිටීමට දක්ෂ නෑ. සමාධිය තුළ භාවනාව
උදව් ලැබෙන දේ කිරීමට දක්ෂත් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන
ඇතැම් කෙනෙක් සමාධියෙන් නැගී සිටීමට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ
භාවනාව උදව් ලැබෙන දේ කිරීමටත් දක්ෂ යි.

තත්‍ර භික්ඛවේ, ය්වායං කඛායී සමාධිස්මිං චූට්ඨානකුසලෝ ව හෝති
සමාධිස්මිං සප්පායකාරී ව, අයං ඉමේසං චතුත්තං කඛායීනං
පවරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධියෙන්
නැගී සිටීමට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ භාවනාව උදව් ලැබෙන දේ
කිරීමටත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන්
..... වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.35

කල්ලිතආරම්මණ සුත්තං

ධ්‍යානාංග චේන් කොට බැලීමක් භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමක් ගැන
වදාළ දෙසුම

696. සාවක්ථියං

696. සැවැත් නුවර දී

චත්තාරෝ මේ හික්ඛවේ, කඛායී. කතමේ චත්තාරෝ:

පින්චත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා.
කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ හික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී සමාධිස්මිං කල්ලිතකුසලෝ හෝති න
සමාධිස්මිං ආරම්මණ කුසලෝ. ඉඬ පන හික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී
සමාධිස්මිං ආරම්මණ කුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං කල්ලිතකුසලෝ. ඉඬ
පන හික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී නේව සමාධිස්මිං කල්ලිතකුසලෝ හෝති න
සමාධිස්මිං ආරම්මණ කුසලෝ. ඉඬ පන හික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී
සමාධිස්මිං කල්ලිතකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං ආරම්මණ කුසලෝ ව.

පින්චත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ
ධ්‍යානාංග චේන් කොට බැලීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා
අරමුණ පැවැත් වීමට දක්ෂ නෑ. පින්චත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු
කෙනෙක් සමාධිය තුළ භාවනාව උදව් ලැබෙන දේ කිරීමට දක්ෂ වෙනවා.
නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත් වීමට දක්ෂ නෑ. පින්චත්
මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග චේන්
කොට බැලීමට දක්ෂ නෑ. සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත් වීමට දක්ෂත්
නෑ. පින්චත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ
ධ්‍යානාංග චේන් කොට බැලීමට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ
පැවැත් වීමටත් දක්ෂ යි.

තත්‍ර හික්ඛවේ, ය්වායං කඛායී සමාධිස්මිං කල්ලිතකුසලෝ ව සමාධිස්මිං
ආරම්මණ කුසලෝ ව, අයං ඉමේසං චතුත්තං කඛායීනං පචරෝ
වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත් වීමටත් දක්ෂ නම්, මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.36

කල්ලිතගෝචර සුත්තං

ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමත් භාවනා අරමුණට යොමු කිරීම
ගැන වදාළ දෙසුම

697. සාවත්ථියං

697. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ හික්බවේ, කුඩායී. කතමේ වත්තාරෝ: ඉධ හික්බවේ, ඒක-වෝ කුඩායී සමාධිස්මිං. කල්ලිතකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං. ගෝචරකුසලෝ පවරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. කවර හතර දෙනෙක් ද යත්: පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට යොමු කිරීමෙහි දක්ෂ නෑ වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.37

කල්ලිතඅභිනීහාර සුත්තං

ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමක් භාවනා අරමුණට මැනැවින් යොමු
කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

698. සාවක්ථියං

698. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්ථිං කල්ලිතකුසලෝ හෝති න සමාධිස්ථිං
අභිනීහාරකුසලෝ

..... සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමට දක්ෂ
වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට මැනැවින් යොමු කිරීමෙහි
දක්ෂ නෑ

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.38

කල්ලිතසක්ක-චකාරී සුත්තං

ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමක් ඉතා ක්‍රමානුකූලව භාවනා කිරීමක්
ගැන වදාළ දෙසුම

699. සාවක්ථියං

699. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්ථිං කල්ලිතකුසලෝ හෝති න සමාධිස්ථිං
සක්ක-චකාරී

..... සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමට දක්ෂ
වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ ඉතා ක්‍රමානුකූලව භාවනා කිරීමෙහි දක්ෂ නෑ
.....

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.39

කල්ලිතසාන-වකාරී සුත්තං

ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමත් නිතර නිතර භාවනා කිරීමත් ගැන
වදාළ දෙසුම

700. සාවක්ථියං

700. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං කල්ලිතකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සාන-වකාරී

.....

..... සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමට දක්ෂ
වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ නිතර නිතර භාවනා කිරීමෙහි දක්ෂ නෑ

.....

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.40

කල්ලිතසප්පායකාරී සුත්තං

ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමත් භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ
කිරීමත් ගැන වදාළ දෙසුම

701. සාවක්ථියං

701. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං කල්ලිතකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සප්පායකාරී

.....

..... සමාධිය තුළ ධ්‍යානාංග වෙන් කොට බැලීමට දක්ෂ
වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කිරීමෙහි දක්ෂ

නෑ

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.41

ආරම්භණගෝචර සුත්තං

භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමටත් භාවනා අරමුණට යොමු කිරීමත්
ගැන වදාළ දෙසුම

702. සාවත්ථියං

702. සැවැත් නුවර දී

චන්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, කඨායී. කතමේ චන්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා.
කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඨායී සමාධිස්මිං ආරම්භණකුසලෝ හෝති
න සමාධිස්මිං ගෝචර කුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඨායී
සමාධිස්මිං ගෝචර කුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං ආරම්භණකුසලෝ. ඉඬ
පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඨායී නේව සමාධිස්මිං ආරම්භණකුසලෝ හෝති
න සමාධිස්මිං ගෝචර කුසලෝ. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඨායී
සමාධිස්මිං ආරම්භණකුසලෝ ච හෝති සමාධිස්මිං ගෝචර කුසලෝ ච.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ
භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා
අරමුණට යොමු කිරීමට දක්ෂ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන
ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට යොමු කිරීමට දක්ෂ වෙනවා.
නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමට දක්ෂ නෑ. පින්වත්
මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ
පැවැත්වීමට දක්ෂ නෑ. සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට යොමු කිරීමටත්
දක්ෂත් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක් සමාධිය
තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ භාවනා
අරමුණට යොමු කිරීමත් දක්ෂ යි.

තත්‍ර භික්ඛවේ, ය්වායං කඨායී පචරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක්
..... වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.42

ආරම්භණඅභිනිහාර සුත්තං

භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමටත් භාවනා අරමුණට මැනවින් යොමු
කිරීමත් ගැන වදාළ දෙසුම

703. සාවක්ථියං

703. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, කදාසී. කතමේ වත්තාරෝ
සමාධිස්මිං ආරම්භණකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං අභිනිහාරකුසලෝ
..... පවරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා.
කවර හතර දෙනෙක් ද යත්: සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ
පැවැත්වීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට මැනවින්
යොමු කිරීමට දක්ෂ නෑ වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.43

ආරම්භණසක්ක-වකාරී සුත්තං

භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමටත් ඉතා ක්‍රමානුකූලව භාවනා කිරීමත්
ගැන වදාළ දෙසුම

704. සාවක්ථියං

704. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං ආරම්භණකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
සක්ක-වකාරී

..... සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමට දක්ෂ වෙනවා.
නමුත් සමාධිය තුළ ඉතා ක්‍රමානුකූලව භාවනා කිරීමට දක්ෂ නෑ
.....

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.44

ආරම්මණසාත-චකාරී සුත්තං

භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමටත් නැවත නැවත භාවනා කිරීමත් ගැන
වදාළ දෙසුම

705. සාවක්ඨියං

705. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං ආරම්මණකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
සාත-චකාරී

..... සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමට දක්ෂ වෙනවා.
නමුත් සමාධිය තුළ නැවත නැවත භාවනා කිරීමට දක්ෂ නෑ

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.45

ආරම්මණසප්පායකාරී සුත්තං

භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමටත් භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ
කිරීමත් ගැන වදාළ දෙසුම

706. සාවක්ඨියං

706. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං ආරම්මණකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
සප්පායකාරී

..... සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණ පැවැත්වීමට දක්ෂ වෙනවා.
නමුත් සමාධිය තුළ භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කිරීමට දක්ෂ නෑ
.....

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.46

ගෝවරඅභිනිහාර සූත්තං

භාවනා අරමුණට යොමු කිරීමත් භාවනා අරමුණට මැනැවින් යොමු කිරීමත් ගැන වදාළ දෙසුම

707. සාවක්ථියං

707. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං ගෝවරකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං අභිනිහාර කුසලෝ සමාධිස්මිං අභිනිහාර කුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං ගෝවරකුසලෝ තේව සමාධිස්මිං ගෝවරකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං අභිනිහාර කුසලෝ සමාධිස්මිං ගෝවරකුසලෝ ව හෝති සමාධිස්මිං අභිනිහාර කුසලෝ ව පචරෝ වාති.

..... සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට යොමු කිරීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට මැනැවින් යොමු කිරීමට දක්ෂ නෑ සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට මැනැවින් යොමු කිරීමට දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට යොමු කිරීමට දක්ෂ නෑ සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට යොමු කිරීමට දක්ෂ නෑ. සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට මැනැවින් යොමු කිරීමටත් දක්ෂත් නෑ සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට යොමු කිරීමට දක්ෂ වෙනවා. සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට මැනැවින් යොමු කිරීමත් දක්ෂ යි වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.47

ගෝවරසක්ක-වකාරී සුත්තං

භාවනා අරමුණට යොමු කිරීමත් ඉතා ක්‍රමානුකූලව භාවනා කිරීමත්
ගැන වදාළ දෙසුම

708. සාවක්ථියං

708. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං ගෝවරකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
සක්ක-වකාරී.....

..... සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට යොමු කිරීමට දක්ෂ
වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ ඉතා ක්‍රමානුකූලව භාවනා කිරීමට දක්ෂ නෑ
.....

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.48

ගෝවරසාන-වකාරී සුත්තං

භාවනා අරමුණට යොමු කිරීමත් නැවත නැවත භාවනා කිරීමත්
ගැන වදාළ දෙසුම

709. සාවක්ථියං

709. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං ගෝවරකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සාන-වකාරී
.....

..... සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට යොමු කිරීමට දක්ෂ
වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ නැවත නැවත භාවනා කිරීමට දක්ෂ නෑ
.....

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.49

ගෝවරසප්පායකාරී සුත්තං

භාවනා අරමුණට යොමු කිරීමත් භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ
කිරීමත් ගැන වදාළ දෙසුම

710. සාවක්ථියං

..... සමාධිස්මිං ගෝවරකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සප්පායකාරී
.....

..... සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට යොමු කිරීමට දක්ෂ
වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කිරීමට දක්ෂ නෑ
.....

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

13.1.50

අභිනීහාරසක්ක-වකාරී සුත්තං

භාවනා අරමුණට මැනවින් යොමු කිරීමත් ඉතා ක්‍රමානුකූලව
භාවනා කිරීමත් ගැන වදාළ දෙසුම

711. සාවක්ථියං

711. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං අභිනීහාරකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
සක්ක-වකාරී

..... සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට මැනවින් යොමු කිරීමට
දක්ෂ වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ ඉතා ක්‍රමානුකූලව භාවනා කිරීමට දක්ෂ
නෑ

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

13.1.51

අභිනිහාරසාන-වකාරී සුත්තං

භාවනා අරමුණට මැනැවින් යොමු කිරීමත් නැවත නැවත භාවනා
කිරීමත් ගැන වදාළ දෙසුම

712. සාවක්ථියං

712. සැවැත් නුවර දී

චත්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, කධාසී. කතමේ චත්තාරෝ: ඉධ භික්ඛවේ,
ඒක-වෝ කධාසී සමාධිස්මිං අභිනිහාරකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං
සාන-වකාරී පචරෝ වාති

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා.
කවර හතර දෙනෙක් ද යත්: පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතුළු
කෙනෙක් සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට මැනැවින් යොමු කිරීමට දක්ෂ
වෙනවා. නමුත් සමාධිය තුළ නැවත නැවත භාවනා කිරීමට දක්ෂ නෑ
..... වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.52

අභිනිහාරසප්පායකාරී සුත්තං

භාවනා අරමුණට මැනැවින් යොමු කිරීමත් භාවනාවට උදව්
ලැබෙන දේ කිරීමත් ගැන වදාළ දෙසුම

713. සාවක්ථියං

713. සැවැත් නුවර දී

..... ඉධ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කධාසී සමාධිස්මිං
අභිනිහාරකුසලෝ හෝති න සමාධිස්මිං සප්පායකාරී

..... පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතුළු කෙනෙක්
සමාධිය තුළ භාවනා අරමුණට මැනැවින් යොමු කිරීමට දක්ෂ වෙනවා.

නමුත් සමාධිය තුළ භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කිරීමට දක්ෂ නෑ

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

13.1.53

සක්ක-වසාන-වකාරී සුත්තං

ඉතා ක්‍රමානුකූලව භාවනා කිරීමත් නිතර නිතර භාවනා කිරීමත්
ගැන වදාළ දෙසුම

714. සාවක්ථියං

714. සැවැත් නුවර දී

..... ඉධ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී සමාධිස්මිං සක්ක-වකාරී
භෝති න සමාධිස්මිං සාන-වකාරී. ඉධ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කඛායී
සමාධිස්මිං සාන-වකාරී නේව සමාධිස්මිං සක්ක-වකාරී භෝති
න සමාධිස්මිං සාන-වකාරී සමාධිස්මිං සක්ක-වකාරී ව
භෝති සමාධිස්මිං සාන-වකාරී ව. තත්‍ර භික්ඛවේ, ය්වායං
උත්තමෝ ව පවරෝ වාති.

..... පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වඩන ඇතැම් කෙනෙක්
සමාධිය තුළ ඉතා ක්‍රමානුකූලව භාවනා කරනවා. නමුත් සමාධිය තුළ නිතර
නිතර භාවනා කරන්නේ නෑ සමාධිය තුළ නිතර නිතර
භාවනා කරනවා. නමුත් සමාධිය තුළ ඉතා ක්‍රමානුකූලව භාවනා කරන්නේ
නෑ සමාධිය තුළ ඉතා ක්‍රමානුකූලව භාවනා කරන්නේ නෑ.
සමාධිය තුළ නිතර නිතර භාවනා කරන්නේ නෑ සමාධිය
තුළ ඉතා ක්‍රමානුකූලව භාවනා කරන්නවා. සමාධිය තුළ නිතර නිතර භාවනා
කරනවා පින්වත් මහණෙනි, එහිලා වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා
වෙනවා.

සාදු!සාදු!!සාදු!!!

13.1.54

සක්ක-වසප්පායකාරී සුත්තං

ඉතා ක්‍රමානුකූලව භාවනා කිරීමත් භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ
කිරීමත් ගැන වදාළ දෙසුම

715. සාවත්ථියං

715. සැවැත් නුවර දී

..... සමාධිස්මිං සක්ක-වකාරී හෝති න සමාධිස්මිං
සප්පායකාරී

..... සමාධිය තුළ ඉතා ක්‍රමානුකූලව භාවනා කරනවා. නමුත්
සමාධිය තුළ භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කරන්නේ නෑ

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

13.1.55

සාන-වසප්පායකාරී සුත්තං

නැවත නැවත භාවනා කිරීමත් භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කිරීමත්
ගැන වදාළ දෙසුම

716. සාවත්ථියං

716. සැවැත් නුවර දී

වත්තාරෝ මේ භික්ඛවේ, ක්කායී. කතමේ වත්තාරෝ:

පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා.
කවර හතර දෙනෙක් ද යත්:

ඉඬ භික්ඛවේ, ඒක-වෝ ක්කායී සමාධිස්මිං සාන-වකාරී හෝති න
සමාධිස්මිං සප්පායකාරී. ඉඬ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ ක්කායී සමාධිස්මිං
සප්පායකාරී හෝති න සමාධිස්මිං සාන-වකාරී. ඉඬ පන භික්ඛවේ,
ඒක-වෝ ක්කායී තේව සමාධිස්මිං සාන-වකාරී හෝති න සමාධිස්මිං

සප්පායකාරී. ඉධ පන භික්ඛවේ, ඒක-වෝ කුඩා සමාධිස්මිං සාන-වකාරී ව හෝති සමාධිස්මිං සප්පායකාරී ව.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ නිතර නිතර භාවනා කරනවා. නමුත් සමාධිය තුළ භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කරන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කරනවා. නමුත් සමාධිය තුළ නිතර නිතර භාවනා කරන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ නිතර නිතර භාවනා කරන්නේ නෑ. සමාධිය තුළ භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කරන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙහි ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ නිතර නිතර භාවනා කරනවා. සමාධිය තුළ භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කරනවා.

තනු භික්ඛවේ, ය්වායං කුඩා සමාධිස්මිං සාන-වකාරී ව හෝති සමාධිස්මිං සප්පායකාරී ව, අයං ඉමේසං චතුත්තං කුඩායං අභ්ගෝ ව සෙට්ඨෝ ව මොක්ඛෝ ව උත්තමෝ ව පචරෝ ව.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා යම් මේ ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ නිතර නිතර භාවනා කරනවා. සමාධිය තුළ භාවනාවට උදව් ලැබෙන දේ කරනවා නම් මොහු මේ ධ්‍යාන වචන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රවූත්, ශ්‍රේෂ්ඨ වූත්, ප්‍රධාන වූත්, උත්තම වූත් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, ගාචා බීරං, බීරමිහා දධි, දධිමිහා නොනීතං, නොනීතමිහා සප්පි, සප්පිමිහා සප්පිමණ්ඩෝ තනු අභ්ගමක්ඛායති, ඒවමේව ඛෝ භික්ඛවේ, ය්වායං කුඩා සමාධිස්මිං සාන-වකාරී ව හෝති සමාධිස්මිං සප්පායකාරී ව, අයං ඉමේසං චතුත්තං කුඩායං අභ්ගෝ ව සෙට්ඨෝ ව මොක්ඛෝ ව උත්තමෝ ව පචරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. ගව දෙනට වඩා කිරි තමයි අග්‍ර. කිරිට වඩා දී තමයි අග්‍ර. දීවලට වඩා වෙඩරු තමයි අග්‍ර. වෙඩරුවලට වඩා ගිනෙල් තමයි අග්‍ර. ගිනෙලට වඩා ගිමන්ද තමයි අග්‍රයි කියලා කියන්නේ. ඒ වගේ ම පින්වත් මහණෙනි, යම් මේ ධ්‍යාන වචන ඇතුළු කෙනෙක් සමාධිය තුළ නිතර නිතර භාවනා කරනවා. සමාධිය තුළ භාවනාවට උදව් ලැබෙන

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

කථාන සංයුක්තය - කථාන වර්ගය

දේ කරනවා නම් මොහු මේ ධ්‍යාන වඩන පුද්ගලයන් හතර දෙනාගෙන් අග්‍රවූත්, ශ්‍රේෂ්ඨ වූත්, ප්‍රධාන වූත්, උත්තම වූත් වඩාත් උතුම් වූත් කෙනා වෙනවා.

ඉදමවෝච හගවා. අත්තමනා තේ භික්ඛු හගචතේ භාසිතං අභිනන්දන්ති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. සතුටට පත් ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ ධර්මය මහත් සතුටින් පිළිගත්තා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සාත-වසප්පායකාරී සූත්‍රය නිමා විය.

(ඒවං තානි පෙය්‍යාලමුඛානි පඤ්චපඤ්චාසං වෙය්‍යාකරණානි විත්ථාරේ තබ්බානි)

(ඔය ආකාරයෙන් ඒ පෙය්‍යාලයන්ට අනුව සූත්‍ර පනස් පහක් විස්තර කළ යුතු ය.)

කථානවග්ගෝපධිමෝ
පළමු වෙනි ධ්‍යාන වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

සමාධි සමාපත්ති ධීනි ව - වුට්ඨානං කල්ලිතාරම්මනේන ව,
ගෝචර අභිනිභාර සක්ක-ව - සාත-ව අපෝපි සප්පායා ති.

සමාධි සූත්‍ර දහය කි, සමාපත්ති සූත්‍ර නවය කි, ධීනි සූත්‍ර අටකි, වුට්ඨාන සූත්‍ර හතකි, කල්ලිත සූත්‍ර හයකි, ආරම්මණ සූත්‍ර පසකි, ගෝචර සූත්‍ර හතරකි, අභිනිභාර සූත්‍ර තුනකි, සක්කච්ච සූත්‍ර දෙකකි, සාතච්ච සූත්‍ර එකක් වශයෙන් සූත්‍ර පනස් පහකි.

කථානසංයුක්තං සමත්තං
කථන සංයුක්තය සමාප්ත යි.

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

කථාන සංයුක්තය - කථාන වර්ගය

බන්ධකවග්ගෝතිට්ඨිනෝ
බන්ධක වර්ගය නිමා විය.

තනුද්දානං:
වර්ගයන් ගේ පිළිවෙල උද්දානය යි.

නකුලපිතා අනි-වඤ්ච භාරං න තුම්භාකේන ච
අත්තදීපේන පඤ්ඤාසෝ පටමෝති පවු-වති

නකුලපිත වර්ගය, අනිච්ච වර්ගය, භාර වර්ගය, න තුම්භාක වර්ගය,
අත්තදීප වර්ගය යන පහෙන් පළමු වෙති පණ්ණාසකය කියනු ලැබේ.

උපයෝරහං බජ්ජනියෝ ථේරං පුප්පේන පඤ්චමං
මජ්ඣේ පණ්ණාසකෝ ඒසෝ සම්බුද්ධෙන පකාසිතෝ

උපය වර්ගය, අරහත්ත වර්ගය, බජ්ජනිය වර්ගය, ථේර වර්ගය, පුප්ඵ
වර්ගය යන මෙයින් මධ්‍යම පණ්ණාසකය කියනු ලැබේ. මෙය වදාරණ
ලද්දේ සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ විසිනි.

අත්තං ධම්මකථිකාවිජ්ජා කුක්කුලං දිට්ඨි පඤ්චමං
තතියෝ පණ්ණාසකෝ වුත්තෝ නිපාතෝති පවුච්චති.

අත්ත වර්ගය, ධම්මකථික වර්ගය, අවිජ්ජා වර්ගය, කුක්කුල වර්ගය, දිට්ඨි
වර්ගය යන මෙයින් තුන්වෙනි පණ්ණාසකය කියනු ලැබේ. මෙයට
නිපාතය යැයි ද කියනු ලැබේ.

ගන්ධ දිට්ඨි ච ඔක්කන්ති උප්පාදෝ කිලේසේන ච
සාරිපුත්තෝ ච නාගෝ ච සුපණ්ණ ගන්ධබ්බකායිකා
වලාහෝ ව-ජගොත්තෝ ච කථානේන භවති අට්ඨාරසාති.

පළමු වෙති මාර වර්ගය, දෙවෙනි මාර වර්ගය, ආයාචන වර්ගය,
උපනිසින්න වර්ගය, සෝතාපත්ති වර්ගය, ගමන වර්ග තුන යි. ඔක්කන්ති,
උප්පාද, කිලේස, සාරිපුත්ත, නාග, සුපණ්ණ, ගන්ධබ්බ, වලාහක,
වච්ඡගොත්ත, කථාන වශයෙන් වර්ග දහ අටකින් සමන්විතය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සංයුක්ත නිකාය - 3 (බන්ධක වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 03 (බන්ධක වර්ගය)

කථාන සංයුක්තය - කථාන වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

මේ උතුම් ගෞතම බුදු සසුනේ දී ම මේ ආශ්වර්‍යවත් ශ්‍රී සද්ධර්මය මැනවින් උගෙන තම තමන් ගේ නුවණ මෙහෙයවා ධර්මයෙහි හැසිරීමෙන් ආර්ය ශ්‍රාවකයන් බවට පත්ව සතර අපා දුකෙන් සදහටම මිදෙනු කැමැති ලංකාවාසී සැදැහැවත් නුවණැතියන් හට වඩාත් හොඳින් තේරුම් ගැනීම පිණිස මහත් ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිංහල භාෂාවට සංයුක්ත නිකායෙහි තුන් වෙනි කොටස පරිවර්තනය කිරීමෙන් ලත් සකල විපුල පුණ්‍ය සම්භාර ධර්මයන් පින් කැමැති සියල්ලෝ ම සතුටින් අනුමෝදන් වෙත්වා! අප සියළු දෙනාට ම වහ වහා උතුම් චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය සත්‍ය ඥාන වශයෙන් ද, කෘත්‍ය ඥාන වශයෙන් ද, කෘත ඥාන වශයෙන් ද අවබෝධ වීම පිණිස ඒකානන්දයෙන් ම මේ පුණ්‍ය වාසනාව උපකාර වේවා!

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

